

THEATRVM REGVLARIVM

Cum

SVPPLEMENTO.

Romæ Typis R. C. Apost. 1679.

Super. permissu, & Priuilegio.

THEATRVM
REGVLARIVM

In quo
Breui Methodo, Variæ Decisiones, tàm
Apostolicæ, quàm Ordinis Minorum
de Obseruantia,

*Necnon Decreta nouissima Sacrarum Congregationum
Vrbis, iàm publicata, ad Regularem disciplinam
spectantia, exarantur.*

Per P. F. ANGELVM A LANTVSCA
Ordinis Min. Strictioris Obseruantiæ
Prouinciæ Romanæ, ordine
alphabetico elaboratum.

*Opus
Nedum Superioribus Franciscanis, sed etiam omnibus vtriusque
sexus Regularibus valdè vtile, ac fructuosum.*

Hac quarta Editione in Vrbe diligentèr recognitum, ab innumeris mendis expurgatum, & Supplemento locupletatum.

Cura, & studio

D. ABB. FRANC. ANTONII IANNONI
V. I. C. & Prothonotarij Apostolici.

ROMÆ, Ex Typographia R.Cam.Apost.1679.
Superiorum permissu, & priuilegio.

Illustriss. ac Reuerendiss. Domino

IO. BAPTISTÆ DE LVCA

V. S. R. præstantissimo, Sanctissimique D. N. Auditori, ac Memorialium Secretario.

HEATRVM hoc Regularium, optimo consilio elaboratum, Typis nostris ceù lapillis affabrè extructum, & ad sui complementum redactum, nonnisi te patronum, Vir amplissime, desiderat, cui Dedalea arte, Theatra tàm magnifica felicitèr construere hac temporum infelicitate, datum est. Veritas namque, & Iustitia, quibus Theatrum tàm maximum erexisti, lætantur in te simul, & in vno Solio, tamquam in legum Sacrario commorantur. Felix, faustusque labor, verè herculeus, omni ætate ad miranda moles, quam barbaræ Memphesеos Piramides,

Dianæ Ephesiæ Templum, Solis Colossus, Amphitheatra Cæsarum, cæteraque Mundi miracula, silentio venerantur: Illa etenim Senium edax aboleuit, eorumque tantùm fama superstes; hæc tua vltra marmorum perennitatem ibunt, vltra æris æuum, & monumenta tua in paginis, donec erunt literæ, post longam temporum seriem perennabunt. Viuat Nestoreos annos INNOCENTIVS XI. qui doctrinam, integritatem tuam, atque dexteritatem in rebus agendis admirabilem, cæterasquè animi tui dotes agnoscens, grauioribus te Sacri Palatij Apostolici muneribus præfecit, & quotidianis præmijs, gloriosos tuos condecorauit labores, quamquam teipsum ornas, dum te Iustitiæ vindicem, Themidis Oraculum, virtutumque omnium ornamentum portendis. Vale, & faue.

Addictissimus Cliens

Bartholomæus Lupardus.

APPROBATIO.

PErlecto à me infrascripto, hoc Regularium Theatro, censeo, quod ipsum denuó imprimi possit, cùm in eo nihil contineatur, quod impressioni repugnet. Ita testor.

I. Ciampinus.

Imprimatur, si videbitur Reuerendissimo P.Magistro Sac.Pal.Apost.

I.de Ang.Archiep.Vrb.Vicesg.

Iterum imprimatur.
Fr.Raymundus Capisuccus Sac. Pal.Apost. Magister Ord.Præd.

LECTORI
BENEVOLO.

Nuigilauerint in ordinanda Republica Plato, Solon, Lycurgus, eorumque sequaces subtilissimi, qui vel ad dilatandum Imperium, vel ad conseruandum sub Cleantis Lucerna, exactioribus Politicæ Regulis in dies proficere non erubescunt, iuxtà Politicorum axioma, quæ de nouo emergunt, nouo indigent consilio; At Romanæ Sedis Sacrosanctum gubernium, & gubernij temporalis polyticam quis nunquam potuit adæquare? Habuerint Assirij, Medij, Persæ, Græci, veteres Romani vastissima per Orbis spatia dilatatum Imperium, tamen externum regimen non excedebat Regum vigilantia; habet & istud Sedes Apostolica, dum populos immediatè sibi subiectos externo gubernat regimine; sed quod Regum nullus obtinuit, toto Christiano Orbe diffusa Ecclesia, spiritualis sui gubernij regulas infallibiles à Sacro Romano Pontifice, expectat, expostulat, recipit, & veneratur. Hinc cogente rerum congerie ex excellentia Ministros habet ad negocia peragenda toto Orbe quæsitos in ar-

te

te versatissimus, sed præsertim in sacro Consistorio, vbi grauiora negocia, vel ad temporalis sui dominij regimen, vel ad Vniuersalis Ecclesiæ curam pertinentia proponuntur, Eminentissimorum S.R.E.*Cardinalium vtitur consilio: Quando verò ad futurum Consistorium negocia præ grauitate non videntur proroganda, in particulari Congregatione ad hac specialitèr constituta, per præfatos Eminentissimos Patres examinantur, resoluuntur, & Summo Pontifici referuntur, vt si approbet, executioni demandentur. Cætera verò minoris entitatis negocia, siue Ecclesiasticam disciplinam, & Christianam Religionem, siue ciuilem administrationem concernentia, ex præscripto Sixti V. per particulares S.R.E.Cardinalium Congregationes pertractantur.*

Prima omnium Congregatio contra hæreticam prauitatem inuigilat, vbi omnia contra fidem Catholicam insurgentia examinantur, pœnæ in delinquentes contra eam decernuntur; In ea cuiuslibet hebdomadæ quarta, & quinta feria Patres conueniunt, actaque, & gesta in dictaque Congregatione coram Summo Pontifice exponuntur. Secunda Eminentissimorum Patrum Congregatio tio Sacri Concilij Tridentini dubijs sanctionibus interpratandis, & exequendis fuit præposita. In hac Congregatione, tàm Patres, quàm Secretarius, & scientia, & experientia semper excellunt.

Ter-

Tertia Ecclesiasticis Ritibus praest, vt abusus eradicet, superstitiones, & vsus à Catholica Ecclesia non receptos eliminet.

Quarta Congregatio negocijs Episcoporum, & Regularium est præposita, inter quos cum multæ quotidiè oriantur difficultates, nec expediat eas solemni iudicio terminare, facultatem habet illas sine figura iudicij, vel dirimere, vel componere.

Quinta Congregatio Indicis nuncupatur, eò quia libros omnes in Christiana Republica legendos reuideat, bonos approbet, malos exterminet, & in Indice Librorum prohibitorum apponat.

Sexta, de Fide propaganda à Gregorio XV. fuit instituta, quæ ad hoc inuigilat, quomodo Hæreticos, & Schismaticos ad sanam doctrinam, & vnitatem fidei valeat reuocare. Celebratur bis in mense, & semel coram Summo Pontifice.

Septima Congregatio ab Immunitate Ecclesiæ nomen ab Vrbano Octauo, & originem sumpsit, hæc excrescentia inter Regum, & Principum Ministros, ex vna, & Ecclesiasticos ex altera parte iurgia, & contentiones examinat, ad hoc, vt libertas Ecclesiastica immunis à quouis onere temporali conseruetur.

Tandem in Congregatione Reuerendæ Fabricæ Sancti Petri; legata Mendicantibus relicta moderantur. Ex harum ergo Congregationum decisionibus vbi purissimo rigore omnia examinantur,

illa

illa potissimum Decreta de mandato earundem Sacrarum Congregationum publicata, excerpsi, quæ statum Vniuersalis Ecclesiæ, sed potissimum Ordinis Seraphici, pro Regularis disciplinæ conseruatione, concernunt; Vnde meos hosce labores, vtpote in omni gubernio, tibi beneuole Lector, profuturos vtilitati tuæ dicatos, æqui bonique consule. Vale.

Fr. Michael Angelus à Sambuca totius Ordinis Minorum S.P. Francisci Minister Generalis, & Seruus.

Dilecto Nobis in Christo P.F. Angelo à Lantusca, Prouinciæ nostræ Reform. Romanæ Concionatori, ac Lectori. Salutem.

CVM iuxtà Apostolicas, Nostrique Ordinis Constitutiones, reuisum, & approbatum fuerit quoddam Opus à Nobis tibi commissum, & per te collectum, cuius titulus est, *Theatrum Regularium*. Tenore præsentium ad salutaris obedientiæ meritum, facultatem tibi impartimur, vt seruatis seruandis, illud Typis mandare queas. Vale &c. Datum Romæ ex Conuentu Nostro Sanctæ Mariæ de Aracœli, Die 2. Martij 1664.

Fr. Michael Angelus à Sambuca Minister Generalis.

Loco ✝ Sigilli.

ELEN-

ELENCHVS
Rubricarum.

A.

B

Bona

C

Con-

D

E

F

H

Habi-

Pœni-

THEA-

THEATRVM REGVLARIVM.

Abbatissa.

SVMMARIVM.

*An dies electionis Abbatissæ Monialium exemptarum significandus sit Ordinario, vt possit interuenire, nu.*1.
An verò in electione Abbatissæ Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vota Monialium num.2.
An Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum possit exquirere voluntates eligentium. num.3.
An aliquando Superior Monialium exemptarum possit ferre suffragium in electione Abbatissæ. num.4.
Quænam Moniales habeant votum in huiusmodi electionibus. num.5.
Abbatissæ officium, quot annos durare debet, & quanto tempore vacare? num.6.
Abbatissa Ministro Generali Fratrum Minorũ subiecta,

 potest

potest ab eo corrigi, institui, & destitui. num.7.
Electa debet confirmari à Superiore immmediato. num.8.

VM in hoc Theatro procedatur ordine Alphabetico, de Titulo Abbatissæ, primo loco differendum est, cùm non pauca Seraphico Ordini sint subiecta Monasteria; Pro cuius electione cùm quęsitum fuerit, ad Constitutionem Gregorij XV. Inscrutabili &c. *An dies electionis Abbatissæ Monialium exemptarum significandus sit Ordinario, vt possit interuenire?*

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit. Regulares ex eadem Constitutione ità demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque vsque ad præfinitum tempus expectare, si anteà ipse expressè declarauerit, se vti velle facultate sibi hac in parte attributa; Abbatissarumque electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem, licere Episcopo animaduertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non pronuuciata ad Abbatissæ electionem procedent.

Cos. Card. de Torres. Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secret.

Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1626.

2 *An verò in electione Abbatissæ Monialium exemptarum Episcopus possit recipere vota Monialium? negatiuè respondetur, prout in sequenti declaratione.*

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini. Fratres Minores Obseruant. Sancti Francisci, quorum

rum regimini subsunt Moniales Sancti Bernardini Dioec. Vrbaniæ supplicant pro declaratione. An Episcopus in Electione Abbatissæ eiusdem Monasterij possit assistendo, & præsidendo vota Monialium reciperè? Die 10. Septembris 1650.

Sac. Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Conc. Tridentini Interpretum censuit, Episcopum in electione Abbatissæ Monasterij Monialium Regularium subiectarum, non posse exquirere, seù recipere vota Monialium, sed illa exquiri, & recipi debere à Superiore Regulari, sciente tamen, & audiente eodem Episcopo.

Io: Baptista Card. Pamphilius.

Loco † sigilli.

Franciscus Paulutius Sac. Congr. Concilii Secretarius.

3 *An Episcopus in electione Abbatissæ Monialium exemptarum possit exquirere voluntates eligentium? nequaquam respondendum est, prout in sequenti.*

Vescouo d'Ancona. Illustre, & Molto Reuer. Monsig. come fratello. La facoltà del Vescouo nell'eleggersi vn'Abbadessa, ò Prioressa, non passa più oltre, che l'interuenire ad assistere all'elettione ò per se stesso, ò per interposta persona, come si raccoglie dalla Bolla della fel. mem. di Gregorio XV. Perche dunque il Prouinciale de Minori Osseruanti di cotesta Prouincia della Marca hà rappresentato, che V.S. habbia pretensione di sentire, & ascoltare personalmente in materia elettiua le Monache d'vno di cotesti Monasterij, soggetto al suo Ordine, auanti l'atto dell'elettione, che deuono fare dell'Abbadessa, hanno vol-

suto questi Eminentissimi miei Signori, che io scriua à V.S. che ella in questo affare si regoli colla dispositione, e tenore della medema Bolla; Saranno hora le sue parti di non partirsi dalla formalità di quella, & informi poi la Sacra Congregatione di ciò che per l'auuenire potesse occorrere in somigliante materia, e Nostro Signore la guardi. Roma li 4. Ottobre 1638.

Come fratello Il Card. S. Onofrio.

Cesare Facchinetti Segretario.

In Regestro Ordinis 1638.

4 *Demum quæritur. An aliquando Superior Monialium, etiam Regularis, aut scrutator possit ferre suffragium in electione Abbatissæ?*

Sacra Congregatio Card. Concilij Tridentini Interpretum censuit, numquam licere Moniali͂u Superioribus, aut Scrutatoribus dare votum in electione Abbatissæ; atque electionem in vim huiusmodi voti celebratam, vires aliquas non obtinere. Die 23. Maij 1621. In Registro huius Cõgregationis fol.20.

5 In electionibus eiusmodi votum non habeant, quæ duos annos à Professione emissa non excesserint; In alijs autem electionibus omnes Professæ (præter Conuersas) votum habebunt, Cõuersæ enim recipiuntur ad Religionem, vt seruiant, non autem vt exerceant iura honoraria. Tambur. de Iur. Abbatiss. disp. 28. quæst. 5. num. 1. Vallisol. 1593.

6 Monasterium Abbatissæ, aut annuales, aut biennales pro eorum consuetudine sint. Sixtus Quintus. Et communis cura, &c. Triennium

autem

autem nullo modo excedant. Greg. XIII. Exposcit, &c. in Bullario Romano tom.2.pag.463.sub priuatione officij Superioribus, si secus permiserint.

Exacto triennio nec ad illud, nec ad aliud quodcunque Superioratus officium, nisi post alterum trienniũ eligi possint Parisien.1179. Roman.1571.

7 Abbatissa sub regimine Fratrum Minorum potest à Generali visitari, corrigi, institui, & destitui, ex speciali cõcessione Eugenij Papę Quarti, Ad statum, &c. apud Confect. fol.28.

8 Electa debet confirmari à Superiore immediato. Azor. tom.1. lib.13. cap.10.quæst.3. At si facta fuit sine consensu Ordinarij, nulla est electio, In vna Barij secunda Maij 1600. etiam in Monasterijs Regularium gubernio subiectis, postquam Episcopus declarauit, se velle vti facultate sibi in hac parte tributa. Sacra Congregatio Concilij ad Constitutionem 18. Gregorij XV. Inscrutabili. Flosculi Nicol. num.4.

Absolutio.

SVMMARIVM.

Confessiones Fratrum, nulli licet sine facultate audire. num.1.

Fratres bis in hebdomada confiteantur à confessarijs Ordinis debitè approbatis, aut à Pralatis. num.2. & 3.

Confiteri extrà Ordinem prohibetur. num.4.

Amplissima absoluendi facultas Ordini concessa. num.5.

Absoluere ab excommunicatione, ob violentam manuum

iniectionem, quomodo possunt Guardiani. num. 6.

A casibus reseruatis nullus inferior absoluere potest sine facultate Superiorum. num. 7.

Tabella casuum, qui Generali, & Prouincialibus reseruantur. num. 8. num. 9. & num. 10.

Tabella casuum reseruatorum pro Reformatis. num. 11.

Correctio eorundem fiat iuxtà dispositionem Constitutionum generalium Ordinis. num. 12.

In absolutione, quæ datur in Capitulis ad effectum electionis comprehenditur Irregularitas, licèt non exprimatur. num. 13.

Absolutiones, quæ dantur à Visitatoribus prosunt pro censuris, & irregularitatibus. num. 14.

Absolutio à reseruatis competit tantùm Generali, & Prouinciali, & quibus ab eis delegatur. num. 15.

Delegatus ad vniuersitatem causarum potest subdelegare simplex ministerium. num. 16.

In decreto super qualitate casuum reseruatorum, comprehenduntur etiam censuræ. num. 17.

Quid agendum pro consecutione plenariæ absolutionis, & Indulgentiæ in articulo mortis. num. 18.

Forma absolutionis generalis, quæ dari solet Claustralibus in articulo mortis. num. 2.

1 NVlli Fratrum liceat, confessiones audire, nisi à Generali, aut Prouinciali approbetur, & facultatem scriptam accipiat. Vallisolet. 1593. & si pro sæcularibus, approbationem ab Ordinario. Trid. sess. 25. c. 15. de Reform.

2. Fratres omnes Prælatis suis, vel alteri Sacerdoti Ordinis, vt suprà approbato bis, aut sæpiùs in hebdomada confiteri teneantur. Salm. c. 7.

Idem

Idem cautum eſt pro Fratribus Reformatis in eorum Statutis cap.9. num.21. fol.90. Quapropter ceſſat ratio dubitandi. An confeſſarij aliarum Prouinciarum eiuſdem Ordinis debitè approbati, cum licentia Guardiani Conuentus, ſub cuius obedientia manent tacita, vel expreſſa (ſi eſt pro Iuuenibus) poſſint excipere confeſſiones Fratrũ, cùm ità indultum ſit à Clemente Quarto, in Mari magno, apud Comp. priuil.tit. Abſolutio, quoad fratres §.7. his verbis.

3. Inſupèr inhibemus vniuerſis Fratribus veſtri Ordinis ne aliquis eorum niſi in neceſſitatis articulo, alijs quam Prælatis peccata ſua confiteri præſumant, vt alijs Sacerdotibus eiuſdem Ordinis ſecundùm Regulam, & eiuſdem Ordinis inſtituta Regularia.

4. Ex quo ſequitur quod fratres extrà Ordinẽ (præterquàm in neceſſitatis articulo, & tunc de Superioris licentia) non poſſunt confiteri Sal. cap.7. Itinerantes autem Guardianis, vel vt ſuprà approbatis confiteantur.

DE ABSOLVTIONE IN GENERE.

5 EX Apoſtolica conceſsione poſſunt Generales, ac Prouinciales, eorumque Vicarij, & Cuſtodes in ſuis Cuſtodijs, Fratres ſibi commiſſos, vel ad eos vndecumque declinantes ab omnibus caſibus, in quos inciderint ſiuè ante, ſinè poſt ingreſſum in Ordine, & Sedi Apoſtolicę reſeruatis (Hæreticis, relapſis, Schiſmaticis, li-

terarum Apostolicarum falsificatoribus, ad partes infidelium prohibita deferentibus, bigamis, vel homicidis voluntarijs exceptis) absoluere à quibusuis sententijs excommunicationis, suspensionis, & interdicti à iure, vel ab homine generalitèr promulgatis, & dispensare in irregularitatibus propter dictas sententias, aut ob celebrationem Diuinorum Officiorum in locis interdicto Ecclesiastico suppositis, vel ob susceptionem Ordinum cum prædictis censuris contractis, & ab ijsdem casibus à proprijs, quos sibi elegerint, Confessarijs dispensari. Clemens IV. in Mari magno, Sixtus IV. & Iulius II. apud Comp priu. tit. Absolutio quoad Fratres §.7. & in Constitutionibus Ordinis cap.2.§.1.num.24.fol.24.fol.35.

6. Ab excommunicatione contracta ob violentam manuum iniectionem, possint Guardianus, vel eo absente per diem naturalem, Vicarius, & Custos, vbi reperietur absoluere, si Ministri, ac Custodis præsentia intrà triduum haberi non possit. Quod de percussione atroci, vel subditi in Prælatum, nunqnam intelligendum esse decernimus. Salmat. cap.7.

ABSOLVTIO A RESERVATIS.

7 IN illis casibus, quos per statuta generalia; aut per Constitutiones Apostolicas reseruatos esse, aut reseruari contingit, nemo absoluere quempiam præsumat, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda, nisi à Generali, vel Prouinciali Prælato absoluendi facultatem accipiat,

piat, & sub nullitate absolutionis, Trid. sess. 14. cap. 7. & Canon. 11. Vallisolet. 1593.

8. In Ordine Minorum Regularis Obseruantiæ S. Francisci decem, & nouem Ministris Generalis, ac Prouincialibus reseruantur, in quibus continentur multi ex determinatis à Clemente Octauo, quorum Tabella hic apponere operepretium duxi, vt sæpè præ oculis habeantur.

1. Nomen Dei, aut Domini Nostri Iesu Christi, aut Deiparæ Virginis Mariæ blasphemantes.
2. Rebus sacris abutentes.
3. Quidquam in Religionis detrimentum extrà Religionem patefacientes.
4. Discordias Patrum, vel dispositiones Prælatorum manifestantes.
5. Calumniam in iudicio, cuiquam imponentes, vel ad id faciendum inducentes.
6. Falso, ac scientèr quempiam accusantes, & accusantem reuelantes.
7. Falsum testimonium deponentes, vel deponendum procurantes, aut alium quomodolibet infamantes,
8. Iurati veritatem negantes, & falsum affirmantes.
9. Ter debitè moniti obedire renuentes.
10. Consummatum carnis peccatum quodcumque admittentes.
11. Denarios contra Regulam accipientes, tenentes, vel asseruantes.
12. Rei Sacræ, vel notabilis furtum perpetrantes.

13. Reli-

13. Religionis bona extrà Ordinem dono dantes
14. Fratribus, vel sæcularibus vendentes, aut quouis alio modo alienantes.
15. Generalis, vel Prouincialis, aut eorum Secretariorum literas tùm missas, tùm accipiendas, impedientes, frangentes, falsificantes, vel quomodolibet intercipientes.
16. Sigillum Ordinis, vel cuiusuis alterius Prælati, aut personæ notabilis falsificantes.
17. Libellum famosum facientes, fieri procurantes, inducentes, consulentes, proijcientes, vel publicantes.
18. Grauitèr quempiam percutientes, aut contra Prælatum machinantes.
19. Carnes cum Ecclesiæ præcepto, vel Regulæ veritum fuerit, comedentes, nisi scriptam facultatem ob necessitatem à Superiore anteà impetrauerint.

9. Vt saluti animarum consulatur Ministri Prouinciales in quolibet Conuentu vnum, aut duos Confessarios deputent, quibus à casibus reseruatis occultis in foro conscientiæ absoluendi facultatem concedant, si verò fuerint notorij ad suos Ministros Rei criminum sine mora recurrere teneantur. Clem. VIII. de cas. res.

PRO REFORMATIS.

11. FRatres verò *Strictioris* Obseruantiæ tantummodò vtuntur illis, qui fuerunt taxati in eorum Constitutionibus.

1. Ve-

1. Veneficij, incantesimi, e sortilegij.
2. Disobedienza contumace, quando fatta la terza monitione per vn giorno naturale, il suddito perseuera nella disubbidienza.
3. Percussione graue d'vn'altro Religioso, e Chierico Secolare.
4. Manifestatione di cose, che infamino la Religione, ò Frate particolare.
5. Peccato di carne volontario compito.
6. Proprietà di peccato mortale.
7. Furto di cose notabili, ò replicato.
8. Falsa accusa con infamia dell'accusato, ò dar memoriale falso in qualche Tribunale.
9. Falso testimonio in giuditio.
10. Falsificatione di mano, ò Sugello de Superiori, ò di persona notabile, ò del Conuento.
11. Malitioso impedimento, ritardatione, & apertura di lettere de Superiori à sudditi, e de sudditi à Superiori.
12. Far libelli famosi, consigliare, ò indurre, che si facciano, quando si giunge à segno, che siano esposti, buttati, ó in qualsiuoglia modo publicati.
13 Procurare, agiutare, consegliare aborto animato ancorche non sia seguito l'effetto.

12. Per castigo de sudetti peccati, quando siano dedotti al foro contentioso, ci rimettiamo alli Statuti Generali dell'Ordine, quali si osseruaranno inuiolabilmente in questa parte, & in ogn'altro caso non espresso in questi statuti, e non repugnante alla nostra Reformata Osseruanza.

13. Insu-

13. Insupèr in absolutione, quæ datur in capitulis à Prælatis ad effectum electionis, licèt non exprimatur irregularitas, eâ tamen tacitè intellecta censetur, si dicatur à Censuris, & pœnis, quia appellatione pœnarum irregularitates veniunt, Bellasius V. Absolutio nu.1.

14. Absolutiones, & dispensationes á censuris, & irregularitatibus, quæ communitèr dari solent in visitationibus, & in festiuitatibus solemnioribus prosunt in foro interno animæ, saltèm pro censuris, & irregularitatibus dubijs, & oblitis, seù ignorantèr incursis. Bela. ibid. num.2.

15. In Congregatione Adm. Illustrium, & RR. PP. RR. Prælatorum Visitationis Apostolicę Sanctissimi Domini Nostri Papæ die 13. Martij 1601. habita. Declaratum fuit, quod absolutio à reseruatis, inter Regulares, competat tantummodò Generali, & Prouinciali, & quibus ab eis delegatur. In Reg. Sac. Congreg. Reg. fol.14.

15. Prior, seù Guardianus, cui Abbas, aut Prouincialis commisit auctoritatem absoluendi à casibus reseruatis, cum sit delegatus ad vniuersitatem causarum, potest delegare simplex Ministerium absoluendi à casu occurrenti, non quidem cuicumque Confessario, sed illi, qui à Superiore approbatus est ad audiendas confessiones, Graff. lib.3. cas. reser. cap.10. num.31.

17. Demum cùm à nonnullis Regularibus dubitaretur.

An in Decreto Clementis Papæ VIII. de anno 1593. 16. *Maij super qualitate casuum ab eorumdem Regularium Superioribus reseruandorum edito, censuræ etiam* com-

comprahenderentur : itàvt iisdem Superioribus, absque Capituli Generalis, aut Prouincialis consensu aliquibus peccatis in Decreto huiusmodi non contentis, excommunicationem annectere, eiusdemque absolutionem sibi reseruare liceat?

Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium pręposita, Illustrissimo Bandino referente, censuras in supradicto Decreto comprehendi censuit. Romæ 7. Iulij 1617.

A.M. Episc. Hostien. Card. Gallus.
V. Theatinus Secr.

In Regesto Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regularium fol. 80.

18. Pro intelligentia absolutionis generalis, quæ dari solet in extremis vitæ constitutis, sciendum est, quod istud priuilegium absolutionis, & Indulgentiæ concessum fuit Religiosis Claustralibus ab Eugenio Quarto, Sixto Quarto, & alijs Pontificibus cum hac conditione, quod qui dictã Indulgentiam lucrari voluerint, oportet, vt dixerint, per annum, singulis hebdomadis, semel septem Psalmos Pœnitentiales cum suis Litanijs. Qui autem legere nesciunt, debent alia pia opera, ad arbitrium sui Confessarij facere. Aduertendum tamen est, quod præfatum tempus vnius anni abbreuiari potest, itàvt satisfactum sit priuilegio, si totiés prædictos Psalmos dicamus, quot sunt in anno hebdomadæ, nempè 52. etiamsi insimul eos dicamus, ità concessit Pius II. & Iulius II. provt habetur in Comp. Priuileg. Mendic. Casarub. verb. Absolutio extraordin. quoad Fratres, & apud Peirin. in Formulario Prælat. cap. 6. num. 4. Hanc autem

autem Indulgentiam non fuisse abrogatam per generalem reuocationem à Paulo V. factam, certum est, prout declarauit Vrbanus Octauus, anno Iubilei 1625. Lezana in Summ. qq. Regul. verb. Indulg. num. 10.

FORMA ABSOLVTIONIS GENERALIS, quæ dari solet Religiosis Claustralibus in articulo mortis.

Facta Confessione, & dictis Misereatur, Indulgentiam &c. Dicatur.

19. DOminus Noster Iesus Christus per merita suæ Sacratissimæ Passionis te absoluat, & gratiam suam tibi infundat; Et ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Summorum Pontificum mihi in hac parte commissa, & tibi concessa, absoluo te ab omni vinculo excommunicationis maioris, vel minoris, & ab omni sententia suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, si quam contraxisti. Eadem auctoritate ego absoluo te ab omni transgressione votorum tui Ordinis, & Statutorum Papalium, generalium, prouincialium, localium, & synodalium quorumcumque. Eadem auctoritate absoluo te ab omni officio malè persoluto, horis indebitè transportatis, vel dimissis. Item eadem auctoritate absoluo te ab omnibus peccatis, quibus contra Deum fragilitate humana, ignorantia, vel malitia deliquisti; concedens tibi remissionem, & Indulgentiam Plenariam omnium peccatorum tuo-

rum

rum confessorum, & cunctorum, de quibus etiã non recordaris, in quantum claues Ecclesiæ se extendunt. Item eadem auctoritate absoluo te à pœnis Purgatorij, quas pro peccatis commissis, & delictis in hoc mundo perpetratis meruisti, restituendo te illi innocentiæ in qua eras, quando babtizatus fuisti. In nomine Patris &c.

Quòd si hac vice non decesseris, reseruo tibi hanc gratiam vsque ad mortis tuæ articulum &c.

Actus legitimi.

SVMMARIVM.

Actuum legitimorum priuatio quænam sit. num.1.
Regulares pœnitentiati à S. Officio, actibus legitimis priuantur. num.2.
Regulares, qui abusi sunt recursu ad S.Officium non priuantur actibus legitimis. num.3.

1. ACtuum legitimorum priuatio, est inhabilitatio ad omnia Ordinis officia, quæ cum dignitate, & Superioritate coniuncta sunt, vt Ministeriatus, Difinitoriatus, Guardianatus. Potest tamen huiusmodi actibus priuatus Sacros Ordines exercere, & ad illos promoueri, prædicare, item, & legere, sed sæcularium confessiones audire non potest, benè quidem Monialium, esse Nouitiorum Magister, & ad illorum professionem suffragia ferre Vallisolet.1593. & in Constit. Generalibus fol.118.§.6.num.3.

2. Regu-

2. Regulares pœnitentiati à Tribunale S.Officij actibus legitimis suæ Religionis priuantur ex Decreto eiusdem, die prima Octobris 1628. Regest.fol.7. vide V. pœnæ num.3.

3. Regulares, qui abusi sunt recursu ad Sanctum Officium, & de ordine ipsius carcerati, non priuantur actibus legitimis, ex declaratione eiusdem, die 20. Aprilis 1644. in Regesto fol.58.

Ætas.

SVMMARIVM.

Pro Clericis ad habitum recipiendis, ætas 15. annorum requiritur. num.1. Pro laico. 20. expletorum ibid.

Ad professionem verò 16. annorum. num.2.

Pro Guardiano eligendo, ætas 30. annorum requiritur. num.3.

Pro Definitore Prouinciali eligendo, ætas 35. annorum, & 15. Religionis requiritur. num.4.

Pro Definitore Generali eligendo ætas 35. annorum requiritur, & 20. Religionis. num.5.

Pro Ministro Prouinciali 35. annorum, & 20. Religionis. num.6.

Pro Confessario Monialium 40. annorum. num.7.

Quænam ætas requiratur pro ordinibus Sacris suscipiendis. num.8.

Pœna contra suscipientes Ordines ante legitimam ætatem. num.9.

1. ÆTas quinti decimi anni completi requiritur ad finem; vt quis recipi possit pro Clerico in ordine Fratrum Minorum de Obseruantia, & Reformatorum S. Francisci. Pro Laico verò vigesimi anni expleti S.C. super statu Regularium. Ad propagandam die 15. Octob.1654. In Regesto pro nouit. fol.7.

2. Ætas decimi sexti anni completi requiritur ad finem, vt quis in Religione, legitimè profiteri valeat. Concil. Trid. sess.25. cap.15. de Regularibus.

3. Ætas triginta annorum completorum in Ordine Minorum de Obseruantia requiritur ad Guardianos, & Confessarios sæcularium promouendos, ex Paulo IV. provt in Constitutionibus Generalibus Ordinis fol.202. §.43. num.2. & Reform. fol.80. num.16.

4. Ætas triginta annorum (inter Reformatos verò 35.) & quindecim Religionis requiritur ad Definitores Prouinciales in Ordine Minorum Regularis Obseruant. Rom.1587. Vallisolet.1593. Reform.cap.8.num.40.

5. Ad Definitores verò Generales requiritur ætas 35. annorum, & viginti Religionis, Trid. sess.24. cap.12. in Constit. Ordinis cap.8. §. 26. num.4.

6. Ætas 35. annorum, & 20. Religionis requiritur ad Prouincialem Minorum de Obseruantia, sed inter Reformatos 15. Religionis, Vallisolet.1593. Reform.1642 c.8.num.31.

7. Ætas 40. annorum ad minus, requiritur in Confessarios Monialium, Salm.c.11. Vallisol.1593.

8. Ætas pro Ordinibus Sacris suscipiendis præscripta in Concilio Tridentino sess. 23. cap. 12. de Reformat. huiusmodi est, quod ad Subdiaconatum requiritur annus 22 ad Diaconatum ann. 23. ad Presbyteratum annus 25. sufficit tamen, vt isti anni sint inchoati, licèt non expleti, Nau. Maios. Eurig. Sayr.

9. Qui ante ætatem legitimam ad Sacros Ordines se faciunt promoueri, suspensi sunt ipso iure ab Ordine. Pius II. anno 1461. Et qui ordines sic susceptos solemnitèr exercuerit sit irregularis, vt Nau. cap. 17. num. 79. Tolet. lib. 1. cap. 48.

Alienatio.

SVMMARIVM.

Fratres Minores de Obseruantia quomodo alienare possunt mobilia, & immobilia. num. 1.

Quomodò alienare possunt vasa argentea, facta sacris Imaginibus. num. 2.

Non possunt facere Instrumenta, in quibus transferatur dominium alicuius Cappellæ. num. 3.

Quomodo concedi possunt Cappellæ. num. 4.

1. ALienare possunt Fratres Minores nihil proprij habentes, relicta per Syndicum Apostolicum, siuè sint mobilia, siuè immobilia dummodò sint ipsis relicta cum modo eorum professioni licito, cum istorum omnium Sedes Apostolica habeat dominium. Alio verò modo alie-

alienare minus possunt cęteris Regularibus, Rodr. tom. 1. quæst. Regularium quæst. 27. art. 3.

2. Possunt etiam alienare oblationes Imagini Regularium factas (præter vota aurea, & argentea magni valoris) quæ non excedant valorem 20. ducatorum; Nald. num. 5. vel 25. Gau. nu. 24. Diana par. 4. tr. 4. Miscell. Resol. 223.

3. Nulla Instrumenta publica fieri possunt à Fratribus Minoribus Regularis Obseruantię capitularitèr Congregatis, nec quocumque alio modo se habentibus, in quibus transferatur dominium alicuius cappellæ, seù sepulturæ, cùm hoc sit contra Regulam; si tamen se se occasio obtulerit in qua fidelium pietati satisfieri oporteat, id fiat per modos nostro instituto cōgruentes, Rom. 1642. cap. 6. §. 5. num. 6.

4. Modi autem congruentes sint, quod non detur dominium, nec aliud quidpiam, quod ad illud accedat, non mercetur, non vendatur, non deducatur in pactum solutio aliqua pro cappella, vel sepultura, sed concedatur vsus facti, fabricandi, ornandi, paramentis decorandi cappellam, & in illa fodendi sibi, & suis sepulturam; ac in illa se, suosque sepeliendi, & hoc non est contra Regulam. Sanctor. de Pœn. cap. 7. Difficult. 6. fol. 648.

Allocutio.

SVMMARIVM.

Regulares, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & peccati mortalis alloqui non possunt Moniales,

1. Regulares alloqui non possunt Moniales, etiam eorum curæ subiectas (exceptis Superiore, Visitatore, & Confessario) sub pœnis priuationis Officiorum, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto, ex Decreto Sacr. Congregationis Regularium, de mandato expresso Sixti Quinti, nonis Maij 1590. in Regesto fol.4. & sub pœna peccati mortalis, ex declaratione eiusdem 20. Martij 1621. Neapoli. Regest. fol.41. quod debet ab omnibus, & in quacumque Mundi parte vniuersalitèr obseruari, 15. Ianuarij 1597. Auignone, ex Regest. eiusdem Sacræ Congregationis fol.4.

2. Licentias alloquendi Moniales coniunctas in primo, vel secundo gradu, quater in anno pro die, & hora certa, Ordinarij Regularibus concedere

dere possunt, & teneantur, dum nihil obstat. Non tamen in Aduentu, Quadragesima, Festis, feria sexta, Sabbato, & Vigilijs, quæ subscribi debent, etiam à Superiore Regulari, pro Monialibus sub Regularium gubernio existentibus, Item registrari, & Confessario consignari, qui assistat cum Auscultantibus, *Ex Decreto Sacræ Congregationis Regularium, cuius exemplar impressum, & publicatum est, vt sequitur.*

3. Cùm aliàs de anno 1590. per Sacram Cardinalium negocijs Regularium Præfectorum Cōgregationem, de mandato fel. rec. Sixti Papæ V. circà accessum Regularium cuiuscumque ordinis ad Monialium Monasteria, fuerit decretum, quod nulli Religioso cuiuscumque ordinis, gradus, qualitatis, & dignitatis existat [Superiore, cui Monasterij, seú Domus cura incumbit Visitatore, vel Visitatoribus, Confessarioque ordinario, & extraordinario, cùm ad tempus deputabitur, dumtaxat exceptis] liceat absque licentia expressa eiusdem Sacræ Congregationis accedere ad Monasteria, seù Domus quarumcumq; Monialium, vel Sororum, siuè sui, siuè alterius cuiusuis Ordinis ad colloquendum, siuè tractandum cum eis. Quod si aliquando, mandato sui Superioris, aliquos Religiosos ad prædicandum verbum Dei, vel ad celebrandas Missas in ipsarum Monialium, seù Sororum Ecclesijs, siuè Oratorijs exterioribus, siuè extrà Claustra existentibus mitti contigerit, nè dicti Religiosi vllo quæsito colore Moniales Sorores, aut quamlibet aliam personam intrà Clausuram degentes alloqui possint, sub

 pœna

pœna priuationis Officiorum, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurreñ, alijsque eiusdem Sacræ Congregationis arbitrio; fueritque postmodùm declaratum, etiam Equites S. Ioannis Hierosolymitani sub eodem Decreto comprahendi, & quoscumque contrafacientes, ab alio, quam ab Apostolica Sede, aut à Sac. Congregatione absolui, & rehabilitari non posse. Amplissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres Decreta huiusmodi innouanda, & inuiolabiliter obseruanda statuerunt; Verùm quia experientia compertum est, interdum ob pias, & rationabiles causas, easque [ità ferente casu] repentinas, vt ab eadem Sacra Congregatione licentiam expectari, summè incommodum, vel inutile sit Regularibus supradictis colloquendi cum Monialibus sibi attinentibus necessitatem obuenire; facto verbo cum Sanctissimo Domino Nostro Vrbano Octauo, & de Sanctitatis Suæ expresso ordine, & mandato facultatem tribuerunt impostèrùm locorum Ordinarijs, vt quatenùs sibi visum fuerit in Domino expedire, licentiam concedere possint per quatuor vices ad summum, quolibet anno, cuicumque Regulari, vt Moniales sibi in primo, & secundo tantùm consanguinitatis gradu coniunctas conuenire, & alloqui possit. Id verò non alitèr quàm seruata forma infrascripta ad vnguē, vt id nullo modo liceat diebus festiuis, aut in Aduentu, Quadragesima, feria sexta, Sabbatho, & vigilijs; prædictaque licentia obtenta ab Ordinario, & ab alio, ad quem spectet, eam concedere; assignetur Confessario ordinario Monasterij, qui

penès

penès se retinere debeat, isque associet, & præsens sit, & auscultatrices de more, non autem aliæ, assistant, prædictaque licentia pro die, & hora certa, & in scriptis concedatur, in librisque Cancellariæ eiusdem Ordinarij adnotetur. Quod si prædicti locorum Ordinarij per plures vices, vel in vlteriori gradu coniunctis, aut alitèr, quam seruata forma supradicta, licentias concesserint, vel permiserint, sciant se intentionis Sanctissimi Domini Nostri, & Sacræ Congregationis Transgressores, iudiciumque reformident. Regulares autem pœnis in supradicto decreto contentis, & si nullam licentiam obtinuissent, eo ipso se nouerint esse addictos, & arbitrio Sacræ Congregationis seueriùs puniendos. Romæ 12. Kal. Decembris 1623.

Oct. Cardinalis Bandinus.

Laurus Campeggius Secret.

Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1623.

4. Scribentes, seù mittentes litteras ad Moniales non incurrunt præfatas pœnas, ità communitèr Doctores apud Barbos. alleg. 102. nu. 81. & 82.

5. In allocutione prohibita cùm Monialibus compræhenditur etiam Abbatissa, *ex declaratione Alexandri Septimi in sua Constitutione Sacrosancti, &c. 30. Martij 1658. Pro quiete, & vtilitate Monialium Vrbis, Regularium Curiæ subiectarum, his verbis.* Cùm declaratione, quod easdem quoque pœnas incurrant Confessores ordinarij, & extraordinarij Concionatores, Superiores, cuiuscumque gradus, seù Visitatores tàm ordinarij, quàm delega-

ti, qui colloqui præsumpserint cum Monialibus [etiamsi Abbatissæ, Priorissæ, aut Officiales Monasterij fuerint] extrà actum Confessionum, aut Visitationum huiusmodi, & aliàs, provt in diuersis decretis desupèr emanatis vberiùs continetur. In Regest. Bullarum anno 4. &c.

6. Episcopus potest punire quoscumque, qui vadunt ad alloquendas Moniales suæ Ciuitatis, vel Diœcesis licet sint exteri, vel exempti, quia dum accedunt sine licentia, delinquunt in suo Territorio Sac. Congregat. in vna Trani die 13. Iulij 1618. Gregorij XV. Inscrutabili, & contra Regulares potest declarare pœnas incursas ex accessu. Sac. Congregat. die 8. Nouembris 1647. provt in Regesto.

7. Hoc loco aduertendum est non solùm Superiores Prouinciales, sed etiam locales, quibus cura Monasterij Monialium incumbit, non compræhendi sub præfato decreto, edito contra Regulares accedentes ad Monasteria Monialium, vt decreuit Sacra Congregatio Regularium in Alexandrina, die 20. Iulij 1640. & per literas datas Archiepiscopo Amalphitano 22. Nouemb. 1641. vt videre est in Regest. Ordinis lib. 2. num. 160. & 163. ne Ordinarij, Superiores locales vexent, si eos ad Monialium Monasteria accedere videat, & in alia Caputaquen. provt sequitur.

CAPVT AQVEN.

PRetendendo Monsignor Vescouo di Capaccio, che il Confessore delle Monache di Gioia non entrasse à ministrare i Sacramenti alle Monache senza sua licenza da darsegli totiès, quotiès, hauendone sopra di ciò publicato Editto, s'hebbe ricorso alla Sacra Congregatione, che li scrisse la seguente.

Illustre, e Mol. Reu. Monsig.r come Fratello.

Essendosi doluto appresso la Sagra Congregatione il Ministro Prouinciale degli Osseruanti di cotesta Prouincia di Principato, che V.S. habbia con suo Editto particolare prohibito sotto pena di scommunica riseruata à se medesima, che nessuna persona secolare, e Regolare, ancorche sia Confessore, ò Superiore del Monastero di Gioia, soggetto alla detta Religione degli Osseruanti, ò altro Ministro, & Operario necessario, possa andar à parlare alle Monache, ò entrare in Clausura, etiandio per amministrare i Sacramenti, ò in altri casi di necessità, senza sua licenza. Questi Eminentissimi miei Signori mi hanno ordinato di scriuerle, che se bene gli Ordinarij de'luoghi possono sottoscriuere le licenze di parlar alle Monache, & entrar in Clausura de Monasterij anco soggetti á Regolari, ancorche per il passato siano state solite sottoscriuersi da Regolari solamente, come pretende esso Ministro, ció si deue fare congiuntamente con l'istesso Superiore Regolare, e non s'intende delli Confessori, ò Superiori delli

Con-

Conuenti de'Frati, che han cura del Monastero; perche come potrà vedere da se stessa nel decreto stampato, che se li manda qui aggiunto, detti Superiori, e Confessori sono eccettuati nella prohibitione fatta dalla Sacra Congregatione sopra l'accesso de' Regolari à Monasterij di Monache; onde V.S. potrà riformare il suo Editto in questa conformità per non darli occasione di giusto richiamo, che così la Sagra Congregatione mi hà commesso di significarle, e Dio la preserui. Di Roma li 27. Settembre 1641.

Di V.S. come fratello.

Il Cardinal S. Onofrio.

L'Arciu.di Tebe Segretario.

Altare.

SVMMARIVM.

Quænam sunt requisita ad Altare, vt possit confici super illud Sacrificium. num.1.

Altare portatile, quando amittat consecrationem, nu.2.

Altaria, quibus in locis non sunt consecranda, & quando debent interdici consecrata, num.3.

Altaria Confraternitatum sita in Ecclesiis Regularium nequeunt ab Episcopis visitari, num.4.

Altaria indotata quomodo possint à Regularibus concedi alijs Patronis. num.5.

Altaria priuilegiata non suspenduntur anno Iubilæi. n.6. Nec indultum suffragatur, nisi in eis celebrentur Missa de Requie. Ibid.

Mino-

Minorita possunt erigere Altare in Infirmaria pro commoditate infirmorum. num.7.

1. ALtare debet esse fixum lapideum, & consecratum, sufficit tamen, quod superior mensa ipsius, seu Ara, super quas fit consecratio, & reponitur Corpus, & Sanguis Domini sit lapidea, & habeat eam longitudinem, & latitudinem, quæ capere possit Hostiam, & maiorem partem Calicis, & Patenæ sine periculo cadendi, Siluester v. Altare, Hieron. Rodr. resolut. 9. fol. 75.

2. Altare portatile tunc consecrationẽ amittit, quando frangitur, vel loco mouetur repositorium Reliquiarum, Sacra Congregatio Rituũ in vna nullius, Die 5. Martij 1603. Flosculi Nicolij v. Altare num.6.

3. Non sunt consecranda Altaria, sub quibus sunt cadauera mortuorum. Gauant. in Manuale Episcoporum v. Altare num. 9. & vbi iam sunt consecrata, licèt consecrationem non amittant, debent tamen interdici, donec cadauera in alium deferantur locum. Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium Archiepiscopo Tranen. 12. Nouembris 1599. vt in Regesto eiusdem Congregationis fol. 131.

4. Altaria sita in Ecclesiis Regulariũ, etiamsi sint Confraternitatum, nequeunt ab Episcopis visitari. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium 10. Ianuarij 1641. Prout sequitur.

Vescouo di Cortona.

Illustre, e Mol. Reu. Monsig. come fratello. Da questa

questa Sacra Congregatione de'Vescoui, e da quella del Concilio ancora più volte è stato risoluto, che le Capelle, & Altari poste nelle Chiese de'Regolari, ancorche fatte da'secolari, non debbano esser visitate dagli Ordinarij, onde essendosi doluti li Fratelli Osseruanti di cotesta Città, che V.S. pretenda di far la visita delle Capelle, & Altari de i secolari esistenti nella loro Chiesa. Questi Eminentissimi miei Signori mi hanno ordinato di significarle la resolutione sudetta; acciò si contenti conformarsi con essa, e Dio la preserui.

Di Roma à 10. Gennaro 1641.

Di V.S. come Fratello.

Il Cardinal S. Onofrio.

L'Arciuescouo di Tebe Segretario.

In Regesto Concilij Tridentini fol. 130.

5. Altaria inornata, & indotata possunt à Regularibus concedi alijs Patronis, qui eis prouideant, si proprij post tertiam monitionem ab Ordinario faciendam, cum aliquo interuallo, vel termino, non adeò coarctato, id præstare negligant, vel recusent. Modena 2. Maij 1601. Crema 28. Ianuarij 1618. Flosculi Nicol. n. 10.

6. Altaria priuilegiata non suspenduntur per suspensionem generalem, quæ fit Anno Iubilæi. Lezana v. Altare num. 19. Suspensio enim illa est pro viuis; nec indultum suffragatur, nisi in eis celebrentur Missæ de Requiem, licèt hoc fortè in indulto non exprimatur. Sacra Congreg. Rit. in vna Pistorien die prima Iunij 1617. & in alia Toletana 13. Iulij 1601. Missa tamen de Requiem

neque

neque in huiusmodi Altari, neque in alio celebrari potest in festo duplici. Ex Decreto Visitationis Apostol.25.Maij 1662.

7. Fratres Minores intra suos Conuẽtus possunt erigere Altaria in Infirmaria pro commoditate Infirmorum, cum debita tamen decentia. H.Rodriq.resolut.9.num.8.

Ambitio.

SVMMARIVM.

*Ambientes officia, eo ipso incurrunt pœnam priuationis, & inhabilitatis.num.*1.

*Contra Superiores Ordinis Minorum de Obseruantia, qui fauores extrà suum Ordinem attendentes, officia, dignitates, ac gratias concedunt. Et contra eosdẽ Fratres dictos fauores conquirentes.num.*2.*&* 3.

1. AMbientes Religiosi officia pro se, vel pro alijs, complices, & scientes, vltrà alias inflictas pœnas, priuationis pœnam, & inhabilitatis eo ipso incurrunt. Clem.VIII. in Constit. Vrbani VIII.26.§.35.pag.43. Bullar. Romani tom.4. & in Decretis eiusdem pro Reformatione Regularium fol.194.num.35.

2. Ambitio tollenda præcipitur Ministro Generali, alijsque Prælatis Ordinis Minorum S.Frãcisci Regularis Obseruantiæ, ne ad instantiam quorumuis etiam Imperatoris, cuique Religioso aliquam gratiam faciat, seù quicquam concedat.

Pro-

Procurantes, inhabiles declarantur, prohibentur oblatos fauores recipere, & munera ad talem effectum exhibere. Paulus V. Constit. 16. Admonetur, &c. in Bull. Rom. pag. 148. tom. 3.

3. Similem Constitut. innouauit pro eisdem Obseruantibus, & Reformatis simul Vrbanus Octauus Anno 16. 1639. Quibus pœnis subiacere vult etiam subditos, fauores conquirentes, prout sequitur.

Contra Superiores Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, & Reformatorum, qui fauores extra suum Ordinem attendentes, Officia, Dignitates, ac gratias concedunt. Et contra eosdem Fratres, dictos fauores conquirentes, &c.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ADmonemur, Pastoralis officii Nostri debito, diligentius prospicere, nè Religiosi, qui Regularem vitam professi, sæculo renunciarunt, ad Dignitates, & Officia, per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus. Quocircà Motu proprio, & ex certa scientia, nostræ, ac Sedis Apostolicæ potestatis plenitudine, dilectis filijs Ministro Generali, Commissario Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, & Reformatorum

nuncup.

nuncup. Prælatis, nunc, & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda, præcipimus, & mandamus, nè ad instantiam, & requisitionem quarumcumque personarum tàm laicarum, quàm Ecclesiasticarum, extrà dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari Dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuiuis prædicti Ordinis Religioso vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seù gradus, honores, dignitates, officia, & administrationes, functiones, & Prælaturas eiusdem Ordinis concedere audeant.
Quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra Decreta, hac via, & his medijs, per conquisitos fauores, & suffragia aliquid sibi procurauerint, ad talia, & similia, ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus.

Insuper dictis Religiosis, & Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcimus, & expresè interdicimus, vt non solùm in præmissis omnibus, fauores huiusmodi minimè procurare, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similitèr nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seù præsumant. Non obstañ Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate roboratis, cæterisque

contra-

contrarijs quibuscumque.

Aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis cõmunitèr, aut diuisìm ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Volumus, quod præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberentur præsentibus si forent exhibitæ, & ostensæ.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 29. Iulij 1639. Pontificatus Nostri Anno Decimosexto.

M. A. Maraldus.

In Constitutionibus Ordinis fol. 366.

Annus Nouitiatus.

SVMMARIVM.

Annus probationis quare institutus? num. 1.
Sumendus est à momento in momentum num. 2.
In anno bissextili dies 24. & 25. pro vna reputantur num. 3.
Annus debet esse continuatus. num. 4.
Non discontinuatur ex rationabili causa cum licentia Prælati num. 5.
Dummodò non sit aliquorum mensium ibid.

Annus

Annus Nouitiatus interrumpitur per quamcumque dimissionem habitus.num.6.

1. ANnus probationis est institutus in fauorem Conuersi, seù fragilitatis humanæ, vt priùs quis experiatur vires suas, & asperitates Religionis, ne inconsultè se inuinculet. Item in fauorem Conuentus, vt experiatur mores conuersandi. cap.ad Apostolicam de Regularibus, & cap.2.eod.lib.6.

2. Sumendus est annus Nouitiatus à momento in momentum, vnde qui suscepit habitum die prima Ianuarij post meridiem, non potest anno sequenti profiteri ante meridiem. Portell.in dub. Regular.v.Nouitij annus num.48. Peyrin.de Prælat.q.1.§.4.

3. Annus prædictus includit diem superadditum in anno bisextili; nam anni computandi sunt secundum Ritum Ecclesiæ. Dies autem 24.& 25. pro vna teputantur ab Ecclesia. Mol. tom. 2. disput.573.Diana p.3.tract.2.resol.57. & par.5. to.5. resol.18.

4. Si non sit continuatus per annum integrũ, sed interpolatum per tempus notabile non sufficit ad professionem. Grass.dec.par.1. lib.3. cap.4. num.14.Azor.tom.1.lib.12.cap.2.q.8.

5. Non discontinuatur si Nouitius rationabili de causa cum licentia Prælati, & cum habitu extrà Conuentum commoretur per aliquod tempus. Nan.lib.3.cons.de Regular,cons.42.Mirand. tom.1. Manu. q.22. art. 5. Hunc tamen egressum etiam cum licentia Prælati si fit aliquorum men-

sium, non esse tutum in praxi docent plures DD. apud Peyr. de Præl. quæst.3. cap. 1. §.4. num. 10. eo quod continuitas anni probationis in Religione est de forma, in his verò, quæ sunt de forma, rigor juris seruandus est. Barb. tract. Axiom. exiom. 100. secus si egressus sit per aliquos dies tantum, Peyrin. ibidem.

6. Interrumpitur annus Nouitiatus per quācumque habitus dimissionem, factam animo eum amplius non assumendi, licet postea intra candē dimissionis diem pœniteat. Suar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 15. nu. 6. Portell. v. Nouitius n. 29. fallit tamen si ira commotus habitum dimisit, & breui placatus, facti pœnituit. Peyrin, loco citat. num. 10.

Appellatio.

SVMMARIVM.

In correctionibus, quoad mores, appellatio executionem non retardat, num. 1.

Ordo appellationis obseruandus, sub nullitate appellationis, num. 2.

Quod etiam de recursu obseruandum est, num. 3.

Decretum contra temerè recurrentes, num. 4.

Pœna Rei indebitè recurrentis, num. 5.

Appellationes, siue oppositiones contra electiones Capitulares non fiant nisi in eodem Capitulo, vel infra quindecim dies post Capitulum. num. 6.

Confessis in Criminalibus, denegatur appellatio, num. 7

Acce-

Accedens ad Superiorem ob iustum grauamen, non est iudicandus Apostata, num.8.

1 IN Correctionibus quoad mores appellatio executionem non retardat, ea propter ad vlteriora procedendum est. Concil. Trid. sess. 22 cap. de Reform. Vallisol. 1593.

2. Vbi appellationi locus sit à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, à Protectore ad Romanum Pontificem, Supremum in Ecclesia Iudicem, appelletur. Gregor. XIII. Quoniam nostro, vel ad Sacram Congr. Episc. & Regul. ex decreto eiusdem de anno 1587. apud Confett. fol. 311.

3. Quod etiam de recursu obseruandum est, itaut Reis non liceat recursus ad Superiores maiores, nisi post sententiam ab inferiore latam, aliter seueriori pœna plectendi sunt, *prout sequenti decreto Sacræ Congregationis Regularium contra Regulares ad Vrbem temerè leuiue ex causa accedentes absque eorum Superiorum licentia sancitum est, videlicet.*

4. Quoniam nonnulli Regulares vagandi studio, siue dum imminentem admissorum criminum pœnam ex suis Constitutionibus, aut alias debitam sibi merunt, falsa, & commentitia grauamina causari non ad immediatè sui Ordinis Superiores scilicet à grauamine Prioris ad Prouincialem; à Prouinciali ad Generalem; à Generali ad Protectorem; prout cuiusque Religionis Constitutionibus disponitur, sed ad hanc Romanam Curiam absque licentia sæpiùs fugiunt,

potius quam recurrant, ex quo Ordinum disciplina relaxatur, Prælati contemnuntur, & ipsi in dies audaciores euadunt.

Placuit Sacræ Regularium Congregationi ex Ordine Sanctissimi statuere, vt si quis Regularium imposterùm temerè leuiuè ex causa hanc Almam Vrbem, seù Curiam, absque sui Superioris licentia, & supradicta forma prætermissa, adire præsumpserit ad suos eosdem Superiores, seueriori pœna plectendus, remittatur.

Fr. Michael Bonellus Cardinalis Alexandrinus.
Georgius Palearius V.I.D. Secr.

Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1587.

4. Si Reus, non expectata sententia, Superiorem adierit, ad Iudicem à quo recesserit, remittatur, vt eius iudicium expectet, & tanquàm Apostata puniatur. Vallisol. 1593.

6. Ad præcauendas turbationes, & litigia, quę oriri solent in Prouinciis occasione oppositionū, quæ à nonnullis in temp estiuè fiunt contra electiones capitulares, decernitur, quod huiusmodi oppositiones, siuè appellationes non fiant, nisi in eodem Capitulo, seù Congregatione, vel ad summum infrà quindecim dies post Capitulum coram legitimo Superiore, quibus elapsis tales oppositiones ampliùs non admittantur; Sed potiùs opponentes tamquàm calumniatores, & pacis turbatores habeantur, non obstantibus quibuscumque &c. Vt circà de elect. in 6. Concertationi, de appellat. in 6. Hostien. in Summ. lib. 2. de appellat. Vallisol. 1661.

7. Appellationis beneficium confessis in criminali

minali denegatur. Pius V. Constitut. 24. Cùm sicut 1566. &c.

8. Non est iudicandus Apostata Religiosus accedens ad Superiorem, ob iustum grauamen, de quo euidentèr constat, quia habet vim appellationis. H. Rodr. Resolut. 10. num.3. vbi citat plures Doctores, &c.

Aperitio.

SVMMARIVM.

Superiores habeant clauem communem, quæ subditorum Cellas aperire, & visitare possint cum duobus Discretis Conuentus. num.1.

1 SEruetur Apostolica Constitutio, qua Ministro Prouinciali in sua Prouincia, & Guardiano in suo Conuentu præcipitur, vt eorum quilibet clauem communem, quæ Magistra vocatur, apud se habeat, & sollicitè custodiat, quæ suorum subditorum Cellas ad libitum, saltem cum duobus Discretis Conuentus aperire, ingredi, & visitare possit. Vrbanus Oct. Constit. 94. tom.4. pag.65. Hoc idem cautũ est pro Reformatis in eorum Constitutionibus Generalibus 1642. cap.6. num.10.

Apoſtata.

SVMMARIVM.

Apoſtatæ ipſo iure ſunt excommunicati num.1.
Apoſtaſiæ eſentialis ratio in quo conſiſtat. num. 2.
Apoſtata quando eſt de hæreſi ſuſpectus. num. 3.
Apoſtatæ à Superioribus, ſingulis annis ſunt perquirendi, vt ad Religionem reuertantur. num.4.
Apoſtatæ Ordinis Minorum de Obſeruantia, non ſunt retinendi à Guardianis ſub pœna priuationis Officij. num. 5.
Pœna impoſitæ contra Apoſtatas ad inſtantiam perſonarum extra Ordinem non remittenda. num.6.

1 PRæter ea, quæ in Conſtitutionibus Generalibus Ordinis, optimo iure ſancita ſunt de Apoſtatis à Religione, cap.2.§.8. diſtinguendo gradus Apoſtaſiæ, ac declarando illos excommunicatos, cùm ipſo iure ſint excommunicati, Gloſ. in cap. vt periculoſa, ne Clerici, vel Monaci in 6. Innoc.IV. vt Apoſtatas Bulla 7. in Bullar. Rodr. pag. 151.

2. Sciendum eſt breuitèr, quod Apoſtaſiæ eſſentialis ratio conſiſtit in eo, quod quis recedat à Religione, animo deſerendi illam. Valent. 22. diſp.1. qu.12. punct.1. & Sanchez lib. 6. in decal. cap.8. num.5. ea propter non eſt propriè Apoſtata, qui ſine licentia Prælati è Conuentu egreditur animo reuertendi, ſed eſt tantùm fugitiuus, vel vagus, Aragon. 22. q.12. art.1. Nihilominùs per

ſtatuta

statuta nostri Ordinis, contra huiusmodi, & nomen, & pœna Apostatarum extenduntur, Triden. sess. 25. de reg. cap. 4. Sanctorus in comment. fol. 237.

3. Apostata perseuerans in Apostasia, etsi consequentèr in excommunicatione per annum insordescat, est de hæresi suspectus, vndè contra illum procedere possunt Inquisitores, Menoch. de præsumpt. lib. 6. præsumpt. 6. num. 24. Graff. decis. lib. 3. cap. 5. n. 83. vbi citat cap. grauem de pœnis, Diana par. 4. tract. 7. resol. 3.

4. Apostatæ sunt singulis annis à Superioribus perquirendi, vt ad Religionem reuertantur, quod si nolint amicabilitèr redire, tenentur dicti Superiores, sub pœna priuationis officij eos cogere. Vrban. Oct. Constit. 26. §. 4. quæ est de Regular. Apostatis, & eiectis, pag. 41. tom. 4.

5. Apostatæ Minorum de Obseruantia Cismontanæ familiæ, nec recipiantur, nec retineantur in alienis Prouincijs, ad quas quomodocumque confugerint, sed vbi primùm fuerint absoluti, iuxtà consuetudinem, & Ordinis Constitutiones, ad proprias remittantur, sub pœna priuationis Officiorum Prouincialis, siuè Guardiani, aut cuiuscumque alterius Superioris, ipso facto incurrenda. Vrb. Oct. Constit. 49. pag. 64. tom. 4.

6. Demùm circa Apostatas, aliosque delinquentes, obseruetur omninò Breue fel. record. Pauli Quinti, Admonemur; contra Superiores nostri Ordinis promulgatum, in quo ordinatur, vt ad instantiam personarum quarumcumque extra ordinem constitutarum, nullo modo remittun-

mittuntur pœnæ eis impositæ, Vrban. Oct. Constit.49. pag.63. tom.4. &c.

Apostoli.

SVMMARIVM.

Quinam dicantur Apostoli? num.1.
Apostolorum species sunt quinque. num. 2.
Petendi sunt intra triginta dies. num.3.
Iudex intra dictum terminum tenetur Apostolos concedere. num.4.
Si Prælatus renuat Apostolos concedere, quid agere debeat Appellans. num.5.

1 APostoli dicuntur litteræ dimissoriæ, quas vnus Iudex ad alium dimittit, sicut etiam dicimus de Apostolis, quod à Deo, vel de Cælo missi fuerint, gloss. petat. in cap. 1. de appellat. lib.6. Panorm. in prax. cap.114.

2. Quinque sunt Apostolorum species, scilicèt, Dimissorij, Refutatorij, Reuerentiales, Conuentionales, & Testimoniales. Ghisil. de Iud. Reg. cap.15. à num.4. quorum omnium formam vide apud Peyrin. in formul. litt.A. cap.15. &c.

3. Sunt petendi intrà triginta dies, infrà quos si non petantur, videtur appellationi renunciatū, gloss. petat. in cap.1. de appellat. cit.

4. Tenetur Iudex intrà dictum terminum Apostolos cum debita instantia sæpiùs petitos loco, & tempore congruo concedere, alioquin potest

potest appellans suam appellationem prosequi. Clem. quamuis, §. quod si Iudex de appellat.

5. Si Prælatus renuat dare Apostolos, debet appellans illos petere coram persona fide digna, quæ tenetur appellanti testimoniales concedere, Peyrin. tom. 1. Relig. qu. 1. cap. 20. & loco cit. num. 4. de Relig. tract. 1. lib. 3. cap. 1. num. 7. reliqua in verb. Appellatio.

Auditor Cameræ.

SVMMARIVM.

In sex casibus potest concedere Monitoria, & Inhibitiones in causis Regularium. num. 1.

Vbi de Regulari disciplina agitur, A. C. non procedit in causis Regularium, num. 2.

Hoc idem dicendum est de Nuncijs Apostolicis. num. 3.

Sacra Congregatio declarat A. C. se immiscere non posse in prima instantia in causis Regularium. num. 4.

Nec in grauaminibus Prælatorum, nisi citato prius Procuratore Ordinis. num. 5.

Rationes, quare non expedit, vt Religiosi in suis causis litigent extra Ordinem. num. 6.

Resolutio de Commissionibus Signaturæ Iustitiæ. num. 7.

QVæritur, An in causis Regularium concedenda sint monitoria, & inhibitiones à Tribunali Auditoris Cameræ, vel Commissiones à Signatura Iustitiæ, & quatenùs concedenda, quomodo, & cum quibus clausulis.

1. Pro

1. Pro cuius faciliori solutione videntur excludendi aliquot casus non dubij, in quibus A.C. potest concedere Monitoria, & Inhibitiones in causis, & negotijs Regularium, quibus exceptis, ponetur Resolutio Sacræ Congregationis.

Primus igitur casus non dubius est in Regularibus Monasteriorum, Episcopis subiectorum, provt sunt plures Abbatiæ, & Monasteria in Germania, Belgio, & Polonia in Congregationem non redacta, quæ nulla potiuatur prærogatiua exemptionis, sed Episcopis Diœcesanis sunt subiecta, quemadmodum erant Monasteria omnia de iure veteri. cap. Si quis Abbas, & cap. Abbates 18. quæst. 2. cap. qui verè in fin. 26. quæst. 1. Nam si in eorum causis ordinarijs Episcopus pronunciauerit, à tali sententia potest appellari, vel ad Metropolitanum, cap. licèt in corrigendis, de Officio Ord. vel ad Papam omisso medio, & tunc poterit procedere, & inhibitiones concedere A.C. qui est Iudex ordinarius appellationum, quæ à sententijs per quoscumque Ordinarios latis, etiā extra Statum Ecclesiasticum ad Sedem Apostolicam interponuntur, vt in Bulla 28. Pauli V. ad eximiæ fidelitatis §.16. in Bullario tom. 3. pag. 212.

Secundus casus non dubius est, in causis ordinarijs, & telam iudiciariam requirentibus, quæ vertuntur inter diuersas Religiones, nam Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in huiusmodi causis se non ingerit, cùm in Bulla Sixti V. super institutione Congregationis Regularium §. 1. statutum sit per hæc formalia verba. Audiant itidem, ac decidant prædicti Cardinales

causas,

causas, & controuersias inter prædictos Ordines vertentes, siue in vniuersum, siue ratione particularium locorum, dummodò formam iudiciariam non requirant, in Bullario tom.2. pag.615. Quare in causis prædictis vna Religio conuenienda erit coram suo Conseruatore, si illum habeat, alioquin coram loci Ordinario, ad præscriptum Constitutionis Gregorij XV. de exemptorũ priuilegijs, & Auditor Cameræ erit Iudex competens in causa appellationis ad Sedem Apostolicam interpositæ à sententia per Conseruatorem, vel Ordinarium lata, vt in dicto §.10. Bullæ Pauli V.

Tertius casus non dubius est, cùm lis, & causa vertitur inter Regulares, & sæculares, siuè Clericos, siuè laicos; nam si Regulares sint, conueniendi sunt coram suo Conseruatore, vel Ordinario, vt dictum est in casu præcedenti; si verò sint actores, & agant contra laicum, tenentur sequi forum rei, cap. Si Clericus laicum, de foro compet. & tunc extrà Statum Ecclesiasticum à sententia Iudicis laici appellatur ad Superiores Iudices laicos gradatim, vt in d. l. Imperatores ff. de appellat. non autem ad Curiam, seu ad Auditorem Cameræ, sed in Statu Ecclesiastico potest appellari ad Sedem ex d. Bulla 28. Pauli V. §.10. Si verò Reus sit Clericus, conueniendus erit coram suo Ordinario in prima instantia, vt in Concilio Trident. sess. 24. cap. 20. & in secunda instantia appellari poterit, omisso medio, ad Papã; & in vtroque casu in gradu appellationis ad Sedem interpositæ, Auditor Cameræ est Iudex cõpetens ex dicto §. 10.

Quar-

Quartus casus est, in caussis Prælatorum Regularium, qui generalibus Capitulis, aut Episcopis non subsunt, nec suos habent ordinarios Regulares Visitatores, sed sub immediata Sedis Apostolicæ protectione existunt, de quibus in Concil. Trid. c. 8. sess. 25. de Regularibus. Has enim causas in prima instantia cognoscere possunt tam Legati, & Nuncij Apostolici, quàm ipse A.C. tanquam Iudex ordinarius exemptorum, vt in dicta Bulla 28. Pauli V. §. 12. Et quamuis in hoc casu facultatem habeat priuatiuè quoad omnes, vt ibi disponitur, tamen in his procedunt etiam Legati, & Nuncij ex speciali facultate, quam habent à Sede Apostolica; ideòque inter eos, & Auditorem Cameræ, cùm iurisdictio sit cumulatiua, est locus præuentioni, arg. c. Præposuisti, de iur. compet. cum concordan. de quibus ibi in glos. 1. Et in monitoriis apponenda esset clausula, *quatenùs lis non pendeat*. Alioquin præsentes literæ minimè suffragentur. Quod si Legati, & Nuncij in causa præuenerint, ab eorum sententijs appellabitur ad Sedem Apostolicam, & in secunda instantia Auditor Cameræ erit Iudex competens, iuxtà suas facultates.

Quintus casus est, cùm agitur de debitis in Curia contractis, aut de Salario, seù contractu in ipsa inito, nam A.C. potest citare, & monere ad satisfaciendum Curiales, Ecclesiasticos sæculares, vel Regulares, etiam ab ipsa Curia absentes, pro quibusuis rebus, & pecuniarum summis ad instantiam quorumuis etiam absentiùm, vt disertis verbis cauetur in eadem Bulla §. 10.

Sextus

Sextus casus est, vbi agitur de executione literarum Apostolicarum, vel decretorum, seù declarationum Congregationum, quia A.C. pro huiusmodi executione dat monitoria etiam in causis, & negotijs Regularium, ex eadem Bulla 28. Pauli Quinti §. 14. & expedit, vt hæc facultas ei conseruetur, quia fauorabilis est Religionibus, quæ hoc præsidio se tuentur aduersus eos, qui earum priuilegia conuellere, aut lædere moliuntur. Hinc tamen in dies oriuntur multa inconuenientia, quia cùm Religiones ferè omnes habeant Constitutiones à Sede Apostolica confirmatas, & & innumera quasi priuilegia, & monitoria concedantur in genere contra quoscumque, nullaque expressa causa, indè fit, vt nullum sit negotium, in quo prætextu executionis alicuius statuti, vel priuilegij, aut declarationis, extorqueri non possit monitorium. Vndè multotiès contigit, vt in actu celebrationis Capituli, vel electionis etiam in partibus vltramontanis, præsentata fuerint monitoria non sine graui turbatione, & scandalo. Et sæpè etiam Ordinarijs, & Nuncijs manus ligatæ fuerunt in causis in eorum Tribunali pendentibus, & in calculo ferendi sententias. Quarè prouisum est expedire, vt de cætero pro executione huiusmodi non dentur monitoria, nisi expressis personis, contra quas, & ex qua causa, & cum clausula, *Quatenùs lis non pendeat*: lite autem pendente, dari quidèm possint sine prædicta clausula, *sed nonnisi parte citata, & audita*.

His additi fuerunt duo alij casus, in qubus A.C. procedit in causis Regularium, videlicèt cùm Rei

spontè

ſpontè ſe conſtituunt in illius carceribus, & [in criminibus atrocibus, in quibus procedere poteſt ex particulari oraculo Sanctiſſimi, eidem notificato per Secretarium Sacræ Congregationis; hic tamen vltimus caſus non eſt ex vi ſuarum facultatum, ſed ex ſpeciali commiſſione.

2. Viceverſa Auditor Cameræ non procedit in cauſis Regularium, nempè vbi de Regulari diſciplina, & morum correctione agitur; hæc enim ſpectant ad Abbatem, etiamſi Monaſterium eſſet Epiſcopo ſubiectum cap. corripiantur, 24. q. Vndè A.C. in his non poteſt ſe ingerere in prima inſtantia, ſed neque in gradu appellationis, quia in prædictis [niſi adſit exceſſus] non datur appellatio, vt in c. Reprehenſibilis, vbi ſic habetur. Præcipuè verò hoc in Religioſis volumus obſeruari, nè Religioſi cùm pro aliquo exceſſu fuerint corrigendi, contra Regularem Prælati ſui, & Capituli diſciplinam appellare præſumant, ſed humilitèr, ac deuotè ſuſcipiant, quod pro ſalute ſua fuerit eiſdem iniunctum.

3. Hoc idem dicendum eſt de Nuncijs Apoſtolicis, quia non poſſunt ampliùs cognoſcere in prima inſtantia, de cauſis ad forum Eccleſiaſticũ pertinentibus. Concil. Trident. ſeſſ. 25. cap. 20. Imò Regulares ad ſe recurrentes remittere debẽt ſuis Superioribus, vt pluriès deciſum eſt à Sacra Congregatione 1602. 1604. Floſculi v. Nuncius num. 8.

Excluſis itaquè præfatis caſibus, in quibus nulla eſt dubitatio; propoſitum dubium reſtringitur ad cauſas ordinarias tàm Ciuiles, quàm Criminales,

les, quæ vertuntur inter Religiosos eiusdem Ordinis, vel inter subditos, vel inter subditum, & Prælatum, vel inter subditos, & Capitulum, vel inter Monasterium, & Monasterium, vel inter Prouinciam, & Prouinciam, vel alias quomodolibet. Ea propter.

Die 5. Iulij 1650.

4. Sacra Congregatio Cardinalium, & Prælatorum super appellationibus, & inhibitionibus Tribunalis Auditoris Cameræ, & aliorum Tribunalium Curiæ Romanæ à san. mem. Vrbano Octauo deputata, & à Sanctissimo D. N. Innocentio X. renouata in hanc deuenit sententiam, & resolutionem, videlicèt.

In causis Regularium eiusdem Religionis, siuè sint inter subditos, siuè inter subditum, & Prælatum, siuè inter Monasterium, & Monasterium, siuè alias quomodolibet, Auditorem Cameræ se immiscere non posse in prima instantia, &c.

Hoc Decretum congruit cùm Bulla Sixti V. Erectionis Sacræ Congregationis Regularium in Bullario tom. 2. pag. 613. vbi in §. 1. sic legitur. Causas verò, quas inter ipsos Religiosos oriri cõtigerit, iuxtà quarumcumque Religionum instituta, eorumq; dispositionem Superiores illorum definiant, atque terminent.

5. Verùm tamen in eadem Sacra Congregatione habita die 19. Iulij 1650. tantummodò fuit prouisum, vt in casibus, in quibus Auditor Cameræ potest appellationes recipere à sententijs, & grauaminibus Prælatorum Regularium, inhibitiones minimè decernat, nec Præfectus Signaturæ

ræ Iustitiæ det Commissiones, nisi citato priùs Procuratore Ordinis.

6. Et sanè expedire non videtur, vt Religiosi in suis causis litigent extrà Ordinem, quia sic datur eis materia vagandi extrà Claustra, & discurrendi per Curias, contra Canones, vt in c. si cupis, & c. Placuit communi. 16. q. 1. c. Monachi, de stat. Monachor. Clement. ne in agro, §. Quia verò eod. tit. cum multis concordantibus. Tùm quia propter ingentes sumptus, qui fiunt in litibus prosequendis, coguntur pecunias, quandoq; etiam illicitis medijs sibi comparare, & proprietatem habere, contra c. ad Monasterium, de stat. Monachor. Tùm quia eorum delicta sic publicantur in sæculo cū ignominia Religionum, & scandalo sęcularium contra cap. in scripturis 96. dist. vbi refertur Constantinum dixisse: Verè si proprijs oculis vidissem Sacerdotem Dei, aut aliquem eorum, qui monastico habitu circumamicti sunt, peccantem, clamydem meam expoliarem, & cooperirem eum, ne ab aliquo videretur. Tùm denique quia ex hoc eneruatur monastica disciplina, & Prælatis Regularibus debita subtrahitur obedientia, contra tex. in c. Repræhensibilis, supra eodem.

7. Ex his resultat etiam Resolutio ad secundum dubium de commissionibus Signaturæ Iustitiæ, quia videtur non expedire, vt causæ Religionum extrà Ordines committantur. P. Pagnan. in 2. lib. Decretalium tom. 3. de Appell. c. de Priore, num. 15. & seq. fol. 243.

Auge-

Augere.

SVMMARIVM.

Familiæ præscriptæ Monasteriorum, etiam prætextu augumenti reddituum, augeri non possunt. num. 1.
Ministri Prouinciales Minorum de Obseruantia ex priuilegio Pauli Quinti possunt augere, & minuere familias Conuentuum. num. 2.

1. AVgere non possunt Superiores numerum Regularium, cuique Domui præscriptum etiam prætextu augumenti reddituum sine licentia Sacræ Congregationis Vrbani VIII. Const. 43. quæ est de celebratione Missarum §. 13. to. 4.

2. Ministri verò Fratrum Minorum de Obseruantia vna cum Diffinitorio in Capitulis, & Congregationibus, attenta paupertate Conuentuum, & locorum, possunt augere, & minuere dictam præfixionem familiæ, iuxtà quantitatem eleemosynarum, ex concessione Pauli Quinti facta Ministro Generali Archangelo de Messana die 26. Nouembris 1606. & sic deinceps obseruatum est in familia Cismontana Minorum de Obseruantia, quæ viuit ex Piorum eleemosynis, absque vlla contradictione Visitationis Apostolicæ, peractæ tempore san. mem. Innocentij Papæ Decimi. In Regesto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium fol. 46.

Baldachinum.

SVMMARIVM.

Regulares non possunt impedire Episcopum, ne erigat Baldachinum in Ecclesia illorum. num. 1.

Hoc tamen non extenditur ad Vicarios Episcoporum. num. 2.

1. DE iure communi Episcopi possunt aliquando erigere Baldachinum in Ecclesijs Regularium, & per Decretum Apostolicum emanatum die 10. Iunij 1603. nihil de nouo conceditur Dominis Episcopis, sed solùm declaratur, quod possint censuris compelli Regulares, & alij exempti, nolentes assentiri vsui Baldachini, ita notant Pasqualig. in Addit. Laureti de Franchis p. 1. num. 381. Tambur. de iur. Abbat. to. 1. disp. 15. num. 5. in regest. Episc. & Reg. fol. 35.

2. Hoc autem non debet extendi ad Vicarios Episcoporum, etiam absente Episcopo, ex declaratione Sacræ Congregationis Rituum di 10. Iulij 1621. quæ declarauit non posse inuitis Regularibus erigere Baldachinum. Pasqualig. vbi sup. num. 382.

Bannitus.

SVMMARIVM.

Regulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & ære alieno grauatos sub pœna

pœna priuationis officiorum. num.1.
Subditi recipientes, triennio voti priuationem incurrunt. num.2.
Limita, nisi confugientes sint Procuratores Conuentuum, aut eorum filij: vel nisi confugiant ob rixam, donec se componant, &c. ibidem.

1. REgulares prohibentur receptare, & retinere in Conuentibus Bannitos, fallitos, & ære alieno grauatos sub pœna priuationis officiorum, vocisque actiuæ, & passiuæ, *prout in sequenti Epistola, de mandato Pauli Papæ Quinti transmissa ad Nuncium Neapolis. videlicet.*

Molt'Illustre, &c.

Benche N. S. vogli, che sia osseruata l'Immunità Ecclesiastica, e la Costitutione di Gregorio XIV. fel. mem. sia esseguita come stà, non li piace però, che le Chiese, ne gl'altri luoghi Sacri seruano di asilo, ne di ricettacolo à tristi, onde mi hà commandato di scriuere à V.S. che faccia prohibire, & intimare per parte di Sua Beatitudine, alli Superiori de' Monasteri de' Regolari di tutti gli Ordini, col mezzo degli Ordinarij, ò come meglio parerà à lei, che per l'auuenire non diano ricetto à sorte alcuna di Condannati, Banditi, ladri, ò altre genti di mal'affare, ne à falliti, e debitori, sotto pena della priuatione dell'officio, e di voce attiua, e passiua, se si hauerà notitia del ricetto, ancorche non siano trouati questi tali nelli Monasterij, e sotto altre pene ancor maggiori ad arbitrio della Santità Sua, e vuole in oltre, che sia auuertito di punir quelli, che haue-

ranno ardire di contrauenire à quest'ordine. Potrà dunque V. S. far publicare nel modo sudetto la detta prohibitione nelli luoghi, doue ne sará maggior bisogno, e di mano in mano per tutto, acció non se ne possa pretendere ignoranza, & il Signore la consoli. Di Roma li 13. Agosto 1613.

Di V.S.

Come fratello affettionatissimo.

il Cardinal Sauelli.

Questa lettera fù scritta d'ordine di Papa Paolo Quinto à Monsig. Nuncio di Napoli. In Lucerna Regularium. v. Receptatio. Lezana v. Bannitus in Regesto S. C. Episcop. & Regularium fol. 55.

2. Si autem subditi sint, qui recipiunt, triennio voti priuationem incurrunt, apud Fratres Reformatos, prout in eorum Statutis 1642. cap. 3. num. 22. limita nisi confugientes essent Syndici, seù Procuratores Conuentuum, vel eorum filij, quia isti maximis gaudent priuilegijs, provt v. Syndicus, Clemens VII. Dum consideramus, Bullarium Rom. tom. 1. pag. 492 limita secundò, nisi confugiant per aliquot dies ob metum carcerationis post rixam, donèc se componant, vel per aliquod simile, quia in huiusmodi casibus non computantur inter Bannitos, & decoctores, seù fallitos, &c. donèc sint declarati per Edictum.

Beati-

Beatificatio, Imagines, Canonizatio.

SVMMARIVM.

Praxis pro Beatificatione, vel Canonizatione Sanctorum, num. 1.

Circa Imagines, declarat non esse exponendas cum aureola, donec, &c. Nec imprimi gesta miracula, nec apponi tabellas, &c. Apponitur pœna contra transgressores, num. 2.

Circa Formam, & habitum Sacrarum Imaginum prohibentur ne exponantur cum alio habitu, & forma, quam Ecclesia Catholica, ab antiquo tempore consueuit, num. 3.

Nec cum habitu peculiari alicuius Ordinis Regularis, nec Imagines Prophanæ in Ecclesia exponantur, quæ omnia obseruanda sunt sub pœna excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, num. 4.

1 PRaxis Sacr. Rituum Congregationis pro Beatificatione, vel Canonizatione Sanctorum talis est.

De hoc tractari non potest, nisi post 40. annos à morte Serui Dei, & tunc nonnisi ex speciali concessione Summi Pontificis.

Inhibet formari processus, formatosque aperiri, nisi à specialibus delegatis: Interim tantum conceditur, quod Ordinarius instruere possit Processus in genere ad examinandum, an concedi possit instructio Processus in specie, ne occasione dilationis pereant probationes.

Prohibetur omnibus, ne informationes super Sanctitate alicuius defuncti capere presumant.

Is verò, cui miraculum aliquod narrabitur sub sigillo secreti recipiat, & secreto ad Episcopum loci transmittat.

Concessi Processus in specie, transmittendi sũt ad Sedem Apostolicam in Sacra Rituum Congregatione examinandi, quoad ipsorum validitatem tantum.

Deindè absque Processu ad vlteriora sigillandi sigillo eiusdem Sacræ Congregationis, & asseruandi vsque ad præfinitum tempus examinata prius vitæ Sanctitate. Declarat tempus ad Canonizationem necessarium esse centum annorum. Peyrin. tom. 2. fol. 447. Pasqualig. ad Lauret. de Franch. num. 1195. Nicola V. Canonizare in regesto Sacræ Congregat. Rit. fol. 75.

CIRCA IMAGINES.

2 VRbanus Papa Octauus in Constit. 132. Cælestis Hierusalem Ciues, quæ habetur in Appendice Bullarij Romani tom. 4. fol. 38. Declarat, & confirmat Decreta ædita circa Processus pro Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum conficiendos, videlicet.

Quod imaginibus defunctorum, qui in bona Sanctitatis fama decesserunt non possunt apponi Aureolæ, nec in Oratorijs, aut locis publicis exponi, donec Beati declarentur à Sede Apostolica, & si quæ appositæ sunt omninò amoueantur.

Nec imprimi gesta, miracula, & reuelationes eorum-

eorumdem fine recognitione, & approbatione Ordinarij, nec etiam apponi Tabellæ ad eorum ſepulcra, ac lampades accendi.

Excipiuntur ij, quæ à longiſſimo tempore Apoſtolica Sedes, vel Ordinarij tollerarunt.

Tabellæ támen recipi poſſunt, ac in locum extra Eccleſiam cuſtodiendæ *ſunt*. Pœna contra transgreſſores, ſi Regulares fuerint eſt priuationis ſuorum officiorum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, necnon ſuſpenſionis à Diuinis in Bullar. Romano tom.4. pag.54.

3 Circa formam, & habitum Sacrarum Imaginum adeſt Conſtitutio præfati Vrbani Papæ Octaui in append. Bullarij Romani pag.22. Sacroſancta, &c. in qua prohibet, quod Imagines D. N. IESV Chriſti, Deiparæ Virginis Mariæ, ac Angelorum, Apoſtolorum, Euangeliſtarum, aliorumque Sanctorum, & Sanctarum quorumcumque ſculpere, aut pingere, vel ſculpi, aut pingi facere, aut ante hac ſculptas, aut pictas,& alias quomodolibet effictas tenere, ſeù publico aſpectui exponere, aut veſtire cum alio habitu, & forma, quàm Eccleſia Catholica ab antiquo tempore conſueuit.

4 Nec etiam cum habitu peculiari alicuius Ordinis Regularis: Ac vt Imagines aliter pictæ ab Eccleſijs amoueantur, nec exponantur in eiſdem, ac earum Frontiſpicijs, & Atrijs imagines prophanæ, vel alia indecentiam, & in honeſtatem præſeferentia. Quæ omnia obſeruanda ſunt ſub pœnis excommunicationis priuationis officij, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ.

Beati.

SVMMARIVM.

Beatorum Imagines, Tabellæ, &c. in Ecclesijs non exponantur inconsulta Sede Apostolica. num. 1.

Obtenta facultate exponendi, non super Altari, sed tantùm in pariete collocentur. n. 2.

Eorundem obtenta Altarium erectione, non tamen potest de illis celebrare officium, & Missa, absque expressa facultate. n. 3.

Cultus concessus pro vno loco, non extendatur ad alium, inconsulto Pontifice. n. 4.

Vbi permissum fuit Beatos prædictos ab omnibus coli, non tamen publica officij recitatio est concessa, sed tantum priuata. n. 5.

Missæ indultæ certis Presbyteris Regularibus, vel Sæcularibus alicuius loci à confluentibus Sacerdotibus, minimè celebrentur. n. 6.

Dies festi Beatorum non celebrentur, absque indulto Apostolico. n. 7.

Non apponantur in Kalendario, nisi illius tantum loci, in quo Officium, & Missa de eisdem celebratur. numer. 8.

Particularia suffragia eorundem, in Ecclesiasticis precibus non recitentur. n. 9.

Nec inuocentur in publicis precibus præter indultas à Sede Apostolica. n. 10.

Nec in Processionibus, eorundem Reliquiæ circumferantur. n. 11.

Sac. Congreg. non intendit præiudicare cultui Beatorum ab

ab immemorabili tolerato. n.12.
Beati in Patronos non eligantur, nec eorum Natalitia cum Octauis celebrentur. n.13.
Sanctissimus D.N. præfata Decreta approbauit, ac Typis imprimi, & publicari mandauit. n.14.
Ad eorundem obseruantiam compellantur ab Ordinarijs, tàm Regulares, quàm illi, qui nulli subduntur Episcopo. num.15.

Decretum super cultu Beatis adhuc non Canonizatis præstando.

AD aures Eminentissimorum Patrum Congregationis Sacr. Rituum plures deuenerunt, qui patrantur Indultorum excessus in materia præstationis cultus Beatis, adhuc non canonizatis, quamobrem eos eliminare, ac ne in futurum inducantur prouidere studentes, ad infrascripta deuenerunt Decreta, &

1. Quod eorundem Beatorum Imagines, etiã non principaliter, & vti supplices appositæ, Simulacra, Picturæ, Tabellæ, aut Scripturæ eorum præclara gesta repræsentantes, aut referentes, in Ecclesijs, Sacrarijs, & Oratorijs quibuscumque, & præsertim in quibus Missæ sacrificium, vel alia Diuina Officia peraguntur, inconsulta Sede Apostolica, nullo pacto exponantur.

2. Quòd vbi indultũ fuerit per Sedem Apost. Imagines, Simulacra, pictasque Tabellas in Ecclesijs poni, & coli posse, in pariete tantum, non autem super Altari, collocandi facultas tributa censeatur.

3. Quod

3. Quòd si concessa fuerit per eandem Sedem Apostolicam Altarium erectio, non tamen ob id Missam,& Officium de prædictis Beatis celebrandi, vel recitandi facultas tradita præsumatur; etenim specifica, & expressa concessio super his præcedere debet.

4. Vbi in vno loco cultus fuerit concessus, non extendatur inconsulto Pontifice, ad alium locum, quamuis alia concurrente auctoritate.

5. In locis, vbi Beatos prædictos ab omnibus coli permissum fuit, non indè publica Officij recitatio permissa censeatur, sed tantummodò priuata; nec satisfactoria præcepto recitationis, nisi quoad illos, quibus Sedes Apostolica de hoc indulserit.

6. Missæ paritèr, quæ fuerint indultæ certis personis, nempè Presbyteris Regularibus,vel Secularibus alicuius loci, vel Monasterij, seù Presbyteris alicuius Ecclesiæ seruitio præcipuè addictis, à confluentibus Sacerdotibus,quauis dignitate (etiam Cardinalatus) insignitis, minimè celebrentur.

7. Dies festi in Beatorum eorundem memoriam non celebrentur, nisi speciali indulto Apostolico prouisum fuerit.

8. Eorundem nomina in Kalendarijs non apponantur, nisi illius tantùm loci, earumque personarum, in quo, & à quibus cultus cum Officio, & Missa celebretur.

9. In quibusuis Ecclesiasticis precibus, etiam in Oratorijs priuatis recitandis, particularia eorundem suffragia non apponãtur,vel recitentur.

10. Pu-

10. Publicis in precibus, præter indultas, & à Sede Apostolica approbatas, ijdem Beati non inuocentur.

11. Eorundẽque Reliquiæ in Processionibus minimè circumferantur.

12. Sacra eadem Congregatio præsentibus declarare, & iussione remouere non intendit cultum Beatis per communem Ecclesiæ consensũ; vel per immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, Virorumque Sanctorum scripta, vel temporis centum annorum metam excedentis scientiam, ac tolerantiam Sedis Apost. aut Ordinariorum hactenus præstitum; ac certis modo, & forma ab eo tempore eis exhibitum. Verùm si à centum annis citra cultus huiusmodi, aliqua ex parte constiterit auctus, & extensus, eo casu Sac. eadem Congregatio eundem in pristinum reduci iubet, prout quemuis cultum, extra casus prædictos, ad expressa tantùm verbaliter in Apostolicis indultis omninò reuocari mandat sub pœnis, &c.

14. Firmis quoque remanentibus Decretis; nempè nè Beati in Patronos eligantur, nè eorum Natalitia cum Octauis celebrentur, & alijs quibuscumque à Sac. Congregat. hactenus emanatis, quæ præsenti Decreto renouantur.

14. His autem Sanctissimo relatis, & in Congregatione Sac. Rituum ordinaria habita coram Sanctitate Sua per Eminentiss. & Reuerendiss. D. Cardinalem Sacchettum accuratè perlectis, matureque discussis, Sanctitas Sua ea approbauit, & pro omnimoda eorum obseruatione, mandauit

Typis

Typis imprimi, ad Valuas affigi, & publicari, vt elapso termino sex mensium à die publicationis eorundem, omnes, & singulos afficiant, & arctent, ac si omnibus, & singulis eadem exhibita, & personalitèr præsentata, intimata, seù notificata fuissent.

15. Indulsitque locorum Ordinarijs, vt auctoritate Sedis Apostolicæ possint, imò debeant Sæculares, & Regulares quoscumque, quantumuis exemptos, etiam Societatis Iesu, S. Antonij Vienneñ, & S. Ioannis Hierosolymitani, ac reliquos omnes, speciali expressione indigẽtes, etiam sub censuris compellere. Cumque aliqui nulli subdantur Episcopo, qui eos, si excesserint, coercere valeant, eo casu à Sedis Apostolicæ Nuncijs, si aderint, sin minus ab Archiepiscopis, in eorum Prouincijs, vel ab Episcopis Romano tantum Pontifici subiectis, intrà, vel propè quorum Diœcesis limites, eorum Ecclesiæ, vel Monasteria sita fuerint, tamquam à Sede Apostolica Delegatis, ad huiusmodi Decretorum obseruationem prædicti omninò cogantur. Die 27. Septemb. 1659.

Iulius Episcopus Sabineñ Card. Sachettus.

F. M. Phœbeus Sac. Rit. Congreg. Secret.

Fuit impressum Romę, In Regesto huius Congregationis fol. 148.

Declaratio præfati Decreti super cultu Beatis adhuc non Canonizatis præstando.

ALlatis ad Sac. Rit. Congregationem dubijs circa obseruationem, & intelligentiam Decreti

creti super cultu Beatis adhuc non canonizatis præstando, editi die 27. Septembris 1659. & publicati 3. Februarij præsentis anni 1660.

Primo. An vbi indultum fuerit, vt Missa de aliquo Beato celebretur, liceat eius Imaginem, & Simulachrum super Altari exponere, necnon votiuas Tabellas ibidem appendere?

Secundò. An §. Dies Festi in Beatorum honorem non celebrentur, extendatur ad Festa deuotionis?

Tertiò. An indulta recitandi Officium cum octaua, vel sine octaua, & celebrandi Missam de Beatis, fuerint reuocata per dictum Decretum Sacræ Congregationis?

Quartò. An in Ecclesijs, in quibus Officium, & Missa de Beatis recitari, ac respectiuè celebrari possunt, liceat eorum Reliquias exponere?

Quintò. An Episcopi Regulares, qui ex indulto Sedis Apostolicæ gaudent priuilegijs suæ Religionis, de quibus sunt capaces pro eorum conditione, possint de Beatis suæ Religionis recitare Officium, & in proprijs Cathedralibus Missam celebrare, & Altare Beatis prædictis erigere?

Sacra Rituum Congregatio respondit.

Ad Primum, affirmatiuiè.
Ad Secundum, negatiuè.
Ad Tertium, pariter negatiuè.
Ad Quartum, affirmatiuè.
Ad Quintum, negatiuè. Die 17. Aprilis 1660. Iulius Episc. Sabinen. Card. Sacchettus. Loco ✝ Sigilli. F.M.

F.M.Phœb.Sac.Rit.Congreg.Secr. &c. Gratis etiã quoad scripturam. Romæ ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apostolicæ 1660.

Benedictio.

SVMMARIVM.

*Prælati Fratrum Minorum quænam benedicere possunt. num.*1.
*Benedicere nequeunt paramenta Ecclesiarum non sibi subditarum. num.*2.
*Circa benedictionem Ouorum, & purificationem Mulierum Sac.Congreg.declarauit id facere posse.num.*3.
*Formula Benedictionis Vestium personarum sæcularium, quas Prælati benedicere possunt. num.*4.
*Benedictio Cinguli pro Cordigeris. num.*5.
*Benedictio Coronæ, aut Rosarij. num.*6.
*Benedictio Oliuarum in die S.Petri Martyris contra tempestates. num.*7.

1. PRælati Fratrum Minorũ Obseruantiæ possunt benedicere omnia, & singula eiusdẽ Ordinis, & Obseruantiæ Ecclesias, Cœmeteria, Capitula, & Oratoria, vbicumque existentia, & alia quæcumque ad Diuinum cultum, & vsum Fratrum necessaria (præter Calices, Patenas, & Campanas) pro eorundem Fratrum vsum tantũ. Leo X.Religionis suadet honestas, &c.apud confect. fol.116.

2. Benedicere nequeunt Paramenta Ecclesiarum

rum non ſibi ſubditarum Abbates, Prælati,& Superiores Regularium, ex declaratione Sac. Congregationis Rituum die 24. Auguſti 1609. apud Gauant.in Decretis, quæ ad Miſſam pertinent num.13. Lezan. v. Benedictio num. 8. eapropter cautè legendi ſunt, qui extendunt hanc facultatem ad Paramenta aliarum Eccleſiarum.

3. Circa Benedictionem Ouorum, & Purificationem Mulierum, declarauit Sacra Congregatio Concilij 2.Iulij 1621.in reſponſione ſuper 14. dubia poſita in controuerſia ab Archiepiſcopo Bonon. contra Regulares, poſſe id facere, prout iam vſus obtinuit. Peyrin.tom.2.fol.211.Paſqualig.in Addit.ad quæſt.99. Laureti de Franc. par.2. fol.521.In Regeſto Concil.Trident.fol.155.

4. Poſſunt etiam *benedicere veſtes perſonarum ſæcularium*, & quia frequenter accidit caſus, operepretium duxi, ponere in hoc Theatro Benedictionem deſumptam à Compendio Cæremoniarum Franciſci Mariæ de Capellis fol. 275. quæ vulgò dicitur S.Vbaldi.

Adiutorium, &c.

Domine exaudi, &c.

EXorcizo vos creaturas diuerſas indumentorum per eum, qui vos parauit ad ornamentum generis humani,vt ſitis Indumenta bene†dicta, pu†ra, & mun†da ab omni virtute Diaboli, & Miniſtrorum eius, & ab omnibus facturis, & maleficijs cuiuſcumque generis ſint, vt vires Diaboli retinere non poſſitis, ſed ſitis in nomine Diui Vbaldi indumenta pu†ra, bene†dicta, & ſancti†ficata; quæſumus Domine, vt hæc indumenta

ta in tuo nomine purificare bene✝dicere, & sanctificare digneris, nam ego Sacerdos tuus hæc indumenta in tuo nomine, & Diui Vbaldi bene✝dico, puri✝fico, & san✝ctifico: Concede Domine, vt qui ea portauerit, & induerit cælestis gratiæ, & benedictionis plenitudinem valeat accipere, vt ab omnibus dæmonibus, & facturis sit liber, & defensus. In nomine Patris, & Filij, &c. Aspergantur aqua benedicta.

Benedictio Cinguli pro Cordigeris.

Adiutorium, &c.
Domine exaudi, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

5. DEvs, qui vt seruum tuum redimere, filiũ tuum per manus impiorum ligari voluisti bene✝dic quæsumus Cingulum istud, & præsta, vt famulus tuus, vel famula tua, qui eo velut ligamine pœnitentiali sui corporis cingetur, vinculorum eiusdem Domini Nostri Iesu Christi perpetuò memor existat, & in ordine quem assumit perennitèr perseueret, tuisque cum affectu semper obsequijs se alligatum esse cognoscat. Per Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta. Deindè: Præcingat te Dominus cingulo puritatis, & extinguat in lumbis tuis humorem libidinis, vt maneat in te virtus continentiæ, & castitatis, Per Christum, &c. Amen.

Bene-

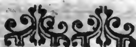
Benedictio Coronæ, & Rosarij.

Adiutorium, &c.
Domine exaudi, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

OMnipotens, & misericors Deus, qui propter nimiam charitatem tuam, qua dilexisti nos Filium tuum Dominum nostrum Iesum Christũ pro redemptione nostra De Cælis in terram descendere, & de Beatissimæ Virginis Mariæ vtero, Angelo nunciante carnem suscipere voluisti, vt nos eriperes de potestate diaboli, obsecramus immensam clementiam tuam, vt hæc Corona in honorem, & laudem eiusdem Genitricis Filij tui ab Ecclesia tua fideli dicata bene✠dicas, & sancti✠fices, eique tantam infunde virtutem Spiritus Sancti, vt quicumque eam portauerit, vel dixerit, aut in domo reuerenter tenuerit, ab omni hoste, & facturis semper, & vbique in hoc sæculo liberetur, & in exitu suo à Beatissima Virgine tibi pleno bonis operibus præsentari mereatur. Per eundem Christum, &c.

Aspergatur aqua benedicta.

Benedictio Oliuarum Sancti Petri Martyris contra Tempestates.

Adiutorium nostrum, &c.
Domine exaudi, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

7. DOmine Iesu Christe Filij Dei viui bene†dic Oliuas istas supplicationibus nostris, & infunde eis quæsumus Domine per virtutem Sanctæ†Crucis, & per intercessionem S. Petri Martyris tui, cælestem benedictionem, quam ad repellendas tenebras humani generis tribuisti talem benedictionem signaculo Sanctæ†Crucis accipiant, & in quibuscumque locis positæ fuerint, discedant principes tenebrarum, & contremiscant pauidi cum omnibus ministris suis de habitationibus illis, nec præsumant amplius inquietare, aut molestare seruientibus tibi Omnipotenti Deo. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

Beneficium.

SVMMARIVM.

Nouitius Beneficiatus bimestre ante professionem de licentia Ordinarij renunciare debet, num. 1.

Si non renunciauerit, post professionem vacant quæcumque beneficia. num. 8.

1. NOuitius Beneficiatus de licentia Episcopi, siue eius Vicarij, quæ non requiritur in scriptis, intra duos menses proximos ante professionem, quando scilicet Nouitius est iam receptus à fratribus,& accinctus ad illam emittendam debet renunciare, & non aliàs intelligatur effectū suum sortiri, nisi sequuta professione, Conc.Trident.sess.25.de Regul. cap. 16. Hieroym. Rodriq. resol.15. num.19. Pasqualig. in addit. Laureti de Franch.par.2.quæst.41.fol.494.

2. Post Professionem in Religione approbata (etsi Nouitius non renunciauerit) vacant quæcumque beneficia ante habitum,c.Beneficium de Regul.in 6.Sanch.lib.6.in Decal.cap.29.num.2.& quidem siue beneficia sint maiora, siue minora cum indistinctè loquatur Tex.in d.cap. benef. vbi Barbos.num.2.

Bibliotheca.

SVMMARIVM.

In virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommunicationis prohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem, ex Bibliothecis Fratrum Minorum de Obseruantia, & Reformatorum.num.1.

1. PRohibetur amotio librorum furto, & ad malum finem ex Bibiothecis Fratrum Minorum de Obseruantia Sancti Francisci in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna excommu-

nicationis ipso facto incurrenda, ac Pontifici reseruata, nisi satisfacto omni damno, vniuersis, & singulis personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, vniuscuiusque status, ordinis, & conditionis existant, etiamsi Pontificali dignitate præfulgeant. Pius V. Cum sicut 1598. apud Rodriq. in Bullar. fol. 427. in Bullario Franciscano fol. 105. Sixtus V. Cum sicut accepimus 1587. vt in Bullario Romano tom. 2. pag. 596. vel 452. Innocentius X. Conseruationis 51. pro Bibliothecis Fratrum Minorum Strictioris Obseruantiæ Prouinciæ Romanæ, prout in Archiuio S. Francisci Transtyberim.

Bona Spiritualia.

SVMMARIVM.

Generalis, & Prouincialis Ordinis Minorum possunt applicare alijs extra Religionem bona spiritualia suorum subditorum. num. 1.

Formula literarum huiusmodi communicationis. n. 2.

1. POssunt Prælati Religionum applicare alijs extra Religionem bona spiritualia suorũ subditorum, & illis tribuere literas, seu patentes talis communicationis, ex Priuilegio Vrbani V. quo concessit Generali, & Prouincialibus Ordinis Minorum, vt possint Benefactoribus Ordinis communicare suffragia, indulgentias, orationes, & bona spiritualia, Monument. Ordinis secundæ impres-

impressionis fol.261.Casarub.in compend. Priuileg. Mendic.v.Indulgentiæ concessæ exhibentibus n.6.Lezan.v.Bona Regularium n.2,

2. Circa patentes literas huiusmodi communicationis bonorum spiritualium, quas Prouinciales concedere solent, non inutile duxi pro eorum solatio, ponere sequens exemplar, videlicet.

Quamuis ex charitatis debito omnibus teneamur, illis tamen longè ampliùs noscimur obligati, quorum beneficia certis modis experimur. Cũ igitur sincerum deuotionis affectum crebris beneficijs comprobatum, quem erga Beatissimum Patrem N. Franciscum, eiusque Ordinem, & Fratres nostros Reformatos præcipuè geris, sicuti ex pia, fidelique plurimorum Fratrum nostrorum relatione cognouimus, ob arctissimam, voluntariamq; quam profitemur paupertatem, nulla temporalium bonorum mercede compensare valeamus, spiritualibus tamen muneribus, pro modo gratiæ Dei, quo poterimus affectu prosequimur. Ideò Dominationem tuam, necnon, & totam familiam tuam in Confraternitatem nostram recipientes in vita pariter, & in mortem, iuxtà Indulta à Summis Pontificibus Superioribus nostri Ordinis gratiosè, benignèque concessa, plenam vobis participationem omnium bonorum spiritualium, Missarum videlicet, orationum, suffragiorum, Diuinorum officiorum, Ieiuniorum, vigiliarum, abstinentiarum, peregrinationum, pœnitentiarum, mortificationum, disciplinarum, prædicationum, lectionum, meditationum, obseruantiarum, laborum, & deuotionum, ac om-

nium aliorum bonorum, quæ nedum in hac Prouincia Strictioris Obseruantiæ, verum etiam in omnibus supradictis ab omnibus, & ab vnoquoque nostrum peraguntur, & fiunt, & quæ Diuina Clementia acceptare dignabitur toto cordis affectu impartimur, vt multiplici suffragiorum adiuti præsidio, & in præsenti Diuinarum gratiarum incrementa. & in futuro æternæ gloriæ præmium possidere mereamini; In quorum omnium fidem has nostras fieri iussimus, & manu propria, ac maiori Officij nostro sigillo munitas dedimus. Valete. Datum, &c.

Bona Temporalia.

SVMMARIVM.

*Fratres Minores de Obseruantia bona immobilia possidere nequeunt.num.*1.

*Nec consuetudine induci potest, vt ea in communi licitè possideant.num.*2.

*Possunt recipi, sub ratione eleemosynæ, cum protestatione non habendi ius super illa.num.*3.

*Ponitur exemplar protestationis.num.*4.

*Corroboratur præfata doctrina per Decretum Reuerendæ Fabricæ super legatis relictis Fratribus Min.de Obseru.num.*5.

*Ponitur aliud Decretum de non componẽdis legatis Fratribus Minoribus relictis.num.*6.

*Bona immobilia Monasterio incapaci retinendi ea, quomodo alienari possunt.num.*7.

Bona

1. BOna immobilia possidere licitũ est Monasterijs, & domibus, tã virorum, quàm mulierum, & mẽdicantium, exceptis Domibus Fratrum Sancti Francisci de Obseruantia, & Capuccinorum. Trid. sess. 25. de Regularibus, & Monialibus cap. 3.

2. An autem consuetudine induci possit, vt dicti Minores possideant licitè bona immobilia in communi, negatiuè tenet Sanchez tom. 2. moral. lib. 7. cap. 25. num. 16. Fulgos. cons. 105. Cephal. cons. 97. num. 4. quod magis confirmatur ex crebris declarationibus Capitulorum Generaliũ eiusdem Ordinis Minorum de Obseruantia, & præcipuè de anno 1651. in quo Capitulum generale Romanum protestatum est se velle obseruare Regulam Sancti Francisci ad literam sine vlla dispẽsatione, iuxtà declarationes Apostolicas, quæ puritatem nostræ Regulæ declararunt.

3. Hinc est, quod si offerantur bona mobilia, vel immobilia præfatis Fratribus Regularis Obseruantiæ Sancti Francisci, vt ipsi dicant certa Officia, & Missas, Superior Conuentus debet facere protestationem ei, qui Testatoris voluntatem adimplere tenetur, quod ad illas eleemosynas nullum ius habent Fratres ex vi legati; sed tantum recipient sub ratione eleemosynæ. Vrban. Oct. constit. 49. tom. 4. pag. 67. Bull. Rom.

4. *Exemplar autem huiusmodi protestationis hoc erit.*

Nos Frater N. Guardianus Conuentus N. & Discreti eiusdem, dicimus, ad nostram notitiam peruenisse, quod N. certam eleemosynam huic

Conuentui diſtribuendam perpetuò gratis, vel forſan pro aliquibus Miſſis, & Officijs celebrandis legaſſe, cumque legata huiuſmodi, niſi per ſimplicem eleemoſynam ex noſtra Regula nobis acceptare non liceat, per præſentes proteſtamur in Domino, quod legatum prædictum tamquam incapaces ex vi legati recipere nolumus, nec intendimus, ſi tamen Hæres, aut Executor teſtamentarius dictam quantitatem per viam ſimplicis eleemoſynæ, omni obligatione, dominio, & proprietate penitùs ceſſantibus, nobis libere cõferre voluerit, illam ſimpliciter accipiemus, & piæ Teſtatoris voluntati, quantum in nobis fuerit, plenè, & fideliter ſatisfaciemus; quæ proteſtatio ſcripta à Guardiano, & Diſcretis dabitur Executori Teſtamenti, & in libro Conuentus ad futuram rei memoriam adnotabitur, & hac ratione tantum, ſecundum doctrinam S. Bonauenturæ in duabus Congregationibus generalibus receptam, & in Romana Rota examinatam, bona temporalia, ſeù legata recipere permiſſum eſt. Congr.gener.Rom.1603.1615.& 1628.

5. Magis, ac magis corroboratur præfata doctrina per *Decretum Congregationis Reuer. Fabricæ Principis Apoſtolorũ de Vrbe ſuper legatis relictis Fratribus Minoribus de Obſeruantia S.Franciſci, videlicet.*

Cùm ſæpiùs fuerit habitus recurſus ad Sacram Congregationem Vener.Fabricæ Sancti Petri ſuper annuis legatis factis,ſeù faciendis ad fauorem Fratrum S.Franciſci Minorum de Obſeruantia cum onere Miſſarum, ſeù Officiorum, ſiue gratis, ſiue alio modo.

Præ-

Prætendente Ven. Fabrica S. Petri ad illam spectare propter dictorum Fratrum incapacitatem huiusmodi legatorum.

Dictis autem Fratribus allegantibus posse annua legata huiusmodi recipere, tuta conscientia, quatenus hæres ex sua libera voluntate voluerit illa dare in eleemosynam, & committere Fratribus dictas Missas, & Officia iuxtà sententiam Sancti Bonauenturæ, & Decreta Sacræ Congregationis à Sanctissimo Domino Nostro Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ Cõsultationibus præposita sub die 4. Iulij 1628. publicata.

Eadem Sacra Congregatio pro opportuna præmissorum prouisione, facta prius relatione Sanctissimo D.N. Vrbano Papa Octauo, ac de illius expresso ordine, & mandato decreuit in futurum super huiusmodi legatis obseruari, vt infrà.

Quod huiusmodi legata per debitores, vel hæredes non extinguantur, vel reducantur per cõpositionem cum Ministris Fabricæ faciendam, vel alio quouis modo, sed illorum capitale, siue sors principalis, vel proprietas absque alia diminutione conseruentur semper, & perpetuò ad effectũ, vt in vsus Romano Pontifici pro tempore existenti benè visos applicari. Ità tamen, & quamdiù applicationem specialem auctoritate Apostolica fieri non contigerit, hæredes, vel debitores possint liberè, si velint dictis Fratribus dare dicta annua legata; per eosdem Fratres recipienda in eleemosynam, non autem per eos exigenda.

Et quod quæuis extinctio, reductio, seù diminutio

nutio capitalis, seù proprietas alitèr absque Romani Pontificis speciali permissione facta, eo ipso nulla sit, nec debitoribus, aut alijs quibuscumque suffragetur.

Quodque Commissarij, alijque ministri Ven. Fabricæ super huiusmodi capitale, seù proprietate supradicta se de cætero non intromittant, nec dicti hæredes, seù debitores, aliquo modo molestent, nisi ad effectum reinuestiendi in casu reinuestimenti, seù prouidendi, vt conseruentur, vt suprà, aut aliàs in applicationis executionem, auctoritate Apostolica facta, vel facienda.

Et quod nolentibus dictis hæredibus, vel debitoribus dare supradictis fratribus dictas eleemosynas, seù annuas præstationes, siuè legata, vt suprà soluere, vel aliàs, seù illa nõ soluentibus, tunc in eo casu lapsis duobus annis à die obitus Testatorum si fuerit maturatum legatum, vel à die maturatæ illius solutionis, eadem Fabrica, vel illius Commissarij, & ministri, id totum, quod solutum non fuit pro præterito, pro rata tamen, in qua fuerit, vt supra elapsum biennium, vel vltrá possit, & valeat annuas præstationes huiusmodi exigere, exigique facere ad sui beneplacitum, iuxta suas facultates, & priuilegia, saluo semper capitali, seù proprietate, vt supra, ad effectum, quod hæredes, vel debitores, dummodò de ejs per Romanum Pontificem, pro tempore existentem, alitèr non fuerit dispositum, nec prædicta legata in alios vsus, eius auctoritate applicata fuerint, vel applicari contigerit, possint, si velint, etiam quomodocumque futuris temporibus, & sic deinceps

in per-

in perpetuum dare dictis fratribus dicta annua legata in eleemosynam, vt supra, nec fabrica eosdem hæredes, vel debitores molestare possit, & valeat totiès, & quotiès casus contigerit, nisi pro præterito, & tunc in alijs terminis tantùm, post quorum maturationem fuerit elapsum biennium, vel vltrà, vt supra, salua semper erectione beneficiorum, & applicatione legatorum, seù quorumcumque bonorum, & reddituum, ac iurium eisdem beneficijs, seù alijs vsibus pijs Apostolica auctoritate facta, vel in posterum quandocumque, & quomodocumque facienda, & executione litterarum Apostolicarum desupèr expeditarum, seù expediendarum,itavt præfata decreta ad illas nequaquam se extendant, sed illæ semper firmæ, & illesa remaneant, & suos plenarios, & integros effectus sortiri debeat, ita quod neque fabrica, neque hæredes, vel debitores præfatæ vllo modo illas impedire, retractare, vel conuertere valeant, & saluis semper Sedis Apostolicæ auctoritate, ac facultatibus competentibus dictæ Sac: Congregationi Ven: Fàbricæ.

Prohibuit tamen eadem Sac: Congregatio Fratribus supradictis, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda,ne audeant,seù præsumant, nec quilibet eorum audeat, seù præsumat per se, vel per alios Syndicos, Ministros, seú Procuratores tàm sæculares, quàm Regulares dictas annuas præstationes, seù legata, nec iudicialitèr, tam coram quocumque Iudice Ecclesiastico, quàm sæculari, Ordinario, vel Delegato, nec aliàs nisi iuxtà fomam dicti Decreti Congregationis Fratrum Mino-

Minorum de Obſeruantia S.Franciſci Ciſmontanæ familiæ à Sanctiſsimo D. N. deputatæ ab hæredibus, ſeù quibuſuis alijs eorum debitoribus petere, minùsve dictis hæredibus, ſeù debitoribus facere aliquas receputas pro dictis annuis pręſtationibus, niſi pro rata, & pecunia, ſeù eleemoſynis ſupradictis cum effecta, ac verè, & realitèr eiſdem Fratribus data, vel ſoluta, ſeù datis, vel ſolutis, nec ſub alia data, niſi ſub ea, qua verè fuerit iiſdem Procuratoribus, aut alijs pro eis facta realis ſatisfactio, & inſupèr nec Prouiſos Apoſtolicos pro tempore de beneficijs, quibus legata ſupradicta fuerint applicata, vel eorum Procuratores, & Miniſtros ſuper erectione dictorum legatorum directè, vel indirectè impedire, vel moleſtare quouis quæſito colore, vel prætextu audeant, vel præſumant. Datum Romæ ex Collegio eiuſdem Sac: Congregationis die 14. Februar. 1633.

Dominicus Card. Gimnaſius.

Loco † Sigilli.

C. de Ghettis OEcon.

Gratis.

6. ***Decretum Sacræ Congregationis Generalis Reu. Fabricæ S. Petri de Vrbe ſuper annuis legatis relictis Fratribus Minoribus de Obſeruantia S. Franciſci non componendis.***

Sacra Congregatio Generalis Reu. Fabricæ Sācti Petri de Vrbe ad conſulendum non minùs indemnitati Fratrum Ordinis Minorum de Obſeruantia S. Franciſci, quam prouidendum malitiæ hæredum, & aliorum quomodolibet obligatorum,

rum, qui differunt vltra biennium illis soluere annua legata pia cum oneribus missarum, seu officiorum, vel etiam gratis dictis Fratribus, seù eorum Ecclesijs relicta, ac etiam in futurum relinquenda, sub spe postea super illis pro maiori summa se componen. cum Commissarijs, & alijs Reu. Fabricæ Ministris, & Officialibus.

Prohibuit, & expressè mandauit quibuscumq; Commissarijs, Oeconomis, Secretarijs, & alijs quibuscumque Officialibus, & Ministris Reu. Fabricæ, præsentibus, & futuris, & tàm Vrbis, & Status Ecclesiastici, quàm Regni Neapolis, & aliorum quorumcumque locorum sub pœnis arbitrio eiusdem Sac. Congregationis, ne de cætero cum hæredibus, vel alijs, vel quomodolibet obligatis ad solutionem dictorum Legatorum, ad aliquam compositionem, remissionem, vel transactionem deueniant, sed ab illis omnes annatas supra biennium decursas, & non solutas integralitèr exigant, & exigere faciant in beneficium dictę Reu. Fabricæ sine relaxatione alicuius minimæ portionis, siue quantitatis, seruato in reliquis tenore Decreti in hac materia ab eadem Sac. Congregatione æditi sub die 14. Febr. 1633.

Et compositiones, seu remissiones quascumq; in contrarium, quomodolibet faciendas, eo ipso nullas, & irritas esse decreuit, & declarauit, mandans ita componentes ad residui, sic sibi remissi, seù condonati, solutionem adstringi, & cogi posse perindè, ac si compositio, seù relaxatio per eos obtenta non esset.

Et ne ab aliquo huius Decreti ignorantia prætendi

tendi, & allegari possit; decreuit illud in lucem edi, publicari, & pro negotijs Status Ecclesiastici affixum in Vrbe in ianuis Sacros. Basilicæ Vaticanæ, in acie Campi Floræ, alijsque locis consuetis, & pro negotijs Regni Neapolis in ianuis Ecclesiæ Archiepiscopalis Neap. nec non solita Residentia Tribunalis ipsius Reu. Fabricæ perindè affigere, ac si omnibus interesse habentibus personalitèr intimatum esset. Datum Romæ in Collegio eiusdem Sacræ Congregationis die 15. Decembris 1646.

7. Bona immobilia relicta, vel donata Monasterio incapaci retinendi etiam in communi, possunt alienari sine assensu Apostolico, & pretium eorum conuerti in necessitatem, & vtilitatem Monasterij, quia hæc bona non sunt Monasterio incorporata ob incapacitatem eiusdem, vt in Clem. Exiui de verb. signific. hinc est, quod Fratres Minores Regularis Obseruantiæ, Capuccini, & Theatini possunt sibi relicta alienare sine licentia Papæ, ex declaratione Sacræ Congregationis Concilij Tridentini, quam refert Donat. par. 2. qq. regul. tr. 14. qu. 63. fol. 355. & habetur etiam in libello articulato Bullæ, & Decreta recent. fol. 100. & 125.

8. Bona Ecclesiarum non possunt dici bona Clericorum, vel Monachorum, qui solùm sunt vsuarij, sed verè, & propriè dicuntur patrimonialia Domini Nostri Iesu Christi. Etenim quæ Ecclesiæ offeruntur, intuitu Dei offeruntur, qui omnia dedit eius filio, nempè Christo Domino, vt docuit Innoc. in cap. Cum ex parte de elect. in 6.

& in

& in lib. Leuitici cap. 25. habentur hæc verba: Terra quoque non vendetur in perpetuum, quia mea eſt, & vos aduenæ, & Coloni mei eſtis, hinc eſt, quod bona Eccleſiæ non poſsint alienari ſine conſenſu Romani Pontificis, Donat. par. 2. qq. regul. tract. 14. q. 2. n. 1. fol. 320.

9. Bonorum mobilium, & immobilium, quibus vtuntur Fratres Minores S. Franciſci qualia ſunt ædificia, ſeù Domus Eccleſiæ cum hortis, ornamenta, calices, & alia vaſa, cultui, & ſeruitio Altaris dicata. Romanus Pontifex eſt Dominus etiam temporalis, ad cuius poteſtatem recepta ſunt per Alexandrum VI. confirmantem literas Prædeceſsorum ſuorum, Caſarub. in comp. priuil. Mend. v. bona §. 9. fol. 99.

10. Bona Eccleſiaſticarum perſonarum ſunt exempta à Gabellis ex decreto Sacræ Congregationis Controuerſiarum Iuriſdictionalium de exemptione bonorum die 21. Aprilis 1640. provt in ſequenti.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum Cardinalium, Controuerſijs Iuriſdictionalibus præpoſitorum, aliàs cenſuit, bona per Eccleſiaſticos poſſeſſa gaudere exemptionibus à quibuſcumque impoſitionibus, & oneribus, quæ non ſint copulatiuè, certa realia, & inuariabilia, iuxtà deciſionem in Brunduſina Gabellæ, coram bo:me: Penia, & concordari, nec non ab impoſitionibus Cameralibus, etiam comprehenſiuis Eccleſiaſticorum, quando Eccleſiaſtici libertatem eam non ſoluendi præſcripſerint. Iuxtà Decretum anno 1600.

tempo-

tempore san: mem: Clementis Octaui editum . Datum die 21. Aprilis 1640.
Io: Baptista Pamphilius.
F. Paulutius Sac: Congr: Secret.
In regesto Concil. Trident. fol. 128. Pasq. in addit. Laur. de Franc. par.2. quæst.48. num.2.

Breuia Pœnitentiariæ.

SVMMARIVM.

Confessarij Regulares, quomodo accipere, aperire, & exequi Breuia Sacræ Pœnitentiariæ possint.

1. Confessarij Regulares, qui communicant in Priuilegijs cum Iesuitis, si sint approbati ab Ordinario; licèt non graduati de licentia suorum Generalium, vel Prouincialium, si id illis à Generalibus concessum fuit, possunt accipere, aperire, & exequi Breuia Sacræ Pœnitentiariæ, quæ communitèr Magistris Sacræ Theologiæ, vel in Iure Canonico Doctoribus destinantur.

Ratio est, quia Gregorius XIII. id solúm concessit Generali Societatis Iesu, vt ipse alijs committat, & ita debet fieri in alijs Ordinibus, aliàs nihil fiat, Portell. in dub. Regul. verb. Confessor aperiens fol. mihi 80. nu. 15. vbi ponit formulas Breuium, seù literarum, iuxtà diuersitatem dispensationum, quæ emanari solent à Sacra Pœnitentiaria, Lezan. tom.1. cap.19. num.38. qui tamen

men obseruat non esse tutum potiri hac facultate etiam per viam communicationis illas Religiones, quarum Religiosi gradus Doctoratus admittunt, qui etiam tom. 4. verb. Literæ Apostolicæ num. 9. dat exemplaria literarum, seu Breuium Sacræ Pœnitentiariæ.

Bulla.

SVMMARIVM.

Explicatur differentia, quæ est inter Bullam, Breue, Rescriptum, simplex Signatura, & Viuæ vocis Oraculum. num. 1.

Quæcumque decreta à Papa emanata, eadem vi pollent, ac Canones in Iure inserti. num. 2.

1. Diuersis, varijsque literis, & modis extra Concilia, & Ius commune, suam voluntatem, suaque præcepta Christianis populis Romanus Pontifex explicat, vel enim oretenùs aliquid decernit, aut pręcipit, & hoc vocatur Viuæ vocis oraculum; vel priuata Signatura, subscribendo alicui scripturæ per se, aut per suum Delegatum, siue sigillo, & hoc Signatura simplex appellatur; vel per literas publicas Secretarij sui singrapho subscriptas, & Anulo Piscatoris munitas, & vocatur Breue, & si sit responsum Pontificis vocatur etiam Rescriptum; vel per Literas sub plumbo expeditas, & tunc hæ Literæ Bullæ nuncupantur.

2. Hinc est, quod quæcumque Decreta à Papa

 emana-

emanata, siue Breuia rescripta viuæ vocis oracula Signaturæ, & alia huiusmodi quocunque nomine nuncupentur, extra Concilia, & Ius commune vagantia eadem vi pollent, ac Canones in dictis Concilijs, & iure insertis, Brun. tract.1. Priuil. Regul. proposit.2. Executor Bullarum, ac Literarum Apostolicarum est Auditor Cameræ pro tempore, ex Constitutionibus Pij IV. Ad eximiæ 33. Pauli V. Eximiæ, Constitut.28. Nicolius v. Auditor num. 5.

Bulla Cruciatæ.

SVMMARIVM.

Minoritæ cum facultate Prælatorum possunt accipere Bullam Cruciatæ. num.1.

Non tamen possunt vti priuilegio ædendi lacticinia in Quadragesima. num.2.

1. MInoritæ cum facultate suorum Prælatorum possunt accipere Bullam Cruciatæ, & vti priuilegijs ipsius, Sorb. in add. ad comp. priuil. mend. v. Cruciata fol.mihi 177.

2. Non tamen possunt vti priuilegio ædendi oua, & lacticinia, ad libitum, in Quadragesima. Enriq. lib.7. cap. 12. num. 10. nec eligendi Confessarium, qui eos absoluat ab omnibus reseruatis, ex prohibitione Clementis Octaui Rom. Pontificis 1599. apud Bullar. Rodr. fol.528. ac etiam Vrbani Octaui in Specul.1630. apud Peyrin. to. 2. fol.387. in Bull. Rom. tom.4. pag.112.

Bulla

Bulla Cœnæ.

SVMMARIVM.

Absoluentes ab excommunicationibus in Bulla Cœnæ contentis in articulo mortis, quatuor conditiones obseruari debent. num. 1. & 2.

Ita sunt reseruatæ, vt nunquam comprahendantur in aliquo Priuilegio, nisi de ipsis fiat expressa mentio, nu. 3.

An Prælati Regulares absoluere possint suos subditos à casibus Bullæ Cœnæ. num. 4.

1. NEmo extra mortis articulum, præter Romanum Pontificem, vel eius Legatum, potest absoluere ab excommunicationibus contentis in Bulla Cœnæ, nec etiam in articulo mortis, nisi cautione præstita, de stando Ecclesiæ mandatis, & de satisfaciendo pignoratitia, vel si hæc non possit, fideiussoria, quod si hæc non possit, saltem iuratoria.

2. Probatur auctoritate ipsius Bullæ Alexandri VII. ex qua desumpta sunt supradicta verba, etsi fortè aliqui contra tenorem Bullæ, absolutionis beneficium alicui impendere de facto præsumpserint excommunicationis sententia innodantur, & grauius contra eos spiritualiter, & temporaliter procedetur.

3. Absolutiones earum excommunicationũ ita sunt Sedi Apostolicæ reseruatæ, vt numquam comprehendantur in aliquo quouis priuilegio concesso à Sede Apost. alicui Religioni, vel Iu-

bileo, vel alteri quo facultas conceditur absoluendi á casibus Sedi Apostolicæ reseruatis, nisi de casibus Bullæ Cœnæ fiat expressa mentio. Grass. lib.4.cap.18.num.1.

4. An Regulares possint absoluere suos subditos à casibus Bullæ Cœnæ Domini, non obstante noua reseruatione ipsorum, quæ quotannis fit in publicatione dictæ Bullæ. Alij affirmant, alij negant, quos vide si placet resolut.72.tract.2. de dub.Reg.apud Dian. qui in controuersia tàm graui iudicis officium agere non vult, eápropter standum est stylo Curiæ Romanæ, & non plus sapere, quam oportet. Brunduf.in Summa censur. v.Bulla Cœnæ num.8.Bordon.resol.3.q.2.pag.20. contr.27.quæres 5.6.Nald.v. Casus reseruati.

Cadauera.

SVMMARIVM.

Quo tempore sepeliri, & deferri possunt Cadauera ad Ecclesiam. num.1.

Alicubi deposita, quomodo transferri possunt ad proprium sepulchrum. num.2.

Quomodo exhumari possunt pro capiendis indicijs. nu.3.

Vide Exequias, Sepultura.

1. PRo beneplacito suorum cadauera defunctorum deferri possunt ad Ecclesiam, non tamen sepeliri, nisi post competens temporis spatium, Sacra Congregatio in vna Alissen. die 20.Fe-

20.Februarij 1601. vt in Regesto eiusdem fol.81. num.15.

2. Alicubi deposita ad tempus transferri possunt ad proprium Sepulchrum, absque alia licentia; secus si tradita fuerint perpetuæ sepulturæ, Sac. Congr. in vnà Lagonen. 16. Octob. 1602. in regesto eiusdem fol. 119. & in Rituali Romano.

3. Exhumari non debent pro capienda informatione absque licentia Sac. Congreg. in vna Iesi 17. Decemb. 1602. in regest. fol. 152. in altera Sutri prima Iunij 1604. in regest. fol. 62. quia laici in causis criminalibus à foro Ecclesiastico non sumunt indicia. Sac. Congr. Episcoporum in vna Callien. 22. Nouemb. 1609. Synod. Caputaq. sess. 3. c. 10. num. 5. Si tamen recognitio sit facienda extra Ecclesiam, potest Ordinarius talem licentiam concedere, Sac. Congreg. Immunitatis, in vna Nullius 2. Maij 1629.

Calix.

SVMMARIVM.

Calix Ecclesiæ quomodo vendi potest, num.1.

Vasa benedicta sacrificio missæ seruientia non possunt alienari sine licentia Papæ, num.2.

An Calix consecratus, iterum inauratus egeat noua Consecratione? num.3.

An Calix tornatilis amittat consecrationem, quando separatur à pede? num.4.

1 Calix Ecclesiæ vendi potest, vt pretiosior ematur. Quarant. v. alienatio num. 12.

Donat, in prax. Regul. par. 2. tract. 14. quæst. 9. num. 8.

2 Calices cum Patenis, Lampades, Candelabra argentea, Ampullæ, vasaque benedicta, cum aspersorio, & consimilia Sacrificio missæ seruientia non possunt alienari sine licentia Papæ, & eò fortius si sint aurea. Ricc. 1. par. prax. decis. 61. num. 2. Donat. in prax. Regul. par. 2. tr. 14. quæst. 51. num. 2.

3 Calix consecratus, iterum inauratus, an egeat noua consecratione vtraque probabilis; affirmatiua communior, & probabilior. Dian. 2 tract. 15. resolut. 3. Nicol. v. Calix.

4 Calix tornatilis non amittit consecrationem, quando separatur à pede, ità enim habet vsus in eo fundatus, quod facile poteſt coniungi cum illo. Suarez tom. 3. in 3. par. D. Thomæ disp. 81. sect. 7. secus dicendum de Calice non tornatili si separetur à pede propter oppositam rationem. Lezan. v. Calix num. 6.

Campana.

SVMMARIVM.

Campanarum vsus ponitur in distico, num. 1.

Quare Campana non est pulsanda ad conuocandum populum, quando quis est iustitiandus, num. 2.

Sabbatho Sancto, Campanæ non pulsantur ante Cathedralem, num. 3.

Campana debet benedici, & consecrari ab Episcopo, ex necessitate præcepti, num. 4.

Campa-

1 CAmpanarũ vſus ponitur in diſtico gloſs. extr. qui cunctis de off. Cuſtod.

Laudo Deum verum, plebem voco, congrego Clerum
Defunctos ploro, peſtem fugo, feſta decoro.

2 Non licet regulariter pulſare campanam benedictam, vt conuocetur Populus ad arma, vel inſignum, quod aliquis ſit iuſtitiandus, quia res ſacræ non debent applicari ad vſus prophanos, præſertim illos, à quibus per ſe exequendi abhorret Eccleſia: huiuſmodi ſunt cauſæ ſanguinis. Pontif. Rom.

3 Sabbatho Sancto, Campanæ non pulſantur ante Cathedralem, & in Diœceſi ante Parochialem ex Leone Decimo in Concil. Lateranen. ſeſſ.11. Sacra Rituum Congreg. 9. Feb. 1608. fallit quoad Campanas Minores, quæ ſunt intra Eccleſiam, quæ ante Campanam Cathedralis pulſari poſſunt, quæ verò ſunt in Campanili ſpectent ſignum Cathedralis. Piſcar. in prax. Cærem. lib.3. ſeſſ.8. cap.4. num.6.

4 Eſſe de neceſſitate præcepti, quod campana ſit benedicta, ſeù conſecrata ab Epiſcopo patet ex Pontificali Rubr. de benedict. camp. ſignũ inquit, vel campana debet benedici antequam ponatur in campanili hoc ordine. In primis debet campana ipſa ità ſuſpendi, & ſituari, vt cõmodè poſſit intus, & extra tangi, tractari, & circumiri, &c. ac verbum debet importat neceſſitatem, l. prima §.1. ff. quod quiſque Iuris Rota apud Farin. part.1. tit.1. deciſ.79.

Canonica Portio.

SVMMARIVM.

Quid sit Canonica portio, & quare dicatur Canonica, num.1.
Quibus debetur Canonica portio, num.2.
An Monasteria, & loca exempta soluere teneantur hanc portionem, num.3.
Quid de priuilegijs Regularium circa hanc portionem, num.4.
Sententia contra Parochum S. Angeli, in foro Piscium Vrbis, num.5.

1 CAnonica portio est certa bonorum pars debita Episcopis, seù Ecclesijs Parochialibus à quibuscumque de rebus illis prouenientibus. Et dicitur Canonica, quia est à Sacris Canonibus instituta. Syluest. in sum. v. Canonica portio; num. 1. Miranda in Man. Præl. tom. 2. quæst.4. art.1.

2 Canonica portio duplex est, alia Parochialis, Episcopalis altera. Parochialis est, quæ debetur Ecclesiæ Parochiali; seù Rectori illius de funeralibus, & legatis relictis Ecclesiæ apud quã Parochianus eligit sepulturam. Episcopalis verò, quæ debetur Episcopo ab omnibus Ecclesijs suæ Diœcesis de legatis, aut relictis eisdem, & hæc ratione oneris, quod in administratione Episcopatus sustinet, ad instar legitimæ, quæ debetur Patri, vel Patrono ex bonis filij. Item in reco-

recognitionem superioritatis, & ob communicationem, quæ est inter Episcopum, & Ecclesias sibi subiectas, præsertim ob curam, & pabulum spirituale, quod illis præbet, Barbos. de officio, & potest Episc. allegat. 86. num. 1. Tamburin. de iur. Abbat. tom. 1. disput. 15. quæst. 16. num. 1.

3. Monasteria autem, seù Ecclesiæ Regularium, & alia loca exempta non debent soluere istam Canonicam portionem; Ratio est, quia cum ea sint immediate Sedi Apostolicæ subiecta, nullam in eis superioritatem habent Episcopi, nec in illis procedunt rationes supra assignatæ, propter quas ea debetur illis ab Ecclesijs sibi subiectis. Ità communiter Doctores relati à Lezana in sum. qq. Reg. tom. 2. v. Canonica portio num. 6.

4. Ex priuilegijs etiam Regularium habetur non deberi hanc Canonicam portionem, saltem de legatis ad certos vsus eorum. Id constat ex priuilegijs Summorum Pontificum, quæ refert Casarub. verb. Canonica portio num. 1. 2. 3. & Lezan. vbi supra num. 7.

5. His non obstantibus Reu. Parochus Sancti Angeli in foro Piscium de Vrbe prætendebat Canonicam portionem quatuor millium scutorum relictorum pro reparatione Ecclesiæ Sancti Francisci Transtiberim: quare auditis pluries partibus in contradictorio; tandem pronunciatum fuit in fauorem Ecclesiæ præfatæ, prout sequitur.

Romana Canonica Portio.

Copia Sententiæ Illuſtriſſimi Domini Baranzoni in Cauſa legatorum Quartæ funeralis, & exequiarum factarum per Acta D. Bernardini de Sanctis Notarij Eminentiſſimi Vicarij, de menſe Decembris 1664.

Chriſti nomine inuocato, pro tribunali ſedentes, & ſolum Deum præ oculis habentes; per hanc noſtram diffinitiuam ſententiam, quam de Iuris peritorum conſilio in his ſcriptis ferimus in Cauſa, & Cauſis coram Nobis in deciſis penden. in prima inſtantia inter R. D. Ioannem Bernardinum Durantem, Parochum, ſeù Curatum Venerab. Eccleſiæ Sancti Angeli in foro Piſcium Actore ex vna, & RR. Guardianum, & Fratres S. Franciſci ad Ripam reos conuentos partibus ex altera, de & ſuper prætenſa ſolutione quartæ legati ſcutorum quatuor millium, ſeù alterius maioris ſummæ, ac exequiarum factarum elapſo die tumulationis relictarum per q. Nicolaum Renzium ad fauorem Venerab. Eccleſiæ dd. S. Franciſci, Guardiani, & Fratrum, ad effectum reparandi d. Eccleſiam, & augumentandi Profeſſorium Conuentus d. Eccleſiæ, rebuſque alijs & illarum occaſione, de quibus latiùs in Actis Cauſæ, ad quæ habeatur relatio; Dicimus, pronunciamus, decernimus, declaramus, concludimus, & difinitiuè ſententiamus, præuia tamen repetitione à quorundam prætenſo præiudiciali decreto, nullum ius, nullamque actionẽ compe-

competere, neque competiſſe dicto D.Ioan.Bernardino Parocho, ſeù Curato Ven. Eccleſiæ S. Angeli in foro Piſcium, prout Nos nullum ius, nullámque actionem competiſſe, neque competere illi poſſe declaramus, mandamus, & volumus, & moleſtias, moleſtationes, turbationes, vexationes, combinatas, ſeù combinañ latas, ſeù fereñ, eſſe temerarias, friolas, iniuſtas, & de facto illatas, & nulla ſubſiſtenti ratione munitas, prout Nos fore, & eſſe temerarias, friolas, iniuſtas, & de facto illatas, & nulla ſubſiſtenti ratione munitas, prout Nos fore, & eſſe temerarias, friolas, iniuſtas, & de facto illatas eſſe volumus, & mandamus, & pro temerarijs, friolis, iniuſtis, & de facto illatis, & nulla ſubſiſtenti ratione munitis, volumus, mandamus, & arbitramur, & dd.RR.Guardianum, Fratres, & Veñ EccleſiamS.Franciſci ab illis abſolueñ fore, & eſſe, prout Nos abſoluimus, & abſolutos eſſe volumus, & mandamus, & dictis moleſtijs, moleſtationibus, & vexationibus imponendum fore, & eſſe perpetuum ſilentium, prout Nos imponimus, & impoſitum eſſe volumus, & mandamus, & victum victoribus in expenſis cõdemnañ fore, & eſſe, prout Nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de iure reſeruamus, & ità dicimus, pronunciamus, decernimus, & definitiuè ſententiamus. Et iſto, & omni meliori modo, &c. Aſſeruatur hæc ſententia in Archiu. Prouinciali Sancti Franciſci Tranſtyberim.

Cap-

Cappella.

Vide v. Alienare.

Capitulum.

SVMMARIVM.

In Capitulis Generalibus adest potestas faciendi Statuta pro conseruatione Regulæ, num.1.

Quibus parere debent etiam ipsi Generales, num.2.

In Capitulo Generali debent admoneri subditi de obseruantia literarum Apostolicarum, num.3.

Debent eligi sex Patres pro eyciendis incorrigibilibus, num.4.

Prouinciæ debent subministrare sumptus pro itinere Ministrorum, ac Diffinitorum Generalium, num.5.

Capitulum Prouinciale debet instituere ad minus tres Examinatores pro examine promouendorum, num.6.

Capitulum Prouinciale quomodo anticipari, vel prorogari potest, num.7.

Demortuo Prouinciali, liberum erit Generali conuocare vocales ad Capitulum, num.8.

Decedente Custode paulo ante Capitulum, alter eligendus est, num.9.

Capitulum Prouinciale, sine licentia Generalis celebrari non potest, num.10.

1 IN Capitulis Generalibus adest omnimoda potestas faciendi statuta in spiritualibus, & tempo-

temporalibus pro conseruatione regulæ. Innoc. VII. Martin. V. Eugen. IV. & Leo X. apud Rodriq. tom.1. quæst.41. art. 2. quæ quidem Statuta illicò omnes obligant, & censentur confirmata à Sede Apostolica. Iul. II. apud Rodriq. ibid.

2 Statutis factis in Capitulis Generalibus parere debent etiam ipsi Generales, cum sint subditi Capituli Generalis, Suarez to.2. cap.12. n.6.

3 In quocumque generali Capitulo debent admoneri subditi de iniuncta nobis obseruantia, & executionis litterarum Apostolicarum, Constitutionum, & Decretorum ad S. Offitium Inquisitionis pertinentium. Vrbanus Octauus 24. Aprilis 1633.

4 Spectat ad Capitulum generale eligere sex Patres ex grauioribus Religionis, de quorum consilio, & assensu eijciantur incorrigibiles è Religione. Vrbanus Oct. in Decret. de Apost. & eiectis.

5 Sumptus pro itinere Ministrorum, Custodum, ac Diffinitorum Generalium ad Capitulum generale accedentium, Prouinciæ Regularis Obseruantiæ subministrare debent in Constit. Ordinis c.5. §.8. pag.147. num.1.

6 Capitulum Prouinciale debet in qualibet Prouincia constituere ad minus tres Patres graues, & peritos, quorum officium sit examinare Prædicatores, Lectores, Confessores, ac etiam promouendos ad quoscumque Ordines priusquam à Prælatis approbentur ad præfati munera obeunda Clem.VIII. in decretis pro reform. Regularium num.88.

7 Ca-

7 Capitulum Generale determinat, quòd mortuo Ministro Prouinciali, pro Superiorum Generalium arbitrio, Prouinciale Capitulum anticipari poterit, dummodo finitum sit biennium, ab ipsius celebratione numerandum, vel propagari, dummodo tempus á lege præscriptum non excedatur.

8 Si in primo anno moriatur Minister Prouincialis, liberum erit Superiori Generali conuocare Vocales ad Capitulum pro electione noui Ministri Prouincialis, tantum, vel cum Diffinitorio Vicarium Prouincialem eligere. Superior Generalis, iusta de causa, anticipare poterit Capitulum Prouinciale per sex menses, etiam viuente Ministro. Quod bifariam fieri potest, Primo, anticipando primam, & secundam Congregationem, necnon Capitulum per bimestre. Secundum absolutè, prout sonat statutum iusta de causa.

9 Si paulò ante Capitulum Prouinciale moriatur Minister, vel Custos, decernitur, quod ante ipsius celebrationem, eligi debeat Vicarius Pronincialis vel Custos Rom. 1664.

10 Prouinciale Capitulum celebrari non posse sine expressa licentia Generalis, seù Commissarij Generalis, certum est, quam præsumere non potest Commissarius Visitator ex generali commissione, nisi concedatur expresè, iuxta repetitam regulam. In concessione generali, nō veniunt specialia, de reg. iuris in 6. Et specialissimum est celebrare Capitulum, quod non solet ordinariè in literis commissionalibus Visitationis

tionis apponi. Quare quando in statuto dicitur, Possit eius nomine, & authoritate celebrare Capitulum; intelligi debet de authoritate expressa, & explicata: sæpiùs enim accidit, vt vnus visitet Prouinciam, & alius Præses Capituli destinetur. Nec in isto articulo Generalis habet restrictionem, licet de honestate, & aliquando ex iustitia (si contraria non vrgeant) non debeat Visitatori talis authoritas denegari, quod malè sonat in ordine, ità Sanctorus in Comment. stat. pag. mihi. 537.

Cantus figuratus.

SVMMARIVM.

In Ecclesijs Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ est prohibitus, num. 1.

In Ecclesijs Monialium est etiam prohibitus, prout sequenti Decreto, num. 2.

1 IN Ecclesijs Fratrum Minor. Obseruantiæ Regularis est prohibitus per Statuta Ordinis Cantus fractus, seù figuratus, quibus tantum permittitur organum, & quod vocant Regalam, in Diuinis Officijs, & Missis canendis statut. O. d. cap. 2. pag. 68. numer. 12. Sanctor. in comment. Stat. cap. 3. fol. 313. multo magis est prohibitus Reformatis, qui nec organo vti possunt. Reform. 1642. cap. 3. num. 1. exceptis quibusdam Ecclesijs à Fratribus de Obseruantia recep-

ceptis, in quibus organum modulatur sumptibus Confraternitatis eiusdem Ecclesiæ.

2 In Ecclesijs Monialium est etiam prohibitus Cantus figuratus, seú fractus, & tantum illis permittitur organum ex Decreto Visitationis Apostolicæ; Nihilominus, quia in Regali Monasterio Sanctæ Claræ Neapolis, & in altero Magdalenæ quandoque in receptione, & Professione Puellarum, aut in aliqua festiuitate in publica Ecclesia fiebant representationes in cantu fracto, in modum tragediarum, musicis instrumentis, ideò Sacra Congregatio Episc. & Regular. die 30. Iunij 1627. mandauit Guardiano S.Claræ pro tempore, ne amplius permittat tales excessus, prout in sequenti.

Nepoli Guardiano di S.Chiara.

La Sacra Congregatione non hà mai approuato, che nelle Chiese delle Monache si faccia Musica in canto figurato, ne che vi siano strumenti musici, eccetto l'organo nella Chiesa esteriore, & essendosi inteso, che in cotesto Monastero di S. Chiara, e della Madalena vi sia molte volte contrauenuto al Decreto generale per ciò publicato, per commissione della medema Sacra Congregatione; & anco agli ordini speciali, che dalla medema, e dalli Visitatori Apostolici si sono dati per coteso Monastero, mi hanno ordinato questi miei Signori di scriuere à voi che vi guardiate molto bene di tolerar più simili mancamenti, prohibendo alle Monache sotto graui pene, che ne per se stesse, ne per altri facciano dette musiche in qualsiuoglia occasione,

etiam

etiam di Monachar Zitelle, e d'altre funtioni, tanto dunque osseruarà, &c. Die 30. Iunij 1627.

Caputium.

SVMMARIVM.

Tertiarijs, & Eremitis nullo modo potest concedi Caputium sub pœna carceris. num. 1.

1. CAputium Religionis Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ non potest concedi à Prælatis Ordinis, nec ab Ordinarijs vbiuis terrarum degentibus, imò nec etiam à Nuncijs Apostolicis Tertiarijs, & Eremitis ex prohibitione Vrbani Octaui, Cum sicut, &c. 1638. sub pœna carceris illud deferentibus, &c. prout in Regest. Bullarum Archiuij Prouincialis S. Frācisci Transtyberim, &c.

Casus Reseruati.

SVMMARIVM.

In Italia Confessarij Regulares virtute priuilegiorum à quibus casibus non possunt absoluere. num. 1.

Hoc iam pluries declaratum est. num. 2.

Peccata quare non intelliguntur reseruata, nisi completa. num. 3.

Vrgente necessitate celebrandi, pœnitens tenetur confiteri

reseruata, & non reseruata cum onere procurandi absolutionem à reseruatis.num.4.

Pœnitentiarius delegatus non debet absoluere à casu reseruato publico, & quare? num.5.

In articulo mortis quilibet simplex Sacerdos potest à reseruatis absoluere.num.6.

Confratres, virtute priuilegiorum, non possunt absolui à reseruatis. num.7.

1. Circa Casuum reseruationem cum sint stricti Iuris, non possunt Confessarij Regulares in Italia, & Insulis adiacentibus in vim priuilegiorum, indultorum, aut facultatum absoluere. Primò à casibus in Bulla Cœnæ contentis. Secundò violationis immunitatis Ecclesiasticæ. Tertiò violationis clausuræ Monialium ad malum finem. Quartò prouocantium, & pugnantium in duello. Quintò iniicientium violentas manus in Clericos. Sextò Simoniæ realis scientèr contractæ, & confidentiæ beneficialis. Septimò omnes casus, quos Ordinarij locorum sibi reseruarunt, vel in posterum reseruabunt, sub pœna contrafacientibus, tàm Regularibus, quàm sæcularibus excommunicationis, priuationis officiorum, dignitatum, aut beneficiorum, inhabilitatis inde ad quæcumque officia, prælaturas, beneficia in posterum obtinenda, ipso facto, absque vlla alia declaratione incurrenda, super quibus à nemine, nisi à Romano Pontifice habilitatio, dispensatio, aut absolutio possit impartiri, prout in Regesto Sac.Congreg.Episc.& Regul.fol.19.

2. Hoc iam pluries declaratum est à Sac.Congre-

gregatione, & primo de mandato Clem. Octaui anno 1601.9. Ianuarij, & anno 1602. 29. Nouembris, prout in Decret.Reg. fol.10. & 19. Secundo Pauli Quinti confirmantis, & innouantis præcedentia Decreta anno 1607. 7.Ianuarij Reg.fol.77. Tertio Vrbani Octaui 1628. 17. Nouembris Reg. fol.124. Demum Innocentij Decimi 1647.10.Decembris Reg. fol. 170. Aduertendum tamen est cum Peyrinô tom.2.pag.317.nu.38.in fine, quod præfata prohibitio absoluendi sit in ordine ad sęculares, non in ordine ad Regulares. Verumtamen censeo semper standum esse stylo Curiæ.

3. Peccata non intelliguntur reseruata, nisi completa, & consummata fuerint, non verò quando solum sunt attentata, nisi id in reseruatione expressè dicatur. Vbi enim pœna à iure imponitur pro delicto, nunquam est locus pœnæ, nisi delicto consummato. Abb.in c.Cum in cunctis §. Clerici num.2.Graff.1.par.dec. lib.1.c.13. nu.7. & final.de cas.ref.cap.5.n.4.

4. Si Prælatus, cuius casus reseruatus est, longè distat, & vrget necessitas communicandi, vel celebrandi, tenetur pœnitens confiteri peccata tàm reseruata, quàm non reseruata, in quo casu absoluitur à non reseruatis directè, & à reseruatis indirectè cum onere tamen procurandi absolutionem à reseruatis à Superiore. Portell. num.22. Lezan. num.24. Hoc ipsum dicitur de excommunicatione.

5. Qui publicè casum reseruatum incurrit, non potest ab habente per delegationem casus reseruatos, absolui, sed superiore: Per publicitatem

enim fiscus in illum ius acquisiuit. Peyr. de Prælat. q.3. cap.2. §.1. num.35. & long. par1. sect. 2. artic.4.

6. In articulo mortis quilibet simplex Sacerdos potest à reseruatis absoluere. Sylu. v. Absolutio 1.n.10.Couar.in cap. Alma mater p.1.§.11.n.8. Reliqua in v. Absolutio.

Vescouo di Reggio, Illustrissimo, e Molto Reu. Monsig. come Fratello.

1. HAuendo la Sacra Congregatione hauuta notitia, che i Fratelli d'alcune Compagnie di cotesta Città, e Diocesi, aggregate all'Ordine della Santiss. Trinità del Riscatto, siano in certa loro insossistente opinione di potere, in virtù de' priuilegij dell'istesso Ordine, farsi assoluere cinque volte l'anno da i peccati riseruati alla Santa Sede, & all'Ordinario, e di eleggersi per tal' effetto vn Confessore ad arbitrio loro, non ostante i Decreti Apostolici della san.mem. di Clemente Ottauo, e d'altri Sommi Pontefici, e quello, che da questa Sacra Congregatione è stato altre volte in tal proposito significato ad altri Ordinarij de' luoghi. Questi Eminentissimi miei Signori m'hanno comandato di scriuere à V. S. che costandole, anche extraiudicialmente, esser vero, quanto ne viene esposto, ella si contenti di prohibire subito alli sudetti Confrati, e Compagnie il valersene in auuenire, auuertendoli, che prouedino alle loro conscienze per il passato; & ordini di più à tutti i Confessori, anche Regolari della sua Diocesi, che

che sotto pena di censure, e priuatione di facoltà d'vdire le Confessioni Sacramentali, da incorrersi ipso facto, & altre anco maggiori, ad arbitrio della Sacra Congregatione, non ardiscano, nè presumano d'assoluere alcuno di detti Confrati (in virtù de'pretesi priuilegij d'aggregatione) da' casi riseruati alla Santa Sede Apostolica, & all' Ordinario. Et accioche non si possa presumere ignoranza di tal prohibitione, douerà V. S. farlo publicare ne'Pulpiti al popolo da tutti i Predicatori, anche Regolari, & affigere Editti alle porte della sua Catedrale, nella Cancellaria, & altri luoghi consueti della Città. E quando simili prouisioni non rieschino à bastanza efficaci, farà intendere a'medemi Confrati, che la Sacra Congregatione prohibirà loro di congregarsi; glie lo significo, & il Signore la prosperi. Roma 15. Settembre 1662. Di V.S. come fratello. M. Cardin. Ginetti, &c. In Regesto huius Congr. pag. 380.

Causa, seù Lis.

SVMMARIVM.

Narratio facultatis, quam obtinuit Minister Generalis terminandi causas criminales Vocalium, etiam in actu Capituli. num. 1.

Propter transgressionem præfatæ facultatis, facto verba cum Sanctissimo, Protector innouauit Decretum Visitationis Apostolicæ, videlicet, quod sententiæ vocales minimè afficiant, nisi per mensem ante fuerint intimata. num. 2.

Huic Decreto congruit Statutum Ordinis.num.3.

Quid agendum, si citato Capitulo, alicuius Vocalis fama grauetur.num.4.

An Vocalis accusatus, ex eo solo, quod est accusatus debeat à Capitulo eijci.num.5.

Causas committere non potest in prima instantia Commissarius Prouinciarum Belgiarum.num.6.

Causa, vt Superiores dent facultatem petendi Romam, est tantùm pro communi bono totius Prouinciæ. numero 7.

Causæ Religiosorum spectantes ad Sanctum Officium, non ab eorum Superioribus, sed ab Inquisitoribus cognosci debent.num.8.

1. CIrca causas Vocalium Capitulorũ, sciendum est, quod inter petitiones, quas fecit Minister Generalis Archangelus à Messana Sanctissimo Paulo V. pro fælici, & prospero gubernio suæ Religionis, quas obtinuit die 27 Nouembris 1606. quarta est quæ sequitur, videlicet.

Che non ostante il Decreto de' Signori Riformatori, nel quale si comanda, che tutte le cause criminali si determinino per mensem ante electiones delli Capitoli Prouinciali, sia libero a' Cōmissarij di farle anco infra detto mese per sino al giorno dell'elettione, quando necessitas vrgeat; cō questa limitatione però, che se le denuncie nō sono date vn mese auanti il Capitolo Prouinciale, non impedischino le voci attiue, e passiue, eccettuando, che se il delitto fosse fatto in qualche mese, e fosse nototio, che in tal caso impedisca.

2. Qua facultate obtenta, plerique Commissarij

sarij Visitatores, ea indebitè vtentes, excesserunt limitès concessionis. Hinc est, quod pro sedandis tot litibus Capitulorum, exortis à priuatione Vocalium in actu Capituli Prouincialis, Protector Seraphicæ Religionis, facto verbo cum eodem Sanctissimo Paulo Quinto, innouauit decretum Visitationis Apostolicæ, tenoris sequentis, videlicet.

Fabritius Diuina inspiratione tit. S. Augustini S.R.E. Presb. Card. Verallus nuncup. totius Ordinis S. Francisci Minoris Obs. Protector, Corrector, & Gubernator, &c.

Ad tollendas inquietudines prædicti Ordinis, quæ in Capitulis Prouincialibus, ob Vocalium priuationem oriuntur, facto verbo cum Sanctissimo Domino Nostro, renouamus Decretum Prælatorum Visitationis, & Reformationis Apostolicæ, emanatum sub die 14. Octobris 1601. quod est tale. Priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac inhabilitatis Decreta, sententiæue ab eisdem Superioribus Ordinis latæ, ne deinceps in ipso electionis actu pronuncientur, promulgenturue, atque ex promulgatæ vocales minimè afficiant, nisi per mensem ante fuerint intimatæ parti, Sanctitas Sua omninò vetuit. Quod Decretum omninò seruari mandamus, sub pœnis arbitrio nostro infligendis contrauenientibus. Commissionem verò, seù declarationem prædicti Decreti, in contrarium factam à Sanctitate Sua, sub die 26. Nouembris 1606. de eiusdem Sanctiss. D. N. mandato suspendimus. Datum Romæ in ædibus nostris die 27. Maij 1616.

Fabritius Card. Verallus Protector.

Loco † sigilli.

I. Sanctinus Secret.

3. Huic Decreto congruit Statutum generale Rom. 1602. prout in Constitut. Ordinis cap. 8. §. 39. num. 11. nimirum, quod causæ omnes criminales terminari debeant per mensem ante Capitulum, vt grauatorum fama, vel eleuetur, & sic ad Capitulum accedant, vel deprimatur, & sic excludantur.

3. Sed hic oriuntur duæ difficultates. Prima, an si citato Capitulo, occurrat casus, quo alicuius Vocalis fama grauetur, & non sit tempus sufficiens ad discutiendam accusationem, & Iuris ordine terminandam: An excludi debeat, vel admitti sub aliqua protestatione? Resp. *Etiamsi Statutum assignet terminum, intra quem causæ examinari debeant, non propterea prohibet, sicut nec Decretum Apostolicum, procedi in causa, quæ de nouo emergeret, quia dispositio tangit casus iam emersos ante citationem Capituli, non de ijs, qui post illam emergerent; si enim rigorosè tenendum esset statutum, non benè prouisum esset casibus incidentibus. Potest enim accidere, vt in dicto Capitulo aliquis Vocalium graue delictum committeret, vulnerationis, homicidij, sacrilegij, &c. & nulli dubium est contra talem procedi posse, & debere, siue per infamiam, siue per clamorosam insinuationem, siue per accusationem, si delictum ad Superioris aures perueniat, & quidem si agatur de electione passiua, ista est recensita doctrina, ad Capitulum, pendente causa, ius non habet; igitur cum Statutum loquatur de causis iam cognitis, motis, & actitatis, vel quæ in visitatione moueri poterant,*

nulli

nulli dubium est posse Vocalem suspendi, & à Capitulo excludi, quando illius fama nimis grauaretur per accusationem, & per semiplenam probationem cum diffamatione coniunctam.

5. Secunda difficultas est. An hoc sit dicendum tàm de voto actiuo, quam passiuo, quia non statim infertur. Accusatus non potest eligi in Superiorem, ergo neque poterit dare suffragium; nam habere votum actiuum non est dignitas, aut honor, quia aliquando etiam laici, qui sunt Ecclesiasticæ dignitatis incapaces, & Discreti suffragium tulerunt, quod est quærere, An Vocalis accusatus, ex eo solum, quod est accusatus debeat à Capitulo eijci?

Ad hanc quæstionem dico, infamatum per accusationem esse incapacem suffragij tàm actiui, quàm passiui, tum quia omnes qui sunt in Capitulo, capaces sunt tàm passiuæ, quàm actiuæ electionis, ex ratione, qua Vocales sunt, & sic patet exclusum ab vno, exclusum esse etiam ab alio. Tum etiam ex ratione generali, quod omnes illi ab electione excluduntur, qui sunt priuati, vel priuandi potestate eligendi, quia licet ante electionem non sit discussum, sufficit posse conuinci post electionem. Sil. v. electio 1. num. 3. Sanctor. de pœn. p. 2. fol. 162. & seq.

6. Causas committere non potest in prima instantia Commissarius Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Prouinciarum Belgiarum, quæ penès Prælatos ordinarios esse, & remanere debent, Vrbanus VIII. Constit. 49. in seq. quæ sunt statùta confirmata to. 4. p. 65.

7. Cau-

7. Causa, vt Prouincialis det facultatem petendi Romam, est tantum pro communi bono totius Prouinciæ, aliàs nec Generalis, nec Protector potest moderari pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, quam Sanctitas Sua sibi reseruauit. Vrbanus VIII. Constit. 26. in seq. in Decr. posito tom. 4. pag. 43. & in Decretis Clem. VIII. fol. 197.

8. Causæ Religiosorum ad officium Inquisitionis spectantes non ab eorum Superioribus, sed ab Inquisitoribus cognosci decreuit Paulus V. Constitut. 26. Romanus Pontifex, Bullarium Romanum pag. 154. tom. 4.

Claustrum.

SVMMARIVM.

1 *Referuntur Bullæ prohibentes ingressum mulierum per intus claustra Regularium, num. 1.*

2 *An mulieres possint comitari processiones per Claustra Monasteriorum Regularium, num. 2.*

3 *Declarat Pontifex posse comitari. num. 3.*

4 *Non tamen possunt ingredi Officinas interiores Conuentus, quando fit aliqua functio publica, vt in lotione pedum, num. 4.*

5 *Regulares non debent commorari extrà Claustra pro seruitio sæcularium personarum, num. 5.*

6 *Eleemosynæ pecuniariæ non debent recipi per intus claustra Fratrum Minorum, sed ad Syndicum remittendæ, num. 6.*

Atten-

1 ATenta reuocatione priuilegiorum, quæ habebant mulieres ingrediendi clauſtra, & Monaſteria Regulariũ facta à Pio Quinto per ſuam Conſtitutionem, quæ incipit *Regularium perſonarum*, prout in Bullario Romano tom.2. pag.149. in qua excommunicat mulieres introire præſumentes, & ſuſpendit à Diuinis Fratres admittentes, & à Gregorio XIII. ſupradictam Conſtitutionem confirmante per ſuam, quæ incipit, *Vbi gratiæ, &c.* prout in Bullar. Romano tom.2. pag.196. in qua excommunicat [ipſo facto] non ſolùm dictas mulieres, quouis prætextu præſumentes ingredi, ſed etiam Superiores ingredi permittentes, & extendit prohibitionem, etiam ad mulieres, & ad viros ingredientes Monaſteria Monialium,

2. Supplicatum fuit Sacræ Rituum Congregationi ab Archidiacono Oriolien. pro declaratione, quo iure Regulares admittant mulieres in Proceſſionibus, quas faciunt per intus clauſtra, attentis prohibitionibus ſuprà narratis? Sacra Rituum Congregatio reſpondit non licere mulieribus comitari Proceſſiones per clauſtra Monaſteriorum Regularium, niſi adſit expreſſa licentia Sedis Apoſtolicæ die 30. Septembris 1628. Regeſt. fol.57.

3. Ex qua reſponſione, plerique Ordinarij neſcientes Priuilegium Apoſtolicum, quo perfruuntur Regulares, multis in locis Italiæ ſumpſerunt occaſionem impediendi præfatas Proceſſiones, comminando excommunicationem in mulieres illas comitantes per intùs Clauſtra, & in Regula-

res

res admittentes, qui etiam ignorantes dictum priuilegium, habuerunt recursum ad Romanam Curiam; Ideò ne imposterùm perturbentur, & habeant in promptu Priuilegium Apostolicum scire debent, quod idem Pius Quintus, cum dubia quædam emersissent circà suam prænarratam Constitutionem, eam declarauit per aliam Bullam, quæ incipit, *Decet Romanum Pontificem*, *&c.* die 16. Iulij 1570. quam refert Confett. in Compend. in Pio Quinto in Constit.6. pag.279. in qua declarat his verbis. Quod.

Non intendit prohibere, quin Mulieres possint ingredi Claustra, quando in eis Missa, & alia Diuina Officia celebrantur, ac dum Processiones fiunt, & quando Christifidelium cadauera ibi sepeliuntur, ac etiam pro eis suffragia fiunt, similitèr quando Diuinum verbum ibi proponitur, vel per aliam quamcumque causam tantus concursus Populi fuerit, quod commodè ingredi non possint, & egredi per portam Ecclesiæ, quo tunc possint ingredi, & egredi per portam Claustri, dummodò recto tramite accedant ad portam, qua exitur à Monasterio, prout vsu vbique receptum absque alia contradictione.

4. Caueant tamen Prælati, ne aliqua fiat processio extraordinaria, vel functio Ritualis, vt illius occasione mulieris officinas interiores Conuentus penetrent, quod vetitum est, vt esset v.g. si daretur habitus alicui Nouitio in Refectorio, aut in lotione pedum fer. 5. maior. hebdom. Id enim videtur esse in fraudem legis, & in huiusmodi casibus mulieres non debent protendi vltrà

Clau-

Clauſtra, nam Pontifex in ſua Declaratione tantùm prætendit ſcrupulos remouere, & non præbere relaxationis motiuum, Hieron. Rodr. qu. reſol.27. num.3. & 4. Peyrin. tom.2.fol.91.nu.14.

5. Non niſi ex grauiſſima cauſa à Sede Apoſtolica approbanda, poſſunt Prælati Regulares cōcedere ſuis Religioſis licentiam cōmorandi extrà Clauſtra pro obſequio, ſeù ſeruitio perſonarum extrà Religionem viuentium. Clem. Oct. in dec. pro Reform. Regul. confirmatis ab Vrbano Octauo num.32.

6. Clauſtris non permittitur Fratribus Minoribus de Obſeruantia S. Franciſci recipere eleemoſynas pro Miſſis, ſed extrà clauſtra ad Syndicum remittendæ ſunt. Vrban. Octauus Conſt.49. in ſeq. quæ ſunt ſtatuta generalia to.4. pag.66.

Clauſura Conuentuum.

SVMMARIVM.

Decretum de clauſura nouorum Conuentuum Pomariorum, ac ſiluarum, num.1.

Sacriſtiæ quomodo ſunt ſubiectæ Clauſuræ, num.2.

QVia ferè omnes Scriptores Regulares ex profeſſo pertractant de clauſura Regularium, & Monialium, nihil ponderatione dignum pro noſtro Inſtituto inueni, niſi decretū de clauſura Pomariorum Syluarum, ac nouorum Conuentuum à Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Re-

& Regularium die 13. Septembris 1583. emanatum, quod cùm sit multis profuturum illud referam, prout accepi ex Epistola directa Commissario Generali ab eodem Protectore, videlicèt.

Molto Reuerendo Padre.

1. Perche ogni giorno bisogna ricorrere à Nostro Signore per conto di quei Frati, che introducono donne nelli luoghi nuoui di fabrica, horti, e selue, pensiamo ció auuenire per non sapersi la direttione, e determinatione fatta dalla Sagra Congregatione sopra il fatto dell'entrare dette Donne nelle Clausure de'detti luoghi nuoui di fabrica, che però V. R. farà sapere à tutti li Prouinciali, e Custodi, come gl'Illustrissimi Cardinali della Sagra Cõgregatione de'Vescoui, e Regolari hanno deciso, e determinato, che doue vi è il Guardiano, con la fameglia, etiamdio che il luogo non sia affatto compito ne circondato de muri, fossi, ò siepe, ò che sij aperto, vi sia clausura, si come hà deciso la fel. mem. di Papa Pio Quinto, & entrandoui le donne siano scommunicate, e li frati, così Prælati, come sudditi, introducendole incorrano nell'istessa scommunica riseruata al Papa, restando ipso facto priui dell'officio loro, e inhabili in futurum.

Il medesimo si dice delle selue, che non sono circondate, vt suprà, etiam che siano grandissime, in quella parte però s'intende Clausura, oue li Frati sogliono ordinariamente spasseggiare, dicendo le loro deuotioni, mà doue fosse selua grande, che serue per legname, e li Frati ordinariamen-

riamente non vi sogliono conuersare, ne praticare, ò che sia luogo aperto, iui non s'intende Clausura.

Mà nelli luoghi, doue non sono più che trè, ò quattro Frati alla cura della fabrica, iui non è Clausura, tanto nelle selue quanto negli horti, nulladimeno se li frati introduranno le donne nelle stanze doue habitano, dormono, mangiano, ò cocinano, siano penitentiati, e priui, come di sopra. E' vero, che doue è consuetudine, che le donne seruono per manipolo, portando calce, pietre, e simili, se bene ci fosse il Guardiano con la sua famiglia, e le donne fossero entrate per l'espeditione della fabrica così nell' Horto, Selue, e parte del Monastero, oue si fabrica, oue stà serrato, purche non vadino in parte, doue habitano, dormono, e mangiano detti Frati, non incorrono in scommunica; e Nostro Sig. la prosperi. Di Roma li 4. Ottobre 1588.

Di V.R.

Come Fratello.

Il Card. Mattei Protettore.

Ex regest. Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regular. fol. 338.

2. Sacristiæ, ad quas non est aditus per Claustra Conuentuum, sed per Ecclesiam, vel per Chorum non sunt subiectæ clausuræ. Bonac de Clauf. quæst. 5. punct. 1. nisi alter in Prouincialibus Comitijs declaretur.

De

De Clausura Monialium.

SVMMARIVM.

Clausuræ Monialium ingressus, quando vetitus Episcopis, & Superioribus num. 1.

Quando pueris. num. 2.

Nullus eam ingredi potest ad conspergendum Cellas aqua benedicta. num. 3.

Nec mulieres ingrediendi facultatem habentes sine Monialium consensu. num. 4.

Nec parentes etiam infirmitatis causa. num. 5.

Nec processiones, nec ad celebranda Anniuersaria. numero 6.

Clausuram ingredi potest Confessarius, etiam sine socio, & quando. num. 7.

Eam quando ingredi possunt Prælati, & Confessarij ad celebrandum. num. 8.

Generalis, Prouincialis, & Visitatores cum quot socijs eam ingredi possint. num. 9. *&* 10.

Aliorum Monasteriorum Clausuram ingredi possunt inuitati à Monialium Superioribus. num. 11.

Eam visitare possunt Episcopi. num. 12.

Licentias ingrediendi Monasteria, vel alloquendi Moniales, non ad Episcopos, sed ad Regulares dare spectat. num. 13.

Clausuram egredi Monialis quando possit. num. 14.

Quando, & quomodo energumena. num. 15.

Clausuram ingrediens, vel egrediens duos passus eam violantium, pœnas non incurrit. num. 16.

Religiosus clausuram ingrediens ob malum finem, à quò absoluendus. ibidem.

Collo-

Collocutoria communia in loco aperto esse debent. numero 17.

Confessionalia Monialium in Ecclesijs exterioribus earũdem collocari debent. num. 18.

1. CLausuram Monasteriorum Monialium, ingredi nequeunt Episcopi, aut Superiores, etiam prætextu interueniendi electioni Abbatissæ, vel Priorissæ, aut examinandi Moniales particulares sub censuris à Sacris Canonibus, cap. Periculoso de stat. Regular. in 6. & Constit. Pontificijs, præsertim Gregorij XIII. Constit. 8. §. primo incip. Deo sacris, apud Cherub. tom. 2. fol. 368. & alia 28. incipien. Vbi gratiæ, ibid. fol. 393. cum hæc ad Monasteriorum crates peragi valeant. S. Congreg. Concilij in Siracusana 16. Octob. 1600. Barb. v. Monialium Clausura, circa ingressum num. 2. Lucerna Reg. v. Clausura num. 6. nisi Prælati prudenter iudicent non posse fieri cãnonicè dictam electionem ipsis non intrantibus ob inquietudinem Monialium, & suspicionem subornationis votorum inter ipsas subortæ, aut sub alias iustas causas à Superioribus prudenter arbitrandas. Hoc autem iudicium ad Superiorem Regularem spectat, quia ipse iurisdictionem, & superioritatem in Moniales habet, & quia res Monasterij melius nouit. Barbosa ad loc. Concil.

2. Monialium clausura ingredi non possunt Pueri, vel Puellæ cuiuscumque ætatis. Sac. Congreg. Episcoporum in vna Cremon. 12. Februarij 1585. Barbos. loco cit. num. 4. quod etiam dixerat Concil. Trid. sess. 25. cap. 5. de Regul. Hoc tamen

limitandum esse iudicio ne procedat in infantibus, adhuc discretione carentibus. Rodriq. tom. 1. quæst. Regularium quæst. 46. art. 1. Barbos. ad loc. Cocil. & alij ab eo citati: non autem fatui ingredi possunt, licet rationis vsu careant.

3. Monialium clausuram, nullus ingredi potest ad conspergendum earum cellas, aut alia loca aqua benedicta in die Sabbathi Sancti, aut quolibet alio tempore. Sac. Congregatio Concilij 13. Septembris 1583. Barbos. loc. cit. num. 2. Nald. v. Monialium num. 16.

4. Monialium consensus, sine quo mulieres sæculares licentijs Monasteria ingrediendi vti nō possunt, expressè capitulariter per secreta suffragia haberi debet, vt illis vti valeant, aliàs sine consensu sic habito ingredientes, in censuras incidūt. Vrbanus VIII. apud Cherub. tom. 4. Constit. 29. incip. Sacrosanctum 27. Octobris 1624. §. 2. & 3. Barbos. loc. cit. num. 9.

5. Non licet Episcopo, aut Superiori licentiam dare Matri, Sororibus, & consanguineis Monasterium ingredi causa visitandi filiam, vel Sorores, quæ aliqua graui infirmitate tenentur, etiā non sine mortis periculo: multò minus quando filiæ, aut aliæ professionem emittunt, vel Religionis habitum suscipiunt. Barb. ad loc. Concil. num. 5. post med.

6. Quarumcumque Processionum prætextu nequeunt Regulares in Monialium Ecclesias ingredi processionaliter. Sacra Congr. Episc. & Regul. in vna Pisaurien. 24. Nouemb. 1617. Cadauera eorum, qui cupiunt in Monialium Monasterijs sepul-

sepulturæ tradi, respondit S.D.N. Gregorius poni debere in exteriori Ecclesia, non autem intra clausuram, quam nullus ingredi potest ad celebranda Anniuersaria, etiam vt satisfaciant Testantium voluntati, Barbos. ibid. in princ. vide Rodr. tom. 1. q. 47. ar. 4. §. Tertius casus.

7. Clausuram Monialium ingredi valet Confessarius absque socio ad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, Eucharistiæ, vel Extremæ vnctionis. Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium 13. Septemb. 1583. licèt recta via absque diuerticulo ire debeat, nec aliam Monasterij partem diuagari licet, etiam occasione visitandi alias infirmas, quibus Sacramentorum administratio necessaria non est. Aldim. comp. Iur. Can. lib. 2. tit. 25. Lucer. Reg. v. clausura n. 7.

8. Leo X. concessit, quod quando Moniales S. Claræ infirmantur taliter, quod non possunt ad cratem venire ad audiendam Missam, posset illo tempore Sacerdos Confessor earum, vel Prælatus Superior introire clausuram in Infirmariam, & Monasterium ad celebrandum, dummodo Sacerdos ad nulla alia loca, quàm ad Altare diuertat, neque moretur, nisi tanto tempore, quanto indiget ad celebrandum, neque loquatur, nisi quantum opus est in Missa. Rodriq. tom. 1. quæst. Reg. quæst. 47. art. 4. circa med. vbi hoc fieri posse enixè tuetur.

9. Licitum est Ministro Generali Ordinis Minorum ingredi Clausuram Monialium S. Claræ cum quatuor, aut quinque Fratribus, quandocumque intus celebrare, vel Dei verbum propo-

nere voluerit. Hier.Rodr. resol.26. tit. de Claus. Monial.num.26.Mirand.tract. de Monial. art. 15. conclus.1.Portell.dub.Regul.verb. Claus.Monial. in addit. num.6. Sed modò standum est moderationi factæ ab Alexandro VII. prout infrà verb. Monial.

10. Prouinciales Ministri, & Visitatores, visitationis gratia eandem Clausuram ingredi possunt cum duobus, vel tribus Religiosis honestis, seù grauibus ad tenendum Capitulum culparum, vel aliquid simile tangens suum officium peragendum, quod de foris fieri non potest, scilicet ad videndam clausuram num sit violata (& in casibus necessarijs dicit Gregor. XIII. in Constit. incip. Dubijs, quæ emergunt,apud Portell. tract. de Monialibus quæst. 2. art.14. concl. Socij verò dum intrà Clausuram fuerint ad inuicem, nullatenus separentur. Hieron.Rodriq.loco cit.ar.15. concl.2.per tot.præcipuè ibi; sed an Prouinciales. Portell.loco cit. si hoc agere possunt Prouinciales, & Visitatores, multò magis Ordinis Superiores Generales. Spinat.ibi. Ità etiam Vrban. IV. prout in Reg. S. Claræ cap. 24. Rodr. tom.1. quæst.Reg.q.47.art.7.

11. Fratres Minores inuitati à Prælatis Ecclesiarum, aut à Prælatis Religiosis, aut Visitatoribus aliarum Monialium ad visitandum earum Monasteria, vel exercendum aliquod aliud iurisdictionis munus cum ipsis intrare possunt, dummodo (si subditi sint) de suorum Prælatorum licentia id faciant, Leo X. concess.194. Rodr. resolut.cit.num.27.Mirand.loco cit. artic.16. Hinc

fit,

fit, quod Guardiani, & Prælati Conuentuales, & Præsidentes sine Prouincialium licentia in hoc casu Monialium clausura intrare possunt. Rodr. quæst.cit.art.8.

12. Monialium Regularibus subiectarũ clausuram, vel ad eam spectantia, posse ab Episcopis visitari, post Concilium Tridentinum de Regul. sess.25.cap.5.& Gregor.XV. in Bulla de exempt. priuil.decreuit Sacra Congreg. Concil.28. Aprilis 1617.& quoad clausuram, quæ verè necessaria sunt, ordinare poterunt, sibique contradictores punire.

13. Cum autem certum sit Monialium clausuram, alios quoque ex vera necessitate intrare posse, vt sunt Fabricatores, Fabri lignarij,& huiusmodi, quis his ingrediendi facultatem dare poterit? ad ipsos Superiores Regulares dumtaxat spectare censuit Sacra Congregatio Concilij 29. Iunij 1597.apud Barb.in Trid.cit.sess.25.cap.5.quod statuerat Pius V.in Bulla, Etsi Mendicantium in declaratione 5.Molestiæ apud Cherub.tom.2.Bullar. 230.col.1.inhonestum ibi reputans quemlibet in alienam messem falcem inijcere. Cum autem hæc Monasteria Episcopis minimè subiecta sint, nequeunt in ea vllam exercere iurisdictionem, super hoc Peyrin.de priuil.Regul. fol.265. nu.29. nisi in loco esset consuetudo legitimè præscripta, vt huiusmodi licentiæ etiam quoad Monasteria, quæ Regularibus subsunt, ab Episcopo tantùm, vel ab Episcopo, & Superiore Regulari coniunctim hæ licentiæ obtinerentur. Tunc enim consuetudinem esse seruandam censuit Sacra Con-

gregatio Concil. 7. Iulij 1557. Barbos. ad cit. cap. 5. Concil. Hoc enim intellige etiam de licentijs dādis ijs, qui Moniales alloqui volunt.

14. Monialis Professa egredi non potest de clausura, nisi ob magnum incendium, vel infirmitatem Lepræ, vel Epidemiæ vigore Bullæ Pij Quinti incipientis Decori, &c. vel in alijs casibus, in quibus eadem, vel maior vrget ratio, apud Lucern. Regul. ver. Clausur. Barb. loc. cit. requiritur licentia Superioris Regularis, & Episcopi simul, secundum communem sententiam.

15 Nulla Monialis energumena intra Monasterii septa à quocumque Presbytero sæculari, vel Regulari, etiam Confessario exorcizetur, sed ad Ecclesiam exteriorem eiusdem Monasterij (obtenta priùs à Sacra Congregatione licentia) ea de causa deducatur, vel transferatur. In hujusmodi autem translatione, sicut & in actu exorcizationis honestæ personæ consanguineæ, vel aliæ mulieres prouectæ ætatis, ac probæ conuersationis energumenam comitentur. Exorcista ad huiusmodi actum sit ab Ordinario approbatus. Exorcizatio, minori, quo poterit fiat strepitu. Ecclesiæ Ianua eousque occlusa remaneat, quousque exorcizatione completa, energumena ad Monasterium reducatur. Cæterùm tàm in redditu, quàm in accessu ad Ecclesiam, & Monasterium respectiuè rectè, & sine diuerticulo tendatur. Sac. Congreg. Conc. Barb. v. Monialium clausura, circa egressum num. 5.

16. Qui Monialium Clausuram violauerit duos passus ingrediendo, & statim reuertendo

propter

propter materiæ paruitatem, violantium pœnas non incurreret. Peyrin de Priuil. Relig. fol. 167. num.40. Idem dic de Moniali, quæ eodem modo clausuram violauerit; sed si Religiosus ad malum finem Monialium clausuram formalitèr violauerit, à quo absolui poterit? A suis Prælatis ait, & probat Peyr. ibidem num. 41. Si hoc crimen deductum sit ad forum contentiosum, poterit absolui à Confessario de suorum Superiorum licentia quoad culpam, non quoad pœnam, tenet Sanch.6.in Decal.cap.17.num.43. Peyrin.citat.fol. 117. num.21. & 22. idem tenet de Religiosis admittentibus fœminas in clausuram Conuentus. Poterit etiam Superior hos rehabilitare ad vocem actiuam, & passiuam, si violatio ad forum contentiosum deducta non sit.

17. Collocutoria communia in Monasterijs Monialium in loco aperto, & claro esse debent, ad effectum, vt Moniales alloquentes commodè à singulis videri possint. Sac. Congreg. Episc. & Regul.7.Martij 1617.

18. Confessionalia Monialium ex Sacristijs, & locis occultis, & remotis amoueri debent, & collocari in Ecclesijs exterioribus earundem Monialium. Sac. Congreg. Concilij 29. Nouembris 1605.& in vna Fauentina 7.Martij 1617. Quod si Moniales fuerint in hoc renitentes, possunt, & debent interdici. Lucern. Regul. verb. Confessionalia.

Commissarius Generalis.

SVMMARIVM.

Quare eligendus est ex altera familia? num. 1.
Habet ordinariam potestatem super familiam sibi concreditam. num. 2.
Etiam super Reformatos, in absentia Ministri Generalis. num. 3.
Alternatiua Commissarij Generalis obseruanda est inter Obseru. & Reformatos. num. 4.
Commissario Generali conceditur alius Secretarius generalis Reformatus. num. 5.

1. VT faciliùs Franciscana Religio per vniuersum Christianum Orbem diffusa gubernari possit, Apostolica dispositione prouisum est, vt post electionem Ministri Generalis, eligi debeat Commissarius, ex altera familia per Patres Vocales eiusdem familiæ. Leo X. Ite & vos, &c. in Const. Ord. cap. 8. §. 22. pag. 173.

2. Ordinaria eius potestas, ad omnes sibi concreditas Prouincias, Fratres tàm Prælatos, quàm subditos, & Moniales se extendit; idcircò nemo ab eius obedientia eximitur, sed omnes, & singulæ vtriusque sexus personæ ei tenentur obedire. ibid. pag. 174. num. 4.

3. In absentia Ministri Generalis, habet eandem auctoritatem in Fratres Reformatos eiusdem Obseruantiæ, quàm habet in Obseruantes de Familia, sicut in Regula continetur, prout ipsi

Refor-

Reformati vnanimitèr postularunt, & Congregatio super hoc à Sanctitate Sua instituta approbauit die 27. Septembris 1625. ac fel. rec. Paulus Quintus per Bullam, quæ incipit, Postulat Apostolicæ, &c. ordinauit. In Reg. Sac. Cong. Episc. & Reg. pag. 107.

4. Cùm ad concordiam, fraternamque pacem conferendam inter Obseruantes, & Reformatos propositum fuerit in pleno Capitulo Generali, vt inter eos fieret alternatiua, scilicet quod vna vice eligatur Commissarius Generalis Cismontanæ Familiæ ex Reformatis, altera verò ex Obseruantibus; decreuit idem Capitulum Generale, vnanimi consensu, vtroque Discretorio, & Diffinitorio annuente, quòd ad eandem pacem stabiliendam, supradicta alternatiua fieret, hac tamen conditione; vt tres Diffinitores generales eligantur Obseruantibus, & tres ex Reformatis in cunctis Congregationibus, & Capitulis generalibus: Necnon ad maiorem huius Constitutionis firmitatem, supplicetur Sanctissimo pro confirmatione huiusmodi concordati.

5. Item decernitur, quòd pro multitudine negotiorum Prouinciarum Reformatarum Cismontanæ Familiæ assignetur Reuerendissimo Patri Commissario Generali eiusdem Familiæ pro tempore existenti, alius Secretarius Generalis Reformatus, qui post elapsum triennium officij Secretariatus, gaudeat priuilegijs, quibus potiuntur Secretarij Generales. Rom. 1664.

Com-

Commissarius ad Comitia Generalia mittendus.

SVMMARIVM.

Eligendus est per vota secreta, nemine proponente. numero 1.

Habebit in eodem Capitulo vocem actiuam, & passiuam. num. 2.

Si fuerit subrogatus quibus prærogatiuis gaudebit. numero 3.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

IL Ministro Prouinciale de' Minori Osseruanti Riformati di questa Prouincia Romana humilmente supplica l'EE. VV. dichiarare à chi spetti il proporre il Commissario da eleggersi, ò per restare al gouerno della Prouincia, ò per andare al Capitolo Generale à portar'il voto in luogo di esso Oratore, e se si possa eleggere à voti publici, e per ballottatione, ouero se si debba eleggere per schedulas, nemine proponente. Che il tutto, &c.

1. Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, non licere procedere ad electiones Commissariorum huiusmodi, nisi per schedulas, & vota secreta, ac per pluralitatem votorum, nemine proponente, & ità semper seruari mandamus in omnibus Prouin-

cijs

cijs præfati Ordinis Reformatorum. Romæ 27. Ianuarij 1645.

Card. Ginettus.

Loco ✝ sigilli.

H. Archiepiscopus Patracen. Secretarius.

In Regest. Sac. Congregationis Episcoporum, & Regul. 167.

2. Qui præterea in eodem Capitulo Generali habebit vocem actiuam, & passiuam in omnibus electionibus, ac si verus esset Prouincialis. Toletan. 158?. Cronol. fol. 643.

3. Si verò fuerit subrogatus loco Diffinitoris Generalis absentis, gaudebit prærogatiuis Patrū quoad Paternitatem, & præcedentiam dumtaxat. Rom. 1651. in Constit. Ordinis §. 26. nu. 19. fol. 180.

Commissarius Prouincialis.

SVMMARIVM.

In absentia Ministri instituendus est. num. 1.

Moriente Ministro, remaneat Vicarius Prouincialis. num. 2.

Si moriatur ipse Commissarius absente Prouinciali, instituendus est Pater dignior. num. 3.

Si verò sub regimine istius moriatur Minister, gubernabit vsque ad Capitulum nomine Vicarij Prouincialis. num. 4.

Inter Reformatos quomodo eligendus. num. 5.

1. SI Minister Prouincialis aliqua causa à Prouincia discessurus est, necessariò instituendus est Diffinitorii suffragijs Commissarius Prouincialis, qui Prouinciam regat. Rom. 1651. in Constit. Ordin pag.210. num.8.

2. Si autem Prouincialem ipsum extra Prouinciam mori contigerit, præfatus Commissarius ab eo relictus sub titulo, & appellatione Vicarij Prouincialis in Officio succedat, quovsque Capitulum Prouinciale celebretur. Ibid. num.9.

3. Quando autem, absente Ministro, Commissarius moreretur, Prouinciæ regimen ad digniorem ipsius Patrem cum eadem auctoritate, & titulo Commissarij Prouincialis, vsque ad Prouincialis regressum deferatur. Ibid. num.10.

4. Si verò sub regimine Commissariatus istius dignioris, mors contingat Ministri Prouincialis absentis, tunc Pater dignior, qui Commissarius nominabatur, cum titulo, & auctoritate Vicarij Prouincialis vsque ad Capitulum gubernet. Ibidem, num.11.

5. Ad tollendas controuersias, quæ oriri solent in Prouincijs Reformatis pro eligēdis Commissarijs, statuitur, quod exeunte Ministro Prouinciali ex limitibus Prouinciæ, eligatur Commissarius Prouincialis, suffragijs Diffinitorum, iuxta Statuta Ordinis, & ita Capitulum Generale obseruari mandauit, non obstantibus quibuscumque Rom. 1664. Aduertant Patres Diffinitorij, quòd hæc electio fieri debet eo modo, quo eligitur Prouincialis, nempè nemine proponente, per excessum, & pluralitatem votorum, prout decla-

declarauit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium in vna Romana anno 1645. vt in Theatro pag. 125.

Commissarius Terræ Sanctæ.

SVMMARIVM.

Instituendi sunt à Ministro Generali, num. 1.
In Curijs Regum commorantes; subijciuntur Superiori Generali, num. 2.
Debent accedere ad Comitia Generalia pro reddenda ratione. num. 3.
Non possunt substituere Vicecommissarios, num. 4.
Reuereantur Superiores locales, num. 5.
Mittendi sunt in Belgio in Gallia, num. 6.
Instituendi in Ancona, num. 7.

1. HVjusmodi Commissarij instituantur in vnaquaque natione cum debita facultate à Ministro Generali, sicut mos est de Patrum cuiuslibet nationis consilio. Const. Ordinis c. 12. §. 4. num. 1. pag. 277.

2. In Curijs Regum commorantes, & in aliorum supremorum Principum, siue Republicarũ Curijs residentes immediatè subijciantur Superiori Generali. Ibid. pag. 280. num. 1. & 2.

3. Accedant ad Capitulum, & Congregationem Generalem pro reddenda ratione. Ibidem pag. 278. num. 8.

4. Non substituant Vicecommissarios tempore

pore quæstuationis, sed tantùm assumere possint vnum, vel plures Fratres in auxilium. Ibidem pag. 279. num. 6.

5. Revereantur Superiores locales, & petant benedictionem ad egrediendum. Ibid. 281. nu. 4. Sac. Congreg. de Propaganda Fide 1636.

6. Commissarij Terræ Sanctæ mittantur in Belgio in Gallia, sintque subiecti Superioribus locorum, quoad disciplinam Regularem, non autem in pertinentibus ad Officium Commissariatus; Sac. Congregatio de Propaganda fide die 9. Iulij 1636. provt in Regest. eiusdem fol. 151.

7. Statuitur, vt in Conuentu, & Ciuitate Anconæ manuteneatur Commissarius Terræ Sanctę cum facultate quæstuandi ob necessitatem Fratrum euntium, & redeuntium de Ciuitate Sancta Hierusalem, & pro alijs negotijs sibi à Superiore generali committendis.

Item ad remouenda inconuenientia, quæ oriri solent circa Commissarios Terræ Sanctæ, decreuit Capitulum generale, vt in posterum obseruentur inuiolabilitèr Constitutiones Ordinis in vlt. Capitulo Toletano Generali ęditæ Rom. 1664.

Commissarius Generalis Curiæ.

Vide Procurator Generalis.

Com-

Commissarius Visitator.

SVMMARIVM.

QVia Commissarij Visitatoris Officium in Constitutionibus generalibus Ordinis, optimis directionibus moderatur; hìc tantùm ponam pro ipsius solatio formulas, & instructiones necessarias sui ministerij.

Protestatio iuridica per Commissarium Visitatorem facta in ingressu Prouinciæ.

In nomine Domini Amen.

1. ANno Domini 1653. die 12. mensis Martij, Cùm ad Dei gloriam, Religionisque commodum maximè spectet bono communi, consulere Superiores, aliorumque peccata, seù defectus, si qui in aliquo inuenti sunt charitate media

media corrigere, ac si opus fuerit iusta seueritate coërcere; ideò Reuerendissimus P. N. totius Ordinis Minorum Generalis Minister, sui Officij debito cupiens satisfacere, nec id per ipsum (impedientibus legitimis causis) efficere valens, Prouinciam nostram Reformatam tempore instanti, quo eiusdem Prouinciæ Capitulum celebrandū venit, iuxtà laudabilem consuetudinem, ne absque præuia Visitatione præstetur; Adm. Reu. Patri N. per suas literas tenoris sequentis, tanquā suo Commissario Visitatori demandauit.

Ponuntur Literæ Commissionis.

QVibus quidem litteris, vt par erat, obedire volens præfatus N. Commissarius Visitator itineri se cum P. N. Secretario assumpto, committens per varios tandem casus, & varia discrimina rerum, ad Conuentum N. supradictæ Prouinciæ appulit, & eiusdem Conuentus Patribus, & Fratribus conuocatis in Refectorio, monito prius, vt moris est, Adm. Reu. P. Ministro præfatæ Prouinciæ de eius aduentu litteras Reuerendiss. P. Generalis etiam in publica refectione lectas, & se ipsum suum verum Commissarium Visitatorem, & legitimum Superiorem, præuia exortatione, intimauit, ac declarauit, & talem signis, obsequijs, nutibus solitis receptum, & veneratum peruenit ad Aulas Superiorum sibi paratas, magna Patrum, ac Fratrum multitudine comitante, *Die verò sequenti litteris per vniuersam Prouinciam missis, certiores fecit omnes Patres, & Fratres*

tres iuxta antiquam conſuetudinem de eius aduentu, deque eius animo, & intentione tenoris ſequentis.

2. Frà N. Commiſſario Viſitatore, e ſeruo alli MM. VV. PP. Frati Superiori, e ſudditi della medema Riformata Prouincia ſalute, e pace nel Signore.

Eſſendoſi compiaciuto il noſtro Padre Reuerendiſſimo Generale reſtar ſeruito del poco delle noſtre forze, e del niente del noſtro valore, col deſtinarci Commiſſario Viſitatore di queſta honoratiſſima Prouincia, con l'occaſione di ſignificarlo (come facciamo con queſta noſtra) alle PP. VV. mi è parſo d'auuiſarle, che la mente del detto Reuerendiſs. Padre Generale è di piantare in queſta Riformata Prouincia la ſanta pace, concordia, & vnione, quando non vi foſſe, il che non crediamo, & eſſendoui di coltiuarla, & accreſcerla, e con vna ſanta elettione di ſtabilirla, e fortificarla, col mezo della quale ſi mantenghi l'oſſeruanza della Regolare diſciplina, s'introduchi il profitto ſpirituale, e l'ottimo della perfettione Religioſa, che tanto appunto deſideriamo noi, come nel progreſſo della Viſita ſcorgeranno.

Et acciò il tutto s'habbia d' incaminare felicemente, ordiniamo alli Superiori locali, che ſotto pena della priuatione de' loro Officij, ipſo facto incurrenda, faccino ritrouare in ordine, nel tempo, che ſaremo in Viſita alli loro Conuenti, gl'infraſcritti Inuentarij, cioè delle ſacre Reliquie, che ſi trouano nelle loro Chieſe, dell'Indulgenze, e Priuilegij conceſſi à dette Chieſe, Capelle, & Altari perpetui, ò temporali con le loro ſcritture:

Delle Vesti sacre, Apparati, Vasi, & altri ornamenti Ecclesiastici. Delli libri, che si trouano nelle loro librarie; quali Inuentarij si faranno sottoscriuere dalli Discreti del Conuento.

Similmente ordiniamo sotto pena d'Apostasia, ipso facto incurrenda, che nessun Padre, ò Frate di qualsiuoglia grado, ó conditione, che sia suddito, ò Superiore, dopo la publicatione di questa, ardisca senza nostra licenza in scriptis, vscire fuori della sua Questa, e quelli che si troueranno fuori, doueranno sotto la medema pena subito ritornare alli loro Conuenti, li Padri Predicatori però, che stanno attualmente predicando con li loro Compagni, si fermeranno sino doppo Pasqua, dipoi si trasferiranno immediatamente nel Conuẽto, dentro la cui Questa si trouano predicando, doue si tratterranno insino à nostro nuouo ordine, se non fossero Guardiani, che in tal caso si ordina, che subito dopo la Predica si trasferischino alli loro Conuenti, commandando alli Superiori locali, che diano di tutto ciò auuiso alli Predicatori, che predicano nelle loro Queste; Reuocando in virtù di questa tutte le obedienze in contrario date d'altri Superiori à noi inferiori.

Preghiamo in oltre le PP. VV. à volersi nella Visita vestire di santo zelo per l'osseruanza della nostra Regola, e carità col prossimo, pretendendo più tosto l'emenda, che la confusione, e castigo, assicurandole, che saranno da noi ascoltate con carità, e tenute secreti, acciò possino confidentemente, e liberamente scaricare le loro coscienze. Ben'è vero, che l'auuisiamo à non muouersi per passio-

passione, ó per altro fine, che non sia secondo Dio. perche se scopriremo nella Visita alcuno, che pretenda fabricarsi li suoi auanzamenti con le ruine del prossimo, e con fini storti, sappiano di certo, che oltre che le loro informationi partoriranno contrario effetto del preteso, noi in pena delle loro machine li troncaremo tutte quelle strade, che saranno per le loro pretensioni.

Ricordiamo d'auuantaggio le pene fulminate da Sommi Pontefici contro quelli, che ricercano fuori dal secolo à fauori dell' Ordine, assicurandoli, che oltre allo scandalo, che daranno à secolari, noi per diametro ci opporremo à suoi disegni, non volendo incorrere in quelle censure, nelle quali loro tentano precipitarsi, stimolati dall'ambitione.

Finalmente ordiniamo à tutti li sudetti Padri Guardiani, Presidenti, & altri Frati à chi conuiene sotto pena di priuatione de'loro officij, che doppo il Matutino, e Vespero faccino dire vnitamente in Choro, il Veni Creator Spiritus, &c. con li Versetti, & Orationi dello Spirito Santo, dell'Immacolata Concettione, del Padre San Francesco per il buon successo del futuro Capitolo, auuertendo gl'istessi Padri Guardiani, e Superiori Locali sotto l'istesse pene, che subito riceuuta la presente la faccino leggere in publico Refettorio à suono di campanello alla presenza di tutti li Frati, e sottoscritto che haueranno il giorno, e l'hora della riceuuta la mandaranno per persona à posta di Conuento in Conuento, secondo l'ordine retroscritto, e l'vltimo Guardiano la con-

seruarà per renderla à noi in tempo della Visita; cō che le preghiamo l'assistenza della Diuina gratia. Data nel Conuento N. &c.

Breuis Instructio Paterna Visitationis Generalis.

5. HÆc est Visitatio Generalis, quam facere intendit Adm. R. P. N. Commissarius Visitator huius Prouinciæ N. in Conuentu N. die &c.

Cùm peruenissemus ad Conuentum N. & fuissemus benignè recepti à Patre Guardiano, & alijs Fratribus, nos contulimus ad Ecclesiam, in qua flexis genibus Sanctissimę Eucharistiæ Sacramentum adorauimus, breuique oratione facta, discedentes, ad Cellam nobis paratam perreximus; Post aliqualem verò quietem, eodem die, hora prandij, vel cœnæ conuocatis omnibus in Refectorio Fratribus, verbum Dei proposuimus, & Visitationem intimauimus, omnes in Domino cum sanctæ obedientiæ merito admonentes, vt dicerent, quæ de iure dicenda veniunt, nec odio, nec praua animi affectione, sed ex sola charitate, & Regularis Obseruantiæ zelo mouerentur.

Postea visitauimus Ecclesiam incipiendo á Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quod religiosè compositum, & custoditum reperimus, Altaria deindè, Reliquias Sanctorum, Oleum infirmorum, Capellas, Confessionales sedes, Sepulturas, Sacristiam cum Sacra Suppellectile, vniuersamque Ecclesiam.

In

In crastinum.

Visitatore segregato in Cella solitæ Residentiæ, sic incipiat Visitationem.

In Dei nomine Amen, Die &c. Anno &c. Hęc est Visitatio Generalis huius Conuentus N. quæ fit per me N. Commissarium Visitatorem, iuxtà Concil. Tridentini Decreta, Constitutiones Apostolicas, & nostri Ordinis Statuta Generalia; quapropter habito sermone ad Fratres, visitatoque Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ac cæteris ad Diuinum Cultum spectantibus, iussi vocari ad me omnes Fratres prædicti Conuentus ad effectũ eos examinandi, & interrogandi super generalem obseruantiã nostræ Regulę, & Statutorũ Ordinis.

Summarium super quibus fit interrogatio.

Se si frequenta la Chiesa giorno, e notte.
Se si osseruano le Cerimonie Ecclesiastiche.
Se tutti conuengono al Choro.
Se vi sono Frati disubidienti.
Se alcun Frate tiene, ò riceue denari.
Se niun Frate porta armi.
Se vi sono scandalosi,
Se vi sono seditiosi.
Se alcuno hà sospetto consortio.
Se si caualca.
Se il Guardiano fà diligentemente l'Offitio suo.
Se si fà la carità alli Forasteri.
Se si dà alloggio continuamente à Secolari.

Se vi è alcuno, che vadi fuori senza licenza.
Se il Guardiano fà osseruar la Regola, e Constitutioni.
Se si fà leggere i Decreti, e Bolle Apostoliche.
Se li Sacerdoti dicono messa.
Se li Laici frequentino la Communione.
Se li Chierici sono mantenuti con la debita mortificatione.
Se alcun Frate porta Camiscia, ouero hà panni di più, che li concede la Regola, &c. e simili, &c.

Et primo vocatus fuit Fr. N. Laicus Nouitius ætatis ann. &c. Religionis verò mensium, &c. & super generalibus interrogatus. Respondit ad singula bene, & nesciens scribere fecit †.

Secundò vocatus fuit Fr. N. Clericus ætatis ann. &c. Religionis verò, &c. qui interrogatus super generalem obseruantiam, respondit. Li Frati si portano bene, si leuano à matutino, stanno in pace, &c. & propria manu se subscripsit.

Io Fr. N. conf. quanto sopra.

Vltimo vocatus fuit P. Fr. N. Sacerdos, & Guardianus loci, ætatis annorum, &c. Religionis, &c. & super singula interrogatus, respondit. Non hò che dire cosa essentiale, perche questi Frati si portano come tanti Angeli, solo vna cosa hà bisogno di rimedio, &c. & propria manu se subscripsit, &c.

Tandem visitauimus, Cellas Fratrum, Officinas Conuentus, quæ omnia Diuino Cultui accommodata, & nostræ professioni respondentia inuenimus, exceptis aliquibus abusibus, &c. videli-

delicet. Che si tenghi la porta del Claustro serrata, che non s'introduchino secolari in Dormitorio, e nelle Celle, quibus ablatis, & prouisione necessaria munitis, &c. data omnibus Benedictione, Visitationem compleuimus die 12 Martij 1653.

Locus † sigilli.

Ità est Fr. N. Commissarius Visitator.

Instruttione per render la Visita.

4 NEl render la Visita, auuerta il Superiore di mandar fuori dal Refettorio li Frati Forastieri, che non sono del corpo della fameglia, e finito il sermone, se nella Visita hà trouato qualche Religioso diffettoso, e vitioso notabilmente, e che la colpa sia publica, anco publicamente lo riprenda; imponendogli la douuta penitenza, se poi il difetto è leggiero, ò secreto lo riprenda con carità paterna segretamente, considerando se tal religioso sia solito delinquere, ò pure se sia stata vna disgratia, auuerta anco il Superiore, e di vsare nella riprensione parole modeste, caste, religiose, discrete, e graui, essendoli à cuore la riputatione di colui, che corregge, acciò inasprito non precipitasse in maggior errore, vedendosi alle volte con esperienza, che tal volta dalle visite rigorose nascono cattiui effetti, & alcuni Superiori lasciano la guerra, doue trouano la pace, però vsino destrezza tale, che l'accusato non possa venir in cognitione di chi l' hà denunciato, quando poi il di-

fetto fosse dissorbitante, e manifesto, all' hora può anco la riprensione vsarsi con rigidezza, e seuerità, purche il Superiore in tutte le sue at tioni dimostri di muouersi da zelo; e non da vendetta; Auuerta di più il Visitatore di non chiamare alla colpa publica i Padri qualificati, e graui, senza notabilissime occasioni, considerando, che pena maggiore à questi tali è la publica confusione, che non è ad vn fraticello ordinario la Carcere, che però le nostre Costitutioni generali dispongono, che simili Padri non si possino riprendere in publico confusibil mente, senza il conseglio, e consenso del diffinitorio.

L'istesso rispetto deue anco vsare nel correggere publicamente li Superiori locali, acciò li sudditi pigliando ardire, e baldanza, non li dispreggino, e strapazzino considerando, che chi con zelo gouerna piace à pochi, e dispiace à molti, però il Visitatore non sia facile à credere in cose graui l' imputationi, e querele date contro li Guardiani da sudditi, quali ò perche vorrebero viuere in libertà, ò perche sono auuezzi in commandare, e non vorrebbero obbedire; ò per discreditare detti Guardiani, sperando di subentrare in luogo loro, ò per gelosia d'inuidia, solleuano taluolta i semplici à fare male relationi, pregiuditiali al loro buon Guardiano, se bene il Visitatore subito comprende accortamente la conditione di questi tali, e sà benissimo, che tutti li colpi vanno contro di chi gouerna, però nelle cose giuste sostenta l'autorità del Superior locale, & in tal caso di difetto con creanza, e ri-

spetto

spetto lo corregge, &c.

Quando il Visitatore nel sommario estratto della Visita troua difetti, & abusi publici, e communi, publicamente, & in commune li riprenda: se gli abusi saranno notabili, & essentiali, si possono rimediare con ordini publici, e communi, quali detto Visitatore farà leggere nella Communità de' Frati, lasciandone copia al Superiore locale, se poi il difetto, e publico, mà di Frate priuato, si riprenda publicamente, sel difetto e personale, e secreto, si riprenda, e corregga paternalmente, come di sopra si è detto, spedite le colpe particolari, si chiamino i Nouitij in mezzo al Refettorio, prostrati in terra, e per mortificatione si riprendino, &c.

Instruttione per l'Assolutione generale nel fine della Visita.

Spedito il sermone, e finite le colpe, tutti li Religiosi della Famiglia inginochiati dichino il Confiteor, & il Visitatore alzato in piedi al suo luogo dica, Misereatur vestri omnipotens Deus, &c.

Si tenemini aliquo vinculo excommunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, in quantum se extendunt gratiæ, & priuilegia Ordini nostro indulta, mihi commissa, & vobis concessa. Absoluo vos, & restituo vos Sacramentis Ecclesiæ, communioni, & vnitati fidelium. In nomine Patris ✝ &c.

Item eadem auctoritate dispenso vobiscum

super irregularitatibus, inhabilitationibus, & alijs pœnis Ecclesiasticis, si quas contraxistis in quantum possum, & valeo. Aboleo etiam à vobis omnem maculam infamiæ vndecumque contractæ, & habilito vos, ac restituto executioni Ordinum, & officiorum vestrorum, necnon ad omnes actus legitimos, tum Ordinis tum iurisdictionis, ac Religionis nostræ beneficia, prout nostra se extendit auctoritas. Demum eadem auctoritate absoluo vos ab omni transgressione Regulæ, Constitutionum, Ordinationum, & admonitionum Maiorum nostrorum ab omnibus pœnitentijs oblitis, seù etiam neglectis, & ab omnibus peccatis vestris; De illis vobis concedendo indulgentiam plenariam, iuxta formam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ consuetam. In nomine Patris, ✝ &c.

Ite in pace, nolite amplius peccare, & orate Deum pro me.

Nota, quod Prouinciales Ordinis Minorum de Obseruantia, peracta Visitatione possunt cōcedere Fratribus, & Monialibus sibi subditis benedictionem, & plenariam Indulgentiam, ex concessione Leonis X. Gregorij XIII. pro Visitatoribus Societatis IESV; Ideò admonere debent subditos pro consequutione huiusmodi Indulgentiæ. Hier. Rodriq. Resolut. 77. v. Indulgentia num. 6.

Nota,

Nota.

CHe quest'assolutione si dà in foro conscientiæ tantum, & non in foro exteriori, ne anco in foro sacramentali, auuertendo, che dalle censure, pene, inhabilità, e reseruationi si può assoluere fuori di confessione, e senz'obligo d'imporre penitenza, essendo tali impedimenti legami, per la cui solutione basta la semplice autorirità, benche l'assoluente non fosse Sacerdote, vedi questa dottrina in Sigismondo Capuc. tract. de potest. Præl. par. 1. dub. 19. num. 7. & par. 2. dub. 99. num. 3. Eman. Rodr. tom. 1. quæst. 20. art. 7.

Lettera Citatoria per celebrar il Capitolo.

5 FRa N. Commissario, &c. Alli M. Ven. PP. Guardiani, &c. salute, e pace nel Signore.

Hauendo per la Dio gratia finito di visitare questa nostra Riformata Prouincia, ci siamo finalmente deliberati di celebrar il Capitolo in questo nostro Conuento di N. N. li 20. del mese d'Aprile corrente, però in virtù della presente commandiamo per S. Obedienza à tutti li Padri Guardiani, & altri Superiori de' Conuenti, e luoghi di detta Riforma, che al riceuere della presente citatoria la debano subito far leggere à tutti li loro frati congregati à suono di campanello, secondo il solito, e per non moltiplicare

fra-

frati nel luogo Capitolare coll'istesso precetto comandiamo, che niuno ardisca venire in detto Capitolo, e luogo Capitolare sotto pena d'Apóstasia, se non sarà Vocale, mà li detti Vocali s'accompagneranno insieme, secondo la vicinanza de' Conuenti, aspettandosi l'vn l'altro, che perciò in virtù della presente sospendiamo, cassiamo, & annulliamo ogn'altra facoltà, e licenza da noi lasciata, etiam inscriptis: Ne presumerà vocale alcuno, ò altro frate, che si sia, venir à cauallo, sotto pena di priuatione di voce attiua, e passiua per tre anni, ipso facto incurrenda, mà verranno à piedi con quella Religiosità, e modestia che richiede il nostro Instituto Seraphico; E sotto le medeme pene nessuno Vocale ardirà venire in detto luogo Capitolare prima delli 18. del corrente Aprile.

E perche il principal aiuto nell'attioni Capitolari si deue sperare da Sua Diuina Meastá pertanto tutti li Vicarij Presidenti, & altri Superiori de' luoghi seguiteranno le solite orationi con maggior feruore di prima, & il giorno dell'Elettione in tutti li Conueuti la mattina à buon hora si cantarà, ò si dirà al solito vna messa dello Spirito Santo, alla quale concorreranno tutti li frati, communicandosi li Chierici, e li Laici, pregando tutti vnitamente per l'Elettione d'vn buõ Superiore. Et acciò questa nostra Citatoria venghi quanto prima à notitia di ciascheduno, commandiamo sotto la medema pena di priuatione d'Officio à tutti li Padri Guardiani, & altri Superiori, che subito letta, la mandino per perso-

na

na à posta di Conuento in Conuento secondo l'ordine retroscritto, notando l'hora, & il giorno della riceuuta; Auuisando finalmente tutti quei Giouani, che si vogliono far Frati, acciò possino presentarsi in tempo; Che è quanto occorre, &c.

6 Quando moritur delegans, nempè Minister, vel Commissarius generalis, cessat etiam auctoritas delegati, quod intelligendum est, re integra manente; ideſt si talis Commissarius non incepit èxercere munus suum, nam si incepit debet complere. Lezan. quæst. Regular. v. Commissarius, num. 5.

7 Commissarij Generales Nationum, in Ordine nostro quotannis monere debent Patrem Reuerendissimum Generalem de actis in suis Prouincijs, sub pœna priuationis Officij, & in Capitulis, & Congregationibus Generalibus subiacere debent Syndicationi, sicut & alij Superiores generales. Tolet. 1658.

Confessarius.

SVMMARIVM.

Confessores sæcularium trigesimum ætatis annum habeant, num. 1.

Similiter, & Confessores Fratrum, sed dispensari possunt, num. 2.

Huiusmodi Confessores Fratrum possunt audire confessiones familiarium Conuentus, & Tertiariorum,

non

non autem Tertiariorum, num.3.

A Prouinciali, & tribus Examinatoribus examinari debent, num.4.

Quam facultatem habeant Generales quoad institutionem Confessariorum? ibidem, & num.5.

Confessores sacularium ab Episcopo examinari, & approbari debent, num.6.

Generaliter idonei reperti, generaliter approbari debent. Secus de non idoneis, & in confessionibus ægrotantium, debent certiorare Parochum relinquendo fidem auditæ confessionis, num.7.

Non possunt prohiberi ab Ordinarijs, ne personarum ægrotantium, in proprijs illarum domibus confessiones audiant, absque licentia Parochorum, num.8.

Semel examinati, & approbati ab eodem Episcopo examinari nequeunt, num.9.

Admissi ad beneplacitum, quanto tempore durant? numer.10.

Ordinarij non possunt suspendere liberè approbatos, nec adimere facultatem omnibus Confessarijs simul vnius Conuentus, inconsulta Congregatione, num.11.

Semel approbati ab Ordinario in itinere, siuè in mari, in terra absque alia Ordinarij licentia confessiones audire possunt, num.12.

Confessores ordinarij, & extraordinarij Monialium ab Episcopo approbari debent. Ordinarij autem per triennium durare possunt, num.13.

Approbati ab Ordinario non censentur approbati ad audiendas Confessiones Monialium, num.14.

Decretum circa Confessiones audiendas in Vrbe, n.15.

1 QVoad institutionem Fratrum in Confessarios; Præcipitur Ministro Generali,& Prouincialibus sub pœna priuationis omnium actuum legitimorum, eo ipso incurrenda, vt nullum sæcularium personarum instituant Confessarium, nisi annum trigesimum cõpleuerit. Pius IV. in Capitulo Generali, Vallisol. de anno 1565. Paulus Quartus in Aquilan. 1579. in Constit. Ordinis cap. 6. §. 1. num. 9. pag. 113.

2 Eandem ætatem requirunt Constitutiones Romanæ de anno 1612. in fratrum Confessarios; Permittunt tamen Prouincialibus, quod ob Cõfessariorum inopiam, in huiusmodi ætate dispensare possint cum aliquibus, quodque multo magis facere possunt Superiores Generales, etiam extra Capitulum; & Congregationem, dummodò electos examinare faciant, prout iam vsus obtinuit.

3 Huiusmodi Confessarij, sic admissi ad audiendas tantum Fratrum Confessiones, si opus fuerit, poterunt audire Confessiones Tertiariorum, qui Conuentuum seruitijs deputati sunt,& sub Superiorum obedientia manent, non autem possunt excipere Confessiones Monialium Tertij Ordinis, siuè Bizocarum, quia requiritur approbatio Ordinarij, prout declarauit Sac. Cong. Epis. & Reg. 20. Decemb. 1616.

4 Confessores à Prouincialibus instituti, ab ipsis, & tribus examinatoribus simul examinati, ad confessiones audiendas admitti debent. iuxtà Decreta Clementis Oct. de Reformat. & Constit.

ſtit. Ordinis cap.7. §.1. nu. 2. pag. 113. Cæterum Superiores Generales ab hac lege eximendi ſunt, cum de ipſis ſpecifica mentio non fiat, licet & ipſi teneantur Confeſſarios à ſe admittendos examinare per ſe, vel per alios, non tamen Prouinciæ Examinatores adhibere tenentur, cum Prouinciæ legibus ipſi non adſtringantur. Sanctorus in Comment. cap.7. ſtat.1. fol.405.

5 Imò ſicut Epiſcopus ex Concilio Trident. de Reform. ſeſſ.23. cap.15. poteſt præuio examine, vel quem idoneum iudicauerit ſine examine ad ſæcularium Confeſſiones audiendas admittere, ſic Superiores Generales Ordinis (cum ſint noſtrorum fratrum Epiſcopi) poterunt ad audiendas illorum Confeſſiones, ſine examine, quem idoneum iudicauerint admittere Sac. Congregatio Concil. die 30. Iulij 1619. Barboſ. in Collect. v. Confeſſio Sacramentalis num.8. De Prouincialibus verò (licet habeant auctoritatem Epiſcopalem in ſua Prouincia) non currit ratio, quia ſibi, & Decreta Pontificia, & Conſtitutiones Ordinis obſtant.

6 Quoad approbationem. Nullus Confeſſarius poteſt audire ſæcularium perſonarum Confeſſiones abſque Ordinarij examine, & approbatione, Vrb. VIII. Cum ſicut accepimus Bull. Rom. tom. 4. pag. 103. Lauret. de Franc. par. 1. num.138. vbi mouet 12.qq. ad Confeſſarios pertinentes.

7 Quoad executionem, Sac. Congregatio Concil. Trid. Interpretum cenſuit quod Regulares, qui quoad confeſſiones audiendas idonei

gene-

generaliter ab Ordinarijs, eorumue examinatoribus reperti, & probati fuerint, generaliter quoque, & indistinctè, absque aliqua limitatione temporis, certorumuè locorum, aut generis personarum admittantur in Diœcesi propria. De cœteris, qui non adeò idonei reperientur, si petierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relinquitur, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinarijs magis expedire videbitur, probare, & admittere; Qui autem in Domibus laicorum confessiones ex causa audierint, statim Parochum admonere teneantur, & fidem auditæ confessionis pro medico aduenientе relinquere. Romæ die 2. Iulij 1587. in Regesto C.C.Trid. fol.7.

8 Deinde Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita, inhærens declarationibus alias desuper editis, censuit Regulares prædictos à locorum Ordinarijs ad audiendas personarum secularium confessiones approbatos, non posse ab eisdem Ordinarijs prohiberi, ne earundem personarum ægrotantium in proprijs illarum domibus confessiones audire possint absque licentia Parochorum, dummodò relinquāt schedulam, vel notificent ipsis Parochis, quod pœnitentiæ Sacramentum huiusmodi fuerit ab eis ministratum. Romæ die 13. mensis Septembris 1641. In Regesto Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regular. folio 162.

9. Item Sacra Congreg. Concilij censuit, & prouidit, quod Regulares ad audiendas confessiones sæcularium in Ciuitate, & Diœcesi semel

ab Episcopo,præuio examine approbatos, iterum ab eodem Episcopo non esse examinandos. Cæterùm à successore posse vtique examinari. Die 28. Aprilis 1594. In Regest. Sac. Congreg. Concilij Trident. fol. 136.

Aduerte etiam, quod Confessores ad beneplacitum, & absque limitatione admissi, generalitèr admissi intelliguntur, quia beneplacitum durat vsque ad mortem concedentis. cap. si gratiosè de rescript. in 6. Imò putat Antonius Gabriel tom. 2. tit. de præben. conclus. 1. §. 33. quod durat etiam post mortem; quia ibi ad beneplacitum intelligitur nomine dignitatis, quod etiam approbat Henriq. lib. 2. ne pœnit. cap. 6. n. 7.

11. Item attende, quòd Ordinarij non possunt suspendere Confessarios Regulares liberè approbatos, nisi ex noua causa ad confessiones pertinente, nec adimere facultatem audiendi cōfessiones omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessarijs, Sac. Congreg. inconsulta, prout in sequenti Decreto.

Cùm Sac. Congreg. Cardinalium negocijs Episcoporum, & Regularium præpositæ innotuerit Confessarios Regulares grauitèr conqueri, quod ab Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs ab audiendis Confessionibus quauis de causa indeterminatim suspendantur, & propterea sæpè contingere, vt ab ijsdem Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinarijs omnibus simul vnius Conuentus Confessarijs confessiones audiendi facultas adimatur; Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres rati vix fieri posse, vt

vt hæc sine scandalo, magnaque animarum pernicie contingant, re maturè perpensa ad omnem scandali materiam submouendam, & quò magis spirituali piarum mentium consolationi consulatur, statuunt, ac decernunt Archiepiscopis, Episcopis, alijsque locorum Ordinarijs, ad quos Confessarios approbandi ius spectat, Confessarios Regulares aliàs ab ipsis liberè approbatos ab audiẽdis Confessionibus suspendere, post hac minimè licere, nisi ex noua causa, eaque ad Confessiones ipsas pertinente, aut ob non seruatum interdictũ ab ipsis Ordinarijs positum. Statuunt insuper eosdem Archiepiscopos, Episcopos, locorumq; Ordinarios confessiones audiendi facultatem omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessarijs, eadem Sacra Congregatione inconsulta, nullo pacto adimere posse. Quod quidem Decretum, vt ijdem Illustrissimi Patres opportunũ, & necessarium duxerunt, ità inuiolabilitèr iubent obseruari. Romæ 20. Nouemb. 1615.

A. M. Episc. Hostien. Card. Gallus.

V. Theatin. Secretarius.

In Regesto huius Congregationis fol. 51.

12. Fratres Minores Confessores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus ad huiusmodi munera deputati, quandocumque sunt in itinere, siue in mari, siue in terra, possunt quorumcumque Christi fidelium confessiones audire, dummodò id non faciant in oppidis, aut locis, in quibus existunt Ordinarij, nisi eorum licentia desupèr obtenta, & hoc per priuilegium Patribus Iesuitis à Gregorio XIII. & aliud ab Eu-

genio IV. Fratribus Minoribus concessum, vt habent Rodriq. tom.1. qq. Regul. qu. 59. art. 5. in fine, & in expositione Bullæ Cruciatæ, & Compend. priuileg. Sorb. v. absolutio quoad sæculares fol.57. ibi 11. Conclusio, & fol. 61. ibi, Benè verum est, & fol.30. §.3.

13. Quoad Confessarios Monialium sciendum, quod tam sæculares, quàm Regulares, siuè Ordinarij, siuè Extraordinarij ab Episcopis approbari debent Greg. XV. Inscrutabili &c. de exemptorum priuileg. §.5. in Bullar. Rom. tom.3. pag.296. Sac.Congr.Cardinalium Conc. Trident. Interpretum censuit, & declarauit, Confessarij Monialium Ordinarij, singulis quibusque triennijs, mutari debeant, idque obseruandum circa moniales nedum subiectas Ordinario, sed etiam Regularibus. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regular. 15. Febr. 1563. Barbos. Collect. v.Confessarius Monialium num.5.

14. Regulares generalitèr ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarū, sed egere, quoad hoc, speciali Episcopi approbatione. Sac. Congreg. Concil. in Bull. Rom. to.3. pag.296. vbi resoluuntur alia dubia.

Decretum circa Confessiones audiendas in Vrbe.

5. CONgregatio Sac.Apostolicæ Visitationis. De mandato Sanctiss. D. Nostri Vrbani Papæ

Papæ VIII. viuæ vocis oraculo ei facto, iustis de causis præcipit omnibus, & singulis Confessarijs tàm sæcularibus, quàm cuiusuis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularibus quocumque nomine nuncupatis, cuiusuis gradus, & dignitatis in suo Ordine, nè in posterum, tàm virorum, quàm mulierum cuiuslibet qualitatis, vel conditionis existant, præterquam si graui infirmitate detenti, vel detentæ sint, Sacramentales Confessiones in illorum, seù illarum, vel etiam alienis ædibus, audiant, nisi de licentia Illustris. Cardinalis Vrbis Vicarij, seù Reuerendiss. D. eius Vicesgerentis, in scriptis concedenda (exceptis tamen Illustrissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium, & Principum virorum sæcularium, videlicet, Oratorum Regum, & Magnorum Principum, necnon & Ducum, ac Romani Pontificis, qui fuerunt, vel pro tempore erunt Nepotum.) Hoc etiam addito, vel ijdem Confessarij in mulierum huiusmodi Sacramentalibus Confessionibus audiendis, cubiculi ianuam apertam, ac velum leuatum semper habeant, itaut conspici, non autem audiri possint: Sacramentumque Confessionis huiusmodi, Confessarii sęculares cum superpelliceo, & stola; Regulares verò cum stola ministrent in Ecclesia, nisi ex rationabili causa, audire aliquos in Sacrario, seù alio decenti loco quandoque occurrat. Contrafacientes, non solùm suspensionis à Confessionibus audiēdis, verum etiam alias pœnas, arbitrio eiusdem Congregationis, eo ipso incurrant: Insuper

Confessarij huiusmodi, sub eisdem pœnis, iniungitur, vt si eos, vigore facultatum eis concessarum, confessiones infirmorum huiusmodi in priuatis Domibus audire contigerit, Parochum d.d. infirmorum antè, vel saltèm eadem die, qua confessionem audierint, absolutionemque infirmis impartiti fuerint, certiorem reddere debeant. In quorum, &c. Dat. Romæ in loco solitæ Congregationis, die 10. Iulij 1625. O. Episcopus Cabellionen Sac. Visit. Secret. Odoardus Tibaldescus Not. Impress. Romæ, &c. In Regesto Sac. Cong. Episcoporum, & Regul. fol. 101.

Confraternitas.

SVMMARIVM.

Regulares erigere possunt Confraternitates in illorum Ecclesijs. num. 1.

Formula erigendi Confraternitatem Cordigerorum. numero 2.

Indulgentia pro Cordigeris. num. 3.

Facultas quam habent Minister, & Commiss. Gen. Obseru. erigendi. num. 4.

Bulla Clementis VIII. de Reformat. Confraternitatum. num. 5.

Communicatio Indulgentiæ plenariæ pro Corona Beatæ Virginis. num. 6.

Communicatio Absolutionis, & Indulgentiæ plenariæ pro articulo mortis. num. 7.

Prælatis Ord. Minorum competit regimen spirituale Confra-

fratrum, & Sororum Tertij Ordinis.num.8.

Prælati Ord.Minorum tantùm possunt cingere, & dare Cordam benedictam, non autem Ordinarij. num.9.

Congregatio deputata à Paulo V. resoluit controuersias circa erectionem Confraternitatum. num.10.

Declaratur, quod Indulgentiæ concessæ visitantibus Ecclesias Regularium in eorum festiuitatibus, non sunt reuocatæ. num.11.

Sacra Congreg. declarat in quam sepulturam sepeliendi sunt Cordigeri.num.12.

Episcopus quomodo possit visitare Oratorium Confratrũ, annexum Ecclesiæ Mendicantium.num.13.

1. CIrca latam, & amplam facultatem, quam habet Seraphicus Ordo erigendi, ac instituendi Confraternitates Cordigerorum in Ecclesijs eiusdem Ordinis in quibuscumque Mundi partibus, & locis, concessam à Sixto V. Ex supremæ, &c.Bullar. Roman. tom. 2. pag. 385. Declarando Archiconfraternitatem S.Francisci Assisieñ Fratrum Minorum Cõuentualium in caput omnium Confraternitatum Cordigerorum huiusmodi, vbilibet institutarum.

Obseruandum, quod prædicti Regulares, in erigendis Confraternitatibus, obseruare debent formulam instituendi, & communicandi traditam, prout sequitur, videlicet.

Formula pro erigendis Confraternitatibus Cordigerorum.

Fr. N. N. Minister (vel) Commissarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia, &c.

2. *Religio nostra, cum inter alia priuilegia, quibus à Sede Apostolica decorata est, facultatem habeat Sæcularium Confraternitates sub nomine Cordigerorum erigendi, eisque spirituales gratias, priuilegia, & Indulgentias communicandi, in huiusmodi Confraternitatibus instituendis, si ad Christifidelium salutem promouendam expedire animaduertit, liberalem se præstare consueuit. Nos igitur, qui Generalem huius Cismontanæ Familiæ Ordinis ipsius curam gerimus, sperantes fore, vt ex hac spiritualium gratiarum participatione, Christifideles ad deuotionem, & pietatem magis excitentur, auctoritate Nobis à Summis Pontificibus concessa, Confraternitatem Cordigerorum in Ecclesia . . . . de consensu loci Ordinarij, qui eiusdem Confraternitatis institutum, pietatem, ac religionem, literis patentibus Nobis nuper exhibitis (dummodò tamen alia simili in ipso, vel alio ad tria milliaria propinquo loco hactenus erecta non fuerit) per præsentes nostras literas erigimus, ac instituimus, illisque, & pro tempore existentibus vtriusque sexus Confratribus elargimur, & communicamus Indulgentias, priuilegia, & spirituales gratias sigillatim inferius descriptas; nostræque primariæ Confraternitati Cordigerorum nominatim, expressè, & præcisè per Breue SS.D.N.Pauli V. tenoris sequentis concessa.*

PAV-

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

3. NVper Archiconfraternitati Cordigerorũ in Ecclesia Domus Fratrum S.Francisci Assisien Ordinis Minorum Conuentualium canonicè erectæ,& illius Confratribus certas Indulgentias,& gratias spirituales concessimus per nostras in forma Breuis literas huius tenoris, videlicet. Cùm certas vnicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus in posterum fruantur, duxerimus præscribendas; Idcircò omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes Archiconfraternitati Cordigerorum in Ecclesia Domus Fratrum S.Francisci Assisien Ordinis Minorum Conuentualium canonicè erectæ, & illius Fratribus, hactenus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas reuocantes, & annullantes, ac nullius roboris, & momenti post hac data præsentium fore declarantes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi.

1. Omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, qui in memoriam eiusdem Sancti Francisci Cordam benedictam, ab eiusdem Ordinis superioribus suscipientes prædictam Archiconfraternitatem de cætero ingredientur, Die prima eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi Sanctissimum

ſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, plenariam.

2. Ac tam ipſis pro tempore deſcribendis, quàm iam deſcriptis in dicta Archiconfraternitate Confratribus, & Conſororibus, etiam verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui prædictæ Archiconfraternitatis Eccleſiam, ſeù Oratorium, in feſto principali eiuſdem Archiconfraternitatis, à primis Veſperis vſque ad occaſum Solis eiuſdem Feſti, ſingulis annis deuotè viſitauerint, & ibi pro Principum Chriſtianorum concordia, hæreſum extirpatione, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam.

3. In mortis quoque articuluo eiuſdem Confratribus, & Conſororibus, qui pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra communione refectis, vel quatenus id facere nequiuerint, ſaltem verè pœnitentes, nomen Ieſu ore, ſi potuerint, ſin autem corde, deuotè inuocauerint, plenariam ſimilitèr omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſsionem miſericorditèr in Dño concedimus.

4. Necnon ipſis Confratribus, & Conſororibus, qui prædictæ Archiconfraternitatis Proceſſioni, ſingulis menſibus fieri ſolitæ interfuerint, tres annos, & totidem quadragenas, & ſi fuerint confeſsi, ac ſacra Communione refecti, ibiq; pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam.

5. Qui verò officio Beatæ Mariæ Virginis ab eiuſdem Archiconfraternitatis Confratribus pro tempore celebrando, & recitando, aut cuiuſuis alteri officio paritèr interfuerint, centum dies.

6. In-

6. Insuper eisdem, qui Sanctissimum Sacramentum, quando ad infirmos defertur, comitati fuerint, quinque annos, & totidem quadragenas.

7. Qui verò pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti aliquam ex Ecclesijs dicti Ordinis Minorum Conuentualium S. Francisci, S. Antonij de Padua, S. Bonauenturæ, S. Ludouici Episcopi, S. Bernardini, S. Claræ, ac S. Didaci Festiuitatibus singulis annis visitauerint, & orauerint, vt præfertur, quo die Festiuitatem huiusmodi id egerint, septem annos, & totidem quadragenas.

8. Quoties verò corpora defunctorum tàm Confratrum, quàm aliorum ad sepulturam comitati fuerint, aut alicui pauperi personæ in eius necessitatibus subuenerint; aut pacem inter inimicos composuerint, toties pro quolibet prædictorum operum, centum dies de iniunctis eis, seù alias quomolibet debitis pœnitentijs, in forma Ecclesiæ consueta, relaxamus.

9. Insuper eisdem Confratribus, & Consororibus, vt supradictas indulgentias, & gratias spirituales consequi, & illas animabus defunctorum, per modum suffragij, applicare possint, per præsentes concedimus, & indulgemus.

Ac præterea dilecto filio moderno, & pro tempore existenti prædicti Ordinis Minorum Conuentualium Ministro Generali, vt Confraternitates Laicorum vtriusque sexus, sub dicta inuocatione Cordigerorum S. Francisci, in qualibet Ecclesia Domorum Fratrum Ordinis sui Minorū

Con-

Conuentualium S.Francisci erigere,& instituere, seruata tamen forma præscripta in Constitut. fel. rec. Sixti Papæ V. sub Dat. xiij. Kalend. Decembris, Pontificatus sui anno primo, & Clementis VIII. Prædecessorum nostrorum, super hoc edita, posſit, & valeat, facultatem impartimur.

Quæ quidem Confraternitates si, & postquam erectæ, & institutæ fuerint, eidem Archiconfraternitati Sancti Francisci Asſisieñ, iuxtà prædictam Sixti V.Constitutionem, sint, & esse intelligantur aggregatæ. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque, præsentibus perpetuis, futuris temporibus duraturis. Dat. Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Martij 1607.Pontificatus Nostri anno 11.

4. Cùm autem ex concesſione fel. rec. Sixti Papæ V.Prædecessoris nostri, dilectis filijs Ministro Generali, & Commissario Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia in Ecclesijs eorum Ordinis, in locis videlicet, in quibus Ecclesiæ, vel Conuentus Fratrum Conuentualium non existerent, huiusmodi Confraternitatem Cordigerorum exigendi,& instituendi facultas impartita fuerit.Nos eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali specialem gratiam facere, & Christifidelium spirituali consolationi prospicere volentes, De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, eisdem Ministro Generali, & Commissario Generali, &

eorum

eorum cuilibet, vt in Ecclesijs eorum Ordinis tantùm, ac in locis, in quibus non existent Conuentus, vel Ecclesiæ Ordinis Minorum Conuentualium S. Francisci, Confraternitates Cordigerorum S. Francisci vtriusque sexus erigere, & instituere, illisque sic erectis, & institutis, indulgentias, & gratias spirituales supradictas communicare liberè, & licitè possint, & valeant, seruata tamen forma in prædictis Constitutionibus Sixti, & Clementis tradita, vt in præinserto Breui pro ijsdem Conuentualibus expedito, auctoritate Apostolica, tenore præsentium facultatem, & auctoritatem perpetuò duraturam concedimus, & impartimur. Non obstantibus Nostra de non concedendis indulgentijs, ad instar, ac alijs Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac vtriusque Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, cæterisque quibuscumque. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die xxv. Septembris 1607. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Quibus omnibus Indulgentijs, & spiritualibus gratijs sigillatim descriptis, Confraternitatem ipsam nunc erectam, eiusque Confratres potiri, & gaudere posse decernimus, iuxta fel: record: Clementis Papæ VIII. Constitutionem sequentem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

5. QVæcunque à Sede Apoſtolica ad promouendam Chriſti fidelium ſalutem aliquãdo conceſſa ſunt, etſi maturo conſilio, magnaq; prudentia, & cautione ſancita, & decreta ſint, tamen cùm Romanus Pontifex de animarum ſalute ſolicitus, progreſſu temporis animaduertit ſenſim aliquos abuſus in eiſdem ſtatutis,& decretis obſeruandis prouenire; debet pro ſui paſtoralis officij munere illis opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino poteſt, adhibito ſalutari remedio prouidere.

§. 1. Cùm itaque à pluribus Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & forſan etiam à Nobis nonnulli Regularibus Ordinibus,Religionibus, & Inſtitutis, ac etiam Chriſti fidelium ſæcularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diuerſarum Nationum,nominum, & inſtitutorum, tam in Alma Vrbe noſtra, quàm in alijs Ciuitatibus, & locis Chriſtiani Orbis inſtitutis, facultas erigendi, & inſtituendi in eorum, & alijs Eccleſijs, & Collegijs, necnon etiam ſibi aggregandi Confraternitates, & Congregationes in eadem Vrbe, & in alijs locis exiſtentes, eiſque priuilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias, & indulta ſibi conceſſa reſpectiuè communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præſcripta ſit, quæ in huiuſmodi ere-

erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & cõmunicationibus faciendis seruari debeat; pro, pterea, siue negligentia Superiorum Ordinum Religionum,& institutorum,vel Officialium Archiconfraternitatum, & Congregationum erigẽtium, instituentium, aggregantium, & communicantium, quæ Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, aliarumque gratiarum prædictarum fiunt,non seruant formam in huiusmodi erectionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus seruari debitam, neque prę scribunt modum, quo priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta prædicta consequi debeant, seù ipsarum Confraternitatum, & Congregationum incuria, quæ non inquirunt ea, quæ præstare oportet, vt illa consequantur, nonnullæ prauæ consuetudines irrepserunt, multaque incommoda indè prouenerunt.

§.2. Quibus Nos pro commisso Nobis Apostolicæ solicitudinis officio, paternaque erga omnes Christi fideles charitate prospicere volentes, hac nostra constitutione perpetuo valitura, decernimus, atque statuimus, vt in posterum, tam huius Almæ Vrbis nostræ, quam aliarum Ciuitatum, & locorum totius Christiani Orbis Regularium Ordinum, Religionum, & institutorum, quibus in eorum, & quibuscunque alijs Ecclesijs, & Collegijs, Confraternitates sæcularium erigendi, & instituendi facultas concessa est,

eſt, necnon etiam Archiconfraternitatum, & Congregationum, cuiuſuis Nationis, nominis, & inſtituti illæ ſint, & in quibuſcumque Eccleſijs, Domibus, & Oratorijs, tam ſæcularium, quam vt præfertur quorumcumque, etiam Mendicantium Ordinum, Religionum, & inſtitutorum Regularium, quauis, tam ordinaria, quam Apoſtolicæ auctoritate erectæ, ac inſtitutæ exiſtant, ſeù alio quouis modo introductæ reperiantur, quibus alias Confraternitates, & Congregationes inſtituendi, erigendi, ac ſibi aggregandi, alijſque priuilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias, & indulta prædicta, elargiendi, & communicandi poteſtas à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, vel à Nobis, & Apoſtolica Sede attributa fuit, Magiſtri, Priores, Præpoſiti, Rectores, Gubernatores, Præceptores, Primicerij, Prælati, Cuſtodes, Guardiani, Præfecti, Adminiſtratores, & alij Officiales, ſeù Superiores quouis modo nuncupati, Regularium ſiquidem Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, vnam tantum Confraternitatem, & Congregationem, de conſenſu tamen Ordinarij loci, & cum literis eius teſtimonialibus, quibus Confraternitatis, & Congregationis erigendæ, & inſtituendæ pietas, & Chriſtianæ charitatis officia, quæ exercere cupit, apud eos commendentur, in eorum, & quibuſcunque alijs Eccleſijs, & Collegijs erigere, & inſtituere.

§.3. Cæterarum verò Archiconfraternitatum, & Congregationum, in ſingulis Ciuitatibus, Oppidis

pidis, vel locis, vnam etiam Confraternitatem, & Congregationem dumtaxat, quæ Apoſtolica, vel ordinaria auctoritate prius erecta, ac nulli alteri Ordini, religioni, inſtituto, Archiconfraternitati, & Congregationi eiuſdem, vel alterius Nationis, nominis, & inſtituti aggregata ſit, præuio ſimiliter loci Ordinarij conſenſu, & cum eius literis teſtimonialibus, quibus eiuſdem Cōfraternitatis, & Congregationis aggregandæ, inſtitutum, pietas, & Chriſtianæ charitatis officia, quæ exercere conſueuit, apud eos commendentur, ſibi adiungere, & aggregare poſſint.

§.4. Huic verò Confraternitati, & Congregationi erigendæ, inſtituendæ, ſeù aggregandæ, ea tantum priuilegia, indulgentias, facultates, aliaſque ſpirituales gratias, & indulta, quæ ipſi Ordini, Religioni, inſtituto erigenti, inſtituenti, ac communicanti, ſeù Archiconfraternitati, & Congregationi aggreganti, nominatim, & in ſpecie, non autem quæ per extenſionem, vel communicationem ſibi, quouis modo, conceſſa ſunt, & illa quidem non ſub generali forma verborum, vel ad inſtar, ſed expreſsè, & in ſpecie communicare valeant.

§.5. Statuta autem pro regimine Ordinum, Religionum, & inſtitutorum, erigentium, & inſtituentium, ac communicantium, ſeù Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium edita Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, inſtituendis, & aggregandis, & quibus communicationes priuilegiorum, & aliorum prædictorum fiunt, impartiri non

L poſ-

possint, nisi ea prius ab Episcopo Diæcesano examinata, & pro ratione loci approbata fuerint, quæ nihilominus eiusdem Episcopi decretis, ac moderationi, & correctioni in omnibus semper subiecta remaneant.

§.6. Insuper volumus, & ordinamus, vt prædicti Ordines, Religiones, instituta, erigentia, instituentia, ac communicantia, necnon Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, certam erigendi, instituendi, aggregandi, & communicandi formulam à Nobis nouissimè approbatam diligenter obseruent, secundum quam priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta ipsis Ordinibus, Religionibus, institutis, erigentibus, instituentibus, & communicantibus, seù Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus, nominatim, & expresè, non autem per communicationem, neque ad instar, vt supra concessa, ipsis Confraternitatibus, & Congregationibus erigendis, instituendis, & aggregandis, & quibus communicationis fiunt, communicare possint.

§.7. Quibus Confraternitates, & Congregationes eiusdem dumtaxat Nationis, & nominis, Ordinis, Religionis, & instituti Archiconfraternitatis, & Congregationis, cui aggregantur, tam hactenus aggregatæ, quam in posterum aggregandæ vtantur, potiantur, & gaudeant, itaut dictarum Confraternitatum, & Congregationum erectarum, institutarum, & aggregatarum, ac quibus communicationes factæ sunt, Ministri

& Of-

& Officiales, & alij supradicti priuilegia, indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta huiusmodi, præuia tamen recognitione Ordinarij loci, qui adhibitis duobus, de eiusdem Ecclesiæ Capitulo, illa iuxta Sacri Concil. Trident. decretum promulganda decernat, debitis temporibus promulgare valeant.

§.8. Quibus etiam Ministris, Officialibus, & alijs prædictis, eleemosynas, & alia oblata Christianæ charitatis subsidia, iuxtà modum, & formam per Ordinarium loci præscribendam, remotis tamen mensis, peluibus, & capsis, quæ in Ecclesijs, & Oratorijs dictarum Confraternitatum, & Congregationum publicè ad hoc exponi consueuerunt, excipiendi potestas detur. Atque hoc ipsum Ordines, Religiones, Instituta erigentia, instituentia, ac communicantia, seù Archiconfraternitates, & Congregationes aggregantes, tàm Almæ Vrbis nostræ, quàm aliarum Ciuitatum, & locorum quorumcumq; iuxtà modum à Vicario Vrbis, & ab Ordinarijs locorum respectiuè præscribendum, obseruare teneantur. Eleemosynas autem sic collectas in reparationem, & ornatum Ecclesiarum, tàm Ordinum, Religionum, Institutorum erigentium, instituentium, & communicantium, ac Archiconfraternitatum, & Congregationum aggregantium, quàm Confraternitatũ, & Congregationum erigendarum, & instituendarum, & aggregandarum, & quibus communicationes fient, aut in alios earum pios vsus, arbitrio eiusdem Vicarij nostri in Vrbe, necnon Ordinariorum locorum respectiuè, fidelitèr exponere,

atque erogare procurent, vt omnes intelligant cæleſtes Eccleſiæ theſauros, non quæſtu, aut alicuius lucri cauſa, ſed pietatis, & charitatis excitandæ gratia ex Apoſtolicæ Sedis benignitate Chriſtifidelibus aperiri.

§.9. Prætereà volumus, vt Confeſſarij, qui vigore priuilegiorum ipſis Ordinibus, Religionibus, Inſtitutis,erigentibus,inſtituentibus, & communicantibus, ſeu Archiconfraternitatibus, & Congregationibus aggregantibus conceſſorum, ac Confraternitatibus, & Congregationibus aggregandis communicandorum pro tempore eligi poſſunt, & poterunt ſæculares, ſcilicet in Alma Vrbe à prædicto noſtro Vicario,extrà Vrbem verò à locorum Ordinarijs; Regulares autem non ſolùm à prædicto Vicario noſtro, & à locorum Ordinarijs reſpectiuè, ſed etiam à ſuis Superioribus approbati ſint, vtque Confratres confitentes à criminibus, caſibus, & cenſuris, iuxtà dictorum priuilegiorum (quatenus tamen ſint in vſu, & Sacri Concilij Tridentini Decretis,ac Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorũ, & noſtris Conſtitutionibus non aduerſentur, nec reuocata,aut ſibi aliquibus reuocationibus comprehenſa ſint) formam, & tenorem dumtaxat abſoluere valeant. Decernimus inſuper, vt idem Confeſſarij prædictos Confratres cuiuſcumque gradus, ſtatus, conditionis, & præeminentiæ,etiã ſi ſpeciali nota dignæ fuerint, à caſibus contentis in literis, quæ die Cœnæ Domini legi conſueuerunt, necnon violationis immunitatis, & libertatis Eccleſiaſticæ, & clauſuræ Monaſteriorum Mo-

nia-

nialium, si videlicet sine necessaria, & vrgenti causa, ac sine Superiorum licentia, vel etiam si causa, & licentia concessa abutentes, prædicta Monasteria ingressi fuerint, necnon violentæ manus iniectionis in Clericum, & singularis certaminis, seù duelli, ac ab aliis etiam casibus, tàm à nobis, quàm à prædicto nostro in Vrbe Vicario, & locorum Ordinariis respectiuè reseruatis, & pro tempore reseruandis, & etiam à quauis excommunicatione, ab homine lata, absoluere, & super irregularitatibus, tàm ex aliquo defectu prouenientibus, quàm occasione delicti contractis cum aliquo dispensare, prætextu dictorum priuilegiorum, nullo modo possint.

§.10. Demùm statuimus, & paritèr ordinamus, vt Confratres, & Congregationes vbiuis locorum, quauis auctoritate, vt præfertur, erectæ, & institutæ, & quibus communicationes prædictæ factæ sunt, ac cuicumque ex dictis Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus vbilibet existentibus hactenus aggregatæ, ab eisdem respectiuè Ordinibus, Religionibus, Institutis, Archiconfraternitatibus, & Congregationibus, nouas erectionum, institutionum, communicationum, & aggregationum literas, iuxtà formam à nobis nouissimè approbatam, infra annum, si in Europa sint; & si extrà Europam fuerint, infra biennium à die publicationis præsentium in Romana Curia faciendæ computandos impetrare teneantur, alioquin dicto tempore elapso, erectiones, institutiones, & quæcumque communicationes priuilegiorũ,

facultatum, indulgentiarum, aliarumque ſpiritualium gratiarum,& indultorum,& aggregationes illarum vigore ipſis conceſſæ, nullius ſint roboris, & momenti, ac reuocatæ, & abolitæ cenſeantur eo ipſo.

§. 11. Erectionum autem, inſtitutionum,communicationum,& aggregationum, tàm hactenus factarum, quàm deinceps faciendarum literæ, ab ipſis Ordinibus, Religionibus, Inſtitutis, ſeù Archiconfraternitatibus, & Congregationibus gratis omninò, ac nulla prorſus mercede, etiam à ſpontè dantibus accepta, expediri, & concedi debeant.

§. 12. Quod ſi Miniſtri aliqui, Superiores, vel Officiales quocumque nomine nuncupati Ordinum, Religionum, Inſtitutorum, ſeù Archiconfraternitatum,Congregationum, & Confraternitatum huiuſmodi, quauis auctoritate, vel priuilegio, & officio fungantur, & præfulgeant, contra præmiſſa in aliquo venire, vel facere præſumpſerint, erectiones, inſtitutiones, & communicationes priuilegiorum, indulgentiarum, facultatum, ſpiritualiumque gratiarum, & indultorũ, aliorumque præmiſſorum conceſſiones, necnon aggregationes per ipſos faciendæ, ſeù renouandæ, nullius ſint roboris, & momenti, & quilibet eorundem Miniſtrorum, Superiorum, Officialiũ, & aliorum prædictorum,priuationis officiorum, quæ obtinet, ac inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda pœnam, quæ ab alio, quàm à nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente remitti non poſſit, incurrat eo ipſo.

§. 13.

§.13. Decernentes præsentes literasperpetuò validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inuiolabiliter obseruare debere,sicque nostræ mentis, & intentionis existere, & ità, & non alitèr per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis,& eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, quicquid super his à quoquam, quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari.

§.14. Ponuntur clausulæ derogatoriæ.

§.15. Ponitur forma publicandi hanc Constitutionem, & tempus quo ligare incipit.

§.16. Ponitur notificatio fienda per Ordinarios.

§.17. Fides transumptis adhibenda, quæ cum non faciant ad rem nostram, breuitatis causa omitto. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 7. Decembris millesimo sexcentesimo quarto, Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

6. Demum communicamus eis participationem omnium bonorum spiritualium, quæ fiunt in nostra Religione. *In quorum testimonio has literas fieri mandauimus, manu nostra firmatas, ac sigillo maioris officij nostri munitas. Dat. Romæ &c.*

7. Ex supradictis liquidò constat, quòd Prælati Ordinis Minorum tantùm, inter quos con-

numerantur Guardiani, & Præsidentes, possunt recipere volentes aggregari huiusmodi Confraternitati Cordigerorum, seruatis seruandis, cum cæteris Prælatis extra Ordinem non sit concessa huiusmodi facultas à Sancta Sede Apostolica, & ideò miror, quomodo quidam Ordinarius in Cathedrali Ecclesia admiserit vnam Congregationem Tertiariarum S.Francisci, quæ acceperunt habitum Tertij Ordinis à Fratribus de Obseruantia, à quorum iurisdictione, ac moderatione recesserunt propter quandam dissentionem inter ipsos ortam, & spontè se submiserunt præfato Ordinario, qui eis assignauit Presbyterum eiusdem Cathedralis pro Confessario, ac moderatore in spiritualibus; Confertque ipse Ordinarius habitum mulieribus petentibus aggregari huiusmodi Congregationi, & Cordam benedictam, ac si esset Prælatus Ordinis S.Francisci, quibus breuiter prænarratis, quæritur de validitate.

Pro responsione sciendum est, quod Innocentius Papa Quartus, ad petitionem Confratrum Tertij Ordinis de Pœnitentia, mandauit vniuersis Ministris Prouincialibus Ordinis Fratrum Minorum, vt opportunis temporibus per se, vel per alios Fratres idoneos, visitarent prædictos Confratres, & Minostros Tertij Ordinis, & eos regularibus disciplinis instruerent, corrigerentque, & reformarent, tàm in capite, quàm in membris, quæ correctionis, & reformationis officio cognoscerent.

Hoc idem confirmauit, ampliauit, & de nouo concessit in specifica forma, pro Ministro Generali,

rali, Vicario Generali, & Ministris Prouincialibus Ordinis Minorum de Obseru. vbique terrarum Sixtus Quartus anno primo sui Pōtificatus 1471. in Bulla, quæ incipit, Romani Pontificis prouidentia (apud Bullarium Rodriq. Bulla 4. huius Pontificis) cum facultate charitatiue, in capite, & in membris eos visitandi, & iuxtà Regularia instituta dicti Ordinis instituendi; reformatione, & correctione indigentia, etiam per ablationē mantelli, & habitus Tertij Ordinis, si id qualitas excessus exegerit, corrigendi, & reformandi: Volentesque ad ipsum Tertium Ordinem aggregari, recipiendi: eisque Visitatorem assignandi, eadem auctoritate licentiam concedimus, & etiam facultatem. Districtius inhibentes locorum Ordinarijs, & alijs quibuscumque personis cuiuscuis status, gradus, vel conditionis existant, & quacumque auctoritate fungantur, ne prætextu quarumuis literarum, & facultatum eisdem forsan concessarum, & pro tempore concedendarū de præmissis, quæ ad vos spectant, se quomodolibet impedire præsumant, ac decernentes, ex nunc, irritum, & inane, si secus super his, per quoscumque quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum. Hæc sunt verba Bullæ.

His suppositis, clarè apparet, præfatas Tertiarias, quæ indebitè recesserunt à iurisdictione, & moderatione Ministri Prouincialis de Obseruan-

tia non connumerari amplius inter Consorores Tertij Ordinis, ac priuari omnibus indulgentijs, indultis, & gratijs spiritualibus huiusmodi Ordini de Pœnitentia concessis.

8. Circa collationem Habitus, & Cordæ benedictæ, quam exercet præfatus Episcopus in volentibus aggregare illi Congregationi Tertiariarum, seù Cordigerorum, est nullius valoris, ob carentiam auctoritatis; nam Sixtus Quartus, vt in præfata Bulla, Prælatis tantùm Ordinis Minorum, siuè Conuentualium, siuè de Obseruantia concessit facultatem conferendi Habitum Tertij Ordinis. Paritèr Sixtus Papa Quintus Archiconfraternitatis Cordigerorum Institutor, in Ecclesia S. Francisci Assisien. in Bulla, Diuinæ charitatis altitudo, Anno 1587. edita, expresè declarauit, Cordam debere esse cinctam, & susceptam à Superioribus Ordinis. Lezan. tom. 2. qq. Reg. de Confratribus c. 15. num. 63. & 64.

9. Post quam Reformationem, quia in dies oriebantur controuersiæ inter Ordinarios locorum, & Confraternitates, Regularesuè non exequentes prædictā Clementis Octaui præscriptionem formæ instituendi Confraternitates. Paulus fel. record. Papa V. commisit hoc negotium Congregationi deputatæ Indulgentiarum, quæ, ipso annuente, & confirmante, transmisit resolutionem, seù Decretum Archiepiscopo Bononien. cum onere certiorandi Episcopos suæ Prouinciæ pro sedandis tot controuersijs in illa exortis. Nihilominus, quia persæpè pullulant ex defectu cognitionis huiusmodi Decreti, non inutile duxi

per-

percrebescere illud in hoc Theatro, prout impressum Bononiæ accepi, maximè quia in ipso declaratur, quòd Indulgentiæ concessæ Visitantibus Ecclesias Regularium in eorum festiuitatibus non intelliguntur reuocatæ, per generalem reuocationem Indulgentiarum à præfato Paulo Quinto factam, videlicet.

Dichiaratione, & Decreto fatto dalla Sac. Congregatione dell'Indulgenze, approuato dalla Santità di N. Sig. sopra la Bolla della fel. mem. di Papa Clemente VIII. per lettere dell'Illustriss. e Reuerendiss. Sig. Cardinale Arigone scritte à Monsignor Illustriss. e Reuerendiss. Arciuescouo di Bologna alli 20. d'Ottobre del 1607.

Molto Illustre, e Reuerendissimo Monsignore.

Hauendo risoluto questi miei Illustriss. Signori della Congregatione dell'Indulgenze con autorità, & ordine particolare hauuto viuæ vocis oraculo della Santità di N. Sig. di leuar alcune difficultà, che si trouano nell'esseguire la Constitutione di Clemente VIII. fel. mem. fatta già sopra le aggregationi delle Confraternite, e dichiarare ancora alcune cose concernenti l'institutioni antiche, fatte da'Superiori delle Religioni, fanno sapere à V.S. che si contentano, che i Superiori Regolari à quali è stata concessa nuoua facoltà da Sua Beatitudine d'instituire Confraternità secolari (secondo la forma della sudetta Costitutione) possino confermare senza consenso dell'Ordinario de' luoghi quelle Confraternità, quali si trouano canonicamente erette da medesimi Superiori

riori Regolari, auanti si publicasse l'istessa Constitutione nelle Chiese proprie loro Regolari Collegiate, doue stiano almeno dodici Religiosi di famiglia ordinaria, non ostante che nella patente della Confirmatione si dica espressamēte farsi ciò di consenso dell'Ordinario medemo. Dichiarando però, che nel fare nuoua institutione nelle Chiese tanto Regolari, quanto Secolari di qualunque sorte, e nel confermare etiandio l'antiche erette in Chiese secolari, e Regolari ancora, nelle quali non stiano dodici Religiosi, si debba necessariamente hauere il testimonio, e consenso dell'Ordinario, & osseruare tutto il restante, che si prescriue nell'istessa Costitutione.

Permettono similmente, che i medemi Regolari, a' quali è stata concessa la sudetta nuoua facoltà d'instituire, possino confermare le Confraternità antiche, & instituirne di nuouo, ancorche non sia tutta quella distanza di luoghi, oue sono, ò saranno tali Confraternite, che viene prescritta da Breui Apostolici, mentre però oltre tutti gli altri requisiti concorra anco à questo il consenso particolare dell'Ordinario del luogo, il quale si douerà esibire in scritto, prima che si dispensi sopra tal distanza, e non altrimenti.

Permettono ancora, che ritrouandosi diuerse Cōfraternità de' secolari antiche erette canonicamente, come sopra, in Chiese Regolari Collegiate di dodici Religiosi almeno, si possino confermare, seruata però in tutto il resto la forma data dalla medema Costitutione, e parimente che essendo in vna Città, ò Terra più d'vna Confraternità

nità antica dell'istesso nome, & instituto, eretta canonicamente da'Superiori Regolari, si possino confirmare secondo la sudetta forma, mà nell'instituire nuoue Confraternità, vogliono le Signorie loro Illustrissime, che vna sola se ne possi fare in qualunque Città, Terra, ò Luogo, eccettuando però la Compagnia del Santissimo Sagramento, quale concedono, anzi desiderano sia eretta in ogni Chiesa Parochiale, non ostante che si ci troui eretta prima qualsiuoglia altra Confraternità.

11. E perche molti dubitano se per la Constitutione di Sua Beatitudine sopra l'Indulgenze concesse vltimamente alle persone Religiose cō reuocatione dell'antiche, venghino reuocate anco l'Indulgenze concesse alle Chiese Regolari, & à quei, che le visitano, ancorche la Constitutione comprehendi chiaramente solo le persone Regolari, senza estendersi alle Chiese loro. Tuttauia la Congregatione per leuare ogni dubio, dichiara che l'Indulgenze concesse à quelli, che visitano le Chiese de' Regolari stanno nella loro forza, e vigore, finche la Santità Sua farà altra deliberatione, e però si possono lasciar publicare, quando non osti altra cosa.

Tutto questo è parso alla Congregatione di scriuere à V. S. acciò nell'occorrenze di cotesta Chiesa sappia ciò che passa in questo particolare, e lo faccia sapere ancora à' Vescoui della sua Prouincia, & io prego à V. S. dal Signore ogni vero bene. Di Roma 27. Settembre 1607.

Di V. S. Per seruirla

P. Card. Arigone.

Domi-

Dominicus Maria Peregrinus Secret.

Illustriſs. ac Reuerendiſs. Archiepiſc. Bononien. de mandato.

12. Demum circa ſepulturam Cordigerorum vtriuſque ſexus, Sacra Congregatio Epiſcoporũ, & Regularium in controuerſia Senogalliæ die 22. Nouembris 1580. ſic obſeruari mandauit, quod vbi adeſt ſepultura communis pro Cordigeris in Eccleſia Fratrum Minorum, vbi eſt erecta Confraternitas, ſepeliantur in ea, vbi verò non eſt talis ſepultura, moderentur ſicut cæteri ſæculares, & ſepeliantur in Parochiali Eccleſia, ſi non ſibi elegerint aliundè ſepulturam. In Regeſto Sac: Congreg Epiſc. & Regular. fol.1.

13. An Epiſcopus poſſit viſitare Oratoria Confratrum Sac. Congreg. Reſp. provt ſequitur:

Ordine della Sacra Congregatione à fauore delli Frati Riformati di Soſpello, Che il Veſcouo di Ventimiglia non ardiſca viſitare l'Oratorio nella Chieſa di Soſpello.

Illuſtre, e Molto Reuerendo Monſignore come fratello.

Essendoſi riferito in Sacra Congregatione dall'Eminentiſs. Sig. Cardinal Santa Croce, la Cauſa della differenza, che verte trà V. S. e li Frati Oſſeruanti Riformati di Soſpello in coteſta Dioceſi, circa la viſita, ch'ella pretende di fare ad vna

vna Cappella, ò Oratorio sotto il titolo di Santa Maria della Misericordia, che i medemi hanno nel Cimiterio vnito alla loro Chiesa, e conceduto alli Confrati di detta Cappella; questi Eminentissimi miei Signori m' hanno commandato di scriuerle, che quando si tratta di Confraternità, ò Oratorij laicali esistenti dentro le Chiese, ò Chiostri de' Regolari, ella secondo i Decreti della medesima Sac. Congregatione, può come Ordinario visitare i loro beni, & entrate, riuedere i conti, e l'amministrationi; se l'elemosine, che si danno per adornare, e mantenere la Cappella, e suppellettili, siano spese fedelmente, & impiegate in beneficio degli Altari, e conoscere se sono sodisfatti gl'oblighi spettanti à i fratelli ascritti, senza visitare Cappella, ò Oratorio, nè far'altri atti positiui, più de gli circonscritti, come sopra. Io però lo significo à V. S. affinche si contenti di gouernarsi in tal conformità, e Dio la prosperi. Roma 20. di Luglio 1663.

Di V. S. come fratello

M. Cardinal Ginetti.

Emilio Vescouo di Camerino.

Congregatio Capitularis.

SVMMARIVM.

Congregatio Capitularis quando facienda, num. 1.
Superiores Generales non mittant Præsidentem pro celebran-

lebranda Congregatione, nisi ex causa valdè notoria. num.2.

Declaratur quænam sit causa notoria. num. 3.

1. Congregationes Capitulares, singulo triennio, bis, aut saltem semel celebrentur, prout magis pro locorum, & temporum diuersitate, ac Prouinciarum, bono iudicio Patrum expedire videbitur, in Constitut. Ord. cap. 8. pag. 207. Idem præcipitur in stat. Reform. cap.8. num. 30. fol.75.

2. Prohibetur Prælatis Generalibus, ne post hac ad Prouincias quemquam mittant, vt celebrandis earũ Congregationibus intermedijs præsit, nisi causa valdè notoria, & vrgens se obtulerit, vel maior Diffinitorij pars Prouinciæ ita postulet, alioquin Prouinciales, & alij, ad quos attinet vti iure suo in hac parte permittatur, ibid. num.6. pag.208.

Ex quo sequitur, quod Generales in duobus tantùm casibus destinare possunt Presidentes. Primo vbi causa notoria, & vrgens offertur, etiã si maior pars Diffinitorij petat.

3. Quæ autem sit causa notoria, & vrgens, & iure conijci debet, nam notorium est, quod nulla valet tergiuersatione celari. Itaque requiritur publica etiam probata causa, quæ negari non possit cuiusmodi esset, si Diffinitorium totum, vel maior illius pars, vni tantùm factioni esset addictum, vel si in Diffinitorio iudicandæ essent causæ Guardianorum, quibus Definitores essent infensi, vel timeretur aliquod malum Prouinciæ

ex tali

ex tali Diffinitorio, in Congregatione cogendo, essentque hæc omnia, vel illorum aliquod notorium, tunc adesset causa legitima destinandi Pręsidentem. Vrgens verò causa est, quæ Superiorem ad remedium adhibendum impellit, seù cogit, dum scilicèt à suo officio, & conscientia stimulatur, adeò vt si non mittat Præsidentem, bono communi se non prouisurum pro certo teneat. Causæ autem impulsiuæ erunt superiùs recensitæ, quibus addi potest; Graue negotium in Prouincia pertractandum pro concordia, aut satisfactione Pręlatorum, Principum, Communitatum, quod concludi, nisi in Congregatione non possit. Sanctor. Com. stat. fol.687.

Tandem instantia Diffinitorij non se extendit ad alios Patres Prouinciæ, qui in Diffinitorio suffragari non debent, quia nomine Diffinitorij non veniunt nisi illi, qui Diffinitorio interesse possunt. Sanctor. in comment. cap.8. fol.689.

Congregatio Sancti Officij.

SVMMARIVM.

*Instituta est super rebus fidei. num.*1.

*Ter in hebdomada fieri solet. num.*2.

*Kalendis Martij, & fer. 6. post. Octauam Assumptionis quotannis leguntur duo Decreta, & aliud in Visitatione Prouinciali. num.*3.

Prorogatur tempus legendi præfata Decreta per totum

mensem Augusti. num. 4.
Decretum Pij V. non est amplius in vsu. num. 5.
Regnicoli in causis Sancti Officij non accedant ad Vrbem. num. 6.

1. INter Congregationes Cardinalium primũ locum tenet super rebus fidei, aliàs S. Officij, siuè Sanctissimæ Inquisitionis, quæ erecta fuit à Paulo Tertio in constit. 34. to. 1. Bullar. pag. 551. & denuò restituta per Sixtum V. in constit. 74. tom. 2. Bullar. pag. 464,

2. Fieri solet de mane, qualibet hebdomada ter, scilicèt die Lunæ, in Palatio eiusdem Inquisitionis, & in ædibus Reuerendiss. Commissarij, in qua interueniunt tantùm Offiiales: Die Mercurij, seú Martis, si fuerit dicta dies impedita in Conuentu S. Mariæ supra Mineruã Ordinis Prædicatorum cum interuentu Eminentissimorum Cardinalium, & Dominorum Officialium: & die Iouis coram Sanctissimo in Palatio Apostolico (etiam nolente Sanctissimo interuenire) supradictis omnibus interuenientibus.

3. Feria sexta post Octauam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & Kalendas Martij, quotannis leguntur duo Decreta huius Congregationis sub pœna priuationis officij, vocisque actiuæ & passiuæ ipso facto incurrendis.

Primum est. Sanctissimus Dominus Noster, sub Vrbano Octauo de Obseruantia Constitutionum Apostolicarum ad Sanctum Officium pertinentium cum sequentibus.

Secundùm est. Licèt aliàs, &c. sub Alexandro

dro Septimo, ne in materia hæresis, vel suspectis de hæresi admittatur opinio correctionis fraternæ, videlicèt:

Feria 5. Die 8. Iulij 1660.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apost. apud S. Mariam Maiorem coram Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in Vniuersa Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à S. Sede Apostolicà specialitèr deputatis.

LIcèt aliàs per Constitutionē fel. rec. Pauli V. emanatam sub die prima Septembris 1606. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quouis titulo, vel prætextu præuentionis, aut consuetudinis, & præscriptionis etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus, se quoquo modo intromittere, aut immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; imò ex eiusdem Constitutionis dispositione eisdem fuerit grauitèr iniunctum, vt suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos nouerint, absque alia consultatione cum proprijs suæ Religionis Superio-

ribus, vel alia quauis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs vicinioribus denuncient.

Nihilominus animaduertens Sanctissimus Pontifex Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem, adeòvt nedum suos subditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt ad ipsum Sanctum Officium spectantia ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eosdem perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendi, & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententijs confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Volens proindè Sanctitas Sua abusum huiusmodi ex sui Pastoralis Officij debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis votis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium aduersùs hæreticam prauitatem, generalium Inquisitorum, innouans Constitutionem prædictam à fel record. Paulo V. emanatam, & quatenùs opus sit, eam declarans, hoc præsenti Decreto districtè præcipit, & mandat, omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, alijsque eiusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cuiuscumque Ordinis, & Instituti, siuè Mendicantium, siuè

non Mendicantium, nec non Congregationis, & Societatis, Clericorum Regulariũ quorumcumque, etiam Societatis Iesu, aliorumque, quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialitèr, & nominatím exprimēdi, vt omninò dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quàm non subditos, cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leuitèr suspectos, deferant, & iudicialitèr denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenùs in causis ad Sanctum Officium spectantibus, audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quouis modo siuè directè, vel indirectè auertere, retrahere, dissuadere, imò prædictos suos subditos monere debeant, vt ipsi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Christi fideles etiam Confratres suos ad parendum pariter hortentur, & suadeant, reiectis penitùs huiusmodi opinionibus, atque interpretationibus quas Sanctitas Sua, cum Voto Eminentissimorũ DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsùs alienas reprobauit, & reprobat.

Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis eiusdem, alteriusve Ordinis, alijsve quibuscunque personis de fide suspectis, cæterisque petentibus consilium in materijs ad Sanctum

Officium ſpectantibus, itavt nedum ipſimet denunciationes deferant, vel ab alijs prorsùs abſtineant; verùm etiam multoties ab eiſdem alios à ſe conſilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel ſub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu.

Propterea idem Sanctiſſimus declarauit præfatos ſubditos abſque vlla participatione, etiamſi nulla petita venia à Superioribus, etiamſi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmiſſa fuerit, omninò teneri, & obligatos eſſe accedere, ad denunciandum Ordinarijs, vel Inquiſitoribus locorum quoſcumque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios ſuos eiuſdem Ordinis, & Religionis, quos nouerint eſſe de fide quomodolibet, etiam leuitèr ſuſpectos: Ac propterea eoſdem debere omnes, & quoſcumque etiam alios à ſe conſilium, vt ſupra, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec poſſe illos à denunciando ſub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quouis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tam Superiores, quàm ſubditos contrafacientes, Sanctitas Sua voluit, & declarauit ſubiacere omnibus cenſuris in dicta Conſtitutione Pauli V. expreſſis, nec non priuationis quorumcumque Dignitatum, ſeú Prælaturarum, ſeù Officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipſo facto, & abſque alia declaratione incurrendis, alijſque Sanctitatis Suæ, ac Succeſſorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem,

ſuſpen-

ſuſpenſionem, abſolutionem, vel diſpenſationem Sanctitas Sua ſibi ipſi, & Succeſſoribus ſuis Romanis Pontificibus tantùm expreſsè reſeruauit.

Et ne præmiſſorum prætendi poſſit ignorantia, idem Sanctiſſimus mandauit ſub eiſdem pœnis, ipſo paritèr facto incurrendis, vt ſupra reſeruatis, vt Superiores omnes prefati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio ſui Ordinis, Decretum hoc ſemel ſaltem ſingulis annis Kalendis Martij in publica menſa, vel aliàs in Capitulo ad hoc ſpecialitèr conuocato, legi curent, vnà cum alijs Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ad Sanctum Officium Inquiſitionis aduersùs hæreticam prauitatem pertinentibus, quotannis legi ſolitis, iuxtà Decretum fel. record. Vrbani Octaui.

Et inſupèr ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur, itavt ab ijſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant.

Deque huiuſmodi lectione, & commonitione publico documēto ab ijſdem Superioribus Conuentus, vel Domus ſubſcripto, vnaque ab alijs duobus Religioſis eiuſdem Domus, vel Conuentus ſtatim certiorem facere Congregationē Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe, vel locorum Inquiſitores, vbi ſunt.

Statuitque præterea Decretum hoc, ſeù illius exemplum ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixum, omnes vbique exiſtentes arctare, & afficere, ac ſi

 vnicui-

vnicuique personalitèr fuisset intimatum.

Loco † Sigilli.

Ioannes Lupus S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Notarius.

In singulis Capitulis, & Visitatione Ministri Prouincialis, legitur Decretum contra Fratres Minores de Obseruantia, & Reformatos legentes, & tenentes libros Geomantiæ, Hydromantiæ provt sequitur.

Cùm non sine graui animi molestia ex Processuum lectura Dominis Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus prædictis innotuerit, quamplures Fratres Ordinis Sancti Francisci Minores de Obseruantia, suæ professionis immemores, in eiusdem Religionis dedecus, animarum suarum damnum, & aliorum perniciem retinere, legere, seù alijs communicare scripta, & libros continentes sortilegia, incantationes, & alia similia perniciosæ lectionis. Volentes pro eorum officio malis, & incommodis ex huiusmodi scripturarum, & librorum retentione, & lectione prouenientibus, opportunè prouidere; statuerunt, decreuerunt, & ordinauerunt, vt in posterum nemo eiusdem Ordinis professus, cuiusuis status, & dignitatis audeat, vel præsumat retinere, aut quouis modo habere, seù legere scripta, vel libros Geomantiæ, Hydromantiæ, Acromantiæ, Piromantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, seù continentes incantationes ad amorem, inuocationes Dæmonum, abusus Sacramentorum, sacramentalium, rerum sacrarum, & benedictarum, remedia superstitiosa infirmitatum, ad Thesauros inueniendos, seù

quæuis

quæuis ſortilegia; ſed cùm primum ad cuiuslibet ipſorum munus huiuſmodi ſcripta, & libri quouis modo peruenerint, etiam occaſione audiendi Confeſſiones Sacramentales, Ordinarijs locorum, ſeù Inquiſitoribus, vel eorum Vicarijs reſpectiuè intrà viginti quatuor horas, realitèr, & cum effectu conſignare, & tradere debeant, ſub pœna excommunicationis maioris, ipſo facto incurrenda, à qua nonniſi ab hoc Sancto Officio abſolui poſſit, nec non priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ, officiorum, & dignitatum quarumcumque, & inhabilitationis ad illas in perpetuũ, ac ſuſpenſionis exercitatione ſuorum Ordinum, & inhabllitationis ad illos, carceris formalis, ſeù Triremium ad decem annos, alijſque arbitrio DD. Cardinalium Generalium Inquiſitorũ ipſorum infligendis pœnis; eiſdemque pœnis ſubiacere eos, qui ſcientes aliquem ipſorum Fratrum eiuſmodi ſcripta, ſeù libros retinere; id Ordinarijs, ſeù Inquiſitoribus, vel eorum Vicarijs infra viginti quatuor horas denunciare neglexerint. Et ne aliquis ignorantiam prætendere poſſit, mandauerunt huiuſmodi Decretum publicari in ſingulis Capitulis Generalibus, & Prouincialibus eiuſdem Ordinis, ac inſuper præceperunt omnibus, & ſingulis dicti Ordinis Miniſtris Prouincialibus nunc, & pro tempore exiſtentibus, vt in actu Viſitationis, ſingulis annis, & vicibus, conuocatis Fratribus Conuentus, præſens Decretum omninò publicent, ità quod ſingulis annis in vnoquoque Monaſterio ſuæ Prouinciæ realitèr, & cũ effectu, vt ſupra expreſſum fuit, publicetur, ſub pœna

pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ per quinquennium, &c.

4. Verùm quia plerique Regulares quandoque ob obliuionem non legebant præcisa feria sexta dicta Decreta. Ad instantiam Procuratoris Generalis Congregationis Obseruantiæ Lombardiæ, Ordinis Eremitarum S. Augustini, eadem Sacra Congregatio prorogauit Regularibus tempus legendi Decretum pro publicatione Constitutionum ad S. Officium spectan. per totum mensem Augusti, prout sequitur.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini.

Procurator Generalis Congregationis Obseruantiæ Lombardiæ Ordinis Eremitarum S. Augustini, animaduertens difficillimum esse Superioribus localibus efficere, vt Decretum Sanctæ Inquisitionis legatur pręcisa feria sexta post festũ Assumptionis, sicut in eo disponitur, ob inaduertentiam, obliuionem, & ob multiplicia negotia, quibus assiduè agitantur. Idcircò humiliter supplicat Eminentijs Vestris Reuerendissimis, vt circa publicationem hanc, aliquam prorogationem eisdem Superioribus gratiosè concedere dignentur.

Die 22. Aprilis 1638.

Lecto memoriali, Sanctissimus, tempus in Constitutione, circa publicationem faciendam Constitutionum, & Dectetorum ad S. Officium spectantium, determinatum pro feria sexta post festum Assumptionis B. Virginis, extendit per totum mensem Augusti. Quam gratiam omnibus

bus

bus Regularibus suffragari voluit. In Regesto huius Congreg. fol.45.

5. Circa Decretum emanatum die 17. Augusti 1567. nempè quod Regulares recurrentes ad Sanctum Officium, vt in eo testimonium perhibeant, non possit per quinquennium à suis Superioribus grauari.

Ad instantiam Procuratoris Generalis Fratrum Minorum strictioris Obseruantiæ fuit responsum à dicto Sancto Officio sic; Videlicèt:

Decretum Pij V. non est in vsu. Datum in Sancto Officio die 29. Octobris 1646.

Franciscus Albicis Assessor &c.

Regest. fol. 6. ac in Reg. Patris Procuratoris Reformatorum.

6. Insupèr die 23. Februarij 1661. Pro Regnicolis, ab eadem Sacra Congregatione cautum fuit quod Fratres Ordinis Minorum Obseruantiæ, & Reformatorum, habentes aliquid deponendi in Sancto Officio, id deponant etiam Ordinarijs Regni, vel coram Ministro huius Sacræ Congregationis Neapoli, absq; eo, quod veniant ad Vrbem. In Regesto fol. 73.

Congregatio Concilij Tridentini.

SVMMARIVM.

Fieri solet die Sabbathi, alternis hebdomadis in Palatio Apostolico. num. 1.

Declarationes Concilij, quæ circumferuntur, nullam fidem

dem habeant nisi sint authenticæ . num. 2.

In electionibus Superiorum, seruandum est Concil. Tridentin. & Decretum legendum . num. 3.

Feria secunda post primam Dominicam Aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi leguntur Decreta de Celebratione Missarum , & seq. num. 4.

1. Congregatio ista erecta fuit à Pio IV. in eius Constitut. 81. tom. 1. Bullar. pag. 84. & deindè restituta à Sixto V. in Constit. 74. Congregatio S. tom. 2. pag. 465. Pro illius interpretatione fieri solet die Sabbathi alternis hebdomadis in Palatio Apostolico.

2. Concilij Tridentini Declarationes in dubijs faciendæ, sibi reseruauit Pius IV. prohibuitque Commentaria super eius interpretatione in lucē emitti, Const. 73. to. 2. Bullar. pag. 78. §. 6. & Sac. Congreg. ex speciali iussu Vrbani VIII. mandat, & præcipit huiusmodi declarationibus tàm impressis, & imprimendis, quàm manuscriptis, nullam fidem esse in Iudicio, vel extrà, à quoquam adhibendam, sed tantùm illis, quæ in authentica forma, & solito sigillo, & subscriptione Eminentiss. D. Card. Præfecti, & Secretarij eiusdem Congregationis pro tempore existentium, munitæ fuerint. Die 29. Aprilis 1621. provt in Regesto huius Congregationis fol. 124.

3. Concilium Tridentinum seruandum in electionibus Superiorum, aliorumque Officialium Regularium, statuit Clemens VIII. vt in Vrbano VIII. Constit. 26. §. 36. pag. 46. tom. 4. videlicèt: In Superiorum, & Officialium omnium electioni-

ctionibus, forma præscripta à Sac. Concilio Tridentino, & Ordinis Constitutionibus inuiolabilitèr seruentur, iurentque Electores, secundum veritatem cuiusque conscientiæ, probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis elegendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueuerint, qui Regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

4. Feria sexta post Octauam Corporis Christi, & feria 6. post primam Dominicam Aduentus quotannis, sub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, leguntur Decreta huius Congregationis Concilij de Celebratione Missarum, de Apostatis, & eiectis, & Decreta generalia Clementis Octaui de Regularium Reformatione.

Congregatio Sacror. Rituum.

SVMMARIVM.

Fieri solet die Sabbathi alternis hebdomadis in Palatio Apostolico. num. 1.

Describitur facultas, quam habet in Sac. Rit. ibid.

Nulla fides adhibetur Decretis huius Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata. num. 2.

Hanc

1. HAnc Congregationem instituit Sixtus V. Constitutione 74. Congregatio quinta, pag.465. tom. 2. Bullar. Romani.

Fieri solet die Sabbathi, alternis hebdomadis in Palatio Apostolico, cui hęc cura præcipuè incumbit, vt veteres Ritus Sacri, vbiuis locorum, in omnibus Vrbis, Orbisque Ecclesijs, in Missis, Diuinis Officijs, cæterisque ad Diuinum Cultum pertinentibus, à quibusuis personis diligentèr obseruentur cæremoniæ, & si exoleuerint, restituantur, si deprauatæ fuerint reformentur. Diligentem quoque curam adhibeant circa Sanctorum Canonizationem, festorumque dierum celebritatem. Controuersias de præcedentia in Processionibus, aut alibi, cæterasque in huiusmodi Sacris Ritibus, & Cæremonijs incidentes, difficultates cognoscant, summariè terminent, & componant.

2. Nulla fides adhibetur Decretis huius Congregationis, nisi illis, quę in authentica forma sunt subscripta, & sigillata, provt in Regest. fol.78.

Congregatio Episcoporum, & Regularium.

SVMMARIVM.

Fieri solet die Veneris cuiuslibet hebdomadæ, hora circitèr vigesima, & post solemnitatem Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli fit de mane in Palatio Apostolico. num. 1.

Describitur facultas, quam habet. num. 2.

Proro-

Prorogauit tempus legendi Decreta de Celebratione Missarum ad dies octo. num.3.

HÆc Congregatio pro Consultationibus Regularium, & Monialium erecta fuit à Sixto Quinto in eius Constit. 74. Congregatio vndecima tom.2. Bullar. pag.406.

1. Fieri solet à Kal. Nouembris vsque ad solemnitatem Sanctorum Petri, & Pauli die Veneris cuiuslibet hebdomadæ (præter maiorem, & dies Veneris ante Cineres) de sero hora circitèr vigesima. A solemnitate verò Sanctorum Petri, & Pauli, vsque ad prędictas Kal. Nouemb. paritèr die Veneris, sed de mane, & alternis hebdomadis, præter mensem Octobris, in cuius initio vnica tantùm fit, provt aliæ Congregationes, in dicto mense, in Palatio Apostolico.

2. Cui hæc cura pręcipuè incumbit, vt causas quas inter ipsos Regulares oriri contigerit, iuxtà quarumcumque Religionum Instituta definiant, atque terminent, vt dictis Regularibus non ad laxiorem, nec ad parem, sed ad arctiorem Religionem transeundi ijs, quos feruore spiritus incensos ad perfectioris vitę statum, transire velle constiterit, non obstantibus quibuscumque Prędecessorum eius decretis, licentiam dare possint. Causasque Apostatarum, aut Vagantium ijdem Cardinales audiant, & cognoscant, eosque coercendi potestatem habeant.

3. Instante Commissario Romanæ Curiæ Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ S. Francisci Sac. Congr. Episcoporum, & Regularium pro-

prorogauit Fratribus Minorum eiusdem Ordinis tempus legendi Decreta de celebratione Missarum ad dies octo, à die præscripto in huiusmodi Decreto, in euentu, quod ea non legerint. Die 20. Nouembris 1637. provt in Regesto huius Congregationis fol. 144.

Congregatio Propagandæ Fidei.

SVMMARIVM.

Fit bis in mense in Palatio eiusdem, semel coram Sanctissimo, vt plurimum die Lunæ grauiora negotia refert Pontifici. num. 1.

Mandauit, quod quotannis perlegantur in Refectorio Ordinationes pro Terra Sancta de anno 1633. ibid.

Quinam Superiores mittere possint Fratres Hierosolymam. num. 2.

Prædicatores omnes tenentur vno saltem die festo Quadragesimę commendare necessitates locorum Terræ Sanctæ. num. 3.

1. CONgregationem, pro Fide Catholica propaganda instituit Gregorius XV. Constit. 26. tom. 3. Bull. pag. 110. Hæc Congregatio negotia grauiora refert Pontifici, alia expedit, Missionibus ad prædicandum superintendit, Ministros constituit, & mutat, & alia facit.

Fit bis in mense in Palatio eiusdem Sac. Congregat. die, & hora eligenda ab antiquiore Cardinali, vel Præfecto Congregationis, & semel

coram

coram Sanctissimo die eius arbitrio, & vt plurimum die Lunæ.

2. Hæc Congregatio die 7. Augusti 1637. mandauit quod perlegantur in publico Refectorio singulis annis, Ordinationes pro Terra Sancta in Capitulo Toletano æditas 1633. & postea anno 1634. ab Vrbano VIII. approbatas, & confirmatas; ne Fratres earum ignorantiam vnquam prętendere possint, & pręsertim innouatur illa, in qua dicitur:

Nullus autem Generali Ministro, vel Commissario, item Generali inferior, Fratres Hierosolymam, etiam peregrinationis causa mittere possit, excepto Guardiano Hierosolymitano. In Regesto fol. 5. & 76.

3. Item quod vno saltem die festo Quadragesimæ Predicatores cōmendent necessitates Sanctorum locorum, ex præcepto Vrbani Octaui. In Regesto huius Congreg. fol. 81. & 82.

Consecratio Ecclesiæ.

SVMMARIVM.

Sacra Rituum Congregatio libentèr annuit posse transferri diem Consecrationis, ob impedimentum maioris Officij, in aliud tempus non impeditum arbitrio Ordinarij. **num. 1.**

1. QVia quandoque non potest celebrari Festum Consecrationis alicuius Ecclesiæ cū

octaua ob impedimentum alterius officij, ſicut euenit in Conſecratione Eccleſiæ Sanctæ Mariæ de Puteo Fratrum Minorum Strictioris Obſeruantiæ de Summa, Nolanæ Diœceſis, quæ fuit conſecrata in die Annunciationis B. M. V. ideò inſtantibus prædictis Fratribus, Sacra Rituum Congregatio, Ordinarij arbitrio remiſit, poſſe transferre feſtum prȩfatæ Conſecrationis ad mēſem Septembris. Die 7. Auguſti 1655. ex quo exemplo moderari poſſunt aliæ Eccleſiæ, quæ habent huiuſmodi impedimentum. Regeſt. fol. 123.

Conſeruator.

SVMMARIVM.

Declaratio, quod per Conſtit. Greg. XV. de Conſeruat. non aufertur illis facultas defendendi Regulares à manifeſtis iniurijs. num. 1.

Conſeruatores debent durare per quinquennium, quo tempore mutari nequeunt. num. 2.

Formula eligendi Conſeruatores. num. 3.

IN modernis Scriptoribus inueni declarationem, quod per Conſtitutionem Gregor. XV. de Conſeruatoribus, non aufertur illis facultas defendendi Regulares à manifeſtis iniurijs, quæ cùm fuerit impreſſa Romæ in Typographia Reu. Cameræ Apoſtolicæ, anno 1624. opere pretium duxi referre illam, prout accepi, videlicèt:

1. In Conſtitutione de Conſeruatoribus ædita à

ta à ſan. mem. Greg. XV. ex ſententia Sac. Congregationis Concilij inter cætera ſtatutum eſt, vt corã Conſeruatoribus, Regulares conueniri quidem, aut trahi debeant, ſed alios conuenire, aut trahere non poſſint, itavt memorati Conſeruatores in cauſis, in quibus Regulares, & alij Actores fuerint, nullam prorsùs iuriſdictionem habeant, ſed in ijs tantùm, in quibus Rei extiterint. Dubitatur nunc, An per hæc verba ſublata ſit facultas, quam habent Conſeruatores defendendi Regulares, & alios à manifeſtis iniurijs, & violentijs, quæ illis de facto inferuntur, dum à ſuis poſſeſſionibus deijciuntur, & proprijs bonis vti, ac frui impediuntur.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, cenſuit eiuſmodi verbis minimè ſublatam fuiſſe facultatem, quam habent Conſeruatores defendendi Regulares à manifeſtis iniurijs, ac violentijs, dummodò obſeruent formam præſcriptam in Conſtitutionibus Innocentij Quarti, & Bonifacij Octaui relatis in cap. 1. in fin. de Offic. delegat. in 6.

G. Card. de Torres.

Loco † Sigilli.

Proſper Fagnanus Sac. Congreg. Concil. Secret.

2. Conſeruatores ſemel electi, debent durare ad minus per quinquennium, durante verò quinquennio amoueri, aut mutari nequeunt, niſi ex legitima cauſa, quæ à Sede Apoſtolica, aut locorum Ordinarijs approbanda erit, prout in Conſtitut. eiuſdem Gregorij XV. de Conſeruatori-

bus, §. 8. tom.3. Bullar. pag. 288. &c

Ideò in Literis Conferuatorijs apponatur clausula (Pro futuro dumtaxat quinquennio) alioquin quoad negotia saltem cæpta, perpetuò durabit Iurisdictio.

Expirat etiam officium morte concedentis, nisi negotia sint incœpta. DD. apud Barbos. allegat.106. num. 50.

Debent esse Iudices electi in Prouinciali, vel Diœcesana Synodo, cuius electio, infrà duos menses, exhibeatur Ordinario, aliàs coram eo agantur causæ, Gregor.XV. suprà. Gauant. verb. Conseru. &c.

3. Formula eligendi Conferuatorem, habetur in Constit. Ordinis cap. 12. §.21. pag. 311.

Constitutio.

SVMMARIVM.

Potestas condendi Constitutiones, quibus intersit? num.1.

Præcipitur Fratribus Reformatis nostræ Familiæ, vt ijs dumtaxat Constitutionibus vtantur, quæ pro ipsis sancitæ sunt. num.2.

Quam obligationem indicant Decreta Clementis Octaui. num.3.

Quomodo Constitutiones Ordinis non inducunt excommunicationem, nec peccatum mortale. num. 4.

Regulares non tenentur Constitutionibus Synodalibus. num.5.

Debent tamen conformari Populo in festis, &c. num.6.

1. Pote-

1. POtestas condendi Constitutiones regularitèr spectat ad Generalem, cum Capitulo Generali pro tota Religione. Ad Prouincialem cum Capitulo Prouinciali pro tota Prouincia, S.Thom.1.2. qu.60. art.1. Sanch. in Decal. cap.2. num. 27.

2. Ad confusiones, ac varietates Statutorum Reformatos concernentium, tollendas, & ad certam insupèr, stabilemque inter ipsos Constitutionum obseruationem præfigendam, statuendamque consultò statuitur, strictiùsque præcipitur, sub pœnis in eisdem Constitutionibus taxatis, & irremissibilitèr infligendis, vt in posterùm Fratres Reformati eisdem dumtaxat Statutis Generalibus vtantur, ac ea inuiolabilitèr obseruent, quæ pro bono, ac strictiori ipsorum viuendi modo in pręsenti Congregatione Generali, etiam ipsis Reformatis assentientibus, & acceptantibus, maturè decreta, & sancita fuere, eaque quolibet semestri legere teneantur tempore communis refectionis, Congreg. Generalis Romæ 1628. in Chronolog. fol.681. col.2.

3. Inter alias Ordinum Constitutiones debent redigi Decreta Clementis Octaui pro Reformatione Regularium innouata à Sac. Congregatione iussu Vrbani Octaui, quæ quidem Decreta nō inducunt aliam obligationem ad sui obseruantiam, quam Constitutiones Religionum, Lezan. num. 26.

4. Constitutiones Ordinis ad mortalè non obligant, sic declarauit Sixtus Quartus pro Religione nostra in Bulla, quæ incipit, Circumspe-

cta, &c. & infrà, Nos igitur statuimus, & decernimus, quod Ministri, Custodes, Guardiani, & Fratres Ordinis præsentis, & qui pro tempore fuerint, ex statutis, seù consuetudinibus, vel declarationibus dicti Ordinis, præter Regulam, quomodolibet etiam Auctoritate Apostolica roboratis, illis contrafaciendo, nulla Ecclesiastica censura, nulloque peccati mortalis vinculo ligari valeant, nisi tales excessus, qui diuina lege, seù præcepto Ecclesiæ inducerent ad mortale. In Bullario Rodrig. fol. 162. quod suo oraculo confirmauit Pius V. apud Rodriq. tom. 2. quæst. 10. art. 6. & 8. Sanctor. in Comment. cap. 2. fol. 267.

5 Non tenentur Regulares Constitutionibus Synodalibus, seù Episcopalibus solum concernentibus Reformationem Clericorum Peyrin. tom. 2. in Constitut. 1. Iulij 11. num. 7.

6 Quod si Constitutiones Synodales concernant actiones communes totius populi, & obseruantiæ regulari non derogent, vt sunt quædam ieiunia, festa, & huiusmodi, ligant quidem Religiosos, non quidem debito obedientiæ, sed iure naturali, cum enim sint partes, & membra illius populi tenentur toti corpori se conformare, Vasq. 1. 2. disp. 167. num. 33. Sanch. 4. in Decal. cap. 15. num. 1. &c.

Conuen-

Conuentus.

SVMMARIVM.

Quoad erectionem. Non possunt de nouo erigi, nisi seruata forma Clementis Octaui, num. 1.

Gregorius XV. addit, quod nullus Conuentus de nouo erigatur, nisi in eo 12. *Fratres sustentari valeant, num.* 2.

Idem decernit Sacra Congregatio Concilij, num. 3.

Alioquin remanent subiecti Ordinario, ibidem.

Vrbanus Octauus reuocat quaecumque priuilegia erigendi loca Regularia, non seruata forma Decretorum. num. 4.

Demum Innocentius Decimus prohibet ne deinceps Regulares, absque Sedis Apostolicæ licentia, Conuentus incipere, vel fundare præsumant, num. 5.

Apud Minoritas Regularis Obseruantiæ probibetur ne recipiantur Conuentus, aut relinquantur, absque Generalis, Ordinarij, & Sedis Apostolicæ licentia, num. 6.

An præfatæ Constitutiones circa erectionem Conuentuum comprehendant hospitia, num. 7.

In vnoquoque Conuentu præfiniri debet numerus Religiosorum, potest tamen minui, & augeri per Prouinciales nostros ex priuilegio, num. 8.

Quoad possessionem, Vrbanus Octauus confirmauit concessiones Conuentuum Reformatorum, num. 9.

Similem confirmationem fecit Sixtus Quintus pro Fratribus Regularis Obseruantiæ, num. 10.

Quoad mutationem. Non dicitur acquiri nouus Con-

uentus, quando fit mutatio, num. 11.
Quod Fratres Reformati Prouincia Principatus non assumant Conuentum in Ciuitate Neapolis, num. 12.
Quoad Visitationem Ordinarij. Ponitur Decretum pro Conuentibus, vbi non morantur plures, quam sex Religiosi, num. 13.
Item Decretum Innocentij Decimi. Vt in paruis, n. 14
Item Declarationes eiusdem, num. 15.
Episcopus Visitans paruos Conuentus, non potest aliquid exigere in pecunia à visitatis, num. 16.

1 QVoad erectionem, Conuentus non possunt de nouo erigi, nisi seruata forma præscripta à Clemente VIII. in sua Constitutione Quoniam ad institutam, &c. tom.3. Bullar. pag. 106. quæ Ordinarijs locorum prohibet licentiam concedere cuiuscumque mendicantium Ordini nouos Conuentus erigendi, nisi vocatis, & auditis aliorum Conuentuum Procuratoribus, & alijs interesse habentibus, & causa cognita, sine aliorum detrimento, commodè sustentari posse.

2 Gregorius XV. confirmat, & ampliat in suo Decreto. Cum alias, to.3. Bullarij pag.315. præfatam Constitutionem Clem. Oct. addendo, quod in posterum nulla Domus, seù Conuentus de nouo erigatur, nisi in eo saltem, duodecim fratres ex consuetis eleemosynis sustentari valeāt

3 Sacra Congregatio Concilij super decretis de celebratione Missarum. Cum sæpè contingat tom.4. Bullar. pag. 58. §. 14. declarat Conuentus recipi non posse in locis, in quibus 12. saltem Fratres aut Monaci sustentari valeant, alioquin subij-

ſubijciuntur Ordinario.

4 Et quia plerique Regulares ex priuilegio, conſtruebant Conuentus, abſque conſenſu Epiſcopi; Vrbanus Octauus in ſua Conſtitut. Romanus Pontifex to.4. Bullar. pag.40. Reuocat quaſcumque licentias, & priuilegia erigendi loca Regularia, non ſeruata forma Clem. Oct. & Decretorum.

5 Demum Innocentius Papa X. innouando, & ampliando prædictas Conſtitutiones, ſuper erectione nouorum Conuentuum, in ſua Conſtitutione Inſtaurandæ tom. 4. Bullarij pag. 80. prohibet ne deinceps aliquis mendicantium, vel non mendicantium Domos, vel loca quæcumque recipere, ſeù Conuentus incipere, vel fundare præſumant abſque Sedis Apoſtolicæ licentia ſpeciali, ſub pœna priuat. Officiorum. & inhabilitatis.

6 Apud Minoritas Regularis Obſeruantiæ in Conſtitut. Ordinis cap.6. §.6. pag. 106. numer. 1. Prohibetur ne loca de nouo recipiantur, aut quę extant relinquantur ſine ſcripta licentia Sedis Apoſtolicæ, iuxta Decreta Sac. Congregationis, ac item ſine conſenſu Ordinarij, ac Diffinitorij Prouincialis.

7 An præfatæ Conſtitutiones circa erectionem Conuentuum compræhendant Hoſpitia? Negatiuè reſpondent ferè communiter Doctores, ità Ioann. Antonius Nouar. in Summa Bullarum de Monaſteriorum ædificatione Paſqualig. in Addit. Laureti de Franchis p.1. num.414. Verum animaduertendum eſt cum Lezana v. Monaſteria Regularium num. 6. id procedere de hoſpi-

ſpitijs, quæ ſunt merè hoſpitia, itaut non habeant campanas, nec publicas Eccleſias, nec quærant eleemoſynas pro Miſſis, nec Sacramenta administrent. Alioquin ſi hæc præſtarent inferrent præiudicium cæteris Regularibus, & diuerterēt populum ab earumdem Eccleſijs, & proinde ſubintraret ratio finalis, quam contemplati ſunt Sūmi Pontifices de vitando præiudicio præexiſtentium Religioſorum, atque adeò eſſent ſeruandæ forma, & ſolemnitates præſcriptæ in Pontificijs Conſtitutionibus.

8 Numerus Religioſorum in vnoquoque Conuentu, intra fines Italiæ, & Inſularum adiacentium, præfiniri mandauit Paulus Quintus, Sanctiſſimus, &c. to. 3. Bullar. fol. 138. qui iuxta regionis, & proprij Inſtituti morem competenter valeant ſubſtentari, Miniſter Generalis, & Prouinciales Minorum de Obſeruantia habent facultatem ab ipſo Summo Pontifice augendi, & minuendi familias Conuentuum vide v. Augere.

9. Quoad poſſeſſionem Vrbanus Papa VIII. Ex iniuncti, 1639. confirmauit conceſſionem Domorum Regularium de Obſeruantia Fratribus Reformatis Sancti Franciſci quomodolibet factas, prout ſequitur.

Confirmatio concessionum Domorum Regularium de Obseruantia Fratribus Reformatis Sancti Francisci quomodolibet factarum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX iniuncti Nobis Apostolici muneris debito Christifidelium sub suaui Religionis iugo, & Strictioris Obseruantiæ Regularis Altissimo famulantium votis, per quæ eorum quieti opportunè consulitur libenter annuimus, ac desuper eiusdem muneris partes perpensis studijs interponimus, vt iidem Christifideles sublata omni perturbationum materia in pacis amœnitate, ac iustitia, & sanctitate coram Deo felicioribus in dies proficiant incrementis.

Cum itaque sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Ascanius de Assisio Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupat. Nonnullæ Domus Regulares, quas Fratres Minores de Obseruantia nuncupati Ordinis prædicti possidebant, dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis huiusmodi, aut aliàs modo assignatæ, & concessæ fuerint, vt autem litibus, & controuersijs, quæ propterea fortassis excitari possent via præcludatur, idem Procurator assignationes, & concessiones prædictas au-

auctoritate nostra Apostolica comprobari, & alias desuper, vt infra prouideri summoperè desideret. Nos eiusdem Ascanij Procuratoris votis huiusmodi benignè annuere volen. illumque à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Supplicationibus ipsius Ascanij Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Assignationes, & concessiones Domorum Regularium prædictarum dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis huiusmodi, vel alias quomodolibet factas, vt præfertur Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis perpetuæ firmitatis Apostolicæ robur adijcimus, ac omnes, & singulos, tàm iuris, quàm facti defectus, si qui quomodolibet interuenerint in eisdem supplemus; Mandantes propterea quibusuis dicti Ordinis Superioribus, & Fratribus quomodocumque nuncupatis, & qualificatis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso incurren. alijsque arbitrij nostri pœnis, ne super assignationibus, & concessionibus prædictis litem, seù lites contra Reformatos huiusmodi mouere, seù intentare, vel illas in ius vocare, aut alias quomodolibet eis desu-

per

per molestiam exhibere audeant, seù præsumant, & nihilominus ex nunc irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, & iuramento, & confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis eidem Ordini, illiusque Domibus Regularibus, Superioribus, Conuentibus, & Fratribus, & quibusuis alijs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis, alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub anulo Piscatoris die 30. Maij 1639. Pontificatus nostri anno decimo sexto.

M.A.Maraldus.

10. Similem confirmationẽ fecit Sixtus Quintus, Cum sicut, &c. 1587. tom. 2. Bull. Rom. pag.412. nempe quod Fratres Minores Ordinis S. Francisci de Obseruantia licitè retineant loca, quæ etiam sine titulo possident, dummodo Ordinariorum consensus accedat, quoad ea quæ possident à decem annis citrá.

11. Quoad

11. Quoad mutationem. Non dicitur acquiri nouus Conuentus quando fit mutatio in eadem Ciuitate, vel Oppido de vno ad alium locum, & ideò non requiritur licentia Episcopi, quia ad hoc habent sufficientem facultatem Regulares communicantes in priuilegijs ex Clemẽte IV. Ordinis Minorum, prout in Compend. priuileg. v. ædificare num. 2. & Sixti IV. Ordini Prædicatorum Regimini vniuersalis, &c. apud Confect. fol.41. Lauret. de Franch. p.1. nu. 405. Rodr. to.2. qq. Regul. quæst. 40. part.9. Sixti V. Ordini S.Benedicti, quod in Capitulo Generali, de consensu Capituli, possint mutare Conuentum de locis incommodis ad loca commodiora nec tale priuilegium fuit abrogatum per Concil. Trident. nam tantum loquitur de noua erectione, & ædificatione, non autem de mutatione,& in hac sententia sunt Miranda in Manual. Prælatorum tom. primo quæst. 33. art. 21. & Hieron. Rodriq. in Compend. resol.55.

Neque obstant supradicta Decreta Clem.VIII Greg.XV. Vrbani VIII. & Innocentij Decimi, quia procedunt de noua erectione, per quam in aliquem locum recipitur de nouo aliqua Religio, vt constat ea ratione finali, quæ est, ne vna Religio inferat cæteris præiudicium in ordine ad sustentationem, dum de nouo recipitur, & proinde iniungitur Ordinarijs, vt examinent, an simul cum cæteris commodè sustentari possit; Hęc autem ratio finalis non potest accommodari mutationi Conuentus, intra eumdem locum, aut Ciuitatem, quia iam illi Religiosi substentabantur

tur

tur ſimul cum cæteris, nec neceſſaria ſunt noua alimenta; cum non introducantur de nouo. De Franch. p. prima num.406.

12. Quod Fratres Minores Strictioris Obſeruantiæ Prouinciæ Principatus non erigant, nec aſſumant Conuentum in Ciuitate Neapolis, cautum fuit à S.Congregatione Epiſcoporum,& Regularium die 14. Martij 1617. Deinde firmatum ab Vrbano Octauo per ſuum Breue incip. Chriſti Saluatoris, &c. 1638. anno ſexto decimo. In Regeſt. fol.68. & 70.

13. Quoad Viſitationem Ordinarij,quia nonnulli Epiſcopi virtute Decreti Innocentij Papæ Decimi, vt in paruis, &c. viſitare nitebantur Conuentus Fratrum Capuccinorum, & aliorum Regularium, in quibus actualiter non morabantur plures, quàm ſex Religioſi, quamuis in illis eſſent collocati maiori numero. Ad inſtantiam Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum Capuccinorum.

Sacra Congregatio ſuper ſtatu Regularium cenſuit, Conuentus numquam ſuppreſſos, in quibus actu degunt de familia plures, quam ſex Religioſi, minimè comprehendi in Decreto ſanctæ memor. Innocentij Decimi, quod incipit. Vt in paruis, ac proinde locorum Ordinarios nequaquam poſſe in vim dicti Decreti in huiuſmodi Conuentibus, aut illorum perſonis vllam ſibi Iuriſdictionem vindicare. Datum Romæ die 29. Nouembris 1657. in Regeſt. fol.325.

DE-

DECRETVM S. D. N.

INNOCENTII PAPAE X.

Super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci tamquam Sedis Apostolicæ delegat.

14 VT in paruis Regularium Virorum Conuentibus á Sanctissimo Domino Nostro Innocentio Papa X. in Constitutione, quæ incipit, Instaurandæ, primum suppressis, ac deinde ad ipsius Constitutionis limites ob rationabiles causas in primum statum regularem restitutis, & ipsis Religionibus denuò concessis, piè, & religiosè viuatur, ac regularia Instituta, quo exactiùs fieri potest obseruentur: Sanctitas Sua ex sententia Sacræ Congregationis super statu Regularium omnes, & singulos Conuentus huiusmodi sic, vt præfertur, restitutos, & concessos in litteris ab eadem Sacra Congregatione expediendis, nominatim exprimendos, ac personas tam regulares, quam sæculares in eis degentes visitationi, & correctioni, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci, tamquam super hoc à Sede Apostolica delegati, præsentis Decreti tenore plenè in omnibus subiecit, ac subiectos esse declarauit, donec ipsorum redditus eousque adaucti fuerint, vt in eis commodè sustentari valeant, & cum effectu sustententur duodecim Religiosi ad Apostolicorum Decretorum præscriptum, idque

que eidem Sacræ Congregationi legitime constiterit, & eius Decreto in singulis contingentibus casibus declaratum fuerit, & non aliter.

Intereà verò voluit Sanctitas Sua, vt in eorum singulis ali debeant, & re ipsa alantur sex saltem religiosi probatæ vitæ, ex quibus quatuor ad minus sint Sacerdotes maturæ ætatis: alioquin gratia restitutionis, & concessionis huiusmodi nulla sit, & inualidà, & Ordinarij locorum in illis exequi possint, ac debeant ea omnia, quæ in alijs Conuentibus itidem suppressis per eandem Constitutionem demandantur, perinde ac si gratia prædictæ restitutionis, & concessionis non emanasset.

Insuper, quia multi sunt Conuentus, in quibus, & si præfixus fuit numerus Religiosorum sufficiens ad obseruantiam regularis disciplinæ,& idcirco in suppressione antedicta non fuerint cōprehensi; Nihilominus siue ob reddituum diminutionem, siue ob Superiorum incuriam, vel malam administrationem, siue ob carentiam Religiosorum, aut aeris intemperiem, vel quamcumque aliam ob causam, prædictus numerus cū effectu in eis non alitur, cum graui detrimento regularis obseruantiæ. Sanctitas Sua intendens huic malo remedium adhibere, omnes, & singulos eiusmodi Conuentus, vt præfertur, non suppressos, cuiuscumque sint Ordinis tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis IESV, aut Granciæ, seù membra alterius Monasterij, existentes intra fines Italiæ, & Insularum adiacen-

tium, in quibus nunc non aluntur saltem sex Religiosi itidem probatæ vitæ, quorum ad minus quatuor, vt supra sint Sacerdotes maturæ ætatis, eidem visitationi, correctioni, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci similiter, vt Sedis Apostolicæ delegati plenè in omnibus præsentis pariter Decreti vigore subiectos esse statuit, & declarauit.

Cæterum quoad Conuentus cum pauciori numero, quam duodecim Religiosorum, erectos post diem 21. Iunij 1625. & illorum subiectionem loci Ordinario, Sanctitas Sua voluit in suo robore permanere Decretum san. mem. Vrbani Octaui iussu editum, cui per præmissa aliquatenus derogare non intendit.

Et prædicta omnia, & singula in præsenti Decreto statuta, & ordinata voluit plenarium sortiri effectum, & executioni mandari non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in antedicta Cōstitutione voluit non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ die 10. Februarij 1654.

B. Card. Spada.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congreg. Secr.

Decla-

Declarationes Decreti san. mem. INNOCENTII Papæ X. super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci à Sac. Congregatione super statu Regularium edita, atque à Sanctissimo D. N. ALEXANDRO Papa VII. approbata.

15 POsito Decreto fel. record. Innocentij Papæ Decimi super subiectione nonnullorum Conuentuum correctioni, visitationi, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci, tamquam Sedis Apostolicæ Delegati, contingit dubitari de infrascriptis.

1. An Episcopus in Conuentibus suæ iurisdictioni subiectis, possit Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conuentibus Religiosos amouere.

3. An Regulares eorumdem Conuentuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conuentibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conuentuum, & Capellæ Granciarum, in quibus degunt, Conuersi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An ipsæ Granciæ, & Conuersi in eis degentes subsint visitationi Episcopi.

7. Quin in Ecclesijs, seù Cappellis Granciarum, in quibus nullus degit Conuersus, an similiter subsint Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conuentus, tam suppressos, & postea restitutos, quàm non suppressos ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Religiosi.

9. An Episcopus visitans huiusmodi Conuentus suæ iurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes, possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia.

10. An iurisdictio Ordinarijs locorum tamquam Sedis Apostolicæ Delegatis attributa in supradicto Decreto, competat Vicarijs Generalibus Episcoporum, necnon Abbatibus, & alijs inferioribus Prælatis proprium Territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Prouinciales, & alij Superiores regulares possint eiusmodi Conuentus iurisdictioni Ordinarij subiectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, omnemque iurisdictionem in eos exercere sicut poterāt ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa præuenirit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conuentibus, Ordinario subiectis fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit huiusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si è conuerso Episcopus præuenerit in causa

causa contra Religiosum in tali Conuentu commorantem, an Superiori regulari in eo casu liceat illum amouere, & in alio Conuentu collocare, & si de facto collocauerit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum reuocare ad primum Conuentum.

14. Si Prouincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conuentu remouere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conuentu primum suppresso, ac deinde Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breue tempus vnus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus remaneat suppressus, vt prius.

16. Quid si à Conuentu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis à sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conuentus subiaceat iurisdictioni Ordinarij.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliàs impleto numero sex Religiosorum, Conuentus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis, Conuentus suppressi reddatur nulla ex eo, quod in illo, ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi, & postea contingat, vt eiusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conuentus reuiuiscat

19. Ad hoc, vt gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus denuò remaneat suppressus propterea, quod in eo non sustententur sex Religio-

si, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto, præuia causæ cognitione.

20. An ab huiusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum, tam deuolutiuum, quàm suspensiuum.

21. Cum ex Decreti præscripto, quatuor Sacerdotes in his Conuentibus degentes debeant esse maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicet.

AD 1. Non posse.

Ad 2. Posse ex rationabili causa, commonito tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, vt eosdem Religiosos assignet in alijs Conuentibus.

Ad 3. Posse compelli.

Ad 4. Posse.

Ad 5. Posse.

Ad 6. Subesse.

Ad 7. Itidem subesse.

Ad 8. Minime licere antequam aliunde constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto.

Ad 9. Expedire, vt Sanctissimus Dominus noster decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine,

Ad

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen priuatiuè ad Episcopum.

Ad 12. Non posse, nisi ex iusta causa, veluti cum videt Superiorem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia seueritate, vel indulgentia quid durius, aut remissius constituere, quam causa deposcit, in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amouere, & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi, & illum quibuscumque remedijs reuocare, etiam inuocato auxilio Ordinarij, & brachio sæculari, si opus fuerit, cuiuscumque loci, in quo Religiosus reperiatur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conuentum remanere suppressum.

Ad 16. Subiacere durante absentiá.

Ad 17. Recuperare.

Ad 18. Non reuiuiscere.

Ad 19. Debere ita præcedere, nec ante declaratoriam licere Episcopo Conuentus possessionẽ apprehendere, aut Religiosos indè expellere.

Ad 20. Licere ad effectum deuolutiuum tantùm, non autem suspensiuum.

Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectũ completo anno quadragesimo.

Declarationes suprascriptas Sanctissimus Dominus Noster ad se relatas approbauit, & ab om-

nibus, ad quos pertinet obseruari præcepit, contrarijs quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ die 27.Iulij 1655.

B.Card.Spada. Loco ✝ sigilli.

Prosper Fagnanus Sac.Congr.Secr.

Quæritur. An Episcopus visitans paruos Conuentus sibi suppositos, possit à visitatis aliquid exigere in pecunia? Negatiuè respondetur, prout cautum fuit sequenti Decreto, videlicet.

16 CVm Sacra Congregatio super statu Regularium aliàs consulta; An Episcopus visitans paruos Conuentus suæ iurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes ad præscriptum Decreti san.mem. Innocentij X. quod incipit, Vt in paruis &c.possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia, duxerit expedire, vt Sanctissimus D.N.decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine; Santitas Sua Congregationis sententia audita, eam expressè approbauit, noluitque licere Episcopis, huiusmodi Conuentus visitantibus aliquid accipere procurationis nomine, seù in pecunia, seù in victualibus, & ità obseruari præcipit; Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Iuris clausis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat.Romæ die 25. Iunij 1665.

Marcus Antonius Card.Franciottus.

Loco ✝ sigilli.

Prosper Fagnanus Secr.

Custos.

Custos.

SVMMARIVM.

In Capitulis Prouincialibus Custodes, & Definitores nouiter electi, nullum ad inuicem habeant suffragium. num.1.

In vacantia officij Custodis non fit subrogatio, sed eligendus est alter, & datur modus. num.2.

Custos expleto officio, potest eligi in Prouincialem, aut Guardianum, non in Definitorem. num.3.

Formula literarum, quas deferre tenentur ad Generalia Comitia. num.4.

1 IN Capitulis Prouincialibus Custodes nouitèr electi, & etiam confirmati, nullum habeant suffragium respectu Definitorum eligendorum in eodem Capitulo: sicut nec Definitores, si aliquem, vel aliquos in vno scrutinio, & reliquos in alio eligi quandoque contingat, in Const. Ordin. pag.194. num.2.

2 Si ex morte, aut renunciatione, vel ex alio impedimento officium Custodis vacauerit, eligatur alius per Patres Definitorij, & nonnisi per suffragia secreta, iuxta Constit. Vrbani Octaui, Religiosos viros, sed apud Reformatos, vnà cum Definitorio debēt adesse Patres Prouinciæ, provt in eorum Statutis cap.8.num.42. In absentia autem Custodis nulla fiat in Definitorio subrogatio, vel substitutio, sicut pluries declaratum est; Ideò cautè legendus est Turanus, qui ob inaduer-

uertentiam, titul. de subrogatione adnumerauit Custodem inter Definitores.

3 Custos mox officio functus, immediatè eligi in Definitorem non potest, sub nullitate electionis, nisi duos integros annos Custodiatus non compleuisset. Poterit tamen eligi in Prouincialem, aut Guardianum; non autem in Definitorem, nisi triennio integro vacauerit. In Constit. Ordinis pag. 195. num. 6.

4 Quoad patentes literas electionis Custodũ, quas deferre tenentur, à Patribus Definitorij obsignatas, sigilloque maiori Prouinciæ munitas, ac in Capitulo generali Patribus legitimè congregatis exhibendas, non inutile duxi illarum exemplar in hoc Theatro pro illorum solatio apponere.

Nos infrascripti Minister Prouincialis, & Definitores Almæ Prouinciæ Romanæ in hoc Sancti Francisci Transtyberim Conuentu, specialitèr ad hunc finem congregati, Reuerendissimo Patri nostro Generali, omnibusque alijs, ad quos spectat Patribus Generalis Capituli notum facimus, & attestamur, quatenus in nuperrimo nostro Prouinciali Capitulo R.P.F. N. de N. huius Prouinciæ Concionator Generalis, &c. per secreta suffragia canonicè electus fuit in Custodem Prouincialem huiusmodi Prouinciæ in omnibus electionibus & actionibus Generalis Capituli, nostrum, & omnium nemini suffragaturus, quem vt talem admitti volumus, & rogamus. Datum Romæ in præfato Conuentu, die &c.

Fr.N.Definitor affirmo vt supra.

Sub-

Subscribantur reliqui.
Fr.N. Minister Prouincialis.
Loco † sigilli.
Fr.N. Secretarius de mandato &c.
Reliqua vide in Constit.Ordinis.

Declaratio.

SVMMARIVM.

Super 14. controuersias inter Parochos, & Regulares. num.1.
Declerationes S.Officij in dubijs suborientibus super Decreto, licèt alias sub Alex.VII.num.2.
Declarationes Concilij Tridentini, & Sacræ Rit. Congreg.quando non probent,& afficiant.num.3. &c.

1 INter varias declarationes, quæ prodierunt à Sac.Congregatione Concilij Tridentini, illæ super 14.dubio positæ in controuersia contra Regulares ab Archiepiscopo Bononien. faciunt ad rem nostram, videlicet.

Bononien.

1 I Curati della Città, e Diocese di Bologna supplicano humilmente le Signorie VV.Illustrissime à fare loro gratia di determinare se li Frati, che hanno Chiese non curate dentro le loro Parochie, possono fare gl'infrascritti Atti, per prouedere alle controuersie, che nascono spesso trà di loro. 1. An-

1. Annunciare le feste, e digiuni all'Altare nella celebratione della Messa?

2. Raccogliere l'offerte, e dare la Pace al popolo alla Messa?

3. Portar Piuiale, e Stola per la Parochia fuori della Chiesa, ò Claustro?

4. Quando sono chiamati alla sepoltura di qualche morto, se habbino d'andare alla casa del morto, ò trasferirsi alla Chiesa Parochiale, doue si raduna il Clero, ò pure aspettare in strada?

5. Celebrare la prima Messa nelle loro Chiese auanti quella del Curato?

6. Publicare frà la Messa gli ordini del Signor Cardinale Arciuescouo, i matrimonij, & altro, che occorra?

7. Predicare nelle loro Chiese l'Auuento, la Quaresima, e frà l'anno, quando si predica nella Chiesa Parochiale?

8. Portar fuori delle loro Chiese, ò Claustri Piuiale, ò Stola, quando fanno le Processioni del loro Ordine, ò del Cordone, ò della Cintura, ò del Rosario?

9. Riceuere nelle loro Chiese le donne alla purificatione doppo il parto?

10. Morendo Frati, come auuiene alle volte, & in particolare de' Canonici Lateranensi fuori del Monasterio in casa de'loro parenti, & hauendo i Curati amministrato loro i Santissimi Sacramenti, se possano i loro Superiori farli portare di notte alla loro Chiesa, senza dirne cosa alcuna al Curato, e senza darli le ragioni parochiali?

11. Quando muore alcun loro Superiore, ò Mae-

Maestro,ò Theologo Collegiale in Conuento, se possono farlo portare per la Città, per diuerse Parochie,e per la piazza con musiche,e riti straordinarij, & metterli anche il Piuiale senza interuento del Curato?

12. Essendo publicato vn'ordine generale del Signor Cardinale Arciuescouo, che niuno lasci celebrar Messa a'Preti forastieri, senza prima vedere, che n'habbiano hauuta licenza dà Sua Sig. Illustriss. ò dal suo Vicario Generale, se li Frati siano tenuti osseruarlo?

13. Se possono raccorre grano, vua, legne,e simili altre cose, prima che il Curato habbia raccolte le sue primitie.

14. Se possano benedire le case nella Diocese la Settimana santa, essendo questo officio del Curato, come si legge nel Rituale Romano?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum ad singula Capita superius proposita hunc in modum respondit, videlicet.

AD 1. Regulares non prohiberi dies Festos, & ieiunia in suis Ecclesijs annunciare.

Ad 2. Respondit posse, dummodo à præambulationibus per Ecclesiam,ac similibus eleemosynarum estorsionibus abstineant.

Ad 3. Non posse.

Ad 4. Debere ad Parochialem Ecclesiam accedere, vbi Clerus congregari consueuit.

Ad 5. Prohiberi non posse, quominus Missa in Eccle-

Ecclesia Regularium celebretur ante Missam Parochialis Ecclesiæ.

Ad 6. Non posse publicari matrimonia.

Ad 7. Posse, petita etiam benedictione ab Illustrissimo Archiepiscopo.

Ad 8. Nō licere Regularibus huiusmodi Processiones facere extrà Ecclesias, & ambitum illarum.

Ad 9. Regulares non prohiberi in eorum Ecclesijs mulieres post partum ad Purificationem admittere.

Ad 10. Regulares extra Claustra decedentes, posse ad eorum Ecclesias deferri, etiam Parochis inconsultis.

Ad 11. Non posse.

Ad 12. Non licere Regularibus in suis Ecclesijs ad celebrandum admittere Presbyteros sæculares, contra prohibitionem Illustrissimi Archiepiscopi.

Ad 13. Non esse id prohibitum Regularibus.

Ad 14. Non posse.

Romæ 2. Iulij 1621.

Hor. Card. Lancellottus.

Loco † sigilli.

In Reg. Concilij Trid. fol. 155.

Declarationes, seù responsiones Congregationis S. Officij in dubijs suborientibus super Decreto, licèt aliàs, sub Alexandro VII.

Feria quarta die 28. Februarij 1663.

2 IN Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Con-

Conuentu Sanctæ Mariæ ſuper Mineruam, coram Eminentiſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis S.R.E.Cardinalibus, in tota Republica Chriſtiana contra hæreticam prauitatem, Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis. Ad dubia infraſcripta per Prouincialem Ordinis de Obſeruantia Reformatorum Prouinciæ Sancti Nicolai, Reuerendiſſimi, & Eminentiſſimi Cardinales Inquiſitores Generales mandarunt reſponderi, vt infrà.

Primò. An dubijs ſuborientibus caſibus, qui ſapiant, necne hæreſim, & ſucceſſiuè includantur ſub obligatione denunciandi, ad formam præfatæ Conſtitutionis, & alterius Pauli V. liceat Religioſis, nulla à ſuis Superioribus petita venia, propria egredi Monaſteria, capta anſa ſuper eis conſulendi Sacræ Inquiſitionis Miniſtros?

Ad primum negatiuè.

Secundo. Cuinam Inquiſitori, ſiue Ordinario (in caſu exigentiæ) facienda ſit denunciatio? An v.g.alicui ex circum adiacentibus, ad electionem denunciantis,vel potiùs illi ſolũ priuatiuè quoad alios, ſub cuius iuriſdictione ſitum eſt Monaſterium, Religioſi, vti de hæreſi ſuſpecti denunciandi.

Ad ſecundum. Denunciationem fieri debere Inquiſitori, vel Ordinario loci, vbi ipſe denunciaturus degit, ſi tamen is habet iuriſdictionem S.Officij, ſin minus, vicinioris.

Tertio. Vtrum denunciator ſemel ab vno Inquiſitore,veluti calumnioſus, aut de impertinenti reiectus, à Superioribus,nulla impartita venia, poſſit,

possit, vel teneatur eundem casum ad alios proferre S.Officij Ministros?

Ad tertium non teneri, sed quiescat.

Quarto. An Religiosus in casu denunciandi, teneatur recta via petere Inquisitorem, denunciatione peracta, itidem recto tramite debeat redire ad Monasterium, ex quo egressus fuit, adeò vt vagè hùc, illùcque ititans plusquam necessario ad tale quid implendum, terens tempus, & extra proprium Monasterium, absque necessitate noctes, diesque ducens, sui Superioris salutari subiaceat correctioni.

Ad quartum. Denunciatorem teneri recto ire, & redire, quod si priuilegio abutatur, vagando extrà casum necessitatis, Superior (consulto priùs Inquisitore, vel Ordinario) possit illum corrigere iuxtà Constitutiones sui Ordinis.

Quinto, Vtrum illi Religioso, qui nulla impetrata venia, causa denunciandi, exiuit à Monasterio, hac capta occasione, liceat extranea, & ad denunciationem penitùs impertinentia peragere negotia, res pertractare, & absque cœnobio, absque venia, vagè moram habere; & an tali casu liceat Superiori eum salubritêr in Domino corripere?

Ad quintum, vt in præcedenti quarto.

Sexto. Qui semel, vel iterum validè quemquam denunciauit; An pro suis criminibus, culpis commissis, vel alijs quibuscumque contra Regulas Ordinis patratis, valeat à suis Superioribus puniri, & iuxtà Religionis Constitutiones pœnis affici, deque Conuentu ad Conuentum

pro

pro eorum arbitratu, & prout in Domino salubriùs conducere videbitur transferre.

Ad sextum. Non remoueant denunciantes de locis, vbi degunt, inconsulta Sacra Congreg. In reliquis autem quæsitis, & casibus obseruentur Regulæ Iuris. In Regesto fol. 75.

3 Declarationes Concilij Tridentini non probant in foro contentioso, nisi afferantur authenticæ cum sigillo, & subscriptionibus Officialium eiusdem Congregationis. In Regesto huius Congreg. fol. 124.

4 Declaratio, quod nulla fides adhibeatur Decretis Sac. Rituum Congregationis, nisi illis, quæ in authentica forma sunt subscripta, & sigillata. In Regest. huius Congr. fol. 78.

Decreta.

SVMMARIVM.

Regulares tenentur obseruare Decreta pro reformatione Regularium Clementis Octaui num. 1.

Superiores Religionum tenentur curare, vt temporibus statutis publicè legantur infrascripta Decreta num. 2.

Demum legitur decretum super erectione studiorum linguarum. num. 3.

1 Tenentur Mendicantes obseruare Decreta generalia pro Reformatione Regularium Clemen. VIII. innouata ab Vrbano VIII. in Decretis de Eiectis, & Apostatis. Decreta verò eius-

dem Clementis VIII. pro Institutione Nouitiorum, non obligant ad mortale, nisi in materia grauí. Lezan.tom.1.c.24.num.43.

2 Superiores Religionum sub pœna priuationis officij, vocisque actiuæ, & passiuę ipso facto incurrenda, teneantur curare, vt infrascripta Decreta publicè legantur, temporibus statutis in ipsis Decretis, videlicet.

Mense Ianuarij.

LEguntur Constitutiones Clementis, & Vrbani Octaui de Largitione munerum.

Feria sexta post Octauam Corporis Christi, & feria secunda post primam Dominicam Aduent. quotannis.

LEguntur Decreta de Celebratione Missarũ. De Regularibus Eiectis, & Apostatis. De Regularium Reformatione. De receptione, professione, & institutione Nouitiorum.

Feria sexta post Octauam Assumptionis, & Kalendis Martij, quotannis.

LEguntur Decreta ad Sanctum Officium pertinentia.

In quolibet Generali, vel Prouinciali Capitulo, Capitulari Dieta, seù Congregatione.

LEgitur Decretum Sancti Officij, Sanctiss. D. Noster, &c, sub Vrbano VIII. de Obseruantia

De-

Decretorum ad Sanctum Officium pertinen.

Item legitur Decretum: Cum non sine graui animi molestia, &c. cuius loco, ex Indulto facto à Congregatione Sancti Officij 1647. legebatur Decretum, Cæli, & Terræ Creator, &c. sed anno 1657. ob inobseruantiam præfati Decreti: Cum non sine, &c. fuit denuò inuocatum, & publicatum contra eosdem Fratres de Familia, & Reformatos, dantes operam rebus illicitis, & ampliùs non legitur dictum Sixti Quinti, Decretum Cæli, & terræ.

Et quotannis dictum Decretum: Cum non sine, &c. legi debet in Visitatione Ministri Prouincialis, ac bis in anno quando leguntur Decreta ad Sanctum Officium spectantia, mensibus Martij, & Augusti, prout supra v. Congregatio Sancti Officij, fol. 190.

Circa prorogationem legendi præfata Decreta respectiuè. Vide v. Congregatio S. Officij num. 4. & Congr. Regul. num. 3.

3 Demum legitur Decretum super erectione studiorum linguarum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quod quamuis non videatur amplius legendum, cùm iam prouisum fuerit de huiusmodi studijs, nihilominus cùm sit obligatorium, & non sit impressum in Libello Decretorum, data opera apposui sub hoc tit. pro commoditate eligentium, videlicet.

Decretum super erectione Studiorum.

QVoniam à Concilij Viennensi (quod habetur Clementina prima de magistris) celebratione, vsque ad præsens experientia

comprobauit, Regulares, etiamsi multoties fuerint commoniti, linguarum studia, aut non instituisse, sicut illis præceptum fuerat, aut instituta deseruisse, & nouissimè hoc idem compertum est, ex ijs, quæ post Constit. fel. rec. Pauli Papæ V. & Sacræ Congregationis de Propaganda Fide Decreta contingere.

Eadem Sacra Congregatio dolens, opus ad animarum salutem necessarium, tàm facilè negligi ab ijs, qui ad illam procurandam, præcipuè à Sanctis Regularium Ordinum Fundatoribus à primæua eorum institutione mancipati sunt; Cupiensque Concilium, Constitutionem, & Decreta præfata, omninò executioni demandari, vt Euãgelicos Operarios linguis institutos habeat, quos cum necesse fuerit, ad messem Domini amplissimam, Dei verbum sitientem mittere possit. Præsenti Decreto de speciali SS. D. N. Vrbani Octaui mandato, iterum Regularium, & cuiusuis Instituti, Societatum, & Congregationum Generalibus, alijsque eorum Superioribus præcipit, vt linguarum, videlicet, Hebraicæ, Græcæ literalis, & communis, Latinæque, ac Arabicæ, Chaldaicæ, & Illiricæ studia, iuxtà Concilij Constitutiones, & Decretorum præfatorum præscriptum, omninò instituant, institutaque conseruent, & vbi fieri potest, ampliora efficiant, alioquin si post trium mensium spatium in Italia, vel post sex menses in alijs Europæ Prouincijs, in Monasterijs, & Conuentibus Almæ Vrbis, & earum Ciuitatum, quibus celebriora Gymnasia, seù Vniuersitates constituta sunt, vt Bononiæ, Patauij, Parisijs, Tolo-

sæ,

ſæ, Valentiæ, Viennæ, Ingolſtadij, Salamanchæ; & Compluti; & denique in ijs, in quibus generalia, & inſigniora Regularium ſtudia erecta ſunt, mandatum hoc non impleuerint, in eiuſque obſeruatione non perſeuerauerint, ſi Generales fuerint, eo ipſo ſuſpenſionem à Diuinis, Sedi Apoſtolicæ reſeruatam, incurrant; Et ſi per tantundem temporis ab exequendo hoc mandato deſtiterint, ipſo iure, & facto, etiam ab officio priuati exiſtant, & interim officium ipſum à Procuratoribus Generalibus, ad Summi Pontificis, ac eiuſdem Sedis Apoſtolicæ beneplacitum adminiſtretur.

Si verò Generalibus inferiores Prælati in exequendo hoc mandato negligentes, vt ſupra, fuerint; primò ſuſpenſionem à Diuinis, vt præfertur, reſeruatam, deindè pœnam inhabilitatis ad maiores Religionis gradus, & dignitates eo ipſo incurrant, à qua inhabilitate nonniſi per Sedem Apoſtolicam abſolui poſſint.

Verùm quia non ſatis eſt Superiores Regularium ſuum in hac re præſtare officium, ſi qui linguis ſtudere debent, opus hoc verè pium detractent, & negligent; Eadem Sacra Congregatio de eiuſdem Sanctiſſimi ſpeciali mandato præcipit, ne elapſo biennio, de quo infrà, Regulares ad Magiſteria, vel alios gradus ſuarum Religionum, ſeù vbi non ſunt Magiſteria, & gradus, ad dignitates à Superioribus eorum admittantur, niſi cũ Theologiæ per biennium, & vni ſaltem ex præfatis linguis operam dederint, eamque ſufficienter calluerint, ſuper qua à perſona per Congregationem

deputanda examinari debeant, priusquam ad ea, eos, easue assumantur. Quod si contra præsentis Decreti dispositionem ad Magisteria, seù gradus, & dignitates præfatas admissi fuerint, Magisteriorum, seù graduum, vel dignitatum præfatarum collatio nulla sit, & Superiores, qui transgressi fuerint, passiua voce sint perpetuò priuati.

Quoniam autem multi præmio magis ad virtutes incitantur, quàm pœnis, eadem Sacra Congregatio mandauit, eos, quos præter Theologiã, vni etiam ex dictis linguis per biennium operam dedisse, sufficienterque callere experimento, vt supra facto, constiterit, ad Magisteria, seù alios gradus suarum Religionum, ad quamlibet ipsorum petitionem, statim, nisi aliud obstet, promoueri, & in electionibus ad officia, & dignitates Regulares, cæteris paribus iuxtà dictam Pauli Quinti Constitutionem, alijs omninò præferri debeant, alioquin electio alitèr facta irritetur. Cæterùm ne Decretum hoc vetustas vnquam infringat, aut obliuio aboleat, eiusque ignorantiam quisquam prætendere possit; Eadem Sacra Congregatio de eiusdem Sanctissimi similitèr mandato, præcipit, vt in singulis Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, quæ in posterum conuocabuntur, illud semper legatur, & super eius obseruatione à Generalibus, & Prouincialibus, ante soluta Capitula, iuretur, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, si alterutrum horum omittatur, ipso facto incurrenda, non obstantibus quibuscumque. Romæ 16. Octobris ann. 1623. ex Peyrin. tom. 2. fol. 319. & in Regest. Congr. de Propag. fide fol. 7.

Defi-

Definitor Generalis.

SVMMARIVM.

Definitorum Generalium qualitates, &c. num.1.
Definitor Generalis habet ius suffragădi in omnibus functionibus suæ Prouinciæ.num.2.
Quam vocem habeant in electione Patrum Definitorij. num.3.

1 AD huiusmodi Definitoriatus officium nemo promoueri possit,nisi trigesimũ quintum ætatis annum, & Religionis vigesimum excesserit, & Minister Prouincialis sit, vel extiterit, aut in prædicationis munere, aut Sacræ Theologiæ lectura sexennio antea præclarè se gesserit, & integritate vitæ, & morum grauitate commendatus sit.In Constit.Ord.cap.8.§.26.pag.178. num.7.

2 Definitor Generalis actualis habet ius suffragandi in omnibus functionibus diffinitorialibus suæ Prouinciæ, ac Capituli, & Congregationis Generalis. Ibid.num.10.

3 Definitor Generalis Actualis in electione Ministri Prouincialis habet vocem actiuam, & passiuam, si cætera concurrant. In electione vero Custodis,& Definitoris Prouinciæ,actiuam duntaxat. Ibid.num.20.

Reliqua vide v. Subrogatio, quoad Definitores Generales.

Definitor Prouincialis.

SVMMARIVM.

Definitorum Prouincialium qualitates.num.1.

Definitores tantùm quatuor eligi possunt.num.2.

In electionibus si aliquis renuerit conuenire, officio priuetur.num.3.

Definitor tenetur detegere Præsidi defectus publicos eligendorum.num.4.

Tenetur subscribere sententiæ maioris partis Definitorij.num.5.

Expleto officio, concurrere potest ad Custodiatum, & Prouincialatum.num.6.

Si Definitor potest electionibus conuenire, & tamen recusat, non est facienda subrogatio.num.7.

Imò renuens ingredi Definitorium, est priuandus officio.num.8.

Si fuerit malè electus, non est subrogandus alter. n.9.

Duo esse non possint ex eadem cognatione.num.10.

Superior Generalis non potest dispensare in requisitis ad Definitorem.num.11.

1 AD Definitoriatus officium promoueri nemo possit, nisi trigesimum annum ætatis (inter Reformatos verò 35.cap.8. num. 40.) & decimumquintum Religionis excesserit; & in Prædicationis, aut lecturæ munere per annos saltem quatuor laudabiliter versatus, aut Nouitiorum Magister, aut à Secretis Ministri Prouincialis, vel Guardianus triennio laudabiliter extiterit,

& mo-

& morum grauitate, vitæque integritate ornatus sit, aliter electiones nullæ sint. In Constit. Ord. cap.8.pag.199.num.12.

2 Definitores tantùm quatuor in quolibet Capitulo Prouinciali eligi possunt, qui cum Ministro, Custode, & Patribus, quibus de iure competit, ad Guardianorum electionem, & aliorum Officialium institutionem in Capitulo vocari debent. Ibid.pag.197.num.1.

3 Si verò eorundem Definitorum aliquis legitimè non impeditus, conuenire renuit, officio priuetur. Ibidem num. 21. Præmitti debet trina monitio.

4 Tenetur detegere Præsidi, seù Generali defectus publicos eorum, qui ad dignitates, & officia Ordinis proponuntur, ne admittantur indigni; Imò etiam defectus occultos, non emendatos. Lezana tom.2.cap.13.n.21.

5 Licèt non teneatur subscribere, nisi propriæ sententiæ; quando tamen maior pars Definitorum aliquid decreuit potest & ipse, imò debet subscribere, etiam inter Reformatos. In Constit. Ord.cap.8.pag.199.n.10.

6 Definitor in Capitulo, quo explet Definitoriatum, eligi potest in Custodem, absque vlla vacatione, aut in Prouincialem Ministrum, aut Guardianum, quia nulla adest prohibitio, Tolet. 1652.

7. Definitor præsens, & nolens conuenire in Definitorio, sub aliquo prætextu, tunc non debet fieri subrogatio alterius Patris, ex declaratione Sacræ Congregationis, prout sequitur; Imò de-

uenire

uenire ad priuationem, vt suprà num.3.

Mediolanen.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

IL Ministro Prouinciale de'Minori Osseruanti Riformati di Milano, desiderando, che l'elettioni de'Superiori, nella sua Religione, si faccino sempre in conformità delle proprie Constitutioni, e de' Decreti di questa Sacra Congregatione, supplica humilmente l'EE.VV. à degnarsi dichiarare, se ne'casi, che alcuni Definitori presenti, ancorche intimati à concorrere all'elettioni, ricusino d'interuenirui, si debbano all'hora in lor vece instituire degli altri Padri della Prouincia, conforme le Constitutioni Riformate ordinano (cap.8.num.51.) che si facci quando manca alcuno de' Definitori, che non si possi hauere per lo spatio di trè giorni.
Che il tutto &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regulariū præposita, audito Commissario Generali Ordinis, & referente Eminentissimo Franciotto, censuit, casum propositum non comprehendi sub dispositione cap. 8. nu.51. Constitutionum, quoad prætensam subrogationem. Romæ 6. Augusti 1655.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco ✝ Sigilli.

H. Archiep. Patrac. Secret.

S. Reno-

8. Renouatur Statutum, quod si Definitor nō legitimè impeditus, & vocatus renuerit ingredi Diffinitorium; suo priuatur officio. Rom. 1664.

9. Si contingat, quod post Capitulum Prouinciale recognoscatur aliquem Definitorē fuisse nullitèr, vel inualidè electum, deponatur ab officio, & declarat Capitulum Generale, quod in tali casu non fiat subrogatio, sed noua electio Definitoris per Diffinitoriū Prouinciale. Rom. 1664.

10. Ex eadem autem cognatione Definitores duo esse non possint, nisi & probitate vitæ, & doctrinæ præstantia ita excellant, vt meritò cum eis Generalis iudicio dispensandum esse videatur. Vallisolet. 1593. Duo fratres germani in Prouincialatu immediatè sibi succedere, aut simul in Definitores duo ex eadem agnatione eligi minimè possint, vt aliàs statutum est. Rom. 1639. Et eo minus poterit ex eadē cognatione eligi Prouincialis, vel Definitor, vel Custos, & Definitor: Hęc autem prohibitio post quartum gradum durare non debet, posset tamen arctiùs limitari; Nomine autem cognationis hìc non veniunt tantùm illi, qui per fœminas coniunguntur, sed etiā qui per masculos, sic etiam includuntur ascendentes, & descendentes in recta, & transuersali linea, vt Pater, Filius, Nepos, &c. Frater, Auunculus, Consobrinus &c. non autem affines. Sanctor. in Comment. statut. cap. 8. statut. 37. qu. 8.

An decedente vno ex quatuor Definitoribus, possit subrogari aliquis Pater, cui competit de iure, quamuis sic ex eadem cognatione vnius ex tribus Definitoribus. Respon. quod quamuis sub-

subrogatio non sit electio, nihilominùs quia finis legis est amputare perpetuitatem officiorum à Fratribus eiusdem cognationis, in hoc casu cõsulendum erit Superiori Generali, cui præfatum statutum Vallisolet. committit ius dispensandi, vel includendi, aut excludendi; alitèr inconsulto Superiore Generali, non debet admitti huiusmodi subrogatio. An verò interesse possint simul Diffinitorijs? Sac. Congreg. Episcoporum, & Regul. Declarauit non posse, prout Ver. Difinitoriũ. Si ergo duo ex eadem cognatione non possunt ingredi simul Diffinitoria, cupio scire ad quid inseruiet huiusmodi subrogatio?

11. Sed oritur alia difficultas, An Superior Generalis de Obseruantia possit dispensare super ætate, & aliis requisitis in Definitorem? Resp. quòd quamuis videatur habere hanc facultatem, & pluries dispensauerit, cùm statutum non habeat clausulam irritantem, nihilominùs Sacra Congregatio declarauit non posse, prout in sequentibus.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini.

FRater Paulus à Mercato Ordinis Minorum Strictioris Obseruantiæ Prouinciæ Reformatæ Sancti Angeli, aliàs suæ Prouinciæ Definitor electus fuit; ac in Constit. Generalibus Ordinis cauetur, ne quis ad Diffinitoriatus munus assumatur, nisi Lector, aut Concionator, aut saltem bis Guardianatus officio functus sit, secùs electiones sint nullæ, & inualidæ. Orator verò nec Lector, nec Concionator existit, & semel tantùm Guar-

Guardianatus officium exercuit; Et licèt Superior Generalis, qui Capitulo præerat, dispensando permisit, vt dictus Orator Definitor eligeretur, etiamsi prædictæ conditiones illi deerant. Modò controuertitur, an dicta Dispensatio valida fuerit? Ideò Orator pro suæ conscientiæ quiete, & ne ab aliquo molestetur, ad EE. VV. recurrit, humilitèr supplicandò, vt si in dicta electione aliquis defectus ob præmissa interfuit, dignentur dispensare, & redeintegrare.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Commissario Generali, ac visis Constitutionibus Ordinis, reque maturè perpensa, censuit, electionem Fratris Pauli à Mercato in Diffinitorem Prouinciæ Sancti Angeli, ex defectu conditionum ab iisdem requisitarum fuisse, & esse nullam, nec per Vicarium Generalem potuisse in his dispensari, ac proindè in eius locum, alium ad præscriptum earumdem Constitutionum esse subrogandum, provt præsenti Decreto subrogari mandat; supradictorum executionem eidem Commissario Generali iniungit. Contrarijs non obstantibus. Datum Romæ hac die 14. Iunij 2652.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

M. Albericius Secret.

In Regesto Curiæ pag. 317. & 318.

Hoc denuò decisum fuit ab eadem Sac. Congregatione die 3. mensis Octobris eiusdem anni 1652. in electione Custodis, & vnius Definito-

ris

ris Prouinciæ Reformatæ Romanæ, ob defectum ætatis præscriptæ in Constitutionibus Ordinis, & Reformatorum, & sic obseruandum est.

Reliqua, vide verb. Subrogatio quoad Definitores Prouinciales.

Definitorium.

SVMMARIVM.

Duo ex eadem cognatione Definitorijs simul interesse non possint. num.1.

1. IN Constitutionibus Generalibus Ordinis, tit. de Definitoribus cap.8. pag. 119. nu.15. prouisum fuit, quod duo ex eadem cognatione Definitorijs simul interesse non possint, quæ determinatio cum controuerteretur inter aliquos Fratres, Sac. Congreg. prouidit, provt sequitur, videlicèt:

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita. Attentis narratis, atque auditis Partibus, Eminentiss. Vidone referente, re maturè considerata, censuit, & decreuit, non licuisse, nec licere, sub quocumque titulo, prętextu, seú colore duos fratres germanos in Definitorium ingredi, & si modó in aliquibus Prouincijs ingrediuntur, vnum omninò excludi mandauit: Defectus verò si qui forsan, ob tale ingressum vsque modo intercesserint supple-

suppleuit, provt præsentium vigore decernit, mandat, & respectiuè supplet: Contrarijs quibuscumque non obstantibus. Rom. 20. Ianuar. 1662.

M. Card. Ginnettus.

Loco † Sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Regesto fol. 356.

Discreti.

SVMMARIVM.

Discreti perpetui Ordinis sunt Generales, & Commissarij Generales, & quare. num. 1.

Vocales, seù Discreti à Conuentibus mittendi ad Capitula Prouincialia, non sunt amplius eligendi, adest Decretum, & Breue Apostolicum. num. 2.

1. Discreti perpetui Ordinis sunt Generales, & Commissarij Generales officio functi, quæ præeminentia non est ambitionis fomentū, sed habitæ dignitatis insigne, quod licèt ab omnibus alijs Prælatis ablatū sit per Clementem VIII. Gregorium XV. & Vrbanum VIII. Generalibus tamen, & Commissarijs Generalibus remansit intactum, ipsa ratione dictante, vt publicis negotijs peritiores assistant. Sanctor. in Comment. Constit. Ordin. pag. 514.

2. An in Familia Cismontana sint iterum eligendi Vocales, seù Discreti, à Conuentibus mittendi ad Capitula Prouincialia.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardi-

Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit in Prouincijs Cismontanis, tàm Obseruantiæ, quàm Reformatorum, non esse locum præfatæ Discretorum electioni, ac proindè imponendum esse perpetuum silentium, facto verbo cum Sanctissimo. Romæ die 23. Octobris 1657. In Reg. huius Congreg. fol. 326. Hoc idem firmauit per Breue Apostolicum Alexander VII. provt sequitur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

SAcrosancti Apostolatus Nobis diuinitùs cõmissi ratio postulat, vt ea per quæ controuersiæ inter Religiosos viros, qui contemptis sæculi illecebris, vota sua sub arctioris vitæ Regulæ Altissimo reddere iugitèrque satagunt, exortæ perpetuò sopiantur, peculiari paternæ charitatis nostræ studio intendamus.

Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, visis per eosdem Cardinales supplicibus porrectis nomine plurimorum Fratrum Minorũ tum de Obseruantia, tùm Reformatorum nuncupat. Cismontanæ Familiæ Ordinis S. Francisci instantium pro restitutione assertæ consuetudinis eligendi Vocales, seù Discretos à Conuentibus mittendos ad Capitula Prouincialia, auditisque sæpius in particulari dictorum Cardinalium Congrega-

gregatione, dilectis filijs Fratribus Commissarijs, Generali, & Curiæ, nec non Procuratore Generali Reformatorum Ordinis prædicti, partibusque hinc indè, tàm verbo, quàm scripto informantibus, cum omnibus pro vtraque earum deductis, ac postmodum toto negotio in plena prædictorũ Cardinalium Congregatione (dilecto filio nostro Ioanne Baptista tit. S. Petri in Vincula eiusdem S.R.E. Presbytero Cardinale Pallotto nuncupato referente) diligentèr, & maturè discusso: in Prouincijs Cismontanis, tam Obseruantiæ, quàm Reformatorum dicti Ordinis, non esse locum præfatæ Discretorum electioni, auctoritate Apostolica tenore præsentium: ac proindè perpetuum desupèr silentium imponimus: salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decernentes paritèr easdem præsentes litteras validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabilitèr obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan. Decreto fel. rec. Innocentij Papæ X. prædecessoris nostri, & eius Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus etiam; vt præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignita-

gnitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in iudicio, & extrà adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 27. Iulij 1658. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

G. Gualterius.

In Regesto fol. 329. & Constitut. Generalibus Ordin. pag. 372.

Donatio.

SVMMARIVM.

Donatio facta intuitu ingressus Religionis, declaratur valida. num. 1.

1. DVbium illud. An scilicèt Renunciatio, seù Donatio bonorum facta ab existente adhuc in sæculo prętextù, & intuitu ingressus Religionis, stante dispositione Conc. Trid. sess. 25. de Regul. cap. 16. valida sit, necne?

Illustrissimi Cardinales Concilij Interpretes diffinierunt in hunc modum videlicèt:

Sacra Congregatiò censuit, Decretum Concil. Trident. cap. 16. sess. 25. de Regularibus, & Monialibus, non habere locum in Renunciatione facta ante susceptionem habitus.

H. Card. Matth.

In Summa Bullarij Quarant. fol. 330. & in Regesto Congreg. Concil. Trident. fol. 176.

Eie-

Eiectus.

SVMMARIVM.

Incorrigibiles quomodo probandi, antequam eijciantur à Religione. num. 1.
Solus Generalis de consilio sex Patrum eijcere potest incorrigibiles. num. 2.
Sacra Congregatio declarat præfatos Patres eligi posse in vnaquaque Prouincia. num. 3.
Sacra Congregatio extendit facultatem eijciendi incorrigibiles, (seruat. seruandis) Commissarijs Prouinciarum Orientalium, & Occidentalium. num. 4.
Dubia, & respons. Sacræ Congregationis Concilij ad eiectos, & incorrigibiles pertinen. num. 5.

1 A Religione nullus eijci potest, nisi sit incorrigibilis, & per annum in carceribus probatus in ieiunio, & pœnitentia. Sacra Congregat. Concilij Tridentini die 21. Septemb. 1624 de mandato Vrban. VIII. prout in libello Decretorum.

2. Eijci non potest incorrigibilis à Religione nisi à Generali, de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus, & tunc nonnisi instructo processu, & plenè probatis causis expulsionis. Pro cuius intelligentia.

3 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interp. Sanctiss. D. N. approbante, declarauit sex Patres in singulis Capitulis, vel

Congregationibus generalibus eligendos, de quorum consilio, & assensu, Generalis potest Regulares incorrigibiles à Religione eijcere, in vnaquaque Prouincia eligi posse, eosdemque sic electos, si Generalis tam longè absuerit, vt vna cum eis conuenire non possit, debere ad eundem transmittere summarium Processus, vna cũ eorum voto, vt iuxtà illud Generalis possit ad sententiam expulsionis procedere: Interea tamen vsque ad primum generale Capitulum, vel Congreg. proximè celebrandam, Sua Sanctitas annuit, vt eiectio seruata in reliquis forma Decreti, hac de re editi, fieri possit à Generali, & idem cum consilio, & assensu sex Patrum, quos idemmet Generalis in qualibet Prouincia, infrà quatuor menses elegerit. Nona Augusti 1625.

S.Card. S.Susannæ.

Loco ✝ sigilli.

Prosper Fagnanus Sac.
Congr. Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 187.

4. Hanc facultatem eijciendi incorrigibiles extendit Sac. Congreg. Commissarijs Prouincialium Orientalium, Occidentalium, ac Insularum (seruatis seru.) prout sequitur.

Eminentissimi Patres.

Cum circa Decreta de Eiectis, & Apostatis, sit iam per hanc Sacram Congreg. concessum Ministro Generali Ordinis S.Francisci de Obseruantia, vt in vnaquaque Prouincia suæ iurisdictio-

nis

nis possit eligere sex Patres ex grauioribus, infrà quatuor menses, quorum assensu possit eijcere à Religione incorrigibiles. Et cum dicta Religio sit ita dilatata, vt numquam possit præsentialiter adire quamplures Prouincias, præsertim Orientalium, Occidentalium, ac Insularum, necnon Germaniæ & Flandriæ, ad quas ex Decreto prædictæ Religionis, & consuetudine, destinantur Generales, & particulares Commissarij, seù Visitatores cum plenitudine potestatis: Supplicat prædictus Minister Generalis, vt dignentur Dominationes VV. Eminentissimæ prædictā facultatem sibi concessam extendere ad Commissarios, & Visitatores prædictos per præfatum Ministrum Generalem electos, seù eligendos, quod habebitur pro summa gratia.

Sac. Congr. Card. Concil. Tridentini Interpretum censuit indulgendum esse Generalibus Commissarijs, & Visitatoribus ad suprascriptas Prouincias ablegatis, vt Regulares Incorrigibiles eijcere possint, vna cum sex Patribus grauioribus pro vnaquaque Prouincia eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus. Atque interea, vsque ad primum generale Capitulum, vel Cōgregationem proximè celebrandam, annuendum esse, vt eiectio, seruata in reliquis forma Decreti, hac de re editi, fieri possit à Commissarijs,& Visitatoribus antedictis, vna cum consilio, & assensu sex Patrum, quos ipsimet Commissarij, & Visitatores in qualibet Prouincia elegerint: Idque agendum cum Sanctissi-

mo Domino Nostro, qui die 17. eiusdem mensis Augusti 1625. benignè annuit.

Cosm. Card. de Torres.

Loco ✝ sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

5 Pro complemento huius tituli referam Responsiones Sac. Congreg. Conc. Trident. ad dubia proposita pro incorrigibilibus, & eiectis, videlicet.

Procurator Generalis Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum; mediante intercessione Eminentissimi de Lugo Card. Protectoris, Supplicat pro sua (vt inquit] & aliorum Superiorum Regularium intercessione, per hanc Sacram Congregationem responderi ad infrà quæsita super Decreto de Apostatis, & Eiectis, iussu Summi Pontificis, ex sententia eiusdem Sac. Congreg. edito anno 1624.

1 An Regularis constitutus in carceribus, spatio vnius anni in ieiunio, & pœnitentia, ad finem, vt tamquam incorrigibilis à Religione eijciatur, si è carceribus fugiat, dicto carcerationis anno nondum expleto, & deinde sit captus, possit tunc vt incorrigibilis eijci, An verò quid aliud faciendum sit?

2 An Regularis pluribus interpolatis vicibus pro reiteratis delictis in diuersis tēporibus commissis, in carceribus detentus, possit vno in carcerationis anno (vt supra interpolato expleto] tanquam incorrigibilis à Religione eijci, si post dictum

dictum annum carcerationis interpolatum, [animo indurato, in sua pertinacia perseuerans, iterum delinquat?

3 An Generalis Ordinis possit delegare facultatem eijciendi à Religione Prouincialibus, seù Commissarijs, vel Vicarijs Generalibus: Et an delegatio sit à Generali facienda an quolibet casu, an verò indefinitè in omnibus casibus?

4 An sex Patres, de quorum consilio, & assensu eiectio fieri debet, sint eligendi de tota Religione, an potius sufficiat ex qualibet Prouincia seù Regno?

5 Quod si à Religione huiusmodi sex Patres non fuerint electi in Capitulo, seù Congregatione Generali, quid faciendum sit vsque ad primum Capitulum Generale.

6 An sufficiat, vt Prælatus Conuentualis, seù Prouincialis conficiat Processum (stylo Religionis seruato,] & illius summarium transmittat Generali Ordinis, seù illius delegato, qui adbitis sex Patribus electis, quilibet illorum videat eumdem Processum, vt transmittat votum suum per litteras eidem Generali, seù Delegato?

7 An Generalis, seù Delegatus possit ferre sententiam eiectionis à Religione, quando à tribus ex sex Patribus electis, seù ab illorum maiori parte, dicta sententia approbetur; An potius sit necessarium, vt omnes sex dent votum, itaut ex defectu voti, etiam vnius non possit sententia validè ferri?

Die 21. *Iunij* 1653.

SAcra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum omnibus maturè perpensis.

Ad primum Respondit. Regulares delinquentes, vti incorrigibiles eijci non posse à Religione, anno carcerationis nondum completo.

Ad secundum. Non sufficere annum carcerationis interpolatè expletum, sed requiri spatium vnius anni continuum, & integrum.

Ad tertium. Generalem Ordinis non posse delegare facultatem eijciendi à Religione Prouincialibus pro eorum Prouincijs, seù Commissarijs, vel Vicarijs Generalibus.

Ad quartum. Inhærendo declarationi alias factæ die 5. Augusti 1625. à san. mem. Vrbani VIII. approbatæ, respondit, sex Patres eligi posse in vnaquaque Prouincia, seù Regno.

Ad quintum. Respondit recurrendum esse ad Sacram Congregationem in singulis casibus.

Ad sextum. Processus esse conficiendos iuxtà stylum, & Constitutiones Religionis, & illorum transumptum authenticum esse transmittendum ad singulos sex Patres electos, qui per litteras possint votum dare.

Ad septimum. Sententiam eiectionis à Religione fieri debere saltem de voto maioris partis sex Patrum electorum.

Petrus Aloysius Card. Carafa Præf.

Franciscus Paulutius Sac. Congr. Concil. Sec.

In Regesto huius Congregationis fol. 189.

Electio

Electio.

SVMMARIVM.

In electionibus quænam Constitutiones legendæ sunt? num. 1.

Quænam electiones fieri debent per suffragia secreta, & ballottationes, num. 2.

Electiones Officialium Ordinis quomodo dicantur canonicæ, num. 3.

Electio per schedulas secretas fiat, num. 4.

Et si in primo scrutinio non sequatur iterentur scrutinia donec fiat electio, ibidem.

Differentia inter electiones Officialium Ordinis, num. 5.

In paritate votorum, Minister Prouincialis deficiente Præside, habet votum decisiuum, num. 6.

Nomina eligentium nunquam publicari debent, num. 7.

Manifestans publicè votum suum, permittente Capitulo, reddit electionem inualidam, num. 8.

Duo Disquisitores debent scribere schedulas Vocalium infirmorum, & nescientium scribere, num. 9.

Quod in Prouincia Strictioris Obseru. Mediolanen. omnino tollantur diuisiones, & conuentiones partium, ad hoc vt electiones fiant ad præscriptum Constitutionum. num. 10.

1 IN electionibus, ante omnia legendæ sunt Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Clem. VIII. in Decretis pro Reformatione Regularium num. 35. & 36. Item Decretum Sacræ, & Vniuersalis Inquisitionis de manda-

dato Vrbani Octaui, incip. Sanctissimus, prout in libello Decretorum. Item Decretum super erectione studiorum linguarum Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, positum V. Decreta, n. 3. Demum Decretum, Cum non sine graui animi molestia, &c. V. Congreg. S. Officij, n. 3.

2. De cætero, omnes, & singulæ electiones Prominiſtrorum, Custodum, & Guardianorum nostri Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fieri debent iuxtà Breue Vrbani Octaui, videlicet.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

RELigiosos viros, qui abnegantes semetipsos, vt facerent voluntatem Domini, suam fregerunt, sicuti peculiaribus huius Sanctæ Sedis fauoribus, & gratijs dignos existimamus, ità ad circumspectam illius prouidentiam pertinere dignoscimus, ea sedulò statuere, atque ordinare, quibus Religiosi ipsi, qui in ea, quàm singulari diuinæ benedictionis præsidio ingressi sunt, via digne ambulantes, amplioribus in dies coram oculis Domini proficiant incrementis.

Hinc est, quod Nos, dilectorum filiorum Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum pro paterno, quos eos prosequimur charitatis affectu, statu, & fælici gubernio consulere, eisque specialem gratiam facere volentes, supplicationibus dilecti filij Fabij Papazzoni

zoni Commissarij Generalis Curiæ eiusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vt de cætero omnes, & singulæ electiones, tàm Ministrorum Prouincialium, & Custodum, quàm Guardianorum dicti Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fiant, & in paritate suffragiorũ, Præsidens electionibus huiusmodi, votum, siuè suffragium decisiuum habeat.

Prætereà, vt postquam Statuta generalia dicti Ordinis in vnum volumen compilata, & Typis ædita, & reuisa, & approbata per Sedem Apostolicam fuerint, nulla alia ab indè in futurum statuta, seù Constitutiones in Familia Cismontana eiusdem Ordinis fieri, seù condi possint, sed prædicta Generalia statuta; postquam vt præfertur reuisa & approbata per dictam Sedem fuerint, imposterum seruari debeant.

Ad hæc, vt de cætero Fratribus de familia nuncupatis dicti Ordinis transitus ad Fratres Reformatos eiusdem Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seù Congregationibus Prouincialibus, cum consensu vtriusque Ministri Prouincialis, vel Ministri Generalis, & quod eos, qui à Fratribus Reformatis huiusmodi ad illos de familia transire voluerint, fel. rec. Clementis Octaui, & Pauli V. Roman. Pontif. prædecessorum nostrorum, ac nostrarum in simili forma Breuis hac super re alias emanatarum litterarum forma omnino seruetur; Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

Demum, vt Fratres eiusdem Ordinis ad audiendas Christi fidelium Confessiones alias appro-

probati, omnibus, & singulis facultatibus, Pœnitentiarijs Apostolicis in hac Alma Vrbe nostra concessis, circa administrationem Sacramenti Pænitentiæ in Ecclesia S. Mariæ Angelorum nuncupat. eiusdem Ordinis propè Assisium quotannis die secunda Augusti, qua festum solemne in dicto Ordine celebrari consueuit, dumtaxat vti possint eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & ab omnibus, ad quos spectat inuiolabiliter obseruari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Familiæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo

Pisca-

Piſcatoris die decima Nouembris 1642. Pontificatus Noſtri Anno Vigeſimo.

M. A. Maraldus.

Aduertendum pro intelligentia huius Bullæ, quod ſupplicatio Religionis facta fuit pro electione Prominiſtrorum, & Cuſtodum mittendorum ad Comitia Generalia; nihilominus fuit impreſſum, Miniſtrorum, quod non afficit. Item vbi agit de tranſitu, è Familia ad Reformationem non benè citatur Clem.Oct. quia nullam in Bullis ſuis fecit mentionem de huiuſmodi tranſitu. Demum circa Collectionem ſtatutorum, iam facta fuit anno præterito 1663. & non eſt ampliùs facienda, ſed tantùm obſeruanda.

3 Electiones omnes Officialium Ordinis nedum ſecretas, ſed etiam canonicas eſſe, ex Trident. ſeſſ. 25. cap. 6. cautum eſt. Electio igitur Canonica, ſecundum antiquam, & probatiſſimam Ordinis diſpoſitionem ea dicitur, quæ à maiori parte Capituli, ſeù Congregationis celebratur; Maiorem verò partem, quilibet, exceſſus facit, vt ſi vota nouem ſint, quinque maiorem partem cònſtituant. In Conſtit. Ordinis pag. 138. num. 1.

4 Quia verò ex Sacra Tridentina Synodo electioni per vota ſecreta celebrandæ certa forma non præſcribitur, idcircò per ſchedulas ſecretas fieri in ordine noſtro, cautum eſt. In Conſtitut. pag. 139. num. 7. Si igitur in primo ſcrutinio electio non ſequatur, iterentur eodem modo ſcrutinia, donec electio facta ſit, ita tamen, vt infra diem vnum, hoc eſt à Solis ortu, vſque ad occa-

ſum

ſum omninò fiat. Qua intra tale tempus non facta, ſi electio Miniſtri Prouincialis fuerit, ad Generalem deuoluatur; Intereà Commiſſarius per Præſidem inſtituatur, & Acta Capitularia quæcumque terminentur, & perficiantur. Ibid. pag. 140. num. 11.

5 Ex prænarratis liquidò conſtat differentia electionis Officialium Ordinis; nã Miniſter Prouincialis vnà cum Diffinitorio in Capitulo per ſchedulas ſecretas, iuxtà Clementinam, Exiui de Paradiſo de verb. ſignif. artic. 9. eliguntur; Guardiani verò per ſuffragia ſecreta. At extrà Capitulum electiones Prominiſtrorum, Cuſtodum, ac Guardianorum fieri debent per ſuffragia ſecreta, ac ballottationes, & in paritate votorum Præſidens electionibus huiuſmodi votum, ſeù ſuffragium deciſiuum habet.

6 Pro cujus intelligentia obſeruandum eſt, quod quamuis Sacra Congregatio anno 1652. decreuiſſet, quod in electionibus in paritate votorum, votum deciſiuum competeret tantùm Præſidenti, non autem Prouincialibus, etiamſi electionibus præfuiſſent, nihilominus ob incommoda, quæ indè oriebantur in negotijs decidendis. Inſtante P. Commiſſario Generali, eademmet Sacra Congregatio benignè annuit, quod Miniſter Prouincialis in electionibus præfatis, deficiente Præſide, habeat votum deciſiuum, in paritate votorum, prout ſequitur, videlicet,

Beatiſſimo Padre,

Frà Sebaſtiano di Gaeta Commiſſario Generale de' Minori Oſſeruanti, e Riformati, proſtrato a' ſan-

a'ſanti piedi di Voſtra Beatitudine eſpone, come quaſi tutte le Prouincię Ciſmontane commeſſe al ſuo gouerno ſono d'ordinario in Diffinitorio ſei Padri, cioè Prouinciale, Cuſtode, e quattro Diffinitori. E perche tal'hora così nell'elettioni de'Guardiani, & altri Offitiali, come nella determinatione delle cauſe, e di altri negotij graui poſſono in contradittione riuſcire i voti pari, onde ſenza concluderſi coſa alcuna naſcono diſordini. Supplica humilmente V.Santità à prouedere d'opportuno rimedio in futuro, ò commandando, che in tal caſo di parità s'aggiunga al Diffinitorio vn'altro Padre con voto attiuo, ò concedendo al Prouinciale il voto deciſiuo, ſicome Vrbano Ottauo di fel.mem.il concedè à i Preſidenti dell'elettioni canoniche (hora dalla Sacra Cõgregatione dichiarato nõ intenderſi per li Prouinciali, mà per li Commiſſarij, quãdo ſi mandano dal Superiore Generale) ò pure in altro miglior modo, che parerà alla S. Voſtra. Quam, &c.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotijs, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, ad euitandam paritatem ſuffragiorum, quæ ex numero pari ſex Vocalium, quibus Diffinitoria Prouincialia conſtant, tàm in electionibus faciendis, quàm in negotijs decidendis oriri poteſt; Miniſtris Prouincialibus deficiente Præſide, in huiuſmodi caſibus votum deciſiuũ conceſſit. Dat. Romæ 13. Martij 1653.

M. Card. Ginettus. Loco † ſigilli.

H. Archiep. Patraceñ Secret.

In Regeſto huius Congregationis fol. 185.

7 In electione, vota debent ità esse secreta, vt singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, Trident. sess. 25. cap. 6.

8 Irrita est electio, in qua vnus electorum, publicè manifestat suum votum, permittente Capitulo. Lezan. num. 11. quod decisum fuit à Rota in vna Treuerensi 20. Nouembris 1624. coram Illustrissimo D. Coccino. Rodrig. in sum. c. 102. num. 4.

9 Infirmorum vota, & non valentium, ac nescientium scribere debent sumi à duobus Disquisitoribus, quæ deferre debent in locum electionis in vrna, & patenter ponere in vaso reliquarum schedularum. Reform. 1642. pag. 71. num. 21.

10 Cum nil magis proficuum sit Religioni, quam meliores eligere in Superiores, & nil deterius illi euenire possit, quam sub titulo iustitiæ distributiuæ, in conferendis honoribus, æqualitatem sustinere, vt æqualia omnia omnibus, idest doctis, & indoctis, iunioribus, & senioribus, stultis, & sapientibus, robustis, ac debilibus reddantur; hinc est, quod Sac. Congregatio volens huic malo occurrere sequens decretum seruari mandauit, videlicet.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Signori.

Frà li molti abusi introdotti nel Capitolo passato di questa Riformata Prouincia di Milano dal P. N. N. Commissario in detto Capitolo, il principale fù l'introdurre in detta Prouincia sei distretti, assignando à ciascun distretto vn Padre di tal distretto in Diffinitorio con suoi Guardiani,

cosa,

cosa, che à prima faccia pare,ch' habbia assai del ragioneuole; mà li disordini che del continuo nascono mostrano il contrario, per esser vn elettione ristretta, & artata contro la libertà, e dispositione de Sacri Canoni, li quali vogliono, che l'elettioni siano secondo le virtù, e meriti, e non secondo il luogo, e Patria. Simili elettioni faceuano anco le Prouincie della Marca,e Bologna, e furono per li molti disordini, che nasceuano, con gran maturità leuate dalla Sac. Congregatione, come è noto al P.Commissario Generale; senza il consenso di cui fece il sopradetto Visitatore questa legge, la quale essendo fatta senza il placet de'Superiori Generali, e contro la mente della Sac.Congregatione, si supplica l'EE. VV.à rimediare.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, iniungendum censuit, prout tenore præsentium iniunxit Patri Commissario Generali Ordinis huiusmodi, qui curet, vt omninò tollatur asserta diuisio, & conuentio, ac electiones præfatæ fiant ad præscriptum Constitutionũ Apostolicarum, & Ordinis eiusdem: sicque, & non aliter exequi mandet, & præcipiat. Romæ die 5.Decembris 1657.

M.Card.Ginettus.

Loco † Sigilli.

E.Episcopus Camer.Secret.

In Regesto huius Congreg.fol.200.

R *Forma*

Forma absolutionis in omnibus Capitulis ante electionem seruanda. Dicto Confiteor, &c. Misereatur vestri, &c. Indulgentiam, & remissionem, &c.

DOminus noster Iesus Christus vos absoluat, & ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Sanctæ Sedis Apostolicæ mihi in hac parte commissa, & vobis concessa, absoluo vos ab omni vinculo excommunicationis, si qua incurristis, & restituo vnioni, & participationi fidelium, necnon Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, dispensando vobiscum in omni sententia irregularitatis, suspensionis, & interdicti, si qua innodati estis, & ad effectum electionis canonicè, & ritè nunc per vos celebrandæ, quatenus opus sit, & indigetis, vos habilito. In Nomine Patris, &c. Amen.

Eleemosyna.

SVMMARIVM.

Regulares non possunt probiberi ab eleemosynarum petitione, ponitur Decretum. nu. 1.

Inquisitores possunt procedere contra impedientes quæstuationem. n. 2.

Religiosus subditus, absque licentia, nullam potest eleemosynam facere. num. 3.

Frater Minorita cum facultate Superioris, potest subuenire

nire paupertati Parentum. num. 4.

Pauperes petentes eleemosynam per Ecclesiam, expelli mandat Pius V. num. 5. Vide quaritare.

1 Regulares mendicantes non debent prohiberi ab eleemosynarum petitione in Diœcesibus vbi habent Conuentus, sed tantùm teneri ostendere licentiam Episcopo loci, si extra loca vbi habent Monasteria quæstuare voluerint, prout à Sac. Congregatione anno 1621. prouisũ fuit sequenti Decreto. Videlicet.

Illustriss. & Reuerendissimi Domini.

Procuratores Ordinis Mendicantium conqueruntur, quod Fratres eorum à nonnullis Episcopis, & locorum Ordinarijs interpellantur quominus eleemosynas quærant in ipsamet Diœcesi, vbi quis illorum Conuentus existit. Insuper aliqui ex ipsis etiam prohibent, quin ijdem Fratres eleemosynas in sua Diœcesi, extra Conuentus locum, nisi per quinque, aut sex milliaria petant; Cum autem id priuilegijs Apostolicis aduersari videatur, cadatque in graue Religionum detrimentum, supplicant ijdem Procuratores, vt declaretur; An hæc fieri possint ab Episcopis, necne?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quominus per se ipsos in Diœcesibus, vbi habent Conuentus eleemosynam quærant, sed tantùm si extra loca vbi Monasteria existunt quæritare voluerint, teneri suorum Superio-

rum licentiam Ordinario ostendere.

R.Card.Vbaldinus.

Prosper Fagnanus Secr.

Hoc Decretum habet executorialem Marci Antonij Franciotti Prothonotarij Apostolici, vt in Bullario paruo Franciscano fol. 395. In Regesto Sac.Congr. Concil.Trid.fol.18.

2. Hinc est, quod contra quoscumque Ordinarios inhibentes dari eleemosynas Religiosis Mendicantibus, possunt procedere Inquisitores hæreticæ prauitatis. Lezan.to.5.in 3 fol.431.

In Mare magnum Eremitarum S. August, ibi, circa §.51.

3 Religiosus subditus nullam potest eleemosynam facere absque licentia, saltem tacita sui Prælati, aliàs est reus voti paupertatis. D.Thom, 2.2. qu.32.art.8. D.Anton.3.par.tit.16. cap.1.notab.4. In quibus autem casibus præsumatur prædicta licentia tacita Prælati, docet Peyrin.de subdito qu.2. cap. 2.§. 8. At cum facultate Prælati, etiam Fratres Minores de Obseruantia subuenire possunt paupertati parentum pauperum, prout in sequenti exemplo, videlicet.

4 Osseruanti. Al memoriale di Frà Tomaso ad Antico, Osseruante della Prouincia della Marca, il quale supplica di poter applicare la limosina della Predica alle necessità della Madre, e Sorella pouere.

Sacra Congregatio, &c. audito, & consentiente Procuratore Ordinis huiusmodi, censuit petitam facultatem Oratori concedendam, prout præsentis decreti virtute concedit, arbitrio Ven.

Patris

Patris Generalis eiusdem Ordinis, ac dummodo eleemosynæ huiusmodi rectè referantur ad manus Syndici Conuentus, vbi Orator de familia commorari contigerit. Ipseque Syndicus in eiusdem Oratoris Matris, & Sororis necessitates applicet. Residuum verò in communes ipsius Conuentus necessitates erogetur. Romæ 20. Ianuarij 1634. In Regest. Sacræ Congeg. Regular. fol. 132.

5 Regulares debent deputare aliquem, qui pauperes eleemosynas petentes per Ecclesias, tēpore Missarum, Prædicationum, aliorumque Diuinorum Officiorum, eijciat, quod si negligentes fuerint, grauissimè ab Ordinario corripiantur: Sic præcipit Pius Quintus in Constit. eius 5. incip. Cum primùm, &c. apud Cherub. tom. 2. Bullar. Vide v. Quæritare.

Episcopus.

SVMMARIVM.

An Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias, & Monasteria Regularium. num. 1.

An Mendicantes in executione suorum priuilegiorum possint grauari ab Episcopis? in hoc decreto quinque notabilia deciduntur. num. 2.

Quam facultatem exercere possunt in exemptos Regulares ob custodiendam clausuram Monial. num. 3.

1 AN Episcopus habeat facultatem visitandi Ecclesias, & Monasteria Regularium?

Sacra Congregatio Concilij censuit, Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cuiusuis Decreti eiusdem Concilij, nullam habere facultatem, quouis tempore, in Monasterijs, Domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarum sæcularium, visitandi Sacristias, paramenta, vasa sacra, Altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam Tabernaculum, seu Pyxidem, in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur. Flau. Cherub. in Compend. Bull. in Bullar. 41. Pij V. Peyrin. tom. 2. fol. 181. num. 17. refert Quaranta in summ. Bull. V. Priuilegia Regular. pag. 514.

2 An Mendicantes in executione suorum Priuilegiorum possint grauari ab Episcopis, & locorum Ordinarijs.

Lecto in Sacra Congregatione Regularium Memoriali, oblato nomine totius Familiæ Mendicantium quorumcumque Prouinciarum, pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquærentium, qualiter contra formam suorum Priuilegiorum, Sacrorum Canonum, Concilij Tridentini, & Ordinationum Apostolicarum, in quamplu ribus ab Ordinarijs locorũ grauantur, prout eiusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi Domini Cardinales his maturè consideratis, statuerunt, & decreuerunt infra notata ab eisdem locorum Ordinarijs perpetuò, & inuiolabilitèr obseruari debere.

Primò, quod circa sæcularium confessiones ab ipsis Fratribus Mendicantibus, audientibus, seruetur Decisio Congregationum Sacri Concilij, & Epi-

& Episcoporum, corriganturque Ordinarij, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentijs concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, prohibeantur. Tertiò, Ordinarij in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tàm ciuilium, quàm criminalium minimè sese ingerant; paritèr nec in Visitatione eorundem Fratrum, vel Ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Concil. Trid. Decreta conceditur.

Quartò, non impediant Fratres pulsare Campanas ad Matutinum, ad horas, & ad Missam, antequam pulsetur Campana maioris Ecclesiæ, præterquam in die Sabb Sancti.

Quintò, quo autem ad quartam funeralium, seruetur Decretum Concil. Trident. Romæ 25. Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Georgius Palear Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 136.

Reliqua vide V. Eleemosyna, V. Confessarius, quoad examinationem, approbationem, & executionem.

De potestate Episcopi circa Clausuram Monialium.

3 Die 26. Iunij 1627. in vna Viterbien. quæsitum fuit. An Episcopus ob clausuram custodiendam, etiam in Monasterijs Regularibus subiectis, possit excommunicationis latæ senten-

tiæ pœnam sibi reseruatæ imponere, circa aperitionem ostij Clausuræ extra casus indigentiæ, nec non circa accessus, & colloquia cum Monialibus, dictaque excommunicatio liget, nedum Regulares accedentes, verùm etiam Moniales, facta de illis mentione, adeò vt Superior Regularis ab huiusmodi excommunicatione absoluere nequeat.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit, Episcopum posse.

F. Card. Verospius.

Franciscus Paulutius Sac. Congreg. Conc. Secr.

In Regesto huius Congregationis fol. 42.

Eucharistia.

SVMMARIVM.

A Regularibus quomodo, & pro quibus exponenda. numero 1. & 2.

Non fiat concio capite tecto. num. 3.

Communicans quando satisfacit præcepto. num. 4.

Regulares non communicent ipso die Paschatis. num. 5.

Possunt administrare aduenis, & peregrinis. num. 6.

Etiam famulis continuò secum commorantibus. num. 7.

Etiam cuicumque constituto in articulo mortis, absente Parocho. num. 8.

1 NOn exponatur cum solemnitate à Regularibus sine licentia Ordinarij Congregat.

gat. Rituum 26. Februarij 1628.

2 Pro personis particularibus exponitur in ostiolo Tabernaculi, aut in Pyxide velata cum luminibus, & assistentia. Congregatio Episcoporum 7. Septemb. 1598.

3 Non fiat Concio coram Sacramento in Altari exposito, capite tecto. Congr. Rit. 16. Februarij 1630.

4 Communicans in Hebdomada maiori, vel infra octauam Paschæ, satisfacit præcepto. Eugen. IV. anno 1446.

5 Non satisfacit præcepto sæcularis sumens Eucharistiam in ipso die Paschatis in Ecclesia Regularium, non habentium curam animarum. Congregatio Concilij 23. Ianuarij 1586. 14. Martij 1615.

6 Possunt Regulares administrare Eucharistiam aduenis, & peregrinis, etiam in die Paschatis ad implendum præceptum annuæ communionis. Iul. II. Constit. 1. Dum ad sacrum, &c. §. 37. apud Peyrin. to. 2. pag. 46. Amplia à fortiori, quoad Religiosos extraneos, quando hi absunt à loco suorum Prælatorum. Tunc enim præsumitur adesse licentia ipsorum. Nau. in man. c. 27. num. 102.

7 Possunt Regulares Eucharistiam suis famulis secum continuò commorantibus administrare, etiam per modum Viatici in articulo mortis. Iulius II. vbi supra §. 15. Dian. par. 5. tract. 3. resolut 52.

8 Absente Parocho, possunt Regulares licitè administrare Eucharistiam cuicumque constituto

tuto in articulo mortis. Eminentiss. de Lugo de Sacram. Euchar. disp. 18. sect. 2. num. 53. tunc enim præsumitur consensus Parochi, & Ecclesiæ.

Exequiæ.

SVMMARIVM.

Non retardetur sepultura mortuorum. num. 1.

Antequam sepeliantur mortui, expectetur tempus præfixum ab Ecclesia. num. 2.

Hæredes possunt vocare Clerum sibi beneuisum. num. 3.

Quoad accessum ad domum defuncti. num. 4.

Cadauera defunctorum quomodo leuanda. num. 5.

Quoad delationem defuncti per vias, in hoc decreto, de Tertiarijs, multa sunt notanda. num. 6.

Vnica tantum Crux deferenda, in hoc decreto sunt, & alia multa obseruanda. num. 7.

Parochus tenetur comitari defunctum. num. 8.

Quoad officia præstanda super cadau. num. 9.

Præfata Decreta habent executorialem. num. 10.

Consanguinei non tenentur parentare in Ecclesia parochiali. num. 11.

Excommunicatio contra Parochum in Pergine ob non paritionem Decretorum ad sepul. spectan. num. 12.

1 SVb quouis prætextu non retardetur sepultura mortuorum, Sac. Congreg. Episc. & Regul. 5. Maij 1617.

2 Non offerantur mortui sine licentia Episcopi, ante Solis ortum, & post occasum. Neque nisi

nisi post 12. horas ab obitu: qui verò repentina morte obeunt, non ante horas 24. Pro. 6.

3 Hæredes defunctorum possunt vocare numerum Sacerdotum sibi beneuisum. Congregatio Episcoporum 5. Maij 1617.

Quoad accessum ad Domum Defuncti.

4 REgulares vocati ad sepeliendos mortuos, etiam in eorum propria Ecclesia, conuenire debent ad Ecclesiam Parochialem, in cuius limites defunctus existit, & indè cum Parocho ad domum defuncti, & nullo modo permittendum est, expectare Parochum per vias, vel ad domum defuncti, non obstante contraria consuetudine, prout resolutum fuit per Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium die 13. Nouembris 1600. & à Sacra Rituum Congregatione die 15. Decemb. 1632. vt in Regest. eiusd. fol. 28.

5 Defunctorum cadauera, de Domo propria leuare, non licet Regularibus, nisi de licentia, & consensu proprij Parochi, vel nisi requisitus venire, expresè omninò recuset. Sic præcipit, & mandat Sac. Congr. Episc. & Reg. per præsens Decretum, videlicet. Licet in Sacro Lateranensi Concilio statutum fuerit, &c. & infrà. Ideò volens eadem Sacra Congr. omnem eiusmodi dissentionum, & scandalorum, materiam, & occasionem præcindere, atque infuturum prouidere, vt tam Parochi, quàm Fratres ipsi vnanimi, inter se voluntate, & ea, qua par est charitate.

Chri-

Christianæ pietatis officia defunctis præstent, declarat, & huius decreti tenore statuit prædictis Fratribus Ordinis Minorum de Obseruantia, alijsque quibusuis Regularibus quorumcumque Ordinum, & Congregationum, tam mendicantiũ, quàm non mendicantium existant, nullo modo licere, etiam specialis alicuius consuetudinis prætextu, Parochias cum Cruce processionaliter, aut aliàs ad efferenda, & leuanda defunctorum funera, intrare, vel illa leuare, & efferre, nisi vocato, & expectato proprio defuncti Parocho, eoque ibidem præsente: Si tamen ipse aliter fieri non consentiat, & permittat: Vel nisi requisitus venire expressè omnino recuset. Atquè ità obseruari mandat, & districtè præcipit, Romæ 12. Ianuarij 1604.

Alex. Card. Florent.

Hier. Agucchius Secret.

In Reg. eiusd. fol. 39.

Quoad delationem defuncti per vias.

6 DEfunctorum corpora sepelienda in Ecclesiá Regularium, directè deferenda sunt ad eam, non obstante consuetudine, quod prius deferantur ad Matricem Ecclesiam, prout censuit Sac. Congregat. in responsione petitionis quartæ sequen. Decreti, videlicet.

Cum inter Fratres Reformatos Ordinis Minorum Obseruantiæ S. Francisci, necnon pro tempore existen. Archipresbyterum, seù Parochum loci Fiani, Nepesinæ Diœcesis. in sepeliendis eiusdem

dem Ordinis Tertiarijs, diuersæ; vt plurimum orirentur controuersiæ, supplicatum fuit, nomine Patris Custodis eorumdem Fratrum Prouinciæ Romanæ in hac Sacra Congregatione Cardinalium, negotijs Regularium Præpositorum infrascriptas resolui petitiones.

1 An Tertiariorum sui Ordinis cadauera in Ecclesiijs pariter suæ Religionis sint sepelienda?

2 An in eisdem etiam Ecclesijs sepelienda sint cadauera eorum, qui dicti Ordinis habitu induti, ex hac vita migrarunt?

3 Nam, & illi, qui coram testibus dumtaxat, licet absque scriptura in eisdem Ecclesijs sepulturam sibi elegerint, ibidem sint sepeliendi?

4 An tam supradictorum, quàm aliorum quorumcumque cadauera in alterius Parochia existentia, & in Ecclesijs eorumdem Fratrum sepelienda, prius ad Ecclesiam Parochialem, ad benedictionem, & vltimum vale à Parocho recipiendam deferri debeant. Num verò ab ædibus defunctorum ad dictas Fratrum Ecclesias, recto tramite, sint transportanda.

Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, Illustrissimo de Aracæli referente, partibusque auditis, responderunt in hunc, qui sequitur modum.

Ad primum, Tertiarios huiusmodi, si qualitatibus in Bulla fel. rec. Leonis Papæ Decimi præscriptis, sint præditi, videlicet si viri collegialiter, aut claustraliter viuant: Mulieres verò virginalem, vel cælibem, aut castitatẽ Vidualem, sub expresso voto, & Tertiariorum habitu vitam ducant,

cant, posse & debere, etiam inuito, ac minimè requisito Parocho, in supradictis Fratrum Ecclesijs sepeliri: Secus verò, si supradictis qualitatibus careant, ac nisi subsequentis secundi capitis dispositione compræhendantur.

Ad secundum si conditiones in Bulla Aurea fel. rec. Pij Quarti contentas, in ipsis adimpletas esse constiterit, videlicet. Quod à Guardiano domus loci, in quo tales decedere contigerit, aut ab alio Superiore, vel ab altero, cui id Superior committendum duxerit, habitum huiusmodi recipientes præmonuerint eorum cadauera, propter habitus concessionem, & receptionem, pœnes ipsos Fratres, quorum habitum gestant, esse sepelienda, eo casu, cum habitu Religionis decedentes, in Ecclesijs pariter eiusdem Religionis, Ecclesiasticæ sepulturæ esse tradendos.

Ad tertium, in supradictis Ecclesijs, esse sepeliendos, sine præiudicio tamen iurium Parochialium.

Ad quartum, Cadauera huiusmodi, ad prædictorum Fratrum Ecclesias, recto tramite deferri posse, ab ijsdem tamen Fratribus, monendum esse prius, ac requirendum, ac expectandum proprium defunctorum Parochum, quo requisito, expressè venire recusante, licere eisdem Fratribus, etiam ipso inuito, supradicta cadauera ad easdem Ecclesias transportare. Romæ die vndecima Decemb. 1615.

Antonius Maria Card. Gallus.

Loco † sigilli. V. Theatin. Secr.

Hoc

Hoc idem iterum decreuit, & firmauit eadem met Sacra Congregatio, videlicet, quod cadauera ſepelienda, recto tramite, ab ædibus defunctorum ab Eccleſias deferri licitè poſſint. Die 14 Ianuarij 1639.

Vnica tantum Crux deferenda.

7 Quia delatio defuncti ad ſepulturam Eccleſiaſticam, non computatur inter Proceſſiones, quæ fieri ſolent ab Eccleſia Catholica in honorem Dei, ac Sanctorum eius, debent omnes pergere ſub cruce illius Eccleſiæ ad quam defunctus deferri debet, prout cenſuit Sac. Rit. Congr. in reſponſione quarti dubij ſequen. Decreti. Videlicet.

Eminentiſſimi, & Reuerendiſſimi Domini.

Regulares Terræ Matelicæ Camerinen. Diœceſ. proponunt Eminentijs Veſtris infraſcripta dubia, eaque humiliter petunt declarari.

1 An poſſint hæredes defunctorum vocare numerum Religioſorum ſibi bene viſum in deferendis cadaueribus ad Eccleſias?

2 An cadauera efferri, ſeu tolli poſſint ab alijs etiam Regularibus, & quibuſcumque, non vocato, nec expectato Parocho, niſi ipſe Parochus aliud permiſerit, vel adeſſe recuſauerit?

3 An cadauera quotieſcumque ad Eccleſias Fratrum Mendicantium, aliorumque Regularium, officia mortuorum, & reliqua munia, quæ

quæ in huiusmodi Ministerio adhiberi solent, fieri debeant à Canonicis, & Clero, vel ab ipsismet Regularibus ipsius Ecclesiæ, vbi cadauer sepelitur?

4 An Crux Parochialis deferri etiam debeat, quando cadauer defertur ad Ecclesiam Regularium, attenta consuetudine, & semper delata fuit tantum vna Crux illius Ecclesiæ, ad quam Corpora fuerint delata.

Camerinen.

SAcra Rit. Congreg. supradictis dubijs sic respondendum censuit.

Ad primum posse hæredes defunctorum vocare numerum Religiosorum sibi bene visum.

Ad secundum negatiuè.

Ad tertium, non à Canonicis, nec alijs, sed ab ipsismet Regularibus, in proprijs eorum Ecclesijs officia super cadaueribus peragi debere.

Ad quartum vnicam tantum Crucem in cadaueribus efferendis, esse deferendam, & illam esse debere illius Ecclesiæ, ad quam corpus defuncti defertur. Die 21. Nouembris 1637.

C. Episc. Card. Pius.

Loco † sigilli.

C. Fachinettus Secr.

In Regesto huius Congregationis fol.86. &c.

Parochus tenetur comitari defunctum.

8 ET quia opera misericordiæ, in associandis defunctis ad sepulturam magis elucēt in Ecclesiasticis præcipuè Parochis, quàm in cæteris personis, ea propter Sacra Congregatio Cōcilij Tridentini prouidit de sequenti Decreto videlicet.

Dum defunctorum cadauera in Ecclesijs Regularium sepeliuntur, teneatur Parochus funerale deducere, & comitari vsque ad easdem Ecclesias Regularium. In ijsdem autem Ecclesijs, ad ipsos Regulares dumtaxat spectat celebrare officium mortuorum, & alia necessaria circa cadauer peragere. Romæ 28. Iunij 1591. In Regesto eiusdem Sacræ Congreg. Concil. fol. 8.

Quoad officia præstanda.

9 SAcra Rituum Congregatio iuxtà alia resoluta, Respondit officium super cadaueribus, in Ecclesijs Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ità in posterum seruari mandauit, non obstante contraria consuetudine. Die 27. Nouembris 1638.

C. Episc. Portuen. Card. Pius.

Loco ✝ sigilli.

Iulius Cincius Secr.

In Regesto huius Congreg. fol. 104.

10 Præfata Decreta ad exequias pertinent-ia,

habent executorialem, seù Monitorium A. C. quod fuit firmatum per Breue ab Alexandro Papa VII. in vna Calaritanen. Ad instantiam Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci in Sardinia, contra Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ. Die 30. Aprilis 1660. In Regesto Congregationis Concil. Tridentini fol. 183.

11 Consanguinei Defunctorum, qui in Ecclesijs Regularium sepeliuntur illis parentare in Parochialibus, & alijs Presbyterorum Ecclesijs, etiam Cathedralibus, compelli nullo modo possint; Si quæ verò immemorabilis consuetudo in contrarium super præmissis existere prætendatur, legitimè probetur, & interim præsens Decretum ad vnguem seruetur, prout eadem Sacra Congatio Episcoporum, & Regularium seruari mandauit. Romæ decima quarta Ianuarij 1639.

Card. Antonius Barberinus.

Loco † sigilli.

C. Fachenettus.

12. Adest, & aliud Decretum eiusdem Sac. Congregat. 10. Iunij 1661. vna cum Monitorio A. C. & sententia excommunicationis contra Parochum, & Vice Curatum loci de Pergine, Feltren. Diœcesis, ob non paritionem Decretorum pertinen. ad sepulturam, in fauorem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci, prout in Regesto Sac. Congreg. Regul. fol. 362.

Exerci-

Exercitia ſpiritualia.

SVMMARIVM.

Alexander Papa VII. concedit Indulgentiam Plenariam Fratribus noſtris, exercitijs ſpiritualibus per octiduum vacantibus, num. primo.

1 AD inſtantiam Reuerendiſſimi Patris noſtri Generalis, Sanctiſs. Dominus Noſter Alexander Papa VII. ſe beneuolum præbuit Religioni noſtra concedendo Indulgentiam plenariam perpetuò valituram, Fratribus, exercitijs ſpiritualibus per octiduum vacantibus, videlicet.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

CVM ſicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Michael Angelus à Sambuca. Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci Miniſter Generalis, in Capitulo Generali eiuſdem Ordinis nouiſſimè Toleti celebrato, inter alia decretum fuerit, vt ſeceſſus, & ſpiritualia mortificationis, & orationis mentalis exercitia in omnibus Prouincijs Ciſmontanæ Familiæ Ordinis prædicti reaſſumãtur, & illis, Fratres earumdem Prouinciarum aliquoties ſingulis annis vacent.

Nos qui probè nouimus quantoperè conducãt exercitia huiuſmodi dirigendis in viam Domini,

& confirmandis in illa Christifidelium mentibus, deuotionem Fratrum memorati Ordinis, qui de suorum Superiorum licentia operi adeò pio, & salutari vacauerint, cælestium Ecclesiæ thesaurorum elargitione magis imitare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis prædicti Ordinis Fratribus, tam Clericis, quàm laicis, seù conuersis, qui in domibus Regularibus, Prouinciarum prædictarũ de suorum Superiorum licentia, exercitia prædicta per octidui spacium, quandocumque peregerint, & intereà temporis verè pœnitentes, confessi, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, Plenariam omniũ suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem in Domino concedimus. Præsentibus in perpetuum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seù publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, eædem præsentes nullæ sint eo ipso, quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici, vel Secretarij dicti Ordinis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis prædicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 11. Iunij 1659. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

G. Gualterius.

Ha-

Habetur in Constitutionibus Generalibus nostri Ordinis fol. 374.

Fenestra.

SVMMARIVM.

Prospectus fenestrarum Domorum sæcularium in hortum Fratrum Minorum, impediri debet ab Ordinario. Adducuntur duo Decreta, num. 1.

PRospectus fenestrarum Domorum sæcularium in hortum Fratrum Minorum impediri debet ab Ordinario sic mandante Sacra Congregatione in vna Sulmonen. & in alia Cassanen. quæ in dies in exemplum adduci possunt.

1 Vescouo di Sulmona.

Illustre, e Molto Reuerendo Monsig. come Fratello.

Se bene le due Fenestre, che sono state aperte da i Frati dell'Ordine de'Minimi nel Choro, e nel Dormitorio di cotesto lor Conuento, che guardano verso l'horto, e Giardino de' Frati Osseruanti Riformati, si douerebbero far riserrare, essendo state fatte contro l'ordine espresso, altre volte dato dalla Sacra Congregatione; Con tutto ciò questi Eminentissimi miei Signori volendo vsare della benignità, che è loro propria, e di consenso anco del Procurator Generale de'medesimi Frati Riformati, si contentano, che vi possino restar aperte, per pigliar lume, e non à pro-

ſpetto, in modo tale, che perciò vi ſi pongano ferrate, ò altro riparo fermo, e ſtabile, ch'impediſca à quelli di dentro l'affacciarſi, e guardare nell'horto, ò giardino ſudetto; Il che ſignifico à V.S. á fine, che facci eſeguire il tutto, conforme la mente dell'EE. loro, che così m'hanno ordinato di commetterli; e col mezo della preſente gli danno tutta l'autorità per ciò neceſſaria. Dio la proſperi. Di Roma à 15. Febraro 1636.

Di V. S. come fratello.

Il Card. S. Honofrio.

Loco ✝ Sigilli.

A. Torricello.

In Regeſto huius Congregationis Epiſc. & Reg. fol. 140.

Caſſanen.

2 Veſcouo di Caſſano.

Illuſtre, e Molto Reuer. Monſignore come Fratello.

I Padri Oſſeruanti Riformati di S.Franceſo hanno in Corigliano, luogo di coteſta Dioceſi, vn Conuento, doue viuono in ſanta carità ſeruendo al Signore nel loro Santo Inſtituto. Aleſſandro Coſentino del medeſimo luogo è per turbare ogni lor quiete, ſe conduce à perfettione vna fabrica, che hà cominciata contigua al detto Conuento, e che lo renderà talmente ſoggetto; che non potranno i detti Frati nè muouerſi, nè far altre attioni, ſenza eſſer veduti, e ſentiti dal detto Coſentino. Sono perciò ricorſi à queſta Sacra

Con-

Congregatione, supplicandola di rimedio. Questi Eminentissimi miei Signori fatta matura consideratione sopra la loro instanza, sono venuti in senso di ordinare à V. S. à voler far desistere il detto Cosentino dalla continuatione di detta fabrica, quando sia di pregiuditio à detti Frati, & nel modo, ch'espongono, & à quest'effetto; gli danno quell'autorità, che può essergli necessaria. E Dio la prosperi, e preserui. Roma à 7. Agosto 1638.

Di V. S. come Fratello.

Il Card. S. Honofrio.

Loco † Sigilli.

C. Fachinetti.

In Regesto Sac. Congregat. Episc. & Regul. fol. 250.

Festum.

SVMMARIVM.

Dies festi, quos Episcopus seruandos praeceperit, à Regularibus quomodo obseruandi, num. 1.

Festum Sancti Patris nostri Francisci non est ampliùs de præcepto, sed eo solemnius colitur, num. 2.

Festum S. Antonij de Padua celebrandum, tàm à Fratribus Conuentualibus, quam Reformatis, num. 3.

1 DEcretum Concilij Tridentini, in quo de obseruantia festorum. De licentia Concionatorum. De Processionibus, & de facultate Episcopi in Ecclesijs Regularium peragitur.

Congregatio Concilij censuit, Decretũ cap. 12. vers. dies etiam festi, sess. 25. de Regularibus, ita esse intelligendum, vt Regularium Ritus: illis, diebus festis, semper permaneat, quoad missas celebrandas, & cætera Diuina officia, tàm publicè, quàm priuatim ab ipsis Regularibus, in eorum Ecclesijs persoluenda; nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo quicquam in contrariũ eisdem Regularibus præcipi posse, quod si de facto præceperint, Regulares neutiquam ipsis Episcopis obedire teneri.

Verùm quoad Conciones, & lectiones, quas ijdem Regulares ad Populum habuerunt, debere se conformare Euangelijs, & Epistolis, quibus Clerus sæcularis vtitur illis diebus festis.

Congregatio item Concilij censuit Regulares, qui absque licentia Episcopi prædicauerint, in Ecclesijs, quæ suorum Ordinum non sunt, tametsi Decreto eiusdem Concilij cap. 21. sess. 5. contrafecerunt, non posse tamen puniri ab Episcopo, sed tantùm à suis Superioribus Regularibus.

Congregatio Concilij etiam censuit, Regulares Monasterij, vltra medium milliare à Ciuitate distantes, non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones.

Congregatio itidem Concilij censuit Episcopos, aut alios locorum Ordinarios, vigore cuiusuis Decreti eiusdem Concilij, nullam habere facultatem, quouis tempore, in Monasterijs, domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet cura animarum personarũ sæcularium, visitandi sacristias, paramenta, vasa

sacra,

sacra, Altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam Tabernaculum, seù Pyxidem in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur.

H. Card. Matthæus.

Loco † Sigilli.

Io. Franciscus Fagnanus Sac. Cong. Conc. Secret.

In Regesto huius Congreg. fol. 12.

Festum S. Francisci.

2 CVM debeat imprimi carta, in qua adnotari debent festa de præcepto, & festa de deuotione, quæ Romæ celebrantur, fuit dubitatum, an festum Sancti Francisci deberet reponi inter festa de deuotione, præsertim cũ adsit Bulla Sixti Quarti, in qua mandatur seruari, tanquam fuerit executioni demandata.

Sacra igitur Congregatio referente Illustrissimo Mellino, censuit diem festum S. Francisci, perpetuis futuris temporibus, reponi debere inter festa de præcepto. Die 3. Ianuarij 1622.

Fuit iterum ab eadem Sac. Rit. Congreg. firmatum, & innouatum hac die 21. Aprilis 1640.

P. Card. Crescentius.

Loco † sigilli.

Iulius Cincius Secr.

Sciendum tamen est, quod per Constit. Vrbani Papæ Octaui, incipit, Vniuersa, &c. 13. Septembris 1642. hoc festum non fuit ampliùs connumeratum inter festa de præcepto, sed tantùm de deuotione; nihilominus, maxima cum solemni-

lemnitate á Christi fidelibus vbique colitur, & præcipuè Romæ in eius Ecclesia, vbi per totam octauam est maximus concursus fidelium ad implorandam Indulgentiam plenariam à Summis Pontificibus Nicolao IV. & Sixto IV.concessam, provt in Regest. Bull. S. Francisci Transtyberim.

Festum S. Antonij à Padua.

3 QVia Patres Minores Conuentuales, pluribus in locis, in solemnitate Sancti Antonij de Pauda faciunt Processiones magno cōcursu populorum; Tentantes Fratres Reformati Sancti Francisci aliquibus in locis, vbi præfati Conuentuales commorantur, facere etiam processionem eodem die, deuenerunt in sequentem controuersiam, videlicet.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

Essendo nata controuersia trà li Padri Conuentuali, e li Padri Riformati di San Francesco circa il celebrare la festa di S. Antonio da Padoa, pretendendo quelli, che questi non possino celebrarla nelle loro Chiese, nel giorno stesso, che la celebrano essi. Perciò il Procurator Generale de sudetti Minori Osseruanti Riformati riuerentemẽte supplica l'immensa benignità dell'EE. Vostre restar seruite di dichiarare, che tanto gl'vni, come gli altri possino celebrare nelle loro proprie Chiese la medesima festa nel giorno stesso del Santo. Che, &c. Quam Deus, &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotijs,& consultationibus Episcoporum,

porum, & Regularium præposita, attentis narratis, auditisque partibus super hinc inde allegatis, censuit licere tàm Fratribus Minoribus Conuentualibus, quàm Obseruantibus Reformatis Sancti Francisci in proprijs suorum Ordinum Ecclesijs solemnizare festum S. Antonij de Patauio Confessoris, ea ipsa die, in quam inciderit. Modo tamen Reformati à Processionibus abstineant; Decretis, seù literis eiusdem Sacræ Congregationis, aliàs circa præmissa emanatis, & reliquis in contrarium deductis, minimè obstantibus. Romæ 20. Septembris 1658.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

Emil. Episc. Camerinen. Secret.

In Regesto huius Congregationis fol. 334.

Funeralia.

SVMMARIVM.

In Vrbe, æquali portione diuidenda sunt. In hoc decreto non compræbenduntur candelæ, quæ in Altaribus accenduntur, num. 1.

1 INtortitia, cærei, & candelæ, quæ per viam deferuntur circa cadauera, quæ posteà in Ecclesia, præsente corpore, pro celebrandis diuinis officijs accenduntur, finito officio, inter ipsos Parochos, & Ministros Ecclesiarum, etiam Regularium, & Nationalium, in quibus cadauera sepe-

ſepeliuntur, æquali portione diuidenda ſunt. Ex Deciſione Reuerendiſſimorum Dominorum Præfectorum Vrbis, Domino N. Vrbano Octauo approbante. Die 21. Martij 1629. Adeſt, & aliud Decretum impreſſum Viſitationis Apoſtolicæ de Emolumentis funeralium, ſub die 5. Octobris 1659. relatum à Paſqualigo in Additionibus Cõtrou. Laureti de Franchis p. prima nu.28. fol. 19. Vbi rectè aduertit, quod cærei, ſeù candelæ, quæ in Altaribus accenduntur, exiſtente corpore defuncti ſuper terram, non debent quoque diuidi cum Parocho, nam ſolum præcipit Decretum diuidi cæreos, & intortitia, quæ per viam deferuntur, & quæ circa cadauera, antequam terræ tradantur. Extra Vrbem verò ſtandum eſt conſuetudini locorum, & Decretis præſertim Concilij Tridentini.

In Regeſto eiuſdem Congregationis Concil. fol. 54.

Gabella.

SVMMARIVM.

Fratres Minores Obſeruantiæ, qui nihil proprij poſſident exempti ſunt à gabellis, num. 1.

Non comprehenduntur in reuocatoria exemptionum à Vectigalibus Alexandri Septimi, num. 2.

Neque in Bulla Indictionis ſex decimarum, quod declaratur per Epiſtolam Theſaur. Generalis, num. 3.

Non tenentur ad ſolutionem molituræ, num. 4.

Neque ad ſolutionem delli quattrini à libra della carne.

Nè

Nè esser astretti di pigliarla al macello de' luoghi, oue stanno, num. 5. & 7.

1 MEndicantes, & præcipuè Fratres Regularis Obseruantiæ S. Francisci, qui nihil proprij possident, exempti sunt à solutione gabellarum, & quarumcumque contributionum, onerumque hospitandi milites. B. Pius V. Dum ad vberes apud Cherub. tom. 2. pag. 191.

2 Constitutio reuocatoria exemptionum à Vectigalibus, & alijs publicis oneribus Alexandri Papæ VII. incipit, In sublimi, &c. die 21. Iulij 1656. Non officit, nec comprehendit fratres Minores de Obseruantia, & Reform. sub præfata ratione, videlicet, quia nihil proprij possident.

3 Neque comprehenduntur prædicti Fratres Minores de Obseruantia in Bulla Indictionis sex decimarum super fructibus omnium Ecclesiasticorum Beneficiorum, & Pensionum in vniuersa Italia, & Insulis adiacentibus eiusdem Alexandri Papæ Septimi, provt declaratur in sequenti Epistola, Subcollectoribus missa.

Molto Reu. Signori.

Li Padri Minori Osseruanti di S. Francesco, i quali sono mendicanti, e non possono possedere per dispositione del proprio instituto, rendita alcuna dell'elemosine, che loro vengono fatte, non sono tenuti al pagamento delle Decime. Per tanto le Sign. Vostre doueranno per tal conto non

mo-

molestarli. Et il Sig. le feliciti. Di Roma li 20. Maggio 1662.

Delle Signorie V. Affettionatiss.

N. Arciu. di Damiata Tes. Gen.

Loco † Sigilli.

Francesco Miloni Secr.

Succollettori delle Decime.

4 Neque tenentur ad solutionem gabellæ moliture, vulgo del Macinato, prout declaratur in vna Assisien, videlicet.

Al Signor Cardinal Rondanini.

Assisi.

Eminentiss. e Reuerendiss. mio Signore Osseruandissimo.

Doppo essersi veduta la relatione di V. Emin. sopra le differenze trà cotesta Communità, e li Padri Minori Osseruāti della Madonna degl'Angeli intorno alla Gabella del macinato, fattone relatione à N. Signore, Sua Beatitudine si è compiaciuta d'ordinare, che per il grano, che detti Padri riceuono in elemosina, li Ministri, ò suoi Appaltatori, gli somministrino il bollettino gratis, nel modo, che faccuano gli Appaltatori Camerali, osseruandosi il modo vsato per il passato senza alteratione alcuna, onde V. Em. potrá restar seruita in tal guisa dare gli ordini opportuni, mētre io le bacio le mani. Roma 21. Giugno 1659.

Di V. Em.

Hum. & affettionatiss. Seru.

F. Card. Ghigi.

Loco † Sigilli. Mario Fani Secr.

In Reg. Ord. pag. 93.

5 Ne-

5 Neque tenentur ad ſolutionem delli quattrini à libra della carne, provt in ſequenti.

A Monſignor Gouernatore d'Aſſiſi.

Illuſtriſs. e Reuerendiſs. Sig.

Li Minori Oſſeruanti della Madonna degl'Angeli mi eſpongono, che dalli Subappaltatori delli quattrini à libra della carne, ſi pretenda di riſcuotere queſta Gabella ſopra quelli Agnelli, & altri animali, che ſi danno loro per limoſina, e li quali ſi macellano da eſſi per vſo proprio. Tal pretenſione è manifeſtamente contraria alli Capitoli dell'Appalto, & al douere, e però prego V.S. Illuſtriſs. che in neſſuna maniera permetta, che ſi effettui, e le bacio affettuoſamente le mani. Roma li 2. Ottobre 1647.

Di V.S. Illuſtriſs.

Humiliſs. Seru. Affettionatiſs.
Lorenzo Raggi Teſ. Gen.

In Reg. Ord. pag. 135.

6 Et in riguardo della pouertà de'Minori Oſſeruanti di S.Franceſco non poſſono eſſere aſtretti dagli Appaltatori de'macelli de' luoghi, oue ſtanno detti Frati à pigliare la carne da loro, potendola andare à pigliare in altri luoghi circonuicini, doue ſi dà à minor prezzo, che così è ſtato deciſo in Roma dalla Congregatione de' Prelati di Camera in fauore de' Frati di S. Franceſco del Conuento di S. Antonio del monte di Rieti, provt ſequitur.

Reatina.

Gabella Carnis, Tertij Quatrini.

In Nomine Domini. Amen.

PRæſenti publico Inſtrumento cunctis vbique pateat euidentèr, & ſit notum, quod Anno ab eiuſdem Domini noſtri Ieſu Chriſti Natiuitate milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo primo, Indictione 14. die verò vndecima Ianuarij, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini Alexandri Diuina Prouidentia Papæ Septimi anno èius ſexto, Pro Reuerendis Fratribus Sancti Antonij de Monte Ciuitatis Reate, Ordinìs Sancti Franciſci Reformatorum principalibus, contra Dominos Lauretum Angelottum, & alios Gabellarios tertij quatrini carnis exaduerſo principales. I. Pelliccia Sanctiſs. Domini Noſtri Curſor retulit in ſcriptis ſe die octaua eiuſdem citaſſe coram Illuſtriſs. & Reuerendiſſimo Domino Theſaurario, Dominum Iacobum Martinellum exaduerſo Procuratorem ſupradictorum Dominorum Laureti Angelotti, & aliorum Gabellariorum tertij quatrini carnis ad videndum reiterari omnes, & ſingulos terminos ſubſtantiales, forſitan nullitèr, & incultè tentos in vim quarumcumque facultatum, &c. abſolui à cenſuris &c. ad effectum &c. & videndum deferri iuramentum in ſupplementū plenæ probationis, quatenus opus ſit concludendum, &

audien-

audiendum diffinitiuam sententiam ad tertiam diem, qua adueniente, relatione facta, comparuit Dominus Ioannes Palumbus Procurator, & petijt, ac per Dominum nostrum obtinuit pronunciari, cōcludi, ac sententiari diffinitiuè, prout in cedula, quam Dominus vidit, legit, subscripsit, & deindè mihi Notario consignauit tenoris sequentis, videlicet.

Sententia Thesaurarij.

CHristi Nomine inuocato pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitiuam sententiam, quam de Iuris peritorum consilio in his scriptis ferimus in causa, & causis, quæ coram Nobis versæ, & vertūtur in decisis inter Dominos Lauretum Angelottum, & alios Gabellarios exactionis Gabellæ tertij quatrini &c. Ciuitatis Reate Actores ex vna, & Reuerendos Fratres S. Antonij de Monte eiusdem Ciuitatis Reate, Ordinis S. Francisci Minoris Obseruātiæ Reformatorum Reos conuentos partibus ex altera, de, & super prætensa solutione Gabellæ tertij quatrini carnis, seú &c. rebusque alijs, & illarum occasione, de quibus latiùs in actis causæ, ad quæ &c. In prima instantia dicimus, pronunciamus, & declaramus, decernimus, concludimus, & diffinitiuè sententiamus prædictos Lauretum, & alios Gabellarios litis consortes nullum ius, nullamque actionem habuisse, neque habere aduersus dictos Fratres nihil habentes, nihilque possidentes pro exactio-

ne dictæ Gabellæ tertij quatrini carnis, seú &c. neque competisse, neque competere, provt Nos illos nullum ius, nullamque actionem habuisse, neque habere, neque competisse declaramus, & volumus: & dictos Fratres tamquam exemptos à dicta Gabella non teneri, neque obligatos esse ad solutionem dictæ Gabellæ, provt Nos tamquam exemptos non teneri, neque obligatos esse declaramus, & volumus, & molestias, molestationes, vexationes, perturbationes fore, & esse friuolas, & iniustas, & temerarias, & de facto illas declaramus, & volumus; & dictos Fratres à petitis per dictos Lauretum, & alios Gabellarios litis consortes, absoluendos fore, & esse, provt Nos absoluimus, & absolutos esse volumus; & illis imponendum fore, & esse perpetuum silentium, provt Nos imponimus, & victos victoribus in expensis condemnandos fore, & esse, provt Nos condemnamus, quarum taxationem Nobis, vel cui de iure, reseruamus, declaramus, decernimus, concludimus, & diffinitiuè sententiamus, & isto, & omni alio meliori modo &c. Ità pronunciaui ego Laurentius Bellus Auditor Reuerendæ Cameræ Apostolicæ. Super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit à me Notario infrascripto, vt vnum, vel plura, publicum, seù publica conficerem, atque traderem Instrumentum, & Instrumenta, provt opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ, Domi solitæ residentiæ dicti Illustrissimi D. Thesaurarij, præsentibus &c. Dominis Carolo Nichio, & Iosepho Sibilla Testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis.

catis, habitis, specialiter, atque rogatis &c.

Loco † sigilli.

Ego Antonius Iordanus Reu. Cameræ Apost. Notarius de præmissis rogatus præsens Instrumentum subscripsi, & publicaui.

Gabella.

Monitorium pro obseruantia Bullæ Pij V. in fauorem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci.

Antonius Barberinus tit. Sanctiss. Trinitatis in Monte Pincio Presbyter Cardinalis, S.R.E. Camerarius.

VNiuersis, & singulis RR. DD. Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Diaconis, Presbyteris, Clericis, Notarijs, & Tabellionibus publicis quibuscumque, illique, vel illis, cui, vel quibus præsentes nostræ ostensæ fuerint, salutem in Domino, & nostris huiusmodi, imò veriùs Apostolicis firmiter obedire mandatis.

Noueritis nuper corã Nobis in Camera Apostolica, pro parte, & ad instantiam Reuerendorũ Patrum Guardiani, & Fratrum Sancti Petri in Monte Aureo Ordinis Sancti Francisci Mendicantium principalium comparitum, & expositũ extitisse, quod licèt ipsi tamquam de Ordine Mendicantium iuxtà formam Constitutionum Summorum Pontificum, & præsertim Constitutionis san. mem. Pij Papæ V. in ordine 11. §. 1. sint immunes, & exempti à solutione omnium,

& quarumcumque Gabellarum, tàm Communitatum, quàm Cameralium, & cuiusuis alterius generis, & speciei pro rebus, quæ in Alma Vrbe pro eorum victu, & vestitu, & alio quocumque vsu in dies introducuntur, & ab ipsis emuntur, & venduntur respectiuè, & super prædictis à quoquam molestari non possint, neq; debeant.

Nihilominus Domini Dohanerij Vrbis, & forsan alij Appaltatores, Subappaltatores, Gabellarij, Commissarij, & alij in executione præsentium nominandi, & cognominandi, nescitur quo iure suffulti sese velle instantes ad solutionem prædictarum Gabellarum cogere, & compellere iactarunt, & iactant, & forsan cogunt, & compellunt de præsenti, in graue ipsorum exponentiū damnum, & præiudicium, & contra formam suprarum Constitutionum.

Qui propterea ad Nos in eadem Camera Apostolica recursum habuerunt, humilitèr supplicantes, quatenus eis in præmissis de aliquo opportuno iuris remedio prouidére dignaremur.

Nos itaque attendentes requisitionem huiusmodi fore iustam, & rationi consonam. Quocircà de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ, viuæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate nostri Camerariatus officij, Vobis omnibus, & singulis supradictis, & vestrum cuilibet insolidum tenore præsentium committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ strictè præcipiendo mandamus, quatenus statim visis, & receptis præsentibus, & postquā præsentium vigore fueritis requisiti, seù alter vestrum fuerit requisitus

ex parte nostra, imò verius Apostolica auctoritate inhibeatis, & inhibendum expresse præcipiatis, & mandetis omnibus, & singulis Dominis Iudicibus Ecclesiasticis, & sæcularibus quacumque auctoritate fungentibus, & functuris, ac supradictis Dohanerijs Vrbis, & aliorum quorumcumque locorum, & alijs Appaltatoribus, Subappaltatoribus, Gabellarijs, Commissarijs, Datierijs, passuum, & pontium exactoribus, ac Portarum Custodibus, omnibusque alijs in executione præsentium nominandis, & cognominandis, Barisellis quoque, executoribus, subexecutoribus, cæterisque Iustitiæ Ministris, ne sub 2000.ducatorum auri in auro Cameræ Apostolicæ applican. mandati executiui pro illis, & iuris subsidium excommunicationis, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis arbitrio nostro infligendis, audeant, seù præsumant, aut illorum aliquis audeat, seù præsumat dictos Reuerendos Patres instantes pro solutione supradictarum Gabellarum,& aliorum quorumcumque onerum molestare, vexare, perturbare, inquietatare, impedire, seù molestari, vexari, perturbari, inquietari, & impediri facere, seù permittere per se, aut alium, seù alios quouis sub prætextu, causa, ingenio, & quæsito colore, alioquin contra inobedientes, & præmissis non parentes, ad supradictarum pœnarum incursum, illarumque executionem deueniemus, prout iustitia suadebit, & ordo dictauerit rationis.

Contrarijs non obstantibus quibuscumque eo si quis &c compareat &c. In quorum fidem &c,

Datum Romę in Camera Apostolica hac die 16. Septembris 1654.

Franciscus Maria Antaldus Auditor.

Loco † sigilli.

B. Brunorus.

Inhibitio vigore exemptionum, desumpta ex Originali, quod asseruatur in Archiuio S. Francisci Transtyberim.

Generalis.

SVMMARIVM.

Officium Generalis ad sexennium est redactum. num. 1.

Quam iurisdictionem habeat in Ordine. num. 2.

Ad Generalem pertinet instituere Commissarium Generalem. num. 3.

Congregationem intermediam celebrare, aut differre. num. 4.

Ad eum spectat Constitutiones, & Priuilegia dubia declarare. num. 5.

Non immeritò vtitur titulo Ministri Generalis totius Ordinis. Assistit in Capella Sanctissimi. num. 6.

Articulis contra Generalem nostrum porrectis prouisum fuit à Sacra Congregatione de Propaganda Fide, in concernentibus profectum Terræ Sanctæ, & prouisiones Sanctorum Locorum. num. 7.

1 IN Ordine Minorum Sancti Francisci ex institutione Regulæ durabat toto vitæ decursu,

fu ; sed posteà eius officium per Leonem Decimum, & Sixtum Quintum ad sexennium redactum est.

2 Generalis Minister in Ordine habet supremam auctoritatem, & iurisdictionem ordinariam tam internam in foro conscientiæ, quàm externam in foro contentioso, à qua nullus eximitur, & cui omnes obedire tenentur, quam auctoritatem habet à Capitulo Generali, á Summo Pontifice sibi traditam. Sanctor.in Comment.pag.604. stat.27. Suarez to.4.de Relig.tract.10.lib.10. cap.4. & Lezan.num.12.

3 Ad Generalem pertinet instituere Cõmissarium, qui in eius absentia, Familiam, de qua assumptus est, cum plenaria potestate gubernet vsque ad suum reditum, de aliquorum Discretorum Ordinis consilio. In Constit.Ord.cap.8.pag. 157.num.4.

4 Ad eum spectat Congregationem intermediam celebrare, ipsamque vrgenti de causa differre. Ibidem num.2.

5 Fratres Minores Regularis Obseruantię tenentur declarationibus, & interpretationibus factis à Generali circà Constitutiones, & priuilegia, quoad dubia, stare in his, quæ ad suarum conscientiarum serenitatem pertinet, ex concessione Iulij II.Constit.13. Considerantes §.1. apud Peyrin.num.1.priuil.pag.102.

6 Titulus Ministri Generalis translatus est ad Fratres de Obseruantia à Leone X. & Patribus Conuentualibus datus est Titulus Magistri Generalis Conuentualium. Nunc verò ex conces-

ſione Sixti V. Generales Conuentualium gaudent titulo Generalis Miniſtri Conuentualium, non amoto tamen titulo Miniſtri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum ab Obſeruantibus, ex Decreto Sac.Rit. Congregationis, provt ſequitur, videlicet.

Cùm Procurator Generalis Fratrum Minorũ Conuentualium S. Franciſci ſex ab hinc annis ægrè ferret Miniſtrum Generalem de Obſeruantia in præteritum vſum fuiſſe, & in præſentiarum vti titulo, & ſigillo cum inſcriptione Miniſtri Generalis totius Ordinis FF. Minorum, recurſum habuit ad Sanctiſſimum, ſupplicans mandari reformari huiuſmodi titulum tamquam non legitimè dicto Miniſtro Generali de Obſeruantia competentem, & ſupplicatione per Sanctiſſimum ad hanc Sac. Rituum Cõgregationem remiſſa; Eadem Sacra Congregatio diſcuſſionem huius negotij ad referendum vſque de anno 1625 commiſit Eminentiſſimo, & Reuerendiſs. Domino Cardinali Muto, coram quo formato dubio de conſenſu ambarum partium: An titulus Miniſtri Generalis totius Ordinis FF. Minorum, quo inſignitur Miniſter Generalis Obſeruantium ſit reformandus? Vtraque parte ſæpè ſæpiùs in facto, & iure deſuper informante, & audita ad relationem eiuſdem Eminentiſs. Cardinalis Muti, cauſa acerrimé in plena Congregatione diſcuſſa. Sacra Rituum Congregatio reſpondit, nihil innouandum, & Miniſtrum Generalem de Obſeruantia legitimè vſum fuiſſe, & vti poſſe titulo, & ſigillo cum inſcriptione Miniſtri Generalis to-

tius

tius Ordinis FF.Minorum, & ita seruari mandauit. Romæ 22.Martij 1631.

C.Episc.Portueñ Card.Pius.

Loco † sigilli.

T.Tegrimius Episc.Assisieñ Secr.

In Regest.huius Congr.fol.47.

Hinc est, quod inter Generales Ordinis Minorum Sancti Francisci, solus Generalis Fratrum Minorum de Obseruantia, vnà cum Generalibus aliarum Religionum assistit Capellæ Sanctissimi D.N.Papæ; ideò non immeritò vtitur titulo Ministri Generalis totius Ordinis.

7 In concernentibus profectum Sanctorum locorum Terræ Sanctæ, & prouisionem Religiosorum eorundem locorum, porrecti fuerint Sacræ Congregationi de Propaganda fide nonnulli articuli contra P.Generalem totius Ord.S.Francisci, quibus prouisum fuit ab eademmet Sacra Congregatione prout sequitur.

Die 21. Februarij 1647.

FVit Congregatio particularis pro audiendo Patre Generali Minorum de Obseruantia, apud Eminentissimum D. Cardinalem Capponium, cui interfuerunt cum Emin. Sua Domini Cardinales Ginettus, & Iustinianus specialitèr deputati à Sac.Congregatione de Propaganda fide, & in ea. Primo actum fuit inter prædictos Dominos Cardinales de articulis contra præfatum Generalem datis à Missionarijs, & alijs Religiosis eiusdem Ordinis, & licèt essent octo, præfati

tamen

tamen Patres,eos ad quatuor tantùm redegerunt, in quibus illi octo continebantur. Quorum

Primus fuit, quod prædictus Generalis non deputauerit in Vrbe aliquem ex Superioribus prædicti Ordinis, qui in eius absentia approbaret Religiosos ad Missiones proficiscere volentes, nec qui eis (factis Missionarijs) debitas obedientias expediret, cum quibus ad loca eis destinata se transferre possent.

Secundus fuit, quod studium Arabicum in Conuentu Sancti Petri de Mõte Aureo erectum, Religiosis linguæ Arabicæ operam dare volentibus,non prouiderit.

Tertius fuit,quod eleemosynas Sanctorum locorum, quæ ex Hispania fuerunt transmissæ, ascendentes ad summam 36. millium realium,de octo, non miserit, prout moris est, ad Guardianum Hierosolymitanum.

Quartus fuit, quod cum institerit Sacrã Congregationem Sanctorum Locorum,ne fieret amplius Commissarius Generalis Terræ Sanctæ in Vrbe, & præsertim Guardianus proximè functus officio Guardianiæ Hierosolymitanæ, & Sacra Congregatio prædicta huic eius petitioni annuerit, decreuitque Romæ retinendum esse Guardianum prædictum, sine titulo aliquo, pro capiendis tantùm ab eo in occurrentibus negocijs Terræ Sanctæ, informationibus; Ille nihilominus Commissarium Generalem Terræ Sanctæ in Vrbe fecerit Patrem Antonium de Castiglia.

Secundo digestis modo quo supra narratis articulis, vocatus fuit in Congregatione prædictus

Pater

Pater Generalis, qui audito Eminentiſſimo Domino Cardinali Capponio, qui de prædictis articulis breuitèr habuit ſermonem, & ſenſum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, circa illos aperuit; Breuitèr etiam ipſe Generalis, commendata ſententia prædictæ Sac. Congregationis, reſpondit ſe paratum eſſe exequi quæcumque illa præceperit circa prædictos articulos, & in ſpecie, quoad elemoſynas locis Sanctis collectas, & iam in Siciliam delatas; dixit illas eſſe in promptu, & data opportuna occaſione, ad Guardianum Hieroſolymitanum eſſe tranſmittendas; & inſuper adiecit, maiorem etiam ſummam in Cadix reperiri, ad eundem effectum, & ſubindè conquæſtus eſt de Miſſionarijs in Terra Sancta, Syria, Paleſtina, & Ægipto degentibus, qui iura Capellanorum eiuſdem Terræ Sanctæ ſibi vſurpant, cum præiudicio Sanctorum Locorum.

Tertio, dimiſſo præfato P. Generali, poſt longam inter ipſos Eminentiſs. Patres diſcuſſionem prædictorum articulorum, & aliorum etiam ad Decreta edita per Sacram Congregationem Sanctorum Locorum pertinentium, conuenerunt in infraſcriptis concluſionibus, prædicto P. Generali, iterum in Congregatione vocato communicatis, videlicet incipiendo ab his, quæ P. Generalis poſtremo loco ſubiunxit, dixerunt.

Primo. Sacram Congregationem de Propaganda Fide, nullum Regularem Miſſionarium expedire, niſi prius habita relatione à Generali, vel à Procuratore, vel à Superiore illius, qui petit miſſionem, eum eſſe quoad vitam, mores, ſcien-

ſcientiam, & prudentiam, ad illam idoneum; & ideò deputandum eſſe aliquem à prædicto Generali, qui approbet Miſſionarios in eius abſentia[1].

Secundo. Eandem Sacram Congregationem hucuſque, neque ad Vrbem Hieroſolymitanam, neque ad alias Vrbes præfatæ Sanctæ Ciuitatis vicinas, videlicet, Bethleem, & Nazareth, vllum Miſſionarium deſtinaſſe.

Tertio. Dictis Miſſionarijs Syriæ, & Paleſtinæ, ac Ægypti, de quibus conquæritur dictus Pater Generalis, quod Capellanias Familiæ Hieroſolymitanæ vſurpauerint, facta fuerunt à Congregatione de Propaganda Fide, vtraque parte informante, decem Decreta ſub die prima Octobris 1630. & ab Vrbano Octauo die 22. Nouembris eiuſdem anni approbata, quibus præſcribuntur Capellaniæ, & iura Parochialia dictis Capellanis Familiæ Hieroſolymitanæ.

Quarto. Studium Arabicum omninò eſſe Romæ retinendum, ſub immediata gubernatione Generalium, vel Commiſſariorum Generalium, iuxtà Decretum editum die 18. Octobris 1628. & Generali prædicto iniungendum eſſe, vt iuxtà illud præfatum ſtudium de Religioſis bonis prouideat.

Quinto. Eleemoſynas Sanctorum Locorum, pietate Hiſpanorum, & præſertim Regis Catholici, collectas, ac in Italiam miſſas, quamprimum eſſe ad Guardianum Hieroſolymitanum tranſmittendas, vt hactenus ſumma cum diligentia factum fuit, & ipſe Pater Generalis, vt ſupra, pa-

ratum

ratum, se esse mittere obtulit, ne vsuris grauibus Loca Sancta onerata, creditorum violentijs, mediantibus Turcis, ab alijs Nationibus schismaticis, & hæreticis Latinis eripiantur.

Sexto. Commissarium Generalem Terræ Sanctæ in Vrbe, non esse amplius deputandum. Guardianumque Hierosolymitanum proximè officio functum, siuè alium paritèr informatum, sine titulo esse retinendum, pro informatione.

Septimo, & postremo. Corrigendum esse Decretum Sacræ Congregationis Sanctorum Locorum, vbi de Familia Hierosolymitana fit mentio, in hunc modum, videlicet. Quoad secundum articulum, omissis alijs. Eminentissimi Patres, electionem Guardiani Hierosolymitani, ac eius Familiæ, ex Religiosis vita, moribus, doctrina probatis constandæ Patri Generali reliquerunt.

In Regesto Ordinis tom. 5. fol. 239. & mihi fol. 151.

Guardianus,

SVMMARIVM.

In electione Guardianorum obseruanda sunt Breuia Apostolica. num. 1.

Præscribitur modus eligendi. num. 2.

In Capitulis, & Congreg. debent renunciare officijs suis. num. 3.

Guardianus Hierosolymitanus est eligendus à Superioribus Generalibus. num. 4.

Est

Est verè Prælatus, & quam auctoritatem habeat. numero 5.
Si moriatur intra semestre sui officij, quare alius est eligendus? num.6.
Vltra triennium, & semestre durare non potest.num.7.
Quo casu, non vt Guardianus, sed vt Præsidens potest ferre suffragium num.8.
Guardianus quomodo potest carcerare subditos? num..

1 DEclarat Capitulum Generale, quod in electionibus Guardianorum obseruetur Breue Vrbani Octaui, Religiosos viros 2642. & Alexandri Septimi, Credite nobis 1663.

2 Modus tamen eligendi talis erit, videlicet: Antequam Patres ingrediantur Definitorium, fiat inter ipsos discussio super meritis, & qualitatibus promouendorum, & præcipuè attendatur iustitiæ distributiuæ, pro pacis conseruatione. Deindè Præsidens, seù Prouincialis proponat vnum pro quolibet Conuentu successiuè, super quo sumantur ab Electoribus calculi nigri, vel albi ad hoc præparati, & sic secreto, absque aliqua discussione ponantur in vrna. Si aliquis propositus fuerit in Guardianum alicuius Conuentus, & per vota fuerit exclusus, non censetur excludi pro alio Conuentu. Rom. 1664. Quod si maior pars fuerit affirmatiua, electus intelligatur; si verò erit negatiua, proponatur alius à Præside, siuè Prouinciali, donec electio canonica fiat. Quod si primo proposito à Præsidentibus, vt eligatur, vota fuerint æqualia: Declarat Capitulum Generale ipsis liberum fore pro pro-

posito

posito decidere, Rom. 1644. Si calculi in electione Guardiani non sint par numero eligentium, aut inueniuntur pauciores, tunc propter fraudem non debet publicari electio, cùm non sit canonica. Sanctor. in Comment. cap. 8. stat. 6. dub. 2.

3 Renouatur statum, quod omnes Guardiani in Capitulis, & Congregationibus suo renuncient officio, quod si non fecerint, ipsos tamen renunciasse censeantur. Rom. 1664.

4 Sacra Congregatio de Propaganda Fide, stando Decretis aliàs editis sub die 21. Februarij 1647. iterum sanciuit, in posterum Guardianum sacri Montis Sion à Superioribus Generalibus Ordinis Franciscanorum, iuxta eorum Constitutiones, esse eligendum, cum participatione Eminentissimi D. Cardinalis Protectoris; certiorata Sacra Congregatione, aliàs electionem esse, & fore inualidam, nulliusque roboris, & inanem. Hac die 16. Nouembris 1654. In Regesto huius Congreg. fol. 125.

5 In Ordine Minorum Regularis Obseruantiæ Guardianus est verè Prælatus, & Superior localis, habens iurisdictionem ordinariam, dignitatem Ecclesiasticam, qualem habent Parochi, & Curati animarum, & habet tantam auctoritatem in suo Conuentu, quantam habent Prouinciales in Prouincia, nisi fuerit limitata per Statuta generalia. Sanctor. in Comm. pag. 26. §. 9. & aliquando Guardianus appellatur Minister, vt habetur in Regula; vt obediant suis Ministris. Nomine autem Ministrorum, intelliguntur omnes Prælati,

lati,vt omnes Expositores Regulæ affirmant apud Cordub. q. 2.Sicuti antiquitus nomine Custodis, veniebant etiam Generalis, & Guardiani, ex c.8. Regulæ, ibi: Alium sibi eligere in Custodem, idest Generalem, & vltra communem praxim, à principio Ordinis,conijcitur ex Testamento Beati Patris Francisci, & illi Guardiano, quem sibi placuerit mihi dare. Ibidem vbi supra.

6 Cùm igitur Guardianus sit verè Prælatus,si intra semestre sui officij moriatur, ne Domus Regularis sibi commissa viduata remaneat, & graue dispendium patiatur, debet à Definitorio de alio Guardiano prouideri, sub pœna priuationis potestatis eligendi, provt in cap. Ne pro defectu, de electione & c. quia propter. Hinc est, quod in Constitutionibus Reformatorum nostræ Cismontanæ familiæ, inhærendo præfatæ Decretali, prouisum fuit de sequenti Statuto c.8. n.60.pag.63.videlicet.

Morendo, ò vacando qualche Guardiano, prima della Festa del P.S.Francesco, sia obligato il Ministro con il Definitorio eleggere vn'altro; ma morendo dopo, il Ministro vi faccia vn Presidente fino al Capitolo, in cui non hauerà il voto.

In quo statu patet expresſè Conuentum, seù Domum Regularem de Guardiano prouideri debere, quando ante medietatem anni decedit; sed tutiùs esset eligere alium, etiamsi moriatur nono, aut decimo mense Guardianatus, ne Conuentus, ac etiam Prouincia ob carentiam voti Capitularis, graue dispendium patiatur.

7 Guardianatus officium vltra triennium prætendi non poteſt, ex Conſtit. Pauli IV. Viam ambitioſæ, nihilominus quia Prælati Generales noſtri Ordinis, ob cauſam legitimam ex declaratione Clementis Octaui, vltra triennij tempus poſſunt differre Capitula per ſex menſes, etiam toto eo tempore ipſi Guardiani durabunt, provt in Chronologia Ord. in Tabula Capituli Gen. Rom. 1612.

8 Finito tamen triennio, & ſemeſtre Guardianatus, ſi nullus ſit miſſus Commiſſarius, ex aliquo accidenti, gubernabunt tamquam Præſidentes, ſed non habebunt votum in Capitulo immediatè ſequenti, niſi ipſis concedatur à Superiore Generali, cui hanc facultatem Capitulum Generale demandauit cum conſenſu Procuratoris Generalis, & Definitorum Generalium, ſi præſentes fuerint in Conſtit. Ord. de anno 1658. cap. 8. §. 47. pag. 209. num. 1.

Ne mireris de hac prouiſione, conſulta, & diligentèr examinata in Sacra Congreg. ſuper ſtatu Regularium, quia attentis narratis à Patre Generali Sambuca, benignè annuit, & approbante Sanctiſſimo Alexandro VII. præfatum Statutum confirmauit, dummodo illis Præſidentibus Conuentuum tantum, qui functi ſunt officio Guardianatus, & Patribus Definitorij conferatur votum ad effectum celebrationis Capituli illius Prouinciæ, ne remaneat viduata, & graue diſpendiũ patiatur ob carentiam Miniſtri, & Definitorij Prouincialis.

9 Guardianus poteſt carcerare ſuos ſubditos,

V quan-

quando committitur delictum graue, & enorme, & periculum est in mora, vel quando non posset haberi in proximo præsentia Prouincialis; & tunc Guardianus de consilio Discretorum, carcerare potest, non tamen sine caputio, & corda, quia esset carceratio formalis, sed ad custodiam tantùm, donec certioret Prouincialem. Sanctor. de pœnis tom, 1. pag. 165. Nec potest eos liberare sine licentia Prouincialis, vel Generalis, si tamen essent indebitè carcerati, tunc posset liberare; tamen puniri debet. Ibidem pag. 167.

Habitus.

SVMMARIVM.

Quod nullus puer expleto anno sexto, possit indui ex deuotione, habitu Religionis. num. 1.

Quod nullus audeat deferre habitum Religionis Sancti Francisci sine Superiorum licentia. num. 2.

Nemini licitum faciant, vt habitum cum Caputio, Tunica, seù Mantello consueto deferant. num. 3.

Edictum Vicarij Papæ pro obseruantia præfati Breuis Vrbani Papæ VIII. num. 4.

Decisio Rotæ Romanæ, Iuris conferendi habitum Tertij Ordinis Sancti Francisci. num. 5.

Morientes cum habitu Religionis quas Indulgentias lucrantur. num. 6.

Formula benedicendi habitum infirmis concedendum, cũ Caputio, vel Velo, si est mulier. num. 7.

Formula absolutionis, quæ datur Cordigeris, & Confra-

fratribus Tertij Ordinis in articulo mortis. num.8.
Volentes ſepeliri cum habitu, impediri non poſſunt ſub pœna excommunicationis.num.9.
Oſculantes habitum Religionis, lucrantur quinque annos Indulgen.& totidem quadrag.num.10.
Prohibentur Libri, & Imagines, in quibus tractatur de vera forma Habitus, & Caputij Sanctorum Franciſci, & Antonij de Padua.num.11.

1. QVod nullus Puer ex deuotione poſſit indui habitu Religionis, expleto anno ſexto ſuæ ætatis, provt in ſequenti prouiſione, videlicet:

Al Signor Cardinale Buoncompagni - Napoli.

Hauendo inteſo la Santità di N.Sig. il publico ſcandalo, che ſuol darſi in coteſta Città dal gran numero de'ſecolari, che ancorche ſiano maggiori di dieci anni in quindeci, veſtono formatamēte ſotto preteſto di diuotione l'habito di S.Franceſco, per eſtirpare affatto queſto abuſo, con il parere di queſti miei Signori ſi è riſoluto, che neſſuno de'ſecolari, che ſiano entrati nel ſettimo anno della ſua età poſſa veſtire l' habito di detto Ordine, ò di qualſiuoglia altra Religione, e di già quando lo portaſſero, debbano immediatamente deporlo, che toccheranno nel ſettimo anno, come di ſopra; mi hà però commeſſo di farlo ſapere à V.S. Illuſtriſſima, à fine che in eſſecutione di queſt'ordine ſi compiaccia di far ſopra di ciò tutte quelle prouiſioni, che con la ſolita ſua prudenza giudicherà più opportune, con che le bacio le

 mani.

mani. Di Roma li 10. Gennaro 1627.

2. Quod nullus audeat deferre habitum, seù tunicam oblongam Tertij Ordinis S. Francisci sine Superiorum licentia, extat Breue Vrbani Papæ VIII. Cùm sicut &c. die 5. Octobris 1638. vbi inter alia: Omnibus, & singulis locorum Ordinarijs, & Nuncijs, vbiuis terrarum constitutis, & degentibus directè præcipit, ne de cætero quemquam Tunicam oblongam Tertij Ordinis S. Francisci, cum vel sine mantello, absque Superiorum prædicti Ordinis licentia in scriptis obtenta, quoquo modo deferre permittant: vtque si aliquem præmissorum transgressorem repererint, illum carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrarijs pœnis mulctandum irremisibilitèr curent.

3. Deindè nemini licitum faciant (quacumque super hoc obtenta licentia) vt habitum huiusmodi cum caputio, vel tunica, seù mantello consuto deferant: sublata eiusdem Ordinis Superioribus, ipsisque locorum Ordinarijs, ac Nuncijs Apostolicis, & eorum cuilibet, quauis auctoritate, licentias huiusmodi cuiquam concedendi &c. provt in Miscellanea Decretorum fol. 259. vbi adest etiam Edictum Vicarij Papæ pro obseruantia præfati Breuis, tenoris sequentis, videlicèt:

Frater

Frater Antonius Barberinus, Miseratione Diuina Tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Presbyter Card. S. Onuphrij nuncupat. Sanctiss. D.N. Papæ Prouicarius Generalis, Romanæque Curiæ Iudex Ordinarius, &c.

4. PErche molti abuſando l' habito di Tertiario di S. Franceſco, portano ò la ſemplice Tonica longa col mantello, ò ſenza licenza de' Superiori di detta Religione, ouero vi aggiungono anche il Caputio cuſito ò al mantello, ò all'habito, & altri di queſti non ſtando in Conuento, vanno ſcandaloſamente vagando, ò ſotto ſpecie di peregrinatione, ò ſotto altro mendicato preteſto, & altri viuono in alcune Chieſe, ouero Capelle ſotto nome di Romiti, dal che vien cagionata materia di ſcandalo, ò di poca riputatione dell'iſteſſa Religione, & hauendo la Santità di Noſtro Signore per ſuo Breue ſpeciale ſpedito ſotto li 5. d' Ottobre del preſente anno dato opportuno rimedio à tanti inconuenienti, e ſcandali.

Noi volendo, che s' oſſerui inuiolabilmente l'ordine di N. Sig. in virtù del preſente Editto ordiniamo, & eſpreſſamente comandiamo, che per l'auuenire neſſuna perſona di qualunque ſtato, ò conditione, ſotto qualſiuoglia preteſto, ò queſito colore, ardiſca andar veſtito con tonica, e mantello longo, ò ſenza di eſſa, dell'habito della

Religione Francescana senza espressa licenza delli Superiori di detta Religione. Et in oltre prohibiamo, che nessuna persona, etiam con licenza de'Superiori della detta Religione possa portare la Tonica, sotto pena à tutti quelli, che contrauerranno di esser carcerati, e spogliati dell'habito, e sotto altre pene à nostro arbitrio.

E di più comandiamo à tutti li Ministri soggetti alla nostra giurisdittione, tanto in Roma, quanto nel Distretto di essa, che ritrouando alcun Romito, ò altro, che porti il detto habito senza licenza de'Superiori, debbano condurli, ò farli condurre nelle carceri, con farli spogliare di detto habito. Et in euento, che ritrouassero alcuno di questi col Capuccio, come sopra, vogliamo, che sia condotto nelle carceri, e spogliato, ancorche hauesse qualsiuoglia licenza da qualsisia Superiore di quella Religione, riseruando all'arbitrio nostro di poterlo castigare con altre pene più graui. Data in Roma nella nostra solita habitatione li 27. Nouembre 1638.

I.B.Episc.Camer.Vitesg.

Loco † Sigilli.

Bernardino Larizza.

Decisio Sacræ Rotæ Romanæ coram R.P.D. Merlino in causa Vlixbonen. Iuris conferendi Habitum.

Lunæ 23. Iunij 1636.

5. CVm disceptaretur inter Fratres Minores de Obseruantia, & Fratres Tertiarios Regulares S.Francisci, cuinam illorum Ordini competeret

peteret ius, & facultas recipiendi sæculares ad habitum Tertij Ordinis de Pœnitentia, siue dictum habitum sæcularibus conferendi, fuit per sententiam Rotalem pronunciatum pro Fratribus Minoribus de Obseruantia, quam sententiam hodiè coram me confirmandam esse censuerunt Domini. Hæc sententia fulcitur, & principijs Iuris communis, & Consuetudine, & Constitutionibus Pontificijs, & demùm communicatione Priuilegiorum, provt in Regesto Concil. Trident. fol. 82. Quibus prætermissis, breuitatis causa tantùm dicam, quod huiusmodi habitus collatio per Sixtum Quartum demandata fuit Fratribus Minoribus in Bulla edita de anno 1471. quæ est in Collectione Bullarum Ordinis S. Francisci, compilata per Rodrig. fol. 144. & relata per eumdem Rodr. qq. Regul. qu. 72. art. 1. vers. 1. Ibi similitèr statuit, quod.

Prælati prædicti Ordinis Minorum possint recipere volentes aggregari huiusmodi Tertio Ordini, ac etiam possint eisdem Tertiarijs deputare Visitatorem, seù Confessorem prædicti Ordinis Minorum de Obseruantia. Quæ verba videntur omnem tollere controuersiam, sicut fusiùs in dicta Decisione.

De morientibus cum habitu Religionis.

6. CVm habitu nostro morientibus, vel cum eo sepeliri eligentibus, Clemens IV. & Nicolaus IV. tertiæ partis omnium peccatorum remissionem concesserunt. Leo V. concessit In-

dulgentiam plenariam morientibus cum nostro habitu, ad quam lucrandam declarauit sufficere habitum petijsse, licèt ante mortem eum non induerit, sed super se tantùm vsque ad mortem habuerit, Hieron. Rodr. resol. 71. num. 9. Casarub. v. Indulgentiæ quoad sæculares, sexto, §. 6. vel morientibus cum habitu Sororum Tertiæ Regulæ S. Francisci, sub obedientia eiusdem Ordinis degentium. Ibidem §. 7.

Ad lucrandum has Indulgentias, necesse est recipere habitum à Superiore illius Religionis, cuius est habitus, vel ab alio ad hoc destinato. Sixtus IV. in Bulla aurea, non est autem necesse, vt habitum petentes, eleemosynam dent pro induēdo Religiosum, cuius est habitus, ad effectum lucrandi indulgentias, quia tunc eas non lucraretur, licèt dare possit ratione eleemosynæ. Rodr. art. 10. tom. 2. qq. Regul. qu. 76.

Formula benedicendi Habitum infirmis concedendum, cum Caputio, vel Velo, si est Mulier.

Adiutorium nostrum, &c.
Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

7. DOmine Iesu Christe seminator, & inspirator religiosi propositi, quique indumentum nostræ carnis pro salute generis humani misericorditér suscipere voluisti, & in Præsepio vilibus pannis inuolui non horruisti, respice propitius ad preces humilitatis nostræ, & has Religiosas vestes, quas hic famulus tuus (vel famula tua)

tua) N. propter amorem tuum, abiecto habitu sæculari, proponit induere, bene✝dicere tua pietate digneris, & concede propitiùs, vt ficut exterius his Religiosis induitur vestimentis, intus renouetur affectibus, & per intercessionem B. Patris Nostri Francisci, induere eum, (vel eam) digneris. Qui viuis, & regnas, &c.

Postea super Chordam dicatur.

Oremus.

DEvs, qui vt seruum absolueres, Filium ligari funibus voluisti, bene✝dic quæsumus funem istum, & præsta, vt famulus tuus, vel famula tua N. quæ eo, velut ligamine pœnitentiali cingetur, vinculorum eiusdem Filij tui Domini nostri Iesu Christi memor existat, & in ordine quem assumit salubritèr perseueret, & tuis cum effectu semper obsequiis se alligatum esse cognoscat. Per eumdem Dominum, &c.

Hic Habitus, & Chorda asperguntur Aqua benedicta, & induitur à Prælato, vel à Delegato, & dicat super eum.

Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

MAiestatem tuam Domine supplicitèr exoramus, vt famulum tuum, vel famulam tuam N. cui, de tua gratia præsumentes, nostræ Religionis vestem imponimus, digneris inter discipulos tuos virtute ex alto induere, iustitiæ lorica mu-

ca munire, & salutis protegere vestimento, vt intercedente B. Patre Nostro Seraphico Confessore tuo Francisco, sub humilitatis veste tibi perseuerantèr deseruiens, ad stolam immortalitatis, & gloriæ mereatur peruenire. Qui viuis, &c.

Hic cingitur à Prælato, vel Delegato Cingulum.

Oremus.

DEvs, qui B. Petro Apostolo tuo significans, qua morte clarificaturus esset Deum, prædixisti, per alium in senectute ipsum fore cingendũ, famulum tuum, (vel famulam tuam) N. quem cingulo nostræ Fraternitatis præcingimus, tua quæsumus claritate præcinge, tui nominis metu constringe, & chorda salutari cor eius regulari alliga disciplina, vt tua ei opitulante gratia solutus, & liberatus à mundo, tuoque vinctus seruitio in Ordinis, quem assumit, obseruantia, vsque in finem iugitèr perseueret. Qui viuis, & regnas, &c.

Tandem super indutum, vel indutam dicatur.

Dominus vobiscum, &c.

Oremus.

DEvs, qui mira Crucis misteria in tuo Deuotissimo Confessore Beato Francisco multiformitèr demonstrasti, da famulo tuo N. (vel famulæ tuæ) ipsius semper exempla sectari, & assidua eiusdem Crucis meditatione muniri. Per Christum Dominum, &c.

Formu-

Formula Absolutionis, quæ datur Chordigeris, & Confratribus Tertij Ordinis in articulo mortis.

8. FActa Confessione, & dictis Misereatur &c. Indulgentiam, &c. dicatur:

Dominus Noster Iesus Christus per merita suæ Sanctissimæ Passionis, te absoluat, & gratiam suã tibi infundat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, & Summorum Pontificum, mihi in hac parte commissa, & tibi concessa, Absoluo te ab omni vinculo excommunicationis maioris, vel minoris, & interdicti (si quod incurristi) & restituo te vnitati, & communioni fidelium, & Sanctis Sacramentis Ecclesiæ.

Item eadem auctoritate, absoluo te ab omnibus peccatis tuis, quibus contra Deum fragilitate humana, vel malitia deliquisti, tibique relaxo omnes pœnas Purgatorij, quas pro peccatis tuis commissis meruisti; concedens tibi remissionem, & indulgentiam plenariã omnium peccatorum, & cunctorum, de quibus etiam non recordaris, aut oblitus fuisti, in quantum Claues Ecclesiæ se extendunt, & restituo te illi innocentiæ, in qua eras quando baptizatus fuisti. In nomine Patris, &c. Passio Domini Nostri Iesu Christi, & merita B.Mariæ semper Virginis,&c. Quod si hac vice non decesseris, reseruo tibi hanc gratiam vsque ad extremum mortis tuæ articulum.

9. Volentes sepeliri cum habitu Fratrum Minorum

norum, impediri à Parochis non possint, sub pœna excommunicationis incurrendæ, post Canonicam monitionem, Papæ reseruatæ, Sixtus IV. Bulla 14. apud Rodr. num. 48.

10. Ioannes XXII. concessit quinque annos, & totidem quadrigenas de iniunctis pœnitentijs, (qui sunt dies 2075.) osculantibus habitum Ordinis S. Dominici, quæ Indulgentia communicatur etiam Minoribus, Portel. v. Habitus in addit. num. 4. ex Collect. priuil. v. Indulgentia, quoad sæculares §. 9. num. 6.

Quam Indulgentiam ijdemmet Regulares lucrari poterunt, quia conceditur omnibus Christifidelibus habitum osculantibus, inter quos, Fratres deterioris conditionis esse non debent.

Nec Indulgentia hæc reuocata est per Paulum Quintum, quia non est concessa Fratribus immediatè, sed omnibus etiam sæcularibus. Vide quam vberem cælestes lucrandi thesauros materiam, nobiscum quotidiè, & perpetuò habeamus.

11. Demum ad amputandas lites, quæ in dies oriebantur inter Fratres Minores Conuentuales, & Capuccinos, circa veram formam Habitus, & Caputij Seraphici Ordinis; Sanctiss. D. N. Vrbanus Papa Octauus die 14. Decemb. 1630. mandauit eisdem sub excommunicationis pœna ipso facto incurren. nec non priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, alijsque etiam corporalibus arbitrio Sanctitatis Suæ pœnis, ne audeant de cætero, voce, vel scripto, de huiusmodi materia tractare. donec ab eadem Sanctitate Sua aliter fuerit ordinatum. Io: Antonius Thomasius Sanctæ Romanæ,

manæ, & Vniuersalis Inquisitionis Notarius. Denique Sanctiss. D. N. Alexander Papa VII. fieri mandauit sequentia Decreta, quæ sunt inserta, & impressa in nouo Indice librornm prohibitorum hoc anno 1664. videlicet.

Libri omnes impressi, & qui inconsulta Sacra Congregatione imprimentur, tractantes controuersiam de vera, & non interrupta successione filiorum S. Francisci, & de vera forma Caputij eiusdem, prohibentur sub pœnis in Indice librorum prohibitorum contentis. Die 10. Iun. 1658.

Inscriptiones omnes Imaginum Sanctorum Francisci, & Antonij de Padua, in quibus dicitur, formam habitus, qua depicti sunt, esse eandem, qua ipsi vsi fuerunt; vel in quibus asseritur in hoc, vel illo Ordine S. Francisci esse veram, legitimā, & non interruptam eiusdem S. Patris in filios successionem: Inhęrentes Decreto aliàs edito die 10. Iul. 1658. prohibentur Romæ 20. Nouemb. 1663.

Hospitium.

Vide V. Conuentus num. 7.

Ieiunium.

SVMMARIVM.

Regulares possunt annunciare ieiunia in suis Ecclesijs, imo ad id cogi per Episcopos. num. 1.

Quando vigilia S. Ioannis Baptistæ contingit in festo Corporis Christi anticipanda est fer. 4. num. 2.

Idem

Idem declaratum est pro vigilia Sancti Antonij de Padua, apud Conuentuales. num. 3.

1. REgulares in celebratione Missæ possunt annunciare ieiunia in Ecclesijs. Sac.Congreg. Archiep. Bon. 2. Iulij 1620. vide V. Declarationes. Immò ad id possunt cogi per Episcopos, Rodr. qq.Regul. to.3.q.43.art.7.

Quando Vigilia Sancti Ioannis Baptistæ contingit in die solemnitatis Corporis Christi, non est ieiunandum, sed anticipanda est vigilia feria 4. prout in seq. Decreto.

Die 24. Septembris 1638.

2. CVm anno proximè venturo 1639. vigilia Sancti Ioannis Baptistæ incidat in diem solemnitatis Corporis Christi, fuit à pluribus locorum Ordinarijs supplicatum Sanctissimo, pro declaratione, quid agendum de ieiunio eo die præscripto, & supplicatione per Sanctitatem Suã ad Sacram Rituum Congregationem remissa; Eadem Sacra Congregatio re maturè discussa, censuit non esse ieiunandum, neque abstinendum à carnibus in Festo solemnitatis Corporis Christi, sed anticipandum ieiunium die antecedenti, nempè feria 4. prout ieiunaretur in ipsa vigilia, & videri eidem Sac. Congregationi, quod Sanctitas Sua, si ita placuerit, præciperet super hoc expediri Breue, perpetuis futuris temporibus, quando idem casus contigerit. Et facta per me Secretarium relatione de præmissis Sanctitati Suæ, Sanctitas

ctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis laudauit, & Breue pro toto Orbe expediri mandauit, provt expeditum fuit, & habetur in Bullario Romano in Appendice Vrbani Octaui.

C. Episc. Portuen. Card. Pius.

Loco † Sigilli.

Iulius Cincius Secret.

In Regesto Congreg. Sac. Rituum fol. 90. vbi habetur præfatum Breue per extensum fol. 92.

3. Quia Fratres Minores Conuẽtuales ex Constitutione Vrbana tenentur peragere vigiliam Sancti Antonij de Padua, & insupèr ieiunare, oblata ab ipsis supplicatione Sacræ Rituum Congregationi quid agendum, quando præfata vigilia occurrit in festo Corporis Christi; Eadem Sacra Congregatio respondit, huiusmodi ieiunium feria 4. immediatè antecedente esse anticipandũ. Facta autem de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit, ac prelibatos Fratres à præcepto quo ipsi Vrbana Constitutione, ieiunium prædictum patet iniunctum, absoluit. Die 26. Maij 1659.

I. Episc. Sabin. Card. Sacchettus.

Loco † Sigilli.

F. Maria Phebeus S. Rit. Cong. Sec.

In Regesto eiusdem fol. 140.

Incorporatio.

INcorporatus in aliena Prouincia gaudet præcedentia à die Incorporationis, si incorporatio

tio facta fuit ad sui requisitionem, & commodum; Si verò motu proprio Generalis, vel ad petitionem Prouinciæ, acquirit præcedentiam à die habitus. Sanctor. de pœnis tom.1. pag.410. & 414.

Incorporati.

SVMMARIVM.

Reuertentes ad propriam Prouinciam, in pœnam deferant signum probationis. num.1.

1. STatuitur, quod de nouo reuertentes ad propriam Prouinciam in alia Incorporati, non gaudeant præcedentia, nisi à die nouæ receptionis, & incorporationis, subeantque pœnam taxatam per Constitutionem generalem Segouiensem. Rom. 5664. videlicèt.

Quicunque in alia Prouincia incorporatus, ad suam reuerti impetrauerit, in suæ mobilitatis pœnam non recipiatur, nisi per bimestre caparronem portauerit. Si autem de mandato Prælatorum, pro vtilitate suæ Prouinciæ, ad instantiam maximè Patrum eiusdem Prouinciæ reuerterit, nulla afficiatur pœna. Chronol. Ordin. tit. de Incorporat. pag. 622. col.2.

Indulgentiæ.

SVMMARIVM.

Fratres lucrari possunt Indulgentias Pauli V. num. 1.
Leonis X. & Pauli III. num.2.
Item plenariam Indulgentiam recitando Coronam Deiparæ 7. Pater noster, & 72. Aue Maria, num.3.
Indulgentia pro Confratribus Tertij Ordinis, & Chordigerijs, num.4.
Indulgentiæ pro visitantibus Ecclesias Ordinis Minorum Bullæ Sixti V. & Greg. XV. num.5.
Declaratio, quod Indulgentia Portiunculæ in Anno Sancto non reuocatur, num.6.
Ecclesijs Regularium alias concessæ Indulgentiæ non fuerunt sublata, num.7.

PRimo differendum est de Indulgentijs non reuocatis, quæ à Fratribus in dies lucrari possunt. Secundò de Indulgentijs concessis Confratribus vtriusque sexus Tertij Ordinis S. Francisci, necnon Chordigerijs. Tertiò de Indulgentijs cõcessis vtriusque sexus fidelibus visitantibus Ecclesias Fratrum, & Monialium Ord. S. Francisci in eorum Festiuitatibus.

1 Primò, quod Fratres. Postquam Paulus V. reuocauit omnes Indulgentias concessas Regularibus: die 23. Maij 1606. loco illarum, quasdam alias ad taxam concessit, decreuitque, quod his tantum fruerentur, quæ sequuntur.

1 Nel giorno, che canonicamente pigliaran-

 no

no l'habito Regolare per causa di far professione in quello, se veramente pentiti, e confessati si communicheranno; Indulgenza plenaria.

2 Alli Nouitij, che pentiti, confessati, e communicati doppo l'anno della probatione faranno professione, indulgenza plenaria.

3 A quelli, che nella festa principale del suo Ordine si confesseranno, ò diranno Messa, pregando per la Concordia de' Prencipi Christiani, estirpatione dell'heresie, salute del Pontefice Romano, & essaltatione di Santa Madre Chiesa, Indulgenza plenaria.

4 A chi in articolo di morte, veramente pentito, confessato, e communicato, e ciò non potendo fare, almeno contrito, diuotamente inuocherà il nome di Giesú con la bocca, e non potendo, col cuore, Indulgenza plenaria.

5 A chi legitimamente ordinato celebrarà la prima sua Messa, & anco à quei Religiosi, che confessati, e communicati interueniranno alla detta Messa, ouero nell'istesso giorno similmente celebreranno, Indulgenza plenaria.

6 A tutti quelli, che con licenza de' Superiori suoi, separandosi da negotij per dieci giorni, si ritireranno in cella, ouero si separeranno dalla conuersatione degli altri essercitandosi nel leggere libri spirituali, ò in altre opere ch'induchino alla deuotione, e meditatione de' misterij della Cattolica Fede, de' diuini beneficij de' Quattro Nouissimi, della Passione di Nostro Signore Giesù Christo, e d'altri essercitij d'orationi iaculatorie, ò vocali, essercitandosi nell'oratio-

ratione mentale, almeno per ſpatio di due hore, frà il giorno, e la notte, facendo nell'iſteſſo tempo la generale ouero annuale, ò ordinaria Confeſſione de' ſuoi peccati, e communicandoſi, ouero celebrando Meſſa, per ogni volta, che ciò eſſerciteranno, indulgenza plenaria, e remiſſione di tutti i loro peccati.

7 A chi diuotamente viſitarà la propria Chieſa, & iui farà oratione, come di ſopra, concede l'iſteſſe indulgenze, che nelli giorni di Stationi conſeguiſcono quelli, che viſitano le Chieſe, dentro, e fuori di Roma, come ſe perſonalmente le viſitaſſero.

8 A ciaſcheduno, che dirà cinque Pater noſter, e cinque Aue Maria auanti l'Altare della propria Chieſa, per ogni giorno cinque anni d'Indulgenza, e altrettante quarantene, l'iſteſſo à Predicatori, ò Lettori, che ritrouandoſi in viaggio, ò fuori de' Chioſtri, con licenza de' ſuoi Superiori diranno li ſudetti cinque Pater noſter, e cinque Aue Maria auanti qualſiuoglia Altare.

9 A tutti li ſudetti, che ogni giorno per lo ſpatio di mezz' hora per vn meſe intiero faranno oratione mentale, confeſſandoſi, l'vltima Domenica di detto meſe, ſeſſant'anni, & altretante quarantene d'indulgenza.

10 A tutti quelli, che con cuor contrito, e pentito, accuſaranno le loro colpe, peccati, & imperfettioni ne' Capitoli delle colpe, e ſpiritualmente communicheranno, e faranno eſercitio di virtù, trè anni & altretante quarantene.

11 A qualſiuoglia, che con licenza del Som-

mo Pontefice, ò de' suoi Superiori sarà mandato in stati, terre, ò luoghi d'Infedeli, ò Heretici per predicare, ò insegnare alli Cattolici, ò vero per conuertire, e ridurre alla Cattolica Fede, & grembo di Santa Chiesa gl' Heretici, & Infedeli, e che (per meglio prepararsi all'opera) pentito, e confessato si communicherà, ò celebrarà messa indulgenza plenaria, e questo per due volte, cioè quando si preparerà al viaggio, e quando sarà entrato nella Prouincia, alla quale sarà destinato.

12 A tutti quelli, che almeno per spatio di due hore, in diuersi tempi, confessati, e communicati, e dopò hauer celebrato Messa, interueranno all'oratione delle quarant' hore, che sarà ordinata da' loro Superiori nelle Visite generali per il buon progresso d'esse visite, iui pregando per la concordia de' Prencipi Christiani, estirpatione dell' heresie, salute del Sommo Pontefice, esaltatione di Santa Madre Chiesa, & accrescimento della Disciplina, & osseruanza Regolare, indulgenza plenaria, e remissione come sopra.

13 Tale è l'Indulgenza plenaria concessa da Paolo V. alli Frati Minori, e per participatione alli fratelli, e sorelle del terz'Ordine, e della Cōpagnia del Cordone, ogni volta, che ciascheduno di loro dirà la Corona della Madonna di sette Pater noster, e settanta due Aue Maria con vn Pater noster, & vn'Aue Maria per Sua Santità, come si faceua per la santa memoria di Leone Decimo, che haueua concessa la medesima Indulgenza plenaria, la quale fù derogata nella generale reuocatione dell'Indulgēze fatta dall'istesso

ſo Paolo Quinto del 1606. il quale poi del 1608. à di 8. Giugno la reſtituì ad iſtanza del P. Lodouico da S.Gio:Euangeliſta, Commiſſario Generale dell'Oltramontana Famiglia de Minori Oſſeruanti, come appare in vn foglio ſtampato quì in Roma del 1609. e là conteſta Geronimo Rodriquez, & altri.

Queſte dunque ſono l'Indulgenze, non reuocate, che ponno guadagnare li Frati, viſitando la propria Chieſa per guadagnare l'Indulgenze delle ſtationi, come ſi è detto di ſopra; E dire ſpeſſo la corona di ſett'impoſte per guadagnare l'Indulgenza plenaria. Ponno anco conſeguire l'Indulgenze conceſſe à tutti li fedeli Chriſtiani in qualſiuoglia Chieſa del mondo, come fanno li ſecolari, non eſſendo di minor conditione di quelli nelle coſe ſpirituali, perche Paolo V. li riuocò l'Indulgenze, che ſolamente per loro erano ſtate conceſſe.

Secundò. Quoad Confratres Tertij Ordinis, & Chordigeros.

4 LI fratelli, e ſorelle del Terzo Ordine del P.S.Franceſco per conceſſione Apoſtolica poſſono guadagnare reſpectiuè tutte le ſudette Indulgenze conceſſe alli Frati Minori, non reuocate.

Circa li fratelli, e ſorelle della Compagnia del Sacro Cordone, Papa Paolo V. li conceſſe dodici ampliſſime Indulgenze, poſte di ſopra V. Confraternitas.

Tertio, quoad visitantes Ecclesias Ordinis Minorum.

1 IN dubio, An Indulgentiæ plenariæ concessæ visitantibus Ecclesias Regularium, in eorum festiuitatibus fuerint reuocatæ à Paulo V. in reuocatione generali Indulgentiarum? Declaratum fuit à Congregatione Indulgentiarum ab eodem Paulo Quinto deputata, nequaquam esse abrogatas, prout supra V. Confraternitas num. 4. Nihilominus, quia aliquando plerique Ordinarij nituntur impedire publicationem præfatarum Indulgentiarum, refero hic Breuia Apostolica, concedentia Indulgentias plenarias in præcipuis festiuitatibus nostri Ordinis, ac Portiunculæ, vt ea videant, ac legant, si opus fuerit.

SIXTVS PAPA V.

Vniuersis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CVm à primæua Institutione Regulæ B. Francisci, tam ob illius, & SS. Antonij de Padua, Ludouici Episcopi, & Confessoris, Bonauenturæ, & Bernardini, necnon Diuæ Claræ, aliorumque eiusdem Ordinis sequacium sanctitatem, & miraculorum multitudinem, quam etiam ob multorum ipsius Religionis Summorũ Pontificum prædecessorum nostrorum merita: ingens

ingens vbique Christi fidelium multitudo singularem erga quemcumque dictorum Sanctorum gerat deuotionis affectum. Nos, vt ipsorum fidelium deuotio huiusmodi non modo conseruetur, sed in dies magis augeatur, animarumque saluti vberius consulatur, precibus etiam dilecti filij Clementis Bontadosij Ordinis Fratrum Minorum Conuentualium Ministri Generalis super hoc nobis humiliter porrectis inclinati, tam omnibus, & singulis dicti Ordinis Minorum Conuentualium, Capuccinorum, & de Obseruantia nuncupatorum Fratribus, & Monialibus, quàm cæteris vtriusque sexus Christi fidelibus, qui verè pœnitentes, & confessi, ac Sanctissima Communione refecti, diebus festis Sanctorum Francisci, Antonij de Padua, Bonauenturæ, Ludouici Episcopi, & Confessoris, ac Bernardini prædictorum eorumdem Fratrum Minorum Conuentualium, Capuccinorum, & de Obseruantia. Necnon die festiuitatis S. Claræ Monialium dicti Ordinis Monasteriorum vbilibet Constitutorum Ecclesias, tam erectas, quam erigendas, vel earum aliquam, à primis vesperis vsque ad occasum Solis eorumdem dierum, singulis annis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id fecerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, ex elargimur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non

obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Vt autem præsentes literæ ad ipsorum Christifidelium notitiam facilius, citiusque perueniant, volumus, quod earum exemplis etiam impressis manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, die 28. Septembris 1585. Pontificatus nostri Anno Primo.

Io. Baptista Canobius.

Quoad visitantes Ecclesias Fratrum Minorum de Obseruantia, & Reformatorum vbilibet in festo Portiunculæ.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

SPlendor Paternæ gloriæ, qui sua mundum illuminat ineffabili claritate, pia vota fidelium de clementia eius Maiestate sperantium, tunc præcipuè benigno fauore prosequitur, cum deuota ipsorum humilitas Sanctorum prec bus, & meritis adiuuatur. Volentes igitur omnes, & singulas Ecclesias Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Obseruantia, etiam Reformatorum, vbique existentes aliquo spirituali munere illustrare

de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate cõfisi: omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra communione refectis, qui aliquam ex dictis Ecclesijs in secunda die mensis Augusti, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis diei huiusmodi, singulis annis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Presentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 4. Iulij 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo. S. Card. S. Susannæ.

Declaratio, quod præfata Indulgentia Portiunculæ, in Anno Sancto non reuocatur.

INNOCENTIVS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

6 CVm ob Sacri Iubilæi celebrationem à Vigilia Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi

ſti præſentis anni inchoatam, & vſque ad finem eiuſdem anni duraturam, omnes, & ſingulas Indulgentias etiam perpetuas,& peccatorum remiſſionem quibuſuis Eccleſijs, Monaſterijs, Hoſpitalibus, & alijs locis pijs ſæcularibus, & quorumuis Ordinum,etiam Mendicantium Regularibus, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis quomodolibet conceſſas, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ſuſpenderimus, ac ſuſpenſas eſſe declarauerimus, eaſque eodem anno durante nulli prodeſſe, aut ſuffragari debere decreuimus, prout in noſtris ſub plumbo deſuper expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Nos cupientes, vt Eccleſiæ S. Mariæ Angelorum domus Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia propè, & extrà muros Ciuitatis Aſſiſien. congruis frequentetur honoribus ad eamque Chriſtifideles eo lubentiùs accedant, quo exindè ſpiritualibus gratijs ſe vberius refectos conſpexerint. Tenore præſentium declaramus mentis, & intentionis noſtræ minimè fuiſſe, nec eſſe ſub prædicta Indulgentiarum ſuſpenſione, Indulgentiam vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus prædictam Eccleſiam die ſecunda menſis Augusti à primis veſperis vſque ad occaſum ſolis diei huiuſmodi viſitantibus, & requiſita pro eadem Indulgentia conſequenda peragentibus conceſſam comprehendere, provt minimè comprehendimus, nec comprehenſam eſſe in verbo Romani Pontificis atteſtamur. In contrarium facien.

non

non obstan. quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 5. Iulij 1650. Pontific. Nostri Anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Similem declarationem fecerunt Clem. Oct. & Vrban. Oct.

Iubileum.

SVMMARIVM.

Episcopus, Confessarios, quos sibi elegerint Moniales tempore Iubilei concedat, idemque seruari faciat apud Monasteria Regularibus subiecta, vt liberius consulunt propriæ saluti, num. 1.

Confessarij, etiam tempore Iubilei, pro Monialibus debent specialiter approbari, num. 2.

Iubileum ex speciali priuilegio Papæ potest lucrari pro defunctis, num. 3.

QVia Iubileum elargitur pro salute animarũ tàm sæcularium, quàm Regularium; Ideò Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium mandauit Episcopo Reatino, vt Confessarios, quos sibi elegerint Moniales; tempore Iubilei, concedat; idemque seruari faciat apud Monasteria Regularibus subiecta, vt liberius consulere possint propriæ saluti, prout in sequenti, videlicet.

Vescouo di Rieti.

1 Questi Eminentissimi miei Signori, hauendo

do considerato, che sia molto conueniente, che anco à persone claustrali si faccia copia de' Confessori nella dispensatione del pretiosissimo Tesoro de'Santissimi Giubilei Vniuersali, á fine che con più sodisfattione, e quiete delle loro conscienze possano approfittarsi della gratia, ch' in detto Giubileo si concede; mi hanno perciò cōmesso, con l'occasione del Santissimo Giubileo nuouamente concesso dalla Santità di N.Signore, ch'io scriui à V. S. che si contenti con la sua Pastorale pietà, e vigilanza, hauere particolar cura, che le deuote Verginelle, che per maggiormente piacere al loro sposo Christo, se ne stāno ristrette ne'Chiostri de'Monasterij di cotesta Città, possano con piena loro spirituale consolatione, particolarmente del detto Giubileo, con mostrarsi lei principalmente facile, e liberale nella deputatione di quelli Confessori, che stimerà à proposito, & da esse si desiderano, per potere con maggiore confidenza, e sicurtà nettare, e quietare perfettamente l'interno delle proprie conscienze: E l'istesso auuertirà che si faccia da Superiori Regolati ne'Monasterij à loro soggetti. Non manchi dunque V. S. di conformarsi, e Dio la prosperi. Di Roma li 24. Marzo 1634.

Hic aduertendum est, quod Confessarij generaliter admissi ab Ordinario, non intelliguntur approbati pro Monialibus, etiam tempore Iubilei absque licentia eorumdem Superiorum; prout declaratur in sequenti Decreto.

2 Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita censuit Regulares generali-

ralitèr ab Episcopo approbatos ad audiendas cõfessiones, nequaquam censeri approbatos ad audiendas confessiones Monialium, ideòque nullum Regularem, sine licentia Prouincialis dictorum Fratrum, ac speciali approbatione Episcopi posse, nec debere ad d. Monasterium S. Claræ Terræ Sancti Angeli, neque ad alia quæcumque Monasteria, pro Monialium confessionibus audiendis accedere. Romæ die 3. Septembris 1638.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

Cæsar Fachenettus.

3 Iubileum ex speciali priuilegio Summi Põtificis lucrari potest pro defunctis Monialibus, provt in sequenti.

Napoli.

Al memoriale delle Monache di S. Andrea; quali supplicano poter pigliare vn'altra volta il Santissimo Giubileo, & in meno di trenta giorni, per loro, e per li morti.

Sanctissimus Dominus Noster gratiam petitã pro Monialibus defunctis, tantum benignè concessit. Romæ ex audientia Sanctissimi habita die octaua Octobris 1625.

Lectio Linguarum.

SVMMARIVM.

Schola linguarum in præcipuis Ciuitatibus Europæ erigenda, num. 1.

Sac.

Sac. Congreg. designat modum, & formam faciendi lectiones linguarum, num. 2.
Mandat quid agendum circa subiectionem, & amotionem studentium, ac lectorum, num. 3.
In Conuentibus sit lectio Sacræ Scripturæ, vel Theologiæ scholasticæ, vel moralis, num. 4.

1 ATtento pręcepto Pauli Papæ Quinti Apostolicæ seruitutis, &c. 1610. super erectione scholæ linguarum Hebraicæ, Græcæ, & Arabicæ in præcipuis Ciuitatibus Europæ, cum iam ab omnibus Regularibus obtemperatum fuerit, nihil aliud remanet adimplendum, quàm publicatio Decreti Sac. Congreg. de Propaganda Fide super erectione, & manutentione studiorū linguarum legendi in omnibus Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, de quo supra. V. Decreta n. 3. & in Reg. huius Congreg. fol. 7.

2 Deinde eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide habita die 11. April. 1625. designauit modum, & formam faciendi Lectiones linguarum, provt in sequenti Decreto, quod pariter legendum est in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, videlicet.

Quoniam impossibile est sine linguarum notitia fidem Catholicam in exteris propagare nationibus, hanc verò notitiam in Religionum familias introducere difficillimum est, sine præcipua Generalium, & aliorum Superiorum cura, & diligentia, Sacra Congregatio de Propaganda Fide Religiosorum Generales omnes, & alios Superiores in Domino obtestan. vt secum cogitantes,

tantes, quot hæresibus, & erroribus, pleræque Terrarum Orbis nationes laborent, & in quantis ignorantiæ tenebris populi penè innumerabiles versentur, quia non habent, qui eos instruāt, & in via salutis opportunè dirigant, omnibus modis velint studia linguarum à Sacro Viennensi Concilio, & à fel. record. Pauli V. Constitutione præcepta, & aliarum etiam, quæ magis ex vsu esse videntur, Illyricæ, & Græcæ vulgaris in ijs Monasterijs, & Conuentibus erigere, & instituere, & erecta, & instituta conseruare, in quibus Religiosi Artibus, & Theologiæ operam nauant. Quæ quidem studia, ex sententia eiusdem Sac. Congregat. Generales, & alij Superiores facilè instituent, si in modo, forma, & ordine ipsorum constituendis infrascripta obseruare præcipuis mandauerint Decretis.

Primò, vt si non in quolibet, saltem in pluribus ex prædictis Monasterijs, & Conuentibus certus Religiosorum magis idoneorum numerus linguarum studijs addicatur sub aliquo Religioso, vbi studijs Præfectus non extiterit, qui studiorum huiusmodi promouendorum curam, & sollicitudinem habeat, qui vt muneri suo serius incumbat, ijsdem priuilegijs, quibus Magistri, & studiosi fruantur.

Secundò, vt certæ Regulæ, & Constitutiones, quibus numerus, & species linguarum, tempora lectionum, studij repetitionumque, ac alia huiusmodi à Magistris, & studiosis diligenter obseruari præscribantur, quorum Constitutionum obseruandarum cura prædicto Religioso, vel studij

dij Præfecto committi poterit, qui si suo deerit officio, pro modo culpæ in Capitulis Prouincialibus & Generalibus grauiter puniatur, in quibus etiam præsens Decretum publicè legetur.

Tertiò denique, vt præmia, & pœnæ præsertim Magistris, & studiosis proponitur, quæ vehementiùs eorum animos mouere possint ad linguas alacriùs, & diligentiùs addiscendas, & Sacra Congregatio cum ob Institutorum, & Religionum diuersitatem ea definire visum non fuerit, Generalium, & aliorum Superiorum prudentiæ,& iudicio committenda esse censuit,quos etiam nouo præcepto ad hæc studia instituenda, & conseruanda constringere noluit, sed eos tantum admonere districto Dei iudicio,rationem esse reddituros, si Decretum hoc, quod pro Diuina Maiestatis gloria, & salute animarum promulgatur obseruare contempserint, vel neglexerint.

In Regesto huius Congreg. fol. 14.

3 Demum circa subiectionem, & amotionẽ studentium, ac Lectorum linguæ Arabicæ, eadem Sacra Congregatio de Propaganda Fide die 17. Octobris 1627. prouidit, provt in sequenti Decreto.

Instante Commissario Curæ Ordinis Minorũ de Obseruantia Sacra Congregatio declarauit Lectores, & studentes linguarum à iurisdictione, potestate, & correctione Guardianorum, & Prouincialium, ac Generalis, seú Commissarij Generalis non esse exemptos, quoad disciplinam regularem, quo verò ad remotionem eorum à lectu-

lectura, & à studijs; Lectores quidem inconsulta Sacra Congregatione ab officio legendi, amoueri non posse, quia illi sunt quodammodo Ministri Sacræ Congregationis, & ideò eorum nomina, & officia in eius libris describi consueuerunt; studentes verò à solo Generali, vel Commissario Generali mutari posse, & à studijs remoueri.

F. Ingolus Secret.

Ex Regesto huius Congregationis fol. 76. & in meo fol. 32.

4 In Conuentibus Regularium, in quibus studia commodè vigere possunt. Lectio sacræ Scripturæ similiter habeatur, quæ à Capitulis Generalibus, vel Prouincialibus assignetur dignioribus. Trid. sess. 5. cap. 1. Cui tamen Decreto satis fit si habeatur lectio Theologiæ scholasticæ, vel Moralis. Rodr. tom. 2. quæst. 130. art. 2. & Peyrin. tom. 1. priu. in Const. 2. Iulij II. §. 5. num. 16.

Lector.

SVMMARIVM.

Theologiæ Lectores quomodo instituendi, & quibus diebus habere debeant conferentias, numer. 1. & 2.

Non gaudent priuilegio, nisi actu legant, quomodo intelligitur, num. 3. & 4.

Pro Lectoribus Iubilatis, referuntur priuilegia, & conditiones, quas habere, & obseruare debent, iuxta

Constit. Apostolicas, & Ordinis, num. 5.

Quot Lectores esse possunt in eodem studio, & qua praecedentia gaudent.

1 SAcrae Theologiae Lector nullus institui possit quin primo in Lectoratu Artium exhibuerit specimen suae idoneitatis in Constit. Generalibus Ordinis cap. 5. §. 6. pag. 95. num. 1.

2 Lectores Theologiae debent legere continuo, habere singulis diebus conferentias; singulis mensibus Conclusiones publicas, & singulis annis impressas absque Iconibus aere incisis, aut Laminis quomodolibet sumpturis, sed omnes typis communibus; quantumuis magno Patrono dicatae mandentur. Qui secus fecerit prohibetur easdem Theses defendere, priuatur Lectoratu, si iam obtinuit sin minus inhabilitatur ad obtinendum, Minister verò, vel Praelatus, qui contrarium fieri permiserit, suspendatur ab officio ad arbitrium Superioris, ibid. n. 2. & 4.

3 Nullus, nisi actu legat, vel praedicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudet, Clemens Octauus in Decretis pro Reformatione Regularium num. 16.

4 Lector dicitur actu legere, quando tempore vacationum studet, vt legat. Peyrin. tom. 1. priuil. in Constit. 2. Iulij II. §. 5. num. 21. Verũ si per longum tempus, puta semestre, & vltra, exercitio deesset, vt fieri solet tempore aestatis, vel propter aliquod aliud impedimentum, tunc hoc priuilegio non gaudere certum est, quia datum pro causa, cessare debet, causa non existente.

te, Silu. v. Priuileg. quæst. 10. Rodriq. 1. tom. q. 9. artic. 10. Sanctorius in Comment. stat. 3. pag. 302.

De Iubilatis Familiæ Cismontanæ.

5 QVi sine interpolatione Aduentus, & Quadragesimæ Sac. Theologiam decennio legerint, eorum priuilegijs, exemptionibus, & prærogatiuis in omnibus, & per omnia gaudent in Ordine Minorum Obseruan. qaibus illi gaudent, qui Ministeriatus officio iam functi sunt in eodem Ordine, ijque censentur Lectores Iubilati Familiæ Cismontanæ. Vallis. tit. de studijs, Neapolit. eod. tit.

Poterunt, ad iustitiæ præscriptum, ijsdem gaudere priuilegijs omnibus iuxtà statut. Capituli Generalis. Vallisol. (idest in omnibus, & per omnia) qui Sac. Theologiam per annos duodecim legerint, & illud statutum seruandum est, provt in Familia Vltramontana seruatur, non quoad priuilegia, sed quoad institutionem, seù quoad formam instituendi eosdem Iubilatos Cismontanos. Breue Clem. Oct. de anno 1603.

Quapropter, qui iubilare voluerint, teneantur, ante omnia, trium annorum spatio docere Logicam, & Philosophiam, quod iuxtà Segoniense statutum, pro vtraque Familia dicti Ordinis, pluries renouatum (& præcipuè per Breue Vrbani Octaui) intelligitur de annis integris, absque vlla interpolatione Aduentus, & Quadragesimæ, neque hic debet habere locum illud.

Annus inceptus, habetur pro completo. Segou. tit. de ſtud. Valliſolet. eod. tit.

Item qui iubilare voluerint per lecturam duodecim annorum ſac. Theologiæ, teneantur legere ſeptem menſibus per ſingulos annos, ita vt eorum interpolatio Aduentus, vel Quadrageſimæ ſeptem menſium lecturam non impediat, neque minuat ſingulis quibuſque annis ſufficiente præſcripti huiuſmodi temporis probatione exhibita, per publicam, & authenticam atteſtationem Guardiani, & Diſcretorum Conuentus, vbi docuerint dicti Lectores; idque fiet ſi atteſtatio erit propria manu Guardiani, & Diſcretorum Conuentus obſignata. Rom. 1612. Clem. Oct. & Vrban. Oct.

Vt autem Iubilatorum numerus reſtringatur, iuxtà diſpoſitionem Capituli Generalis Romani 1612. decernitur, vt pro vnoquoque ſtudio generali in ſingulis Prouincijs exiſtente, duo tantū Lectores Iubilati eſſe poſſint, quorum altero deficiente; vel per mortem, vel per promotionem ſufficiatur ille, qui lectionis curſum prius abſoluerit, quod eſt ſeruandum iuxtà antiquitatem iuris acquiſiti, vel temporis in lectura completi, quæ duo idem ſonant. Vrban. Oct. Cum ſicut accepimus. Segou. de Anno 1621.

Studia generalia, in ordine ad Iubilationem, in quibus, qui iubilari voluerit, ſaltem per tres annos continuos Sacram Theologiam legere debet, deputantur Conuentus. Romæ Aracæli, Peruſij, Anconæ, Florentiæ, Lucæ, Bononiæ, Paduæ, Genuæ, Mediolani, Panormi, Leccij, Aqui-

Aquilæ, Neapolis nouæ, Cracouiæ. Ad hæc autem ſtudia nullus deinceps Lectorum promoueatur, niſi alibi per ſexennium Sacram Theologiam legerit in Studijs Generalibus, & Prouincialibus. Rom. 1642. Reliqua vide in Conſtit. Ord. cap. 5. pag. 96. ſub num. 6.

Lectores Iubilati, quamuis non aſſumantur per electionem, tamen iure Iubilationis poterũt deinceps ſubrogari. Rom. 1651.

Lectores Sac. Theologiæ.

6 IN vnoquoque ſtudio generali Sacræ Theologiæ, non collocentur niſi duo Lectores, exceptis ijs, quæ ordinata ſunt ad iubilationem; in quibus tres poterunt collocari. Romæ 1664. Et non gaudeant præcedentia (tam Obſeruantes, quàm Reformati) niſi in Conuentibus, in quibus actualiter legunt, iuxtà Decretum Sacræ Congreg.

Legatum.

SVMMARIVM.

Moderatio facultatum Fabricæ S. Petri ſuper annuis legatis Pauperibus relictis, num. 1.

Declaratio, quod in præfata Bulla non comprehenduntur legata pro pijs operibus in certis relicta, num. 2.

Hæredes poſſunt ſe componere cum Fratribus ſuper legatis, de quibus non ſunt capaces, num. 3.

Fratres Minores possunt recipere sibi legata per modum eleemosynæ, num. 3.

Adducitur casus pro Infirmaria Aracæli, num. 5.

1 POst Declarationem Congregationis Reu. Fabricæ Principis Apostolorum de Vrbe ad fauorem Fratrum S. Francisci Minorum de Obseruantia super annuis legatis factis, seu faciēdis cum onere Missarum, seu Officiorum, seu gratis, siue alio modo, quæ habetur supra. V. Bona temporalia, nu. 5. Alexander Papa VII. Constitutionem edidit, moderatoriam facultatum præfatæ Reu. Fabricæ circa legata pauperibus facta, tenoris seq. videlicet.

Sanctiss. D. N. ALEXANDRI Diuina Prouidentia Papæ VII.

Constitutio moderatoria facultatum Reu. Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe circa Legata Pauperibus in genere facta.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SVperni dispositione consilij vices illius gerentes in terris, qui pauperum curam fidelibus sui præcipiens, quod vni ex illis fieret sibi factum asseruit, in his pastoralis officij nostri partes affectu paterno libentèr interponimus, per quæ eorumdem pauperum, & præsertim per vicos, & pla-

plateas mendicantium necessitatibus opportunè consuli arbitramur.

Cùm itaque retroactis temporibus fel. record. Iulius II. Leo X. Clemens VII. Paulus III. & alij forsan Romani Pontifices Prædecessores nostri, vt in honorem Principis Apostolorum Basilica opere supra cæteras magnifico, & eleganti in hac Alma Vrbe nostra construeretur, perpendentes suas, & Apostolicæ Sedis facultates ad id minimè suffecturas Fabricæ dictæ Basilicæ, seù eius Collegio inter alias plures gratias, facultates, & priuilegia, applicauerint legata pauperibus in genere sine speciali determinatione, & proprijs nominibus personarum non expressis relicta: cùmque huius applicationis ratione pauperes, & potissimum, mendicantes legatis ibi relictis priuati remaneant, multique pij fideles retrahi, vel saltèm tepidiores reddi possint ad relinquendum legata pia, quæ aliàs in eorumdem pauperum commodum relicturi essent, dubitantes irritas, & inanes euasuras similes eorum dispositiones, & in prædictæ fabricæ vtilitatem ob priuilegia præfata cessuras: Nos licet ad absolutam Fabricæ dictæ Basilicæ terminationem, illiusque ornatum à die nostræ ad Summum Apostolatum assumptionis mentem direxerimus, considerantes nihilominùs eius admirabilem structuram ad optatum ferè finem esse perductam, ac proindè longè minorem pecuniarum quãtitatem nunc pro eius perfectione, & conseruatione, quàm de tempore concessionis antedicti, & aliorum eius priuilegiorum esse necessariam, æquum, & rationi consenta-

neum esse censemus, vt sublato priuilegij huiusmodi impedimento, Christi pauperes in posterùm legata sibi relicta, & pro tempore relinquenda plenè, & liberè capiant, & consequantur.

Motu itaque proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostræ, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione statuimus, & declaramus legata pauperibus in genere vbicumque locorum relicta, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque relinquenda, non ampliùs sub legatorum incertorum nomine in beneficium dictę Fabricæ iuxtà prædicta eius priuilegia conuerti, neque sub eius facultatibus comprehendi, sed illa omnia veluti alia certa pia legata in commodum, & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundùm iuris interpretationem comprehenduntur, plenè, & integrè iuxtà pias legantium dispositiones cedere, ac ijsdem pauperibus ab hæredibus, alijsque obligatis, & seù à testamentarijs Exequutoribus, vel alijs, quibus legatorum prædictorum solutio, seù exequutio commissa fuit, & erit pro tempore, eadem legata, siuè in pecunia, siuè in frumento, pane, vino, alijsque ad humanum vsum necessarijs consistant, modis, temporibus, ac diebus à Testatoribus, seù legantibus præscriptis solui, & consignari debere.

Quod si ob moram, ob negligentiam hæredum, aut Exequutorum, seù aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum, quibus pauperum nominatio, & electio, seù aliàs legatorum executio commissa fuerit eorumdem legatorum solu-

ſolutionem, ſeù conſignationem vltrà debitum tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, vt locorum Ordinarij, & illis deficientibus Commiſſarij, & Miniſtri prædictæ Fabricæ ſi ad eos deuoluitur, voluntatem Teſtatorum, & relinquentium legata huiuſmodi ad commodum, & beneficium eorumdem pauperum dumtaxàt, provt ſeruatur in alijs legatis certis, exequantur.

Porrò quoad legata pro pijs operibus in genere etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, ſeù declarationem certorum Exequutorum ſeú aliorum ſpecificandis, & declarandis relicta, nullum præſenti noſtra Conſtitutione eidem Fabricæ præiudicium inferre, nihilque ſuper his de nouo ſtatuere intendimus, quinimò omnia, & ſingula eius iura, & priuilegia per Summos Pontifices prædeceſſores noſtros hactenùs in præmiſſis conceſſa præſeruamus, in caſibus tamen in quibus Exequutores, ſeù alij præfati, quibus competit facultas (quam per huiuſmodi priuilegia Fabricæ nullatenùs impediri volumus) illã exercere, & ad nominationem, electionem, ſeù declarationem deuenire nolint, vel nulla facta declaratione deceſſerint.

Hanc verò Conſtitutionem, tàm in caſibus futuris, & deinceps contingentibus, quàm in præſentibus, & præterquàm in eis legatis, & relictis, quæ hactenùs à præfata Fabrica, ſeú eius Miniſtris agnita, acceptata, & incorporata fuerunt, etiamſi ſuper illis in quacumq; inſtantia lis pendeat indeciſa, ſeruari, & locum habere volumus,

&

& declaramus.

Cæteris autem eiusdem Fabricæ; seù illius Collegij priuilegijs, gratijs, & facultatibus in ijs, quæ quæ præsentibus non aduersantur, nullum nè minimum quidem præiudicium per præsentes illatum, aut illis derogatum esse, seù intelligi, dici, vel censeri posse, sed illas, & illa in suo robore, & firmitate remanere debere, decernimus, & declaramus.

Decernentes etiam præsentes literas, & in illis contenta nullo vnquam tempore, etiam ex quo Oeconomus, & alij Officiales præfatæ Fabricæ, cæterique in præmissis interesse habentes, seù habere quomodolibet prætendentes ad ea vocati, vel auditi, causæque propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, vel sufficientèr, aut etiam vllatenùs iustificatæ non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seù nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quouis alio quantumuis substantiali defectu notari, vel ex quocumque alio capite, etiam in corpore iuris clauso impugnari, rescindi, inualidari, ad terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam vocari, seù aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seù etiam motu simili concesso, quempiam in iudicio, vel extrà illud, vti posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub similium, vel dissimilium Constitutionum reuocationibus, suspensionibus, limita-

limitationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censeri, sicq; & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, ac etiam quoslibet S.R.E. Collegij Fabricæ præfatæ Cardinales, nec non causarum Palatij Apostolici Auditores, & quosuis alios quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata, eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr, contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Collegij præfati etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, gratijs, facultatibus, & literis Apostolicis per prædictos, & quosuis alios Romanos Pontifices, etiam prædecessores nostros in fauorem eiusdem Fabricæ, ac illius Collegij, etiam per viam contractus iurati, & sub quibusuis verborum tenoribus, & formis, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia deque Apostolicæ potestatis plenitudine etiam cōsistorialitèr, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque fortioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, & alias quomodolibet emanatis,

natis, concessis, ac etiam pluries approbatis, & confirmatis.

Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales importantes mentio, seù quęuis alia expressio facienda, aut quæuis alia exquisita, & insolita forma ad hoc seruanda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro seruata habentes illis alias in suo robore permansuris, hac vice ad effectum premissorum dumtaxat specialitèr, & expresè, motu, scientia deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis manu Notarij publici subscriptis & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrà illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 30. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno Primo.

G. Gualterius.

2. Postquàm, cùm in dies orirentur dubia super legatis, in genere, pauperibus relictis, per aliam Constitutionem, præfatus Pontifex, declarauit in eadem prima Bulla non compræhendi legata

legata pro pijs operibus incertis relicta, prout sequitur, videlicèt.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Romanum Pontificem æqui, bonique ſupremum aſſertorem in terris à Domino conſtitutum, illa, quæ ex circumſpecta eius prouidentia piè, ſapienterque proceſſerunt, cum aliorum, quam æquitatis ratio poſtulet, detorqueri intelligit, opportunæ declarationis miniſterio, ità dilucidare, vt ſecurioris, & ab eius intentione deflectentis interpretationis occaſio cuilibet præcidatur.

Aliàs ſiquidèm emanarunt à Nobis literæ in ſimili forma Breuis tenoris, qui ſequitur, videlicèt, Alexander Papa Septimus, Ad perpetuam rei memoriam.

Superni diſpoſitione conſilij vices illius gerentes in terris, &c. vt ſupra diximus, pag. 342.

Cùm autem (ſicut accepimus) nonnulli exequutores teſtamentarij ad exequenda diuerſa legata pro pijs operibus incertis relicta deputati, præinſertæ Conſtitutionis noſtræ prætextu illa in commodum Fabricæ prædictæ iuxtà illius priuilegia minimè conuerti debere, nec ad illam quouis modo ſpectare, neque ſub eius facultatibus compræhendi prætendant in maximum ipſius Fabricæ damnum, & præiudicium.

Hinc eſt, quod Nos omnem, quæ præmiſſo-

rum

rum occasione enata est, & post hac nasci posset, controuersiam, & ambiguitatem tollere, eiusdemque fabricæ indemnitati consulere cupientes, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus Constitutionem præinsertam in illis dumtaxat legatis, quæ pauperibus in genere expresse, & explicitè relicta sunt hactenùs, & in futurum relinquentur, siuè per hæredes, siuè per exequutores, vel alios quoscumque veniant distribuenda; locum obtinere, non autem ad alia quæcumque legata pro pijs operibus incertis hactenùs relicta, & in posterùm quandocumque relinquenda, vllatenùs porrigi, seù extendi posse, vel debere tenore præsentium declaramus, ac perpetuò statuimus, & decernimus.

Ac quæcumque priuilegia, indulta, gratias, & facultates prædictæ Fabricæ, eiusque Congregationi, & Officialibus, quibusuis circa applicationes legatorum proprijs operibus incertis (non tamen pauperibus in genere, sicut supra dictum est) relictorum incommodum, & vtilitatem ipsius Fabricæ à prædictis, & alijs quibusuis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quouis modo concessa, & concessas illorum ten. & datas præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes aduersus Constitutionem præinsertam, indèque sequuta quæcumque in integrum, ac pristinum, eumque in quo antequam eadem Constitutio emanaret, quomodolibet erant, statum, motum; scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, restituimus, & plenariè reintegramus, illaque quatenus opus sit, reua-

reualidamus, ac itidem perpetuo confirmamus, & approbamus.

Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta, quæcumque etiam ex eo, quod quilibet etiam speciali, & indiuidua mentione digni in præmissis interesse habentes, seù habere quouis modo prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt sufficientèr, aut vllatenus adductæ, verificatæ, & iustificatæ fuerint, seù ex alia quacumque quantumuis pia, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, alioue quolibet quantumuis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seù aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, seù gratiæ remedium impetrari, seù etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, quempiam in iudicio, vel extra illud vti posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictæ Fabricæ plenissimè suffragari, sicque in præmissis censeri, atque ità, & non alitèr per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam de latere Legatos, &

alios

alios quoslibet quauis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane; si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari.

Non obstan. quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo, ac præinsertis nostris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem volumus non obstare, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt earundem præsentiũ transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, vel extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 26. Nouembris 1660. Pontificatus nostri Anno sexto.

S. Vgolinus.

3 Demum in materia Legatorum perpetuorum, de quibus Fratres Minores de Obseruantia non sunt capaces, Clemens Papa Septimus concedit facultatem Ministris Prouincialibus posse se componere cum hæredibus, mediante Syndico Apostolico, ne piæ Testatorum voluntates frustrentur, prout sequitur, videlicèt.

CLE-

CLEMENS PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dilectis filijs Ministris Prouincialibus Ordinis Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ.

Dilecti filij salutem, & Apostolicam benedictionem.

NVper pro parte vestra Nobis expositū fuit, quod forsan hactenus contigit, & in futurum etiam contingere posset, quod aliqui Christifideles ad vestrum Ordinem, Fratres, & loca ipsius Ordinis gerentes; in eorum Testamentis, institutiones, seù legata fecerunt, aut facient, quorum ex vestræ Religionis Regulæ, & professionis puritate, quam seruatis, capaces non estis.

Quare pro parte vestra nobis fuit humilitèr supplicatum, vt cùm hæredes instituti sine executione per huiusmodi Testatores deputati in conscientia se grauatos sentiant, ad pias defunctorum voluntates exequendas desuper opportunè vobis, ac ipsis hæredibus, & executoribus consulere, & prouidere de Apostolica benignitate dignaremur.

Nos cupientes pias ipsorum defunctorum intentiones, & voluntates, quantùm fieri potest executioni mandari, & attendentes, quod in huiusmodi legatis, & institutionibus mens illorum fuerit, & sit vestram releuare penuriam, ac

proindè vestrorum suffragiorum spiritualiū participes fieri, pro exoneratione quoque conscientiarum dictorum hæredum, & executorū huiusmodi, vestris supplicationibus inclinati, tenore præsentium, auctoritate Apostolica, decernimus, declaramus, disponimus, ac firmitèr statuimus, & ordinamus, ac vobis concedimus, quod vos singuli Ministri Prouinciales, in Prouincijs vestris, vel Guardiani, cum aliquibus Discretis domorum, vel locorum, quibus huiusmodi legata, & institutiones factæ fuerunt, vel in posterum fient, quorum non estis (vt præfertur) capaces mediantibus Procuratoribus, & Syndicis eorundem locorum, cum dictis hæredibus, & executoribus super præmissis institutionibus, & legatis componere possitis, & valeatis, provt vobis secundum æquitatem, & bonam conscientiam visum fuerit, ad certam summam, & quantitatem pecuniarum, aut rerum per prædictos hæredes, & executores, semel tantùm, soluendam, & tradendam Fratribus, & locis prædictis ad ipsorum releuandas necessitates, seù ipsa loca fabricanda, facta desuper ipsis hæredibus, & executoribus, plena, & libera, ac perpetua absolutione, & quietatione, quæ Apostolica auctoritate sit approbata, & roborata. Ita quod deinceps prætextu taliū testamentorum, institutionum, & legatorum amplius molestari non possint in iudicio, vel extra.

Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, quod præsentium transum-

ptis

ptis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati, aut personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quàm extra adhibeatur, quæ præsentibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrū sub Annulo Piscatoris die 23. Nouembris 1526. Pontificatus Nostri Anno tertio.

P.Bombasius.

L.de Torres.

Ex Bullario paruo Franciscano pag. 134.

4 Legatum. Glossa in Clementina Exiui §. Cumque annui &c.de verbor.signific. distinguit de legatis ad certum vsum Sacristiæ, & Infirmariæ, quæ non sapiunt thesaurizationem. De his concedit esse licita Fratribus Minoribus, quod intelligitur per modum eleemosyne, vti daclaratum est à Diuo Bonauentura, ex Statutis Ordinis, & posteà per Decreta Reu. Fabricæ 14. Februarij 1663. Item tenet Rota in vna Romana Computorum coram R.P. D. Merlino 10. Aprilis 1630.& in alia Romana Legati, coram R.P.D. Cerro 16.Februar.2650.

De Legatis ad omnem vsum, siuè indeterminatum vsum, non est ità certa capacitas Fratrum Minorum, quia videntur sapere thesaurizationē. Hanc distinctionem desumpsit Glosa prædicta ex Federico de Senis cons. 112. quam communitèr sequuntur Canonistæ, & Iuristæ.

Idem, etsi de Legatis Fratribus immediatè relictis videatur aliqua difficultas capacitatis, vel incapacitatis in derelictis hæredibus, vel alijs ter-

tiæ personæ; vt Fratribus præstentur, nulla est difficultas; & hoc patet declaratum per supradicta Decreta Reu.Fabricæ.

Romana Donationis.

1 Syndico Apostolico Conuentus, vt vocant, de Aracœli Fratrum Minorum de Obseruantia scuta mille donauit Pamphila Mota, donatione infrascriptis verbis concepta: Donauit donatione irreuocabili, inter viuos, D.Francisco Bespino Syndico Apostolico perpetuo Venerab. Conuentus B.Mariæ de Aracœli, & alijs in dicto officio Syndicatus, pro tempore successoribus, scuta mille, vnà cum fructibus decursis, & decurrendis, sibi relictis à q.Virginia Agazari &c. cum conditione, quod ijdem Donatarij teneantur, & obligati sint postquam consecuti fuerint dicta scuta mille pro dicto Legato, vt supra, debita illa inuestire ad eorum beneplacitum in aliqua re stabili, censibus perpetuis, seù locis montium non vacabilium, & ex fructibus dicti reinuestimenti impendere, & applicare annua scuta triginta in perpetuò tot panis albi pro beneficio, & seruitio Infirmariæ Venerab. Conuentus Aracœli Ordinis Minorum Obseruantiæ Sancti Franrisci; cum conditione adiecta, quod si vllo vnquam tempore dicti RR.Patres Guardiani, seù Superiores pro tempore dicti Conuentus Aracœli intentauerint, quouis modo applicare velle dicta annua scuta triginta in aliam causam, præterquam supradictam, tali casu prædicta donatio, & om-

& omne commodum dictæ annuæ solutionis scutorum triginta, sit, & intelligatur ipso facto caducata, & deuoluta, provt caducari voluit, & vult in fauorem Venerab. Archiconfraternitatis B.Mariæ Consolationis.

Procurator Reu. Fabricæ S.Petri, citatis prædictis Patribus, supplex petit per hanc Sac. Congregationem declarari, An prænarrata donatio valeat sustineri? Die 2. Iunij 1663.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Cõcilij Tridentini Interpretum censuit: licere dictis Fratribus prænarratam annuam panis præstationem, titulo dumtaxat eleemosynæ recipere, ad præscriptum Decreti Congregationis Fabricæ sub die 14. Februarij 1633. editi, & Syndico Apostolico non posse a Ministris dictæ Fabricæ, ratione huiusmodi donationis molestias inferri, nisi ad formam supradicti Decreti.

F.Card.Chisius Præfectus.

Loco † Sigilli.

D.de Vecchis Episcopus Clus.Sac. Congr.Concilij Secretarius.

In Regesto huius Congreg. fol. 196.

Liber.

SVMMARIVM.

Librorum impressio. num. 1.

Libri non imprimantur sine licentia Ordinarij, & Generali

neralis. num. 2.

Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extra illum libros imprimere sine licentia Vicarij Papæ, & Magistri Sacri Palatij. num. 3.

1 REgulares, præter Episcopi, & Inquisitoris licentiam (de qua regula decima dictum est) meminerint, teneri se Sacri Concilij Tridentini decreto operis in lucem edendi facultatem à Prælato, cui subiacent, obtinere. Vtramque autem concessionem, quæ appareat ad principium operis imprimi faciant. In Indice librorum prohibitorum. De impressione librorum §. 11.

2 In Ordine nostro, nullus de cætero audeat per se, vel per alios libros prælo dare, seù imprimi, vel publicari facere, nisi priùs Ordinarij, & Generalis scriptam facultatem obtinuerit: Generalis autem eam non concedat, nisi priùs libros doctis, & probis viris examinandos commiserit: Qui secùs fecerit, actibus legitimis priuetur. In Statut. Ord. c. 9. p. 243. n. 14.

3 Habitantes in Statu Ecclesiastico non possunt extrà illum libros imprimere absque facultate Vicarij Papæ, & Magistri Sacri Palatij, prout in sequenti Decreto.

Feria

Feria 5. die 18. Septembris 1625. In Generali Congregatione S. Rit. & vniuersalis Inquisitionis, hàbita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. Vrbano Diuina Prouidentia Papa VIII. & Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus à Sancta Sede Apostolica specialitèr deputatis.

SAnctissimus D. N. pro debito Pastoralis sui officij corrigere volens abusus nonnullorum in Statu Sedis Apostolicæ mediatè, vel immediatè subiecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum Statum absque vlla Ordinariorum, & Inquisitorum loci, vbi degunt, approbatione, imprimendos transmittunt, statuit, & decreuit, vt in posterum, nemo in Statu prædicto degens, cuiusuis conditionis, & gradus, ordinis, & dignitatis existat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compositos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos, sine expressa in scriptis approbatione Illustriss. & Reuerendiss. D. Cardinalis SS. D. N. Vicarij, & Magistri Sacri Palatij, si in Vrbe, si verò extra Vrbem existat, sine Ordinarij, & Inquisitoris loci illius, siue aliàs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Libros autem, quos contra præsentis Decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, absque alia declaratione, ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat, contrarijs quibuscumque non obstan.

Io: Antonius Thomasius S.R. Vniuersalis Inquisit. Not.

Apud Bullar. Cherub. tom.4. pag. 337. & in Regest. S. Offic. fol. 41.

Magister Chori.

DEcernit generale Capitulum, vt in posterum illi, qui per sex annos completos absque interpolatione Aduentus, & Quadragesimæ Magistri Chori in Conuentu celeberrimo Aracœlitano de Vrbe munus deuotè, & diligentèr exercuerint, in præmium suorum laborum gaudeant priuilegijs, quibus potiuntur illi, qui fuerunt Diffinitores, ea tamen lege, vt inter ipsos teneant vltimum locum. Præmium verò aliorū Magistrorum Chori relinquitur arbitrio Reuerendissimi P. Ministri Generalis Rom. 1664.

Magister Nouitiorum.

SVMMARIVM.

Magistri Nouitiorum quomodo eligendi. num. 1.
Eorum qualitates. num. 2.
Libenter exercentes connumerantur inter Patres habituales Prouinciæ. num. 3.

1 ELigantur Magistri Nouitiorum in singulis Capitulis Prouincialibus pro vnoquoque

que Nouitiatu ad minus per triennium, cum consilio, & consensu vnanimi Patrum Definitorij, deficientibus autem extra tempus Capitulare, per Definitorium alij similes subrogentur. In Constit.generalibus Ord.c.2.pag.43.num.2.

2 Magistri sint ætatis quadraginta annorum, aut amplius, vel saltem triginta quinque annos omninó excedant, qui prætereà Guardianatus officio triennio saltem laudabiliter functi sint, & humanioribus literis docendis, & Cantus Ecclesiastici præditi, necnon graues, prudentes, atque discreti. Ibidem num.3. Clemens Oct. in Decretis super recept.& educat. Nouitiorum.

3 Qui curam, & Magisterium Nouitiorum libentèr subierit, & triennio saltem laudabilitèr se gesserit, ad omnes gradus Religionis promoueri possit; si autem continuò sexennio laudabilitèr exercuerit, Definitorum Prouincialium habitualium priuilegijs gaudeat, per aggregationē. Ibidem num. 6. Circa Magistrorum munus vide num.4. & 5. in Constitution.

Mendicantes.

SVMMARIVM.

Quibus gaudeant exemptionibus? num.1.

Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque in executione suorum priuil.num.2.

Mendicantes non tenentur petere facultatem quæstuandi, &c.num.3.

Finis

Finis proprius mendicantium quisnam sit, & quare remunerentur à Sede Apostolica, in præmium laborum, num.4.

1 MEndicantes Religiosi, quibus gaudeant exemptionibus statuit Pius V. Constit. 11.incip.Dum ad vberes 19.Iulij 1566.quod Cherub.tom. 2. pag.191. & quibus priuilegijs, & indultis. Idem Pius V.Constit.41.incip. Et si Mendicantium 11.Kal.Iunij 1567. apud Cherubin. in Bullario to.2.pag.228.

V. Mendicantes nequeunt molestari ab Ordinario circa quinque. 1.Circa sæcularium Confessiones. 2.Quæstuationem. 3.Ecclesiarum suarum visitationem. 4.Campanarum pulsationem. 5.Et Quartam funeralium,prout in sequenti Decreto.

Lecto in Sac. Congregatione Regularium memoriali, oblato nomine totius Familiæ Fratrum Mendicantium, quarũcumque Prouinciarum, pro Fratribus Ordinum Mendicantium, conquerentium qualiter cõtra formam suorum priuilegiorum, Sacrorum Canonum Concilij Tridentini, & ordinationum Apostolicarum,in quãpluribus locis ab Ordinarijs locorum grauantur, provt eiusdem memorialis series continebat.

Illustrissimi DD.Cardinales his maturè consideratis, statuerunt, & decreuerunt infrà ab eisdem locorum Ordinarijs perpetuó, & inuiolabilitèr obseruari debere.

Primò, quod circa sæcularium Confessiones, ab ipsis Fratribus Mendicantibus audientibus audien-

dientibus, seruetur Decisio Congreg. Sacri Concilij, & Episcoporum, corripianturque Ordinarij, qui in articulo mortis id fieri prohibent, vel in licentijs concessis id excipiunt.

Secundò, Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget prohibeantur.

Tertiò, Ordinarij in cognitionibus causarum Fratrum Mendicantium, tam ciuilium, quã criminalium minimè sese ingerant; paritèr nec in visitatione eorundem Fratrum, vel Ecclesiarum suarum, nisi quatenus eis per Concilij Tridentini Decreta conceditur.

Quartò, Ordinarij non impediant Fratres pulsare Campanas ad Matutinum, ad Horas, & ad Missam, antequam pulsetur Campana maioris Ecclesiæ, præterquam in die Sabbathi Sancti.

Quintò, quo autem ad Quartam Funeralium, seruetur Decretum Concil. Trident. Romæ 25. Augusti 1635.

Fr. Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Loco ✝ Sigilli.

Georgius Paleatius Secr.

In Regest Sacræ Congreg. Episcoporum, & Regular. fol. 136.

3 Mendicantes non tenentur petere facultatem quæstuandi ab Ordinarijs in eorum Diœcesibus, sed sufficit, vt ostendant licentiam suorum Superiorum. Sac. Congr. Concilij 1621. de quo Io: Maria Nouar. V. Mendicantes num. 35.

4 Finis proprius Mendicantium est profiteri statum vitæ mistæ, ex contemplatiua, quæ exer-

cetur

cetur in Choro, & Diuinis officijs, & actiua, quæ est circa salutem proximorum per doctrinam, & ministerium Sacramentorum. Abb. in cap. caussam il primo de iudic.num.2. & Suarez to.4. de Relig.tract.6.lib.1. cap.8. Hinc est, quod Summi Pontifices concesserunt quamplurima Mendicātibus priuilegia in præmium laborum, quos passi sunt, & patiuntur quotidie pro S. R. E. defensione,& incremento; nam istorum præcipuè sanguine madefacta, pretiosa facta est in oculis omnium, & isti sunt, qui portant pondus diei, & æstus pro illius defensione,& augumento, vt Pontifices ipsi testantur.

Minister Generalis.

SVMMARIVM.

*De ætate, deque auctoritate, ac de illis quæ non potest facere Minister Generalis. num.*1.

NVllus esse potest Generalis, qui ad minus triginta annos non habuerit ætatis. cap. cū in cunctis de elect. vbi id expressè habetur de Episcopis, & præcipitur, vt nullus in Episcopum eligatur, nisi qui iam trigesimum annum ætatis exegerit. Quodque de Episcopis hic dicitur, intelligendum paritèr est de Ministro Generali, quasi Episcopalem iurisdictionem habente. Miranda in manu.to.2.qu.3.art.1.Rodr. to.1. qu.23. art.10. In quo nec Generalis potest dispensare.

Verum

Verum tamen est, quod in Religione nostra Generalis semper eligitur ætate prouectus, vt iam vsus recepit.

Auctoritas Generalis procedit à Cap.generali, idest à Pontifice.

Minister Generalis est quasi Patriarcha,& Princeps Religionis.

Minister Generalis debet vocari ad Consilium Generale, vbi habet votum consultiuum, & decisiuum.

Debet sedere in Concilio post Episcopos, & ante Procuratores Episcoporum.

Debet conuenire cum alijs Generalibus Ordinum in Capella Summi Pontificis.

Potest præcipere, quod ex varijs linguis,& nationibus recipiantur ad Ordines fideles.

Potest mittere expertos, & idoneos ad partes infidelium.

Potest condere Decreta, quæ obligent pro tẽpore sui Generalatus.

Potest dimittere Conuentum Fratribus incõmodum.

Potest absoluere omnes suos subditos à casibus etiam Summo Pontifici reseruatis, exceptis infra dicendis.

Potest dispensare cum excommunicatis, suspensis, & interdictis occultis in foro interno.

Potest dispensare cũ mutilantibus,& mutilatis.

Potest eligere Ministrum Prouincialem in prima institutione Prouinciæ, & quando Electores ob discordiam, vel negligentiam tempore debito non elegerunt.

Debet

Debet eligere Ministrum ex Prouincia, ex qua Electores iurè solebant eligere.
Si Prouincialis electus à Generali, ob id possessionem vacet, electio deuoluitur ad Electores.
Si Electores sunt inhabiles ad eligendum, electio deuoluitur ad Summum Pontificem.
Minister Generalis potest ingredi Monasteriũ Monialium ad proponendum verbum Dei.
Debet Generalis in illo ingressu associari quinque socijs, & non pluribus.
Potest dispensare cum Monialibus illegitimis, vt possint eligi in Abbatissas.
Potest dispensare cum rationabili causa, vt minor quadraginta annorum sit Abbatissa.
Potest dispensare, vt Puella septennis induat habitum in Clausura in ordine ad monacatum.
Potest dispensare cum Monialibus, & Clericis ignorantibus Diuinum Officium.
Potest instituere Prædicatores, Lectores, & Confessarios extra Capitulum.
Potest declarare Bullas Apostolicas dubias, quæ agunt de regimine interno, vel externo nostræ Religionis.
Potest dispensare omnia Statuta Ordinis, quæ non habeant clausulam prohibitiuam.
Potest eximere Conuentum Fratrum, & Monialium à Iurisdictione Prouincialium iustis de causis.
Minister Generalis debet congregare Capitulũ Generale, & intermedium, ac in eis præsidere.
Potest continuare Commissarium Generalem, quando Capitulum intermedium nõ celebratur.
Potest

Poteſt dare commiſſionem alicui ad præſidendum in Congregatione Generali.
Poteſt inſtituere Commiſſariũ Generalem delegatum, qui regat Familiam in ſua abſentia.
Poteſt eligere Procuratores, & Commiſſarios Romanæ Curiæ, cum aſſenſu Diffinitorum Generalium.
Poteſt mittere Commiſſarios Viſitatores ad viſitandas Prouincias nomine ſuo.
Poteſt eligere Commiſſarium Generalem Indiarum, adhibito aſſenſu Regis Catholici.
Poteſt eligere Commiſſarios Generales in noua Hiſpania, in Regno del Però, in Belgio, & in Germania.
Poteſt inſtituere Procuratores Ordinis in omnibus Curijs Regum Catholicorum.
Poteſt inſtituere Vicecommiſſarium Generalem Indiarum Hiſpali.
Poteſt nominare Guardianos Hieroſolymę, ac Conſtantinopolis cum participatione Sacrę Congregationis de Propaganda Fide.
Poteſt aſſignare Fratres pro Familia Terræ Sanctæ, mittere Peregrinos, & conducere eleemoſynas pro ſubſtentatione eorundem.
Debet admittere appellationes omnium Fratrum, & Sororum Ordinis.
Poteſt Abbatiſſam ſibi ſubiectam inſtituere, corrigere, & deſtituere.
Ad Miniſtrum Generalem pertinet reſtituere obſeruantiam Regulæ, punire tranſgreſſores, bonos mores tueri, abuſus tollere, diſcolos expellere, perfectos iuuare, ſingulis prodeſſe, & omni-

bus

bus præire verbo, atque exemplo. Hier. Rodr. resol. 68. Comp. Priu.

Quæ non potest facere Minister Generalis.

NOn potest dispensare super Constitutiones Apostolicas, nec contrauenire Decretis Sac. Congregationis.

Non potest dispensare in Constitutionibus Generalibus, vbi per Capitulum, Decreto irritante, prohibetur, ac ita obseruari mandauit Vrbanus Octauus. Cum sicut, in Append. num. 5.

Non potest dispensare super requisita ad electionem Guardianorum, Diffinitorum, ac Prouincialium, ex declaratione Sac. Congreg. Episcop. & Regul. die 14. Iunij 1652.

Non potest instituere Patres Prouinciæ, nec Prouinciales, nec Custodes, nec Guardianos, exceptis supradictis.

Non potest concedere Priuilegium contra prohibitionem Constitutionum Generalium.

Non potest priuare aliquem officio, iurisdictionem habente, sine causa.

Non potest eximere Fratrem ab obedientia Guardiani, nec Guardianum à iurisdictione Prouincialis.

Non potest restituere habitum deiecto, nec semel degradato.

Non potest concedere aliquam præeminentiã Commissario delegato finito officio.

Non potest dispensare cum homicidis publicis.

Non potest absoluere ab hæresi etiam occulta.

Non

Non potest dispensare Statuta, in quibus dicitur: Ne dispenset.

Non potest impedire, aut suspendere electiones, aut functiones Capitulares inchoatas.

Non potest mittere Commissarium ad præsidendum Congregationi, nisi ob grauem causam.

Non potest absoluere relapsos in hæresim, schismaticos, falsarios literarum Apostolicarum, delatores prohibitorum ad Infideles, & conspiratores in Pontificem Romanum.

Demùm non potest absoluere violatores Clausuræ Monialium, ad malum finem. Ipsas verò Moniales poterit.

Hæc in Summario redacta, desumpta fuere à Comp. Priuil. & à Constitutionibus Generalibus Ordinis.

Minister Generalis, cùm non habeat Superiorem in Ordine extrà Capitulum, potest sibi eligere Confessarium, cui committat facultatem, vt ab eo absoluatur à casibus, vel censuris, aut dispensetur in pœnis, &c. Suar. tom.4. de Relig. tract.8. lib.2. cap. 23. num. 8. vbi hoc videtur extendere ad Prouinciales.

Contra Generales Ordinum, non possunt procedere Inquisitores. Hier. Rodr. in comp. resol.73. num. 1. sed debent certiorem facere Summum Senatum Inquisitionis, Zenerd. p.2.c.6.q.23. & Diana 4.p. tract.8. resol.23.

Ministri Generales omnium ferè Religionum, statim, ac electi sunt, censentur confirmati. Sigism. de elect. dub.46. num.3. Sufficitque factum aliquod, quo declaretur electus, vt legitimè ele-

ctus, quale est adoratio, installatio, inthronizatio, & similia. Oldrag. cons. 146. num.6.
Reliqua vide V. Generalis.

Minister Prouincialis.

SVMMARIVM.

Ministri Prouincialis qualitates. num. 1.
Quodnam votum habeat in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus. num.2.
Officio functus in Definitorem, & Guardianum eligi non potest. num.3.
Non accedens ad Capitulum Generale, absque legitima causa, officio absoluatur. num.4.
Si habet legitimam causam, instituendus est Prominister, & à quibus. num. 5.
Si electio huiusmodi non sequatur intra vnius diei spatium, deuoluitur ad Generalem. num.6.
P*œna Prouincialium non accedentium, num.7.*
Prouinciales deferant Computum Eleemosynarum collectarum Terræ Sanctæ ad Cap. Generale. num.8.
Item deferant nomina Fratrum, volentium ire ad Terram Sanctam. num.9.

1. IN Prouincialem Ministrum ille eligatur, qui morum grauitate, litterarum scientia, gubernandique peritia ad hoc officium præditus fuerit, & qui trigesimum quintum ætatis annum, & à suscepto Religionis habitu vigesimum annum excesserit. In Constit. Ord.cap.8. pag.193.

2 Mi-

2. Ministri Prouinciales, & Custodes Custodum, habent votum actiuum, & passiuum in electionibus omnibus Capituli Generalis, & Congregationis Generalis suæ Familiæ. In Capitulis autem Prouincialibus, in quibus suum complent officium, Ministri Prouinciales votum actiuum tantùm habent, nisi Custodes fieri contingat, quod vetitum non est. Et Custodes expleto officio eligi possunt in Prouinciales, & Guardianos. In Constitut. Ordinis cap. 8. pag. 155. num. 7.

3. Ministri Prouinciales ad Definitoriatus, & Guardianatus officia, in Capitulo, in quo suum expleuerint officium, promoueri non possint, sub nullitate electionis. Ibid. cap. 8. pag. 213. num. 2.

4. Minister Prouincialis, cùm ex Regula teneatur ad Capitulum Generale accedere, si illo ire prætermittat sine legitimo impedimento, officio absoluatur. Tolet. 1583. In Chron. pag. 643. col. 1.

5. In casu verò, quod fuerit legitimè præpeditus, poterit cum Diffinitorio (& Patribus Prouinciæ si fuerit Reformatus) eligere Commissarium, qui excusationem authenticam Capitulo Generali præsentabit, & habebit vocem actiuam, & passiuam in omnibus electionibus, ac si verus esset Prouincialis. Ibidem.

6. In electione autem huiusmodi Commissarij, seù Prominiſtri, aut Procustodis, si contigerit suffragia in Prouincijs etiam Reformatis, intra vnius diei spatium non conformari, ita vt ex discordia eligentium, electio non sequatur; electio deuoluatur ad Superiorem Generalem, qui non-

nisi eiusdem Prouinciæ Patrem emeritum nominabit. In Constit. Gen. Ordin.c.8.pag.146.n.5.

7. Ad eliminandas autem fraudes, & friuolas excusationes Ministrorum Prouincialium, non accedentium ad Comitia Generalia quacunque occasione, vel causa non approbata post expletū Ministeriatum, vltimum locum inter Exprouinciales præteritos, & futuros in perpetuum habeant. Tol.1658. Ibid. num.3.

8. Ministri Prouinciales, seù Custodes teneantur deferre ad Capitulum Generale Computus approbatos, &,subsignatos à Diffinitorio Prouinciali omnium eleemosynarum Vice Commissariorum Generalium Terræ Sanctæ,in eorum Prouincijs labore, & vigilantia collectarum. In Constit. Generalibus Ordinis cap.12.pag.300. num.1.

9. Ministri Prouinciales in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna priuationis suffragiorum teneatur deferre ad Capitulum Generale in Cathalogo subscripto à Diffinitorio nomina Fratrum volentium transmeare ad Terram Sanctam. Ibid. num. 2. Cætera, quæ ad Ministros Prouinciales pertinent, optimo iure in eisdem Constitutionibus disponuntur.

Miracula.

SVMMARIVM.

Non spectat ad Prælatum inferiorem examinare miracula, sed ad Episcopum. num.1.

Mira-

Miracula noua, nulla admittenda sunt, nisi recognoscente Episcopo. num. 2.
Miracula falsa prædicantes, excommunicantur. num. 3.

1. MIraculorum super verificatione, & approbatione, formare processus, & examinare testes, non spectat ad Prælatum inferiorem habẽtem iurisdictionem quasi Episcopalem in loco, in quo miracula operantur, sed ad Episcopum, in cuius Diœcesi locus ipse situs est. Sac. Rituum Congreg. in Prateu. 3. Decemb. 1616.

2. Miracula noua tam personæ non Canonizatæ, quàm Sanctorum Canonizatorum, nulla admittenda sunt, nisi recognoscente, vel approbante Episcopo, provt fusè supra v. Beatificatio, vbi traditur praxis pro Beatificatione, & receptione miraculorum Seruorum Dei, & Beatorum. num. 2.

3. Miracula falsa prædicantes, sunt excommunicati, excommunicatione Papali. Nauar. c. 27. num. 113. excommun. 30.

Missa.

SVMMARIVM.

Missam audientes in Ecclesijs Mendicantium satisfaciunt præcepto. Breue Leonis Decimi. num. 1.
Sacra Rituum Congregatio mandat, non amplius dici quasdam missas votiuas, in quibus ritus verborum violatur. num. 2.

Missa Parochialis.

1. MIssam audientes vtriusque sexus fideles in Ecclesijs Fratrum Mendicantium, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ, provt in sequenti Constitutione:

LEO PAPA X.

Vniuersis, & singulis præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

INtelleximus quosdam in dubium reuocare, & proindè timoratis conscientijs scrupulum inijcere, si Christi fideles, qui Dominicis, & festis diebus extra Ecclesias suas Parochiales Missas audiunt in Ecclesijs Fratrum Ordinis Mendicantiũ, Ecclesiæ præcepto de Missa audienda satisfaciant. Nos enim ambiguitatem huiusmodi penitùs tollere

lere volentes, vt cum sinceriori conscientia fideles, quique Deo Creatori suo seruiant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, notum facimus, omnes Christi fideles, vtriusque sexus, qui (non contempto proprio Sacerdote Parochiali) in Ecclesijs Fratrum Ordinis Mendicantium, Dominicis, & festis diebus Missas audiunt, satisfacere præcepto Ecclesiæ de Missa audienda, nec aliquam labem mortalis peccati, pœnamque propterea incurrere. In contrarium facientibus, non obstan. quibuscumque &c. Et quia difficile foret præsentes litteras nostras originalitèr ad loca omnia, vbi opus fuerit, deferri, volumus, & decernimus, & earum transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati, in dignitate Ecclesiastica constituti, munitis, ea fides, vbi opus fuerit, detur, quæ Originalibus ipsis daretur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 13. Nouembris 1517. Pontificatus nostri Anno quinto.

Apud Peyrin. tom. 2. priu. pag. 141. Const. 21. Leonis X. Hoc idem resoluit Sacra Congregatio Episcoporum die 1. Iulij 1606. Gauant. V. Missa Parochialis num. 11.

Missæ Ritus.

2. SAcra Rituum Congregatio de ordine Sanctissimi mandat non amplius dici quasdam Missas votiuas, in quibus Ritus, & veritas verborũ violatur, provt in sequenti Decreto, videlicet:

Sanctiss. D.N. Paulus Papa V. viuæ vocis Oraculo, declarauit, & sanciuit amplius recipi, aut dici non debere quasdam Missas votiuas, seù collectas, quæ propriè sunt solemnitatum, aut in Missali Romano designantur: eiusmodi sunt Missæ Natiuitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis D. N. IESV Christi, Natiuitatis, Purificationis, Assumptionis B. Mariæ Virginis, S. Ioannis Baptistæ, & aliæ eiusdem, quæ proprios habent introitus, vel collectas, propriæ solemnitati accommodatas, quas missas, vel collectas extra proprios dies, vel octauas, absurdum esset dicere, quæ verò missæ huiusmodi iam permissæ essent, aut receptæ. Idem Sanctissimus statuit, vt illis omissis satisfaciat, dicendo missam de tempore occurrenti.

3. Missæ autem votiuæ aliorum festorum, aut solemnitatum, in quibus veritas, & Ritus verborum non violatur, nihil prohibet, quin dici possint, sed quantum fieri potest, curare debent Sacerdotes, vt omnes Missæ votiuę, ad eas, quæ in Missali assignatæ sunt, reducantur, ne Ecclesiæ ritus ad cuiuslibet arbitrium propriæ deuotionis prætextu temerè reducantur.

Missæ in quibus veritas, & Ritus verborum non violatur.

sunt:

4. AEgydij Abbatis 1. Septembris.
Ambrosij Episc. & Doct. 7. Decemb.
Antonij Abbatis 17. Ianuarij.

Appa-

Apparitio S. Michaelis Archangeli 8. Maij.
Augustini Episcopi, & Doctoris 28. Augusti.
Bernardi Abbatis 20. Augusti.
Barnabæ Apostoli 11. Iunij.
Calisti Papæ, & martyris 14. Octobris.
Cypriani, & Iustinæ Martyrum 20. Ianuarij.
Damasi Papæ, & Confessoris 11. Decembris.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli 29. Septemb.
Dominici Confessoris 4. Augusti.
Fabiani, & Sebastiani martyrum 20. Ianuarij.
Felicis, & Adaucti martyrum 30. Augusti.
Francisci Confessoris 4. Octobris.
Francisci de Paula 2. Aprilis.
Gregorij Theol. Episcopi 9. Maij.
Grysogoni martyris 29. Nouembris.
Hieronymi Conf. & Doctoris 30. Septembris.
Hilarij Episcopi, & Confessoris 14. Ianuarij.
Hilarionis Abbatis 21. Octobris.
Ignatij Episcopi, & maryris 1. Februarij.
Inuentionis S. Crucis 3. Maij.
Ioannis ante Portam Latinam 6. Maij.
Ioannis Chrysostomi Episc. & Conf. 27. Ianuar.
Lucæ Euangelistæ 18. Octobris.
Ludouici Regis Francorum Confess. 25. Augusti.
Marci Papæ, & Confessoris 7. Octobris.
Mariæ Magdalenæ 22. Iulij.
Matthęi Apostoli 21. Septembris.
Matthiæ Apostoli 24. Februarij.
Nazarij, & Sociorum martyrum 28. Iulij.
Petri martyris 29. Aprilis.
Pontiani Papæ, & martyris 19. Nouembris.
Quadraginta martyrum 9. Martij.

Septem

Septem Fratrum martyrum 10. Iulij.
Sergii, Bacchi, & sociorum martyrum 20. Iunij.
Stanislai Episcopi, & martyris 7. Maij.
Thomæ de Aquino Confess. 7. Martij.
Thimothæi Episcopi, & martyris 29. Ianuarij.
Vincentij, & Anastasij mart. 22. Iunij.
Viti, & Modesti martyrum 15. Iunij.
Zepherini Papæ, & martyris 26. Augusti.

Ex Communibus.

VNius mart. Pontif. Introit. statuit. oratio. Infirmitatem, &c.

Martyris, temp. Pasch. Introit. Protexisti, &c. Quando dicitur Oratio, Infirmitatem.

Doctoris, Introit. In medio Ecclesiæ. Oratio. Deus, qui populo, &c.

Abbatis, Introit. Os iusti. Oratio. Intercessio.

Virginum martyrum. Introit. Me expectauerunt. Oratio. Indul.

In Regesto huius Congr. Sac. Rit. fol. 32.

***Decretum circa tres Missas, & Communionem fidelium in Nocte Natiuitatis Domini*.**

Pisauren.

5 PAtres Sancti Caroli Congregationis Clericorum Regularium, petierunt responderi. An liceat in Nocte Natiuitatis Domini post cantatam primam Missam, alias duas immediatè celebrare, & communicare fideles, & Sacra Congrega-

gregatio respondit, nullo modo licere, sed omninò prohibetur. Die 20. Aprilis 1664.

Trium Missarum in Nocte Natiuitatis Domini.

CVm Superioribus diebus consulta hac Sacra Rituum Congregatione, An esset permittendum celebrari in media nocte Natiuitatis Domini post Missam decantatā successiuè alias duas Missas,& in eis Sacram Communionem exhibere fidelibus illam deposcentibus, & respondisset, non esse permittendum, sed omnibus vtrumque prohibendum. Nihilominùs nonnulli Regulares asserentes hoc licere, supplicarunt audiri, & Sacra Congregatio ipsis auditis, cum Procuratoribus, & Aduocatis, ad Relationem Eminentiss. Pallotti, stetit in Decretis, & respondit iterùm prohibendum, tàm Sacerdotibus celebrare volentibus, quàm confluentibus in media nocte ad Ecclesias, & Communionem deposcentibus. Die 7. Decembris 1641. quorum Decretorum duplicata, expedita fuerunt. Die 9. Augusti 1658.

C.Episc.Hostien.Card.Medices.

Loco † sigilli.

B.Roccius Sac.Rit.Congr.Secr.

In Regest. fol.144.

Decre-

Decretum de non celebrandis Missis priuatis pro defunctis in festis duplicibus.

6 CVm Sanctissimus Dominus Noster in Visitatione Ecclesiarum Vrbis acceperit, in plerisque Ecclesijs abusum irrepsisse celebrandi Missas priuatas pro defunctis, etiam in festis duplicibus contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani: eudemque abusum Decreto Congregationis eliminari præceperit. Innotuerit verò Sac. Rituum Congregationi huiusmodi abusum, etiam in alijs Ecclesijs vbique gentium existentibus inductum paritèr reperiri: Sacra eadem Congregatio, vt Missalis Rubricæ inuiolatè seruentur, districtè præcipit omnibus, & singulis Sacerdotibus, tàm sæcularibus, quàm Regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam necessariò exprimendi; vt in posterum omninò dictam Rubricam seruent, itavt Missas priuatas pro defunctis, seú de Requiem in Duplicibus nullatenús celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex benefactorum præscripto Missæ huiusmodi celebrandæ incidant in festum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, nè dilatio Animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currēti cum applicatione sacrificii, iuxtà mentem eorumdem benefactorum. Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, alijque, ad quos spectat, vt huiusmodi Decretum inuiolatè seruetur, & in Sacristia affixum retineatur, vbi commodè

modè ab omnibus celebrare volentibus conspici & legi possit. In eos autem, qui contrafacere aufi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarij, tùm sæculares, tùm Regulares pro modo culpæ animaduertant. Die 5. Augusti 1662.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit, & cum applicatione sacrificij satisfieri, ac benefactorum mentem impleri voluit. Eadem die 5. Augusti 1662,

I. Episc. Sabinen. Card. Sachettus.

Loco † Sigilli.

Franciscus Maria Phœbeus Sacr. Rit. Congr. Secr.

In Regesto huius Congr. fol. 177.

7. Aduertendum circa præfatum Decretum, quod Missæ votiuæ solemnes pro re graui, ac etiam solemnis pro defunctis non comprehenduntur in Decreto, nam exprimendo Missas priuatas, excludit solemnes pro re graui, quæ iuxtà Rubricam possunt cantari in festis nō maioribus, & iam vsus recepit, ex concessione Sacræ Rit. Congregationis, die 28. Augusti 1626. quod Missa pro defunctis, ritu de Requiem celebrari potest in Dominicis, & festis insepulto, & in Ecclesia præsente corpore, vbi nimirum viget consuetudo sepeliendi defunctos simul cum Missa, igitur de Missis priuatis tantùm intelligendum est sicut loquitur Decretum.

8. Demùm eadem Sacra Rituum Congregatio declarauit modum celebrandi Missas, quæ

cele-

celebrantur in aliquibus locis Terrę Sanctæ á Fratribus dictæ familiæ, provt sequuntur.

Hierosolymitana.

INstante Commissario, & Procuratore Sanctissimi Sepulchri, Fratre scilicèt Francisco Ripol Prouinciæ Cataloniæ Ordinis Minorum Obseruantiæ S. Francisci.

Sacra Rituum Congregatio declarauit in Missis aliàs indultis sub die 5. Martij 1644. Natiuitatis videlicèt, Domini Nostri Iesu Christi ad Præsepe, Resurrectionis, supra Sanctissimum Christi sepulcrum, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis in Valle Iosaphat, sicut in die dicendum esse Hymnum Angelicū Gloria in excelsis Deo. & Symbolum Apostolorum. Die 29. Maij 1655.

C. Episc. Hosticn. Card. Medices.

Loco ✝ Sigilli.

Franciscus Maria Phœbeus Sac. Rit. Congr. Secret.

In Regesto de Propag. fide fol. 129.

Missio.

SVMMARIVM.

Quod Generalis Religionum mittant Missionarios in Indias Orientales contra Mabum. num. 1.

Decretum circa Missionarios Aegypti, & Ethiopiæ, num. 2.

Decre-

Decretum super Concordia, & Iurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis, num.3.

1 CIrca manutentionem Missionum, & propagationem animarum, Sacra Congregatio de Propaganda fide prouidit de sequenti Decreto, videlicèt.

Die 19. Martij 1630.

REferente Illustrissimo Domino Cardinali Triuultio literas Correctoris Lusitaniæ.

Sacra Congregatio censuit admonendos esse Generales Religionum, qui habent Conuentus, & Hospitia in Indijs Orientalibus, vt per Missiones Religiosorum idoneorum, ad partes illas, in quibus dilatatur Mahumetismus, se opponant Mahumetanorum progressibus mediante Sancti Euangelij prædicatione. Coram Sanctissimo.

Card. Ludouisius.

Loco ✝ Sigilli.

Franciscus Ingolus Secr

In Regesto fol. 150.

Decretum circa Missiones Fratrum Minorum Strictioris Obseruantiæ in Aegyptum, & Aethiopiam commorantium.

Die 19. Ianuarij 1644

2 REferente Eminentissimo Domino Cardinali Spada sententiam Patris Andreæ de Arco

Arco Commissarij Terræ Sanctæ in Vrbe, & antea per sex annos Guardiani Hierosolymitani, circa missiones Fratrum Minorum Strictioris Obseruantiæ in Ægyptum, & Æthiopiam. Sacra Congregatio decreuit, vt infrà.

Primò, censuit in Cayro conducendam esse Domum in via Gallorum pro Hospitio, & mansione Missionariorum Æthiopiæ, tàm in profectione ad Æthiopiam, dum est necessarium expectare tutum transitum ad eam, quàm in reditu ab ipsa Æthiopia.

Secundò, pro affictu prædictæ Domus scuta triginta annua decreuit, & pro vtensilibus in ea necessarijs scuta 25. pro vna vice.

Tertiò, quia Hospitium prædictum, Protectionem Consulum Gallorum Cayri omninò requirit, iussit scribi ad Eminentissimum D. Cardinalem Grimaldum pro obtinendis literis Regis Christianissimi ad Consulem prædictum pro tempore, vt dictum Hospitium, sub Regia protectione suscipiat, illudque, & Missionarios, cùm opus fuerit, defendat, & protegat.

Quartò, Missionarijs Ægypti consueta annua scuta quinquaginta, decreuit pro quolibet eorũ, Missionarijs verò Æthiopiæ sexaginta pro eorum quolibet, cum viaticis consuetis.

Quintò, quia Missionarijs prædictis est necessarius Procurator laicus, qui eorum pecunias conseruet, & opportunè pro eis eroget; Patri Commissario Generali Ordinis Minorum de Obseruantia mandauit, vt Missionarijs facultatem concedat deputandi vnum, vel plures Procuratores

tores laicos, ad effectum prædictum.

Sextò, censuit, Missionarios in Æthiopiam esse mittendos binos pro qualibet vice, eosque esse debere Sacerdotes exemplaris vitæ, doctos, habentes aliquam saltèm linguæ Arabicæ cognitionem, ac complessione sanos, & robustos, & si fieri poterit, peritos in cura infirmorum, aut alicuius artis fabrilis cognitionem habentes.

Septimo, mandauit Missionarijs Æthiopiæ, vt dum manebunt in Hospitio Cayri, impensas in victu Missionarijs Ægypti pro rata contribuant.

Octauò, tàm Missionarijs Ægypti, quàm Æthiopiæ protectioni Guardianorum Hierosolymitanorum commendauit, eisdemque Guardianis pro tempore, facultatem concessit, eosdem Missionarios visitandi, corrigendi, ac à Missione remouendi in casu imminentis scandali, vel ob alias graues causas, dummodó statim, de remotione eorum Sac. Congr. certiorem faciant.

Nono, & vltimo, Missionarijs prædictis iniunxit, vt in Alexandria, seù Roseto aliquem habeant, qui Missionarios ad Ægyptum, & Æthiopiam mittendos, eorumque res recipiat, eiusque nomen Sacræ Congregationi significent, vt illa possit ad eum scribere, ac necessaria pro dictis Missionibus mittere.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Franciscus Ingolus Secr.

In Reg. eiusdem fol. 86.

Decretum super Iurisdictione Guardiani Hierosolymitani in Missionarios Apostolicos Orientis.

Die 23. Martij 1651.

3 FVit congressus coram Cardinali Cecchino vigore Decreti Sacræ Congregationis de Propaganda fide, super Iurisdictione, & Iure Patris Guardiani Hierosolymitani,& Missionariorũ Apostolicorum in partibus Orientalibus, in quo congressu adfuerunt Reuerendissimus Pater Daniel à Dongo Ordinis Minorum, & Strictioris Obseruantiæ Sancti Francisci Vicarius Generalis, & Frater Piccauilla Gallus, Procurator Patris Guardiani Hierosolymitani, ex vna, necnon P. Marcus Antonius à Carpinedulo Procurator Generalis Ordinis Capuccinorum, & Fr. Britius à Reues Procurator Missionariorum ex altera, & auditis ab Eminentia Sua, in contradictorio partibus, præsente Domino Secretario prælibatæ Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, vt quilibet possit, ad Omnipotentis Dei gloriam, fidei Catholicæ propagationem, & populorum ædificationem, ac salutem, in Vinea Domini laborare, & proprio officio satisfacere. Fuit à dicto Eminentissimo Domino sancitum, prout infra, ad effectum, quod facta relatione Eminentissimis, & Reuerendiss. Patribus Sacræ Congregat. de Propaganda Fide Cardinalibus, & approbatis per ipsos, & per Sanctiss. Dominum N. si

opus

opus fuerit, Capitulis, & Decretis infrà dicendis, omnimodè, & inuiolabilitèr, sub pœnis infrà præscriptis, aut præscribendis, ab omnibus, & singulis supradictorum, & ab eorum successoribus, in perpetuum obseruentur, & executioni respectiuè mandentur, &

Primò, confirmando decreta alias edita; sub die 19. Septembris 1610. & præcipuè illud in quo cautum est, nullam fuisse, vel esse per Sacram Congregationem de Propaganda Fide datam, aut concessam auctoritatem, seù Iurisdictionem Patri Guardiano Hierosolymitano, aut eius Vicariis, & Officialibus, seù alicui ex Confratribus aliquo modo, causa, vel titulo inquirendi de iis, quæ ad vitam, mores, Missionariorum progressus spectant, sine expresso mandato Sacræ Congregationis de Propaganda fide, poterit tamen Pater Guardianus, siue eius Officialis, eandem Sacram Congregationem in casibus particularibus consulere, eamque certiorem reddere si Missionarij in aliquo delinquant, & maximè si præsentium Decretorum obseruationi per inobedientiam aliquod præiudicium per eosdem inferatur, vt opportuna possit semper præbere remedia.

Secundò, quod in locis, in quibus actualitèr, & cum effectu non erant Patres Minores de Obseruantia, quando Missionarij illuc peruenerunt, provt statutum est die supradicta 19. Septembris 1630. possent ijdem Missionarij post productionem coram Patre Guardiano, aut eius Officialibus, vel Missionem litterarum Patentialium ad

vnum, vel ad alterum supradictorum, absque impedimento, aut vlla contradictione, munia Parochialia liberè administrare, aduertendo, quod ante dictam productionem, vel missionem dictarum literarum nullo modo Officium Missionariorum valeant exercere, & propterea, productio debeat fieri coram testibus, & missio per interpositam, & certam personam, vt nec vnũ, vel aliud possit in dubium reuocari. Loca autem, quæ vsque nunc petierunt Missionarij, vbi non sunt Patres Minores supradicti, sunt Tripolis, Baruthi, & Abay, & similiter cautum est, quod in posterum non liceat Missionarijs ad noua loca se conferre, vel alio quouis modo missionem extendere, nisi certiorata prius Sac. Congregatione de Propaganda Fide, & obtenta licentia, de qua certiorem reddere teneantur prædictum Patrem Guardianum, aut eius Officiales modo, & forma, qua supra. Insuper etiam sancitum est, quod si Patres Minores de Obseruantia loca ab ipsis iam derelicta, vel vbi nunquam extiterunt intra iurisdictionem memorati Patris Guardiani Hierosolymitani petant, ibique missionarij extent, nulla prorsus præuia innouatione in iurisdictionalibus eandem Sacram Congregationẽ certiorem statim reddere teneantur, vt semper quod magis erit expediens pro populorum ædificatione, & animarum salute fiat, & exequatur.

Tertiò, quod ad fauorem Consulum, qui proprias habent Cappellas, sit licitum eorum Cappellanis in proprijs Cappellanijs omnibus, & singulis ex familia dictorum Consulum Sacrosanctã

Eucha-

Eucharistiam in Paschate administràre petita, etiamsi non obtenta à Parocho licentia, declarando, quod de familia tantùm intelligantur vxor, filij, & consanguinei, qui cohabitant in eadem Domo, ac famuli, domestici actuales ipsorum Consulum, cum ea tamen conditione, quod quilibet Cappellanus teneatur infrà mensem schedulam, seù notam eorum, qui communionem receperunt, Parocho loci tradere, penitùs interdicta Viatici, aliorumque Sacramentorum omnium, ac functionum Parochialium administratione, vbi sunt memorati Patres Obseruantiæ, vti veri Parochi.

Quartò, quod eleemosynæ, quæ erogari solent, & erogantur à Capitaneis, seù Ductoribus Nauium pro bono itinere, vt aiunt di 3. Piastre in futurum intelligantur, & reputentur in vtilitatem cedere, & ad beneficium datæ Sancti Montis Sion iuxtà antiquam, & laudabilem consuetudinem', sub pœnis contentis in Constitutionibus Apostolicis.

Quintò, quod in locis, vbi sunt, vel erunt Episcopi, seù Administratores, aut Vicarij Apostolici, personalitèr in propria Diœcesi residentes, eorum tantùm teneantur Missionarij, & non aliam recognoscere Iurisdictionem, ne alicui in his, quæ de iure ei competunt, aliquod præiudicium inferatur, in alijs verò locis, Iurisdictione sepè memorati P. Guardiani, vbi supradicti personalitèr in propria Diœcesi non resident, Iurisdictionem Guardiani recognoscant.

Sextò, quod in omnibus locis à Parochis, vel

ab his, qui Parochi, seù Missionarij officium exercent, publicentur dies festi, iuxtà formam, & dispositionem Bullæ Vrbani Octaui fœl. recor. & non alitèr, aut alio quouis modo, sub pœnis in eadem Bulla contentis, alijsque arbitrio Sacræ Congr. infligendis.

Cæterum quod Missionarij non mittantur ad loca Sancta, videlicèt Hierusalem, Bethleem, & Nazareth, nec ijsdem in locis possint permanere, nisi vti Peregrini, & deuotionis causa.

Item quod literas Patentales suorum Superiorum, cùm primum ad loca Missionum venerunt, producere, vel mittere teneantur, vt supra. Item quod in casibus alicuius difficultatis, controuersiæ, seù declarationis præteritorum, præsentium, & futurorum Decretorum, & in quibuscumque alijs occasionibus, & causis ad solam Sanctam Sedem Apostolicam, & Sacram Congregationem de Propaganda Fide, priuatiuè quoad alios quoscumque sit recurrendum, & qnod omnibus, & singulis alijs Decretis de anno 1630. die supradicta 19. Septembris editis, & publicatis, standum, & obediendum, exceptis his, quæ nunc in præsentibus statuuntur. Iterùm fuit sancitum, & decretatum, sub pœnis aliàs inflictis, alijsque pro arbitrio, & iuxtà inobedientiam, & præuaricationem à Sanctiss. D. N. vel à Sacra Congr. de Propaganda Fide infligendis.

Die 28. *Martij* 1651.

IN Congregatione Generali coram Sanctissimo referente Eminentissimo Domino Cardinali

nali Cecchino supradicta Decreta,& concordiam factam inter Patres Minores de Obseruantia, & Missionarios in partibus Orientalibus, Sanctitas Sua diligentiam, dexteritatem, & iustitiam dicti Domini Cardinalis laudauit, & præcepit dictam Concordiam, & Decreta aliàs per Eminentissimos Dominos Cardinales Sacræ Congregationis de Propaganda fide approbata, esse omnimodè obseruanda, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, & priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & inhabilitatis ad omnes, & singulos gradus, & Religionis officia contra non obseruantes,& non obedientes, siuè in totum, siuè in parte, non obstantibus quibuscumque.

Loco ✝ Sigilli.

Dionysius Massarius Sacræ Congr. Secr.

In Regesto huius Congreg. fol. 112.

Moniales.

SVMMARIVM.

Superiores in ingressu Monasterij associari debent à Confessario Monialium, num. 1.

Che niuno possa insegnare di canto, ò di suono le Monache de Monasterij di Roma, num. 2.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monasterij, & propè illud commorari, num. 3.

Quod tertia soror germana Monialis careat suffragio, &

duplicatam persoluat dotem, numer.4.

Quod non fiant contractus inter Moniales, earumq; Procuratores, seù Administratores, num.5.

De sanctimonialium cura in temporalibus, num.6.

Moniales singulis mensibus confiteantur, num.7.

Monialium Confessarij non accedant ad Monasteria, dum adsunt extraordinarij, num.8.

QVoad ea, quæ pertinent ad Abbatissam, Clausuram, & allocutionem Monialium, dicta sunt superius v. Abbatissa, Clausura, Monialium, & Allocutio.

1 Circa Moniales, confirmata, & renouata sunt statuta Ordinis vtriusque Familæ mandantes Patres Capituli Generalis, quod inuiolabilitèr obseruentur ab omnibus tàm Superioribus, quàm subditis respectiuè, & præcipuè circà ingressum in Monasteria, volentes quod in comitatu Superiorum, quacunque de causa ingrediantur, semper sit Vicarius, seù Confessarius Monialium, sub pœnis in eisdem statutis contentis. Rom. 1664.

Editto.

2 COnoscendo la Sacra Visita Apostolica, quanto danno nel temporale, e spirituale possano apportare à i Monasterij delle Monache di Roma le persone che vanno ad insegnar loro di cantare, e sonare, e volendo à ciò prouedere opportunamente con l'approuatione della Santità di N. S. e con l'oracolo della sua viua voce, in virtù del presente Editto, riuocando, cas-

caſſando, & annullando ogni licenza, che fin hora ſia ſtata conceduta à qualunque perſona d'andar à Monaſterij ſudetti, benche ſoggetti à Signori Cardinali Protettori, ad inſegnare di cantar di muſica, ò di tener qualſiuoglia Inſtrumento muſicale. Ordina che più non ſi concedano tali licenze, e che concedendoſi, di fatto ſiano nulle, e di niun valore, ne ſuffraghino ad alcuno, così nel foro giuditiale, come in quello della conſcienza. E nondimeno prohibiſce ad ogni perſona dell'vno, e dell'altro ſeſſo, di qualſiuoglia grado, e conditione l'andare per l'auuenire alle grate, e porte, ò ad altri luoghi de ſopradetti Monaſterij ad inſegnar di canto, ò di ſuono, come ſopra alle Monache, ò ad altre perſone, iui dimoranti, ſotto pena di ſcudi cento d'oro d'applicarſi per vna quarta parte al denunciante, che ſarà tenuto ſegreto, per vn'altra quarta all' eſſecutore, e per l'altre due, à luoghi pij, ad arbitrio del Sig. Card. Vicario di Roma, e ſuo Vicegerente, & anche ſott'altre pene più graui, etiamdio corporali, ad arbitrio come ſopra, da eſſeguirſi irremiſſibilmente; Volendo che poſſa procederſi anche per via d'inquiſitione, e contra ogni perſona, quantunque priuilegiata, derogando à queſt'effetto, à gl'indulti, eſentioni, e priuilegij Apoſtolici, & ad ogn'altra coſa, che faceſſe in contrario. Data in Roma à 29. di Gennaro 1665.

Loco † ſigilli.

P. Fagnani Segr. della Sac. Viſita Apoſt.

In Regeſto Regul, fol. 382.

3 Inſu-

3 Insupèr quoad ingressum Superiorum, Cōfessariorumque intrà septa Monasterij Monialium Regularibus subiectarum, emanauit sequēs Constitutio intrà fines Italiæ, Insularumque adiacentium, obseruanda.

S. D. N. ALEXANDRI

Diuina prouidentia Papæ VII.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monasterij, & propè illud commorari.

ALEXANDER EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

FOELICI Sacrarum Virginum statui, quæ contemptis illecebris sæculi, Diuinis se obsequijs manciparunt, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes; Motu nostro proprio, non ad alicuius instantiam, sed ex nostra mera deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, de voto tamen nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quibus negotium sedulò, ac maturè examinandum commisimus, præ-

præsentibus perpetuò valituris sancimus, vt in posterum intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, & quibuscumque alijs Superioribus Regularibus, quibus alioqui cura, & regimen Monasteriorum Sanctimonialium quouis modo incumbit, intra septa eorundem Monasteriorum nullatenus ingredi liceat, nisi ex causa Visitationis localis, & hoc semel tantùm in anno, ita vt in eo anno, in quo vnus ex memoratis Superioribus visitauerit, alius Superior à Visitatione huiusmodi se omninò abstineat. Quod si ob clausuram, quæ à Sancta Tridentina Synodo, etiam in Monasterijs exemptis curæ, & vigilantiæ Episcopi in primis committitur, aut ob aliam vrgentem, ac necessariam causam oportuerit Superiorem Regularem eodem anno pluries ingredi septa Monasterij, tunc non alitèr ingrediatur, quã cum præsentia Episcopi Diœcesani, vel alterius personæ Ecclesiasticæ sæcularis boni exempli, ac maturæ ætatis ab ipso Episcopo ad hoc specialitèr deputatæ. Visitet autem Superior Regularis interiorem clausuram per se ipsum, non autem per alium, etiam si fuerit legitimè impeditus, quo casu differatur visitatio in aliud tempus, quo cessauerit impedimentum, & visitationem celeritèr, & vnica die, debita tamen cum diligentia absoluat, nec ante ortum Solis eam incipiat, nec post occasum protrahat, neque ipse Visitator, neque eius Socij illam sumant in Monasterio refectionem. Porrò si visitet Generalis, possit secum habere duos Socios sui Ordinis; si alius à

Gene-

Generali, vnum tantùm, exclusis omnibus àlijs, etiam ratione officij. Qui quidem Socij assumantur exemplares, & maturæ ætatis, & in actu visitationis à Visitatore numquam separentur, sed eum aspicere, & ab ipso aspici semper possint. Ac præterea Visitatori assistant quatuor Moniales ex Superioribus Monasterij, quæ similitèr visitatione durante numquam separentur à Visitatore, & Socijs. Reliquæ verò Moniales, & quæcumque aliæ mulieres, & puellæ sæculares in Monasterio degentes, nisi legitimo detineantur impedimento, conueniant omnes in Choro antequam Visitator ingrediatur interiorem clausuram, & in eo permaneant durante visitatione, & quousque idem Visitator cum Socijs è Monasterio exierit. Ideoque curet Visitator, vt tempestiuè admoneatur Abbatissa, seù Monasterij Præfecta de præstituta die, & hora Visitationis; Visitatio verò personalis fiat ad crates, & omninò extra clausuram Monasterij, & per ipsummet Superiorem dumtaxat, vt supra dictum est de visitatione interioris clausuræ. Ad hæc Confessor Sanctimonialium tam ordinarius, quàm extraordinarius minimè ingrediatur septa Monasterij, nisi ad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Vnctionis ministranda Monialibus, vel alijs personis infirmis, ibi degentibus, necnon ad commendandam animam Agonizantium, nec vmquam ingrediatur, nisi cum Socio, qui sit probatæ vitæ, & maturæ ætatis; semperq; maneat in ea parte Monasterij, qua Confessorem videre, & ab ipso videri semper possit. Insuper

distri-

districtè præcipimus memoratis Superioribus Regularibus, vt infra terminum duorum mensium à publicatione præsentis Constitutionis computandorum, reuocent ad claustra Confessores, eorumque Socios, Concionatores, & alios quoscumque Regulares apud Monasteria Sanctimonialium, vel assiduè, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos: Neuè permittant eosdem, seù alios Regulares, intrà, seù propè septa Monasteriorũ huiusmodi habitare, vel commorari, quin etiam infra eundem terminum quascumque Cellas, Mansiones, seù Cubicula propè Monasteria prædicta ad vsum memoratorum Regularium existentia, si clausuræ Monasteriorũ earundem Monialium contigua sint, eidem clausuræ includi, vel dirui omninò faciant: si verò sint extra septa, vendi, pretiumque in Monasterij vtilitatem conuerti, nec in posterum alia similia aptari, ædificari, aut emi permittant. Quod si infra dictum terminum Superiores Regulares præmissa cum effectu non adimpleuerint, teneatur Ordinarius loci, tamquam Sedis Apostolicæ Delegatus illa adimplere, & omninò exequi etiam inuocato, si opus fuerit brachij sæcularis auxilio. Verumtamen si Monasterium Regularium virorum, quibus Moniales sunt subiectæ, sit intra dicta Mœnia, vel è conuerso, habeantur, vel conducantur, si commodè fieri possit, mansiones ad vsum Confessoris, quæ non sint coniunctæ, seù contiguæ ipsi Monasterio Monialium, sed ab eo penitùs disiunctæ, non solùm per parietes, sed etiam per tecta: sin autem vtrumque Monaste-

rium

rium sit intra Mœnia, & vnum ab altero, Episcopi iudicio, multum distans, tunc habeantur, vel conducantur huiusmodi mansiones, vt supra, distinctæ, & separatæ à Monasterio Monialium in distantia ab ipso Episcopo recognoscenda, & approbanda; ità tamen, vt in mansionibus Confessoris, siue intra, siue extra mœnia constitutis, excepto ipso Confessore cum suo Socio alij Regulares, etiam si Superiores sint, minime pernoctent. Si quis verò prædictorum Regularium aliquid contra præsentium tenorem facere, vel moliri præsumpserit, aut adimplere neglexerit, ipso facto pœnam excommunicationis, & priuationis omnium officiorum, quæ obtinet, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda, vocisque actiuæ, & passiuæ absq; alia declaratione incurrat. Et nihilominus nullis priuilegijs, & exemptionibus tueri se possit, quominus ab Episcopo loci, tamquam ad hoc Sedis Apostolicæ Delegato quoties, & quando opus fuerit, corrigi, & puniri valeat. Decernentes easdem præsentes, etiam ex eo, quod Superiores Regulares, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seù habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo vmquā tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seù intentionis Nostræ, aut alio quouis defectu etiam quantumuis magno, inexcogitato, ac substantiali, siue etiam ex eo, quod in præmissis, seù eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta

non

non fuerint, aut ex aliquo alio capite quocumq; á iure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeù etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore iuris clauſo, ſeù occaſione, vel cauſa quantumuis iuſta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra huiuſmodi, & alijs ſuperiùs expreſſis, ſeú relatis nihil vllibi appareret, ſeù alitèr probari poſſet, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduerſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari, ſeù quomodolibet conceſſo, & impetrato quempiam vti, ſeù ſe iuuare in iudicio, vel extra poſſe, neq; eaſdem præſentes ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuòque validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac per omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, inuiolabilitèr obſeruari. Sicque, & non alitèr in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcūque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Sacri Palatij Apoſtolici Auditores, necnon S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis

dis

dis Apoſtolicæ Nuncios, ac alios quauis auctoritate, & poteſtate fungentes, nunc, & pro tempore exiſtentes in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari,& definiri debere; & ſi ſecùs ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, regula noſtra de non tollendo iure quæſito, alijſque Cancellariæ Apoſtolicæ regulis,ceteriſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiā in Concilijs generalibus editis, etiam ſpecialitèr in fauorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Societatum, & cuiuſuis alterius Inſtituti,& Monaſteriorum,Cōuentuum, Collegiorum, Domorum, & Locorum Regularium quorumcumque, necnon illorum roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoqe indultis, & priuilegijs etiam ex cauſa, & titulo oneroſo, vel in limine fundationis, & in Mari Magno, ſeù Bulla Aurea, aut alitèr nuncupatis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, etiam motu, ſcientia, deliberatione; & poteſtatis plenitudine, etiam ad Imperatoris, Regum, & Reginarum, Rerumpublicarum, & quorumuis aliorum Principum, & perſonarum quarumcumque Eccleſiaſtica, vel

ſæcu-

ſæculari dignitate fungentium inſtantiam,ſeù eorum intuitu, & contemplatione, ac etiam conſiſtorialitèr, & alias quomodolibet, etiam per viã communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis quoad ea, quæ præſentibus quomodolibet aduerſantur, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio,ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut quæuis exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitùs omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, eiſdem præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialitèr,& expreſsè derogamus,cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Volumus autem,vt præſentes literæ in Valuis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ,ac in Acie Campi Floræ de Vrbe publicentur, & affigantur, quæ poſtquam affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & ſingulos, quos illæ concernunt, perindè arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique eorum nominatim, & perſonalitèr intimatæ fuiſſent. Atque earundem præſentium tranſumptis etiã impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur,quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ,

Cc vel

vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ Sanctionis, præcepti, decreti derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum in Arce Gandulphi Diœcess. Albanen. Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto. Tertiodecimo Kal. Nouemb. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

I.Card. Prodatarius.

S.Vgolinus.

Visa de Curia P.Ciampinus.

D.Ciampinus.

Registrata in Secretaria Breuium.

Loco † Plumbi pendentis.

4 Quomodo recipienda sit tertia Soror germana Monialium, qua dote, & an habeat votum, seù suffragium in electionibus; quæ omnia dilucidantur sequenti Decreto.

Bracharen. Archiepiscopo.

VT quæ hæc Sacra Congregatio circa plures, quàm duas sorores in vnum Monasterium introducendas, aliàs decreuit Amplitudo Tua exequi valeat; Illustrissimi Patres has literas ad eam dari voluerunt, per quas eadem Decreta, quantum istius Ecclesię regimen exposcit, & satis innotescent: Aut igitur tertia Soror intra præfinitum Monialium numerum in Monasterium intro-

introducenda est; Aut supra illum. Si vt numeraria ingredi voluerit, eleemosynam dotalem duplicatam Monasterio persoluat, suffragioq; tam actiuo, quàm passiuo carebit, quousque altera ex duabus eius Sororibus è vita decesserit. Si verò vt supra definitum Monialium numerum admitti petierit, speciali Sacræ huius Congregationis licentia opus erit; quæ quidem concedi non solet, nisi ex conditione, vt ipsa tertia soror triplicatam eleemosynam dotalẽ Monasterio exoluat, nec reliquis eius duabus Sororibus simul superstitibus actiuo, vel passiuo suffragio gaudeat. Die 26. Augusti 1616.

In Regesto huius Sac. Congreg. fol, 369.

Quod non fiant contractus inter Moniales, earumque Procuratores, seù Administratores.

5 CVm secundùm leges ciuiles, Tutor rem Pupilli emere non possit, vel per se, vel per aliam personam. Idemque porrigendum sit ad similia, idest ad Curatores, Procuratores, & qui negotia aliena gerunt, alioquin non solum rem emptam amittant, sed & quadrupli pœna teneantur: Postulet autem ratio, vt multò magis id seruari debeat in piorum locorum Administratoribus, quos præcipuè ab omni specie mali abstinere oportet, ne cuiquam scandalo sint. Sanctissimus Dominus Noster de S. Rom. Eccl. Cardinalium, & Prælatorum Apostolicæ Visitationis consilio districtè prohibet, atque interdicit, ne in posterum quisquam ex ijs, qui in Al-

ma Vrbe piorum locorum administrationem, & curam gerunt; aut illis quoquomodo præsunt, & præcipuè deputati Monasteriorum Monialium, custodes, seu Guardiani Collegiorum, vel Confraternitatum, aut Hospitalium Administratores, & alij similes à prædictis pijs locis, vel eorum personis triticum, vinum, oleum, vel alios cuiusuis generis fructus, etiam proximè perituros, aut quæuis bona mobilia, vel immobilia, aut se mouentia per se, vel per interpositam personam directè, vel indirectè emere, vel conducere, aut eisdem vendere, vel locare, aut cum ipsis permutare quouis modo audeant, vel præsumant etiam ex causa maioris vtilitatis, aut vrgentis necessitatis, vel grauis damni vitandi eorundem locorũ, vel personarum, aut quocumque alio prætextu, vel quæsito colore, si secus fecerint, contractus sit ipso iure nullus, ipsique rem emptam, & rei venditæ pretium amittant eo ipso, & in quadruplum conueniantur, contrarijs non obstantibus quibuscumque. Dat. Romæ 5. April. 1663.

Prosper Fagnanus Sac. Cong. Secr.

In Regest. Sacræ Congregationis Episcorum, & Regularium fol. 36.

De Sanctimonialium cura in temporalibus.

6 MOnasteria Sanctimonialium Sanctæ Claræ Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ subiecta, ab eiusdem Ordinis Prouincialibus esse gubernanda spirituali gubernio, non autem temporali statuerunt, & decreuerunt Innocentius

tius IV. Cum ſicut 1246.apud Annal.Minor.to.1. pag.675.Benedictus Decimus 1304.ibidem tom.3. pag.28.Nicolaus V.Ordinis tui.1447.Ibidem to.5. pag.498.Demum Concil.Trident.ſeſſ.25.cap.9.de Regul.& Monialibus.

Quapropter aduertitBarboſ.per hoc Decretum, nullam iuriſdictionem eſſe conceſſam Epiſcopo in Monaſterijs Sedi Apoſtolicæ immediate ſubiectis, niſi in concernentibus ſpiritualia, in temporalibus verò nihil agere poſſe; Concilium enim Tridentinum ſeſſ.25.cap.2.ait quod Adminiſtratio bonorum Monaſteriorum, ſeu Conuentuum ad ſolos Officiales eorumdem, ad nutum Superiorum amouibiles pertineat.

Hinc eſt quod nec Ordinarij, nec Prælati Regulares etiam in Capitulis, eorum Generalibus, non poſſunt deputare Adminiſtratores bonorum temporalium Monialium particulares Religioſos cuiuſcumque gradus, aut præeminentiæ, etiamſi Superiores Monaſteriorum fuerint.

Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium 22. Auguſti 1605. apud Gauant.V. Monialium cura in temporalibus num. 12. moderantur enim Monaſteria Monialium in temporalibus à ſolis Syndicis, ſeu Colonis ab eiſdem electis cum approbatione Epiſcopi.

Verùm tamen eſt, quod in actu Viſitationis, tam Epiſcopi, quàm Prælati Regulares inquirere debent à Diſcretis Monaſterij, An bona temporalia, cenſus, ac prouentus, rectè,fideliterque adminiſtrentur, & conuocare Syndicos, Colonos, ſeu Adminiſtratores coram Abbatiſſa,& Diſcretis

Monaſterij, vt rationem reddant ſuæ adminiſtrationis. Tenentur enim dicti Adminiſtratores, ſingulis annis, rationem reddere ſuæ adminiſtrationis coram eodem Epiſcopo; Adhibitis Superioribus Regularibus, ſi Moniales ſint Regularibus ſubiectæ, Greg. XV. Inſcrutabili de exempt. priuil. Suntque prædicti Adminiſtratores, vt dixi, ad nutum amouibiles, ita tamen, vt non vltra triennium in dicto munere permaneant. Trid. ſeſſ. 25. cap. 2.

Ex ſuprà narratis deducitur, quod non rectè, & æquè benè Abbatiſſa vnà cum Diſcretis Monaſterii puſſunt recipere redditionem computationum à Colonis, & Exactoribus, quia iuxtà præfatam Bullam Greg. XV. requiritur præſentia Epiſcopi, ſeù Prælati Regularis.

Demùm adminiſtratio bonorum Monaſterij cum deputatione Factorum, & Colonorum fieri debet à Sÿndicis cum approbatione Epiſcopi: Fructus verò, redditusque collecti, & exacti conſignari Monialibus. Epiſcopo verò rationem reddant tàm Syndici, quàm Moniales, Sacra Congregatio Epiſcopor. & Regul. 11. Auguſti 1651. Floſculi V. Monaſterium num. 9. Niſi secùs in fundatione cautum eſſet. Vallisoletana 12. Ianuarij 1604. Iſti Syndici, ſiuè Sanctesij debent de nouo quolibet triennio eligi, & etiam aliquando mutari, in vna Aſſiſien. 21. Iulij 1597. Ibidem.

7. Moniales ſemel ſaltem ſingulis menſibus tenentur ad confeſsionem ſuorum peccatorum, & Euchariſtiæ ſuſceptionem. Trident. ſeſſ. 25. de Regular. & Monialibus cap. 10.

8. Quo

8. Quo tempore Confessarij extraordinarii Confessiones audierint, ad Monasteria Ordinarij non accedant, sub suspensione oshcij, ac etiam priuatione. Constit. Ord. c. 11. pag. 267. num. 12.

Nouitius.

SVMMARIVM.

Ponitur series Decretorum, pro receptione Nouitiorum in Familia nostra Cismontana, tam Obseruantium, quàm Reformatorum, à Clemente Papa Octauo, vsque ad Innocentium X.

Decretum Congregationis super statu Regularium, scil. Ad propagandam. Diuiditur in septem §§.

§. 1. *Datur modus publicandi futurum examen recipiendorum.*

2. *Quod mittendum est ad Commissarium Generalem, & accuratè percurrat, &c.*

3. *Idemque Commissarius Generalis nomina praelectorum mittat ad Prouincialem, qui ad habitum probationis eos recipiat.*

4. *Emissa professione transferantur ad alium Conuentum ex designatis pro Professorio.*

5. *In quo Professorio permaneant per triennium, vel quovsque perueniant ad ætatem suscipiendi Sacros Ordines, ibique debebunt litterarum studijs operam nauare.*

6. *Minister Prouincialis vnà cum Diffinitoribus eligat, & constituat familiam Nouitiatuum, & Professoriorum.*

7. Superiores certiorent Sacram Congregationem, qualiter supradicta adimpleta, & executioni mandata sunt.

Pœna in contrafacientes. num.6.

Dispensatio §.6. circa electionem Guardiani, & Magistri Nouitiorum. num.7.

Decretum, quod Nouitij Conuersi possint agere annum probationis in Conuentibus pro Professorijs. num.8.

INtimata, ac denunciata Visitatione Apostolica à Clemente Papa Octauo pro Reformatione Cleri, & Regularium, Nouitiorum receptionem designauit. In suprema apud Cherub. pag. 129. & seq. vbi determinauit non ampliùs esse recipiendos absque facultate Sacræ Congregationis, quod ita actum fuit.

Post quam determinationem, instantibus Fratribus Regularis Obseruantiæ Sancti Francisci pro facultate induendi Nouitios, fuit illis denegata, & idem Pontifex anno 1606. indulsit, vt in qualibet Prouincia Reformatorum eiusdem Regularis Obseruantiæ extra Capitulum, seu Congregationem possent recipi Nouitij absque limitatione à Custode, vnà cum duobus Discretis, & duobus Guardianis, prout sequitur, videlicet.

In audientia Sanctiss. D.N.D.Clementis Papæ Octaui habita die Dominico 26. Nouemb. 1606. per Reuerendissimos Patres, ac Prælatos Visitationis, & Reformationis Apostolicæ, inter cæteras resolutiones factas, est infrascripta.

Instan-

Instanza de' Reformati de' Minori Osseruanti di San Francesco di potère vestire indifferentemente extrà Capitulam, con l'interuento del Custode, e Discreti della Prouincia, e di due Guardiani de' più vicini.

1. SAnctissimus huiusmodi supplicationi inclinatus, bonum propositum cuiusque ad ipsam Reformatorum Religionem transire, in eaque Altissimo famulari cupientes, fouere volens, Custodi eiusdem Ordinis, cū vnanimi duorum Guardianorum, & duorum Discretorum cuiusque Custodiæ voto, plenam potestatem facit recipiendi, & admittendi ad habitum sui Instituti Nouitios quouis tempore, etiam extra Capitulum. Non obstan. Decretis Generalibus Sanctitatis suæ eo de genere editis, & alijs Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscunque. Ita tamen, vt prius examinentur, diligentèr per ipsos Custodem, Guardianos, & Discretos recipiendorum, & admittendorum qualitates, iuxtà Ordinis Regulam, Decreta, & Constitutiones Apostolicas. Et Custos, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, teneatur in proximo tunc futuro Capitulo Custodiali, vel eius loco Congregatione etiam Custodiali, singulis annis habenda, referre, quod receperit Nouitios, ac illorum qualitates, & in quibus Monasterijs recepti commorentur, Approbationem, & confirmationem receptionis, & admis-

admissionis, ante professionis emissionem obtinere, aliàs supradicta omnia ex nunc, provt ex tunc irrita esse voluit, & huius Decreti auctoritate declarauit. In quorum fidem, &c. Datum Romæ die supradicto.

Loco † sigilli.

Antonius Seneca Visitationis, & Reform. Apost. Secret.

In Regesto Nouitiorum pag. 1.

Deindè anno 1624. Vrbanus Papa Octauus in Bulla, quæ incipit, Romanus Pontifex, renouauit Constitutionem Clementis Octaui, prohibentis, ne apud Fratres de Obseruantia, seu de Familia recipiantur, sed tantùm à Reformatis.

Anno verò 1628. in Visitatione Apostolica decretum est, vt de cætero Nouitij inter Reformatos non recipiantur extra Capitula, vel Congregationes Capitulares, non obstante Decreto san. mem. Clementis Octaui hac de re edito: aliàs receptiones, & professiones nullæ sint, & innalidæ.

Fr. Antonius Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Secret.

In Regesto pag. 3.

Hoc eòdem anno 1628. instante Procuratore Generali Regularis Obseruantiæ pro gratia obtinenda induendi Nouitios in Familia Cismontana, responsum accepit, videlicet:

2. Sacra Congregatio à S.D.N. Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ consultationibus præposita, volens, quan-

tum

tum poteſt in Domino, ipſorum poſtulato ſatiſfacere, circa Nouitios ad habitum, & profeſſionem admittendos, Sanctitate ſua approbante, cenſuit, tunc demum eſſe illis permittendum, vt Nouitios, vt ſupra recipiant, cùm conſtiterit, ex ipſorum Conuentibus eos ſuſtuliſſe abuſus omnes, qui Regulæ Sancti Franciſci Obſeruantiæ aduerſantur. Quod vbi præſtiterint, deſignandæ erunt loca, pro iiſdem Nouitijs recipiendis, & præſcribendus recipiendorum numerus, & qualitates, & alia ad eorum inſtitutionem pertinentia; & prout vnaquæque Prouincia id exequetur eidem receptionem huiuſmodi fore permittendam.

Abuſus verò, quibus eos propterea mederi oportebit, ſunt potiſſimùm infraſcripti; Ac primum abdicent à ſe, & eorum Conuentibus, non ſolùm priſtina, ac bona omnia immobilia, quæ alicubi contra Regulæ puritatem, & declarationes fel. rec. Nicolai Tertij, & Clementis Quinti extra, vel intra ſepta Monaſteriorum detinent, ſed etiam cenſus perpetuos, & legata annua, ſuper quibus Sacra Congregatio præcipit obſeruari Decretum Congregationis Generalis Romæ habitæ die 17. Maij 1603.

Hæc autem ſuperiùs expreſſa, fuiſſe ad effectum perducta, conſtare debebit eidem Sacræ Congregationi ex atteſtationibus, medio iuramento Generalis, aut Commiſſarij Generalis, aut Viſitatorum, præuia diligenti informatione capta in Viſitatione ſingulorum Conuentuum cuiuſque Prouinciæ. Romæ 14. Iunij 1628.

F. A. Card. S. Honuphrij.

Loco

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Secret.

In Chronologia Ord.

Anno verò 1634. Cùm Minister Generalis totius Ordinis S.Francisci, constare fecisset, medio iuramento, eidem Sacræ Congregationi supranarratos abusus ablatos fuisse à Prouincijs Fratrum Regularis Obseruantiæ Cismontanæ Familiæ, iterum institit pro receptione Nouitiorum, & gratiam obtinuit, provt in sequenti Decreto.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

Frà Gio: Battista Campagna Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco, humilmente supplica l'EE. VV. che per maggior commodità delle Prouincie, e meglior educatione de' Nouitij, voglino restar seruite concedere alle Prouincie grandi trè Nouitiati, e due all'altre Prouincie non grandi, e concedere anche quindici Nouitij per Nouitiato, così delle Prouincie grandi, come non grandi, de'quali quindeci Nouitij dieci siano Chierici, e cinque siano Laici, che si riceuerà à gratia. Quam Deus &c.

Li Conuenti delle Prouincie grandi, che potranno esser destinati all' educatione de'Nouitij, se però saranno conformi alli Decreti, e Constitutioni Apostoliche, sono li seguenti.

La Prouincia di Bologna, Rimini, le Gratie, Viadana, e Carpi. La Prouincia della Marca, Ascoli, Martelica, e Monte Baroccio. La Prouincia di S.Antonio, Venetia la Vigna, Verona San Francesco, Mantoua. La Prouincia di Brescia,

ſcia, San Giuſeppe, Iui, Chiati gli Angeli, Prato Alboino. La Prouincia di Toſcana, S.Romano, Cortona, e Lucca. La Prouincia di Baſilicata, Veggiano, Turſi, Lauria. La Prouincia di San Bernardino, Teramo, Chieti, Lanciano. La Prouincia di San Nicolò, Conuerſano, Acquauiua, Corato. La Prouincia di San Franceſco, Santa Maria degli Angeli, Foligno, e Città di Caſtello.

Li Connenti dell'altre Prouincie da deſtinarſi per gl'iſteſſi Nouitiati, ſe però ſaranno conformi alli Decreti, e Conſtitutioni Apoſtoliche, ſono le ſeguenti.

La Prouincia di Milano, Lodi, e Monza. La Prouincia di S.Tomaſo, Carmagnola, Nunciata, Buſca gli Angeli, La Prouincia di Principato, la Caua, Maiuri. La Prouincia di Terra di Lauoro, Napoli Monte Caluario, Gaeta S. Franceſco. La Prouincia di Corſica S.Franceſco d'Aregno, S.Franceſco la Baſtia. La Prouincia di Calabria Morano, & Auello. La Prouincia di Roma, Aracœli, Caprarola. La Prouincia di S.Angelo, Santa Maria di Stignano, e S.Matteo in Lamis. La Prouincia di S.Diego, Caſale, e S.Mauritio. La Prouincia di Sicilia, Meſſina Santa Maria di Gieſù ſopra, & Adorno. La Prouincia di Genoua, Nuntiata di Genoua, e Chiauari. La Prouincia di Sette Martiri, Pizzo, e Poleſtina. La Prouincia di Val di Noto, Vizzini Santa Maria di Gieſù, e Siracuſa. La Prouincia di Val di Mazara, Palermo, la Gangia, e Sciacca.

3. Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præpoſita, cenſuit petitam inſtitutio-

tionem Nouitiatuum huiusmodi esse concedendam, prout præsenti Decreto concedit, arbitrio tamen Eminentiss. Card. Barberini, Ordinis huiusmodi, apud hanc S. Sedem Protectoris: ac dummodò ijdem Nouitiatus sint omnibus qualitatibus, ac partibus instructi ad præscriptum Decretorum fel. record. Clementis Octaui. Necnon eadem Sac. Congregatio benignè annuit, vt prohibitionibus quibuscumque non obstantibus, in singulis Nouitiatibus, vt suprà instruendis, & designandis quindecim Nouitij, dumtaxat arbitrio paritèr eiusdem Cardinalis Protectoris, decem scilicèt ad habitum Clericorum, & quinque ad habitum Conuersorum dicti Ordinis recipi, atque educari, annoque probationis elapso, ad Professionem admitti valeant; dummodò ætate requisita, cæterisque necessarijs qualitatibus sint præditi, ac præsertim Nouitij Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Prouinciali, & Definitoribus Prouinciæ suæ se sistant, & coram eis (etiam Prouinciali Capitulo, vel annali Congregatione non expectata) seruatis seruandis incumbentia probent. In reliquis verò seruetur forma Decreti S. D. N. super receptione, & educatione Nouitiorum, vltimo loco editi, nec non fel. rec. Sixti Quinti, ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum paritèr similis mem. Clementis Octaui, Institutionumque generalium super receptione, & educatione Nouitiorum eiusdem Clementis, nec nō san. mem. Pauli Quinti auctoritate editarum.

Romæ

Romæ die prima Septembris 1634.

M. Cardinalis Ginettus.

Loco † Sigilli.

A. Torniellus Secret.

In Regesto fol.26.

Vt supradictum Sacræ Congregationis Decretum pro Nouitiatibus instituendis, ac Nouitijs ad habitum recipiendis facultatem concernens, nostroque arbitrio remissum, iuxta factæ petitionis exemplum executioni mandetur, præsentis nostri rescripti serie annuimus. Romæ 23. Septembris 1634.

F. Card. Barberinus Protector.

Loco † Sigilli.

I. Nicol. Tighettus.

Eodem anno 1634. Idem Minister Generalis obtinuit ab eadem Sac. Congregatione, quod omnes Prouinciæ Reformatæ Cismontanæ Familiæ possent recipere extra Capitulum, & Congreg. Nouitios Clericos, & Laicos, provt sequitur.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

Frà Gio: Battista Campagna Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco, humilissimamente supplica l'EE.VV. che voglino restar seruite dar facoltà, che le Riforme d'Italia possino riceuere Nouitij Chierici, e Laici fuor di Capitolo, e Congregatione, che cosi non resteranno priue di quei buoni soggetti, che sogliono venir frà l'anno. Che &c. Quam Deus, &c.

4. Sacra Congreg. Cardinalium negotijs Regularium præposita, benignè annuit, vt prohibitione

tione quacumque non obstante, sex Nouitij ad habitum Clericorum, & tres dumtaxat ad habitū Conuersorum, in qualibet Prouincia Fratrum Reformatorum Ordinis huiusmodi, Prouinciali Capitulo, vel annali Congregatione non expectata, recipi, atque anno probationis elapso, ad professionem (seruatis seruandis) admitti valeant, dummodò ætate requisita, cæterisque necessarijs qualitatibus sint præditi, ac præsertim Nouitij Clerici decimum quintum annum suæ ætatis saltem agant, coram Custode, & Definitoribus Prouinciæ suæ se sistant, & coram eis, etiam dicto Capitulo, vel annali Congregatione non expectatis (seruatis seruandis) incumbentia probent. In reliquis verò seruetur forma Decreti S. D. N. super receptione, & educatione Nouitiorum, vltimo loco editi, nec non fel. rec. Sixti V. ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum paritèr similis memor. Clementis Octaui. Institutionumque generalium super receptione, & educatione Nouitiorum eiusdem Clementis, nec non san. mem. Pauli Quinti auctoritate editarum. Romæ die 17. Nouembris 1634.

M. Card. Ginettus.

Loco ✝ Sigilli.

A. Torniellus.

In Regesto fol. 3.

Et sic deinceps Prouinciæ Obseruantium, ac Reformatorum Cismontanæ Familiæ, singulis annis habuerunt recursum ad Sacram Congregationem pro induendis Nouitijs. Verùm est, quod anno 1641. Vrbanus Papa Octauus (per

suum

suum Breue, quod incipit, Militantis, de quo infra) cōcessit, quod in Prouincijs Reformatis Cismontanæ Familiæ Nouitij infra annum, cum interuentu Ministri, & duorum Definitorum Prouincialium, & duorum Guardianorum recipi possent.

Demùm Innocentius Papa X. post generalem prohibitionem factam omnibus Regularibus induendi Nouitios, indulsit Prouincijs Regularis Obseruantiæ, ac Reformatorum Italiæ, vt possent recipere certum numerum Nouitiorum, provt in Decreto. Et sic Congregatio deputata super statu Regularium, instantibus Procuratoribus Generalibus Ordinum, bis in anno concedit facultatem Prouincijs induendi Nouitios. Verùm quia non omnes, etiam Superiores, habent notitiā præfati Decreti, & in multis delinquunt, operæ pretium duxi apponere illud hic, tanquam in loco suo, vt cum illo moderentur in Nouitiorum receptione, ac Professariorum deputatione.

5. Ad propagandam, in Ordine Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ, ac Reformatorum Sancti Francisci, Regularem Obseruantiam, quæ Nouitiorum institutioni, & educationi precipuè innititur, Sacra Congregatio à S.D.N. deputata super statu Regularium, de mandato Sanctitatis Suæ, in singulis Italiæ Prouincijs, eiusdem Ordinis, præsentis Decreti vigore designat, ac deputat infrascriptos Conuentus pro Nouitiatibus, & Professorijs (quibus relictis, cùm iam sint in actu exercito, sequitur) dum tamen hæc, quæ

ſequuntur inuiolatè obſeruentur.

§. 1. Primum, vt indicatur, & in ſingulis dictarum Prouinciarum Conuentibus publicetur futurum examen, ſeu ſcrutinium eorum, qui ad habitum probationis recipi poſtulauerint, omneſque à Miniſtro Prouinciali, & Definitoribus diligentèr examinentur, ac per vota ſecreta approbentur, quotquot idonei reperti fuerint, natalibus, ætate, vita, & moribus anteactis, litteratura reſpectu Clericorum, corporis habitudine, impulſu ſpiritus, aliiſque requiſitis ad præſcriptũ Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac Statutorum Ordinis. Non idonei verò reiiciantur. Nec aliquis approbetur pro Clerico, qui decimum quintum, nec pro Laico, qui vigeſimum ætatis ſuæ annum non expleuerit.

§. 2. Tùm deindè hoc examen, ſeu ſcrutinium ſcripto fidelitèr exaratum, & manu propria cuiuſque Examinatoris ſubſcriptum, ac iuramento firmatum, obſignatumque, primo quoque tempore tranſmittatur ad Commiſſarium Generalē, qui ſtatim, conſulto Procuratore Curiæ, & aliquibus Patribus grauioribus à ſe deligendis, ſcrutinium ſic receptum accuratè percurrat, & per ſingulas partes expendat, ac propterea tàm per ſupradictos, quàm per litteras familiares, & ſecretas inquiſitiones à Patribus Prouinciæ antiquioribus, ac zelum Dei habentibus, aſſumendas ſedulò inueſtiget, num aduersùs examinatos, & approbatos inueniatur aliqua exceptio, An verò ipſorum quiſpiam ſit conſanguineus, vel affinis, amicus, aut quoquo modo addictus alicui Examina-

minatori, aut alteri ex Fratribus Ordinis, & anzelo perfectionis vitæ, & Deo liberiùs in Sancta Religione seruiendi, An potiùs leuitate, aut necessitate, vel alio fine inordinato ductus postulet admitti.

§. 3. Hisque peractis, ex omnibus, vt supra approbatis, idem Commissarius Generalis, consultis supradictis, intra numerum Nouitiorum pro Clericis, & Laicis in illa Prouincia, vt supra concessum, præeligat meliores, habita præsertim ratione indolis, morum, feruoris spiritus, acuminis ingenij, & conditionis natalium, moxque prçelectorum nomina mittat ad Ministrum Prouincialem, qui tunc demùm, & non prius, eosdem prçelectos ad habitum probationis suscipiat, & eos tantùm; Qui postea, quarto quoque mense à Communitate Fratrum Conuentus ipsius Nouitiatus, à duobus saltem mensibus ibi actu de familia existentium, per secreta maioris partis suffragia, habiles inuenti fuerint, elapso anno, post susceptum habitum ad professionem admittat, sub exacta tamen vita communi, ad prçscriptum Regulç, non obstante quauis laxioris consuetudine, seù potiùs corruptela, in contrarium introducta, seruataque forma Sacrorum Canonum, Concilij Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum, ac prçcipuè Decretorum san. me. Clem. Papæ Octaui, nec non Statutorum prçdicti Ordinis. Quod si aliquem ex dictis Clericis, vel Laicis, postquam receptus fuerit ante Professionem à Religione discedere, aut expelli contigerit, alius in eius locum subrogari possit, dummodò

dò tamen in omnibus seruetur forma superiùs prescripta.

§. 4. Cæterùm vt predicti Nouitij, postquam in Professorum numerum, vt prefertur, recepti fuerint, meliùs in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur statim post professionem emissam, si in Conuentu pro Nouitiatu, vt supra assignato, locus aderit secundi Nouitiatus, seù Professorij ab ea, quæ Nouitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Conuentus eos alere queat: sin minùs transferantur in alium Conuentum ex designatis pro Professorio, seù secundo Nouitiatu, vbi is locus cum requisitis ad Nouitiatum ipsum prescriptis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur; ita tamen vt si predicta Religio, ex suarum Constitutionum vigore maioris temporis cursu, nouos Professos intra Nouitiatum detinere consuescat, illis in hac parte minimè derogatum esse intelligatur, & nihilominùs permittitur Superioribus, vt id ipsum facere possint, si rationi, ac Religioni magis expedire iudicauerint.

§. 5. In quo quidem Professorio degant sub regulis, & modo viuendi adhuc strictiori, quam seruent antiquiores professi, itavt nec in negotijs Conuentus se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, nec alterius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem peruenerint, vel

saltèm

saltém per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimmò, & debebunt literarum studijs operam nauare sub directione, & regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Magistrum Nouitiorum præditum esse oportet, quemadmodum ipsius Clementis Decreto prouidè sancitum est.

§. 6. Guardianum verò, Magistrum Nouitiorum, ac familiam Religiosorum in prædictis Conuentibus, tàm Nouitiatus, quàm Professorij constituat idem Minister Prouincialis, vna cum Definitoribus, ità tamen, vt antequàm ibi actu eam collocet. Commissarium Generalem de illa certiorem faciat, qui consultis supradictis eamdem in toto, vel in parte, prout in Domino sibi videbitur, confirmare, vel infirmare teneatur. Nec liceat Ministro Prouinciali aliquem ex dicta familia mutare, vel amouere, nisi ex magna, & vrgenti necessitate, & cum consensu Definitorum; quo casu nihilominus teneatur protinus de mutatione huiusmodi edocere Commissarium Generalem, cuius erit eam approbare, vel reprobare.

In ipsis autem Conuentibus non collocentur nisi Religiosi graues, deuoti; exemplaris, ac regularis Obseruantiæ, & puritatis regulæ studiosi: Præcipuè verò caueatur, ne ibi ponatur aliquis, qui non consentiat seruare vitam communem, quæ in prædictis Conuentibus, ad Regulæ præscriptum, exactè obseruetur, indeque amoueatur, qui tàm sanctæ Ordinationi contradicere, aut quoquomodo se opponere ausi fuerint.

§. 7. Ad extremum, postquàm Nouitij in Professorum numerum, vt supra, cooptati fuerint, Superiores Regulares, ad quos pertinet, illico Sacram Congregationem edoceant, suprascripta omnia, & singula fuisse ad vnguem adimpleta, & executioni mandata; alioquin pœnas in memoratis Decretis Clementis Octaui fel. rec. statutas se subituros, ac nouas licentias recipiendi Nouitios, nequaquam fore impetraturos certò sciant. Non obstantibus, quoad præmissa omnia, & singula, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti Ordinis statutis, consuetudinibus, & priuilegijs, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ die 15. Octobris 1654.

B. Card. Spada.

Loco † Sigilli.

P. Fagnanus Secr.

6 Pœnæ autem taxatæ à Clemente Octauo in fine Decretorum, ac Institutionum super receptione, & educatione Nouitiorum, de quibus supra fit mentio, sunt quæ sequuntur, videlicet.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt; & alij ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo delinquerint, seù quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebit, priuationem, grauioresque pro modo admissæ culpæ pœnas se subituros certo sciant.

7 Aduertendum, quod in originali Decreto §. 6. sunt hæc verba. Porrò in prædictis Conuẽtibus, tàm Nouitiatus, quám Professorij, nec Superior

perior, nec Nouitiorum Magister eligatur, seù deputetur, vel amoueatur, nisi ab ipsomet Commissario Generali, consultis eodem Procuratore, ac Patribus grauioribus,&c.quæ quidem electio, instante Patre Commissario Generali, ex dispositione Alexandri Papæ Septimi, commissa Protectori nostro, demandata fuit Ministro Prouinciali, vnà cum Definitoribus, prout in sequenti Epistola.

Foris.

Al Molto Reuerendo Padre Prouinciale de Minori Osseruanti Riformati di S. Francesco di questa Prouincia Romana.

Intus.

Molto Reu. Padre.

HAuendo io portato alla Santità di Nostro Signore le suppliche del Padre Commissario Generale, che ne'Decreti publicati d'ordine della santa memoria d'Innocentio Decimo sotto li 15. Ottobre prossimo passato per riceuere li Nouitij nelle Prouincie d'Italia della sua Religione di S. Francesco, tanto Osseruanti, come Riformati, frà l'altre cose vien ordinato, che ne' Conuenti de'Nouitiati, e Professorij, li Guardiani, e Maestri de'Nouitij, si deputino solamente da esso P. Commissario Generale, con il conseglio del Commissario, e Procuratore di Corte, & vditi li Prouinciali, mà che nell'essecutione totale di quest'ordine, egli hà conosciuto di non poter sodisfare intieramente alla sua conscienza,

per non hauer piena notitia delle qualità de' soggetti, nè poter assicurarsi nell'informationi, che vengono di fuori, nè tampoco esser di persona à prenderle nella Visita delle Prouincie, e però hà supplicato instantemente per la gratia di essere sciolto da quest'obligo, e che si rimetta l'elettione di detti Guardiani, e Maestri de Nouitij al Prouinciale, e Definitorio di ciascuna Prouincia, in conformità delle Constitutioni della Religione. Sua Beatitudine hà benignamente condesceso di rimetterne à me la risolutione, in ordine al maggior seruitio di Dio, e bene della Religione, dandomene però tutta la facoltà necessaria, & opportuna. Potrà dunque la P. V. in godimento della gratia fatta dalla Santità Sua, ne i luoghi de' Nouitiati, e Professori fare liberamente li Guardiani, e Maestri de' Nouitij, conforme alle loro Constitutioni, senza obligo di hauer à mandare la nomina quà al Padre Commissario Generale, & all'orationi di V. P. mi raccomando. Roma li 18. Agosto 1655.

Affettionatiss. di V. P. nel Sig.

Francesco Card. Barberino.

In Regesto fol. 25. Et sic deinceps actum est, in singulis Prouincijs, iuxtà emendatum §. 6.

Demùm anno 1659. Reuerendissimus Pater Generalis Sambuca obtinuit, quod Nouitij Conuersi possent agere annum probationis in Cœnobijs pro Professorijs designatis, provt sequitur.

Beatissimo Padre.

Frà Michel' Angelo della Sambuca Ministro Generale di tutto l'Ordine di S. Francesco, prostrato

ſtrato à i piedi di Voſtra Santità eſpone, come quaſi tutti i Conuenti delle Prouincie d'Italia Oſſeruanti, Riformati ſi trouano con tanta penuria de' Frati, e particolarmente de' fratelli Laici per cauſa di mortalità, e di contagio, che non poſſono hauer il ſolito, e neceſſario ſeruitio, non ſenza pregiuditio della Regolare oſſeruanza, e del buon gouerno. Supplica però l'Oratore V. Santità vogli con la ſua ſolita pietà conceder licenza, che i Nouitij Laici poſſino far l'anno dell'approbatione ne'luoghi de' Profeſſorij aſſignata dalla Sacra Congregatione, mentre in quelli ſi viue con le medeſime oſſeruanze de' Nouitiati, come ſi è fatto altre volte, che così ſi darà qualche ſollieuo alle Prouincie, che lo richiedono con grandiſſima inſtanza, e l'Oratore lo riceuerà à gratia particolare da Voſtra Santità, &c.

8 Sanctiſſimus Dominus Noſter D. Alexander Papa Septimus Oratoris ſupplicationibus inclinatus clementèr annuit, vt ad triennium proximum tantùm, Nouitij, qui pro ſeruitio Conuentuum tàm Obſeruantiæ, quàm etiam Reformatorum Ordinis prædicti, qui Laici vocantur recepti fuerint, ſiuè recipientur, in Cœnobijs à Sacra Congregatione pro Profeſſorijs deſignatis, annum probationis (ſeruatis tamen aliàs ſeruandis) peragere, ac ſucceſſiuè Regularem profeſſionem emittere valeant, Apoſtolicis, necnon eiuſdem Ordinis Conſtitutionibus, cæteriſque contrarijs aliàs in ſuo robore permanſuris præſenti Indulto minimè obſtan. Romæ die 6. Nouembris 1659.   M. Card. Ginettus.

Loco

Loco ✝ sigilli.

Æmil. Episc. Camer. Secret.

In Regest. Sac. Congreg. Episcop. & Reg. fol. 343.

Reliqua, quæ pertinent ad Nouitios, optimo iure sancita sunt in Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 2. pag. 33. & sequentibus.

Officium Sanctorum.

SVMMARIVM.

Decretum pro moderatione Officij Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis. num. 1.

Decretum pro continuatione officij eiusdem post reuocationem Oraculorum. num. 2

Bulla pro Conceptione. num. 3.

Decretum, quod in celebratione Officij, & Missæ Beatorum, non excedantur limites verbales Indultorum Sedis Apostolicæ. num. 4.

Quod Officium S. Bernardini Senen. apponatur in Breuiario Romano, & recitetur ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur. num. 5.

Decretum pro Sanctis nostri Ordinis. num. 6.

Decretum super declaratione Rubric. num. 7.

Decretum pro moderatione Officij Immaculatæ Conceptionis.

1 CVM aliàs sub die 20. Ianuarij 1609. Sanctissimus Dominus Noster Paulus Papa Quintus concesserit Religiosis Fratribus Obseruanti-

uantibus S. Francisci, vt singulis Sabbatis non impeditis festo nouem Lectionum, possint recitare Officium Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ; Quæ gratia cum etiam Fratribus Conuentualibus sub die 14. Ianuarij, & Fratribus Capuccinis sub die 7. Iulij 1612. de voto Congregationis Sacrorum Rituum ab eodem Sanctissimo Domino Nostro concessa fuerit, & eandem gratiam non esse simpliciter intelligendam, sed indigere aliqua declaratione; in eadem Sacra Rituum Congregatione, ab Illustrissimo, & Reuerendissimo Domino Cardinali Bellarmino propositum fuerit. Placuit eidem Sacræ Congregationi, vt dicta gratia de Officio Conceptionis in Sabbato recitando, declaretur esse intelligenda, eo modo, quo intelligitur Rubrica de Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato, idest, vt excipiantur Sabbata occurrentia in Aduentu, Quadragesima, Quatuor temporum, & Vigiliis. Et facto, de prædicta declaratione verbo cum Sanctissimo Domino Nostro. Placuit Sanctitati Suę Congregationis declaratio, vt dicta gratia prædictis Religiosis concessa, intelligatur cum supradicta moderatione; & ità in futurum à prædictis Fratribus Obseruantibus, Conuentualibus, & Capuccinis Ordinis S. Francisci Officium Beatæ Mariæ in Sabbato.

Eadem Sac. Rituum Congregatio recitandum esse censuit, & declarauit. Die 10. Nouemb. 1612.

Franciscus Maria Card. à Monte.

Loco ✝ sigilli.

I. P. Mucantius Secr. Congr.

Decre-

Decretum continuationis Officij per annum Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis factum post reuocationem Oraculorum Sanctissimi Vrbani Papæ VIII.

2 OBtento à fel. rec. Paulo Papa V. viuæ vocis oraculo per bon: mem: Cardinalem Arigonium Franciscanæ Religionis Protectorem vt Religio Franciscana, singulis Sabbatis non impeditis festo nouem lectionum, licitè recitari posset Officium Conceptionis Beatæ Virginis, quod incipit, Sicut lilium, &c. sub ritu semiduplici, provt ab illo dictæ concessionis tempore, vsque in præsens recitatum est; omisso feriali officio: sed reuocatis posteà per Sanctissimum Dominum Nostrum Vrbanum Papam Octauum viuæ vocis oraculis. Eadem Religio supplicauit Sanctissimo pro licentia continuandi, non obstante supradicta reuocatione, & supplicatione per Sanctitatem Suam ad Sacram Rituum Congregationem remissa.

Sacra Congregatio censuit, si Sanctissimo placuerit, posse continuari, non obstante prædicta reuocatione, exceptis tamen Sabbatis, Quatuor temporum, Vigiliarum, Aduentus, & Quadragesimæ, in quibus Officium de Feria non omitti mandauit. Et Sanctissimus annuit. Romæ 11. Nouembris 1641. Cosm. Card. de Torres.
Loco ✝ sigilli. Iulius Cincius Secr.
In Regesto huius Congr. fol. 95.

3. Sed

3. Sed quanti faciat Sancta Mater Ecclesia huiusmodi Immaculatę Virginis Conceptionem Sanctissimus Dominus Noster in sequenti Bulla clementèr ostendit, & declarat.

Sanctissimi Domini Nostri.
ALEXANDRI Diuina Prouidentia Papæ VII.

Innouatio Constitutionum, & Decretorum in fauorem sententiæ, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpus infusione à peccato originali præseruatam fuisse, editorum.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SOllicitudo omnium Ecclesiarum, quàm licèt meritis, & viribus longè impares, Dei Optimi Maximi voluntate, & prouidentia gerimus, in id Nos anxiè tenet intentos, & vigilantes, vt scandala, quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione, & fragilitate necessè est, vt exoriantur, vtque exorta quam celerrimè, & quam diligentissimè amoueantur: nam ijs per quos veniunt certam peccati perniciem, quibus verò præbentur præsens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro Pastoralis officij debito, & damnum summoperè dolemus, & discrimine assiduè vrimur.

Sanè

Sanè vetus est Christifidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sentientium eius animam in primo instanti creationis, atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia, & priuilegio, intuitu meritorum Iesu Christi, eius filij, humani generis Redemptoris à macula peccati originalis præseruatam immunem, atque in hoc sensu eius Conceptionis festiuitatem solemni ritu colentium, & celebrãtium; creuitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post editas à fel. rec. Sixto Papa IV. prædecessore nostro in eius commendationem Apostolicas Constitutioces, quas Sacrum Concilium Tridentinum innouauit, atque obseruari mandauit.

Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus erga Deiparam post erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, Religiosum Ordinem, & Confraternitates, & concessas ab ijsdem Indulgentias, itavt accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academijs ad hanc sententiam, iam ferè omnes Catholici eam complectantur.

Et quia ex occasione contrariæ assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempè eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones, felic. mem. Paulus Papa Quintus etiam Prædecessor noster vetuit horum opinionem præfatæ sententiæ contrariam publicè doceri, & prædicari.

Quam

Quam prohibitionem piæ mem. Gregorius Papa XV. similitèr Prædecessor noster ad priuata etiam colloquia extendit: mandans insuper in fauorem eiusdem sententiæ, vt in Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac Diuino Officio celebrandis, tam publicè, quàm priuatim, non alio, quàm Conceptionis nomine vti quicumq;debeant.

Nihilominus, prout Venerabiles fratres Episcopi ferè omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis ad Nos literis, exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filij nostri Philippi earundem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem Venerabilem fratrē Ludouicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerant ad Nos supplicationes Regnorum earundem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tùm priuatim, tùm publicè præfatam sententiam, aut impugnare, aut vellicare, & fauorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur; immo Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxtá illam Beatæ Virgini exhibito fauere negant, pios Christifideles è sua pacifica quasi possessione deturbare conando, vndè offensiones, scandala, & iurgia, quibus obuiare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri Prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorundem aduersantium, maiora his incōmoda in posterum prudentèr, & meritò timentur.

Qua-

Quapropter super his tám præfati Episcopi cũ Ecclesiarum suarum Capitulis,quàm memoratus Philippus Rex,eiusque Regna Nobis pro opportuno remedio instanti supplicari fecerunt.

Nos considerantes, quod Sancta Romana Ecclesia de Intemeratæ, semperque Virginis Mariæ Conceptione festum solemnitèr celebrat, & speciale, ac proprium super hoc,officium olim ordinauit iuxta piam, deuotam, & laudabilem institutionem, quæ à Sixto IV. Prædecessore nostro tunc emanauit, volentesque laudabili huic pietati, & deuotioni, & festo, ac cultui secundum illam exhibito in Ecclesia Romana post ipsius cultus institutionem nunquam immutato, Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorũ exemplo fauere, necnon tueri pietatem, & deuotionem hanc colendi, & celebrandi Beatissimam Virginem, præueniente scilicet Spiritus Sancti gratia, à peccato originali præseruatam, cupientesque in Christi grege vnitatem spiritus in vinculo pacis, sedatis offensionibus, & iurgijs, amotisque scandalis, conseruare, ad præfatorum Episcoporum cum Ecclesiarum suarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiusque Regnorum oblatam Nobis instantiam, ac preces, Constitutiones, & Decreta à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & præcipuè à Sixto IV. Paulo V.& Gregorio XV.edita in fauorem sententiæ asserentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpus infusione Spiritus Sancti gratia donatam, & à peccato originali præseruatam fuisse, necnon, & in fauorem festi, & cultus Conceptio-
nis

nis eiusdem Virginis Deiparæ secundum piam istam sententiam, vt præfertur exhibiti, innouamus, & sub censuris, & pœnis in eisdem Constitutionibus contentis obseruari mandamus.

Et insuper omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seù Decreta ità pergent interpretari, vt fauorem per illas dictæ sententiæ, & festo, seù cultui secundum illam exhibito frustrentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seù cultum in disputationem reuocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut sub quouis prætextu, etiam definibilitatis eius examinandæ, siuè Sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, siuè Doctores glossandi, vel interpretandi, deniq; alio quouis prætextu, seú occasione, scripto, seù voce, loqui, concionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut afferendo, vel argumenta contra ea afferendo, & insoluta relinquendo, aut alio quouis excogitabili modo differendo ausi fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixi IV. contenta, quibus illos subiacere volumus, & per præsentes subijcimus, etiam concionandi, publicè legendi, seù docendi, & interpretandi facultate, ac voce actiua, & passiua in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione priuatos esse volumus, necnon ad concionandum, publicè legendum, docendum, & interpretandum perpetuæ inhabilitatis pœnas ipso facto incurrere absque alia declaratione, à quibus pœnis nonnisi à Nobis ipsis, vel à successoribus nostris Romanis Pōtificibus absolui, aut super ijs dispensari possint:

Ee necnon

necnon eosdem alijs pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorũ arbitrio infligendis pariter subiacere volumus, prout subijcimus, per præsentes innouantes Pauli V. Gregorij XV. superius memoratas Constitutiones, seù Decreta.

Ac libros, in quibus præfata sententia, festum, seù cultus secundum illam in dubium reuocatur, aut contra ea quomodocumq; vt supra, aliquid aliquid scribitur, aut legitur, seù locutiones, conciones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda prohibemus, sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expresè prohibitis haberi volumus, & mandamus.

Vetamus autem, Sixti IV. Constitutionibus inhærentes, quempiam asserere, quod propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant, cùm à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum, prout Nos nunc minimè decidere volumus, aut intendimus, quin potiùs contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiecit Sixtus IV. alijsque prędecessores Nostri Romani Pontifices, grauioribus alijs pœnis subijcimus, quas in contrafacientibus huic nostræ Constitutioni superiùs inflximus.

Volen-

Volentes, quod contra huius nostræ Constitutionis transgressores, etiam Regulares cuiusuis Ordinis,& Instituti,etiam Societatis Iesu,& quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & sæculares personas cuiuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, vt præfertur, tam Episcopi,& Prælati Superiores, alijque locorum Ordinarij, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirant, atque in eos strictè animaduertant: Nos enim ijs, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coercendi, & puniendi liberam facultatem,& auctoritatem,eadem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, vt prefertur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusuis indultis, & literis Apostolicis, quibusuis personis quantumcumque qualificatis, & in quacumque etiam Cardinalatus, Patriarchali Archiepiscopali, Episcopali, & quauis alia Dignitate, & honore constitutis, etiam quod contra eos procedi, interdici, suspendi, vel excommunicari nequeat quomodolibet concessis.

Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam id importantes clau-

ſulas, mentio habenda, aut alia exquiſita forma obſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum inſerti forent, præſentibus pro ſufficientèr expreſſis, & inſertis habentes, harum ſerie ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſq; contrarijs quibuſcumque.

Vt autem hæc noſtra Conſtitutio, & præmiſſa omnia ad eorum omnium, quorum intereſt notitiam congruentius peruenire poſſint, in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœna priuationis ab ingreſſu Eccleſiæ eo ipſo incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & ſingulis locorum Ordinarijs, ac eorum Vicarijs, Suffraganeis, & Officialibus quibuſcumque, & alijs ſingulis, ad quos quomodolibet ſpectat, & pertinet, quatenus huiuſmodi noſtram Conſtitutionem ſingulis ſuę Diœceſis, vel Diſtrictus Prædicatoribus, & alijs, quibus expedire iudicauerint, opportunè inſinuent, & publicent, ac inſinuari, & publicari faciant, ne quis in poſterum quoquomodo ignorantiam de præmiſſis poſſit prætendere, aut ſe contra præmiſſa valeat excuſare.

Volumus, & ſimilitèr eadē auctoritate decernimus, & mandamus, quod præſentes literæ per aliquos ex noſtris Curſoribus in Baſilicarum Sācti Ioannis Lateranenſis, ac Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ de Vrbe de more publicentur, & affigantur, quæ affixio, & publicatio ità omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, afficiat, & arctet, ac ſi illis perſonaliter intimatæ fuiſſent, & quod illarum tranſumptis etiam impreſſis manu alicuius
Nota-

Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadē prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 8. Septembris 1661. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

S. Vgolinus.

Decretum, quod in celebratione Officij, & Missæ Beatorum, non excedantur limites verbales Indultorum Sedis Apostolicæ.

1 SAcrorum Rituum Congregatio die 5. Octobris 1652. censuit, & declarauit, si Sanctissimo D.N. placuerit, non potuisse, nec posse, tàm sæculares, quàm Regulares cuiuscumque Ordinis, & Instituti, etiam Societatis Iesu, excedere limites verbales Indultorum Sedis Apostolicæ super Beatificationibus præsertim in celebratione Missarum, & Officij cum Octauis, nisi hoc expressè Sedes Apostolica eis indulserit, & facta relatione per me Cardinalem Cornelium Episcopum Albanensem die 16. Decembris 1652. Sanctitas Sua approbauit, & sic, vt præmittitur, seruari mandauit.

F. Episcopus Albaneñ Card. Cornelius.
Loco † Sigilli.

Bernardinus Roccius Sac. Rit. Congr. Secr.
In Regesto fol. 120.

5 Officium Sancti Bernardini Senensis Confessoris semiduplex à Sacra Rituum Congregatione recognitum, & approbatum die 4. Augusti 1657. de mandato Sanctissimi Domini Nostri, D. Alexandri Papæ Septimi in Breuiario Romano apponendum est, & ab omnibus Christi fidelibus, qui ad Horas canonicas tenentur, recitandum die 20. Maij.

In Regesto fol. 138.

Decreta Sac. Rit. *Congregat. super quibusdam dubijs spectan. ad Officium Diuinum Festorum Ordinis Fratrum Minorum.*

Romana.

6 COmmissarius Generalis Ordinis Minoris de Obseruantia Sancti Francisci humillimè supplicauit Sacrorum Rituum Congregationi, qüatenus declarationes infrascriptis dubijs, dignetur emanare, vt de cætero in omnibus dicti Ordinis Ecclesijs vniformiter conueniant in obseruatione rubricæ, & quod ob diuersitatem Rubricarum in varijs Typis impressarum, quę à Breuiario Romano differunt minimè in recitatione concordant.

Primò, Dedicatio Basilicæ Saluatoris, si concurrat cum Festo Translationis S. Ludouici, quod celebratur sub die 10. Nouembris sub ritu duplici minoris per annum, & similitèr dictum festum Translationis concürrens cum festo Sancti Martini

tini quomodo erit ordinandũ Officium in vtriusque Vesperis.

2 Festum S. Antonij de Padua, quod in Religione celebratur sub Ritu duplici 2. Classis, si occurrat in die Corporis Christi, debeat transferri post Octauam, vel fieri in Sabbatho infra eam.

3 Stante concessione Pij V. fel. rec. quod Fratres Minores possint in qualibet feria 5. per annum recitare Officium Corporis Christi, festo nouem lectionum non impedita (exceptis temporibus Aduentus, & Quadragesimæ) sub illis verbis iuxtà illud, quod in eius Breuiario Romano in eius solemnitatis die recitandum proponitur recitare liberè, & licitè valeatis, debeant recitare eo modo, & forma, quo in dicta die præscribitur? Quidue de Missa Conuentuali?

4 An in secundis Vesperis Octauæ S. Bonauenturæ concurrentis cum festo S. Mariæ Magdalenæ debeat fieri commemoratio Octauæ, vel à Capitulo de festo S. Mariæ Magdalenæ?

5 An Officium proprium S. Elisabethæ nouissimè ex Indulto Sanctissimi D. Nostri D. Vrbani Octaui fel. record. editum, & in Breuiario Romano appositum, debeat, & possit à Fratribus Minoribus recitari, & in eorum Breuiario apponi?

6 Quænam erunt lectiones primi Nocturni in Officio Beatorum Ordinis, quod sub Ritu duplicis maioris per annum celebratur?

7 An in Missa dictorum Beatorum debeat dici Credo?

8 Quæritur cuius Ordinis sint festa Dedica-

tionis Basilicarum S.Martini, & S. Mariæ Magdalenæ? Et eadem Sac.Rituum Congregatio respondit.

Ad primum, seruari Rubricas generales in cōcurrentia duplicium Minorum.

Ad 2. Transferri post Octauam.

Ad 3. Debere recitari, vt in die. Et Missa de Communi, seù Votiua.

Ad 4. A Capitulo de Sancta Maria Magdalena.

Ad 5. Posse, & debere.

Ad 6. De Communi.

Ad 7. Negatiuè.

Ad 8. Duplicia minora. Et etiam eadem Sac. Rituum Congregatio voluit, & præcipit, vt in posterum omnes Fratres dicti Ordinis Mino.Obseru.qui ad Diuina officia sunt obligati, teneantur obseruare Rubricas eodem modo, & forma desuper declaratas, & ità seruari mandauit. Hac die 12.Iulij 1664.

M.Episc.Sabineñ Card.Ginettus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac.Rit.Congr.Secr.

Romana.

Commissarius Generalis Minoris Obseruantiæ S.Francisci supplicauit Sac.Rituum Cōgregationi, vt assignare dignetur infrascriptis diebus Sanctorum occurrentibus in Breuiario Romano cum festis Ordinis dies proprios, sicut hactenus in Ordine obseruatum fuit, scilicet.

Ianuarij die 14.cadit festum Sanctissimi Nominis

nis

nis Iesu . dupl.2.Classis cũ S.Hilario semid.cuius Religio facit off.die 19. tamquam die prop.

Die 16.festum SS.Berardi, & soc,mart. dupl.2. Classis cum S.Marcello Papa, & mart. semidup. cuius fit officium die 23.tamquam die prop.

Februarij die 5.cadit festum Martyrum Iapponensium,dup.2.Class.cum S.Agatha semid. cuius fit off. die 6.tamquam die prop.

✠ Die 22. Cathedra S.Petri dup. cum Beata Margarita de Cortona, semid.cuius fit off.die 23.tamquam prop.

Maij die 17.festum Beati Pasqualis dup.maior, cum translatione S.Bernardini dup.min.cuius fit off.die 18.tamquam die prop.

Septembris die 27.cadit festum SS. Cosmæ, & Damiani mart. semid.cum festo S. Elzearij Confessoris,semidup. cuius fit offic. die 28. tamquam die prop.

Nouembris die 12.festum S.Didaci dup.2. Classis cum S.Martino Papa, & Mart. semid. cuius fit off.die 13.tamquam die prop.

Die 19.dicti Octaua S.Didaci dup.min.cum Sãcta Elisabetha semid. cuius fit offic. die 20. tamquam prop.

Et Sacra eadem Rituum Congregatio benignè concessit, Hac die 12.Iulij 1664.

M.Episc.Sabinensis Card.Ginettus.

Loco ✝ sigilli.

Bernardinus Casalius Sac.Rit. Congreg.Secr.

Ordo

Ordo.

SVMMARIVM.

Decretum pro Regularibus ordinandis. num.1.
Non dispensent Superiores super interstitijs sine Ecclesiarum necessitate. num.2.
Formulæ Dimissoriarum pro Ordinibus. num.3.

Decretum pro Regularibus ordinandis.

1 DE mandato Sanctiss. Domini Nostri Clementis Diuina prouidentia Papæ Octaui, tenore præsentium mandatur omnibus, & singulis quorumcumque Regularium Superioribus, vt de cætero obseruent, & obseruari faciant ea, quæ in Decreto Sacræ Congregationis Concilij Tridentini continentur, cuius tenor est talis.

Congregatio Concilij censuit, Superiores Regulares posse suo subdito itidem Regulari, qui præditus qualitatibus requisitis, ordines suscipere voluerit, literas dimissoriales concedere; ad Episcopum tamen Diœcesanum, nempè illius Monasterij, in cuius familia, ab ijs, ad quos pertinet, is Regularis potitus fuerit, & si Diœcesanus absfuerit, vel non esset habiturus ordinationes, ad quemcumque alium Episcopum, dummodo tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contulerit, examinetur, quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint, de industria, concessionem

nem Dimiſſoriarum in id tempus,quo Epiſcopus Diœceſanus, vel abfuturus, vel nullas habiturus eſſet ordinationes. Verùm cùm à Superioribus Regularibus, Epiſcopo Diœceſano abſente, vel ordinationes non habente, literæ dimiſſoriæ dabantur, in eis vtique huiuſmodi cauſa abſentiæ Diœceſani Epiſcopi, vel ordinationum ab eo nō habendarum, exprimendam eſſe; quod qui non fecerint, officij, & dignitatis, ſeù Adminiſtrationis, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ priuationis, ac alias arbitrio eiuſdem Sanctiſs.D.Noſtri Papæ reſeruatas pœnas incurrant. Dat.Romæ 15.Martij 1599.In Regeſt.Concil.Trid.fol.9.

2 Super hoc Decreto aduertant.

Prouinciales Miniſtri,quod non petant diſpenſationem ſuper interſtitijs ordinandorum, niſi realitèr id faciant pro neceſſitate, & vtilitate Eccleſiæ alitèr facient contra diſpoſitionem Concil. Trident. ſeſſ.23. cap.11. & contra Statutum Ordin.cap.2.§.7.num.8. vbi ſic habetur. Qui autem Sacramento Confirmationis nondum muniti ſunt, quique à minorum Ordinum poſtremò, ad Subdiaconatum, & à Subdiaconatu ad Diaconatum, & à Diaconatu ad Presbyteratum per annum integrum non permanſerint, ad prædictos ordines promoueri non poſſint. In Dimiſſoriis verò ordinandorum, pro maiori cautela, præfati Decreti apponant ſemper clauſulam (vel eo ordinationes non habente ad quemcumque alium proximiorem) prout in ſequenti.

Pro

Pro prima tonsura, & quatuor minorum Ordinibus.

3 EA summa Religio, ac humilis pietas, qua erga Deum benedictum fungimur, vehementer nos cogit, vt selectos, ac probatos Iuuenes ad sacra munera obeunda destinemur: Cumque te debita ætate, morumque honestate præditum, legitimis natalibus ortum, Sacro Chrismate delibutum, nec aliquo Canonico impedimento innodatum, necnon per Examinatores nostros idoneum repertum, & admissum nouerimus. Tenore præsentium, cum salutaris obedientiæ merito ad Illustriss. & Reuerendiss. Dominum Antistitem tuum Sabinen. vel eo impedito, ad quemlibet alium ordinationes habentē (intra tamen Prouinciæ nostræ limites) mittimus, eumque humiliter rogamus, vt pro sua benignitate his Quatuor proximis Temporibus. Primam Tonsuram, necnon quatuor minores ordines simul, pro Ecclesiarum nostrarum necessitate, tibi conferre dignetur, pro quo, & etiam pro nobis Deum precari non cessabis. Vale. Datum &c.

Pro Subdiaconatu.

CVm muneris nostri ratio exigat, Ecclesijs nostri Ordinis idoneos Ministros prouidere; Cumque debita ætate, morumque honestate præditum, ac in inferioribus ordinum gradibus

bus constitutum, in eisque probè versatum nouerimus. Tenore præsentium cum salutaris obedientiæ merito, ad Illustriss. & Reuerendissimũ D. Antistitem tuum N. vel eo impedito, ad quẽlibet alium ordinationes habentem, mittimus, eumque humilitèr rogamus, vt pro sua benignitate his Quatuor proximis Temporibus, sacrum Subdiaconatus ordinem tibi conferre dignetur, pro quo &c.vt supra &c.

Pro Diaconatu.

VT debitus Deo cultus in Ecclesijs nostris eo decentius exhibeatur, quo magis Ministrorum idoneorum numerus suppetat, sufficientèr pro posse procurare non desistimus, atq; indè ad altiores gradus promoueri eos satagimus, qui in sacris constituti, se se laudabilitèr exercuerunt. Tibi ergo iam in Sacro Subdiaconatus ordine constituto, ac in eo, per annum probè versato. Tenore præsentium cum salutaris obedientiæ merito, concedimus, vt proximis futuris Quatuor Temporibus, ad Illustriss. & Reuerendiss. D. Antistitem tuum Reatinum, sacro Diaconatus ordine instituendus accedas (si est dispensandus) eum humiliter deprecantes, vt pro Ecclesiarum nostrarum necessitate, super Interstitijs te dispensare, & eodem ordine te insigniri dignetur. Vel eo impedito, &c. pro quo, &c.

Pro

Pro Presbyteratu.

AD supremum Presbyteratus Ordinem eos tantùm Religiosos promouere satagimus, qui in inferioribus Ordinibus constituti, sese laudabilitèr exercuerunt; Cumque te debita ætate, morumque honestate præditum, sacro Diaconatus Ordine insignitum, ac in eo per annum probè versatum, necnon per Examinatores nostros idoneum repertum, & admissum, nec aliquo canonico impedimento innodatum nouerimus. Tenore præsentium, cum salutaris obediētiæ merito tibi facultatem elargimur, quatenus proximis Quatuor futuris Temporibus ad Illustris.& Reuerendiss. D. Antistitem tuum Terracineñ Presbyteratus Ordinem suscepturus accedas, cui te plurimum in Domino commendamus. Vale. Datum Romæ, &c.

Pro ordinandis in Vrbe:

AD Eminentissimum, & Reuerendissimum Vrbis Vicarium mittimus, cumque &c.

Parochus.

SVMMARIVM.

Breue Vrbani Octaui, in quo mandat ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ fiunt in proprijs, n. 1.

Quoad

Quoad funeralia.

1. NE Parochi plus recipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regulariũ, quam in eis, quæ in proprijs, ità expresſè mandauit Pius V. & si Mendicantium, vbi §. 15. sic ait. Ac etiam ius sepulturæ solui tantùm consuetum Curatis, & non aliquid aliud eis solui debeat, quamuis partes ad earum libitum Ecclesijs Ordinum huiusmodi, seù eorum Fratribus alia quæcumque tribuant, seú eleemosynas elargiantur, quando sepeliuntur ibidem corpora mortuorum huiusmodi. Nec propterea impediri debeant, quin possint defunctorum corpora præfata ad eorum Ecclesias tumulanda deferri facere. Hoc idem mandauit Vrbanus Octau. anno 1645.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CVm sicut dilectus filius Blasius Procurator Generalis Ordinis Minorum Conuentualiũ S. Francisci nuncupatorum. Nuper Nobis exponi fecit diuersæ extorsiones excessiuæ à dilectis filijs Capitulo, & Canonicis, sæcularis, & Collegiatæ loci de Vegliæ, Brundusinæ Diœcesis, nec non etiam à diuersis Parochis aliorum locorum fiant pro impedienda libertate electionis sepulturæ in Ecclesijs Ordinis huiusmodi. Nobis propterea humilitèr supplicari fecit, vt de opportuno

no in præmissis remedio prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum exponentem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis censuris, & pœnis à iure, & ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentiū duntaxat consequendum, harum serie absoluendum, & absolutum fore censendum. Huiusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Regularium præpositorum consilio Ordinarijs locorum, per præsentes committimus, vt prouideant omninò, ne diutiùs abusus huiusmodi tolerentur, & decernant, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quam in eis, quæ fiunt in proprijs, seù aliorum Clericorum, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 11. Martij 1638. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

In Collectanea p.2. fol.65.

Patres.

SVMMARIVM.

In Ordine Minorum de Obseruantia quinam dicantur Patres, cum iure subrogandi, num. 1.

An

An habeant præcedentiam ab alijs, num.2
Inter Reformatos, quibus priuilegijs gaudeant num. 3.
Non possunt amplius institui Patres, nisi iuxta statuta generalia, num.4.

1 PAtres Prouinciæ propriè, & rigorosè sunt, Ministri Prouinciales, qui biennio fuerunt Vicarij Prouinciales. Procuratores, & Cōmissarij Romanæ Curiæ Diffinitores Generales, Guardiani Hierusalem, Secretarij Generales Ordinis, qui per triennium seruierunt Superioribus Generalibus Canonicè electis, Lectores Iubilati, Definitores & Custodes actuales in suis Prouincijs, prout in Constit. gen. Ordinis cap.8. §.40. num.4.

Hi omnes sunt propriè Patres Prouinciæ cum titulis, honoribus, & priuilegijs Patrum cum iure subrogandi, etiam inter Reformatos, qui debent obseruare inter se ordinem, & præcedentiam iuxta disposita in Statutis Generalibus. Ibidem num.5.

Patres Prouinciæ latè, & ex vsu Religionis sunt Custodes, & Definitores habituales. Patres omnes aggregati, tum ex iustitia, tum ex gratioso Indulto Apostolico. Hi omnes debent inter se obseruare ordinem, & præcedentiam, iuxta statutorum dispositionem. Ibid. num.6.

2 In dubio, An præfati Patres habeant præcedentiam ab alijs Fratribus, attenta reuocatoria statuti, super perpetuitate Definitorum, & Patrum S. Francisci de Obseruantia. Congregatio Visitationis Apostolicæ respondit, quod obser-

uentur Constitutiones eiusdem Ordinis quoad solam præcedentiam Patrum, nec aliquid circa illam intelligatur innouatum, non obstantibus, &c. die 8. Octobris 1602.

Accarisius Visit. & Reform. Apost. Prosecretarius.

In Regest. fol. 24.

3 Inter Reformatos, Patres Prouinciæ gaudent sola præcedentia, & non socij, vt pluries decisum fuit Romæ. In tom. 1. M.S. Archiu. Prouincialis S. Francisci Transtyb. Concurrunt tamen in electione Commissarij mittendi ad Comitia Generalia, ac in electione Custodis, iuxta stat. Reformatorum 1642. pag. 78. num. 42.

4 Omnes Paternitates, & præcedentiæ, ex priuilegio concessæ fratribus Minoribus de Obseruantia sunt abrogatæ à Gregor. XV. Pastoralis Officij, &c. vt in Bullario Franciscano fol. 177. & ab Vrbano Octauo. Inter cæteras, &c. In Constit. Ord. pag. 358.

Vbi etiam, inter alia, habetur quod Capitulum Generale, Minister Generalis, aut Commissarius Generalis non habent auctoritatem instituendi Patres Prouinciæ, nisi iuxtà statuta Generalia Religionis. Ibidem.

Patronus.

SVMMARIVM.

Decretum super electione Sanctorum in Patronos, nu. 1.
Quod festum S. Dominici celebretur de præcepto in toto

to Regno Neapolitano, tanquam de Patrono cum ocłaua, num. 2.

Decretum super electione Sanctorum in Patronos à Sac. Rituum Congregatione de Ordine Sanctissimi Domini Nostri Vrbani Papæ Octaui emanatum.

Die 23. Martij 1630.

SAcra Rituum Congregatio annuente Sanctissimo D. N. in electione Patronorum mandauit infrascripta in posterum seruari debere, declarans, quod aliter facta, electio nulla sit ipso iure.

Primò, quod eligi possint in Patronos ij solum, qui ab Ecclesia vniuersali titulo sanctorum coluntur, non autem Beatificati dumtaxat.

Secundò, quod de Patrono Ciuitatis electio fieri debeat per secreta suffragia à Populo, mediante Concilio Generali ipsius Ciuitatis, vel loci, non autem ab Officialibus solùm, & quod accedere debeat consensus Episcopi, & Cleri illius loci. Idemque seruari debeat per secreta suffragia à Populo singularum Ciuitatum Prouinciæ, & quod repræsentantibus Regnum Ciuitatem, Prouinciam, nulla competat facultas eligendi Patronos, nisi ad hoc habeant speciale mãdatum, & vlterius interueniat consensus Episcopi, & Cleri dictarum Ciuitatum.

Tertiò, quod causæ electionis nouorum Pa-

tronorum debeant in Sacra Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum causa cognita, & ab eadem Congregatione approbari, & confirmari.

Et ne præmissorum ignorantia vllo vnquam tempore possit allegari, eadem sacra Rituum Congregatio supradictum Decretum imprimi, & publicari mandauit.

Io. Baptista Card. Detus.

Loco † sigilli.

T. Tegrimius Secr.

In Regesto huius Sacræ Congregationis fol. 69

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2 COmmissi Nobis diuinitus Sacrosancti Apostolatus officij ratio postulat, vt pijs Christi fidelium votis, quibus Sanctorum in Cœlis regnantium honor, & veneratio in terris augeatur paterna benignitate annuamus. Cum itaque ea semper fuerit erga Sanctum Ianuarium dilectorum filiorum Populi Neapolitani religio, vt quamuis idem Populus Sanctum Dominicum Confessorem in totius Regni Patronum duxerit assumendum, eum tamen Sancto Ianuario digniori Patrono vtpotè Martyri Pontifici, præferendo nunquam assenserit. Proindéque Congregationi Venerabilium Fratrũ nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum iterum, atque iterum supplicauerit, vt debitas Sancto

cto Ianuario Martyri, & Pontifici Patronatus Regni præeminentias decerneret; Et eadem Congregatio supplicationibus hisce die 4. Augusti 1663. benignè subscripserit. Hunc verò ne exindè in eodem Regno deuotio erga Sanctum Dominicum decrementum aliquod patiatur, Populus prædictus festum eiusdem Sancti Dominici Patroni in toto Regno Neapolitano, paritèr de præcepto seruari, eiusque officium cum octaua, vt hactenus ab vniuerso Clero inibi recitari summoperè desideret; Nos memorati Populi deuotionem specialis fauore gratiæ prosequi cupiẽtes, ipsiusque Populi singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, de prædictorum Cardinalium consilio, festum eiusdem Sancti Dominici Patroni in vniuerso Regno Neapolitano prædicto ab omnibus Christi fidelibus illic degentibus de præcepto seruari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, eiusque officium cum octaua, vt hactenus ab vniuerso Clero eiusdem Regni recitari, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus, salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus

Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici supscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 28. Iunij 1664. Pontificatus Nostri Anno Decimo. S. Vgolinus.

Pœnæ.

SVMMARIVM.

Pœnæ incursæ per quosuis Regulares ad Vrbem venientes, sine licentia, reseruantur Pontifici, num. 1.

Ad suos Superiores, seueriori pœna plectendi, remittendi sunt. num. 2.

Pœnitentiati à Tribunali S. Offic ij sunt inhabiles ad officia sua Religionis. num. 3.

Quod N. Laicus remaneat suspensus ab Ordinibus. n. 4.

1 QVod pœnæ incursæ, vel incurrendæ per quosuis Regulares venientes ad Vrbem sine licentia, non possint remitti ab eorum Superioribus, sed debeat haberi recursus ad Suam Sanctitatem. prout, &c.

De mandato Admod. Illustriss. & Reuerendiss. Prælatorum Visitationis, & Reform. Apostolicę, Inti-

Intimatur omnibus, & singulis quorumcumque Ordinum Mendicantium Generalibus, siuè Vicarijs Generalibus, qualitèr Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa Octauus declarauit, & voluit, & mandauit, quod pœnæ incursæ, & incurrendæ per quosuis Regulares venientes ad Vrbem sine licentia eorum Protectoris, vel eorum Generalis, vel alias iuxtà formam Decretorum generalium Reformationis Suæ Sanctitatis, non possint remitti ab eorum Superioribus, sed debeat haberi recursus ad Sanctitatem Suam, qui huiusmodi pœnarum dispensationem, vel relaxationem sibi reseruauit. In quorum fidem, &c. Hac die 26. Iunij 1601.

Archarius Canonicus Lateraneñ Reform. Apost. Notarius.

Horatius Fortunatus Iu. &c.

In Regest. Sacræ Congregationis Episc. & Regul. fol. 17.

2 Regulares temerè ad Vrbem, leuiuè ex causa accedentes, absque eorum Superiorum licentia, ad suos Superiores, seueriori pœna plectendi, remittantur. Vide ver. Appellatio, num. 4.

3 Quod Regulares pœnitentiati à S. Officio inhabiles existant ad Officia suæ Religionis, hoc cautum fuit, prout sequitur.

Feria 5. prima Octobris 1626.

In Generali Congregatione S, R. & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. Vrbano Diuina prouidentia Papa Octauo, ac Illustrissimis, ac Reuerendissimis Dominis S. R. E. Cardinalibus in vniuersa Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus, à Sancta Sede Apostolica specialitèr deputatis .

SAnctissimus Dominus Noster iustis de causis animum suum mouentibus decreuit, vt in posterum Regulares omnes cuiusuis Ordinis, Religionis, Societatis, & Instituti, quibus pro delictis ad Sanctæ Inquisitionis Officium spectantibus, pœnitentiæ genus aliquod impositum fuerit (salutaribus pœnitentijs exceptis) eo ipso ad omnes Religionis suæ gradus, & officia inhabiles censeantur, & deinceps, etiamsi pœnitentiæ tempus expleuerint, vel gratiam receperint, ad illa tamen promoueri nullatenus possint, nisi prius obtenta à Sanctissimo Domino Nostro, vel ab hac Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, speciali, & expressa rehabilitationis gratia, aliàs promotio quælibet nulla sit, & promouentes ipsi priuationem suorum officiorum, ac præterea vocis actiuæ ipso facto incurrant, ad quæ restitui, nisi ab eodem Sanctissimo D.N. vel ab eadem Sacra Congregatione coram Sanctitate Sua habenda, non possunt. Præsens autem Decretum

cretum omnibus Religionum Superioribus intimari mandauit idem Sanctissimus Dominus Noster.

Thomas de Federicis S. R. E. ac vniuersalis Inquisit.Substit.de mand.

Loco † Sigilli.

In Regesto huius Congreg.fol.7.

4 Quod Fr. N.Laicus professus, ob transitum indebitè ad Clericatum, remaneat suspensus per biennium ab Ordinibus susceptis, prout, &c.

Messanen.

PEr Frà Paolo da Castel Pagano, quale doppo hauer professato da laico trà gli Minori Osseruanti di S. Francesco senza fare di ciò mentione, se ne passò trà li Minori Conuentuali Riformati, tra'quali hauendo fatto professione da Chierico, piglió gli Ordini Sacri con licenza de' suoi Superiori. Hora supplica per l'assolutione, e dispensa, e per la conualidatione della seconda professione, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit.

Sacra Congregatio Procuratore Generali Ordinis Min.de Obseru.audito, & consentiente, concedi posse censuit, hac tamen lege, quod Orator per biennium, ab susceptorum Ordinum executione, suspensus remaneat. Romæ die 22. Februarij 1626.

In Regest. fol.113.

Pœnitens.

SVMMARIVM.

Per solam Pœnitentis depositionem Confessarius non debet carcerari. num. 1.

Confessarius sollicitans pœnitentem, est denunciandus, quamuis sollicitatus consenserit. num. 3.

AD euitanda grauia damna, & incommoda Confessarij, ob leuitatem muliercularum, quæ aliquando intuitu malignantium, vel ex peruersitate propria fingunt se sollicitatas fuisse ad inhonesta in actu Sacramentalis Confessionis, & instant contra illum procedi. Congregatio Sancti Officij censuit huiusmodi confessariũ, per solam depositionem pœnitentis, carceribus mancipari non debere, sed certiorare prius Sacram Congregationem de qualitatibus mulieris sollicitatæ, prout in sequenti.

Vescouo di Foligno.

Molto Illustre, e Reuerendiss. Sig.

1 ACciò più fundatamente si proceda controli sollecitanti in Confessione, questa suprema Congregatione ordina, che per il detto d'vna sol donna V.S. non venghi à costituire, ò carcerare il preteso Reo, seza prima darne quà auuiso, con la relatione delle qualità della don-

na,

na, del denunciante, e denunciato, & all'hora se gli scriuerà, se debba, ò nò procedere à costituirlo, ò carcerarlo; tanto V. S. sarà contenta d'eseguire, & il Sig. Iddio la conserui. Roma li 17. di Luglio 1627.

Affettionatiss. per seruirla

Il Card. Mellino.

In Regesto huius Congregationis fol. 43. adest & aliud.

2 Decretum eiusdem Congregationis, quod Confessarius sollicitans pœnitentes est denunciandus, quamuis sollicitatus consenserit, seruatis tamen nonnullis conditionibus, necessariò exprimendis, prout in Decreto.

In eodem Regesto fol 35.

Præcedentia.

SVMMARIVM.

Præcedere non debent Clerici Nouitij Laicis Professis. num. 1.

Fratres Laici Reformati non debent præcedere Clericis sub pœna excommunicationis. num. 2.

Laicus transiens ad Clericatum præcedere debet à die Clericatus. num. 3.

Fratres, qui non sunt Officiales, debent præcedere inter se, pro cuiusque antiquitate. num. 4.

Præcedentia inter Reformatos computatur à susceptione Habitus. num. 5.

Præcedentiæ ordo inter Superiores, & Officiales Ord. n. 6

Vica-

Vicarius inter Reform. præcedit Lectoribus Sacræ Theologiæ. num. 7.

Præcedentiæ ordo inter Reformatos potest augeri aliquo gradu in Capitulo generali. num. 8.

Secretarij Generales Curiæ debent præcedere Secretarijs Prouincialibus. num. 9.

Quoad præcedentiam inter Mendicantes. Qui sunt in possessione præcedentiæ præcedant, & vbi non constat de possessione, præcedant antiquiores. num. 10.

Quid agendum, quando controuersia præcedentiæ est inter Monasteria eiusdem Ordinis. num. 11.

In Territorio Romano seruatur præcedentia, sicut in Vrbe. num. 12.

Minores strictioris Obseruantiæ debent vbique habere præcedentiam à cæteris Regularibus. num. 13.

Præcedentia inter Moniales comparatur à die professionis. num. 14.

IN materia præcedentiæ, vt ordinatè procedã, primò differendum est de præcedentia inter Fratres particulares. Secundò inter Fratres Officiales Ordinis. Tertiò inter Regulares diuersorum Ordinum. Incipiendo à Nouitijs, quamuis Ordine Clericali sunt insigniti, non debent præcedere laicis professis, quovsque professionem emiserint, provt in sequenti Decreto.

1. Cùm in quibusdam Prouincijs Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum, Clerici Nouitij, qui in Domibus ad id designatis Regularem habitum susceperunt, in ipso probationis anno à Fratribus Laicis iam professis, & quandoque de Religione optimè meritis

ritis, præcedentiam, & maioritatem arrogare sibi præsumant, indèque occasio plurium scandalorum oriatur.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum; & Regularium præposita, audito Commissario Generali Ordinis huiusmodi, statuit, atque decreuit, dictis Nouitijs, quovsque professionem emiserint, tàm in publicis, quàm in priuatis functionibus vltimum locum deberi. Romæ 8. Augusti 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiep. Patracen. Secret.

In Regesto huius Congreg. fol. 186.

Breue Vrbani Octaui, quo præcipitur Laicis ne præcedant Clericis sub pœna excommunicationis, & contra Superiores permitten.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

2. CVm sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorũ nuncupat. Nobis nuper exponi fecerit, & ex quo Fratres Laici, seu Conuersi eiusdem Ordinis indebitè prætenderint semper, & prætendant se in omnibus, & singulis functionibus, tàm publicis, quàm priuatis, Fratres Clericos dicti Ordinis præcedere debere, grauissimæ perturbationes, lites, &

con-

contentiones, aliaque incommoda orta fuerint, & in dies oriantur, non sine maximo personarum sæcularium scandalo, & offensione; & propterea idem Procurator Generalis per Nos in præmissis opportunè prouideri desideret, hinc est, quod Nos eorumdem Fratrum, quos Deo in humilitatis spiritu iuxta suam vocationem seruire conuenit, tranquillitati consulere, & ne ob pręmissa mutuæ inter eos charitatis ardor intepescat prouidere pro Pastorali cura nostra, volentes. Motu proprio, ac ex certa scientia, ne de cætero vlli dicti Ordinis Fratres Laici, seù Conuersi, quouis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissæ professionis, seù cuiusuis consuetudinis Fratres Clericos eiusdem Ordinis in quibusuis functionibus, tàm publicis, quàm priuatis præcedere, & ne quicumque Superiores eiusdem Ordinis id deinceps, quoquo modo permittere audeant, vel pręsumant, sub excommunicationis pœna ipso facto per contrafacientes incurrenda, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, ordinamus, & prohibemus. Decernentes præsentes litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabilitèr obseruari debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quauis auctoritate scientèr; vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis

ſtolicis, ac dicti Ordinis etiam Iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eidẽ Ordini, illiuſque Superioribus, Fratribus, & perſonis, ſub quibuſuis verborum tenoribus,& formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs Decretis in genere, vel in ſpecie in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret illorum omnium, & ſingulorum tenore præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis habentes illis, aliàs in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Volumus autem, vt earumdem præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Nouembris 1642. Pontificatus Noſtri Anno vigeſimo. M.A.Maraldus. In Archiuio Sancti Franciſci Tranſtyberim.

Quod

Quod Laicus transiens ad Clericatum, accipiat Praecedentiam à die Clericatus, prout in sequenti casu decisum fuit à Sacra Congregatione.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

3. FRat' Agostino della Torre Sacerdote de' Minori Osseruanti della Prouincia di Terra di Lauoro, essendo con Breue Apostolico passato dallo stato Laicale al Clericale, espone non esser stato posto in possesso della Precedenza dal giorno della presa dell'habito, in vigore di vn Decreto del Diffinitorio, come consta dall'annessa fede, e perche li viene contrariata da alcuni Padri Sacerdoti, che pretendono precedere all'Oratore sotto pretesto, che non habbia fatto professione da Chierico, per maggior sua quiete, ricorre supplicando l'EE. VV. à degnarsi confermare, & approuare il detto Decreto del Deffinitorio, e lo riceuerá à gratia, &c. Quam Deus, &c.

Sacra Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum, audito Procuratore Generali Ordinis, necnon visis, & maturè perpensis Iuribus pro parte Oratoris deductis, censuit praecedentiam Oratoris initium sumere debere à die Clericatus, non autem à die susceptionis habitus Conuersorum. Romae die 26. Februar. 1649.

M. Card. Ginettus.

Loco ✝ Sigilli. H. Archiep. Patrac. Secr.

In Regesto fol. 165.

4. Om-

4. Omnes Fratres Regularis Obſeruantiæ, ac etiam Reformati, qui non ſunt inſigniti aliqua dignitate, ſiue ſint laici, ſiue Clerici, ſiue ſtudentes in propria, vel aliena Prouincia, ſiue Sacerdotes, debent præcedere inter ſe pro cuiuſque antiquitate in Ordine, ſub pœnis in Statutis, & Conſtitutione Vrbani Octaui, Aliàs, &c. contentis.

5. Ad amputandas verò omnes difficultates, quæ inter Reformatos oriri poſſunt, Capitulum Generale Toletanum 1658. declarauit præcedentiam antianitatis attendi debere à ſuſceptione habitus, non à profeſſione; dummodò habitus ſuſceptus fuerit in debita ætate illum ſuſcipiendi, quod vtique obſeruandum eſt.

6. Circa præcedentiam, quæ debetur Superioribus, & Officialibus Ordinis, ea quæ ſequitur inter ipſos obſeruanda eſt, provt in Conſtitutionibus Generalibus Ordinis pag. 218. videlicet.

Qui Miniſtri, Vicarij, aut Commiſſarij Generales fuerunt, omnes præcedant, vno ſolo Superiore excepto.

Procurator Generalis, Commiſſarius Romanæ Curiæ, Procurator Reformatorum, Definitores Generales, & Patres Ordinis, Prouinciales in ſuis Prouincijs, & Guardiani in ſuis Conuentibus omnes alios præcedant.

Secretarij Superiorum Generalium in vnaquaque Prouincia, Definitores actuales præcedant.

Cuſtodes, & Definitores Prouinciarum actuales, poſt Guardianos locorum, alios à ſupradictis præcedant.

Custodes, completo officio, eos, qui fuerunt Definitores præcedant, inter se autem respectiuè ex antiquitate habitus.

7. De præcedentia Vicarij Conuentus inter Reformatos, decisum fuit Romæ die 18. Decembris 1657. (provt in Archiuio) debere ei præcedentia è Lectoribus Sacræ Theologiæ in functionibus tam publicis, quàm priuatis, provt vsus ab initio recepit, siue sit præsens Guardianus, nec ne.

Quæritur. Vide V. Vicarij.

8. An ordo præcedentiæ inter Reformatos, confirmatus per Breue ab Vrbano Octauo, ad petitionem Reuerendiss. Benigni à Genua Commissarij Generalis, possit augeri aliquo nouo gradu pręcedentiæ, vel minui ab ipsis Reformatis in Capitulo, vel Congregatione Generali congregatis? Respondetur affirmatiuè, nam Statutum confirmatum in forma specifica à Sede Apostolica, potest abrogari à Capitulo Generali, si Confirmatio fuit facta ad petitionem Religionis (provt in casu nostro) non verò quando fit motu proprio, & cum clausula irritante, ita Sanctor. de pœnis, pag. 365.

Hinc est, quòd Statutum conditum à solis Vocalibus Reformatis Cismontanæ Familiæ in Capitulo Generali Toletano, iuxtà dispositionem Bullæ Vrbani Papæ Octaui, Iniuncti nobis §. 10. quæ est electionis Reformatorum in Prouincias. Nempè.

" Quod Custodes, & Prominiſtri etiam Reformatorum, qui venerunt ad præsens Capitulum Gene-

Generale, & postmodùm venient ad Capitula Generalia in Hispania, inter Definitores actuales vltimum locum, & præcedentiam habeant, nisi alius sibi locus dignior competeret; dummodò Prominiſtri, & Cuſtodes huiuſmodi Diffinitoriatu, vel Lectura Sacræ Theologiæ per ſexennium, vel Guardianatu principalioris Conuentus antea decorati fuerint, vel ad minus per tres vices in alijs Conuentibus, aut Prædicatores eximij extiterint. In Conſtitut. General. pag. 147. nu. 8. & 9. non contrariatur præfato ordini præcedentiæ, nec peruertit illum, ſed tantum addit nouum gradum præcedentiæ pro præfatis Cuſtodibus, & Prominiſtris, attentis magnis laboribus, & periculis illorum in itinere perpenſis, quod vtique obſeruandum eſt &c. prout ſeruari mandauit Sacra Congregatio Regul. die 7. Septemb. 1663. Vide verb. Prominiſtri.

9. Demùm cautum fuit, quod Secretarij Generales Curiæ præcedant Secretarijs Prouinciæ Romanæ, prout in ſequenti.

Sacra Congregatio Eminentiſſimorum S.R.E. Cardinalium, negotijs, & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita. Attentis narratis, & partibus, tàm verbo, quàm ſcripto, in facto, & in iure informantibus, Eminentiſs. Aſtallio referente, re diligentèr, ac maturè diſcuſſa, cenſuit, declarauit, & decreuit huiuſmodi ius præcedentiæ competere Secretarijs Generalibus Curiæ, in contrarium allatis, & deductis pro parte Secretarij Prouinciæ Romanæ, non obſtantibus

quibuscumque. Romæ 11. Iulij 1659.
M. Card. Ginettus.
Loco ✝ Sigilli.
Emil. Episc. Camerinen. Secret.
In Regesto fol. 356.

Quoad præcedentiam, inter Mendicantes, in publicis functionibus, cùm de hac materia non possit dari certa Regula, cum qua moderentur omnes; nihilominus Sac. Congregatio edidit perutile Decretum, quod inseruire debet pro norma, & regula in sedandis controuersijs, quæ in dies oriri solent, videlicèt:

10. Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, censuit seruandas esse litteras Gregor. XIII. & Vrbani VIII. hac de re editas, vt qui sunt in possessione pręcedentiæ, pręcedant, & vbi non constat de possessione, præcedant ij, qui sunt antiquiores in loco controuersiæ, & ita ab his, ad quos spectat seruari mandat, & præcipit. Romæ 6. Octobris 1645.
M. Card. Ginettus.
Loco ✝ Sigilli.
Archiep. Patracen. Secret.
In Regesto fol. 370.

11. Posito hoc fundamento. Quæritur. Quid agendum, quando controuersia oritur in eadem Ciuitate, inter Monasteria eiusdem Ordinis? ex seq. Decreto deducitur resolutio valdè vtilis.

Pro parte Procuratoris Generalis Ordinis Minorum Obseruantiæ Sac. Rituum Congregationi

ni expositum fuit, quod cùm in pluribus locis, & Ciuitatibus Orbis, inueniantur duo, & aliquãdo plura Monasteria eiusdem Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ, & in publicis, & priuatis processionibus circa modum pręcedendi, dubitetur quo loco incedere debeant Fratres Monasterij nouissimè fundati in eodem loco, seu Ciuitate: An in vltimo loco, vt aliqui opinantur, iuxtà tempus fundationis sui Monasterij, disiuncti, & separati à Fratribus eiusdem Ordinis antiquioribus, qui ab antiquo Monasterium habuerunt in eodem loco, seu Ciuitate, vel potius vniti, & coniuncti cum Fratribus eiusdem Ordinis incedere, & procedere in publicis, & priuatis Processionibus debeant.

Audita relatione Illustriss. & Reuerendissimi Card. de Monte, cui hæc causa commissa fuerat: Eadem Sacra Congregatio respondit, declarauit, iuxtà Constit. fel. record. Greg. XIII. quæ incipit Exposcit, &c. Pręcedentiam dandam esse Ordini, qui prius in loco Monasterium habuit, & non tantùm illi Monasterio, ita vt in illo loco per fundationem primi Monasterij acquiratur anterioratus eiusdem, sed etiam cuilibet alij posteriùs fundato eiusdem Ordinis. Idem quoque seruandum, quando pręcedentia competit ex quasi possessione, & iure procedendi in terminis dictæ Constitutionis, & quando concurrant ad Processiones tam publicas, quàm priuatas, omnes eiusdem Ordinis Fratres vniti, & non diuisim debere procedere, ita vt post Crucem, Fratres strictioris Obseruantiæ, siuè Discalceati, seú Recollecti, vel

Reformati, vniti immediatè incedant, & post illos, Fratres de Obseruantia dicti, si iuxtà Regularia Ordinis statuta, vel ex quasi possessione, & iure præcedendi, pręcedentiam habent. Alioquin in pręcedentia, seruetur etiam inter eiusdem Ordinis Fratres anterioritas fundationis Monasterij cuiuscumque. Neque Monasteria alterius Ordinis debere, neque posse impedire frui dicto iure pręcedendi, neque ordinem incedendi peruertere, & ita in causa prędicta eadem Sacra Rituum Congregatio declarauit, & seruari mandauit. Die 3. Iunij 1617.

M. Mar. Episc. Hostien. Card. Gallus.

Loco ✝ Sigilli.

I. P. Mucantius Secret.

In Regesto fol. 178.

Praecedentia inter Regulares de Suburbijs, & Territorio Romano, seruatur sicut in ipsa Vrbe, omnium Magistra, prout in sequenti.

12. CVm in Ciuitate Tusculana orta fuerit differentia circa pręcedentiam in Processionibus publicis inter Fratres Capuccinos, & Fratres Reformatos Ordinis Sancti Francisci. Quia Capuccini cùm ante Reformatos locum, & Conuentum in eadem Ciuitate obtinuerunt, formam litterarum fel. rec. Greg. XIII. Reformatis pręcedere volebant. Propositó huiusmodi negotio in Sacra Rituum Congregatione, & de eiusdem

dem Sacræ Congregationis ordine, facto verbo de hac controuersia cum Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua ordinauit in Suburbanis, & Territorio Romano circa præcedentiam inter Regulares, in publicis Processionibus seruandum esse id, quod in ipsa Vrbe seruatur. Quare Sacra Rituum Congregatio, iuxta mentem, & ordinem Sanctissimi in Ciuitate Tusculana, circa præcedentiam inter Fratres Reformatos Sancti Francisci, & Capuccinos, idem quod in Vrbe seruatur, seruandum esse censuit, & declarauit. Die 2. Martij 1613.

In Regesto fol. 21.

Idem decisum fuit ab eadem Sacra Rituum Congregatione pro alio Conuentu Reformatorum Prouinciæ Romanæ Anagninæ Diœcesis, cùm sit intrà Districtum Vrbis, videlicet quod Fratres Minores strictioris Obseruantiæ Conuentus Sancti Ioannis Baptistæ Terræ Pilei, habeant præcedentiã á Fratribus Conuentualibus S. Laurentij eiusdem loci. Die 20. Iunij 1626.

In Regesto fol. 52.

13. Debent etiam prędicti Fratres Minores strictioris Obseruantiæ habere vbique præcedentiam à cæteris Regularibus, provt pluriès decisum est. Die 17. Iulij 1627.

In Regesto fol. 56.

Item die 10. Decembris 1629.

In Regesto fol. 67.

Demùm provt in sequenti.

Salernitana Praecedentiae.

ORta aliàs controuersia inter Fratres Reformatos ex vnà, & nonnullos Regulares Ciuitatis Salernitanæ partibus ex altera, de & super præcedendi iure in publicis Processionibus, & Funeralibus, quando Reformati non incedunt cum familia Minorum Obseru. Sacra Rituum Congregatio die 10. Decembris 1629. respondit, Præcedentiam semper dandam esse Fratribus Reformatis, siue soli de per se, & sub propria Cruce, siue cum familia, & sub Cruce Minorum Obseruantium, processionalitèr, siuè in funeribus incedant, & ita vbique seruari mandauit; cui Decreto non acquiescentes Patres S. Augustini, Beatæ Mariæ de Carmelo, S. Francisci de Paula, & Beati Petri de Pisis, ac B. Ioannis Dei, litis Consortes existentes in Ciuitate Salerni, & renuentes dare precedentiam Fratribus Reformatis S. Laurentij dictæ Ciuitatis, quotiescumque incedant sub propria Cruce, & sine Fratribus Obseruantibus de Familia, adiuerunt Sacram Congregationem Rituum, vt declarare dignaretur, cui danda sit præcedentia, & proposita iterum causa die 21. Aprilis 1626. per Eminentissimum D. Card. Rondininum pluriès citatis, & auditis in iure, & in facto Procuratoribus Generalibus Ordinum ambarum partium, Eminentissimi Patres Sac. Rituum Congregationi Præpositi, confirmandum esse predictum Decretum 1629. censuerunt, sed cúm Patres S. Augustini, & litis consortes

ſortes, vt denuò reuideretur huiuſmodi quæſtio inſtantèr ſupplicaſſent, placuit Eminentiſſimis Dominis nouam audientiam eis concedere, vndè tertia vice præpoſita pręfata cauſa per eumdemmet Eminentiſs. D. Card. Rondininum, & acerrimè vtraque parte informante, Sac. Rituum Congreg. ſtetit in deciſis. Die 15. Decemb. 1646.

A. A. Card. Capponius.

Loco † Sigilli.

M. Gallius Sac. Rit. Congr. Secret.

In Regeſto fol. 113.

Concludamus hanc materiam, cum præcedentia, quæ debetur Monialibus.

14. PRæcedentia inter Moniales, à die Profeſſionis, non autem receptionis habitus Regularis debetur; quatenùs verò duæ inſimul profeſſionem emitterent, illa, quæ prius ad habitum admiſſa fuerit, præcedere debet, & ſi eodem tempore ad habitum admiſſæ fuerint, data etiam profeſſionis paritate, quæ priùs in Capitulo acceptata fuerit, præcedere debet: Sacra Congregatio in vna Paduana de anno 1608. apud Barboſ. in deciſionibus Apoſtolicis V. Præcedentia, numer. 29.

Prædi-

Prædicator.

SVMMARIVM.

Decretum circa postulationem, & electionem Prædicatoris ab Vniuersitate. num.1.

Quo tempore Ciuitas præsentare debet Prædicatorem Ordinario. num.2.

Mendicantes quomodo prædicare possunt in Ecclesijs sui Ordinis. num. 3.

An silere debeant si Episcopus prædicare voluerit, vel coram se prædicari facere. num.4.

Quæ licentia requiratur in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt. num. 5.

Prædicatores, quas Indulgentias publicare possunt. num. 6.

Tenentur commendare necessitates Sanctorum Locorum Terræ Sanctæ. num.7.

Absque facultate, in scriptis, vtriusque Ministri de Obseruantia, & Reformati non possunt prædicare intra districtum Conuentuum vtriusque familiæ quæstuationis causa. num.8.

1. QVia nonnunquam Episcopi ægrè ferunt postulationes, nominationes, seù electiones Prædicatorum pro tempore Quadragesimæ, quæ fiunt à Communitatibus, volentes ipsi ex officio prouidere Parochiales Ecclesias Diœcesis de idoneis Prædicatoribus, inquirere debent Prouinciales Ministri (ne in vanum mittant Prædicatores, vt sæpe contingit) à postulantibus, An habeant

beant sufficientem optionem, & si sunt in possessione iuxta declarationem Sac. Congregationis Concilij Tridentini, hac de re editam, quæ talis est, videlicèt.

Congregatio censuit electionem, & deputationem Prædicatoris ad solos Episcopos in eorum Cathedralibus Ecclesijs spectare nulla habita cōsideratione cuiuscumque consuetudinis, etiam immemorabilis, qua talis deputatio Capitulo, siue de eius consilio, aut cuiuis alteri competeret; Est autem in optione Episcopi, vtrum ipse malit Prædicatorem in sua Cathedrali eligere, aut deputare, quando Populus, illum, etiam ab immemorabili tempore eligere, & nominare consueuisset, vel prædictam nominationem ex immemorabili consuetudine relinquere: Ita tamen, vt si Episcopus electionem, deputationemque Prædicatoris facere voluerit, Populum ad erogandas eleemosynas non compellat; sin verò populum prædicta facultate eligendi Prędicatorem Episcopus vti sinat, eundem populum cogere possit ad eas impensas, & eleemosynas Prædicatori præstandas, quas ipse Populus in hanc causam præstare solitus est. In alijs Ecclesijs ad Episcopum similitèr pertinet electio, & deputatio Prædicatoris, impensis eorum, qui illas præstare, vel tenentur, vel solent. Concilium tamen non sustulit immemorabilem consuetudinem, qua facultas nominandi Prædicatorem in Ecclesijs non Cathedralibus alteri, quàm Episcopo competeret in sua Diœcesi. In Collect. Decretorum fol. 99.

2. Hinc est, quod Vniuersitates præsentare

debent

debent Ordinario per totum mensem Nouembris Quadrageſimæ præcedentem; & ſi præſentatus fuerit reiectus, alium per totum ſequentem menſem Decembris: aliàs eo anno ius amittunt nominationis, quæ deuoluitur ad Epiſcopū 1591. Roſſano pro Vniuerſitate Coriolani 10 Decemb. In Regeſto fol. 386. Item 1627. Caſſano 11. Iunij. In Regeſto fol. 277. & Communitas nihilominùs tenetur expenſas ſubminiſtrare iuxtà ſolitū 1612. Marſi 13. Aprilis. In Regeſt. fol. 42.

3. Mendicantes præſentare poſſunt in Eccleſijs ſui Ordinis, dummodò benedictionem petant ab Ordinario, licèt non obtineant, etiam contradicente Epiſcopo. Pius V. Et ſi Mendicantium, vbi §. 3. Nos igitur motu proprio, non ad alicuius inſtantiam, ſed de mera deliberatione, & ex certa ſcientia noſtris, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine declaramus, Canon. ſeſſ. 24. cap. 4. per quem omnibus Regularibus, etiam in ſuorum Ordinum Eccleſijs, contradicente Epiſcopo, prædicationis officium interdicitur, Mendicantium Ordinum Fratres huiuſmodi, quando à ſuis Generalibus, vel eorum Miniſtris Prouincialibus ad id deputati fuerint, non compræhendere, neque eos afficere poſſe; imò volumus, quod in ſuis Eccleſijs, quando eis placuerit, licitè, & abſque vllo impedimento, vel contradictione Epiſcopi, niſi ipſe prædicauerit, prædicare poſſint.

Hoc etiam confirmauit Vrbanus Octauus per Breue, Cúm ſicut nuper, tranſmiſſum ad Eminentiſs. Card. de Sandoual, Eccleſiæ Giennen̄ Epiſcopum, pro ſedandis litibus, & controuerſijs,

quæ

quæ inter ipsum, & Regulares suæ Diœcesis irrepserunt, videlicèt.

Ad hæc, quod in eisdem præinsertis litteris dicitur, Regulares non posse verbum Dei prædicare sine Episcopi licentia, id locum sibi vindicare in his tantum Ecclesijs, quæ sui Ordinis non sunt, cùm in alijs Ecclesijs sui Ordinis sufficiat Episcopi benedictio petita, licèt non obtenta, ita tamen vt si Episcopus non modò benedictionem simplicitèr non concesserit, verùm etiam Regularibus prohibuerit, quominùs prædicent, tunc illo contradicente, in sui quidem Ordinis Ecclesijs, liceat illis prædicare, quemadmodum Sacri Tridentini Concilij decretis salubritèr est cautum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Ianuarij 1629. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

M. A. Maraldus.

Apud Barbos. de Iure Ecclesiastico tom. 1. cap. 43. pag. 641. num. 212.

Nihilominùs in similibus controuersijs, memores sint Prædicatores professionis, & humilitatis suæ, & recordentur, quod durum est contra stimulum calcitrare.

4. Cùm autem Episcopus prædicare voluerit, Prædicatores omnes silere debent, illisque poterit inhibere, vt in eo tempore à prædicatione se abstineant. Sacra Congregatio Concilij in Bituntina 17. Februarij, & 2. Martij 1629. de qua Barbos. V. Prædicator in Decis. Apost. num. 18. Neque possunt Regulares sermocinari in sæcularium Congregationibus hora illa, in qua Episcopus

ſcopus prædicare voluerit, vel coram ſe facere ſolemnitèr prędicari. Congreg. Concil. Decreto impreſso Romæ 1629. Gauant. V. Concio Sac. num. 52.

5. Mendicantes prædicaturi in Eccleſijs, quæ ſui Ordinis non ſunt, ab Epiſcopo nedum benedictionem, verùm etiam licentiam obtinere debent, Concil. Trid. ſeſs. 24. cap. 4. de Reform. & maximè Fratres Minores, cùm in eorùm Regula cap. 9. habeatur: Fratres non prædicent in Epiſcopatu alicuius Epiſcopi, cùm ab eo illis fuerit contradictum. Non tamen ex hoc ſequitur, quod ſi Epiſcopus, vel eius Vicarius, malitiosè nolit dictam benedictionem largiri, vndè ſe occultet, & verbis dilatorijs protrahat quovſque prædicandi tempus tranſeat, prędicari non poſſit; nam ſi alius Superior commodè haberi nequeat, tunc ſine tali licentia prædicari poterit, ex priuilegio Clementinæ, Dudum de ſepult. §. Si veró.

6. Prædicatores Regulares non poſſunt publicare Indulgentias non publicatas per Ordinarios locorum. Trid. ſeſſ. 21. cap. 9.

7. Prædicatores vno ſaltem die Feſto Quadrageſimę commendare debent neceſſitates Sanctorum Locorum Terræ Sanctæ ex præcepto Vrbani Papæ Octaui. In Regeſto de Propaganda Fide fol. 83.

8. Ne pax mutua detrimentum patiatur. Nouerint Patres Reformati ſibi interdictam Diuini Verbi prædicationem, nec non eleemoſynarum petitionem intra Quæſtam Conuentuum Fratrum Obſeruantium de Familia; niſi prius Mini-

ſtri

ſtri Prouincialis, in ſcriptis, obtenta facultate: Cui interdictioni reciprocè Fratres Regularis Obſeruantiæ ſubiacebunt, niſi Patris Prouincialis Reformatorum voluntas acceſſerit, atque conſenſus. In Conſtit. Ord. c.9. pag. 243. n.17.

Reuerendiſs. Generalis Sambuca declarauit hoc ſtatutum non comprehendere Conciones Quadrageſimæ, aut Aduentus, ſed tantùm Annuales, quæ fiunt cum quæſtuatione.

Præſes Conuentus.

VT in poſterum tollatur perpetuitas in Superioribus localibus Conuentuum, ſtatuit Capitulum Generale, quod Præſes, qui vltra duos menſes Conuentum rexerit, non poſſit immediatè in Guardianum eligi. Rom. 1664.

Priuatio.

SVMMARIVM.

Priuationes vocis actiuæ, & paſſiuæ non afficiunt Vocales, niſi per menſem ante, &c. num. 1.

In priuationibus vnius, vel duorum annorum intelligitur de annis ſolaribus. num. 2.

1. PRiuationes vocis actiuæ, & paſſiuæ, ſententiæve à Superioribus latæ; in ipſo electionis actu, Vocales minimè afficiunt, niſi

per

per mensem ante fuerint intimatę, provt supra, V. Causa, seu Lis, num. 2. vbi adest Decretum per extensum.

In priuatione vocis actiua, & passiua vnius, vel duorum annorum intelligitur de annis solaribus, non autem Capitularibus, vt in sequenti.

Eminetissimi Signori.

FRà Domenico da Palermo Capuccino, supplica per la dichiaratione, se dal P. Generale della sua Religione, priuandosi alcun Frate di voce attiua, e passiua semplicemente, per vno, ò più anni, si habbia da intender l'anno da vn Capitolo annuale all'altro, ancorche alle volte differito, ò abbeuiato, ò pure d'anni correnti, & Solari. Che, &c. Quas, &c.

Sacra Congregatio, &c. censuit pœnas huiusmodi simplicitèr, vt præfertur impositas de annis Solaribus esse intelligendas. Die 27. Augusti 1627. In Regest. Reg. fol. 242.

Priuilegia.

SVMMARIVM.

Mendicantes non debent molestari in executione suorum priuilegiorum. num. 1.

Declarationes Sac. Congreg. Concilij Tridentini supra

13. du-

13. dubijs super Constit. de exemptorū priuilegijs. n. 2.
Tertiarij fruuntur priuilegijs illius Ordinis, cuius tertiæ Regulæ habitum deferunt. num. 3.
Bulla Pauli V. confirmatoria priuilegiorum trium Ordinum S. Francisci. num. 4.
Per hanc Bullam minimè reualidari Indulgentias ab ipso reuocatas, sic habet stylus Curiæ Romanæ. num. 5.

1 MEndicantes in executione suorum priuilegiorum non debent grauari, nec molestari ab Ordinarijs, prout V. Mendicantes numer. 2. vbi habetur Decretum Sacræ Congregationis per extensum.

Declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilij Tridentini super Constitutione san. me. Greg. XV. de exemptorum priuilegijs.

2 POsita præfata Constitutione. Dubitatur.
1 An liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum sæcularium non incumbit, aut loca, vbi in ijsdem Ecclesijs asseruatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi audiuntur confessiones personarum sæcularium?

2 An Episcopi possint Regularibus præscribere, vt certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia restringere, ac moderari in Sacramentis administrandis?

3 An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos, tam sæculares, quàm Regula-

Hh

gulares, intelligatur etiam tributa in personis nullius Diœcesis?

4 An eadem facultas competat inferioribus Prælatis proprium territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

5 An per eandem Constitutionem in illis verbis, Possit Episcopus vnà cum Superioribus Regularibus, quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere, ius Abbatissas confirmandi, Episcopis attributum censeatur?

6 An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

7 An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seù deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus Sanctimonialium sibi subiectarū audiendis?

8 An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seù deputati, vel cōfirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atque irritæ, necne?

9 An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiēdas confessiones Monialium sibi subiectarum?

10 An Regularis ad audiendas confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatus, confessiones Monialium alterius Monasterij audire possit?

11 An-

11 An Confeſſores Regulares extraordinarij ſemel ab Epiſcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confeſſiones pro vna vice, infra annum, ad præſcriptum Sacri Concilij Tridentini, poſſint virtute dictæ approbationis pluries, tamquam Confeſſores extraordinarij earundem confeſſiones audire, abſque noua Epiſcopi licentia?

12 Cúm in eadem Conſtitutione ſtatutum ſit, vt liceat Epiſcopo ex rationabili cauſa Superiores Regulares admonere, vt amoueant Confeſſores Monialium, atque adminiſtrationes bonorum, ad earundem Monialium Monaſteria pertinentium, iiſque Superioribus id facere detractantibus, habeat Epiſcopus facultatem prædictos Cõfeſſores, & Adminiſtratores amouendi, quoties, & quando opus eſſe iudicauerit; an eiuſmodi cauſam Epiſcopus Superioribus Regularibus ſignificare teneatur?

13 An eadem Conſtitutio, qua parte ſupponit Epiſcopi iuriſdictioni Regulares delinquentes circa perſonas degentes intra ſepta Monaſteriorum Monialium, aut circa clauſuram, vel bonorum adminiſtrationem eorundem Monaſteriorũ, habeat locum in omnibus delictis, an verò ſolùm in notorijs, & cum ſcandalo populi?

Sacra Congregatio Cardinalium Concil. Tridentini Interpretum cenſuit Conſtitutionem ſan. mem. Gregor. XV. de exemptorum priuilegijs, nequaquam ſubijcere Regulares exemptos, quibus cura animarum perſonarum ſæcularium nõ incumbit. Epiſcoporum iuriſdictioni in his, quæ

Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis, personis sæcularibus administrandis ijdem Regulares delinquunt; Ac propterea.

Ad 1. dubium respondit, Episcopis non licere in vim eiusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum sæcularium, nec loca, vbi in ijsdem Ecclesijs asseruatur Sanctissimũ Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi confessiones personarum sæcularium audiuntur.

Ad 2. Hac in parte Constitutionem nihil noui iuris induxisse, nec vllam nouam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse, ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantùm in locis, ac temporibus, aut certarum personarum confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari, quod si aliundè Episcopis huiusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad 3. censuit eiusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius Diœcesis.

Ad 4. non competere.

Ad 5. Ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

Ad 6. Confessores quidem extraordinarios Monialium, nullatenus posse post Constitutionem illarum confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei iudicentur, & appro-

probentur. Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos, posse durante triennio, ab eorum deputatione inchoãdo, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si contingat, vt illorum facultas à Sede Apostolica, vltra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad 7. Superiores Regulares electos, seù deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competit audiendi Cõfessiones Monialium sibi subiectarum posse, durante eorum officio pergere, sine alia Episcopi approbatione, in confessionibus audiendis illarum tantùm, quæ spontè, ac proprio motu id ab eis petierint: At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officijs, seù dignitatibus, expleto iam tempore à Constitutionibus cuiusque Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium confessiones audire, nisi prius à Diœcesano Episcopo idonei iudicati, atque approbati fuerint.

Ad 8. Confessiones huiusmodi nullas, atque irritas esse.

Ad 9. Regulares generalitèr ab Episcopo approbatos ad confessiones personarum sæculariũ audiendas, nequaquã censeri approbatos ad audiẽdas confessiones Monialiũ sibi subiectarũ, sed egere quoad hoc, speciali Episcopi approbatione.

Ad 10. Regularem ad audiendas confessiones Monialiũ vnius Monasterij ab Episcopo approbatum, minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monasterij.

Ad 11. Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro vna vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis, eiusmodi illarum confessiones audire, sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad 12. Non teneri eiusmodi causam significare Superioribus Regularibus, sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio serio onerauit, ne facultate sibi hac in parte attributa, quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituri.

Ad 13. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notorijs tantùm, & cum populi scandalo.

Quæ Sacræ Congregationis responsa ad se relata fel.rec.Gregor. X V. & Sanctissimus Dominus Noster Vrbanus Octauus in omnibus approbarunt.

M.Card.Ginettus.

Loco ✝ sigilli.

Prosper Fagnanus Sac.Cong.Secr.

In Regesto fol.21.

3 Demum aduertendum est, quod Tertiarij, & Tertiariæ fruuntur priuilegijs illius Ordinis, cuius

cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt, prout infra V. Tertiarius.

4 In materia priuilegiorum maximoperè obſeruanda eſt Bulla confirmatoria priuilegiorum trium Ordinum Seraphici Patris noſtri Franciſci, Pauli fel.rec. Papæ V. quæ cum ſit ampliſſima, & à paucis Scriptoribus relata, opere pretium duxi illam in hoc Theatro inſerere pro Superiorum ſolatio, quæ talis eſt.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

INiuncti Nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, vt Sacrarum Religionum in Militanti Eccleſia ſuaues in Domino fructus aſſiduè præſtantium paternam curam gerentes, priuilegia, gratias, & indulta, illis à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris, & Apoſtolica Sede conceſſa, quo validiùs perpetuò ſubſiſtant, Apoſtolicæ confirmationis robore libentèr communicamus. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus à Sancto Ioanne Euangeliſta Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſeruantia, in Romana Curia Commiſſarius Generalis, quod variæ gratiæ, conceſſiones, libertates, prærogatiuæ, fauores, immunitates, exēptiones, declarationes, facultateſque, & alia priuilegia, & indulta, tam prædicto Fratrum Minorum, quàm Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato Ordinibus, illorumque Superio-

ribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, ac vtriusque sexus personis, & Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis quibuscumque dictorum Ordinum nunc, & pro tempore existentibus in genere, vel in specie, etiam per modum communicationis, siuè extensionis priuilegiorum alijs, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium tunc existentibus Ordinibus, eorumque Domibus, & Ecclesijs, ac vtriusque sexus personis concessorum à nõnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris olim concessa, & ab illis, seù alijs, ac nouissimè quidem à fel. rec. Clemente Papa VIII. etiam prædecessore nostro per suas in simili Breuis forma literas, sub Dat. xx. Decembris 1597. Pontificatus sui anno sexto desuper expeditas, confirmata, & approbata fuerunt, prout in prædictis, & diuersis alij dictorum prædecessorum literis super concessionibus, & confirmationibus huiusmodi etiam expeditis pleniùs continetur.

Cùm autem illa, quæ sæpiùs auctoritate Apostolica muniuntur, maiorem obtinent roboris firmitatem, & ideò, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Lodouicus priuilegia, gratias, & indulta, aliaque præmissa, per Nos, etiam Apostolica auctoritate confirmari plurimum desideret; Idcircò nobis, eius nomine, fuit humilitèr supplicatum, vt desuper opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur Ordines prædictos, ex quibus vberrimi in eadem Ecclesia ad Dei Omnipotẽtis laudem, & Christianæ Reipublicæ spirituale commodum

modum, & vtilitatem iam tum ab ipsorum Ordinum primordijs profluxerunt, & in dies profluunt fructus specialis gratiæ fauore prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

Quæcumque præmissa, ac omnia, & singula alia priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogatiuas, fauores, conseruatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis inter se, & cum alijs Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus eisdem Fratrum Minorum de Obseruantia, ac Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia Ordinibus, etiam in Congregatione sub trium votorum substantialium professione, & Superiorum Ordinis Minorum de Obseruantia prædicti obedientia degentibus, ipsorumque Ordinum, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Sororibus, ac vtriusque sexus etiam singularibus personis, necnon illorum Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis quibuscunque, in genere, & in specie, & per solam signaturam, etiam viuæ vocis oraculo; ac alias per eosdem Romanos Pontifices prædecessores

nostros

nostros, ac nos, & Sedem prædictam, sub quacunque forma, & expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, & vltimo loco à dicto Clemente Prædecessore confirmata, cum omnibus, & singulis in eis forsan contentis clausulis, decretis, & declarationibus quibuscumque, necnon singulis desupèr, etiam pluribus vicibus confectas literas, & in eis similitèr contenta, & indè secuta quæcumque illorum omnium tenores, formas, datas, effectus, & decreta in illis apposita, ac si de verbo ad verbum insererentur, & his inserta forent, præsentibus pro sufficientèr expressis habentes, auctoritate prædicta, tenore præsentium in his omnibus, videlicet in quibus Sac. Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus, & litteris Apostolicis, ac Decretis Clementis Octaui nostri prædecessoris non aduersentur, saluisque decretis dicti Clementis in fauorem Fratrum Reformatorum factis remanentibus, perpetuò approbamus, confirmamus, & innouamus, necnon illa etiam perpetuæ,& inuiolabilis Apostolicæ nostrę auctoritatis præsidio communimus, ac perpetuũ robur obtinere, & firmiter obseruari, Ordinibusque Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ, & Sanctæ Claræ, ac Tertio de Pœnitentia nuncupato, huiusmodi etiam in Congregatione sub obedientia eorumdem Fratrum Minorum, vt præfertur degentibus, ac Ordinum prædictorum Superioribus. Fratribus, Monialibus, etiam Tertiarijs nuncupatis, ac Domibus, Ecclesijs, & locis prædictis, etiam per modum communica-

tionis

tionis, & extenſionis huiuſmodi ſuffragari, illiſque vti, frui, & gaudere, quando, & quoties opus fuerit, poſſe, debere in iudicio, & extrà, ac etiam in foro conſcientiæ in omnibus, & per omnia, ac ſi ſpecialitèr, & expreſsè eiſdem Fratrum Minorum, & S. Claræ, ac Tertio de Pęnitentia Ordinibus conceſſæ fuiſſent, decernimus, ſupplentes omnes, & ſingulos iuris, & facti, ac ſolemnitatum etiam de iuris neceſſitate, aut alias quomodolibet requiſitarum, forſan omiſſarum, & alios quoſcunque defectus, ſi, qui forſan interuenerint in eiſdem.

Quocirca Venerabilibus Fratribus Mantuan. & Canarien. Epiſcopis, ac dilecto filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum, per ſe, vel alium, ſeù alios, vbi, & quando opus fuerit, faciant auctoritate noſtra literas, & in eis contenta quæcumque ſuos plenarios, & integros effectus ſortiri, illiſque omnes, & ſingulos quos concernunt, pacificè frui, & gaudere. Non permittentes quemquam deſupèr contra præſentium tenorem ſub quouis prætextn, cauſa, vel etiam defectu intentionis noſtrę per quoſcumque quomodolibet indebitè moleſtari, & ſi quid in contrarium attentari, vel fieri continget, præmiſſa omnia ſemper in priſtinum reponi procurantes.

Contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quaſcumque de quibus eis videbitur, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, & alia opportuna iuris, & facti remedia, appellatione quacunque po

poſita

posita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando: inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Non obstantibus præmissis, ac similis recordationis Bonifacij Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de vna, necnon Concilij Generalis de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non retrahatur, alijsque Apostolicis, necnon in Prouincialibus, Synodalibus, ac Vniuersalibus Concilijs editis, specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam in simili forma Breuis, aut alias per quoscumq; Romanos Pontifices, similitér Prædecessores, ac etiam Nos, & Sedem præfatam, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusuis irritatiuis, annullatiuis, cassatiuis, etiam priuilegiorum reuocatiuis, restrictiuis, reseruatiuis, exceptiuis, restitutiuis, declaratiuis, mentis attestatiuis, ac derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, approbatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa

non

non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seù quæuis alia impressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, ac forma in illis tradita, obseruata inserti forent, præsentibus pro sufficientèr expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie, & ad effectum præmissorum specialitèr, & expressè derogamus; cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris. Die 1. Decembr. anno 1609. Pontificatus Nostri anno quinto.

S. Cobellutius.

5. An Indulgentiæ concessæ Fratribus Minoribus, & reuocatæ à Paulo Quinto, hodie censeantur reualidatæ per præfatam confirmationem priuilegiorum Portel. in dub. Regul. verbo Indulgentia num. 12. §. secundum principale, negatiuam sententiam docet, à qua non vult discedere P. Diana diligentissimus Scriptor, & in Curia Romana versatissimus p.4. tract.4. Resol.20. quia in petitione confirmationis præfatorum priuilegiorum, nulla fit mentio de Indulgentijs. nec in confirmatione, &c.

Proces-

Processio.

SVMMARIVM.

Regulares ad quas processiones conuenire debeant. nu.1.
Regulares distantes dimidium miliare à Ciuitate nō possunt compelli. num.2.
Confraternitas posteriùs erecta non potest facere processionem eodem die cum antiqua. num.3.
Regulares non tenentur accedere ad processionem cum Clero in primo ingressu Visitationis Episcopi, num.4.
Capuccini possunt erigere Crucem in processionibus. num.5.
De loco eorumdem. num.6.
Quod vbi non erexerunt Crucem, incedant sicut prius. num.7.

1 QVia omnes Scriptores Regulares fusè pertractant de Processionibus, tantùm referam nonnulla Decreta nondum ab aliis cognita, & relata. Supposito igitur, quod Clerici omnes tàm sæculares, quàm Regulares, etiamsi sint exempti, ad publicas Processiones, putà Corporis Christi, litaniarum, & Iubileorum vocati conuenire debent, provt in Bulla Pij V. Et si mendicantium, &c.

Quæri-

Quæritur. *An Regulares distantes per dimidium miliare à Ciuitate compelli possint, vt ad Processiones accedant.*

SAcra Congregatio Concilij censuit Regulares Monasterij vltrà medium miliare à Ciuitate distantes, non posse ab Episcopo compelli accedere ad Processiones.

In Reg. huius Congregationis fol. 14.

Item Quæritur. *An Confraternitates posteriùs erectæ, possint facere Processiones, eodem die, & hora cum antiqua.*

Taurinen.

3 SAcra Rituum Congregatio, conquærentibus Fratribus Seruitis loci Summæ Ripæ, Taurinen. Diœcesis, solitis in die Conceptionis Beatæ Virginis facere solemnem processionem in honorem eiusdem Gloriosissimæ Virginis, de nonnullis alijs eiusdem loci, prætendentibus facere similem Processionem, eodem die in eodem loco. Sacra Rituum Congregatio respondit nullo modo esse permittẽdas duas Processiones eodem die in eodem loco, & ideò casu proposito Fratres Seruitas manutenendos esse omninó in eorum solita Processione, & non licere alijs eodem die facere similem Processionem. Die 9. Aprilis 1663.

In Regesto huius Congregationis fol. 129.

Vndè

Vndè Minores de Obseruantia prohibiti sunt facere eadem die Processionem Chordonis vbi Conuentuales eam facere consueuerant. Vigeuano, die 20. Martij 1653. Flosculi num. 12.

Item Quæritur. *An in primo ingressu Visitationis Episcopi Regulares teneantur accedere ad Processionem cum Clero.*

In Anagnina Processionis.

4 OCcasione suæ primæ Visitationis, primique ingressus in Terram Carpineti Dominus Episcopus Anagninus Plenariam Indulgentiam, ex auctoritate Sanctissimi Domini Nostri publicare intendens, edictum tenoris sequentis promulgauit. Omissis, &c.

Di qui è, che habbiamo risoluto di fare vna publica generale, e generalissima Processione per solennizzare con la douuta decenza dette sacre attioni per eccitamento maggiore de'fedeli alla deuotione, e pietà, che perciò inuitiamo tutto il popolo, comandando à detto effetto à tutti gli Ecclesiastici, così secolari, come regolari di detta Terra, che debbano interuenirui personalmente, e processionalmente, sotto pena à detti Ecclesiastici di scommunica latæ sententiæ da incorrersi, ipso tunc, che non saranno interuenuti, e d'altre pene à nostro arbitrio, &c.

Conquæruntur Fratres Ordinis Strictioris Obseruantiæ se immerito, atque iniustè compelli

ad

ad huiusmodi processionem. E' contra verò cōquæritur D. Episcopus, dictos Fratres præfatum edictum non sine populi scandalo contemnentes dictæ processioni non interfuisse, & non obstantibus censuris ob eorum contumaciam ipso facto incursis, à celebratione Diuinorum Officiorum non abstinuisse. Quare præsuppositis iis, quæ ab vtraque parte informante deducuntur.

Quæritur, An dicti Fratres potuerint ad prænominatam Processionem ab Episcopo compelli?

Die 9. Decembris 1662.

SAcra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit non potuisse.

I. Episc. Sabinen. Card. Sacchettus.

Loco † sigilli.

C. de Vecchijs Episc. Clus. S. C. Conc. Secr.

In Regesto fol. 92.

Quod Capuccini possint erigere Crucem in Processionibus Capuccinorum.

Luna die 21. *Maij* 1618.

5 FRatres Capuccinos, quibus nuper vbique locorum ad controuersias, quæ inter Fratres Conuentuales, & ipsos interdum oriebantur, dirimendas, propriam Crucem in publicis Pro-

cessionibus erigendi, ad formam Constitutionis felic. record. Gregorij XIII. quæ incipit, Exposcit, à Sanctissimo D. N. facultas concessa est, iuxtà eiusdem Constitutionis formam, etiam quoad alios Ordines Mendicantium, Crucem prædictam erigere, deferre posse, censuit Sacrorum Rituum Congregatio.

A. M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco † Sigilli.

Petrus Ciammarreconus Secr. Congreg.

In Regesto fol. 42.

De Capuccinorum loco in Processionibus.

Die Sabbathi 23. Martij 1619.

6 CONgregatio Sacrorum Rituum ad tollendas controuersias, quæ post concessam Fratribus Capuccinis propriæ Crucis erectionem, inter Regulares, circa præcedentiam in Processionibus ortæ sunt, censuit, Illustrissimo Mellino referente, Capuccinos cedere debere digniorem locum ijs Regularibus, qui sub propria Cruce, & in proprio loco in Processionibus incedebant, antequam ipsi Crucem propriam deferrent.

A. M. Episc. Ostien. Card. Gallus.

Loco † sigilli.

P. Ciam. Secr.

In Regesto fol. 43.

Quod

Quod Capuccini ubi non erexerunt Crucem, incedant sicut prius.

Die Sabbathi 10. Iulij 1621.

7 CONgregatio Sacrorum Rituum, vt tandem dissentionibus, quæ circà præcedentiam in Processionibus inter Capuccinos, & aliqs Regulares post concessam ipsis Capuccinis propriæ Crucis erectionem quotidiè oriuntur aditus omninò præcludatur. Inhærendo Decreto sub die 23. Martij 1619. emanato, illudque declarando, censuit erectionem Crucis, supradictis Capuccinis fuisse concessam in his tantùm locis, in quibus sub Cruce Minorum Conuentualium incedebant, quia alias id fortasse nunquam permisissent, ac propterea eosdem Capuccinos in locis, in quibus iam sub propria Cruce, seù in proprio loco sub Cruce Cleri in Processionibus ante huiusmodi concessionem incedebant, eumdem locum retinere debere.

Franciscus Maria Card. à Monte.

Loco ✝ sigilli.

P.Ciammar.Secr.

In Regesto huius Sac. Congr. fol.45.

Procurator.

SVMMARIVM.

Narratio institutionis Procuratoris Ordinis, eiusque praeminentia. num.1.

Procurator Ordinis praecedit Commissario Curiae tàm actuali, quàm habituali. num.2.

Probatur magis ex quodam consulto. num.3.

A Curia nunquam debet abesse Procurator Ordinis. num 4.

Agentes pro Gallica, & Germanica Nationibus debent manuteneri in Conuentu Aracæli. num.5.

Procurator Generalis Obseruantium praecedit Procuratori Generali Conuentualium. num.6.

Procuratores, & Commissarij Generales Curiae Cismontanae Familiae habent votum perpetuum in suis Prouincijs respectiuè. num.8.

Forenses debent petere benedictionem à Patre Guardiano, & à Procuratore, aut Commissario respectiuè in ingressu Conuentus. num.9.

1 PRO intelligentia institutionis Procuratoris Generalis Ordinis sciendum est, quod ante separationem Fratrū Obseruantium à Conuentualibus, tota Familia de Obseruantia moderabatur à duobus Vicarijs Generalibus, quorum vnus habebat regimen Fmiliæ Cismontanæ, alter verò Familiæ Vltramontanæ. Habebatq; duos Commissarios Generales in Curia Romana pro vtraque Familia, nam tunc Procurator Generalis

lis Ordinis erat apud Patres Conuentuales.

Postquàm verò facta fuit separatio Obseruantium à Conuentualibus à Leone Papa Decimo, Ite, & vos &c. & per eamdem Constitutionem Officium, & Dignitas Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tradita fuerit Fratribus Minoribus Regularis Obseruantiæ.

In Capitulo Generali, immediatè seq. habito Lugduni anno 1618. ordinatum fuit, quod de cætero vnus Commissariorum in Curia Romana appellabitur Procurator Ordinis, & seruabit locum in Capella Pontificis, orationesque in eadem Capella habendas certis diebus faciet, aliosque actus publicos, qui ad Officium Procuratoris spectant, exequetur. Alius verò retinebit nomen Commissarij, aut Vltramontani, aut Cismontani, iuxtà quòd ex illis, aut ex istis assumptus fuerit Minister Generalis. Qui quidem Commissarius quoad illas partes, pro quibus erit, cum omnimoda auctoritate remanebit.

Ab illo tempore semper in omni Capitulo Generali Procurator Ordinis est institutus ex illa parte, ex qua assumptus est Minister Generalis, iuxtà Bullam vnionis, & dum sunt in officio, Procuratoris Generalis Ordinis semper præcedit Commissarium Curiæ, quia repræsentat totum Ordinem tùm in Capella, tùm in aliis actibus publicis. Commissarius verò Curiæ solùm pertractat negocia illius familiæ, ex qua electus est Commissarius Generalis.

2 Hinc meritò in Capitulo Generali de anno

1651. sub Innocentio Decimo, facta fuere statuta Generalia reuisa, & confirmata à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, authoritate Apostolica, in quibus cap. 1. §. 6. nu. 3. & in Constitut. generalibus Ordinis pag. 218. n. 4. habetur. Inter Procuratorem, & Commissarium Romanæ Curiæ tàm actualem, quàm habitualem hic ordo seruandus est. Quod cæteris paribus semper, & vtrobique Procurator actualis debet præcedere actualem Commissarium, & habitualis Procurator, habitualem Commissarium, etiam in iure subrogandi, iuxtà Romanam Constitutionem.

Hoc statutum est adeò clarum, vt non deberet dubitari de præcedentia illorum, qui fuerunt Procuratores Ordinis super illos, qui fuerunt Curiæ Commissarij, nam si isti non sint alio gradu, vel dignitate insigniti, etiamsi priùs exercuissent munus suum, nihilominus habent sequi eos, qui post ipsos exercuerunt munus Procuratoris Ordinis, cùm semper, & vtrobique Procuratori Ordinis habitualis concedatur præcedentia.

Illa verò verba, cæteris paribus, non sunt referenda ad anterioritatem, vel posterioritatem temporis suarum electionum, sed ad alium gradum, quem posset habere, qui Commissarius Curiæ fuerit, vt si expleto officio, eligeretur Definitor Generalis, vt sæpius accidit, tum enim, qui fuit Curiæ Commissarius, præcedit illum, qui fuit simplicitèr Procurator Ordinis, & dum actu fungitur officio, si Commissarius Curiæ fuisset Vicarius Generalis, vel Vice-Commissarius Generalis

neralis per biennium præcederet Procuratorem Ordinis.

3. In quadam controuersia orta præteritis annis 1648. inter Patres Procuratorem, & Commissarium Generalem Curiæ habituales, videlicet, quisnam illorum præcedere deberet Pater, ne Radeallus olim Commissarius; An Pater Quaresiminus postea Procurator Generalis Curiæ? Requisito Consulto Patris Sanctori, respondit.

Etiamsi sit contra Sanctorum Ambrosij, & Augustini monitum (de arbitrio) inter duos amicos non acceptando, quia tamen Paternitas Vestra Reuerendissima iussit, moralia aliorum monita postponere debeo. Dico ergo hac de re in indiuiduo, aliud esse in Statutis generalibus silentium: omnia enim, quæ hucusque videre potui, præponunt Procuratores Generales Commissarijs Curiæ, Neapolitana cap.41. nu.3. Vallisolitana 1593. cap.8. de Tit. & Præcedentijs. Nuperrima Romana ex præfatis compilata eodem loco §.42. num.4. & eodem anno 1639. pro Vltramontana Familia, ac omnibus istis antiquiora Barchinonentia c.4.§.9.

Itaque omnium concors sententia est præferri inconcussu, ac præcedenti, qui Procuratores Generales fuere; & cum alium Ordinem nobis præfigere non possimus extrà illum, quem statuta determinant, non video, quomodo ab hac serie resilire valeamus; fauet etiam ratio, quia maius est officium Procuratoris, quàm Commissarij Curiæ, sicuti maior est Minister, quam Commissarius Generalis, quibus inseruiunt, & Procu-

rator Generalis debet, & potest tractare negocia ad totum Ordinem, & ad vtramque Familliam spectantia statut. Rom. 1642. cap 8. §.28. num.1. Adesse item debet in Cappella Sanctissimi, sermonem habere, Processioni in Festo Corporis Christi solemni, cum alijs Prælatis Curiæ Romanæ adesse, quod Commissario non conuenit. Quis autem eorum præcedat, quando functi officio, simul repeřiantur, vel si Prior electus fuerit Commissarius Procuratore, & minus officiũ exercuerit prius, an qui dignius postea exercuit, præferendus sit, quo videtur tendere quæsitum, licèt ex dictis, deduci possit, supposito quòd inter duo officia detur magis, & minus; attamen Generalis Capituli iudicio dirimendum mihi videatur. Fr.Sanctorus de Melphi 1649. & vt peroptabat Pater iste, declaratum fuit, in sequenti Generali Capitulo 1651, adeò clarè, vt non sit ampliùs ambigendi locus, vt supra dictum est.

4 Demùm quanti faciat Religio Procuratorem Ordinis, ostendit Capitulum Generale Toletanum 1658. in quo sancitum fuit, Numquam debere in Curia Romana abesse Procuratorem Ordinis, ne per eius absentiam, vniuersus Ordo destituatur, quem salutat verè, ac propriè totius Ordinis Procuratorem; neque eius munera per Vice Procuratorem suppleri commodè possunt, secus de Commissario Curiæ, qui si absit à Curia, nihil interest; & Vicecommissarius, omnia, quæ ad tale officium spectant, pertractare poterit.

5 Declarat,& vult Capitulum Generale, quòd solum sit in Vrbe vnus Commissarius Generalis

totius Familiæ Vltramontanæ,cui assignabuntur duo notabiles socij aliarum duarum Nationum, Antuerpien. 1514. Nationes Vltramontanæ,sunt tres, Hispanica, Gallica, Germanica. Notabiles socii, de quibus loquitur statutum, modò nuncupautur Agentes Galliæ, & Germaniæ, prout sancitum fuit etiam in Capitulo Generali Toletano 1633.

Quod in Capella Papæ Procurator Generalis Obseruantiū præcedat Procuratori Conuentuali.

6 Viso memoriali pro Procuratore Generali Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Sanctissimo Domino Nostro porrecto, & à Sanctitate Sua Congregationi Sacrorum Rituum transmisso super præcedentia eidem Procuratori in Capella Sanctissimi ante Procuratorem Generalem eiusdem Ordinis Cōuentualium competenti, ac Decreto aliàs sub die 26. Nouembris 1593. ad eiusdem Procuratoris de Obseruantia fauorem facto.

Congregatio die 21. Ianuarij 1652. stetit in decisis; factaque eidem Sanctissimo Domino Nostro (iuxta eiusdem Sanctissimi rescriptum) de præmissis relatione. Sanctitas Sua dicta Decreta approbauit, & ab his, ad quos spectat, obseruari mandauit.

P.H.Card.Com.

Loco ✝ sigilli.

Alex. Gratianus Proser.

In Regest.fol.180.

Quod

Quod Procurator Generalis Reformatorum Sancti Francisci Min. Obseru. gaudeat omnibus priuilegijs, quibus fruitur Procurator Generalis.

Beatissimo Padre.

7 LI Visitatori de'Frati Minori Osseruanti Riformati, istituiti dalla S. V. humilmente supplicano degnarsi di concedere al Procuratore di tutte le Riforme di detto Ordine, che sarà pro tempore deputato in questa Corte, le medeme facoltà, autorità, e gratie, che tiene, e gode il Procurator Generale di tutto l'Ordine predetto nella detta Corte, tanto di ragione, e consuetudine, come anco per vigore delle Costitutioni di detto Ordine, si come si degnò l'anno passato la Santità Vostra concedere al Procuratore di quel tempo di detti Frati Riformati, ilche per esser giusto, si spera. Quam Deus, &c.

Die 27. Maij 1603. Egi cum Sanctissimo D. N. qui contentus fuit, Procuratorem Generalem Fratrum Reformatorum Sancti Francisci Minor. Obseruan. debere gaudere omnibus priuilegijs, quibus fruitur Procurator Fratrum de Familia eiusdem Ordinis.

H.Card.Mattheius Protector.

Loco † sigilli.

In Regest.Sacrę Congregationis Episcoporum, & Regularium fol.33.

Breue, qui conceditur Procuratoribus, & Commissarijs Generalibus Curiæ Ord. Minorum de Obseruan. & Reformatorum Sancti Francisci Cismontanæ Familiæ Votum perpetuum in proprijs Prouincijs.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

8 RAtio iustitiæ exigit, vt illi, qui multos pro Religione labores substinuerunt, cōgruis honoribus, & gratijs decorentur.

Volentes itaque dilectis filijs Procuratoribus, & Curiæ Commissarijs Generalibus Fratrum Minorum tàm de Obseruantia, quàm Reformatorum nuncupat. Ord. Sancti Francisci, qui rerum vsu tractandis, & procurandis in Romana Curia grauioribus Ordinis huiusmodi negocijs acquisito pollere noscuntur, & quorum operā proindè eorum Prouincijs plurimum vtilitatis allaturam esse speramus, & gratiam facere specialem, eorumque singulares personas à quibusuis excōmunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humi-

humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Procuratoribus, & Commissarijs Curiæ Generalibus Fratrum Minorum, tàm de Obseruantia, quàm Reformatorũ Familiæ Cismontanæ huiusmodi, qui sua respectiuè officia triennij continui spatio hactenus gesserunt, & post hac quandocũque pari spatio gesserint, vt depositis eisdem officijs, suffragium, siue votum perpetuum consultiuum, electiuum, & decisiuum in quibusuis Capitulis, & Congregationibus suæ quisq; Prouinciæ dicti Ordinis habere, & ferre, illoque vti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ dilectis filijs Ministris Prouincialibus, & alijs Superioribus, & Fratribus dictarum Prouinciarum; cæterisque ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, vt memoratos Procuratores, & Commissarios Curiæ Generales præsentis gratiæ commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere sinant, & faciant, nec illos desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari permittant. Ac decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & ina-

& inane, si secus super his à quoquam quauis authoritate scientèr, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit Ordinis, ac Familiæ, & Prouinciæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus præsentibus pro plenè, & sufficienrèr expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 4. Decemb. 1662. Pontificatus Nostri anno octauo.

S. Vgolinus.

Quod

Quod Fratres cuiscumque gradus, & dignitatis, commorantes in Conuentu Aracalitano, sint sub obedientia, & directione Commissarij Generalis Ordinis.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

9 INter multiplices Pastoralis officij nostri curas, quibus iugiter præmimur, in illam peculiariter incumbimus, vt personæ, quæ sub suaui Religionis iugo diuinis obsequijs se mancipârunt prospere gubernentur, & si quæ earum directione quoquomodo impedimentum afferre cognoscimus, ea remouere studeamus, prout conspicimus in Domino salubritèr expedire.

Cum itaque sicut accepimus, ex multiplicitate Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, & quia nonnulli prætendunt, se à Superioritate Commissarij Generalis eiusdem Ordinis exemptos esse, vigore cuiusdam statuti in Capitulo Generali dicti Ordinis, Toleti anno 1633. celebrato, facti, & à Nobis confirmati, Regularis Obseruantia non modicum detrimentum patiatur.

Hinc est, quod nos in præmissis opportunè prouidere volentes, dictique statuti tenore præsentibus pro expressis habentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, nostris

ſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſtatutum prædictum tenore præſentium abolemus, reuocamus, & annullamus, viribuſque, & effectu vacuamus. Et quod omnes, & ſinguli eiuſdem Ordinis Fratres cuiuſcumque gradus,& dignitatis, ac etiam Vltramontanæ Familiæ exiſtentes pro tempore, quo in Ciſmontana Familia commorabuntur,ſint, & eſſe debeant ſub obedientia, & directione Commiſſarij Generalis Ordinis huiuſmodi, pro tempore exiſtentis, prout erant, priuſquam ſtatutum prædictum fieret, eatundem tenore præſentium ſtatuimus, & mandamus, volumus, & ordinamus. Sicque, & non alitèr in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari decernimus.

Non obſtan. ſtatuto prædicto, & literis illius confirmatorijs, ac quibuſuis Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac alijs dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, Fratribus, & perſonis quibuslibet in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenore præſentibus pro ſufficientèr expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, cæteriſque con-

contrarijs quibuscumque,

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Nouemb. 1641. Pontificatus Nostri Anno decimonono.

M. A. Maraldus.

10 Fratres forenses, qui ad Romanam Curiã accesserint, cuiuscumque sint Prouinciæ, vel Nationis, aut Familiæ, siue etiam Obseruantes sint, siue Reformati, non poterunt deinceps exire è Domo sub pœna Apostasiæ, nisi obtenta licentiã Guardiani, & etiam Procuratoris Generalis, aut Commissarij Curiæ respectiuè, quod quidem obseruari debet toto tempore, quo Romæ permanere contigerit, non tamen impediri poterunt, nisi ex legitima causa, prout in Constitutionibus generalibus Ordinis pag. 76. num. 2.

Procurator Conuentus.

Vide infrà Syndicus Apostolicus.

Professoria,

SVMMARIVM.

De mandato Summorum Pontificum, in Familia Cismontana, sunt manutenenda.

Ponitur Breue Vrbani Octaui, in quo sunt nonnulla pro bono regimine Reformatorum. num. 2.

Clerici per triennium permanere debent in Professorio. num. 3.

1 IN hac Familia nostra Cismontana de mandato Clementis, ac Vrbani Octaui, necnon Innocentij Decimi Professoria manutenenda sunt in Conuentibus à Sacra Congregatione super statu Regularium designatis, vt nouitèr professi melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, prout supra v. Nouitius, in Decreto, Ad propagandam, num. 4. Quia verò pręfatus PP. Vrbanus ordinauit huiusmodi Professoria, ac nonnulla alia stabiliuit pro bono regimine Reformatorum, vt meliûs, & exactiùs obseruentur, refero Breue per extensum, iam impressum, & vsu receptum, videlicet.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2 MIlitantis Ecclesiæ regiminii diuina dispositione præsidentes ad ea, per quæ cunctorum Christifidelium, præsertim Religiosorum Deo sub reformatione ad arctiorem regularis disciplinæ obseruantiam introducta vacantium, spirituali directioni, necnon felici progressui consulitur, libentèr intendimus, eaque statuimus, & ordinamus, quæ rerum, temporum, & personarum qualitatibus debitè pensatis, ipsorum Religiosorum statui conducere in Domino conspicimus.

Ad vberes itaque, & suaues fructus, quos dilecti filij Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupati

Prouinciarum Italiæ in prædicta Ecclesia affe- runt, mentis nostræ aciem conuertentes, quo laudabile eorum institutũ maioribus in dies pro- ficiat in via Domini incrementis, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione, no- stris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum tenore perpetuò statuimus, & ordinamus, vt in vnaquaque earundem Reformatorum Ita- liæ Prouincia vnum, vel duo Professoria insti- tuantur, in quibus Fratres Clerici eiusdem Ordi- nis, quamprimum probationis, seù Nouitiatus annum compleuerint, & professionem emise- rint regularem collocentur; In Professorijsque huiusmodi vnus Magister pro quolibet depute- tur, qui prædictos Fratres Clericos in vita spiri- tuali, & orandi modo, ac religiosæ perfectionis via instruat; qui quidem Clerici anno, vt mini- mum in Professorijs huiusmodi commorari de- beant, & interim nullam scientiam edoceri pos- sint, excepta Grammatica, & Logica, si eius ru- des fuerint.

Prætereà in duobus, aut tribus cuiusque Pro- uinciæ Conuentibus Theologiæ moralis lectio fiat, cui omnes Fratres Sacerdotes, & Clerici bis qualibet hebdomada intersint. In singulis verò Conuentibus orandi modus doceatur. Et Ordi- nis prædicti Regula semel saltem in quaque heb- domada perlegatur, huicque perfectioni, tam Fratres Sacerdotes, & Clerici, quàm Laici in- teresse teneantur.

Ad hæc Fratres Reformati huiusmodi nullum omninò legitum perpetuum cum aliquo, aut

sine

ſine vllo onere etiam Eccleſijs, vel Sacriſtijs ipſorum, etiam pro vino ad Miſſarum celebrationem, aut oleo pro lampadibus, vel quacumque re pro Altaribus factum recipiant, ipſorumque Procuratores, aut Syndici hæredes legantium ad præſtanda huiuſmodi legata iudicialitèr conuenire non poſſint. Inſuper Fratres prædicti ad quaſcumque proceſſiones, præterquam ad proceſſionem in die feſto Corporis Chriſti, aut aliquam aliam generaliſſimam non conueniant. Defunctorumque corpora, exceptis ijs, quæ in eorum Eccleſiijs ſepeliuntur, ad ſepulturam minimè comitentur. Altarium ornamentis deinceps aurum, vel inauratio non adhibeatur. Imaginumque, ſeù picturarum eorundem Altarium coronides è nuce, aut alio eiuſdē coloris ligno fiant, nec candelabra ænea recipiantur, aut emantur amplius, ſed tantummodo lignea è nuce.

Nouitij in Prouincijs prædictis, infra annum cum interuentu Miniſtri, ac duorum Definitorum Prouincialium, & duorum Guardianorum recipi poſſint, iuxtà Decretum fel.rec. Clementis Papæ Octaui Prædeceſſoris nſtri hac ſuper re editum. Demum Fratres prædicti exceptis in infirmaria illis, qui indiguerint, particulas ex panno lineo etiam in itinere ſub quocumque prætextu nequaquam deferant; particulas verò ex pāno laneo illi deferre poſsint, qui eis loco Tunicæ vti voluerint.

Quocirca dilectis filijs Miniſtris Prouincialibus, ac Guardianis, alijſque Superibus quibuſcumque dictarum Prouinciarum, nunc, & pro

tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna priuationis suorum officiorum, eo ipso absque alia declaratione incurren. committimus, & mandamus, vt præsentes nostras literas, ac omnia, & singula in eis contenta à Fratribus sibi subditis inuiolabilitèr obseruari curent, & faciant; Cæteris verò earundem Prouinciarum Fratribus, etiam in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, alijsque arbitrij nostri pœnis eo ipso, vt præfertur, incurrendis præcipimus, vt præmissa omnia, & singula, prout ad vnumquemque eorum spectauerit, exactè, & inconcusè obseruent, & adimpleant.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Concilijs Vniuersalibus editis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eiusdem Ordinis, & Prouincijs, illorumque Superioribus Fratribus, & personis quibuslibet, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concesis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales

les idem importantes mentio, seù quæuis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenore præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialitèr, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extrà illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostēsę.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die prima Octob. 1641. Pontificatus Nostri Anno decimonono.

M. A. Maraldus.

3 In Professorijs præsentis temporis quamuis Clerici sint in ætate suscipiendi Sacr. Ord. nihilominus in eisdem, per triennium permanere debent, prout pluries declarauit Sacra Congreg. super statu Regularium.

Prominiſtri.

Decretum pro obseruantia Statuti Toletani; nempè quod Prominiſtri, & Custodes inter Definitores actuales vltimum locum, & precedentiam habeant.

FRà Saluatore di Piacenza Sacerdote de' Minori Osseruanti Riformati della Prouincia

di Bologna, humilissimo seruo dell'EE. Vostre, hauendo fatto più volte istanza al P. Generale li sia dato il luogo tra'Padri della sua Prouincia, e conforme vien determinato dalli Statuti della Religione fatti nell'vltimo Capitolo generale celebrato in Spagna l'anno 1658. oue si ordina, che li Custodi, e Prouministri mandati al Capitolo Generale di Spagna habbino nella Riforma il luogo dopò li Vicarij de'Conuenti, e Lettori di Teologia, al quale interuenne l'Oratore, e confermati per Bolla Pontificia, non hà potuto ottenere l'intento, perche quantunque il P. Generale habbia ordinato al P. Prouinciale dia all'Oratore quanto se li conuiene per giustitia, hauendo egli le conditioni tassate da'medesimi Statuti, per esser interuenuto al detto Capitolo, & in oltre esser stato Custode, Definitore, e più volte Guardiano ne'principali Conuenti della Prouincia, nondimeno detto Prouinciale non hà risoluto obedire, sotto pretesto, che nella Bolla d'Vrbano Ottauo di fel.mem. aliàs pro Congregatione generali, nella serie della precedenza non si fà mentione de'Prominiſtri, e Custodi, e che il Capitolo Generale non poteua aggiongerueli. Supplica perciò l'Oratore l'EE.VV. à voler ordinare, che li sia dato il luogo tra' Padri, come dispongono le Costitutioni generali. Che,&c.

Quas Deus, &c.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum,& Regularium præposita,attentis narratis, ac audito Ministro Generali Ordinis huiusmodi,

modi, necnon Procuratore Generali Reformatorum,& Prouinciali Bononien.committendum cenſuit, prout præſenti Decreto committit eidem Miniſtro Generali, vt circa præmiſſa mandet, & faciat omninò ſeruari Ordinis Conſtitutiones, ſub ſtatutis pœnis. In contrarium quibùſcumque non obſtantibus. Romæ 7. Septembris 1663.

M.Card.Ginettus.

Loco † ſigilli.

Æmil.Epiſc.Camer.Secr.

Sed hic inſurgit difficultas circa intelligentiam Statuti, An videlicet Cuſtos Vocalis debeat habere eaſdem conditiones præſcriptas pro Prominiſtris, ad hoc, vt gaudeat huiuſmodi præcedentia,nempè quod antea extiterit Definitor, vel Lector Sac.Theologiæ per ſexennium, vel Guardianus principalioris Conuentus, vel ad minus per tres vices in alijs Conuentibus, aut Prædicator eximius?

Reſp. negatiuè; nam ſtatutum loquendo de Cuſtodibus, nullam conditionem ex præfatis requirit, ſed tantum ait, quod perpenſis periculis, & magnis laboribus in longo itinere, inter Definitores actuales vltimum locum, & præcedentiã habeant. Ratio eſt, quia officium Cuſtodis eſt maioris entitatis,quàm Prominiſtri; nam Cuſtos eſt Vocalis iuxtà Regulam, eſt primus inter Definitores,durat per triennium, & poſt Capitulum Generale, ſi nondum eſt expletum triennium, remanet in officio Cuſtodiatus, quibus prærogatiuis caret Prominiſter, qui nudum votum de-

fert ad Capitulum Generale, quo expleto, nulla ei remanet præeminentia ratione Prominiſtratus: ideò Statutum, attenta diſparitate eorundem, requirit prædictas conditiones in Prominiſtris, non autem in Cuſtodibus, quam declarationem firmauit Reuerendiſsimus Pater Caballus Commiſſarius Generalis.

Protector.

SVMMARIVM.

Datur Religionibus ad eorum conſeruationem. num.1.
Quomodo poteſt admittere appellationes. num. 2.
Poteſt mittere Religioſos Romam. num.3.
Protector noſter Barberinus habet ampliſſimam facultatem. num.4.& ſequentibus.

1 PRotectores dantur Religionibus à Summis Pontificibus ad earum defenſionem, conſeruationem, atque dilatationem. Peyr. de ſubd.quæſt.1. cap. 18. §. 21. & Lezan.to.2. cap.9. num.2.

2 Poſſunt admittere appellationes Fratrum, qui à ſuis Superioribus grauati, ad ipſos recurrunt, iuxtà Decreta Apoſtolica; dummodo hæc appellatio fiat gradatim, ideſt à Prælato immediato ad Prouincialem, à Prouinciali ad Generalem, & à Generali ad Protectorem, prout ſupra V.Appellatio num.2.à Protectore poteſt fieri appellatio ad Sac.Congregationem, prout cuiuſque

Reli-

Religionis Constitutionibus disponitur. Barbos. num.11.

3 Protectoribus est fides adhibenda, quando dicunt se habere viuæ vocis oraculum à Papa. Azor. tom.2. instit. lib.4.cap.3. dub. 20. Veniunt enim nomine Officialium,ac Ministrorum Papæ, qui non comprehenduntur in reuocatione viuæ vocis oraculorum Vrbani Octaui. Peyr.in form. lit.Z.c.3.append.4.num.2.

4 Protectores possunt concedere Fratribus suæ protectionis licentiam eundi Romam. Clemens VIII. in Decretis pro Reform. Regul. numero 2.

5 Protector noster Eminentissimus Cardinalis Barberinus ex Bullis suæ institutionis, amplissimam facultatem habet supra Seraphicum Ordinem. Potest enim transire volentibus ab Obseruantia ad Reformatos pro maioris perfectionis zelo, vel è contra pro Reformatorum quiete, extra Capitulum,seù Congregationem licentiam concedere.

6 Licentias ab vna ad aliam Prouinciam eundi ob negocia, & collocationes Fratrum, eorundemque incorporationes, & translationes concedere.

7 Sententias, & pœnas, siuè inhabilitates, & priuationes officiorum, & suffragiorum moderari, remittere, & condonare.

8 Guardianos Monasteriorum Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctę Mariæ Magdalenæ Neapol.instituere; & ibidem Fratres Reformatos Monialium negocia administraturos, ex quibus-

cum-

eumque Reformationibus Italiæ destinare, vel destinari facere. Ad eum spectat Procuratorem Reformatorum eligere, & alia multa, prout in Repertorio Bullarum, & Decretor. fol. 20. & 21.

Quæritare.

SVMMARIVM.

Regulares possunt quæritare triticum, vinum, &c. antequam Parochus recipiat primitias. num. 1.

Non possunt impediri à quæstuatione à locorum Ordinarijs. num. 1.

Concionatores Mendicantes non comprehenduntur in excommunicatione lata contra Quæstuarios Prædicatores. num. 3.

1 Regulares possunt triticum, vuas, ligna, & similia quæritare antequam Parochus receperit suas primitias. Sacra Congregatio 2. Iulij 1621. vide V. Declaratio num. 13.

2 Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri continget, à locorum Ordinarijs impediri non possunt. Sac. Congreg. Episcoporum, & Regular. die 25. Augusti 1635.

In Regesto fol. 137.

Vide supra V. Eleemosyna, vbi adest Decretũ Congregationis Concilij per extensum.

Immò Sixtus Quartus puniri mandauit impedientes Mendicantes ab eleemosynarum petitione,

ne, prout in Bulla Sacri Prædicatorum, & Minorum Fratrum Ordinis, &c. vbi §.8. ait: *Præterea quia, vt intelleximus, exortis nonnunquàm controuersijs inter locorum Ordinarios, eorumque Vicarios, seù Officiales, & Curatos, & Fratres prædictorum Ordinum, varijs occasionibus locorum Ordinarij, eorumque Vicarij, seù Officiales, & Curati prædicti, ne Christi fideles Fratribus ipsis pias eleemosynas erogare præsumant suadere, & etiam sub censuris inhibere, ac erogantes excommunicatos fore prædicare, seù prædicari facere, seù pronunciari præsumunt. Locorum Ordinarijs, eorumque Vicarijs, seù Officialibus, & Curatis prædictis, ac etiam alijs quibuscumque dicta auctoritate mandamus, vt ab huiusmodi persuasionibus, inhibitionibus, & mandatis de cætero prorsus omninò abstineant. Decernentes inhibitiones ipsas, & mandata nullius existere firmitatis, & illis contrauenientes, censuris huiusmodi minimè ligari, ac eosdem persuadentes, & inhibentes, mandatoque nostro huiusmodi obtemperare non curantes (nisi pœnituerint, & persuasiones, ac inhibitiones, & prædicta reuocauerint, intrà triduum, postquam desuper requisiti fuerint) eo ipso Ordinarios interdicti ingressus Ecclesiæ, & suspensionis è regimine, & administratione suarum Ecclesiarum; Alios verò inferiores ab eis excommunicationis sententiam incurrere.* Apud Peyr. to. 2. pag. 28.

3 Contra Quæstuarios Prædicatores procedunt Inquisitores hæreticæ prauitatis. Vrb. IV. in Bullario tom. 1. pag. 96. Huiusmodi Quæstuarij

con-

conuertebant in prauos vsus eleemosynas, & ob quæstum publicabant Indulgentias, contra quos adest excommunicatio Papæ reseruata. Pius V. in Bulla, Quam plenum &c.2. tom. ex his deducitur non comprehendi inter istos, Prædicatores Mendicantes, quando inuitati, occasione alicuius festiuitatis, habent sermonem ad populum de laudibus Sancti, vel festiuitatis, & in fine obitèr commendant necessitates proprij Conúentus, prout declarauit Pius V. Et si Mendicantium Ordines, vbi §.17. Quod verò de vsu Quæstorum eleemosynarum auferendo, loquitur Tridentin. sess.21.cap.8. Id ad Mendicantium Ordines nullo modo referri posse, vel debere, etiam decernimus, quin potiùs cum eleemosynis huiusmodi viuere cogantur, eis id facere liberum omninò esse declaramus, &c.

Quarta.

SVMMARIVM.

Monasteria ante Concilium ædificata, soluunt quartam funeralium. num. 1.

Secus, quæ 40. annis citra à Concil. Trident. ædificata. num. 2.

Declaratum fuit à Sac. Congregatione Conc. à Pio V. in Bulla, Et si Mendicantium. num. 3.

1 CIrca Quartam funeralium standum est cõsuetudini locorum, nam Conuentus, & Mona-

Monasteria 40.annis ante Concilium Tridentinū ædificata, & eam soluere solita, prout decernit S.Synodus sess.25.cap.13. de reformat. soluere tenentur.

2 Monasteria verò, quæ 40.annis citra à Concilio Tridentino ædificata, & in dies ædificantur, soluere non tenentur, præsupposito, quod sint eius Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, vt quartam funeralem non teneantur soluere, quemadmodum est Religio Fratrum Minorum, quam ab huiusmodi solutione Nicolaus V. Alexander VI. Iulius III. & alij Pontifices absoluerunt. Miranda in Manuale Prælat. q.48. artic. 6. concl.45.& Rodriq. & ità declaratum fuit à Sacra Congregatione Concilij Tridentini, prout sequitur.

Die 21. Septembris 1591.

3 SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum sæpiùs respondit Decreto Concilij cap.13. sess.25. de reformat. non comprehendi Monasteria ædificata à 40. annis citra, vel quæ in dies ædificantur; præsupposito, quod sint eius Religionis, cui à Sede Apostolica indultum sit, vt quartam funeralem non teneantur soluere Episcopo.

F.Cardinalis Verospius.

Loco ✝ sigilli.

Franciscus Paulutius S.C.Conc.Secr.

Hoc idem magis declarauit, & confirmauit Pius Quintus V. Et si Mendicantium §.13.Quar-

ta autem funeralium, de qua sess. 25. cap. 13. [1] nequaquam soluere teneantur Monasteria, quæ à 40. annis citra fundata existunt, postquam Concilium ipsum loquitur tantùm de Monasterijs ante annos quadraginta fundatis, quæ ipsam Quartam soluere consueuerunt, & vbi solui cõsueuit, id tantùm ceræ, & aliorum, quæ in aliquibus partibus deferri contigerit tempore, quo defunctorum corpora ad sepulturam deferuntur, non autem de Missis, seù legatis, vel alijs Fratribus ipsis, seù Monialibus huiusmodi relictis, aut aliàs quomodolibet donatis, solui debét; sicque intelligi Concilij decretum quoad Quartã huiusmodi soluendam debere decernimus. Vbi verò non est consuetudo soluendi Quartam huiusmodi, de nullo suprascriptorum solui debere declaramus. Hinc est, quod iuxtà præfatas declarationes, Sacra Congregatio moderatur in controuersijs occurrentibus circa solutionem Quartæ funeralium.

Reclamatio.

SVMMARIVM.

[1] *Quomodo reclamantes, in causa professionis, non sunt audiendi. num. 1.*

Si professio alio tit. est inualida, quomodo sunt audiendi. num. 2.

Quando professio est nulla, iure communi possunt reclamare extra quinquen. num. 3.

Recla-

Reclamatio debet fieri ante depositionem habitus. *nu*.4.
Religio quomodo potest reclamare contra Religiosum. *num*. 5.

1 CIrca reclamationem obseruandum est, quod Decretum Sac. Congregationis iussu Vrbani Octaui 1636. editum, quo statuitur, ne prætendentes nullitatem professionis factæ in loco non designato, quoquo modo audiantur, neque intra quinquennium, nisi ab ipsa Sacra Congregatione, non habet locum, nisi in casu professionis inualidæ, ex eo quod Religiosus fuerit receptus, aut professus in loco non designato, iuxtà Decretum Clementis Octaui.

2 Secùs si professio fuit inualida alio titulo; nam tunc reclamatio fieri debet coram proprio Superiore, & Ordinario, iuxtà Trident. sess. 25. cap. 19. Nomine autem Superioris, coram quo reclamare potest nulliter professus, intelligit Trident. proprium Prælatum Monasterij, in quo ille professionem emisit; Nomine verò Ordinarij, Ordinarium loci, in quo similiter ille professus est. Barbos. de potest. Episcopi alleg. 104. num. 12. Par enim est, & vbi causa incepta est, ibi absoluatùr.

3 In omnibus casibus, in quibus professio est nulla, iure communi possunt Regulares reclamare contra eius nullitatem, intrà quinquennium, iuxtà Concilium; Si verò est nulla ex speciali iure Religionis, possunt reclamare etiam quinquennio elapso. Peyr. de sub. quæst. 1. cap. 25. §. 4. citans Sanc. 7. de matr. disp. 37. num. 32. alioqui

coge-

cogeretur Religio effectos inhabiles per sua Statuta à Papa confirmata retinere, eo quod esset transactum quinquennium, & sic Decretum fauore Religionis editum, in ipsius detrimentum redundaret, ipsique inhabiles reportarent commodum ex suo delicto.

4 Reclamatio fieri debet ante depositionem habitus, alioqui reclamans, nullatenus est audiendus Tridentinus sess. 25. cap. 19.

5 Sicut potest nulliter professus reclamare contra Religionem, ità & Religio contra illum; Dispositum enim in vno relatiuorum, dispositũ censetur & in altero, alioqui Religio esset deterioris conditionis ac est Religiosus. Bordon apud Pellizar. tract. 3. c. 5. q. 15. vbi plura ad rem.

Regularis.

SVMMARIVM.

In controuersia Mediolanen. inter Regulares, & Archiepiscopum condita fuere 14. Decreta tangentia.

1 *Expositionem Sanctissimi Sacramenti.*

2 *Eleemosynas in concionibus colligendas.*

3 *Horam concionandi in Ecclesijs Regularium.*

4 *Officia pro defunctis, arbitrio hæredum.*

5 *Quartam funeralium exigendam.*

6 *Defunctorum sepulturam in Ecclesijs Monialium.*

7 *Rituum in celebratione Missarum.*

8 *Licentiam Regularium concionandi.*

9 *Accedendi ad publicas Processiones.*

10 *Trahen-*

10 *Trahendi Regulares ad forum contentiosum.*
11 *Iurisdictionem, & electionem Conseruatorum.*
12 *Curam animarum exercentes.*
13 *Confessarios quoad approbationem.*
14 *Promotiones Regularium ad Ordines.*

Decreta Sac. Congregationis Episcoporum, & Regularium pro resolutione Controuersiarum inter Regulares Ciuitatis Mediolani, & eiusdem Archiepiscopum.

PRimò liceat Regularibus in eorum proprijs Ecclesijs, intra septa Monasteriorum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum processionalitèr circumferre, & super Altare publicè adorandum exponere ex graui, publica, siue priuata causa.

2 Eleemosynæ in Ecclesiis Regularium, & in Concionibus, ad Monasteriorum, Ecclesiarumue suarum commodum collectæ, dispositioni ipsorum liberè remaneant. Quæ verò ad aliorum locorum, seù personarum necessitates subleuandas, ad eorum conciones colligentur, in eos erogentur vsus, eisue distribuantur personis, & locis, quæ Ordinarij iussu, & mandato in concionibus commendata fuerint, ita tamen, quod cogi non possint extraneos commendare.

3 Regularibus Concionatoribus, in eorum proprijs Ecclesijs, concionandi horam à quoquam non præscribatur, sed liberum sit eisdem

quomodocumque officium prædicationis peragere.

4 Liberum sit, hæredibus defuncti vnum, pluraue officia pro defunctis, in Ecclesijs Regularium celebrari facere, necnon tot ex Regularibus eiusdem Conuentus euocare, quot eis videbitur.

5 Parochia à Regularibus, in quorum Ecclesijs Parochianum sepeliri contingit, non plus portionis, ipsis iure, seù consuetudine debita, quæ Quarta nuncupatur, exigant.

6 Si corpora mortuorum sepelienda in Ecclesijs Monialium Regularibus subiectarum, deferantur, Parochis non liceat corpora ad Ecclesias prædictas deferre, nisi de consensu eiusdem Monasterij Superioris, seù Confessarij, qui tunc præsens aderit. Hæredes autem minimè adstringantur, Regulares, quibus Monasterium subest, ad funus euocare.

7 In Missæ Sacrificio is seruetur Ritus in omnibus Ecclesijs, etiam Sanctimonialium, qui hucusque seruari consueuit, itaut, vbi Ambrosianus, non Romano; vbi Romanus, non Ambrosiano Ritu à quoquam celebretur.

8 Licentiam concionandi Regularibus in Ecclesijs, quæ sui Ordinis non erunt, Ordinarius concedat, prout sibi magis expedire videbitur: & Concionator ea obtenta, in Ecclesia sibi assignata, absque vlteriori Rectoris licenria, munus suum liberè exerceat. Qui verò non in particulari Ecclesia, sed liberè concionandi licentiam obtinuerint, in tota Diœcesi, nulla vlteriori licentia

tia

tia petita à Rectoribus liberè concionari valeant; Rectore verò cõtradicente, nisi Ordinarius aliud iusserit, non prædicetur. Concionatoribus verò approbatis à suis Superioribus, liceat in quibuscumque Ecclesijs sui ordinis concionari, Episcopo non contradicente.

9 Ad publicas Processiones tantùm Regulares ab Ordinario accedere, iuxtà formam Concilij Tridentini compelli possint.

Ad alia verò, quæ Mediolani ab vniuerso Clero sæculari fieri consueuerunt, vt spontè accedant, horrentur.

10 Regulares ad forum Ordinarij in causis ciuilibus non trahantur, nisi in casibus à Tridentina Synodo, Constitutionibusue Pontificijs præmissis.

11 In causis Regularium, tàm coram Ordinario, quàm coram Conseruatore, aut alio quouis delegato, seruari debeat, tàm per Iudices ipsos, Conseruatoresue, quàm Notarios, Constitutio Pontificia, ea de re edita. In reliquis attendatur tenor literarum Conseruatorialium, ita tamen, vt Conseruatores semel electi, mutari non possint, nisi per Capitulum Prouinciale, eorundemque nomina infra mensem à die electionis, Ordinarijs indicare debeant, prout à Congregatione Sac.Concil.Trid. seruandum esse declaratũ fuit; Qui denique Conseruatores, cùm vti suspecti recusantur, non procedant, nisi ex præscripto Concil.Trident.sess.14.c.5.de reform.

12 Curam animarum in Ecclesijs Regulariũ exercentes, tàm Regulares, quàm sæculares Or-

dinarij iurisdictioni subsint, in concernentibus curam animarum, iuxtà formam Concilij Tridentini.

13 Regulares, qui ad Confessiones audiendas, idonei generalitèr ab Ordinarijs, eorumue Examinatoribus reperti, & probati fuerint, generalitér quoque, & indistinctè, absque alia limitatione temporis, certorumue locorum, aut generis personarum, admittantur in Diœcesi propria. De cæteris verò, qui non adeò idonei reperiuntur, si petierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relinquit, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinarijs magis expedire videbitur, probare, & admittere. Qui autem in Domibus proprijs laicorum confessiones, ex causa audierint, statim Parochum admonere teneantur, & fidem auditæ confessionis, pro Medico adueniente, relinquere.

14 Ordinarij, neminem Regularium ad Ordines promoueant, nisi qui testimoniales literas sui Superioris, de vita, & moribus obtulerint. Romæ die 2.Iulij 1581.

Fr.Michael Bonellus Card. Alexandrinus.

Loco ✝ sigili.

Extracta ab Originali Mediolani, subscripta, & sigillata per D. Georgium Palearium Secretarium Die 8. Octobris 1589. In Collect. Decretorum par.2.fol.54.

Sacra Scriptura.

SVMMARIVM.

In principalioribus Conuentibus habeatur lectio Theologiæ moralis. num.1.
In Ecclesijs, diebus Dominicis, habeatur lectio Sacræ Scripturæ. num.2.

1 CVm studia sacrarum literarum Ecclesiæ Dei, & Religioni nostræ ornamento, & commodo semper extiterint, decernimus, vt in principalioribus Prouinciarum Conuentibus, sit lectio Theologiæ moralis, qua casus conscientiæ doceantur, ad quam omnes Sacerdotes, hora significanda, conuenire debeant, ita vt saltem bis in hebdomada lectio habeatur, & casus proponantur.

2 In Ecclesijs quoque Conuentuum nostrorum, vbi frequens est populi concursus, diebus Dominicis, & festis per annum lectio Sacræ Scripturæ habeatur. In Constitutionibus generalibus cap.4.pag.89.num.4.

Secretarius.

SVMMARIVM.

Secretarij Generales Ordinis suffragari debent in Comitijs Generalibus respectiuè. num.1.
Remanent Patres Prouinciæ, expleto officio: non pos-

sunt promoueri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos. num.2.

Secretarij Curiæ, & Prouinciarum, dum actu exercent. quibus praecedant. num.3.

1 SEcretarij Generales Ordinis, dum actualitèr officium exercent, in omnibus Capitulis, & Congregationibus Generalibus respectiuè suffragium facere debent, nempè Cismontanus tamquam Terræ Sanctæ Procustos; Vltramontanus verò, tamquam Prouinciæ Daniæ Minister, iuxtà dispositionem statutorum Vallisolet. 1593. Toletan. 1633. Congregat. General. Vallisol. 1661.

2 Expleto officio, remanent Patres Prouinciæ. In Constitut. Ordinis cap. 8. §. 40. pag. 201. num. 4. Non possunt promoueri ad Generalatum, nisi post sexdecim annos, à sua, ab ipso Secretarij officio absolutione computandos, iuxtà Breue Vrbani Papæ Octaui, Aliàs &c. Die 16. Septembris 1631. In Collectan. par. 2. fol. 69.

3 Secretarij Procuratoris, & Commissarij Curiæ Romanæ dum actu intersunt, præcedunt post Lectores Theologos, & Prædicatores clarissimos, quo tempore, vel loco actu legunt, vel prædicant. Post hos præcedunt Secretarij Prouinciarum actuales in proprijs Prouincijs.

In Constitutione Ordinis cap. 8. pag. 219. numero 12. & 13.

Sepul-

Sepultura.

SVMMARIVM.

Sepeliri in locis Religiosis melius est, quàm alibi, & quare. num.1.

Ad amputandas extorsiones excessiuas Vrban. Octauus mandauit, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quàm in eis, quæ fiunt in proprijs. num. 2.

Breue pro obseruantia Decretorum ad sepulturam pertinentium. num. 3.

1 Sepeliri in locis Religiosis melius est, quàm alibi, quia frequentiùs ibi Diuina celebrãtur. gl. frequentiùs, in cap. Fraternitatem de sepulturis.

2 Ad amputandas extorsiones excessiuas, quę in dies fiunt à diuersis Parochis, pro impedienda libertate electionis sepulturæ in Ecclesijs Regularium, Vrb. Oct. mandauit, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesijs Regularium, quàm eis, quæ fiunt in proprijs, prout in V. Parochus.

3 Demum Alex. Papa VII. obseruari mãdauit, Decreta ad sepulturã pertinentia, prout sequitur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs pro parte dilecti filij Antonij Francisci Tholo, & Pirella Procuratoris Prouinciæ

Sancti Saturnini Ordinis Fratrum Minorum Sãcti Francisci de Sardinia Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti paritèr filij Canonici, & Beneficiati Metropolitanę Ecclesiæ Calaritanæ die 11. Augusti 1659. Conuentum S. Mauri violentèr ingressi fuerunt ad officiandum in illa Ecclesia contra Decreta diuersarum Congregationum eiusdem S.R.E.Cardinalium, tenoris qui sequitur, videlicet. Sacra Rituum Congregatio, iuxtà aliàs resoluta, respõdit officium super cadaueribus in Ecclesijs Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ita in posterum seruari mandauit, non obstante contraria consuetudine. Die 27. Nouembris 1638.

C. Episcopus Portuen. Card. Pius.

Iulius Cincius Secr.

Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Cardinalium negocijs Episcoporum, & Regularium præposita censuit defunctorum cadauera in Ecclesijs dictorum Fratrum sepelienda ab ædibus defunctorum ad eorundem Fratrum Ecclesias recto tramite deferri licitè posse, monito tamen prius, & requisito, ac expectato proprio defunctorum Parocho, à quo benedictionem, & vltimum vale recipere possent, quo venire expresè recusante, possint ijdem Fratres etiam ipso inuito dicta cadauera ad suas Ecclesias transportare; consanguinei verò talium defunctorum illis parentare in

Paro-

Parochialibus, & alijs Presbyterorum etiam Cathedralibus Ecclesijs nullo modo possint. Si quæ verò immemorabilis consuetudo in contrarium super præmissis existere prætendatur, legitimè probetur, & interim præsens Decretum ad vnguem seruetur, prout eadem Sacra Congregatio seruari mandauit. Romæ die 14 1639.

Cardinalis Antonius Barberinus. C. Facchinettus. Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Eminentissimorũ Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, quoties cadauera defunctorum ad Ecclesias Fratrum Mendicantium deferuntur, officia mortuorum, & reliqua, quæ in huiusmodi ministerio adhiberi solent, non à Canonicis, neque à Clero, sed à Fratribus obiri, & peragi debere. H.B Cardinalis. Franciscus Paulutius Sacræ Congregationis Concilij Secretarius.

Loco † sigilli.

Necnon Sacra Rituum Congregat. iuxtà aliàs resoluta respondit, electionem, & numerum Religiosorum pro associandis cadaueribus ad libitũ hæredum defunctorum spectare, & pertinere, & ita vbique seruari debere declarauit die 14. Ianuarij 1640. P.Card Crescentius. Iulius Cincius Secret. Loco † sigilli.

Quodque in obseruantia Decretorum præinsertorum, & literarum Apostolicarum die 29. Augusti eiusdem anni 1649. emanatarum Fratres Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Iesu noluerunt permittere, vt Capitulum prædictæ Ecclesiæ Calaritan. dictam Ecclesiam Sanctæ Mariæ Iesu ingredere-

deretur, ipsum verò Capitulum, & Beneficiati cadauer quoddam inde abripuerant, & ad Ecclesiam Sanctæ Eulaliæ tulerant. Et in eadem expositione subiuncto, quod præfata Decretis præinsertis aduersentur, ideoque primo dictæ Cardinalium Congregationi supplicato, vt decerneret cadauer huiusmodi restitui, & dicta Decreta obseruari, ac si fortè Canonici quoad secundum Decretum immemorabilem cõsuetudinem prætenderent, hoc nihil obstare, nisi legitimè probetur: emanauit ab eadem Congregatione Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, reque partibus, tàm verbo, quàm scripto informantibus auditis, Eminentissimo Sanctacrucio referente, diligentèr, ac maturè examinata, & discussa, censuit, cadauer, de quo agitur, restituendum esse, prout vnà cum funerali pompa restitui mandat, & præcipit Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Iesu Fratrum Minorum Obseruantiæ Sancti Francisci.

Nec Capitulo, & Clero Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ funeralia in dicta Ecclesia S. Mariæ, neque in S.Mauri eorundem Fratrum exercere, & celebrare super defunctorum ibidem sepelienda cadauera licere, reseruato tamen iure eidem Capitulo, & Clero probandi prætensam immemorabilem, & ita declarauit, prout præsentium

sentium tenore declarat, & decernit in contrarium allatis minimè obstantibus. Romæ 12. Martij 1660.

M. Card. Ginettus.

Cùm autem sicut dictus Antonius Franciscus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum proximè insertum pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret.

Nos ipsum Antonium Franciscum specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine, Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati: Decretum præinsertum.

Die 12. Martij proximè præteriti emanatum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus.

Salua semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Iudices

dices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari.

Non obstan. præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœc. sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1660. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

S. Vgolinus.

Serui Dei.

SAcra Rituum Congregatio statuit modum seruandum in recipiẽdis informationiqus pro causis Beatificationum, & Canonizationum Seruorum Dei.

Vide V. Beatificatio.

Sollicitare.

SVMMARIVM.

Confessarij sollicitantes reuelandi sunt Sancto Officio. num. 1.

Pœnitentes sollicitati renuentes reuelare, non sunt absoluendi. num. 2.

Nomine sollicitationis, quid intelligatur. num. 3.

Si

Si pœnitens sollicitauerit Confessarium, quid agendum. num.4.
Si pœnitens sollicitatus consenserit, quomodo reuelare debet. num.5.
Quare non dicatur socius criminis. num.6.
Sacerdos sollicitans, quamuis non approbatus ad confessionem, est denunciandus. num.7.
Confessarius tenetur scire obligationem huius Bullæ. num.8.
Confessarius sollicitans, potest absolui à quocumque. n.9.

SOllicitare. Contra Confessarios sollicitantes pœnitentes in confessionibus adest grauissima Constitutio Gregorij XV. incipit, Vniuersi Dominici Gregis 1622. & habetur 4.tom. Bullarij Romani, inter Bullas huius Pontificis. Cuius obseruantia consistit in paucis benè intellectis, sed quia plerique, aut non intelligunt, aut nolunt illam intelligere, ideò Prouinciales Ministri, in actu Visitationis, debent esse memores obligationis, quam habent admonendi Confessarios pro obseruantia præfatæ Bullæ, zelando honorem Dei, & propriæ Religionis; Ea propter operepretium duxi illam in compendium redigere pro maiori commoditate eorundem Prouincialium, & legentium.

1 Omnes igitur Confessarij sollicitantes in confessione suos pœnitentes, siuè masculos, siue fœminas ad actus turpes, & inhonestos, sacrilegè peccant, & sunt ab ipsis pœnitentibus reuelandi Sancto Officio, vel Ordinario loci, & debent aduertere, quod non possunt sollicitati credere

Con-

Confessarios sollicitantes esse fraternè corrigibiles, aut emendatos, cùm sint de hæresi suspecti, propterea tenentur illos ante quamcumque monitionem, seù correctionem Sācto Officio Inquisitionis denunciare, iuxtà Decretum. Licèt aliàs emanatum die 8. Iulij 1660.

2 Renuentes verò huiusmodi pœnitentes sollicitati denunciare, non debent absolui, nisi vel per se, vel per alios reuelent; Immò etiam incidunt in excommunicationem propter ædicta Inquisitorum.

3 Nomine sollicitationis, post Bullam præfati Greg. XV. intelligitur non solum si Confessarius in actu confessionis Sacramentalis prouocet, alliciat, & excitet pœnitentem ad actus inhonestos, & ab ipso tale aliquid petat, aut tentet, aut procuret siue tunc exercendum, siue absoluta confessione, siue cum ipso confessario, siue cum alijs, sed etiam si Confessarius ante, vel post confessionem immediatè; seù occasione, vel prætextu confessionis, etiam ipsa confessione non secuta, siuè extrà occasionem confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque, vbi cōfessiones Sacramentales audiuntur, seù ad confessionem audiendas electo, simulans ibidem confessionem audire, sollicitare, vel prouocare tentauerit pœnitentes, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siuè tractatus habuerit. In his ergo omnibus casibus sunt reuelandi Confessarij, nec excusantur paruitate materiæ.

4 Tenentur pœnitentes reuelare Confessarios sollicitantes, etiamsi ipsi pœnitentes fuerint primi

mi in miſcendis ſermonibus inhoneſtis, aut Confeſſarios ſollicitauerint: dummodò Confeſſarij conſenſerint, & habuerint inhoneſtos ſermones; nam in Bulla prædicta conſtat ſufficere ad hanc denunciationem, ſi Confeſſarius habuerit cum pœnitente illicitos ſermones, & inhoneſtos, aut tractatus, nec excipitur caſus, in quo ipſi non fuerint primi, ſed ſatis eſt ſi inhoneſtos ſermones habuerint.

5 Si pœnitentes ſollicitati conſenſerint turpi petitioni, tenentur denunciare Confeſſarium, & tacere ſuum conſenſum, aut peccatum; nam etſi illud dicant, non recipitur ab Inquiſitoribus; igitur ſatis erit dicere, ſe fuiſſe ſollicitatos, aut Confeſſarium habuiſſe cum ipſis turpes, & inhoneſtos ſermones: In quo etiam caſu, nec ipſi Confeſſarij admittuntur, ſi alienum conſenſum reuelare voluerint.

6 Nec dici poteſt, quod mulier conſentiens non teneatur denunciare, cùm ſit ſocia criminis, quamuis enim ipſa conſentiens peccet ſimul cū Confeſſario, atque adeò dici poſſit ſocia criminis materialitèr, non eſt tamen ſocia, prout hoc crimen, per Decreta Pontificum pertinet ad S. Officium, nam ſolum pertinet ex parte Confeſſarij tantùm, & vt habet rationem ſollicitationis ex parte ipſius: quo pacto mulier nullo modo eſt ſocia, & propterea ſi Confeſſarius velit reuelare conſenſum pœnitentis, non admittitur, vt dixi.

7 Eſt etiam reuelandus Sacerdos, qui licèt non ſit Confeſſarius, fingit tamen ſe eſſe Confeſſarium, & ſollicitat modo prædicto, nam omnis

Sacer-

Sacerdos est Confessarius pro venialibus.

8 Omnes Confessarij tenentur scire obligationem, quam habent sub mortali monendi suos pœnitentes, vt si ab aliquo Confessario sollicitati fuerint, denuncient sollicitatorem.

9 Confessarij sollicitantes possunt absolui per Sacramentum pœnitentiæ ab hoc delicto à quolibet ordinario Confessario, non enim est casus reseruatus in Iure.

Subrogatio.

SVMMARIVM.

Sac. Congregatio Visitationis Apostolicæ declarat Constitutiones Ordinis de Subrogatione obseruari debere. num. 1.

Subrogatio quoad Patres Prouinciæ. num. 2.

Subrogatio quoad Diffinitores Generales. num. 3.

Subrogatio quoad Diffinitores Prouinciales. num. 4.

1 ATtenta reuocatione Priuilegiorum Patrũ Prouinciæ Minorum Regularis Obseruantiæ Sancti Francisci, facta à Clemente Papa Octauo, incip. Seraphicum Ordinem 10. Aprilis 1600. Dubitans Ordinis Protector, ne Constitutiones de subrogatione, peractæ in Capitulo Generali præterito Romano de anno 1600. concordarent, immò contrariarentur præfatæ Constitutioni Apostolicæ; Hinc est, quod porrecto libello à Commissario Curiæ Sacræ Congregationi Visitationis Apostolicæ, eadem Sacra Congrega-

gregatio declarando, censuit Decretum non obstare, quin præfatæ Constitutiones Ordinis de subrogatione, locum habeant. Die 21. Iunij 1602.

Accarisius Visit. & Reformat.
Apost. Protecr.

In Regesto Regul. fol. 25.

Subrogatio quoad Patres Prouinciæ.

2 PRouinciæ Patres, propriè, & rigorosè sunt, qui fuerunt Prouinciales, qui biennio fuerunt Prouinciales, Vicarij, Procuratores, & Cõmissarij Romanæ Curiæ, Definitores Generales, Guardiani Hierusalem, Secretarij Generales Ord. qui per triennium seruierunt Superioribus Generalibus, canonicè electis, Lectores Iubilati, necnõ Definitores, & Custodes actuales in suis Prouincijs. Hi omnes sunt propriè Patres Prouinciæ cum titulis, honoribus, & priuilegijs Patrum cum iure subrogandi, qui debent obseruare inter se ordinem, & præcedentiam, iuxtà disposita in Constitutionibus Gener. Ord. c. 8. pag. 201. n. 4.

Subrogatio quoad Diffinitores Generales.

3 SI contingat aliquem ex Definitoribus Generalibus vita, vel officio defungi, loco ipsius subrogetur alius ex eadem natione ex his, qui fuerunt Procuratores, vel Commissarij Romanæ Curiæ, vel Definitores Generales, seruata ad inuicem antiquitate, qui vocem habeat in Prouincia sua, & in Comitijs Generalibus; Si

vero nullus talis fuerit, subrogetur Minister, seù Vicarius Prouincialis Prouinciæ, ex qua erat Definitor defunctus. In Constitutionibus Ordinis c.8.pag.178.n.13.

Si verò in vacantia Definitoris Generalis contingat, quod in Prou incia propria sit Exdefinitor Generalis, & extra Prouinciam, si alius antiquior in iure subrogandi, iste antiquior præferendus est propter præcedentiam, dummodo sit eiusdem Nationis. Ibid.n.14.

Insuper in casu vacantiæ Definitoris Generaralis de Obseruantia debet semper subrogari Pater dignior nationis de Obseruantia; Pro Reformatis autem, non subrogentur nisi Reformati, seruato semper iure nationis, prout sancitum fuit in congressu Generali Discretorum, & Patrum Ordinis Romæ peracto in Conuentu Sancti Francisci Transtyberim. Die 17.Nouembris 1649. In Regesto Patris Procuratoris Reform. fol.113.

Ea propter aduertendum est, quod tota Familia Cismontana diuiditur in tres Nationes, nam Prouinciæ Lombardiæ vna cum Prouincia Romana constituunt vnam Nationem, Prouinciæ vtriusque Regni Neapolis, & Siciliæ, alteram. Prouinciæ Vltramarinæ constituunt tertiam Nationem; Igitur seruato semper iure Nationis facienda est subrogatio.

Quoad subrogationes Definitorum Generalium, quæ debent fieri ob absentiam actualium Definitorum in Capitulo Generali, declaramus, & præcipimus (iuxtà Constitutiones Romanas) quod

quod illa ſubrogatio non eſt facienda ad arbitriũ vniuſcuiuſque extra Generale Capitulum, in Natione, vel Prouincia Definitoris Generalis, ire non valentis, ſed in ipſo Generali Capitulo fieri debet, vbi noſcitur vacare munus Definitoris, ex Vocalibus præſentibus, qui iure Vocalium conuenerunt; Intra Prouincias enim, vel intra Nationes, ſubrogationes fiunt Definitorum, tam Generalium, quàm Prouincialium, per veras vacantias officiorum dumtaxat, non tamen per abſentias. Ibid. pag. 179. num. 15. Itaque quicumq; Exdefinitor Generalis tentauerit deinceps venire ad Capitulum Generale, prætextu ſubrogationis Definitoris Generalis actualis, non venientis, aut ſpe affectæ ſubrogationis conſequendæ, excludatur à Capitulo, tamquam illegitimus Vocalis, perdat iùs ſubrogationis per vnum annũ, & puniatur pœnis decretis contra illos, qui diſcedunt à Prouincia, ſine licentia Superiorum. Ibid. num. 17.

In ſubſtitutione igitur Definitorum Generalium abſentium, hic ordo ſeruandus eſt, quod primò ſubſtituatur, qui fuerit Procurator, aut Commiſſarius Romanæ Curiæ: Exdefinitor Generalis nationis, ſi contingat ibi actu adeſſe, vt Vocalis: Si iſti abſint, ſubſtituatur Miniſter, aut Vicarius, aut Commiſſarius Prouincialis Prouinciæ, ex qua eſt Definitor abſens: Si verò iſti abſint, Cuſtos eiuſdem Prouinciæ debet ſubſtitui per præſentem Conſtit. Ibidem pag. 179. num. 18. Cuſtos ſubrogatus in Capitulo Generali, loco Definitoris Generalis abſentis ſuæ Prouinciæ,

gaudeat prærogatiuas Patrum, quoad Paternitatem, & præcedentiam dumtaxat, nō verò quoad ius subrogationis,quod habent,qui fuerunt Prouinciales, & alij Patres.Ibid.pag.180.n.19.

Declarat Capitulum Generale, quod subrogatio semper debeatur digniori, dummodo Pater subrogandus, non sit perpetuò impeditus, pro vtraque Familia. Rom.1662.

Subrogatio quòad Definitores Prouinciales.

4 IN absentia Definitoris legitimè impediti, dignior Pater subrogetur, etiamsi sit actu Guardianus, qui huiusmodi Guardianatus munus exercebit vsque ad nouam electionem Guardianorum Congregationis intermediæ immediatæ, vel Capituli Prouincialis; Et si nullus fuerit Pater ex supradictis, subrogari debent Excustodes, & Exdefinitores etiam inter Reformatos,& illis deficientibus, subrogetur Guardianus principalioris Conuentus Prouinciæ. Rom.1642. Sacra Congreg.Episcoporum,& Regular.1655.Tolet.1658. In Constitut. Ord. cap.8. §.39. pag.197. num.2.

Si præsentia alicuius ex Definitoribus, infra octo dies haberi non possit, vel si Definitor aliquis moriatur, vel officium quocumque modo vacauerit, fiat semper subrogatio in persona Patris dignioris, dummodò à præcedenti subrogatione, per biennium vacauerit. Subrogatus autē si per biennium integrum in officio perstiterit,in sequenti Capitulo Definitor eligi non possit. Ad

tollen-

tollendas autē æquiuocationes, declaratur, quod subrogatio Definitoris propriè fit in casu realis vacantiæ: In absentia tamen non dicitur propriè subrogatio, sed substitutio. Ibid.n.3.

Lectores iubilati, quamuis non assumantur per electionem, tamen iure Iubilationis poterunt subrogari. Ibid.pag.198.num.

Ad subrogandum in vacantijs non est attendendum ad annos vacationis; subrogari enim potest, quin sit impletum tempus vacantiæ, ad præscriptum Constitutionum Ordinis. Ibidem pag.212.n.11.

Quando quatuor Definitores præsentes possunt omnes adesse electionibus, & aliqui nolunt conuenire sub aliquo prætextu Sac. Congregatio Episcoporum, & Regulariū in vna Mediolanen. pro Reformatis strictioris Oseruantiæ, censuit casum propositum non comprehendi sub dispositione Constitutionum Reformatorum cap. 8. num.51. quoad prætensam subrogationem. Die 6. Augusti 1655. Et ideò nullam fieri debere subrogationem, sed procedere ad electionem, prout actum fuit in illa Prouincia.

In Reg. fol.197.

Syndicus, siuè Procurator.

SVMMARIVM.

Gaudent priuilegio exemptionis fori, & solum conueniri possunt coram Iudicibus Conseruatoribus. num.1.

Quod quidem priuilegium confirmatur per Decreta Sacrarum Congregationum. num. 2.

Vni tantùm Procuratori pro quolibet Conuentu extenditur priuilegium. num. 3.

De modo, quo Fratres, & Superiores cum Procuratoribus se habere debent. num. 4.

1 SYndici,& Procuratores Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ Sancti Francisci, ac Monialium S. Claræ gaudent priuilegio exemptionis fori, & solum conueniri possunt coram Iudicibus Conseruatoribus illorum Conuentuũ, quorum Syndici, aut Procuratores fuerint ex concessione Clementis Papæ Septimi. Dum considerамus &c. quod quidem priuilegium adamussim obseruatur in Statu Ecclesiastico, prout conspicitur in folio, in Typographia Reuerendæ Cam. Apostolicæ Romæ impresso, vna cum tribus Decretis, pro obseruantia Bullæ, relatis etiam in compendio Turani. Quibus addo responsionem sequentem, videlicet.

Foris.

All'Illustre, e Molto Reuerendo come Fratello il Sig. Gouernatore di Campagna.

Frosinone.

Intus.

Illustre, e Molto Reuerendo come Fratello.

2 *MEntre nella deputatione di Sindico del Conuento di S. Francesco di Sezze, fatta in persona di Leonardo Neri, si sia seruata la forma della Bolla di Clemente Settimo, V. S. farà, che egli goda del priuilegio, e non sia astretto all'essercitio della carica di*

Depo-

Depositaria, per la quale è stato imbossolato in quella Terra, e Dio la prosperi. Roma 7. Luglio 1660.

Come Fratello.

F. Card. Chigi.

Cesare Rasponi Secr.

In Regesto fol. 372.

3 Verum tamen obseruare debent Superiores, quod Bulla concedit priuilegia fori, vni tantùm Procuratori illius loci, in cuius Territorio situs est Conuentus, & non alijs diuersorum locorum, quamuis nominentur Procuratores Fratrum, quod obseruari mandauit prædicta Congregatio de Bono Regimine die 27. Nouembris 1650. Ea propter non debent concedere Patentes Procuræ cum priuilegio fori pluribus Benefactoribus pro eodem Conuentu, cùm sit contra mentem Bullæ. & Priuilegij.

De modo, quo Fratres, & Superiores cum Procuratoribus se habere debent.

FRatrum Procuratores, siuè Syndici, cùm ad recipiendas, & expendendas pecunias, pro eis depositas, & deputatas, non ipsorum Fratrum, sed Sanctæ Sedis Apostolicæ auctoritate instituātur, nullo modo interposita persona, aut esse, aut dici possunt; nam interposita persona dicitur, quæ priuata Fratrum auctoritate, siuè temeritate potiùs instruitur, ideò in receptione, & dispensatione cuiuslibet eleemosynæ pecuniariæ, Procuratoris huiusmodi opera vti, non est contra puritatem Regulæ, sed magis secundum pu-

riorem eius obseruantiam.

Verumtamen vt ipsorum Procuratorum opera, Fratres, eorumque Superiores licita, & tuta conscientia vti possint, & valeant, hæc exactè, & diligentèr seruanda sunt.

In primis Procuratores admoneri debēt, quod omnis eleemosyna pecuniaria, oblata, procurata, vel relicta Fratribus, quoad proprietatem, & dominium ad Sāctam Romanam Ecclesiam pertinet, vel donec in vsus Fratrum consumpta non fuerit, ad donatores ipsos.

Secundò, quod eam custodire debent, vt cùm necesse fuerit, iuxtà dantium, vel Ecclesiæ expressam, aut interpretatam voluntatem, in Fratrum necessitates expendant, quas Superiori significauerint: Caueant tamen Superiores, ne tanquam Domini pecunias expendi præcipiant, sed vt pauperes eleemosynam petentes, Syndicos rogent, vt expositis necessitatibus succurrere velint.

Tertiò, quod etiam de rebus, quas vendi, & commutari oportuerit, & pretium in necessitate Fratrum de voluntate Superioris conuerti, id nomine dantium, vel Sedis Apostolicæ faciant.

Quartò, si contingat, ad subleuandum Fratrum necessitatem, Conuentus debitis grauari, de eleemosynis, quæ Fratribus aduenerint, debita ipsa soluere, & creditoribus satisfacere poterunt.

Quintò, non existentibus apud Syndicos eleemosynis, si cogantur Fratres debita soluere, rogentur Procuratores, vt tamquam amici spirituales, ea soluere velint suas pecunias ex futuris eleec-

eleemosynis recepturi, quamuis Fratres nec mutuum accipere, nec debita ciuili obligatione cōtrahere possint; attamen dicere eis poterunt, quod de congestis eleemosynis soluere, & satisfacere conabuntur.

Demum caueant Fratres, nè computum iuridicum, tamquam Domini, à Procuratoribus exigant, sed tantummodò ad experiendam fidelitatem ipsorum, ad quam exhortandi sunt, valeant cum eis computum naturalem facere; vndè necessitas Fratrum possit etiam manifestè constare.

In Constitutionibus Generalibus Ordinis c. 4. §. 2. pag. 83.

Tertiariæ.

SVMMARIVM.

Confessarij Regulares, nisi sint admissi ad audiendas sæcularium Confessiones, non possunt audire Tertiarias. num. 1.

Gaudent priuilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitū deferunt, & sunt exemptæ à Iurisdict. Ordinarij. n. 2.

Sepeliri debent in communi sepultura Tertiariorum, sin minus in Parochiali Ecclesia. num. 3.

Superiores ad huiusmodi habitum mulieres recipere possunt, cum conditionibus requisitis. num. 4.

Tertiariæ non debent deferre velum super caput, nec pastorale, vulgò sottogola. num. 5.

Tertiariæ collegialiter viuentes, non tenentur supradictis Decretis. num. 6.

Ter-

Decretum super statu Mulierum Tertij Ordinis in priuatis Domibus degentium, illarumque admissione, ac ab Ordinario exemptione.

SAcra Congregatio Cardinalium, negotijs Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas omnes contentiones inter Episcopos, & Superiores Regularium super immunitate, & exemptione Tertiariarum, quæ in Domibus priuatis degunt, vulgò Bizzoche, seù alio quouis nomine nuncupatarum. In primis, & ante omnia in memoriam reuocat ea, quæ Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum in eandem sententiam respondit, videlicet.

1 Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum sæpiùs respondit minimè posse Sacerdotes Regulares Mulierum Tertij Ordinis, quas de pœnitentia, vel Bizzocas vocāt, confessiones sacramentales audire, nisi fuerint ab Ordinario approbati ad confessiones personarum sæcularium audiendas, quemadmodum nec posse illis Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum administrare in die Paschatis Resurrectionis Sanctissimi D.N. Iesu Christi.

2 Verùm quoad sepulturam, atque alia priuilegia, Fratres Tertiarios mantellatos, corrigiatos,

tos, aliosque similes. Ita demum Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt, priuilegijs potiri, & ab Ordinarij iurisdictione exemptos esse, si viri collegialitèr viuant, seù cum Claustralibus habitent, mulieres virginalem, seù cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur Constit. Concil. Lateranen. sub Leone Decimo, quæ habetur sess. 21 in fine. Hoc autem voto mulierum alia duo, scilicet Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinimò huiusmodi mulieres, si vitam virginalem, aut cælibem simplicitèr, expresséque vouerint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum: aut proprijs domibus, vel seorsum habitantes, supradictis priuilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarij iurisdictione frui debere, vt idem Leo posteà declarauit Constitutione edita die prima Martij 1518. An autem prædictæ qualitates in huiusmodi Tertiarijs concurrant; Ordinarij loci esse iudicium.

3 Prætereà si contingat aliquas ex prædictis Tertiarijs sine sepulturæ electione decedere, eas si decedentes ita demũ in Ecclesijs Ordinis, cuius habitum assumpserunt, si in ipsis earum communis sepultura reperiatur; sin minus in Ecclesijs Parochialibus sepeliendas esse decernit.

3 Superioribus autem Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostolica suffultis (Capuccinis exceptis) liberè mulieres ad huiusmodi habitum recipere, atque ad ipsos vestiendi eas officium pertinere: Non autem ad habitum ad-

mit-

mittendas, & recipiendas esse, nisi proba tæ vitæ, ac bonis moribus præditas, atque in ætate saltem quadraginta annorum constitutas, quæ de proprio habeant, vndè sufficientèr viuere possint, & non cum alijs viris, quàm cum consanguineis, vel affinibus in primo tantùm gradu sibi coniunctis cohabitent, & ab Ordinario loci, licentia prius impetrata, quo non alitèr eam concedat, nisi de prædictis præuio examine diligenti sibi constiterit.

5 Verùm in huiusmodi habitu concedendo, & respectiuè deferendo, omninò à velo supra caput, quod Supriettum vocant, & à pectorali, quod vulgò dicitur, Sottogola, & à patientia abstinendum esse, quinimò eas, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deferre depræhensæ fuerint, illa dimittere, etiam per censuras Ecclesiasticas ab Ordinarijs locorum compellendas esse decernit.

6 Supradictis verò Decretis Mulieres Tertij Ordinis, quę collegialitèr viuunt non cõpræhendi, quinimò eas dispositioni Constitutionis Pij Quinti æditæ Romæ anno 1566. 4. Kalen. Iulij, quæ incipit, Cura Pastoralis, &c. penitùs subiacere expresè declarant. Non obstan. quibuscumque in contrarium facientibus. Dat. Romæ 20. Decembris 1616.

Antonius Card. Saulius.

Loco ✝ Sigilli.

V. Theatin. Secr.

7 Tolerari non debet, quod Tertiariæ, licèt domi viuentes, comam nutriant, cum habitus inde-

indecentia, & scandalo populi, ità mandauit Sacra Congreg. Episcop. & Regularium die 4. Augusti 1625. Otranto, Floscul. Nicol. verbo Tertiariæ num. 9. & 10.

8 Cùm aliàs à Sacra Congregatione Episcop. & Regular. Decretum emanauerit super habitu, & qualitatibus Tertiariarum (prout supra n. 4.) in quo inter alia cauebatur, vt Superioribus Regularibus, sufficienti facultate, ad id ab hac Sancta Sede suffulti (Capuccinis exceptis) mulieres, aliàs inxtà idem Decretum qualificatas, ad Tertiariarum habitum recipere liceret.

Verùm quia Capuccini auctoritatè ab hac Sancta Sede, eorum Religioni concessa, priuari, ac propterea in inuidiam apud bonos trahi, conquerebantur, Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, eisdem Capuccinis, priuilegijs circa præmissa, eis quomodolibet competentibus, vti, & frui licere, Decreto huiusmodi non obstante, censuerunt; Dummodò Mulieres ad Tertiariarum Capuccinarum Habitum admittendæ, ad formalem, materialemque eiusdem Religionis Habitum, & seruato in reliquis omnibus eodem Decreto, admittantur. Die 31. Ianuar. 1620. Flosc. Nicolij, vbi supra, & in Regesto huius Sac. Congregationis fol. 383.

Tertiarij.

SVMMARIVM.

Viuentes in Congregatione sunt verè Religiosi, & fruuntur priuilegijs Fratrum Minorum. num. 1. *Ter-*

Tertiarij viuentes in proprijs domibus non sunt verè Religiosi, nec gaudent priuilegijs. num. 2.
Fruuntur tamen Indulgentijs Chordigeris concessis, & alijs bonis spiritualibus Ordinis Minorum. num. 3.
Tertiarij Conuentuum dummodò emittant Professionem, gaudent priuilegijs Fratrum Minorum. Formula professionis eorumdem. num. 4.

1. HViusmodi Tertiarij sunt in duplici differentia, nam alij sunt in Congregatione viuentes, suntque verè, & propriè Religiosi, tria vota essentialia profitentes, & gaudent omni exemptione à iurisdictione Ecclesiastica, fruunturque omnibus gratijs, & priuilegijs ipsorum Fratrum Minorum per Bullas Pij V. & Gregorij XIII. Hieron. Rodr. V. Tertiarij numer. 1. resol. 136.

2. Alij verò Tertiarij sunt, qui viuunt extra Congregationem in suis proprijs domibus, & hi non sunt verè, & propriè Religiosi, vtpotè qui non emittunt tria vota essentialia, eorum tamen Institutum potest dici Ordo, seù quidam modus benè viuendi ab Ecclesia approbatus. Huius Tertij Ordinis Auctor, & Institutor fuit B. Franciscus, qui licèt eius Fratribus aliquam certam Regulam non tradiderit, aliquas tamen leges circa conuersationem vtriusque hominis eis præfixit, quas in vnum collectas, & moderatas, ac in formam Regulę redactas, obseruandas tradidit, & confirmauit Nicolaus IV. & approbarunt alij Pontifices. Rodr. ibid.

3. Huiusmodi Tertiarij extra Claustra viuentes,

tes, reputantur pro merè sęcularibus, subditi in omnibus potestati sęculari, & Ecclesiasticę, vt constat ex Con stitutione Leonis X. in Concilio Lateranensi, & non gaudent priuilegijs Fratrum Minorum, nec priuilegio Canonis, si quis suadente. Sed tantùm de Indulgentijs Chordigeris concessis à Paulo V.& de alijs bonis spiritualibus totius Ordinis Minorum. Si habent sepulturã cõmunem pro huiusmodi Tertiarijs vtriusque sexus, ibi sepeliendi sunt, aliàs in Parochiali, sicut cæteri sæculares, provt in præfato Decreto num. 3. decisum est.

4. Demùm ex Decreto Concilij Lateranen. sub Leone X. supra relato, & ex Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, Tertiarii viuentes, seruientes,& habitantes cum Claustralibus gaudent eorum priuilegijs, dummodò professionem emittant; Cuius formula est:

IO Frà N. faccio voto, e prometto à Dio Onnipotente, & alla B.Vergine Maria, & al Beato Francesco, & à tutti i Santi, & à Voi Padre tutto il tempo della mia vita osseruare la Regola de'Frati di Penitenza, dalla Santità di Papa Nicolò Quarto confermata, osse[illegible]do tutti li Comandamenti Diuini, e sodisface[illegible] alle transgressioni, che contro questo modo di viuere cõmetterò, ogni volta che perciò sarò dimandato dal mio Visitatore.

All'hora quello, che lo riceue dica.

ET io, se questo osseruarai, da parte di Dio Onnipotente, ti prometto vita eterna. Amen.

Reliqua, quæ pertinent ad sepulturam Tertiariorum, vide supra V. Exequiæ, num.6.

Decretum de exemptione Tertiariorum, ac Tertiariarum à Iurisdictione Ordinarij.

5. SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, respondit Fratres Tertiarios mantellatos, corrigiatos, aliosque similes, ità demùm Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum assumpserunt, priuilegijs potiri, & ab Ordinarij Iurisdictione exemptos esse, si viri collegialitèr viuant, seù cum Claustralibus habitent, & mulieres virginalem, seù cælibem, aut castam vidualem, expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur in Constitutione Concilij Lateranensis sub Leone X. quæ habetur sess.11. in fine. Hoc autem voto mulierum, alia duo, scilicèt Paupertatis, & Obedientiæ nequaquam includi, quinimò huiusmodi mulieres si vitam virginalem, aut cælibem simplicitèr, expresèque vouerint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum, aut proprijs domibus, vel seorsim habitantes, supradictis Priuilegijs Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habi-

habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarij Iurisdictione frui, & debere, quemadmodũ idem Leo postea declarauit Constitutione edita. Die 1. Martij 1518. Quod si Fratres, Sororesque Tertij Ordinis, quid ampliùs prætendant, vigore consuetudinis, posse Ius suum prosequi in Iudicio ordinario.

Transitus.

SVMMARIVM.

Transitus ab Obseruantia ad Reformationem, & è conuerso, quomodo faciendus. num.1.

Adducuntur iura Pontificia. num.2.

Transeuntes fruuntur loco, & præcedentia. num. 3.

Bulla Gregorij XV. onerosa &c. in materia de transitu, est abrogata. num.4.

Circa annum deliberationis quid agendum. num. 5.

Duo præcauenda circa Decretum. num. 6.

Pro reditu Reformati ab Obseruantia primo anno, nondum expleto, requiritur facultas Protectoris. num. 7.

Expleto primo anno, id facere debent in Capitulo Prouinciali, & exponere se ad annum deliberationis, sicut cæteri transeuntes. num.8.

Fratres Tertij Ordinis, quomodo recipiendi? ac etiam Fratres Conuentuales. num.9. & 10.

Denique in transitu ad arctiorem, debet prius constare de beneplacito recipientis. num. 11.

1. Circa Transitum Fratrum ab Obseruantia ad Reformationem, & è conuerso; obseruan-

seruandum, quod Praxis Curiæ Romanæ talis est videlicèt, quod huiusmodi Transitus ab Obseruantia fiat in Capitulo, aut Congregatione, de licentia vtriusque Prouincialis, vel Ministri Generalis. Transitus verò à Reformatione debet quidem fieri in Capitulo, aut Congregatione, sed de cōsensu tantùm Ministri Prouincialis, ac Definitorij Reformatorum, provt in Bullis Pauli Quinti, & Vrbani Octaui, quarum tenores sunt, videlicèt.

2. Paulus Papa V. &c. Postulat Apostolici muneris ratio &c. & infrà §. 6.

Rursùs, quotiescumque aliquis ex Fratribus Reformatis ob infirmitatem, vel aliam legitimā causam à Reformatione exire, & ad Familiam transire voluerit, in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali, de consensu Custodis, & maioris partis Vocalium Custodiæ illi concedatur. Et eorumdem consensu, necnon Ministri Prouinciæ, Fratres de Familia ad Reformationem poterunt migrare. In Bullario Cherub.to.3.pag.218. Hîc aduertendum, quod illa verba (& maioris partis Vocalium Custodiæ) loquuntur de Patribus Definitorij, provt vsus semper recepit, & nō de Vocalibus Capituli Prouincialis, quia si simplicitèr intelligerentur, provt sonant, sequeretur, quod in Congregatione intermedia, in qua non concurrunt Vocales, non posset fieri transitus, quod non est dicendum.

Vrbanus verò VIII. Iniuncti nobis &c. §. 16. Quodque Reformati prædicti possint etiam transire ad Obseruantes, ex causis in Constit. fel. rec. Pau-

Pauli V. hac super re emanata, expressis. Et sic transeuntes, nequeant ab Obseruantibus reijci, earumdem tenore præsentium statuimus, volumus, & ordinamus. Die 12. Maij 1639.

Deindè per aliam Constitutionem, quæ incipit, Religiosos viros &c. infrà. Ad hæc, vt de cætero Fratribus de Familia nuncupatis, dicti Ordinis, transitus ad Fratres Reformatos eiusdē Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seù Congregationibus Prouincialibus, cum consensu vtriusque Ministri Prouincialis, vel Ministri Generalis, & quoad eos, qui à Fratribus Reformatis huiusmodi, ad illos de Familia transire voluerint, fel. record. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri, ac nostrarum in simili forma Breuis hac super re aliàs emanatarum literarum forma omninó seruetur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

3. Hæc sunt iura Apostolica pro Fratribus, ab vna ad aliam Familiam, transeuntibus ordinata, quibus contrariari non potest: & sic transeuntes, in sua quisque Prouincia, fruuntur loco, antianitate, præcedentia, ac præeminentia etiam in iure subrogandi, si fuerint Patres Prouinciæ, quia inter vtramque familiam non admittitur diuisio Prouinciæ, quamuis moderetur à diuersis Prouincialibus; mandauit enim Vrbanus Octauus, Iniuncti nobis &c. §.3. Quod Custodiæ Reformatæ in Prouincias erectæ, retineant proprium nomen, addito solummodò quod sint Reformatæ.

 4. Igi-

4. Igitur huiusmodi praxis obseruanda est circa transitum, & non est attendenda Constitutio Gregorij Decimiquinti, Onerosa &c. die prima Septembris 1621. edita, pro bono regimine Reformatorum, quia reuocata est ab Vrbano Octauo (maximè §. 2. vbi ait, quod Reformati non habeant ampliús aliquam dignitatem, seu officiũ inter Fratres de Familia) Romanus Pontifex, Anno primo. Et §.3. & 4. vbi ait, quod Fratres de Familia transeuntes ad Reformatos, non possint habere aliquod officium, seu dignitatem, nisi per sex annos, inter eos permanserint, & quod Reformati transeuntes ad Familiam, adducant rationes in Capitulo, seu Congregatione, propter quas velint ad Familiam transire, quibus assignetur annus ad deliberandum, quo elapso, præcludatur eis transitus. Quæ omnia fuere abrogata ab eodem Vrbano Octauo, in præfatis Constitutionibus Iniuncti nobis, & Religiosos viros, ac etiam à Congregatione deputata super statu Regularium 1628.

Circa annum deliberationis.

5. SAcra Congregatio á Sanctiss. D. N. Vrbano Consultationibus Fratrum Minorum de Obseruantia S. Francisci Cismontanæ Familiæ præposita, censuit.

Vt qui ad Reformationem transierit, annum vnum à die suæ receptionis computandum, ad deliberandum habeat, an in illo statu velit remanere, quo anno expleto, Superior Reformatorum,

rum, Custos videlicèt, vel Prouincialis ad Conuentum, in quo dictus Frater de Familia commoratur, se transferat, ibique simplicem informationem à Guardiano, vel alio Superiore locali à Discretis Conuentus, & ab aliquo Patre principaliori, vel antiquiori, qui ibi reperiatur, fidelitèr capiat, de vita, & moribus supradicti Fratris, & si cognouerit eum benè vixisse, ac statui, & professioni Reformatorum se conformasse, ipsũ ad Reformationem incorporatum declaret, & huiusmodi incorporationem in libro Custodiæ diligentèr notet.

Quod si id per se ipsum personalitèr facere nequeat, alium substituat, qui id exequatur, dummodò non sit de Familia illius Conuentus, in quo Frater in Reformatione incorporandus, reperitur. Romæ 14. Iunij 1628.

F. A. Card. S. Honuphrij.

Loco † Sigilli.

P. Fagnanus Secret.

In hoc Decreto, duo prænotanda sunt, primũ quod Annus deliberationis fiat in vno tantùm Conuentu. Secundum, quod si Frater non admittatur ad Reformationem, vel si spontè retrocedere velit, non indiget alia facultate, quam Prouincialis Reformati, qui eum ad Ministrum de Obseruantia remittere debet, sic declarauit Dominus Fagnanus hoc anno 1663. 10. Augusti.

7. In transitu verò Fratris Strictioris Obseruantiæ ad Familiam non præscribitur annus deliberationis, quapropter si anno nondum expleto voluerit redire ad Reformationem, indiget

Nn 3 maio-

maiori facultate, quia habetur quodãmodo pro admiſſo, prout in ſequenti exemplo.

Eſſendo paſſato dalla Riforma alla Fameglia con la debita licenza, il P. Conſtantino da Voghera della Prouincia di S. Diego, volendo far ritorno alla Riforma, prima che foſſe compito l'anno, ne diede memoriale al Reuerendiſs. Commiſſario Generale P. Benigno da Genoua, il quale d'autorità dell' Eminentiſs. noſtro Protettore il Sig. Card. Barberino, lo reincorporò alla medeſima Riforma. Die 30. Ianuarij 1642. In Regeſto Sac. Congr. Reg. fol. 164. At expleto primo anno, ſi tentat redire ad Reformationem, id facere debet in Capitulo, aut Congregatione Prouinciali, & exponere ſe ad annum deliberationis, ſicut, & cæteri tranſeuntes, prout ſupra dictum eſt.

Fratres Tertij Ordinis.

9. FRater Paulus á Palo Tertij Ordinis petijt trãſire ad Fratres Minores Regularis Obſeruantiæ, & Sacra Congregatio remiſit illum ad Reformatos, prout in ſequenti Decreto.

Eminentiſſimi, e Reuerendiſſimi Signori.

Frà Paolo di Palo del Terzo Ordine di S. Franceſco della Prouincia di S. Angelo Gargano, e Napoli, doue al preſente habita; eſpone humilmente all' EE. VV. come deſidera per maggior ſua deuotione paſſare ad vna Religione più ſtretta, però ſupplica humilmente l'EE. VV. à de-

guarſi

gnarsi farli gratia di concederli licenza di passare alli Padri Minori Osseruanti di S. Francesco nel Monastero di Santa Maria de la Noua di Napoli, doue spera cō maggior feruore seruire à S.D.M. Che &c. Quas Deus &c.

Sacra Congregatio Cardinalium negocijs Regularium præposita, Procuratoris Generalis Ordinis huiusmodi, relatione, & consensu attentis, censuit Oratori facultatem dumtaxat esse concedendam transeundi ad Fratres Strictioris Obseruantię S. Francisci, provt præsentis Decreti virtute concedit; dummodò idem Orator melioris vitæ feruore sit ductus, non autem alicuius criminis perpetrati pœnam euasurus, beneuolos inueniat receptores, coram Prouinciali, & Diffinitoribus Prouinciæ suæ se sistat, & coram eis (Prouinciali Capitulo non expectato) ser:seru.incumbentia probet; & vbi opus fuerit, seruetur forma præscripta in Constitutione fel. record. Sixti V. super transitu huiusmodi edita, vtaturque præsenti gratia intra duorum mensium spatium, aliàs nulla sit ipso facto. Romæ die 7. Decembris 1629.

Fr. Antonius Card. S.Honuphrij.

In Regesto huius Congreg. fol. 127.

Fratres Conuentuales.

10. Minores Conuentuales possunt transire ad Obseruantes, & Reformatos, dummodò beneuolos inueniant receptores, & faciant Nouitiatum, iuxtà Iuris communis dispo-

sitionem, in cap. Licèt de Regularibus, petita prius licentia, etiam non obtenta Superioris Generalis, vel Prouincialis. H. Rodr. de Transitu ad aliam Religionem, num. 55. & 57. In Constitut. Generalibus Ordin. pag. 37. num. 23.

Transitus vlterius non conceditur ad arctiorem Religionem, nisi prius Superiori legitimè constiterit, Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tuncque Regularis recta via se transferat ad arctiorem. Sacra Congreg. Concilij in Decretis de Regularibus eiectis, & Apostatis §. 3. Die 21. Septembris 1624.

Vacantia.

SVMMARIVM.

De tempore, quo durare debent officiorum vacantiæ in Ordine nostro. num. 1.

De officijs, in quibus non intercedi tur tempus vacationis. num. 2.

In Prouincijs strictioribus dispensatur tempus sexennij in electionibus. num. 3.

Duo Prouinciales fuerunt reelecti, expleto tantum triennio. num. 4.

Responsiones Sacræ Congregationis pertinentes ad vacantiam officiorum, videlicet.

1 *Quod Exprouinciales, nisi expleto triennio vacationis non possint eligi in Vicarios, aut Commissarios Prouinciales.*

2 *Quod renunciationes Patrum non fiant, nisi cum expres-*

pressione causæ à Definitorio approbandæ.

3 *In casu suspicionis Definitorum, quando est proferenda sententia, seruetur ius commune. num. 5.*

De tempore, quo durare debent Officiorum vacantiæ.

1 VT Minister Generalis possit eligi in Ministrum, aut Commissarium Generalem debet vacare per sexdecim annos.

Vicarius Generalis, qui minus biennio functus est officio Vicariatus, nullum priuilegium habebit, eligi tamen poterit in Ministrum, & Commissarium Generalem.

Commissarius Generalis Familiæ eligi non potest in Ministrum Generalem, nisi per sexdecim annos vacauerit,

Vicecommissarius Generalis si biennio functus est officio suo, gaudet priuilegijs Patrum Ordinis, & Discretorum Familiæ.

Si verò minus biennio exercuerit officium Vicecommissariatus Generalis Familiæ, nullum priuilegium habebit; eligi tamen poterit in Ministrum, & Vicarium Generalem Ordinis.

Procurator, & Commissarius Romanæ Curiæ non possunt continuare in suo officio, nec eligi in Ministros, aut Commissarios Generales, nisi per sexdecim annos vacauerint: Sicut etiam Secretarij Generales Ordinis, iuxtà Breue Vrbani Octaui.

Ministri Prouinciales non possunt reeligi in Ministros, nisi per sexennium vacent, numerandum

dum ab expletione officij,neque in Vicarios Prouinciales, nisi triennio vacauerit.

Sexennium huius vacantiæ non est physicum, sed morale,itaut duæ electiones Ministri Prouincialis interueniant ab absolutione sui officij,etiãsi intra quinquennium fiant.

Custodes, & Definitores necessariò vacare debent per sexennium, vt dictum est, eodem modo computandum.

Definitor subrogatus, biennio durans, nisi sexennio vacet, non potest eligi in Definitorem; si verò minus biennio subrogationis, & aliàs sit extrà sexennium, eligi poterit.

Guardiani necessariò vacare debent per vnum annum; si in Capitulis creantur, durant à Capitulo in Capitulum, si extrà Capitulum fiant, solùm per triennium physicè durant.

Reeligi non possunt Guardiani, etiam in alio Conuentu, nisi vacauerint per annum, alitèr electio erit nulla,reuocata quacumque Constitutione,qui quidem annus non minor decem, aut vndecim mensium sit.

Non poterit Guardianus remanere Præses in capite eiusdem Conuentus, vbi fuit Guardianus.

Confessores, & Vicarij Monialium non possint durare vltrà triennium in eodem Conuentu; nec denuò institui possint, nisi triennio vacauerint.

Inseruire officijs, quibuscumque per interim, & Vicariatum tam paruo tempore,quo non perueniatur ad gaudendum priuilegijs officiorum, non impedit electionem ad idem, vel simile officium,

cium,

cium, quia si administratio officij non proficit inseruienti, idem est parum inseruire, ac nihil inseruire. In Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 8. pag. 211.

De officijs, in quibus non interceditur tempus vacationis.

1 MInistri Prouinciales in Capitulis, in quibus complent officium, possunt eligi in Custodes Vocales, quod vetitum non est.

2 Custodes Vocales immediatè eligi possunt in Prouinciales, aut Guardianos. Definitores in Capitulo, in quo explent Definitoriatum, possunt eligi in Custodes, aut Prouinciales absque vlla vacatione, quia nulla adest prohibitio. Tolet. 1658.

3 Obseruandum est, quod in Prouincijs strictioribus, in quibus non reperiuntur saltem septem Fratres, inter quos electio cadere valeat, possunt etiam reeligi reliqui, qui per solum triennium vacauerint, prout in sequenti Decreto, videlicet.

Cùm à Sacra Congregatione S. R. E. Cardinalium negocijs, & Consultationibus Episcoporũ, & Regularium præposita sub die 2. Iunij 1651. fuerit declaratum Vacationem sex annorum in officijs Ministri Prouincialis, Custodis, & Definitoris Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, aliàs à sanct. mem. Greg. XV. statutam in suo Breui emanato sub die 22. Febr. 1622. Intelligendam esse à die expleti officij, ne propte-

rea

reà in Prouincijs Strictioribus, in quibus ex Constitutionibus Ordinis duodecim dumtaxat Fratres assignantur, ex quibus Custos, & Definitores actuales sunt eligendi, electiones huiusmodi adeò arctatæ remaneant, vt sufficiens numerus minimè supersit ad eas, qua par est libertate peragendas.

Eadem Sacra Congregatio, instante Commissario Generali eiusdem Ordinis decreuit, vt quotiescumque supradictis Fratribus, alijsque altioris Ordinis, quibus vigore earundem Constitutionum, ius passiuum ad electionem competit, non supersunt saltem septem, inter quos electio cadere valeat, eo casu, possint etiam eligi reliqui, qui per solum triennium vacauerint. Dat. Romæ die 24. Ianuar. 1653.

M. Card. Ginettus.

Loco † Sigilli.

M. Albericus Secr.

In Regesto huius Congr. fol. 188.

4 Adest Decretum Sac. Cong. Concilij Tridentini sub die 29. Ianuarij 1627. Quod Regularis Minorum de Obseruantia possit reeligi in Prouincialem, sexennio nondum exacto, in aliena Prouincia, prout in Regesto huius Congreg. fol. 45.

Adest & alia dispensatio inusitata reelectionis in Ministrum Prouincialem Patris Innocentij à Bussolengo, Prouinciæ Sancti Antonij, expleto tantùm triennio vacantiæ. In Collectanea Decretorum par. 5. fol. 12.

Respons

Responsiones Sacræ Congregationis pertinentes ad Vacantiam Officiorum.

5 SAcra Congreg. Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negocijs,& consultationibus Regularium præposita, visis infrascriptis dubijs per Ministrum Generalem Ordinis Minorum S. Francisci, tenoris sequentis, videlicet.

Primò. Summi Pontifices, & præcipuè Paulus IV.& Gregorius XIII. vt certum officiorum in Religione tempus stabilirent eorum perpetuitatem penitùs sustulerunt, sed frustrà; Prouinciales enim exacto sui ministerij triennio, si contingat successorem discedere à Prouincia, vel è viuis excedere, in Commissarios, seù Vicarios Prouinciales sese assumi procurant, tametsi ad sexennium dignitatibus vacare deberent, atque adeó non desunt, qui in octo annos, & vltra Ministri, vel Vicarij, aut Commissarij, Prouincialis titulo Prælaturam extendunt; Constitutionum verba pro suo libito interpretantes. Quare vt huiusmodi continuatio euitetur, supplicantur EE.VV. decernere, an, & quanto tempore vacare debeant Ministri, antequam in Vicarios, seù Commissarios,Prouinciales,Vicarij in Ministros, & Vicarij in Commissarios,seù Vicarios Prouinciales eligi possint, vbi dictum munus per duos annos obierint.

Secundò, in quadam Hispaniæ Prouincia, vltimus Prouinciæ Pater, qui vigore Bullæ sa. me. Vrbani Octaui ingrediendi Definitorij faculta-

tem

tem habet, intrare tamen recusauit, cùm in finē, vt Patri sibi in primis charo (cuius erat in aliorum defectum subrogari) ad honorem sterneret viam. Defuncto pauló post ex Definitoribus vno, idem Prouinciæ Pater, qui suis iuribus renunciauerat, in vacantis locum admitti præsumpsit. Quæritur, an is, qui renunciauit, tamquam modernus Prouinciæ Pater subintrare valeat in locum deficientis, cùm dubitari possit de collusione?

Tertiò, nonnulli Prouinciales eo dominij, & auctoritatis deuenerunt in suis Prouincijs, vt in Definitores suis tātummodò functionibus adhærentes, & plerumque malæ notæ Religiosos, eligendos curent. Vndè consequitur, quod quando in actu Visitationis, errores, & defectus, siue in Ministro, siue in aliquo ex Definitoribus, vel eorum amicis deteguntur, ad debitas pœnas, & punitionem non procedatur, cum ipsorummet Definitorum sit, causas iudicare. Propterea EE. VV. declarare dignentur. An stante diffidentia Iudicū possit Generalis addere Diffinitorio quatuor, vel sex eiusdem, vel alterius Prouinciæ approbatos Patres, qui sint Coniudices in causis talitèr inquisitorum, vel potiùs ad eradicandos huiusmodi abusus excludere à voce passiua Religiosos, grauissimis de causis inquisitos: quamuis nondum per sententiam damnatos. Eisdem examinatis, & maturè perpensis.

Respondit ad primum. *Neque Vicarium Prouincialem in Ministrum, neque Ministrum in Vicarium, vel Commissarium Prouincialem, neque Vicarium in* Com-

Commissarium, aut Vicarium Prouincialem eligi posse, nisi saltem per integrum triennium ab huiusmodi officijs vacauerit, aliter electos, cessare debere à notificatione præsentium.

Ad secundum. *Cessiones, seù renunciationes fieri non posse, nisi cum expressione causæ a Definitorio cognoscendæ, & approbandæ. Causa autem semel admissa, eaque durante, ad huiusmodi officia, neque per electionem, neque per subrogationem, aut quamcumq; aliam viam resignantes, seù cedentes assumi posse, aut munia prædicta exercere.*

Ad tertium. *Tàm in casu suspicionis Iudicũ (quando est proferenda sententia) quàm in casu publicæ diffamationis Inquisitorum, iuxtà cap. 4. de Accus. (quando causa ante electiones expediri non potest) procedendum esse secundum dispositionem Iuris communis, vbi Constitutio particularis eiusdem Ordinis non prouideat. Romæ* 20. *Nouembris* 1645.

M. Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

H. Archiepisc. Patracen. Secr.

In Regesto fol. 343.

Vicarius Generalis.

SVMMARIVM.

Decedente Ministro Generali è vita, Vicarij Generales durare debent vsque ad nouam electionem.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

PEr la morte del Generale dell'Ordine de' Minori di San Francesco si dubita se la deputatione

tione fatta da lui delli Vicarij Generali, così dell' Offeruanza, come della Riforma Cifmontana, fia fpirata; & hauendo i medefimi, conforme alle Coftitutioni, deputato Commiffarij, e Viũtatori nelle Prouincie, che à Pafqua douranno eleggere nuouo Prouinciale, vengono alcuni di quefti ricufati da i Padri delle medefime Prouincie fotto pretefto di difetto di giurifdittione; e perche fe bene le Coftitutioni generali non prouecdono efpreffamente à quefto cafo, nondimeno la confuetudine ammette, che continuino à gouernare, finche fia fatta l'elettione del nuouo Vicario Generale di tutto l'Ordine, acciò la Religione non refti fenza capo. Il Procurator Generale fupplica l'EE.VV.à farne la dichiaratione opportuna con fuo Decreto. Che il tutto, &c. Quas Deus, &c.

Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negocijs, & confultationibus Epifcoporum, & Regularium præpofita, inhærendo prædictæ confuetudini ftatuit, ac decreuit eiufdem Vicarios Generales Cifmontanæ Familiæ continuare debere in fuis officijs vfque ad nouam electionem Vicarij Generalis Ordinis, contrarijs quibufcumque non obftantibus. Romæ hac die quarta Decembris 1648.

M.Card.Ginettus.

Loco † figilli.

H.Archiep.Patracen.Secr.

Vica-

Vicarius Prouincialis.

SVMMARIVM.

Prouinciali in officio decedenti, quid agendum. numero 1. & 2.
Conuocentur Patres Definitorij à Patre digniore. num. 3.
Qui, si fraude electionem retardet, puniatur. num. 4.
Pater dignior præsideat electioni. num. 5.
Consulat prius Generalem. num. 6.
Si sit Definitor, non potest renunciare Definitoriatum, nisi post electionem. num. 7.
Vicarius Prouincialis durans per biennium, est Pater, & non potest eligi in Prouincialem. num. 8.
Vicarius Prouincialis durat vsque ad Capitulum. numero 9.
Quid agendum, si Prouincialis moriatur primo anno sui officij. num. 10.
In Vicarium Prouincialem non reeligatur, qui per triennium non vacauerit. num. 11.
Vicarius Prouincialis vltra tempus Capituli protendi non potest. num. 12.

1 SI Minister Prouincialis in officio moriatur, Guardianus Conuentus, vbi cum decedere contigerit, vnà cum Secretario illius, scripturas ad Prouinciam spectantes in Inuentaria referat, ac minori sigillo Prouinciæ munitas, ad digniorem Prouinciæ Patrem, cum scilicet, qui primum locum vindicat, cum Prouinciæ sigillis fideliter deferat, qui acceptas scripturas simul cum eis

recognoſcat. Salm. cap.8. Valliſol. 1593. Rom. 1639.

2 Si verò intra terminos communes duorum Conuentuum, Miniſtrum mori contigerit, Guardianus eius loci, qui aut antiquitate, aut aliqua ratione dignior habebitur, ſupra ordinata præſtabit. Valliſolet. 1593.

3 Dignior verò Pater ſine dilatione vlla, debet conuocare omnes Patres, qui ſunt de corpore Definitorij, & non alios, ad Conuentum, qui ſint in corde Prouinciæ, vel ad illum, in quo electio poſſit fieri ſecundum Conſtitutiones Ordinis. Rom. 1651.

4 Si verò dignior Pater fraude retardet electionem, præſenti Conſtitutione priuatur per ſexennium, iure Patris Prouinciæ, & omnibus prærogatiuis annexis illi dignitati. Rom. 1651.

5 Pater dignior, qui tenet ſigilla, debet in electione præſidere cum voce actiua, & paſſiua (ſi aliàs non eſt inhabilitatus alio iure) loco ipſius Præſidentis, non eſt ſubrogandus alius Pater; nam ipſe exercet officium dignioris. Rom. 1651.

6 Non eſt tamen celebranda electio Vicarij Prouincialis, quin prius Superior Generalis moneatur, ſi contingat adeſſe in ſpatio trium Dietarum, hoc eſt triginta leucarum computandarum à confinibus Prouinciæ, vbi vacantia contingit; ſi verò longius diſtet, non eſt conſulendus Superior Generalis. 1651.

7 Si primus Pater Prouinciæ, etiam inter Reformatos, ſit Definitor, & ei ob mortem, vel renunciationem Miniſtri Prouincialis, vel quacũque

quę alia causa, sigilla Prouinciæ succedant, non poterit renunciare Definitoriatum, ad effectum conuocandi electores, sed benè poterit post electionem Vicarij Prouincialis. Tolet. 1658.

8 Vicarij Prouinciales, qui per biennium completum in officio steterint. Patrum Prouinciæ priuilegium, & præcedentiam habeant, eos tamen subsequantur, qui Ministri Prouinciales extiterunt. Absoluto tamen Vicariatus officio, in Prouinciales, vel in Vicarios Prouinciales duraturos triennio, nonnisi post triennium eligi possunt; qui verò per biennium integrum non steterunt in officio, nullo gaudent priuilegio, sed absque vllo vacationis interstitio, in Ministros Prouinciales eligi poterunt. Rom. 1639. Rom. 1671.

9 Is, qui mortuo Prouinciali, vel quolibet euentu, in Vicarium Prouincialem assumptus est, vsque ad Capituli Prouincialis celebrationem in officio durabit; Capitulum verò Superiorum Generalium arbitrio anticipare poterit, vel prorogari, dummodò tempus à lege præscriptum non excedatur. Rom 1639.

10 Quod si Ministrum Prouincialem, primo sui officij anno ab hac vita decedere, siue idem officium, ex quauis causa vacare, seù cessare contigerit: Minister Prouincialis tum recens electus, tum deputatus, vnà cum alijs eiusdem Prouinciæ Superioribus, atque officialibus in suis huiusmodi officijs, ad triennium continuet, & continuare debeat, iuxtà Constitutionem Apostolicã Vrbani VIII. Creditum. In Const. Ord. fol. 365.

11 In Vicarium Prouincialem eligi non poterit Minister proximè præteritus: nec qui per biennium extiterit Vicarius Prouincialis, nisi triennio vacauerit, aliàs electio erit nulla. Rom. 1651.

12 Regimen, aut officium Vicarij Prouincialis, nullo modo potest extendi vltra illud tempus, in quo Minister Prouincialis defunctus debebat finire officium. Rom. 1651.

Demortuo Prouinciali, primo sui officij anno, ac electo Vicario Prouinciali, mox petentibus Prouinciæ Patribus vnà cum Definitorio, potest Generalis Minister, aut Commissarius Generalis indicere Capitulum pro electione noui Prouincialis, iuxtà beneplacitum præfati Breuis Vrbani Octaui, cùm polleant huiusmodi facultate, & multò magis prouidere potest Sedes Apostolica etiam contradicente Vicario Prouinciali nouitèr electo. Ita decisum fuit à Sac. Congr. super statu Regularium in vna Genuen. pro Reform. 1660.

Statuitur, quod Vicarij Prouinciales completo biennio sui officij, non possint in posterum eligi in Definitores, sicut nec Ministri Prouinciales. Rom. 1664.

Si paulò ante Capitulum Prouinciale moriatur Minister, vel Custos, decernitur, quod ante ipsius celebrationem eligi debeat Vicarius Prouincialis, & Custos pro vtraque Familia. Rom. 1664.

Declaratur, quod Vicarij Prouinciales, qui per biennium completum, Prouincias rexerint, gaudeant præeminentijs, & priuilegijs taxatis a

Con-

Constitutionibus Ordinis. Non possunt tamen in posterum eligi in Definitores, nisi transacto triennio. Rom.1664.

Statuitur, quod Vicarij Prouinciales canonicè electi, debeant, & possint ferre suffragium in Capitulis prouincialibus, & generalibus, tamquam Prælati ordinarij Prouinciarum, sicuti hucusque in Religione vsu receptum est. Rom.1664.

Vicarius Localis.

SVMMARIVM.

Vicarij Conuentuum quomodo, & quando censendi sunt Prælati. num.1.2.& 3.

Absente Guardiano, habent præcedentiam supra omnes. num.4.

Vicarij inter Reformatos præcedunt Lectoribus Sacræ Theologiæ, in vna Tudertina. num.5.

1 VIcarij, qui in Conuentibus non habent Superiores, sunt verè Prælati. Rodriq. tom.2.quæst.20.art.2.& 3. Suar. tom.4. de Relig. tract.8.lib.2.cap.22.n.6.Peyr.de Prælat.q.1. cap.4. §.4.n. 74. Habent enim ordinariam potestatem, & iurisdictionem.

2 Vicarij,qui ponuntur in Conuentibus loco Superioris defuncti, vel priuati, vel absentis per longum tempus, sunt verè Prælati,cum habeant eandem auctoritatem, quam illi, quorum loco ponuntur. Peyrin.loco cit.Subrogatum enim sa-

pit naturam eius, cuius loco succedit; c. maiores de baptism. §. ad id autem.

3 Vicarius, absente Prælato locali, per vnum diem naturalem, potest concedere facultatem absoluendi à reseruatis; est enim absolutus Superior, habetque administrationem, & potestatem spiritualem: neque Religiosus pœnitens, in malo statu diù detinendus est. Peyr, to. 1. priu in Const. Sixti V. §. 6. n. 16. Limita in casu, quo Prælatus localis, eodem die, sit reuersus, aut subditus de industria confessionem distulerit ad illum diem. Diana 3. p. tract. 2. resol. 28. 4

4 Absente Guardiano extra districtũ suæ Iurisdictionis per longum tempus Vicarius Conuentus institutus à Definitorio in omnibus functionibus præcedat omnes, in Constitut. gener. Ord. c. 8. §. 44. pag. 706. num. 2.

Restat videndum, An Vicarij, inter Reformatos, debeant habere præcedentiam à Lectoribus Sacræ Theologiæ, cum series præcedentiæ sit valdè obscura.

Tudertina.

5 IN causa, quæ controuertitur inter Patres Philippum à Spoleto, & Lucam á Patrano Sac. Theologiæ Lectores actuales in Conuentu Tudertino Montis Sancti, Prouinciæ Reformatę Diui Francisci ex vna, & Patrem Marcum à Fratta Vicarium eiusdem Conuentus ex alia, circa punctum præcedentiæ in Refectorio, ac publicis functionibus, præsente Guardiano supradicti Cõuentus.

uentus. Nos infrascripti ad Consultationem pro dicta causa specialitèr deputati à Reuerēdiss. P.Sebastiano à Caieta huius Cismontanæ Familiæ Commissario Generali, visis, & perpensis rationibus pro vtraq;parte adductis,& habita ratione eius, quod in omnibus alijs Prouincijs Reformatis, Conuentibusq; & præcipuè in hac Romana seruatur,ex quo videtur colligi posse nostrarũ Constitutionum,necnon Bullæ fel.rec. Vrb.VIII. hac de re editæ, interpretatio, & intelligentia his inhærendo. Dicimus, Vicarijs actualitèr, etiam præsente Guardiano Conuentus deberi præcedentiã supra Lectores actuales Sac.Theologiæ,& sic consultamus, & dicimus, saluo semper,&c.In quorum omnium,& singulorum fidem,&c.Dat. Romæ in Conuentu S. Francisci Trastyb. die 18. Decembris 1657.

Ita censeo

Ego Fr.Franciscus Antonius à Roma Custos Vocalis.

Ita est

Ego Fr. Angelus Bergomen. Definitor Generalis.

Ita est

Fr. Siluerius à Podio Fidone Pater Ordinis, & Vicarius Prouincialis.

Ita est

Fr. Ioannes à Pinarolio Procurator Generalis Reformatorum.

Fr.Sebastianus à Caieta Commissarius Gener.

In Regesto Sac.Congregationis Episcopor. & Regular.fol.372.

Votum, seù Vox.

SVMMARIVM.

Vota absentium suppleri non possunt, nec per Procuratorem dari. num. 1.
Votum sibi nemo dare potest. num. 2.
In sacris non initiati, Votum habere possunt in Capitulo. num. 3.
Tertia Soror germana Monialis non habet vocem in Capitulo. num. 4.
Aliquando dispensatur, vbi est magnus numerus Monialium. num. 5.
Moniales Conuersæ in Italia non habent vocem, secus in Vltramontanis partibus. num. 6.
Vocis priuatio non incurritur, nisi post latam sententiam. num. 7.
Vota in electione Abbatissæ oretenus accipi debent. n. 8.

1 ABsentium vota suppleri non possunt, nec alicui suum votum committere, aut per Procuratorem suffragari in Capitulis, vel Congregationibus licet. Triden. sess. 25. cap. 6. Vrban. Oct. Circumspecta.

2 Si quis sibimet in Electionibus votum dederit, voce actiua, & passiua perpetuò priuetur. In Constit. Ord. cap. 8. pag. 141. num. 21.

3 Vocem habere possunt Regulares in Capitulo, sacris non initiati, Sacra Congregatio 10. Ianuarij 1573. apud Bellasium V. Vox. numero 1.

4 Vo-

4 Vocem actiuam, & passiuam non habet tertia Soror, nisi post mortem alterius ex primis. Neapoli 12. Iunij 1646. Floscul.

5 Aliquando tertijs Sororibus fuerunt voces ex gratia concessæ, maximè vbi magnus est numerus Monialium. Genoua 8. Martij 1606.

6 In Italia Moniales Conuersæ non habent vocem in electione Abbatissæ. Secus in Vltramontanis partibus. Vrbanus VIII. Exposito nobis, quod Moniales Conuersæ Ordinis S. Claræ Parisien. debeant manuteneri in possessione eligendi Abbatissam, prout in Collectan. Decretorum par. 2. fol. 63.

7 Vocis actiuæ, & passiuæ priuatio non incurritur ipso facto in foro conscientiæ, sed post latam sententiam, & commendationem. Rodr. tom. 2. q. 56. Peyrin. de subdito q. 2. §. 11.

8 Vota in electione Abbatissarum, vel alterius Superiorissæ possunt per Episcopum, vel Superiorem Regularem, vnà cum Vicario, vel alio viro assumpto oretenus accipi. Sacra Congregatio Concilij. Barbosa in summa Decis. Apostolicarum V. Votum num. 3. In Constitutionibus generalibus Ordinis cap. 11. pag. 260. num. 4.

Propositis in Sacra Congregatione Concilij infrascriptis dubijs.

PRimò. An liceat Parochis Ciuitatis Papiensis vigore consuetudinis, aut Constitutionis Synodalis exigere ab hæredibus defunctorum, quorum Cadauera in Ecclesijs Regularium sepe-

liun-

liuntur, duplicatam eleemosynam, quàm cæteroqui soleat exigi.

2 An ab iisdem Parochis possint cogi hæredes defunctorum, vt si quando aliquos Fratres, exempli gratia duodecim, vocant ad associandum in funere cadaueri defuncti, totidem omninò pares numero Clericos sæculares debeant vocare.

Die 12. Decembris 166s. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, audita Relatione Domini Episcopi Papiensis, & vtraque parte informante, Respondit, Neutrum dictis Parochis licere, saluo tamen iure immemorabilis, coram Iudice probandæ.

A. Card. Celsus Præf.

Loco † sigilli.

C. de Vecchijs Episc. Clus. S. C. C. Secr.

Quod non liceat Fratribus Trinitarijs vti Cappa nigra.

IN Causa Fratrum Prouinciarum Castellæ, Aragoniæ, & Bethicæ Ordinis Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captiuorum super delatione habitus, prætendente, & instante exaduerso Religione Fratrum Prædicatorum, vt inhibeatur Fratribus dictarum Prouinciarum, & Ordinis Sanctissimæ Trinitatis vti Cappa nigra.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, re, de mandato Sanctissimi Domini Nostri pluries partibus audi-

auditis maturè discussa, & examinata, visisque Breuibus Apostolicis, & signanter regesto originali Bullæ san. mem. Clementis Quarti, quæ incipit, In Ordine vestro, sub Dat. Viterbij vij. Idus Decembris anno 1627. Pontificatus eius tertio, necnon priuilegijs, scripturis, & instrumentis hinc indè exhibitis, alijsque videndis, ad relationem Eminentissimi Pallotti, censuit, & declarauit non licere Fratribus Trinitarijs, tàm dictarum, quàm aliarum quarumcumque Prouinciarum vti Cappa nisi albi coloris, excepta tantùm Prouincia Castellæ, in qua ad præscriptum literarum Apostolicarum Sacræ Pœnitentiariæ sanct. mem. Pij Quarti sub Dat. Romæ v. nonas Iulij Pontificatus eius anno primo, licere vti Cappa coloris bruni, eius nimirum, qui in illis partibus dicitur Buriel, non autem nigri coloris, & ad tenorem huius Decreti corrigendas esse Regulam, & Constitutiones dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis respectiuè in locis, Textibus, Capitulis, & Declarationibus, in quibus tractatur de vestimentis Fratrum. Et ità horum vigore declarat, ac decernit, seruarique mandat, ac præcipit, in contrarium deductis, etiam speciali expressione dignis, non obstan. quibuscumque. Vt autem earundem præsentium exequutioni firmius consulatur, eadem Sacra Congregatio committit, & iniungit Ordinarijs locorum, vt quoties pro parte dictæ Religionis Prædicatorum fuerint respectiuè requisiti, seù quilibet eorum fuerit requisitus, Fratres dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, qui Cappam nigri coloris, seù
aliàs

aliàs contra præsentis Decreti formam deferre, præsumpserint, ad ipsam deponendam per censuras Ecclesiasticas, aliaque iuris, & facti remedia, omni appellatione postposita (inuocato etiã, quatenus opus sit, brachij sæcularis auxilio) per se, vel per alios cogant, & compellant. Et facta de præmissis relatione eidem Sanctissimo Domino Nostro, Sanctitas Sua Decretum huiusmodi approbauit, & iuxtà illius tenorem fieri, & exequi mandauit. Romæ 16. Decembris 1665.

M.Card. Ginettus.

Loco ✝ signi.

E. Episc. Camer. Secr.

FINIS.

BVL-

BVLLÆ.
ET BREVIA
Per extensum posita in hoc THEATRO.

Ex LEONE X.

INtelleximus. Declarat Christifideles Missas audientes in Ecclesiis Mendicantium satisfacere præcepto Ecclesiæ. fol.374. num.1.

Ex CLEMENTE VII.

Nuper. Quod in materia Legatorum perpetuorum de quibus Fratres Minores de Obseruantia non sunt capaces, possint se componere cum hæredibus mediante Syndico Apostolico. fol.353. num.3.

Ex PIO V.

Decet Romanum Pontificem. Declarat mulieres posse comitari Processiones per intus Claustra Monasteriorum. fol.108. num.3.

Ex SIXTO V.

Ex GREGORIO XV.

Ex VRBANO VIII.

Ex INNOCENTIO X.

Ex ALEXANDRO VII.

DECRETA VISITATIONIS APOSTOLICÆ

Per extensum posita:

DECRETA

S. OFFICII

Per extensum posita.

DECRETA
CONGREGATIONIS
CONCIL. TRIDENT.
Per extensum posita.

Regu-

DECRETA
SAC. CONGREGATIONIS EPISCOPORVM, ET REGVLARIVM.

Per extensum posita.

Quoad

DECRETA
CONGREGATIONIS
SAC. RITVVM

Per extensum posita.

Decre-

DECRETA
SACRÆ CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE.

Per extensum posita.

rum

DECRETA CONGREGATIONIS FABRICAE S. PETRI

Per extensum posita.

ADDI-

ADDITIO IN THEATRVM REGVLARIVM.

Reu. P. ANGELI AVDÆ A LANTVSCA.

In qua inserta fuere ab eodem Auctore nonnullæ Constitutiones Apostolicæ, necnon Statuta nouissima præteriti Capituli Generalis 1664. ac plurima Decreta, iam publicata, & alias impressa, quorum series in sequenti Elencho elucet &c.

ELEN-

ELENCHVS

Nonnullarum Rubricarum.

Habi-

BVL-

BVLLAE, ET BREVIA per extensum posita.

Ex CLEMENTE VIII.

Ex PAVLO V.

Ex ALEXANDRO VII.

Decreta Visitationis Apostolicæ per extensum posita.

De-

Decreta Congreg. Concilij Tridentini per extensum posita.

QVod Fratres Minores de Obseruantia possint recipere sibi legata per modum eleemosynæ. fol.356

Decreta Sac. Congreg. Episcoporum, & Regularium, per extensum posita.

QVòd Confratres, virtute priuilegiorum, non possint absolui à Reseruatis. fol. 100. *num.*7.

Quòd Episcopus visitans paruos Conuentus sibi suppositos, non possit à visitatis aliquid exigere in pecunia. fol. 216. *num.*16.

Quòd Superior Generalis Minorum de Obseruantia non possit dispensare, super ætate, & alijs requisitis in Definitorem. fol. 236. *num.* 11.

Quòd in Prouincijs Strictioris Obseruantiæ S. Francisci tollantur diuisio, & conuentio partium, ad hoc vt electiones fiant ad præscriptum Constitutionum. fol. 256. *num.*10.

*Quòd Custodes,& Prouinistri, inter Definitores actuales, vltimum locum,& præcedentiam habeant. fol.*517

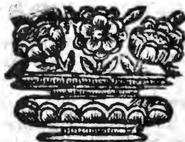
Quòd Fratres Capuccini admittere possint Tertiarias, dummodò materialem eiusdem Religionis habitum deferant. fol. 557. *num.*8.

Decreta Congreg. Sacrorum Rituum, per extensum posita.

D*Ecretum super Cultu Beatis adhuc non canonizatis præstando. fol.57.*
Declaratio præfati Decreti. fol.60.

Decreta Sacræ Congregationis de Propaganda Fide, per extensum posita.

Q*Vòd Guardianus Hierosolymitanus eligatur à Superioribus Generalibus Ordinis Minorum de Obseruantia. fol.303. num. 4.*

SVPPLE-

SVPPLEMENTVM
THEATRI
REGVLARIVM,

In quo

Nouissimę Summorum Pontificum Constitutiones, ac Sacrarum Congregationum Vrbis Decręta ad statum Regularium spectantia, eàdem Theatri alphabetica methodo exponuntur.

Cura, & studio

D. ABB. FRANC. ANTONII IANNONI
V.I.C. ET PROTHONOT. APOST.

ROMÆ, Ex Typographia R.Cam.Apost.1679.

Superiorum permissu, & priuilegio.

Imprimatur, si videbitur Reuerendissimo P. Magistro Sac. Pal. Apost.

I. de Ang. Archiep. Vrb. Vicesg.

Imprimatur.

Fr. Raymundus Capisuccus Sac. Pal. Apost. Magister Ord. Præd.

SVPPLEMENTVM THEATRI REGVLARIVM.

Abrogatio Indultorum.

SVMMARIVM.

Ratio ordinis Supplementi huius exponitur. num.1.
Indulta, seù Priuilegia personalia, quibusuis Fratribus Minor. S. Francisci concessa contra, vel pratèr regularia Ordinis pradicti instituta, reuocantur. num.2.

1 CVm à prioribus Theatri huiusmodi Regularium editionibus hucusque, multæ Summorum Pontificum Constitutiones, Sacrarumque Congregationum S. R. E. Cardinalium Decreta, ad Statum Regularem pertinentia emanarunt, vel ad supplementum materiarum, quæ in Theatro peracta sunt, vel ad earum confirmationem, vel innouationem; ideòque ea omnia in hoc Supplemento cõgerere, ac eundem Theatri alphabeticum ordinem sequendo, disponere opere pretium fuit.

2 De abrogatione, primo loco, indultorum, seù priuilegiorum personalium Fratribus Minor. de Obseruantia S. Francisci, & Reformatorum, seù Strictioris Obseruantiæ quomodolibet concessorum, Constitutio se offert, qua omnia indulta, seù priuilegia personalia à quibusuis quoquo modo contra, vel præter eiusdem Ordinis

Constitutiones concessa, omninò reuocantur ac perpetuò abolentur per Clementem P. X. felic.record. vt infrà.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosancti Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Diuinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitatis nostræ meritis licet, & viribus longè impari committere dignata est, salubritèr exequi iugi vigilantia satagentes, in eam præcipuè curam sollicitis studijs incumbimus, vt Christi fideles Altissimi obsequijs sub suaui Religionis iugo mancipati, sublatis ijs, quæ Regulari eorum obseruantiæ, atque disciplinæ detrimentum afferre noscuntur, iuxtà regularia eorum Instituta prosperè dirigantur, illisque firmitèr insistentes, multiplicibus in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis. Cùm itaque (sicut accepimus) in Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia, & Reformatorum, seù Strictioris Obseruantiæ nuncupatorum, introductus fuerit abusus, vt passim Fratribus indulta voti perpetui, aliaque priuilegia personalia concedantur; Ex quo magnum relaxationi ostium aperitur, & grauissimum paupertati, & humilitati, quas dictus Ordo profitetur nocumentum infertur. Nos, qui regularem disciplinam vbique vigere, & omnem illius relaxationis viam præcludi summoperè cupimus, de

oppor-

opportuno remedio, quātum cum Domino possumus, prouidere volentes, ac felic. rec. Vrbani Papæ Octaui Prædecessoris nostri inhærentes vestigijs, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & quæcumque indulta, seù priuilegia personalia, quomodocumq; nuncupata, quibusuis dicti Ordinis Fratribus cuiuscumque dignitatis, qualitatis, & conditionis existant (Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Concionatoribus, & Confessarijs dumtaxat exceptis) quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cuiusuis instantiam, & supplicationem tàm à Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ac quibusuis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, quàm etiam à Venerabili Fratre nostro Frācisco Episcopo Ostien. eiusdem S.R.E. Cardinale Barberino nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, alijsq; eiusdem Ordinis Protectoribus, ac à quibuslibet Ordinis huiusmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti Instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, harum serie perpetuò reuocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuò reuocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique vllatenus suffragari, neque de cætero à quoquam concedi posse; sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici

Auditores, vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, priuationisque suorum officiorum, ac vocis actiuæ, & passiuæ pœnis, eo ipso incurrendis, dilectis filijs Ministro, ac Vicario, seù Commissario Generalibus, & Ministris Prouincialibus, alijsque dicti Ordinis Superioribus, vt quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam peruenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis huiusmodi similia Indulta, seù Priuilegia habentes, illos eo ipso priuatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis vti sinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis iuris, & facti re medijs iuxtà regularia eiusdem Ordinis statuta, Apostolica actoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis, compescendo. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis literis Apostolicis super concessione, seù cōfirmatione concessionis priuilegiorum huiusmodi, emanatis, alijsque ordinationibus, & constitutionibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque,

que, & alijs Decretis, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus in genere, vel in ſpecie, ſeù alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis,etiam ſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialitèr,& expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Volumus autem, vt earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeù exemplis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides vbique habeatur, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 7.Octobris 1672.

I.G.Sluſius.

Altaria Priuilegiata.

SVMMARIVM.

Declaratio Alex. VII. circa Altaria priuilegiata extenditur à Clem. IX. ad Altaria temporaneo priuilegio decorata.

CVm dubitatum fuerit vtrum Altaria temporaneo priuilegio decorata ad septennium nimirum, nec omnibus hæbdomadæ diebus, gauderet iisdem priuilegijs indulgentiarum, & prærogatiuis editis in declaratione Alexand. VII. fel. rec. Papæ circa Altaria perpetuò priuilegiata; Clemens IX. generosæ mem. Pontifex, declarationem præfatam ex voto S. R. E. Cardinalium Sac. Ritibus præpositorum, extendit ad Altaria prædicta ad tempus priuilegiata, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus hebdomadæ diebus nunc, & in futurum quandocũq; decorata, & in ijs plenarium locum habere pronunciauit tenore Breuis sequentis per extensum positi, videlicet.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm fel. rec. Alexander Papa VII. Prædecessor noster dubia in diuersis mundi partibus, occasione Decreti Congregationis tunc existentium

tium S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum die 5. Augusti 1662. emanati, & ab ipso Alexandro Prædecessore approbati de non celebrandis Missis Defunctorum in Festis ritus duplicis, exorta dirimere cupiens, aliud eiusdem Congregationis Decretum in vna Nouarien. die 22. Nouembris 1664. editum approbauerit, quo declaratum fuerat, Anniuersaria, & Missas Defunctorum cantu ex dispositione Testatorum, quotannis recurrente ipsorum obitus die celebrãdas, tametsi dies obitus huiusmodi in Festum ritus duplicis maioris incideret, non comprehendi in primo dicto Decreto: Ac vlterius quoad Altaria priuilegio Apostolico pro Animabus fidelium defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proindè quotidiè etiam in festis ritus duplicis, celebrandæ essent Missæ Defunctorum ex obligatione, declarauerit per celebrationem Missarum de Festo currentis satisfieri, iniunctis obligationibus, & Indulgentias per eiusmodi priuilegia Apostolica concessas Animabus fidelium defunctorum in Purgatorio existentibus suffragari, perindè ac si celebratæ fuissent Missæ Defunctorum ad formam dictorum priuilegiorum, & aliàs prout in eiusdem Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis die 22. Ianuarij 1667. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficientèr expresso, & inserto haberi volumus, vberiùs continetur. Cumque (sicut ad aures nostras peruenit) etiam dubitetur, vtrum dictarum literarum dispositio quoad Altaria paritèr quidem priuilegiata, sed

non

non in perpetuum, nec pro omnibus hebdomadæ diebus, & ad quæ Missæ non ex obligatione, sed ex sola fidelium deuotione celebrantur, locum habeat: Hinc est, quod Nos dubitationes huiusmodi ex iniunctæ Nobis cœlitùs pastoralis sollicitudinis munere dirimere pariter, atque decidere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, qui rem maturè perpenderunt, consilio, declarationem à memorato Alexandro Prædecessore, sicut pręmittimus editam, ad Altaria, vt præfertur, non in perpetuum, sed ad septennium, seú aliud breuiús, vel longiùs tēpus, ac non omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantùm hebdomadæ diebus, nunc, & in futurum quandocumque priuilegiata, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus. Et proindè, vt Missæ, quæ ibidem de festo currenti, in quo Missæ Defunctorum celebrari non possint, siue ex obligatione, siue ex sola fidelium deuotione celebrabuntur, suffragentur, itavt animæ Christi fidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per priuilegia huiusmodi concessas, consequantur in omnibus, & per omnia, perindè ac si Missæ Defunctorum ad formam eorundem priuilegiorum celebratæ fuissent, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosq; plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suf-

fraga-

fragari, & ab eis respectiuè inuiolabilitèr obseruari; Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan. quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgẽtijs ad instar, alijsque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quiquscumque. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 23. Septembris 1669. Pontificatus Nostri anno Tertio.

I.G.Slusius.

Associatio Cadauerum.

SVMMARIVM.

In associandis Cadaueribus, an liceat Parochis ingredi Ecclesias Regularium. num. 1.

De eleemosyna, quæ eis competit, si mortuorum cadauera in Regularium Ecclesijs sepeliri contigerit. n. 2.

Defunctorum corpora recto tramite ad ipsorum Regularium Ecclesias deferenda. num. 3.

Nume-

Numerum, & electionem Religiosorum pro associandis cadaueribus ad hæredes pro libitu voluntatis spectare. num.4.

Sacra Congregatio Sac. Rituum fusiùs multa circa hanc materiam disponit. num.5.

1 IN associatione, siue occasione associationis cadauerum, non licet Parochis ingredi Ecclesias Regularium; sed eadem dimittere tenentur ad ianuam prædictarum Ecclesiarum, ibique tantùm benedicere possunt, & dare ijs vltimum vale; & per consequens funeralia officia nonnisi à Regularibus ipsis peragi queunt, contraria consuetudine non obstan. Auctor. in Theat. v. Exequię pag. 273. num. 8. & 9.

2 Atque insuper prohibitum est ipsismet Parochis, alijsque de Clero sæculari, maiorem eleemosynam petere ab hæredibus defunctorum, qui in Ecclesijs Regularium sepulturã sibi elegerint, quàm percipere possent, si in Parochiali, siue alia ipsius Cleri sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent; provt de is omnibus disponunt subiectæ Constitutiones felic. record. Clementis Papæ X. cum inserta forma Decretorum Sac. Congregat. Cardinalium negotijs Episcoporum, & Regularium præpositæ, tænoris sequentis, videlicet.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

NVper pro parte dilecti filij Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci

çisci de Obseruantia nuncupatorum Congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod eadem Congregatio die 16. Decemb. 1661. super controuersijs, quæ inter Parochos Ciuitatis Placentin. & Monachos Monasterij S. Sixti Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti occasione funerum erant exortæ, inter alia decreuerat, seruanda esse Decreta, & declarationes aliàs factas, scilicet Parochis in associatione, seù occasione associationis cadauerum non licere ingredi Ecclesiam Monachorum prædictorum, sed teneri dimittere eadem cadauera ad ianuam Ecclesiarũ, ibique solùm posse benedicere, & dare vltimum vale: officia verò, & munia, quæ in huiusmodi ministerijs adhiberi solent ab ipsis Monachis peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmissis omnibus deinceps fieri, & executioni mandari præceperat. Et in eadem expositione subiuncto, quod eædem rationes militarent ad fauorem dicti Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia; Ideòque supplicato, vt Congregatio præfata resolutionem, siuè decisionem huiusmodi extenderet ad associationem, per Parochos fieri solitam cadauerum defunctorum, quæ in Ecclesijs Fratrum huius Ordinis sepeliuntur, idque ad tollendas controuersias, quæ in aliquibus Parochijs, ea occasione inter Parochos, & Fratres Ordinis huiusmodi nascuntur, non sine scandalo, ac fraternæ, & Christianæ charitatis detrimento: Emanauit ab eadem Congregatione

Car-

Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regulariũ præposita censuit, Oratoribus dandam esse infrascriptam declarationem aliàs editam, nempè Parochis in associatione, siuè occasione associationis cadauerum non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadauera ad ianuam Ecclesiarum, ibiq; solùm posse benedicere, & dare vltimum vale: Officia verò, & alia munia, quæ in huiusmodi ministerijs adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem à Parochis; Atque ità in præmissis omninò deinceps fieri, & exequi præsentium vigore mandat, & præcipit, contrarijs quibuscumque non obstañ. Romæ 27. Nouemb. 1671. F.M. Cardinalis Brancaccius.

Loco ✝ sigilli.

Cùm autem sicut præfatus Procurator Generalis Nobis subindè exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio cõmuniri summoperè desideret, Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusuis excommunicationis, suspẽsionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationi-

tionibus eius nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Cōgregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabilitèr obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 18. Ianuarij 1672. Pontificatus Nostri Anno secundo.

I.G. Slusius.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs pro parte tunc existentis Commissarij Curiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum Congregationis

tionis tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ supplicato, vt prohiberetur Parochis, & Clericis Terræ de Leuerano Brundusin Diœcesis, omnibusque alijs Parochis, & Presbyteris, ne auderent accipere maiorem eleemosynam pro defunctis, qui sepelirentur in Ecclesijs dictorum Fratrum, quam accipiebant pro ijs, qui in ipsorum Parochorum, & Presbyterorum sæcularium Ecclesijs sepeliebantur: Emanauit die 7. Decembris 1640. ab eadem Congregatione Decretum tenoris sequentis, videlicet:

Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas indebitas exactiones, quæ vt proponitur, in tumulandis Defunctorum corporibus fieri solent, censuit iniungendum, provt præsentis Decreti tenore iniunxit Archiepiscopo Brundusino, cæterisque Locorum Ordinarijs, ne permittant, vt Parochi, alijque de Clero sæculari, maiorem post hac eleemosynam sibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Ecclesijs Regularium prædictorum, sepulturam sibi elegerint, quam percipere possent, si in Parochiali, seù alia ipsius Cleri sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent, contrarijs quibuscumque non obstantibus &c. Die 7. Decemb. 1640. Et subindè cùm tunc existentes Fratres Prouinciæ Dalmatiæ dicti Ordinis Congregationi præfatæ exposuissent, functiones funerales defunctorum quorum cadauera in eorum Ecclesijs sepulturæ mandarentur

tur

tur facere ad eos, non autem ad Parochos spectare; Congregatio præfata die 31. Augusti 1657. aliud Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicèt: Sac. Congreg. Eminentiss. S.R.E. Card. negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, iuxtà aliàs resoluta, censuit functiones funeralium super cadauera defunctorum, quæ in Ecclesijs Regularium contigit sepeliri, postquam ad easdem Ecclesias peruenerint, ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere, ac proindè ità in Oratorum Ecclesijs circa præmissa seruandum esse, prout seruari mandat, & præcipit contrarijs, non obstantibus quibuscumque. Die 31. Aug. 1657.

Cùm autem sicut pro parte dilecti filij Francisci Mariæ à Castro Sancti Petri de Bononia Procuratoris Generalis Ordinis præfati, Nobis nupèr expositum fuit, ipse Decreta huiusmodi pro firmiori illorum subsistentia Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summoperè desideret: Nos specialem ipsi Francisco Mariæ Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequeñ harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium ap-

probamus,& confirmamus, illisque, salua tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium, inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur, adijcimus. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabilitèr obseruari, sicque in præmissis, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 18. Ianuarij 1672. Pontificatus nostri anno secundo.

I. G. Slusius.

3 Ad instantiam Ordinis Min.Obseru. Sancti Francisci Sac. Rituum Congregatio apertè disponit, Defunctorum corpora in Ecclesijs Regularium tumulanda, recto tramire deferenda esse, & per viam à Parocho declarandam ad ipsorummet Regularium Ecclesias, etiam contradicentibus defunctorum hęredibus.

4 Necnon numerum,ac electionem Religiosorum pro associandis cadaueribus ad hæredes Defunctorum pro libitu eorum voluntatis pertinere,provt etiam aliàs declarauit Sac.Congreg. Episc.

Episc.& Regul. vt in Theat. v. Exequiæ fol. 267. num.3.& in Decretis sequentibus declaratur, videlicet.

SAcra Rituum Congreg.inhęrendo declarationi hac eadem die facta in Sauoneñ, & alijs, Defunctorum corpora in Ecclesijs Regularium tumulanda, esse deferenda recto tramite, & per viam à Parocho declarandam ad Ecclesias ipsorum Regularium, non autem prius ad Parochialem declarauit; Vlteriùs seruandum esse etiam hæredibus Defunctorum contradicentibus, & ad dictam Parochialem prius deferri volentibus. Hac die 19. Decembris 1671.

F. M. Episc. Portueñ Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac.Rit.Congr. Secret.

SAcra Rituum Congreg. respondit, numerum Religiosorum, ac electionem Religionum pro associandis Cadaueribus, ad hæredes Defunctorum pro libitu voluntatis eorum spectare, & pertinere, & ita vbique in posterum seruari debere declarauit. Die 14. Ianuarij 1640.

F.M.Episc.Portueñ Card.Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit.. Congr. Secret.

5 Sed cum hęc materia associationis Cadauerum,& funerum multiformes controuersias nullo non tempore excitauerit; ideòque cum in eadem Sac.Congregatione Sacrorum Rituum in

causa prædictorum funerum, ac etiam processionum verten. inter Archipresbyterum, Canonicos, & Curatos Parochialis, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Petri Corinalti Senogallien. Diœcesis ex vna, & Conuentus, & Fratres S. Nicolai Ordinis Eremitarum S. Augustini; necnon Fratres Min. Conuentuales S Francisci dictæ Terræ Corinalti, & altera partibus; eisdem partibus auditis, Eminentissimo, & Reuerendissimo Domino Cardinali Casanate referente, infrascripta dubia proposita fuerint; Sac. Congregatio ad illorum singula respondit, prout infrà.

Senogallien.

PRimò. An hæredes defunctorum sint cogendi ad retinendum Domi cadauera, vsque ad tempus illa sepeliendi? An verò eisdem hæredibus liceat pro libito asportare dicta Cadauera è proprijs domibus ad quamcumque aliam Ecclesiam per modum depositi vsque ad horam illa tumulandi, etiamsi sepelienda essent in Ecclesijs Regularium, non obstante dissensu Parochi, seù prohibitione ab eodem facta vti Vicario Foraneo?

Secundò. An illatis Cadaueribus priuatè ab hæredibus ad aliquam tertiã Ecclesiam per modum depositi, Regulares conueniri, & congregari debeant in dicta tertia Ecclesia, aut in Parochiali ad effectum illa associandi ad Ecclesiam, vbi sunt tumulanda?

Tertiò. An Cadauera sepelienda in Ecclesijs Regu-

Regularium, antequam ad eorum Ecclesiam deferantur, debeant priùs asportari ad Parochialem, & in ea permanere per aliquod tempus.

Quartò. An Regulares possint cogi ad associanda Cadauera in eorum Ecclesijs tumulanda, an verò possint expectare in dictis proprijs eorũ Ecclesijs? Et an in casu, quo Regulares non accedant ad associandum dicta Cadauera, amittere debeant intortitia, vti Parochus prætendit?

Quintò. An Parochus teneatur associare Cadauera in Ecclesijs Regularium sepelienda, vsque ad ianuas eiusdem Eccclesiæ, etiam ipsis Regularibus non associantibus? Et an Parocho associanti liceat ingredi Ecclesias Regularium cum Stola, & Cruce?

Sextò. An si Parochus requisitus, interuenire recuset Funeralibus Defunctorum in Ecclesijs Regularium sepeliendorum, possint hęredes, imò & ipsi Regulares asportare Cadauera ad Ecclesiã sepulturæ electæ, Parocho non interueniente, ac prædicti Regulares eadem Cadauera sepulturæ tradere? Et an Parochus in funeralibus dictorum defunctorum maiorem eleemosynam solito prætendere possit?

Septimò. An in Processionibus menstruis Sanctæ Monicæ, & Rosarij, quæ à Fratribus Augustinianis fiunt iuxtà præscriptum huius Sacræ Congregationis sub die 4. Augusti 1674. liceat Sacerdoti eiusdem Ordinis deferenti Crucem cum Sacris Reliquijs incedere indutus Stola, & Pluuiali.

Octauò. An Processiones generales, quæ quo-

tannis fieri solent ex antiqua cõsuetudine, & Populi deuotione cum interuentu Cleri, Regularium, Confraternitatum Laicorum, & Magistratus (nempè Sanctissimi Rosarij, dicta *della Vittoria* prima Dominica Octobris, S. Antonij Abbatis in honorem eiusdem Sancti die 17. Ianuarij, & Sacrarum Reliquiarum, vulgò *delle Reliquie*, feria secunda Pentecostes; quæ Processiones fiunt per totam Terram Corinalti, incipientes ab Ecclesia Sancti Nicolai, & ad eamdem terminantes, in qua est erecta Confraternitas Rosarij, asseruantur Sacræ Reliquiæ, & adest Altare Sancti Antonij) possint impediri etiam indirectè à Parocho, renuente ijsdem Processionibus interesse? Et an ipso non interessente, liceat dictis Fratribus Augustinianis eas iuxtà solitum facere?

Nonò. An liceat dictis Fratribus Augustinianis, singulis Dominicis, & diebus Festiuis de præcepto, hora decimanona circitér, exponere in maiori Altare eorum Ecclesiæ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, & cum eo benedicere Populo (dummodò talis expositio fiat debita decenti veneratione, & luminum apparatu, sicuti hactenus practicatum fuit de licentia Ordinariorum pro tempore;) non obstante quod post motam litem Archypresbyter, & Canonici eadem hora facere cœperint dictam Expositionem in Ecclesia Collegiata, in qua tamen dicta Expositio reiteratur hora vigesima tertia, sicuti vnica tantùm vice hactenus singulis diebus Dominicis fieri consuetum erat?

Decimò. An in Processionibus generalibus, quæ

quæ fiunt in vigilijs Pentecostes, & Sancti Vbaldi seruari debeat solitum circa intonationem Hymni, quæ prius fiebat per Regulares tantùm, & deindè per conuentionem prouisionalem per alterum Presbyterum, & alterum Regularem, & modò prætenditur fieri debere per solos Presbyteros? Et an paritèr seruari debeat solitum circa Processiones Rogationum, quæ incipiunt ab Ecclesia Collegiata, & terminant prima die in Ecclesia Sanctæ Mariæ de Mercato, secunda die in Ecclesia Sancti Nicolai, & tertia die in Ecclesia Sancti Francisci, non obstante innouatione postremò facta per Parochum, & Canonicos, illas terminando singulis diebus in propria Ecclesia Collegiata?

Ad primum. Sacra Congregatio respondit, quoad tempus humationis Cadauerum, seruandam esse Synodum; Et in reliquis petita, & etiam non obtenta licentia, posse Cadauera deponi arbitrio hæredum in qualibet Ecclesia, vsque ad tempus illa processionalitèr deferendi ad Ecclesiam sepulturæ.

Ad Secundum. Sac. Congregatio inhærendo aliàs Decretis, respondit, Regulares debere congregari in illa Ecclesia tertia, vbi Cadauer fuit depositum, vt supra.

Ad Tertium. Sacra Congregatio respondit negatiuè.

Ad Quartum. Sac. Congregatio respondit, Regulares non posse cogi ad exeundum à proprijs Ecclesijs, ad effectum associandi Cadauera in eisdem sepelienda, sed sufficere, quod illa ex-

pectent ad ianuas. Quo verò ad intortitia, remisit Causam ad Iudices suos.

Ad Quintum. Sac. Congregatio respondit, Parochum teneri associare Cadauera in Ecclesijs Regularium sepelienda: Quo verò ad ingressum Parochi cum Stola, & Cruce distulit resolutionem.

Ad Sextum. Sac. Congregatio respondit, vocato Parocho, & ipso renuente interuenire, vel alterum mittere, tunc Regularibus licere absque Parocho deferre Cadauera in eorum Ecclesijs sepelienda; Quo verò ad Emolumenta per Parochum prætensa, nihil dandum vltra solitum.

Ad Septimum. Sac. Congregatio respondit, licere Sacerdoti Augustiniano deferenti Reliquias in omnibus Processionibus, in quibus non interuenit Clerus sæcularis, incedere cum Stola, & Pluuiali, non autem cum Stola tantùm.

Ad Octauum. Sac. Congregatio respondit licere Augustinianis facere supradictas Processiones generales per Terram Corinalti de licentia Ordinarij.

Ad Nonum. Sac. Congregatio remisit Partes ad Ordinarium.

Ad Decimum. Sacra Congregatio respondit, vt Episcopus mandet seruari solitum. Et ita declarauit, & seruari mandauit. Die 22. Iunij 1675.

V. Episc. Portueñ Card. Carpineus.

Loco ✝ sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secret.

Eadem

Eadem Dubia in eadem Sac.Rituum Congregatione circa Cadauerum associatione fuerunt etiam postea discussa ad instantiam Ordinis Min. Obseru.S.Francisci.

PRo parte Procuratoris Generalis Min.Obser. S.Francisci expositum fuit apud Sac.Rituum congregationem, quod in nonnullis Conuentibus suæ Religionis vigent lites inter Parochos, & suos Religiosos, occasione associandi cadauera Defunctorum, ideoque ad euitandas dissensiones, & scandala, quæ in futurum oriri possent, idem Procurator supplicauit pro extensione resolutionum super infrascriptis dubijs emanat.in vna Senogallien.die 22.Iunij proximi præteriti etiam ad prædictos suos Conuentus: Et eadem Sac.Congregatio petitam extensionem benignè concessit, & dubia resoluta sunt, vt infra, videlicet.

Primò. An hæredes Defunctorum sint cogendi ad retinendum domi Cadauera vsque ad tempus illa sepelienda? An verò eisdem hæredibus liceat pro libito asportare dicta Cadauera è proprijs domibus ad quamcumque aliam Ecclesiam per modum depositi vsque ad horam illa tumulandi, etiamsi sepelienda essent in Ecclesijs Regularium, non obstante dissensu Parochi, seú prohibitione ab eodē facta vti Vicario foraneo?

Secundò. An illatis Cadaueribus priuatè ab hæredibus ad aliquam tertiam Ecclesiā per modum depositi, Regulares conuenire, & congregari

gari debeant in dicta tertia Ecclesia, aut in Parochiali, ad effectum illa associandi ad Ecclesiam vbi sunt tumulanda?

Tertiò. An Cadauera sepelienda in Ecclesijs Regularium antequam ad eorum Ecclesiam deferantur, debeant priùs asportari ad Parochialem, & in ea permanere per aliquod tempus?

Quartò. An Regulares possint cogi ad associanda Cadauera in eorum Ecclesijs tumulanda? An verò possint expectare in dictis proprijs eorum Ecclesijs. Et an in casu, quo Regulares non accedant ad associandum dicta Cadauera, amittere debeant intortitia, vti Parochus prætendit?

Quintò. An Parochus teneatur associare Cadauera in Ecclesijs Regularium sepelienda vsque ad Ianuas eiusdem Ecclesiæ, etiam ipsis Regularibus non associantibus? Et an Parocho associanti, liceat ingredi Ecclesias Regularium cum Stola, & Cruce?

Sextò. An si Parochus requisitus interuenire recuset funeralibus Defunctorum in Ecclesijs Regularium sepeliendorum, possint hæredes, imò & ipsi Regulares asportare Cadauera ad Ecclesiam sepulturæ electæ, Parocho non interueniente, ac prædicti Regulares eadem Cadauera sepulturæ tradere? Et an Parochus in funeralibus dictorum Defunctorum maiorem eleemosynam solito prætendere possint?

Ad primum. Sacra Congregatio respondit quoad tempus humationis Cadauerum seruandam esse Synodum. Et in reliquis petita, & etiam non obtenta licentia, posse Cadauera deponi ar-

bitrio

bitrio hæredum in qualibet Ecclesia vsq; ad tempus illa processionalitèr deferendi ad Ecclesiam sepulturæ.

Ad secundum. Sac. Congregatio inhærendo alias decretis respondit, Regulares debere congregari in illa Ecclesia tertia, vbi Cadauer fuit depositum, vt supra.

Ad tertium. Sac. Congregatio respondit negatiuè.

Ad quartum. Sac. Congregatio respondit, Regulares non posse cogi ad exeundum à proprijs Ecclesijs ad effectum associandi Cadauera in eisdem sepelienda, sed sufficere, quod illa expectent ad Ianuas; Quo verò ad Intortitia remmisit causam ad Iudices suos.

Ad quintum. Sac. Congregatio respondit, Parochum teneri associare Cadauera in Ecclesijs Regularium sepelienda; Quo verò ad ingressum Parochi cum Stola, & Cruce, distulit resolutionem.

Ad sextum. Sac. Congreg. respondit, Vocato Parocho, & ipso rennente interuenire, vel alterũ mittere, tunc Regularibus licere absque Parocho deferre Cadauera in eorum Ecclesijs sepelienda; Quo verò ad emolumenta per Parochum prætensa, nihil dandum vltra solitum. Et ita denuò declarauit, & seruari mandauit. Hac die 13. Iulij 1675.

V. Card. Carpineus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congreg. Secret.

Cap-

Cappellani Mafsæ.

SVMMARIVM.

Cappellani de Massa subijciuntur Præfecto Chori Metropol. Ecclesiæ Ianuen. in ijs tantùm, quæ ipsius Chori directionem concernunt.

SAcra Congregatio S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum ad instantiam Canonicorum Metropolitanæ Ecclesiæ Ianuen. decreuit, Cappellanos de Massa obedientiam debere, & subiectos esse Præfecto Chori ipsius Metropolitanæ Ecclesiæ in ijs tantúm, quæ ipsius Chori directionem concernunt, die 28. Martij 1651. Confirmauit deindè hoc Decretum Innocentius Papa X. tenoris, vt infrà.

INNOCENTIVS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs à Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanauit Decretum tenoris sequentis, videlicet; Expositum fuit Congr. Sac. Rit. Præposit. pro parte Canonicorũ Ecclesię Metropolitanæ Ianueñ sæpiùs oriri dissensiones, & controuersias in graue Ecclesiasticæ disciplinæ detrimentum inter ipsos, & Cappellanos de Massa super obedientia præstanda in Choro eius pro tem-

tempore Præfecto, ad quem absentibus prima, secunda, & tertia dignitate spectat eiusdem Chori directio in celebrandis Diuinis officijs. Quocirca Eminentissimi Patres ad dirimenda huiusmodi dissidia, partibus auditis, referente Eminentissimo D.Card.Sacchetto, decreuerunt Cappellanos de Massa subiectos esse Præfecto Chori in ijs tantùm, quæ ipsius Chori directionem concernunt, die 28. Martij 1651. Cum autem firmiora sint ea, quibus Sedis Apostolicæ accedit auctoritas. Idcircò Nos supplicationibus dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Ianueñ desuper Nobis humilitèr porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis vim, & robur adijcimus, ac omnes, & singulos tàm Iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & in futurum cõcernent, inuiolabilitèr, & inconcussè obseruari. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos; etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his, à quoquam quauis auctoritate, scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstañ Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Ianueñ etiam iuramento,

to, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 26. Ianuarij 1654. Pontificatus nostri Anno Decimo.

G. Gualterius.

Commendationes.

SVMMARIVM.

Reuocatio Decreti nè Officiales maiores Religionis Sancti Augustini audeant commendare aliquem ex Fratribus dicti Ordinis Vocalibus Prouinciarum pro Prouincialatu assequendo.

Sacra Congregatio Cardinalium negotijs Regularium præposita xv. Aprilis 1628. exposito sibi, quod P. Generalis S. Augustini illius temporis, alijque Officiales maiores eiusdem Religionis curabant, non sine violentia, in Prouincijs fieri electiones Officialium ab eis dependentium, eidem Priori Generali, atque illius Assistentibus, necnon Procuratori Generali sub grauissimis pœnis, etiã Excommunicationis, S.D.N. annuente, prohibuit, ne quis illorum auderet aliquem ex Fratribus dicti Ordinis commendare Officialibus, & Vocalibus alicuius Prouinciæ pro assequendo officium Prouincialatus, vel aliud quodcumque, nisi re proposita, atque discussa in Congregatione bis habenda in hebdomada

per

per Priorem Generalem cum interuentu duorũ Assistentium, ac Procuratoris Generalis.

Cùm autem tanti temporis experientia docuerit, Decretum præfatum in maximum eiusdem Religionis detrimentum retorqueri ex multis rationibus à moderno Procuratore Generali eiusdem Ordinis allatis, & eidem SS. communicatis: Ideò S.S. dictum Decretum reuocari mandauit, provt præsentium virtute reuocatur: Contrarijs non obstantibus quibuscumque. 11. Martij 1639.

F. Antonius Card. S. Honuph.

Locus † sigilli.

C. Facchinettus Secr.

Confessarij.

SVMMARIVM.

Confessarij sollicitantes pœnitentes in Confessionibus sunt Sancto Officio denunciandi.

Quia R.P. Lantusca in suo Theatro v. Sollicitare pag. 540. principaliora adnotauit, quę circa hanc materiam sollicitationis in confessione occurrere solent; ideò huc tantùm afferenda est Constitutio Gregorij Papæ XV. vbi etiam inserta fuit alia Constitutio Pij IV. contra Confessarios sollicitantes pœnitentes in confessionibus, qui omninò Sancto Officio sunt denunciandi; provt sequens Constitutio præcipit, videlicet.

GRE-

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

VNiuersi Dominici gregis curam, quamque immeriti cælestis dispositione gerentes, sedulò inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs conseruetur immunis, multoque maiori studio prouidere, vt omnis pestis ab ijs auertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Euangelica scripta nos admonent, sale infatuato non sit in quo saliatur, & ad nihilum prosit vltra, nisi vt mittatur foras,& conculcetur ab hominibus. Quoniam autem à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris quibusdam in locis prouisum fuit, vt impium, ac nefandum scelus, quod non solùm inter Christi fideles non esse,sed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicèt vt aliquis Sacerdos ad Sacras audiendas Confessiones deputatus, Sacrosancto Pœnirentiæ Sacramento, sollicitando pœnitentes ad turpia abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex cælesti medico infernalis veneficus, ex Patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur; idcircò Nos ea, quæ his perniciosissimis Diaboli insidijs arcendis certis locis salubritèr constituta sunt, vt nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, prouideñ duximus; Aliás siquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicèt,

Pius

Pius Papa IV. Ven. Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis Hispaniarum hæreticæ prauitatis Inquisitori Generali. Cùm sicut nuper, non sine animi nostri molestia accepimus, diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœcesibus curam animarum habentes, siue eam pro alijs exercentes, aut aliàs audiendis confessionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confessiones abutantur, nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Saluatori nostro IESV CHRISTO iniuriā facere vereantur, mulieres videlicèt pœnitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones, alliciendo, & prouocando, seù allicere, & prouocare, tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori nostro reconciliationis, grauiori peccatorū mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo, in Diuinæ Maiestatis offensam, & animarum perniciem, Christi fidelium scandalum non modicum. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina, plurimum in Domino confidimus, per præsentes cōmittimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, seu alios à te deputandum, seu deputandos contra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diœcesum de præmissis quomodolibet diffamatos,

tam ſæculares, quàm quorumuis etiam exemptorum,ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum, Ordinum Regulares cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſtant, tam ſuper præmiſſis, quàm ſuper Fide Catholica, & quod de ea ſentiant, diligentèr inquiras, & iuxta facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæreſi quouis modo ſuſpectos à Sede Apoſtolica conceſſarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos iuxtà exceſſuum ſuorum qualitates, provt iuris fuerit, punias, eas etiamſi & provt de iure fuerit faciendum, debita præcedente degradatione, ſæcularis Iudicis arbitrio puniendos tradendo. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum, & Monaſteriorum, nec non Ordinum quorumlibet, quorum ipſi Sacerdotes fuerint etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboraris ſtatutis,& conſuetudinibus,priuilegijs quoque indultis,& literis Apoſtolicis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis,ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis etiam Motu proprio, aut aliàs quomodolibet conceſſis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus eorũ tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 16. Aprilis 1561. Pontificatus Noſtri Anno Secundo. Igitur vt literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiola-

uiolabilitèr obseruentur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabiliū Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, contra hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum, præinsertas literas huiusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, illasque non solùm in prædictis Regnis Hispaniarum, sed in quibusuis Christiani Orbis partibus firmitèr, & inuiolabilitèr obseruari præcipimus, & mandamus. Ac preterea nō in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes, tam sæculares, quàm quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum Regulares cuiuscunque dignitates, & præeminentiæ, aut quouis priuilegio muniti existant, qui personas quæcunque illæ sint, ad inhonesta, siuè inter se, siuè cum alijs quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, siue ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis huiusmodi, etiam ipsa Confessione non secuta, siue extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut in loco quocumque, vbi Confessiones Sacramentales audiantur, seu ad Confessionem audiendam electo, simulantes ibidem

Confessiones audire, sollicitare, vel procurare tentauerint, aut cum eas illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint, in Officio S. Inquisitionis seuerissimè, vt infrà puniantur. Et prætereà omnes hæreticæ prauitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorum, & locorū vniuersi Orbis Christiani in suis quemque Diœcesibus, & Territorijs per has nostras literas etiam priuatiuè quoad omnes alios specialitèr, ac perpetuó Iudices delegamus, vt super his contra prædictos simul, vel separatim in omnibus, provt in causis fidei iuxta Sacrorum Canonum formam, nec non Officij Inquisitionis huiusmodi Constitutiones, priuilegia, consuetudines, & decreta diligentèr inquirant, & procedant, & quos in aliquo ex huiusmodi nefarijs excessibus culpabiles repererint, in eos pro criminum qualitate, & circumstantijs, suspeñ ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcunque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, nec non vocis actiuæ, & passiuæ, si Regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum absque vlla spe gratiæ, aliasque pœnas decernant, eos quoque si pro delicti enormitate grauiores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ sæculari puniendos tradant. Dantes etiam facultatem Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus generalibus Inquisitoribus, ne delictum tam enorme, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum remaneat ob probationum defectū impu-

impunitum, cùm difficilis sit probationis, testibus etiam singularibus, concurrentibus præsumptionibus, indicijs, & alijs adminiculis, delictum probatum esse arbitrio suo iudicandi, & Curiæ sęculari, vt præfertur, reum tradendum esse pronunciandi .: Non obstantibus omnibus, quæ dictus prædecessor in suis literis prędictis voluit non obstare, cæterisque contrarijs quibuscunque. Mandantes omnibus Confessarijs, vt suos pœnitentes, quos nouerint fuisse ab alijs, vt supra sollicitatos, moneant de obligatione denunciandi sollicitantes, seu vt præfertur tractantes, Inquisitoribus, seu locorum Ordinarijs prædictis, quod si hoc officium prætermiserint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confessarios sollicitantes, seu tractantes, vt suprà, ijdem locorum Ordinarij, & Inquisitores illos pro modo culpæ punire non negligant. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in iudicio, & extrà vbique habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodque eædem præsentes literæ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen͂, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personalitèr intimatæ fuissent. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 30. Aug. 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo. S. Card. S. Susannæ.

Diffinitores perpetui.

SVMMARIVM.

Constitutio Clementis X. circà praecedentiam inter Diffinitores perpetuos iuxtà antianitatem Diffinitoriatus comprehendit etiam eos, qui antè ipsam Constitutionem Diffinitores fuerunt instituti.

CVm controuerteretur inter Diffinitores perpetuos Ordinis Min. Conu. vtrum Bulla Clementis X. emanata sub die prima Decembris 1671. circà præcedentiam inter eos obseruandã, comprehenderet etiam illos Diffinitores, qui antè ipsam Constitutionem fuerunt instituti: Ideòque ad instantiam Fr. Iosephi Isolæ Ianuensis Ordinis prædicti, Sac. Congregatio Consultationibus Episcop. & Regularium præposita; ad quam Clemens X. supplicem libellum eiusdem Oratoris benignè remisit, declarauit prædictam Constitutionem comprehendere præfatos Diffinitores, ità vt etiam inter ipsos habenda sit ratio iuxtà antianitatem Diffinitoriatus, & Paternitatis Prouinciæ, vt sequens Decretum demonstrat; cui inhærendo eadem Sac. Congregatio, nouissimè idem generalitèr præcepit, prout sequitur.

Beatissimo Padre.

FRà Gioseppe Isola da Genoua de' Minori Conuentuali prostrato à piedi della Santità Vostra, humilmente l'espone, che sotto al primo di Decembre 1671. vscì dalla Santità Vostra

vna Bolla ſopra la precedenza trà li Padri Diffinitori Perpetui del medeſimo Ordine, ò ſia Religione de'Minori Cōuentuali, nella quale la Santità Voſtra diſpone, che trà ſudetti Deffinitori, così per merito, come per Prouincialato, tanto già per il paſſato canonicamente inſtituiti, quanto in l'auuenire da conſtituirſi, vi ſij omnimoda parità, e che trà eſſi (derogando à qualunque altra Conſtitutione) preceda in auuenire, chi prima ſarà ſtato canonicamente inſtituito.

Vt de cætero omnes, & ſinguli Deffinitores perpetui Prouinciarum dicti Ordinis modo, & forma præfatis poſt finitum Lecturæ, ſeù prædicationis, vel magiſterij Nouitiorum, aut Inquiſitoratus tempus per Conſtitutionem eiuſdem Ordinis, ſeu præfatum Alexandri Prædeceſſoris decretum reſpectiuè præſcriptum, ab exiſtente pro tempore Miniſtro Generali Ordinis huiuſmodi per patentes eius litteras. Cæterò, qui canonicè hactenùs inſtituti, & in futurum inſtituendi illicò Exprouincialium præeminentijs, prærogatiuis, & præcedentijs fruantur, potiantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac ſinè prorsùs differentia, perindè ac ſi Prouincialatus munere functi fuiſſent, atque inter eos, & Exprouinciales præfatos ſeruetur æqualitas, & quoad ordinationem præcedentiæ ſola prioritas, ſeu antianitas Deffinitoriatus, & Paternitatis Prouinciæ attendatur, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium concedimus, & indulgemus, non obſtantibus &c.

Sopra la quale diſpoſitiua eſtorcendo il vero,

e litterale senso di essa, osano alcuni di dire, che la Santità Vostra intende solo de' Deffinitori da constituirsi dopo la Bolla, e non de' Deffinitori già prima dell'istessa constituiti, non ostante le parole chiarissime di detta. Cæterò qui canonicè hactenus instituti, & in futurū instituendi &c. Dal che ne risultano molte dissensioni trà l'istessi Religiosi.

Supplica per tanto riuerentissimo l' Oratore la Santità Vostra degnarsi dichiarare in ciò la sua mente, affinche li meriteuoli possino con quiete e pace godere di quel premio, che gli concede benignamente la Santità Vostra. Il che &c. Quam Deus, &c.

SAcra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplicem hunc libellū benignè remisit, audito Patre Procuratore Generali Ordinis, referente Eminentiss. Franzono, declarauit, prænarratam Constitutionem Sanctitatis Suæ, comprehendere etiam eos, qui ante ipsam Constitutionem Deffinitores fuerant instituti, itavt etiam inter istos habenda sit ratio præcedentiæ, iuxta prioritatem, seu antianitatem Diffinitoriatus, & Paternitatis Prouinciæ; Atque ita in casu, de quo agitur, seruari mandat, & præcipit. Non obstantibus quibuscumque &c. Romæ 8. Maij 1676.

Card. Gaspar Carpineus.

Loco † sigilli.

I. B. Archiep. Ianuen. Secret.

Eminen-

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

La san. mem. di Clemente Decimo sotto il 1. Decembre 1671. volendo prouedere allo stato, e precedenza trà li Padri Deffinitori perpetui dell'Ordine de' Minori Conuentuali, spedí vn Breue, nel quale la Santitá Sua dispose, che trà li sudetti Deffinitori cosí per merito, come per Prouincialato, tanto già per il passato canonicamente instituiti, quanto per l'auuenire da constituirsi, vi sia omnimoda parità, e che trà essi, derogando à qualunque altra Constitutione, preceda per l'auuenire quello, che prima sarà stato canonicamente instituito, come consta dalle parole seguenti contenute in detto Breue, Omissis &c.

Vt de cætero omnes, & singuli Diffinitores perpetui Prouinciarum dicti Ordinis, modo, & forma præfatis, post finitum Lecturæ, seu Prædicationis, vel Magisterij Nouitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutionem eiusdem Ordinis, seu præfatum Alexandri prędecessoris Decretum respectiuè præscip:um ab existente, pro tempore Ministro Generali Ordinis huiusmodi per patentes eius literas. Cæterò, qui canonicè hactenus instituti, & in futurum instituendi illicò Exprouincialium præeminentijs, prærogatiuis, & præcedentijs fruantur, ac, si Prouincialatus munere functi fuissent, atque inter eos, & Exprouinciales præfatos seruetur æqualitas, & quoad ordinationem præcedentiæ sola prioritas, seu antianitas Diffinitoriatus, & Paternitatis Prouinciæ attendatur; Auctoritate Apostolica tenore præsentium

sentium concedimus, & indulgemus, non obstantibus &c.

Sopra la qual dispositiua estorcendo il vero, e litteral senso di esso, pretendono alcuni di dire, che la Santità Sua intese solo de' Deffinitori da constituirsi dopo detto Breue, e non delli Deffinitori già prima dell'istesso constituiti, non ostante le parole chiarissime, hactenùs instituti, & in futurum instituendi, &c. dal che ne resultano molte dissentioni trà l'istessi Religiosi.

Si supplica per tanto humilmente cotesta Sacra Congregatione per parte delli Deffinitori interessati à degnarsi di dichiarare, che il sudetto Breue comprende anco li già instituiti, come fù già dichiarato à fauore del Padre Frà Gioseppe Isola di Genoua, e della gratia &c.

Sacra Congregatio Emin. S.R.E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, inhærendo declarationi aliàs factæ, decreuit prænarratam Constitutionem, seu Breue san. mem. Clementis Decimi comprehendere etiam eos, qui ante ipsam Constitutionem Deffinitores fuerant instituti, ità vt etiam inter istos habenda sit eadem ratio præcedentiæ iuxtà prioritatem, seu antianitatem Definitoriatus, & Paternitatis Prouinciæ, atque ita seruari mandat, & præcipit. Non obstantibus &c. Romæ 18. Decembris 1676.

Card. G. Carpineus.

Loco ✝ sigilli.

I. B. Archiep. Ianuen. Secret.

Ele-

Electio Abbatissæ.

SVMMARIVM.

Electionem Abbatissarum, singulis triennijs, liberam esse in omnibus Monialium Monasterijs Ordinis Minorum S. Francisci Nationis Germano-Belgicæ. num. 1

An in electione Abbatissæ Regularibus subiectæ, adnotatio suffragiorum pertineat ad Episcopum. num. 2.

An Abbatissæ sub cura Regularium existentes sint etiam ab Episcopis annuatim confirmandæ. num. 3.

1 IN Capitulo Generali Fratrum Ordinis Min. S. Franc. de Obseruantia Recollectorũ nuncupatorum, Vallisoleti celebrato; Diffinitorium generale decreuit, quod Ministri Prouinciales Nationis Germano-Belgicę dent liberam electionem Abbatissarum, Præfectarum, vel Priorissarum in omnibus Monialium Monasterijs; idque singulis triennijs, iuxta formam Constitutionum generalium, & praxis Religionis, atque Apostolicarum dispositionum. Confirmat prædictum Decretum Clemens Papa X. inhærendo Constitutionibus aliorum Pontificum Prædecessorum vt infrà.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus Kellen Commissarius Generalis Prouin-

uinciarum German-Belgicarum, & annexarum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia Recollectorum nuncupatorum, quòd in Capitulo Generali dicti Ordinis Vallisoleti nouissimè celebrato, Diffinitorium Generale decretum edidit tenoris qui sequitur, videlicet. Præcipit Diffinitorium generale, quòd iuxta Constitutiones generales, & praxim Religionis Ministri Prouinciales Nationis Germano-Belgicæ dent liberam electionem Præfectarum, Priorissarum, vel quocumque nomine nuncupatarū in omnibus Monialium Monasterijs; idque singulis triennijs, quod decretum Constitutionibus fel.record.Leonis X.Sixti V. & Vrbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, necnon literis recol.mem. Clementis Papæ IX. Prædecessoris paritèr nostri in simili forma Breuis die 20. Martij 1668. expeditis conforme est, eique insuper accessit decretum, seù mandatum venerabilis fratris nostri Frācisci Episcopi Ostiensis S.R.E.Cardinalis Barberini nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, sub infrascripto tenore, videlicet. Attentis narratis, præuia reuocatione supersessoriæ aliàs à Nobis obtentæ, seruari Constitutiones, & Statuta Ordinis, & Sac. Congregationis Decreta, atque ad eorum præscriptū procedi ad electionem Abbatissæ, aliarumque Præfectarum etiam decernimus, & mandamus, in contrarium non obstantibus quibuscumque. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die xxx. Aprilis 1671.

F.Car-

F. Cardinalis Protector, & infra Ioannes Baptista de Palagio Auditor. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, vt præinserta Decreta in tota Natione exactiùs seruentur, & inuiolabilitèr ab omnibus obseruentur, & ne vllæ postmodùm contentiones oriri possint, sed Decreta ipsa in omnibus Monialium tàm Clarissarum, Vrbanistarum, & Coletanarum, quàm quouis alio nomine nuncupatarum Monasterijs Nationis præfatæ exactissimè ad vsum deducantur, prædictus Ludouicus Commissarius Generalis eadem Decreta Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac Ministris Prouincialibus, & cunctis Monialibus præfatis, vt in omnibus dictæ Nationis Conuentibus, seù Monasterijs Decretis huiusmodi se conforment, illaque executioni mandent sub pœnis arbitrio nostro, seù Congregationis venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ infligendis præcipi, vtque illi soli, & non alij electionibus intersint, qui de more, ac iuxtà vsũ, & praxim Nationis præfatæ interesse consueuerunt, nè vllæ insolitæ postmodum nouitates cum notabili turbatione regiminis introduci, aut attentari possint, mandari, perpetuumque quibuscumque contradicentibus silentium imponi sũmoperè desideret. Nos ipsum Ludouicum Commissarium Generalẽ specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homi-

homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati; de memoratorum Cardinalium, qui dilectum filium Commissarium Curiæ Ordinis præfati audiuerunt consilio, attentis narratis, enarrata Decreta Francisci Episcopi Cardinalis, & Protectoris, ac Diffinitorij Generalis præfatorum, vt supra petitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia inuiolabilitèr obseruari. Sicq; in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus Nationis, ac Prouinciarum, & Monasteriorum, seu Conuentuum hujusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priui-

legijs

legijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficientèr expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quiquscumque. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 24. Nnuembris 1671. Pontificatus Nostri anno secundo.

I. G. Slusius.

Loco ✝ Annuli Piscatoris.

2 In electionibus Abbatissarū in Monasterijs, Regularibus subiectis, adnotationes suffragiorum non pertinere ad Episcopum, neque ad eius Officiales, prout declarauit Sac. Congregatio negotijs, & consultationibus Episcop. & Regular. præposita in causa, vt sequitur.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

IL Procurator Generale de' Minori Osseruanti di S. Francesco humilmente rappresenta all' EE. VV. ch'essendo stato da questa Sac. Congregatione determinato sotto li 18. di Marzo prossimo passato sopra la pretensione del Vicario Generale di Foligno di condurre seco il suo Cancelliere, e di notar li voti nell' elettione dell' Abbadessa nel Monasterio di detta Città gouernato dalla sua Religione, che *in electionibus Abbatissæ in*

Mona-

Monasterijs Regularium adnotatio suffragiorum non pertinet ad Episcopum, come appare nella publica vacchetta del sudetto mese, e com'è noto all'Eminentissimo Fachenetti, che fù Ponente; Il sudetto Vicario Generale, perche nel Decreto disteso, e dato all'Oratore fù solamente posto *non pertinere ad Cancellarium*, continua nella medesima sua pretensione di prima, senz'altra ragione, che di non esser esso nominato nel sudetto Decreto; Per tanto supplica humilissimamente l'Oratore l'EE. VV. per rimuouere qualsiuoglia equiuocatione, far nuouo Decreto con aggiunta, che detta notatione non tocca nè al Vescuo, nè al suo Vicario, nè Cancelliere; ma al solo Superiore Regolare, che della gratia &c.

Quas Deus &c.

Decretum.

SAcra Cōgregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium inhærendo declarationi aliàs die 18. Martij factæ, iterum censuit, ac declarauit, in electionibus Abbatissarum in Monasterijs Regularibus subiectis adnotationem suffragiorum non pertinere, neq; ad Episcopum, neque ad eius Vicarium, prout neque ad Cancellarium. Romæ 19. Iunij 1671.

F.M. Card. Brancatius.

Loco † sigilli.

C. de V. Archiep. Athen.

3 In controuersia orta inter Prouincialem Min.

Min.Obser.Brixien, & Episcopum Cremenlem super annuali confirmatione Abbatissæ sub eius cura degentis, Sac.Congregatio circa huiusmodi Abbatissarum confirmationes, secundum ea, quæ infrà proponuntur censuit, obseruandum esse solitum; videlicet.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

IL Prouinciale della Prouincia Osseruante di Bréscia humilmente rappresenta all'EE. VV. che Monsig. Vescouo di Crema pretende contro la Costitutione di Gregorio XV. che gli concede solo d'interuenire all'elettione dell'Abbadessa, che viue sotto la cura dell'Oratore; di voler anche interuenire alle conferme annuali, che la Religione suol fare, e che se bene il medesimo Prelato da quarant'anni in quà s'è vniformato à quello, che si pratica in tutte l'altre Diocesi, ad ogni modo presentemente s'è così fissato in questa pretensione, che non essendo stato chiamato per la sudetta conferma, non vuol, che sia riconosciuta l'Abbadessa di quel Monastero: Supplica per tanto l'Oratore l'EE. VV. d'ordinar al medesimo Vescouo, che hauendo ragioni d'assistere alla conferma, le produca à cotesta Sacra Congregatione. Che della gratia &c.

Quas Deus &c.

Decretum.

SAcra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episco-

piscoporum, & Regularium præposita, audito Episcopo Cremensi, referente Eminentiss. Gualterio, censuit circà huiusmodi Abbatissarum confirmationes secundum ea, quæ proponuntur esse obseruandum solitum, provt præsentis Decreti tenore obseruari mandauit. Romæ 15. Maij 1671. F.M.Card.Brancatius.

Loco † sigilli.

C.de V.Archiep.Athen.

Eleemosyna.

SVMMARIVM.

Regulares Mendicantes possunt vbique quæstuare, nec ab Ordinarijs impediri possunt. num.1.

Ponitur Summarium Apostolicarum concessionum, & priuilegiorum à Summis Pontificibus eis concessorum. num.2.

Regulares Mendicantes quæstuare nō possunt extrà proprios suos districtus, & quid vbi plures in eodem districtu inueniuntur Conuentus. num.3.

1 AVctor in Theat.pag.259. adnotauit, quod Regulares Mendicātes nō possunt prohiberi ab eleemosynarum petitione in Diœcesibus, vbi habeat Conuentus; sed si extrà loca, vbi non habent Conuentus, quæstuare voluerint, licentiā suorum Superiorum Ordinario loci tantū ostendere teneantur, prout ex Decreto Sac.Congreg. Concilij ibi videt.

2 Ad quod additur sequens Summarium Apo-

Apostolicarum concessionum, & priuilegiorum à Summis Pontificibus diuersis temporibus concessorum, videlicet.

Fú determinato nel Concilio di Costanza nella sessione ottaua, come nella Bolla di Martino Quinto, v. *Inter cunctas*, Data in Costanza, li 23. Febraro 1418. & in vn'altra di Leone X. che incomincia, *Exurge Domine*, Data in Roma li 15. Luglio 1520. contro gli errori d'alcuni Eretici; esser lecito a' Religiosi il mendicare elemosine senza pregiuditio del Voto di Pouertà, non solo per seguire l'esempio degli Apostoli, quanto per essere il mendicare vn'atto d'humiltà, conforme alla pouertà Religiosa; che perciò Innocentio IV. & altri Pontefici hanno conceduto Indulgenza à quelli, che daranno elemosine a' Frati Carmelitani; il che si estende à gli altri Frati Mendicanti, come anche tutte l'altre concessioni, e priuilegi, come per Bolle de' Pontefici, & in particolare di Leone X. in vna sua, che incomincia, *Dudum per nos accepto*. Data in Roma li 10. Decembre 1519.

Alessandro IV. nella Bolla, *Generali, & Prouincialibus Ministris*. Data in Viterbo sotto li 16. Ottobre 1257. concesse a' Frati Minori, & Vrbano IV. nella Bolla, *Meritis vestræ Religionis inducimur*. Data in Viterbo li 16. Settembre 1262. concesse a' Frati Carmelitani di poter lecitamente riceuere da chiunque robbe, ò denari malamente acquistati, tanto per vsure, quanto per altro, esimendoli da ogni restitutione, ogni volta si dijno li denari a' Padri come per obligo di restitutione

incerta, come nella raccolta de' Priuilegi de'Mēdicanti di Gio: Battista Confertio.

Bonifatio IX. concesse a' Frati Predicatori nella Bolla riportata da Rodriguez nel tomo 2. delle quest. Regul. alla quest. 57. all'art. 8. di poter dimandar elemosina, prohibendo ad ogni sorte di persone l'asserire, che alli Religiosi non sia lecito il viuere d'elemosina, e che non siano in stato di perfettione.

Sisto IV. nel Mare magno de' Frati Carmelitani nella Bolla, *Dum attenta*. Data in Roma sotto li 28. Nouembre 1476. riferita dall'istesso Rodriguez, dal P. Lezana nel Tom. 5. delle quest. Regul. e da altri Autori; prohibisce sotto pena di scommunica ipso facto à quelli, che impediranno detti Mendicanti dal cercar elemosina; e concede alli Protettori di detti Ordini, & all'Auditore della Camera Apostolica, che sono, e saranno pro tempore, & à gl'Inquisitori contro gli Eretici ogni volta, che saranno ricercati per parte di detti Frati, che possino procedere contro quelli, come contro all'istessi Eretici.

Pio V. nella Bolla, *Et si Mendicantium*. Data in Roma sotto li 16. Maggio 1567. come nel Bollario del Cherubini, e riferita da diuersi Autori, dichiara non esser stata intentione del Sacro Cōcilio di Trento d'abolir'il nome, & vfficio di Cercanti alli Frati Mendicanti, anzi douerseli dare ogni libertà, per esser questi sforzati di viuere di tal elemosine.

Per esser stati controuertiti li Priuilegi, e concessioni sudette di mendicare, apparisce vna dichia-

chiaratione della Sacra Congregatione de' Regolari sotto li 10. Ottobre 1586. trà l'altre, che dice: *Fratres Mendicantes nullatenus à quæstuatione, quæ de licentia suorum Superiorum fit, & in dies fieri contingit, prohibeantur*. La qual licenza douerassi mostrare solo à gli Ordinarij di quei luoghi, doue non sono Conuenti di quel Cercante, come per altra dichiaratione autentica della Sac. Congregatione del Concilio riportata dal Barbosa nel libro intitolato *de Officio, & potestate Episcopi* all'allegatione 109. num. 10. che dice: *Sacra Congregatio censuit Fratres Ordinum Mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quo minus per se ipsos in Diœcesibus, vbi habent Conuentus eleemosynas quærant, sed tantùm si extra loca, vbi Monasteria existant quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentia Ordinario ostendere*.

La qual Sacra Congregatione del Concilio alli 2. Luglio 1620. anche rispondendo à certi, e diuersi quesiti fatti a' Rettori delle Chiese della Diocese di Bologna, trà gli altri dichiarò, non esser prohibito a' Regolari il cercare, e raccogliere frumento, vua, legna, & altre cose simili auanti che il Curato habbia hauuto le sue primitie.

Dalle quali concessioni, e priuilegi si raccoglie il merito, che possono acquistare appresso Sua Diuina Maestà li benigni Benefattori alle Religioni Mendicanti, potendo star sicuri non esser defraudati, mentre con publiche, e priuate orationi, e Sacrificij non tralasciano i Religiosi di pregar instantemente Iddio per tutti quelli; da'

quali quotidianamente riceuono beneficij, elemosine, e carità, &c.

3 Regulares Mendicantes quæstuare nõ possunt extrà proprios suos districtus; sed intrà suos limites quisque se continere debet; vt ab his, quibus spiritualitèr inseruiunt, substentari faciliùs possint; at si in districtu plures inuiantur Cõuentus, ratio antiquitatis, & fundationis iure optimo obseruetur, prout à Sac. Congregatione anno 1674. prouisum fuit sequenti Decreto, vilicet.

Eminentiss. e Reuerendissimi Signori.

IL Prouinciale Minore Osseruante della Prouincia di Corsica humilmente espone all'EE. VV. come li Regolari Mendicanti di quella Prouincia, & in particolare li Padri Capuccini, si dispensano di questuare nelle queste altrui con pregiuditio, e danno grande degli altri Religiosi, e Conuenti. Quindi l'Oratore supplica riuerentè l'innata benignità dell'EE.VV. degnarsi ordinare à tutti i Religiosi Mendicanti di quella Prouincia, che si contentino di questuare solo ne i distretti di quei Popoli, a'quali seruono, e si sono obligati à mantenerli nell'erettione de' loro Cõuenti, e che doue sono più Conuenti nel medemo luogo, e di diuerse Religioni vi sia l'ordine nel questuare secondo l'antianità de' Conuenti, che in tal guisa cessaranno li continui litiggi frà sudetti Mendicanti in quella Prouincia. Che della gratia, &c. Quas Deus, &c.

Sacra

SAcra Congregatio Eminentissimorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus auditis, atque per conuentionem Procuratorum Generalium amicabilitèr compositis, referente Eminentissimo Sanctaecrucio, declarauit, atque decreuit, nè in posterum præfatorum Orninum Conuentus proprios suos districtus ad quæstuandum egrediantur, sed intrà suos limites se quisque contineat, vt ab his, quibus inseruiunt substentari faciliùs possint. Necnon vt vbi plures inueniuntur Conuentus in eodem districtu, inter eosdem ratio antiquitatis, ac fundationis rationabilitèr habeatur; Sicque omninò obseruari mandauit. Romæ 22.Iunij 1674.

F.M.Card.Brancatius.

Loco † sigilli.

A.Archiep.Licen.Secr.

Festum S. Augustini.

SVMMARIVM.

1 *Fest um S. Augustini in vniuersis Hispaniarum Regnis de præcepto seruari mandatur tenore Breuis sequentis, videlicèt.*

INNOCENTIVS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

1 CReditæ Nobis cœlitus dispensationis ratio exigit, vt pijs orthodoxorum Regum,

& Principum pietatis, aliarumque christianarum virtutum decoribus multipliciter fulgentium votis ad augendam in terris Sanctorũ cum Christo in cælesti Hierusalem regnantium, præsertim egregiorum Catholicæ Ecclesiæ Doctorum, quorum profundis, ac decoris sermonibus ampla ipsius Ecclesiæ fabrica, velut gemmis vernantibus rutilat, venerationem laudabilitèr tendentibus, fauorabilem assensum paterna benignitate præbeamus. Cùm itaque sicut charissimi in Christo filij nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici nomine, dilectus filius noster Ioannes Euerardus S.R.E. Presbyter Card. Nidardus nuncupatus, ipsius Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, Nobis nuper exposuit, ipse Carolus Rex pro singulari sua, subditorumque suorum in Hispaniarum Regnis degentium, erga Sanctum Augustinum Episcopum Hipponẽsem Ecclesiæ Doctorem præcellentissimum, deuotione Festum eiusdem Sancti Doctoris in dictis Regnis de præcepto seruari plurimum desideret. Nos deuota, grataque animi intentione considerantes, quantis optimus ille Magister à Sanctis Prædecessoribus Nostris Cœlestino, & Gregorio Magno eximijs laudibus decoratus in Ecclesia Dei, quam editis ad orthodoxæ fidei defensionẽ, sanæque doctrinæ elucidationem, vitæque, & morum ex Christi norma fundandorum institutionem, tot clarissimis, atque irrefragabilibus scriptis longè latèque illustrauit, & illustrare, hodièque non cessat, meritis præfulgeat, ac proindè de pijs, enixisque memorati Caroli Regis preci-
bus

bus Nobis super hoc humilitèr porrectis, benignè inclinati, vt perpetuis futuris temporibus Festum eiusdem Sancti Augustini in vniuersis Hispaniarum Regnis prædictis de præcepto seruetur; auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, ac decernimus, & ordinamus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides, tam in Iudicio quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Februarij 1677. Pontificatus nostri anno primo.

I. G. Slusius.

Fundatio Conuentus.

SVMMARIVM.

Commissio Clementis IX. pro fundatione Conuentus Carmelitatum Discalceatorum in Oppido de Bilbao reuocatur. num. 1.

Ponitur Bulla Clementis X. cum inserta forma Decreti Sacræ Congregationis, quibus reuocatur Commissio prædicta Fundationis. num. 2.

Prohibetur Cappuccinis fundare Conuentum in loco Plebis Veggiani. num. 3.

1. Car-

1 CArmelitæ Discalceati cupientes fundare Conuentum in Oppido de Bilbao Calaguritan. Diœcesis; falsis narrationibus Commissionem in forma Breuis à Clemente IX. Ordinario Calaguritano directam, extorserunt; sed deindè facti veritas explorata per Populum, ac Capitulum, nec non per Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia, & Eremit. S. Augustini ipsius Oppidi de Bilbao: Sacra Congregatio bis pronunciauit, non esse locum prætensæ Fundationi, & asserta priuilegia, ac indulta Apostolica eis minimè suffragari, quod Decretum confirmauit Clemens X. tenoris sequentis videlicet.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

2 NVper pro parte dilectorum filiorum Magistratus, & Populi, ac Capituli, & Beneficiatorum, necnon Fratrum Conuentuum Ord. Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, & Eremit. S. Augustini Oppidi de Bilbao Calaguritanæ Diœc. Congregationi Vener. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti paritèr filij Fratres Carmelitæ Discalceati Congreg. Hispaniæ, occasione legati cuiusdam domus, horti, & furni, in dicto Oppido existen. sibi à q. Maria Diaz de Aguirre anno 1618. ad effectum erigendi ibidem nouum Conuentum eorum Religionis

gionis facti; tentauerant diuersis vicibus, nempè annis 1619. & 1629. ac 1665. habere desupèr necessarium consensum Ciuium, & Incolarum, ac Ecclesiarum Parochialium dicti loci, eisque semper fuerat denegatus, ex eo quod in eodem loco, eiusque suburbijs respectiuè aderant duæ Parochiales Ecclesiæ cum viginti quatuor Beneficiatis participantibus, & totidem expectantibus, quinque Conuentus Regularium, & Mendicantium, quorum duo erant Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia, septem Monasteria Monialium, & sexdecim Confraternitates laicales, ac Hospitalia pauperum; & horum ratione prætensa fundatio huiusmodi expressé prohibita fuerat, & quia dicti Fratres Carmelitæ aperuerāt de facto Oratorium, in quo Missam celebrabant, mandatum fuerat illud claudi, prout clausum fuerat: sed his non obstantibus iidem Carmelitæ nulla facta mentione præmissorum, imò ex falsa narratione, quod à Ciuibus, & Incolis dicti loci de Bilbao desideraretur dicta noua fundatio, & quod reditus ex dicto legato, seu hæreditate Mariæ de Aguirre prouenientes, & Ciuium pietas ad alendos duodecim Fratres sufficere possent, extorserant à fel. record. Clemente Papa IX. prædecessore nostro specialem commissionem directam Ordinario Calagurritano, vt constito sibi de veritate expositorum, petitam licentiam fundandi concederet, prout in literis ipsius Clementis prædecessoris in simili forma Breuis die 24. Septembris 1668. expeditis continetur; & successiuè narrato, quod in multis locis Regnorum Hispaniæ

ſpaniæ nouas Domos, & Monaſteria dictæ Religionis fundari deſideraretur, obtinuerant ab eodem Clemente prædeceſſore ſibi confirmari antiqua priuilegia Apoſtolica à rec.mem. Paulo V. & Gregorio XV. Romanis Pontificibus prædeceſſoribus paritèr noſtris conceſſa, fundandi vbique locorum de ſola licentia Ordinarij, nulla factæ reuocationis ampliſſimæ omnium priuilegiorum huiuſmodi à piæ me. Vrbano Papa VIII. etiam prædeceſſore noſtro facta mentione, prout in alijs ipſius Clementis prædeceſſoris, paritèr in forma Breuis die 8. Octobris eiuſdem anni 1668. emanatis etiam continetur; harumque literarum vigore extorſerant ſub die 2. Nouembris 1669. à tunc exiſtente Vicario generali Epiſcopi Calaguritan. licentiam fundandi, ſed recuſante Populo, ac Clero ſæculari,& Regulari eos recipere, fuerat de mandato, & cum aſſiſtentia tunc exiſtentis Gubernatoris Cantabriæ, & Officialium eiuſdem loci de Bilbao menſe Iauuar. 1670. conuocatum generale Concilium ipſius loci, ad effectum videndi, An, & quanta pars Populi ipſos Carmelitas deſideraret,ac poſſet eos ſuis eleemoſynis ſuſtentare, & paritèr compertum fuerat, omnes dictam nouam fundationem recuſare ex eiſdem cauſis ſupra narratis; Vnde deuoluta cauſa ad prædictam Cardinalium Congregationem, fuerat ab eadem ſcriptum Ven. Fratri moderno Epiſcopo Calaguritan. pro informatione, qui licèt retuliſſet ſibi conſtare per inſtructiones ſecretas habitas à viris ab omni ſuſpicione alienis, dictique Oppidi rerum optimè peritis, dictam fundatio-

dationem nulli in temporalibus damnosam, & omnibus in spiritualibus fore proficuam, ideòque maiorem populi partem illam desiderare; tamen cum relatio huiusmodi appareret erronea, & minus vera ex supra relatis Concilijs publicis, & contradictionibus semper factis à Populo, Ecclesijs Parochialibus, & Conuentibus S. Francisci, & S. Augustini, causa huiusmodi in prædicta Cardinalium Congregatione die 25. Nouembris proximè præteriti proposita, eadem Congregatio partibus vtriusque informantibus, re maturè ac diligentèr discussa, declarauerat, Non esse locum prætensæ fundationi Conuentus Carmelitarum Discalceatorum in supradicto Oppido de Bilbao Calaguritan. Diœc. non obstan. eorum assertis priuilegiis, ac Indultis Apostolicis, quæ in in casu de quo agebatur, censuerat eis minimè suffragari, ac proindè prædictos Fratres Carmelitas non esse amplius super huiusmodi fundatione audiendos; Et in eadem expositione subiuncto, quod cùm non obstante Decreto Congregationis huiusmodi noua audientia dictis Fratribus Carmelitis ex speciali rescripto nostro concessa fuisset, prædicti exponentes cupiebant ex eisdem rationibus supra relatis, & antea deductis confirmari dictum Decretum, ac ad obuiandum nouis scandalis, & litibus declarari, quod non liceret eisdem Fratribus Carmelitis retinere in dicto loco de Bilbao hospitium, nec aliam permanentem habitationẽ, cum noua impositione perpetui silentij: Emanauit ab eadem Congregatione Decretum, tenoris qui sequitur, videlicet.

Sacra

Sacra Congregatio Eminentissimorum,& Reuerendissimorum S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regulariũ præposita, partibus hinc indè informantibus,negotio diligentèr, & accuratè examinato, referente Eminentiss.Nino,censuit persistendum esse in Decreto, aliàs vt supra die 25. Nouembris 1672. edito, ac propterea non esse locum prænarratæ fundationi, Romæ 21. April. 1673. Fr. M. Card. Brancatius. Loco ✝ sigilli. N. Casanata Secret.
Cùm autem sicut ijdem exponentes Nobis subindè exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi quo firmiùs subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, ac eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequentium,harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri,

tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus,& per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabilitèr obseruari;Sicque in pręmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum,& inane,si secùs super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit atttentari. Non obstantibus pręmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenore pro plenè, & sufficientèr expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes,illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expresè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 6. Maij 1673. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Eminentiss. & Reuerendiss. Signori.

3 IL Vicario Prouinciale della Prouincia Osseruante di Corsica, rappresenta riuerentemente all'Eminenze Vostre, che non ostante le giuste, e sante determinationi fatte per trè Decreti da cotesta Sacra Congregatione sotto li 20.

Ago-

Agosto 1661. 20.Gennaro 1673. e 22.Giug.1674. che si danno qui annessi, che li Padri Capuccini non fondino Conuento nella Pieue di Veggiano, tuttauia persistono nella Terra di Fozzà, col fondamento, che ne'sudetti Decreti non vi sia la particola, *Che discedant*. E perche Eminentiss. Signori, la permanenza de'medesimi Padri Capuccini nel sudetto luogo pregiudica notabilmente alli Conuenti di Sartè, e di Tallà de gli Osseruanti Conuicini, e poco distanti. Supplica pertanto la somma benignità dell'Eminenze Vostre à degnarsi d'ordinare, che non solo non fondino Conuento nell'istessa Terra di Fozzà, e Pieue di Veggiano, come è stato determinato, mà nè meno vi stiano sotto qualsiuoglia pretesto, anco sotto titolo d'Ospitio, attesoche verrebbe ad apportar'il medesimo pregiuditio in ordine alle questuationi, e che partano dal prefato luogo. Che &c.

SAcra Congregatio Eminentissimorū S.R.E. Cardinalium, negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Patre Procuratore Generali Capuccinorum, censuit prædictos Fratres Capuccinos *Omninò discedere* debere à præfato loco Plebis Veggiani, ad quem effectum strictè iniungit eidem Patri Procuratori Generali Capuccinorum, vt sub pœnis Sacræ Congregationi reseruatis, prædictos Fratres Capuccinos intra terminum quindecim dierum à præsentatione huius Decreti cōputan. ad *Discedendum omninò* cogat. Contrarijs quibuscum-

buſcumque minimè obſtantibus, &c. Romæ 11. Decembris 1676.

Card. Gaſpar Carpineus.

Loco † Sigilli.

I. B. Spinula Archiep. Genuen. Secr.

Grangiæ.

SVMMARIVM.

Non licet Ordinarijs locorum, Vicarias perpetuas in ſuppreſſis Grancijs conſtitutas, facere amouibiles, & è contrariò. num. 1

Nec congruam portionem Granciarum earundem, Vicarijs perpetuis, vel amouibilibus ſemel aſſignatam, augere, vel diminuere. num. 2.

Decretum pro Monaſterio S. Pauli de Vrbe, ne hoſpites excipiantur, niſi anticipata ſolutione, victus expenſas ſatisfecerint. num. 3.

Confirmatur prædictum Decretum ab Eminentiſs. Protectore. num. 4.

1 AD dirimendas controuerſias, quæ circa Vicarios, curam animarum exercentes in ſuppreſſis Grangijs Monaſteriorum, & circa congruam ipſis Vicarijs aſſignandam, inter Superiores Regulares, & locorum Ordinarios in dies oriuntur occaſione Conſtitutionis fel. rec. Innocentij X. incipien̄ *Inſtauranda*, & literarum circularium deſuper emanatarum ſub die 30. Maij 1653, Sacra Congregatio ſuper ſtatu Regulariū, Sanctiſſimo Domino Noſtro approbante, præ-

ſenti Decreto ſtatuit, vt in poſterum minimè liceat ipſis Ordinarijs locorum ex quauis cauſa, vel prætextu, aut quæſito colore Vicarias perpetuas ab eis, vel eorum Prædeceſſoribus in prædictis ſuppreſſis Grancijs conſtitutas facere amouibiles, nec vice verſa conſtitutas amouibiles facere perpetuas, abſque licentia ipſius Sacræ Congregationis.

2 Nec congruam portionem, quam ſemel Vicarijs perpetuis, vel amouibilibus earundem Grangiarum, ſiue in quantitate, aut quota fructuum, ſiue in pecunia numerata, ſiue alia re ſtabili ipſi Ordinarij, vel eorum Prædeceſſores ſemel conſtituerint, ſeù aſſignauerint, quoquomodo augere, vel minuere, aut immutare Sacra ipſa Congregatione inconſulta: decernens irritum, & inane, ſi ſecus ab eis ſcientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Ac ſimilitèr Superioribus Regularibus minimè fas ſit cum ipſis Vicarijs iam deputatis, ſeù deinceps deputandis publicas, aut ſecretas pactiones, ſeù conuentiones inire ſuper diminutione, aut alteratione, ſeù variatione dictæ congruæ, eaſque pactiones, ſeù conuentiones, tamquam de ſimoniaca labe, atque auaritia ſuſpectas, Sacra Congregatio omninò reijcit, atque interdicit, eoſque, qui contra fecerint, pœnis aduerſus Simoniacos editis, teneri decernit, contrarijs quibuſcumque non obſtantibus. Datum Romæ die 8. Octob. 1670.

V. Card. Carpineus.

Loco † ſigilli.

P. Fagnanus Secr.

Hoſpi-

Hospites.

SVMMARIVM.

Hospites, & Tertiarij recipi non possunt in Monasterijs Regularium ante ætatem præfinitam. num. 1.
Ponitur Decretum. num. 2.

1 SAcra Congregatio super statu Regularium, inhærendo alijs Decretis, aliàs emanatis ex mandato Summorum Pontificum disposuit, ac vetuit, nè Superiores Regulares in eorum Monasterijs, seu Domibus recipiant Hospites, seu Tertiarios ante legitimam, & præfinitam ætatem, sub quouis prætextu, causa, quæsito colore, sub quouis habitu indutos, vel induendos; ad hoc, vt splendor, & veneratio Religionum augeatur, & omnis occasio scandali, seu admirationis penitùs remoueatur, prout in sequenti Decreto ex mandato Clem. X. edito, videlicet.

2 Et si Decretis Sacræ Congregationis super statu Regularium de mãdato Summorum Pontificum Innocentij Decimi, & Alexandri Septimi iam pridem editis pro Nouitijs recipiendis statutum sit, vt omnes, qui ad habitum probationis se recipi postulauerint, diligenter examinentur, ac per vota secreta approbentur quotquot idonei reperti fuerint ætate, alijsque requisitis ad præscriptum Apostolicarum Constitutionum, ac Statutorum Ordinis, nec quisquã censeatur habilis ad huiusmodi habitum susci-

piendum, vt Clericus, niſi annum ætatis ſuæ decimum quintum, neqûe vt Conuerſus, niſi annum vigeſimum expleuerit: nihilominus in pluribus Religionibus Italiæ, & Inſularum adiacentium aliquibus ab hinc annis introductum eſt, vt recipiantur Adoleſcentes Laici non quidem pro Conuerſis, vt annum probationis incipiant, & finito tempore Nouitiatus, admittantur ad Profeſſionem, ſed pro Tertiarijs, vel Oblatis, ſeù Donatis, eiſque tradatur habitus, vt vocant, ſine Caputio illis dari conſueto, vt ſic inſeruiant alicui Religioſo particulatim, aut pluribus, vel omnibus communitèr: & multoties pueri, & adoleſcentuli recipiantur in Monaſterijs, non vt Nouitij, ſed vt hoſpites, ſeù poſtulantes ſe recipi pro Clericis ad habitum probationis, & parua veſte induti plures menſes, quinimò & annos ſic detineãtur intra Clauſtra, donec compleuerint annum ætatis decimum quintum, Clericis, vt ſupra præſcriptum ad annum Nouitiatus inchoandum, idque eo pretextu, vt interea fiat experimentum de ipſorum indole, & aptitudine ad Religionem: & aliquando etiam in eadem veſte ijdem pueri, & adoleſcentuli admittantur in Nouitiatibus, & cum Nouitijs degant ad hoc, vt eorum voces pueriles in Choro cum vocibus Profeſſorum miſceantur, dum Diuina peraguntur Officia. Quoniam verò ſecundum Canonicas Sanctiones, & Iuris Regulas, cum quid vna via prohibetur alicui, ad id alia non debeat admitti, & memorati abuſus irrepſerint in fraudem legis, & eluſionem

Decre-

Decretorum, vt ſupra editorum, in Religionum diſpendium, ac non ſine multorum admiratione, & ſcandalo: Idcircò eadem Sacra Congregatio, vt in diès creſcat in Eccleſia Dei Sacrarum Religionum ſplendor, & veneratio, ex ſpeciali mandato Sanctiſſimi D. N. Clementis Diuina Prouidentia Papæ Decimi hoc præſenti Decreto in virtute Sanctæ Obedientię præcipit omnibus, & ſingulis Superioribus Generalibus, Prouincialibus, & Localibus quocunque nomine, ac titulo appellatis, quorumcumque Ordinum, & Congregationum tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, vt de cætero neminem pro Tertiarijs, vel Oblatis, ſeù Donatis, aut Commiſſis, vel ſeruientibus, nec pro hoſpitibus, ſeù Poſtulantibus, vel Cantoribus, aut alio quocumque nomine nuncupatis, ac quouis habitu indutis, vel induendis ſub quouis prætextu, vel cauſa, aut quæſito colore recipiant, ſeù admittant ad habitandum intra Clauſtra, niſi vigeſimum ætatis ſuæ annum expleuerit; omneſque ſic receptos, ſeù admiſſos (ijs tantùm exceptis, qui completa ætate annorum quindecim pro Clericis, ſeù Choriſtis in habitu Nouitiorum annum probationis agunt) à Monaſterijs, ſeù Domibus Regularibus omninò amoueant, & eijciant infra terminum duorum menſium, inchoandum à die intimationis præſentis Decreti faciendę Procuratoribus eorundem Ordinum, & Congregationum in Romana Curia exiſtentibus. Quòd ſi prædicti Superiores præſenti Decreto per omnia non paruerint, aut in aliqua eius parte contra-

uenerint, pœnam priuationis Dignitatum, & Officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto absque alia declaratione incurrant. Non obstantibus quoad omnia supralcripta, priuilegijs, indultis, & consuetudinibus, cæterisq; contrarijs quibuscumque. Datum Romæ die decimasexta Maij 1675.

V. Cardinalis Carpineus.

P. Fagnanus Secr.

3 Ad euitandas victus expensarum fraudes quæ ab hospitibus Monachis faciliùs in Monasterijs committuntur, sequenti Decreto indemnitati Monasterii S. Pauli de Vrbe consulitur per Præsidentem Ordinis, inhærendo alijs similibus Decretis à Capitulis Generalibus emanatis; accedente Protectoris confirmatione, vt sequitur.

Inhærentes Decretis aliàs à Capitulis nostris Generalibus, & Regimine emanatis, necnon Monasterij S. Pauli de Vrbe indemnitati consulere volentes, statuimus hospites, non solúm deuotionis ergo, sed etiam quacumq; alia ex causa, Romam adeuntes, nullo pacto esse excipiendos, nisi anticipata solutione à die eorum aduētus, re, & effectu, pro victus expensis satisfecerint. Decernentes ab Abbatibus quinque iulios, à Monachis, & Commissis quatuor, pro Famulis verò, & Equis tres, singulis diebus esse soluendos. Quapropter districtè iniungimus Reuerendissimo Sancti Pauli, Priori, Cellerario, cæterisque

que Monasterij Ministris, quatenus præsens Decretum executioni omninò demandent, sub pœnis contra inobedientes per nostras Constitutiones inflictis. Datum Ferrariæ die 11. Septembris 1674.

D. Angelus Maria à Parma Præsidens.

4 Auctoritate qua fungimur Protectoris, supradictum Decretum confirmamus, & approbamus, debitèque executioni mandari præcipimus, neque in contrarium innouari, nulla de causa liceat supradictis Superioribus, sub pœnis præscriptis, alijsque arbitrio nostro, &c. In quorum, &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die 21. Septemb. 1674.

Franciscus Card. Barberinus Protector.

Loco † sigilli Reuerendiss. Præsidis.

Loco † sigilli Eminentiss. Protectoris.

D. Epiphanius à Parma V. Cancellar.

Hospitium.

SVMMARIVM.

Facti series narratur. num. 1.

Decretum Sacræ Congregationis. num. 2.

1 FRatres Reformati Ordinis Sancti Francisci Prouinciæ Tusciæ obtinuerunt, ex benignitate Eminentissimi Cardinalis Commendatarij Abbatiæ Sancti Ioannis Baptistæ, Conuentum, & Ecclesiam, aliàs Congregationis Fratrum Iesuatorum suppressæ, intra mœnia Ciuitatis Florentiæ existentem, cum obligatione

tamen adimplendi omnia onera Missarum, & Anniuersariorum, eidem Ecclesiæ annexa; In quem Cōuentum iidem Fratres Reformati eorum antiquum Hospitium transferre, seù potiùs nouum Conuentum erigere intendebant: Contradicentibus ad id cæteris Mendicantibus, qui ex huiusmodi translatione, seù noui Conuentus erectione, non leue sibi præiudicium inferri præsumebant; quare delata huiusmodi controuersia ad Sac. Congregationem negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam.

2 Eadem Congregatio vtriusque partis rationibus maturè examinatis, referente Eminentissimo Cardinali Columna, declarauit, atque decreuit, non esse locum huiusmodi translationi, seù noui Conuentus erectioni; & dictos Fratres Reformatos dimittere debere præfatū Conuentum, nouitèr acquisitum; & ad eorum antiquum Hospitium redire, in eoque permanere, seruata eiusdem Hospitij forma: Quæ omnia, vt executioni fidelitèr demandentur, censuit remittendum, prout præsentis Decreti tenore, remittit Eminentiss. Archiepisc. Florētino, vt cum facultatibus eiusdem Sac. Congreg. dictos Fratres Reformatos ad eorum obseruantiam compellat, contrariis quibuscumque non obstantibus, &c. Romæ 26. Martij 1677.

Card. Gaspar Carpineus.

Loco ✝ sigilli.

Io: Baptista Spinula Archiep. Ianueñ Secret.

Incul-

Indulgentiæ.

SVMMARIVM.

Indulgentias, & gratias omnes Terræ Sanctæ Locis hucusque concessas, & non reuocatas Clemens Papa Decimus confirmat. num.1.

Omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus, qui Ecclesias tàm Monachorum, quàm Monialium Ord. Sancti Benedicti deuotè visitauerint in festis diebus Sanctorum Benedicti, Scholasticæ, Placidi, ac Mauri, necnon die 13. Nouembris; Clemens X. plenarias similiter Indulgentias erogat. num, 2.

In festis diebus S. Augustini, & Monicæ, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanoua, necnon die 13. Nouemb. omnibus, & singulis vtriusq; sexus Christi fidelibus, Ecclesias Eremitani Ordinis prædicti visitantibus, sac. priùs communione refectis, Clemens Papa X. plenarias concedit indulgentias. nu. 3.

Indulgentiæ concessæ omnibus, & singulis Fratribus, Monialibus, necnon Tertiarijs, & Oblatis Ordinis Eremitarum S. Augustini, eiusque Confraternitati Cinturatorum. ponitur Breue. num. 4.

Decretum Clem. X. super indulgentijs quinque Sanctorum Caietani, Philippi, Ludouici, & Rosæ Cinturatis vtriusque sexus Ord. Erem. S. Augustini concessis. num. 5.

Circa indulgentias Congregationi Fratrum Ioannis Dei concessas à Paulo Papa V. num. 6.

Breue Clementis Papæ X. confirmationis, & noua concessionis indulgentiarum, & pro Archiconfraternitate

Cintu-

Cinturatorum, & Cinturatarum nuncupata S. Augustini, & Sanctæ Monicæ sub inuocatione B. Virginis Mariæ de Consolatione, Bononiæ erecta in Ecclesia S. Iacobi. num. 7.

Sacra Congregatio Indulgentijs, Sacrisque Reliqijs præposita, omnes, & singulas Indulgentias in sequenti Decreto contentas, partim esse confictas, & plenè falsas, partim apocrifas, vel ex alio capite nullas declarat. num. 8.

Decretum Sacræ Congregationis Indulgentijs, Sacrisque Reliqijs præpositæ super Indulgentijs Cinturatorum Archiconfraternitati S. Augustini, & S. Monicæ concessis. num. 9.

Indulgentiæ Tertiarijs Ord. Min. S. Francisci de Paula deferentibus eius Funiculum concessæ minimè reuocantur. ponitur Decretum. num. 10.

Summarium Indulgentiarum à quamplurimis Summis Pontificibus concessarum tàm Religiosis, & Confratribus S Mariæ de Monte Carmelo, quàm omnibus Christi fidelibus, Ecclesias eiusdem Ordinis visitantibus. num. 11.

Summarium Indulgentiarum à Summis Pontificibus concessarum Confraternitatibus erectis, ac institutis à Regio Ordine Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captiuorum. num. 12.

QVoniam complures Summi Pōtifices, quibus Christiani Orbis cura cælitùs commissa fuit, varias Indulgentias, personales scilicet, & locales; perpetuas, & ad tempus, diuersis temporibus, ad salutem, bonumque animarum, paterna benignitate, concesserunt; ideò in hoc Regula-

gularium Theatri Supplemento, eas omnes, quas habere potuimus per extensum inserere, additis Summarijs, ad fidelium consolationem, Sanctæque Religionis nostræ gloriam optimo consilio curauimus, ea etiam ratione, quia maiorem earum partem, Regularibus, eorumque Ecclesijs distributam esse perspicitur, prout infra.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

1 Pijs Christi fidelium votis, ex quibus sacrorum locorum venerationem, & animarũ salutem prouenire conspicimus, libentèr annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur fauoribus Apostolicis confouemus. Cùm itaque sicut dilectus filius Iacobus à Iesu Maria Frater expresè professus Prouinciæ Valentiñ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, ac Commissarius, & Procurator Generalis in Romana Curia totius Familiæ Terræ Sanctæ Nobis nupèr exponi fecit, ipse ad eiusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assiduè excolentium, Sacraque loca venerantium subuentionem, necnon ad spiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque deuotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum omnia, & singula, gratias, priuilegia, Indulgentias hucusque sacræ eiusdem Terræ Sanctæ locis Apostolica auctoritate concessa, & confirmata per

per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret: Nos desiderio huiusmodi annuere, ipsumque Iacobum specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absoluendum, & absolutum fore censentes. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati; Omnia, & singula priuilegia, concessiones, facultates, indulta, indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & illa visitantibus, necnon dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoscumq; Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessa, quatenus sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa existant, sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concilij Tridentini Decretis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore cōmunimus, ac omnes, & singulos tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper in eis quomodolibet interuenerint, supplemus. Necnon insuper omnibus, & singulis eorundem Fratrum interpretibus nunc Hierosoly-

solymis, Bethleem, & Nazareth existentibus, & viuentibus in cuiuslibet eorum mortis articulo, si verè pœniteñ, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint, saltem contriti nomen IESV ore, si potuerint, sin minus corde deuotè inuocauerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino concedimus, & elargimur. Non obstañ Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 11. Iunij 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

I.G.Slusius.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Vniuersis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

2 COmmissæ Nobis à Domino nostro IESV CHRISTO dispensationis ratio exigit, vt cælestium munerum thesauros ad augendam in terris Sanctorum in Cælis regnantium, qui tradita sibi talenta non defoderunt in terram, sed vberi bonorum operum fructu multiplicarunt venerationem, fouendamque, & incitandam erga illos fidelium deuotionem, fideli prudentia, quãtum Nobis ex alto conceditur, erogare studeamus.

mus. Itaque præclara S. Benedicti Abbatis, qui despectis omnibus, quæ mundus amat, & colit, cælestis gratiæ benedictione repletus, sanctæ conuersationis studijs, miraculisque eximiè claruit, & Monachorum Regulam scripsit discretione præcipuam, sermone luculentam, sub qua numerosa Religiosorum Monachorum, Sanctimonialiumque agmina Deo, hodièque strenuè militant; Sanctæ quoque Scholasticæ eius Sororis, quæ speciosis Virginitatis, pietatis, aliarumque virtutum monilibus exornata in amplexū Sponsi Cælestis euolauit; ac Sanctorum Placidi, qui primus Monachorum Ordinis eiusdem S. Benedicti Martyrij gloria decorari meruit; & Mauri Abbatis Monastici Instituti in Gallijs Propagatoris eximij, aliorumque innumerorum Sanctorum Ordinis præfati professorum, in Ecclesiam Dei merita, piò, deuotoque animi affectu, recolentes; nec non dilecti filij Ildephonsi de Mier Monachi expresse professi, & Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ dicti Ordinis, in Sacra Theologia Magistri, Supplicationibus Nobis super hoc humilitèr porrectis, inclinati; ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesijs quorumcumque Monasteriorum, tàm Monachorum, quàm Monialium Regulā S. Benedicti profitentium, hactenùs erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac vbicumque
loco-

locorum existentibus, in eorumdem Sanctorum Benedicti, & Scholasticæ, ac Placidi, & Mauri Festis diebus, nec non die decima tertia Nouembris, qua Omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, à primis vesperis, vsque ad occasum Solis dierum huiusmodi, annis singulis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, vt earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides vbique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 19. Decemb. 1671. Pontificatus Nostri anno secundo.

I. G. Slusius.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Vniuersis Christi fidelibus præsentes litteras inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

3 VNigeniti Dei Filij Redemptoris, & Domini Nostri IESV CHRISTI, qui è sinu Patris descen-

descendit in terram, & caducam humanæ carnis fragilitatem ineffabili clementia induens, vt genus humanum de laqueo seruitutis eriperet, & ad primæuam diuinæ imaginis, atque similitudinis nobilitatem reformaret, saluberrimorum præceptorum, vitæque magisterio Nos instruxit, vices nullo licet meritorum nostrorum suffragio, gerentes in terris, gloriosos Cælestis Regni Incolas, illos præsertim, qui tanquam splendidissimæ lucernæ super candelabrum in domo Domini positæ, diuinorum eloquiorum arcana reserarunt, & Ecclesiam vniuersam salutaris doctrinæ fluentis irrigarunt, fructuumque è charitatis radice surgentium copia locupletarunt, sincera deuotione prosequimur, & fidelium erga illos pietatem spiritualium gratiarum, quarum dispensatio Nobis à Domino credita est, muneribus fouere, atque incitare studemus, sicut ad ipsorum fidelium ædificationem, Ecclesiæque vtilitatem salubritèr expedire in Domino arbitramur. Itaque eximia, omnisque humanæ laudis præconiũ longè supergressa S. Augustini Episcopi, & Confessoris, Ecclesiæ Doctoris præcellentissimi, qui spiritu Dei plenus, hæresum, errorumque tenebras, tanquam fulgentissimum Christianæ eruditionis iubar profundissimis, simulque Sole clarioribus scriptis profligauit, & hominum corda, eo, quo ipse ardentissimè flagrabat, charitatis igne succendit, decora grato, deuotoque mentis affectu recolentes, Sanctæque Monicæ eius genitricis, cuius pijs lachrymis, & apud Deum gemitibus tanti, tamque sublimis Doctoris conuer-
sionem

ſionem debemus, ac Sanctorum Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanoua Archiepiſcopi Valentini, qui religioſam vitam in Ordine Eremitarum eiuſdem S. Auguſtini profeſſi, vitæ ſanctitate, & miraculis, quæ Diuina bonitas eorum intereeſſione operari dignata eſt, eximiè claruerunt, aliorumque Sanctorum dicti Ordinis profeſſorum, præclara merita, pia meditatione conſiderantes, necnon Ven. Fratris Ioſephi Euſanij Epiſcopi Helenopolitañ Sacrarij Noſtri Apoſtolici Præfecti, qui in minoribus conſtitutus profeſſionem Regularem in Ordine prędicto emiſit; Supplicationibus nobis ſuper hoc humilitèr porrectis, benignè inclinati, ac de Omnipotentis Dei miſericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, omnibus, & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, qui aliquam ex Eccleſijs tam Fratrum etiam Excalceatorum, quàm Monialium dicti Ordinis hactenûs erectis, & in futurum quandocumque erigendis, ac vbicumque locorum exiſtentibus in eorumdem SS. Auguſtini, & Monicæ, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanoua feſtis diebus, necnon die 13. Nouembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri ſolet, à primis veſperis vſque ad occaſum Solis dierum huiuſmodi, annis ſingulis deuotè viſitauerint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præ-

fatis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiã, & remissionem misericordiitèr in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, vt earumdem præsentium litterarum transumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudicio, & extra illud vbique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

I. G. Slusius.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

4 AD ea, per quæ animarum Christi fideliũ salus procuratur, libentèr intendimus, & eorumdem Christi fidelium deuotionem, vt Spiritualibus Exercitijs feruentiùs incumbant, cœlestium munerum elargitione libentèr fouemus, & incitamus. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, nec non Tertiarijs, & Oblatis Ordinis Eremitarum S. Augustini ac alijs vtriusque sexus Christi fidelibus Confratribus, & Consororibus Confraternitatum Cincturatorum nuncupatorum, tam hactenus in Ecclesijs

clesijs eiusdem Ordinis canonicè erectarum, quàm in posterum vbilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ Orationi Mentali vacauerint, pro qualibet vice centum dies; qui per duos quadrantes continuatos, septem annos de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Ijs verò, qui deuotioni huiusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem dabunt operam, & verè pœnitentes, & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, Plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem; quā per modum suffragij animabus Christi fidelium, quæ Deo in charitate coniunctæ, ab hac luce migrauerint, applicare possint, Apostolica auctoritate, tenore præsentium misericorditèr in Domino concedimus. Insupèr quòd dicti Fratres, & Moniales pro Oratione Mentali, ad quam, ratione eorum Regulę, & Constitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabilitèr lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis indulgemus. In contrarium facień. non obstantibus quibuscumque. Præsentibus ad septennium tantùm valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione,

admissione, seu publicatione præsentium, aliquid vel minimum detur, aut sponté oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint. Quódq; pręsentium Transumptis etiã impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ adhiberetur pręsentibus, si forent exhibitę, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 19. Martij 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo. I. G. Slusius.

Ordinis Eremitarum S. Augustini.

5 SAnctissimus D. Noster Clemens Papa X. supplicationibus mei infrascripti benignè annuens, concedit omnibus, & singulis Fratribus, Monialibus, & Mantellatis totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, eorumque Consanguineis, & Affinibus primi gradus; simulque omnibus, & singulis eiusdem Ordinis vtriusque sexus Cincturatis, Indulgentias quinque Sanctorum Caietani, Francisci, Philippi, Ludouici, & Rosæ, nuper à Sanctitate Sua canonizatorum, applicandas Numismatibus, Coronis, Crucibus, vel Imaginibus, iuxta formulam impressam, ad eorum arbitrium; itemque Sanctitas Sua omnibus prænominatis in mortis articulo impartitur Pontificiam, & Apostolicam benedictionem. Datum Romæ ex Ædibus Palatij Montis Quirinalis die 27. Augusti 1671.

Fr. Ioseph Eusanius d. Ord. Episc. Helenopolit. Sacrar. Apost. Pręfectus.

Loco † Sigilli.

PAV-

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

6 CVm certas Congregationi Fratrum Ioannis Dei Indulgentias, & gratias spirituales, quibus in posterum fruatur, duxerimus pręscribendas. Idcircò omnes,& singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes eidem Congregationi, & illius Fratribus, eorumque Ecclesijs hactenus per nos, seù quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros perpetuò, vel ad tempus, aut aliàs quouis modo concessas reuocantes, & annullantes, ac nullius roboris, & momenti post hac à data præsentium fore declarantes; De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi. Omnibus Christi fidelibus verè pœnitentibus,& confessis,ac sacra Communione refectis,qui pro tempore habitum prædictæ Congregationis susceperint, die primo, quo habitum susceperint, septem annos,& totidem quadragenas de iniunctis eis,seù aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Ecclesiæ consueta relaxamus: die verò, quo professionem per Fratres dictæ Congregationis emitti solitam iuxtà illius institutum emiserint, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti fuerint, plenariam; Necnon dictæ Congregationis Fratribus, qui pœnitentes, & confessi in primo die cuiuslibet

Capituli Generalis pro tempore celebrandi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & pro salute Romani Pontificis, Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam: In mortis quoque articulo eisdem Fratribus, necnon Hospitalium eiusdem Congregationis infirmis, qui pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenùs id facere nequiuerint, saltem verè contriti nomen IESV ore, si potuerint, sin autem corde, deuotè inuocauerint, etiam plenariam: Ac etiam eisdem Fratribus, qui in itinerum, aut Infidelium periculis constituti, ab eorum Superiobus missi, si confiteri nequiuerint, saltem verè contriti nomen IESV ore, vel corde, deuotè inuocauerint, etiam plenariam: Insuper eisdem Fratribus, necnon vtriusque sexus Christi fidelibus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sanctissima communione refectis, qui Ecclesiam Hospitalium prædictę Congregationis in festo principeli ipsorum Hospitalium à primis Vesperis, vsque ad occasum Solis Festi huiusmodi singulis annis deuotè visitauerint, & ibi, vt præfertur, orauerint, etiam plenariam: Necnon etiam infirmis, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui in dictis Hospitalibus diem suum obiuerint, aut si confiteri, ac sacram communionem sumere nequiuerint; saltem verè pœnitentes, nomen IESV, vt præfertur, inuocauerint, plenariam similitèr omnium peccatorum suo-

ſuorum indulgentiam, & remiſſionem miſericorditèr in Domino concedimus. Prætereá eiſdem infirmis, qui ſupradicta Hoſpitalia ingredientur, die primo eorum ingreſſus, ſi verè pœnitentes, & confeſſi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, ſeptem annos, & totidem quadragenas. Ac tàm ipſis Fratribus, quã alijs vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus, etiam verè pœnitentibus, & confeſſis, ac Sacra Communione refectis, qui eiuſdem Congregationis Eccleſiam in Natiuitatis Domini, Pentecoſtes, ac Annunciationis, & Aſſumptionis Beatæ Mariæ Virginis feſtiuitatibus ſimilitèr à primis Veſperis, vſque ad occaſum Solis feſtiuitatum huiuſmodi ſingulis annis viſitauerint,& vt præfertur, orauerint, quo die feſtiuitatum prædictarum id egerint, etiam ſeptem annos, & totidem quadragenas: Eiſdem verò Fratribus, & alijs vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus prædictis, qui Eccleſiam huiuſmodi in qualibet Dominica menſis viſitauerint, & vt præfertur orauerint, centum dies pro qualibet vice:Ijs verò,qui Sanctiſsimum Euchariſtiæ Sacramentum, quando ad infirmos Hoſpitalium dictæ Congregationis deferuntur, necnon etiam corpora defunctorum ad ſepulturam eccleſiaſticam comitati fuerint, ſimilitèr centum dies pro qualibet vice: Quoties verò prædicti Fratres infirmis Hoſpitalis in extremis laborantibus ad benè moriendum auxiliabuntur, aut ipſos infirmos ad eorum animæ ſalutem reducen̄ cauſa corroborauerint, & confortauerint, aut etiam pedes dictis infirmis Hoſpitale

ingredientibus abluerint, aut illis necessaria subministrauerint; toties centum dies. Et denique tàm dictis Fratribus, quàm alijs vtriusque sexus Christi fidelibus, qui infirmos ipsorum Hospitalium visitauerint, quoties id fecerint, sexaginta dies de iniunctis eis pœnitentijs, vt supra similitér relaxamus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Februarij 1608. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Scipio Cobellutius.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

7 EX iniuncto Nobis cœlitùs Apostolicę seruitutis munere spiritualium gratiarum concessiones ex pia, prudentique huius Sanctæ Sedis dispensatione prouidè emanatas, quibus Christi fidelium deuotio ad pietatis opera incitatur, & confouetur, Apostolici muniminis præsidio libentèr constabilimus, & aliàs desuper statuimus, sicut matura deliberatione præuia ad Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Dudum siquidem fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster omnia, & singula Priuilegia, Indulgentias, Prærogatiuas, Facultates, Gratias, & In-

& Indulta quæcumq; Archiconfraternitati Cin-
cturatorum, & Cincturatarum nuncupatæ San-
cti Augustini, & Sanctæ Monicæ sub Inuocatio-
ne B. Virginis Mariæ de Consolatione nuncupa-
tæ in Ecclesia S. Iacobi Bononień canonicè insti-
tutæ, siue alijs quorumcumque locorum Con-
fraternitatibus ei debitè annexis, & illius, siue
illarum vtriusque sexus Confratribus Ginctura-
tis pro tempore existentibus, tàm per fel. mem.
Gregorium XIII. & Gregorium XIV. quàm
quoscumque alios Romanos Pontifices Præde-
cessores paritèr nostros quandocumque, & quo-
modocumque, etiam per viam, & modum Ex-
tensionis, Ampliationis, & Communicationis,
ac aliàs sub quibuscumque tenoribus, & formis,
ac cum quibusuis clausulis, & Decretis eatenùs
quomodolibet concessa, & aliquando reuocata,
ac sub quibusuis reuocationibus, suspensioni-
bus, restrictionibus, & modificationibus Aucto-
ritate Apostolica, etiam quandocumque, &
qualitercumque factis compræhensa, Decretis
tamen Concilij Tridentini non repugnantia, nec
non literas desuper emanatas, eadem auctorita-
te perpetuò approbauit, & confirmauit, ac inno-
uauit, eisque perpetuæ, & inuiolabilis Aposto-
licæ firmitatis robur adiecit; & nihilominus pro
potiori cautela, illa omnia cum eorum exten-
sionibus, ampliationibus, & communicationi-
bus prædictis de nouo, etiam perpetuò conces-
sit, & aliàs, prout in ipsius Gregorij XV. Præde-
cessoris desuper sub Plumbo Anno Incarnatio-
nis Dominicæ 1621. tertio nonas Iunij expeditis,
qua-

quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficientèr expresso, & inserto haberi volumus, vberiùs continetur.

Cùm autem, sicut Venerabilis Frater Iosephus Eusanius Episcopus Porphyrieñ Sacrarij nostri Apostolici Præfectus, Nobis nupèr exponi fecit, subindè Congregatio tunc existentiũ S.R.E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quasdam literas die 23. Martij 1629. ad tunc existentem Priorem Generalem Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini dederit, quibus Indulgentiæ Archiconfraternitati, eique aggregatis Confraternitatibus prædictis à Romanis Pontificibus concessæ, quippe quæ à piæ mem. Paulo Papa V. etiam Prædecessore nostro per suas literas, quarum initium, *Cum certas*, &c. die 11. Octob. 1604. editas reuocatæ fuerant, tametsi à memorato Gregorio XV. Prædecessore per suas literas præfatas innouatæ fuissent, reijci posse videbantur. Verùm Cõgregatio Venerabilium Fratrum nostrorum eiusdem S.R.E. Cardinalium Indulgentijs, & Sacris Reliquijs præposita, re diligentiùs examinata, censuerit, nihil obstare, quominus Archiconfraternitatis, & Confraternitatum huiusmodi Confratres omnibus, & singulis Indulgentijs, per easdem Gregorij XV. Prædecessoris literas confirmatis, & innouatis, vti, & frui possent, ac deberent, & aliàs, prout in ipsius Congregationis Decreto desuper 17. Aprilis 1673. emanato, etiam continetur. Quia verò in dictis Gregorij Prædecessoris literis specificè non expri-

primuntur Indulgentiæ à prędictis Romanis Põtificibus conceſſæ, ideò ab eadem Congregatione Cardinalium delecti fuerint duo ex Conſultoribus illius, nempè dictus Ioſephus Epiſcopus, ac dilectus filius Iulius Maria de Blanchis Ordinis Prædicatorum Profeſſor, in Sac. Theologia Magiſter, qui ſingulas Indulgentias huiuſmodi ex authenticis colligerent Documentis ad hoc, vt poſſent poſtmodum ad formam Conſtitutionis ſimilis rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris paritèr Noſtri, quæ incipit, *Quacumque* &c. Et Decreti eiuſdem Congregationis die 16. Martij 1671. editi, nominatim, & in ſpecie communicari. Ipſis autem Conſultoribus ſic delectis, de nonnullis Indulgentiarum capitibus non cõſentientibus, viſum fuerit eidem Cardinalium Congregationi, quicquid in controuerſiam veniret, bon. mem. Ioanni, dum vixit S. R. E. Præfatæ Presbytero Cardinali Bonę nuncupato, definiendum proponi; & poſt habitam inter eoſdem Conſultores collationem, iterumque examinata capita illa, conſentientibus in cunctis Conſultoribus prædictis; reque omni per præfatum Ioannem Cardinalem expenſa, & probata, confectum fuerit Summarium Indulgentiarum huiuſmodi ex Originalibus Romanorum Pontificum literis, alijſque authenticis Documentis excerptum, tenoris qui ſequitur, videlicèt.

SVM-

SVMMARIVM.

Indulgentiarum Archiconfraternitatis Cincturatorum S. Augustini, & Sanctæ Monicæ sub Inuocatione B. Mariæ Virginis Mariæ de Consolatione, erectæ Bononiæ in Ecclesia S. Iacobi, & Confraternitatum eidem aggregatarum.

PRæmittendum primò, Confratres Cincturatos vtriusque sexus vti, frui, & gaudere Indulgentijs, & gratijs spiritualibus toti Ordini Eremitarum S. Augustini concessis ex Gregorio XIII. in Breui *Ad augendam* die xvi. Decembris 1578. anno vii. Pontificatus. Et in alio eiusdem Pontificis *Cum sicut &c.* die xv. Decembris 1579. his verbis. Confratres vtriusque sexus Confraternitatum Corrigiatorum nuncupatarum Sancti Augustini, vt frui, & gaudere possint Indulgentijs, & participes fieri omnium gratiarum spiritualium Ordini ipsius S. Augustini concessarum, omniumque bonorum, quæ in dicto Ordine pro tempore fient, inter alia teneantur quotidiè recitare tredecim Pater Noster, & totidèm Aue Maria, & vnum Salue Regina pro salute Romani Pontificis, & fœlici Statu Sanctæ Matris Ecclesiæ; & si ipsum Salne Regina dicere ignorauerint, loco Salue Regina quinque Aue Maria deuotè recitando, easdem Indulgentias, & Gratias Spirituales consequantur, quas consequerentur, si ipsum Salue Regina recitarent.

Secundò præmittendum est, quod Leo X. *Se-*

let

let Annuere 7. Kalen. Augusti 1513. anno primo, singula priuilegia, immunitates, exemptiones, concessiones, Indulgentias, & peccatorum plenarias remissiones, & Indulta quæcumque quibusuis Domibus, & Congregationibus, aut alijs locis, & illorum personis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini olim in genere, vel in specie concessa, ac in posterùm concedenda ad ipsum Ordinem Fratrum Eremitarum S. Augustini, & illius personas; ac si illis specialitèr concessa fuissent, extendit, & communicat, vt eis gaudeant, & vtantur, ac si eis, & singulis eorum Domibus, & personis in specie concessa fuissent. Hoc idem antea in simili forma concesserat Iulius II. *Dum fructus vberes* 7. Kalen. Iulij 1507. anno quarto. Et Alexander IV. licèt non tàm generalitèr in Bulla, *Vt eò libentius* 13. Kalen. Augusti anno primo. Nec non in alia, *Oblata Nobis* 12. Kalend. Maij anno tertio. Quæ fuerunt innouatæ per Martinum V. *Sincera* 4. Kal. Maij anno sexto. Et pèr Sixtum IV. *Dum fructus vberes* 1474. 7. Idus Februarij anno quarto, in Mari Magno. Denique idem Sixtus IV. in Bulla, *Inter præcipuas* 1472. 10. Kalen. Ianuarij anno vndecimo. Congregationi Lombardiæ præfati Ordinis, eiusque Professoribus, Domibus, & Locis vniuersis concedit, & paritèr indulget, quod ipsi omnibus, & singulis Priuilegijs, Exemptionibus, Libertatibus, Immunitatibus, Indultis, Indulgentijs, & Gratijs, Ecclesiæ, & Domui de Populo, earumque personis per Sedem Apostolicam hactenùs concessis, in omnibus,

bus, & per omnia vti valeant, & gaudere.

Tertio. Præmittendum eſt, quod Gregorius XIII. in Breui, *Ad augendam*, vt ſuprà, inter gratias ſpirituales dictæ Confraternitati tàm in particulari conceſſas, quàm forſan per participationem Indulgentiarum Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, vel cuiuſuis alterius Religionis cõmunicatas, nonnullæ reperiuntur cum clauſula, *manus adiutrices porrigendi*, quæ quidem per Sedem Apoſtolicam fuerunt reuocatæ, vult, & decernit, quod eædemmet Indulgentiæ, & ſpirituales gratiæ dictis Confratribus ſuffragentur æquè, ac ſi in illis dicta clauſula nõ adeſſet, quam penitùs abrogat, dummodò loco, *porrigendi manus adiutrices*, quinque vicibus Orationem Dominicam, & totidem ſalutationem Angelicam pro Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, ac hæreſum extirpatione recitent.

Vltimò præmittendum eſt, quod Iulius II. *Nihil eſt*, die 24. Septembris 1508. Pontificatus anno quinto, vt omnia quàm firmiſſima ſint, quæ Ordini prædicto Apoſtolica Sedes elargita eſt, proprio & motu, & ſcientia, atque de plenitudine poteſtatis vult, ſtatuit, & decernit, vt quæcumque conceſſio Ordini præfato facta, ſiuè per ſe, ſiuè per Communionem, quam fecit cum alijs Ordinibus, & Congregationibus eandam omninò vim, atq; efficaciam perpetuò habeant, tàm in iudicio, quàm extrà Iudicium, ac ſi plumbeo ſigillo obſignatæ eſſent, quod intelligi vult tàm de his, quæ in forma Breuis, quàm de his, quæ per ſupplicationes expeditæ ſunt, in quibus

plac uit,

placuit, vt sola Signatura sufficeret: Quamobrem quæcumquè fuerunt eidem Ordini vtcumque concessa, siuè ipsa Exemplaria, siuè eorum transumpta ostendantur Prælati alicuius, aut publici Notarij manu signata, aut etiam Generalis Ordinis sigillo firmata eodem motu, scientia, & potestate decernit, mandatque eandem omninò, & vim esse, & fidem adhiberi, ac si plumbi signū haberent. Idem habet Leo X. *Licet spontè* die 6. Maij 1514. Pontificatus anno 11.

Indulgentiæ autem prædictis Confratribus, seu Consororibus concessæ, sunt sequentes.

IN festis Domini, & primò. In Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi, Collegium 24. Cardinaliū in literis sub Dat. Romæ anno 1498. die 28. Maij sub Alexandro VI. anno sexto, videlicèt, Quilibet ipsorum per se præfatis vtriusque sexus Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui Capellam Confraternitatis à primis vsque ad Secundas Vesperas inclusiuè deuotè visitauerint, & manus porrexerint adiutrices (ex indulto Gregorij XIII. vt supra quinquies Orationem Dominicam, & totiès salutationem Angelicam recitauerint) annuatím pro die prædicto, quo id fecerint centum dies de iniunctis eis pœnitentijs; misericorditèr in Domino relaxat: Quod ex Constitutione Sixti IV. *Inter præcipuas*, confirmatur.

Secundò. In festiuitate Sancti Spiritus, & vsq; ad octauam ipsius, eisdem vt supra Confratribus

verè

verè pœnitentibus,& confeſſis, qui Ordinis Eccleſiam , & Capellam, vel Altare Confraternitatis annis ſingulis venerabilitèr viſitauerint vnus annus, & quadraginta dies de iniuncta pœnitentia miſericorditèr relaxantur : Alexander IV. *Sanctorum meritis 3.* Idus Februarij Pontificatus anno I I I.

Tertiò . In feſtis Natiuitatis Chriſti, Epiphaniæ, Reſurrectionis , Aſcenſionis , & Pentecoſtes , ac per Octauas eorum , & in feſto Circumciſionis prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confeſſis, atque manus porrigentibus adiutrices (ex Indulto Gregorij XIII. quinquies, vt ſupra) nec non Eccleſias Ordinis , & Altare , vel Capellam Confraternitatis annuatim deuotè viſitantibus, mille anni, & totidèm quadragenę miſericorditèr relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam,* 6. Kal. Maij Pontificatus anno primo.

Quartò. In omnibus Feſtiuitatibus Domini Noſtri Ieſu Chriſti, & per octauas ipſarum præfatis Confratribus verè pœnitentibus, & confeſſis venientibus ad Eccleſias Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, & Altare, vel Capellam Confraternitatis, vt ſupra viſitantibus 70. anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ; eiſdemque paritèr viſitantibus, vt ſupra, in omnibus prædictis feſtis Domini, dando aliquid in adiutorium pro fabrica dictarum Eccleſiarum , ſiuè Oratorij,vel Capellæ Confraternitatis(ex Indulto Greg.XIII. quinquies vt ſupra) per quamlibet illarum feſtiuitatum centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ ſuorum peccatorum conceduntur :

Gregor.

Gregor. IX. *Ex Transumpto Oscensi*, dato sub die 10. Ianuarij 1374.

In festis Beatæ Mariæ Virginis, & primò in festiuitate Natiuitatis eiusdem Virginis Mariæ Confratribus prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui Ordinis Ecclesiam, & Altare, vel Capellã Confraternitatis à primis Vesperis vsq; ad secundas Vesperas deuotè visitauerint annuatim, & manus porrexerint adiutrices (Ex Indulto Gregorij XIII. quinquies &c.) illa indulgentia, & remissio peccatorum conceditur, quam Ecclesiam Beatæ Mariæ in Portiuncula dictam de Angelis extrà muros Assisinaten. primo (hoc est à Vesperis primis eiusdem diei) & secundo, diebus mensis Augusti annuatim visitantes quomodolibet consequuntur. Bonifac. IX. *Dum Præcelsa* 3. Kalen. Septembris anno vndecimo. Eodemque die prædicti Confratres verè pœnitentes, & confessi, seu Statutis à iure temporibus firmum confitendi propositum habentes, qui Ordinis Ecclesiam, & Altare, siuè Capellam Confraternitatis à primis Vesperis vsque ad secundas Vesperas diei huiusmodi deuotè visitauerint, & inibi pro Sanctæ Matris Ecclesiæ Exaltatione, & hæresum extirpatione, nec non pace inter Principes Christianos conseruanda ad Deũ preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequuntur. Pius IV. *Saluatoris*, Anno Incarnationis Dominicæ 1563. decimo Kal. Martij anno quinto. Eadem paritèr die Gregor. XIII. *Redditurі*, vt supra, ijsdem verè pœnitentibus, & con-

fessis, ac Sacra Communione refectis, qui Ecclesiam Ordinis, ac Confraternitatis Altare à primis Vesperis vsque ad occasum Solis deuotè visitauerint, & pias inibi preces ad Deum pro Sanctæ Matris Ecclesiæ Exaltatione, Infidelium conuersione, & hæresum extirpatione, ac alijs provt vnicuique suggeret deuotio fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem elargitur. Similitèr in eadem Natiuitate, ac etiam in Annunciatione eiusdem Beatæ Mariæ Collegium 24. Cardinalium, vt supra, prædictis Confratribus pariter vt supra, annuatim pro singulis festiuitatibus, seù diebus prædictis, quibus id fecerint centum dies de iniunctis eis pęnitentijs misericorditèr in Domino relaxat.

Secundò. In Dominica infra Octauam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis prædicti Confratres verè pœnitentes, & confessi, ac deuotè visitantes Ordinis Ecclesiam, & Capellam Confraternitatis vt supra, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis subsequentis diei, & manus porrigentes adiutrices (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) lucrantur omnes, & singulas Indulgentias etiam plenarias per fel. rec. Innocent. IV. & alios Romanos Pontifices prædecessores visitantibus Ecclesias Domorum dicti Ordinis, & manus porrigentibus adiutrices (Ex Indulto Gregorij XIII. quinquies &c.) concessas. Iulius II. *Etsi cuncti* Non. Iulij 1506. anno 3.

Tertiò. In festo Assumptionis, Natiuitatis, Annunciationis, & Purificationis Beatæ Mariæ,

nec

nec non per octauas Natiuitatis, & Assumptionis eiusdem Beatæ Mariæ prędictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, atque manus porrigentibus adiutrices (Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.) nec non Ordinis Ecclesias, & Capellam, aut Altare Confraternitatis annuatim deuotè visitantibus mille anni, & totidem quadragenæ misericorditèr relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam* vt suprà.

Quartò. In omnibus festiuitatibus Beatæ Mariæ Matris Domini Nostri Iesu Christi, & per Octauas ipsarum præfatis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui ad Ecclesias Ordinis venerint, & Capellam, vel Altare Confraternitatis visitauerint septuaginta anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ; Eisdemque pariter visitantibus, vt supra in omnibus prædictis festis Dominæ Nostræ Sanctæ Mariæ, dando aliquid in adiutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, siuè Capellæ, vel Altaris Confraternitatis (Ex Indulto Gregorij XIII. quinques &c.) per quamlibet illarum festiuitatum, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum conceduntur. *Grego. IX.* vt supra.

Quintò. Singulis anni festis eiusdem Beatæ Mariæ Virginis, Greg. XIII. *Ad ea*, die 15. Iunij 1575. Pontificatus anno quarto, omnibus, & singulis vtriusque sexus Confratribus prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui Altare, vt supra deuotè visitauerint, & ibi orauerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgen-

tiam, & remiſſionem miſericorditèr in Domino concedit, & relaxat.

In feſtis Apoſtolorum, & primò in feſtiuitate S. Iacobi Maioris Collegium 24. Cardinalium, videlicèt quilibet ipſorum per ſe eiſdem Confratribus verè pœnitentibus, & confeſsis, atque viſitantibus, vt ſupra annuatim die prædicto, quo id fecerint centum dies de iniunctis eis pœnitentijs miſericorditèr in Domino relaxat.

Secundò in feſto Apoſtolorum Petri, & Pauli, & in ſolemnitatibus Apoſtolorum, & Euangeliſtarum ijſdem Confratribus verè pœnitentibus, & confeſſis, atque manus porrigentibus adiutrices (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) nec non Ordinis Eccleſias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis annuatim deuotè viſitantibus, mille anni, & totidem quadragenæ miſericorditèr relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam*, vt ſuprà.

Tertiò. In feſtis omnium Apoſtolorum per quamlibet illarum feſtiuitatum præfatis Confratribus viſitantibus Ordinis Eccleſias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis dando aliquid in adiutorium pro fabrica dictarum Eccleſiarum (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ ſuorum peccatorum; Eiſdemq. paritèr verè pęnitentibus, & confeſſis ad dictas Eccleſias Ordinis venientibus, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt ſupra viſitantibus in omnibus feſtiuitatibus Apoſtolororum, & Euangeliſtarum ſeptuaginta anni, & totidem quadragenæ

Indul

Indulgentiæ conceduntur. Gregor.IX. vt supra.
In festis Sanctorum Ordinis. Et primò in festo B. Augustini Doctoris Ecclesiæ, & per octauam eius prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis venientibus ad dictas Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare, vt supra visitantibus septuaginta anni, & totidem quadragenæ Indulgentiæ conceduntur. Gregor. IX. vt supra. Eodemque festo prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui ad Ecclesiam Ordinis, & ad Capellam, vel Altare Confraternitatis causa deuotionis accesserint, annuatim centum dies de iniuncta pœnitentia misericorditèr relaxantur. Alexander IV. *Vitæ perennis* 5. Idus Iunij Pontificatus anno quinto. In omnibus paritèr festiuitatibus eiusdem Beati Augustini prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui præfatas Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra deuotè visitauerint annuatim, & manus porrexerint adiutrices (Ex indulto Gregorij XIII. quinquies &c.) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditèr relaxantur. Innoc. IV. *Quoniam*, vt supra.
Secundò. In diebus festiuitatum eiusdem S. Augustini, & S. Monicæ Greg. XIII. *Ad augendam*, vt supra, prædictis Confratribus, qui pœnitentes, & confessi, ac Sanctissima Communione refecti Ecclesias Ordinis, & prædictam Confraternitatis Capellam, ac Sancti Augustini, & Sanctæ Monicæ huiusmodi sita Altaria à primis Vesperis vsque ad occasum Solis, singulis annis deuotè visitauerint, & ibi pro pace inter

Christianos Principes conseruanda, ac hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino perpetuò concedit. Nec non idem Gregorius XIII. *Etsi cuncta*, Idib. Decembris 1580. prædictis similitèr verè pœnitentibus, & confessis, qui Capellam Sanctæ Monicæ in festiuitate eiusdem Sanctæ Monicæ à primis Vesperis, vt supra, singulis annis deuotè visitauerint, & inibi pro Sedis Apostolicæ exaltatione, hæresumque extirpatione, pias ad Deum preces effuderint, & Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, etiam plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargitur.

Tertiò. In diebus item festiuitatum ipsius D. Augustini, ac Sanctæ Monicæ eiusdem Augustini Matris, & S. Nicolai Confessoris de Tolentino nuncupat. statuitur, & ordinatur, quod omnes, & singuli vtriusque sexus Confratres prædicti verè pœnitentes, & confessi, qui Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis à primis Vesperis vigiliarum, & per totam diem festiuitatum earundem inclusiuè deuotè visitauerint annuatim, & manus ad eiusdem Ecclesiæ, siue Capellæ, vel Altaris Confraternitatis reparationis, restaurationem, & augumentum porrexerint adiutrices (ex Indulto Gregor. XIII. quinquies &c.) pro qualibet die festiuitatum huiusmodi omnium, & singulorum suorum cri-

minum

minum, & delictorum, ac peccatorum, etiamsi de illis tunc memores non extiterint, dummodò si memoriam illorum haberent, illa confitendi propositum habuerint, & si recordati aliquando confessi fuerint, plenissimam auctoritate Apostolica remissionē misericorditèr consequuntur: Sixtus IV. *Dum attentè* anno Incarnationis Dominicæ 1479. 11. Kalendas Aprilis Pontificatus anno nono.

Quartò. Conceditur etiam prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confessis, qui in Dominica festum S. Nicolai de Tolentino immediatè sequente à primis Vesperis vsque per totum diem ipsius Dominicæ Capellam eiusdem S. Nicolai, & Altare Confraternitatis deuotè visitauerint annuatim, illa Indulgentia, & remissio peccatorum, quam visitantes Ecclesiam B. Mariæ in Portiuncula, aliàs dictam de Angelis, vt supra annuatim quomodolibet consequuntur. Bonifacius IX. *Licet Is*. Kalen. Martij Pontific. anno vndecimo.

In alijs diebus anni. Et primò in festis Sancti Ioannis Baptistæ, & omnium Sanctorum prædictis per quamlibet illarum festiuitatum visitantibus Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, centum anni, & centum quadragenæ Indulgentiæ suorum peccatorum, dando aliquid in adiutorium pro fabrica dictarum Ecclesiarum, siue Capellæ, vel Altaris Confraternitatis (Ex indulto Gregorij XIII. quinquies, &c.) conceduntur. Gregor. IX. vt supra. Eiusdemque verè pœnitentibus, & confessis, in Natiui-

tiuitate Sancti Ioannis Baptistæ, necnon per eiusdem Octauam, & celebritate prædicta Omnium Sanctorum, qui deuotè visitauerint Ecclesias Ordinis, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra annuatim, & manus porrexerint adiutrices (Ex Indulto Gregorij XIII. quinquies &c.) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditèr relaxantur. Innocentius Quartus, *Quoniam &c.*

Secundò. A feria sexta post Dominicam tertiam Quadragesimæ, vsque ad Octauam Resurrectionis Dominicæ prædictis, verè pœnitentibus, & confessis, qui fide, ac reuerentia præuijs ad gratiam implorandum cum eleemosynis accesserint (Ex Indulto Greg. XIII. quinquies &c.) diebus singulis, quibus Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra visitauerint, annorum decem, & septem, & quadragenarum totidem Indulgentia conceditur. Ex literis authenticis Raynaldi Archiepisc. Thebani, ac in Vrbe Vicarij Generalis Clem. Papa V. anno 1309. die 30. Martij eiusdem Clementis Pont. anno quarto.

Tertiò. A Dominica Septuagesimæ inclusiuè vsque ad Octauam Paschæ, prædictis verè pœnitentibus, & confessis, qui deuotè visitauerint Ordinis Ecclesias, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra annuatim, & manus porrexerint adiutrices (Ex indulto Greg. XIII. quinquies &c.) mille anni, & totidem quadragenæ misericorditèr relaxantur. Innoc. IV. *Quoniam*, vt supra.

Quartò

Quartò. Leo X. *Cum sicut accepimus*, die 4. Ianuarij 1515. Pontificatus anno 11. omnibus, & singulis Corrigiatorum Confratribus in toto Christianorum Orbe constitutis, qui, vel quæ orationem serotinam consuetam in Ordine Eremitarum Sancti Augustini singulis diebus in communi, vel ex se orationem pro statu S. R. E. & pro Summo Pontifice dici consuetam, vel eã, quæ incipit *Salue Regina* deuotè dixerint, septem annos de vera Indulgentia, & totidem quadragenas concedit, & indulget.

Quintò. Diebus Stationum in Missali Romano præscriptis, prædicti Cincturatorum Confratres, qui contriti, & confessi in Ecclesiis Ordinis singulis diebus pro tempore Quadragesimali visitauerint tria Altaria, scilicet Altare Confraternitatis, & alia duo à Prioribus eiusdem Ordinis deputanda, & quinque Pater noster, totidemque Aue Maria ob reuerentiam Dominicę Passionis, & Gloriosæ Dei Genitricis Mariæ genibus flexis cum oratione, quæ pro Summo Pontifice fieri consueuit, videlicèt, *Deus omnium fidelium Pastor, &c.* dixerint, eandem Indulgentiam consequuntur, quam habituri essent, si Romanis Stationibus interessent. Qui verò dictam orationem dicere nesciuerint, loco illius dicant, *Salue Regina*, pro felici conseruatione status Ecclesiæ Romanæ, & Summorum Pontificum, qui pro tempore fuerint: vbi verò tot Altaria non essent, ter dictas Orationes, & Pater cum Aue Maria replicent ante Altare Confraternitatis: Sixtus IV, *Per Signaturam*. Innocentius deindè VIII. in

Bulla *Cum aliàs* die 7. Decembris 1489. Pontificatus anno VI. prædictas Indulgentias Stationum Almæ Vrbis pro tempore Quadragesimali, vt supra concessas, confirmauit, & ad Stationes totius anni (ad normam Missalis Romani, vt supra) extendit. Et nihilominus si contingat aliquem ex legitima causa à locis, vbi sunt Ecclesiæ præfati Ordinis, siue Altare Confraternitatis abesse, in quacumque Ecclesia, & loco etiam vnum tantum Altare habente, si ante dictum Altare eas orationes, quæ ante tria Altaria fieri iubentur ter dixerit, præfatas totius anni Indulgentias perindè consequatur, ac si eas coram tribus Altaribus, vt supra deputatis dixerit, indulsit.

Sextò. In hebdomada maiori, præfati Corrigiatorum Confratres verè pœnitentes,& confessi, qui Ordinis Ecclesiam, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt supra, à primis Vesperi diei Martis dictæ maioris hebdomadæ vsq; per totum diem Mercurij immediatè sequentẽ deuotè visitauerint annuatim, & ad earundem conseruationem manus porrexerint adiutrices (Ex Indulto Greg. XII. quinquies &c.) illam perpetuis temporibus Indulgentiam, & peccatorum remissionem lucrantur, quam visitantes Ecclesiam S. Marci de Venetijs Castellanen. Diœcesis, in festo Ascensionis Domini Nostri Iesu Christi, annuatim quomodolibet consequuntur. Bonifacius IX. *Sinceræ deuotionis* IV. Kalend. Martij Pontificatus anno IX. Eodem paritèr die Mercurij, necnon die Iouis, & die Veneris hebdoma-

domadæ ſanctæ, præfati Confratres verè pœnitentes, & confeſſi, qui deuotè viſitauerint Eccleſias Ordinis; & Capellam, aut Altare Confraternitatis, vt ſupra annuatim, & manus porrexerint adiutrices (Ex Indulto Gregor. XIII. quinquies &c.) à pœna, & à culpa miſericorditèr relaxantur. Innocentius IV. *Quoniam*, vt ſupra; quam conceſſionem Sixtus IV. *Inter præcipuas*, vt infra, Indulgentiam plenariam nominat.

Septimò. In omnibus Sabbatis Quadrageſimæ prædictis Confratribus verè pœnitentibus, & confeſſis, qui Eccleſias Ordinis, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt ſupra qualibet die Sabbati ſingularum hebdomadarum Quadrageſimæ deuotè viſitauerint, annuatim omnium peccatorum ſuorum remiſſio, & venia conceditur. Sixtus IV. *Cum ineffabilia*, anno incarnationis Dominicæ 1479. 13. Kalend. Iulij Pontificatus anno VIII. Prætereà ſingulis diebus Sabbati totius anni, iiſdem verè pœnitentibus, & confeſſis, atque ſacra Communione refectis, qui Eccleſiam Ordinis, & Capellam, vel Altare Confraternitatis, vt ſupra viſitauerint deuotè, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenaria omnium peccatorum ſuorum Indulgentia, & remiſſio miſericorditèr in Domino conceditur. Gregorius XIII. *Ineffabilia*, die 25. Ianuarij 1582. Pont. anno x.

Octauò

Octauò. Iisdem Confratribus semel in vita, vt Confessorem idoneum Regularem dicti Ordinis (iuxtà Concilij Tridentini Decreta ab Ordinario approbatum) quem ipsi Corrigiati, & eorum quilibet duxerit eligendum, qui ipsos Confratres, & eorum quemlibet ab eorum excessibus, & delictis absoluere, exceptis casibus in Bulla Coenæ contentis, & casibus Episcopis locorum reseruatis, ac alijs ad formam Constitutionis *Quacumque* Clementis VIII. & eis pro cõmissis pœnitentiam salutarem iniungere, ac plenariam omnium peccatorum suorum remissionem elargiri possit, Apostolica auctoritate conceditur, & indulgetur. Quam etiam in articulo mortis verè pœnitentes, & confessi consequi possunt. Iulius II. *Dum fructus vberes*, vt supra.

Nonò. Plenariam quoque Indulgentiam in articulo mortis lucrari possunt prædicti Confratres. si verè pœnitentes,& confessi nomen IESV, ore, vel corde inuocauerint. Greg.XIII.*Etsi cuncta*, vt supra, & *Reddituri*, paritèr vt supra.

In Processionibus. Et primò Greg.XIII.*Ad ea*, vt supra omnibus, & singulis vtriusque sexus Confratribus prædictis verè pœnitentibus,& cõfessis, qui quarta Dominica cuiuslibet mensis cessante legitimo impedimento, dictę Processioni interfuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem; ac eisdem Confratribus Missæ solemni quarta Dominica cuiuslibet mensis ad Altare Confraternitatis, ac etiam priuatæ Missæ in Oratorio, siue Altari eiusdem Confraternitatis dicta quarta Do-

minica celebrari ſolitis intereſſentibus, ac inibi pro Romani Pontificis conſeruatione, & exaltatione Sedis Apoſtolicæ, & vnione Principum Chriſtianorum, hæreſumque extirpatione pias ad Deum preces effundentibus, centum dies de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs, miſericorditèr in Domino concedit, & relaxat. Eandem plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem in Proceſſione præfatæ quartæ Dominicæ elargitur idem Gregor. XIII. in Breui *Reddituri*, vt ſupra, verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra Communione refectis, & vt præfertur, orantibus. Plenariam paritèr omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, idem Gregor. XIII. *Ad augendam*, vt ſupra, præfatis omnibus vtriuſque ſexus dictæ Confraternitatis Confratribus, quando pœnitentes, & confeſſi, & Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento refecti, Proceſſionem ſemel in menſe celebrabunt, miſericorditèr in Domino perpetuò concedit.

Secundò. Gregor. XIII. *Etſi cuncta*, vt ſupra, eiſdem aſſociantibus Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, dum ad aliquem infirmum defertur, aut qui infirmitate impediti id facere nequiuerint, campanæ ad id ſigno dato genuflexi, ſi commodè potuerint, ter Orationem Dominicam pro eodem infirmo recitauerint, centum dies; Deindè ipſius vtriuſque ſexus Confratribus, qui Proceſſioni in feſtiuitate Sanctæ Monicæ fieri ſolitæ interfuerint, etiam centum dies; Prætereà idem Pontifex in alio *Reddituri*, vt ſupra,

pra,

pra, Confratribus præfatis, qui ad Processiones faciendas conuenerint, etiam sexaginta dies de pœnis iniunctis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs, misericorditer in Domino relaxat.

In exercitio piorum operum. Et primò, omnibus vtriusque sexus Confratribus, qui dederint, secundum propriam eorum deuotionem, aliquam eleemosynam pro reparatione, & ædificatione Domorum, & sustentatione Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini, siue Capellæ, vel Altaris, aut Oratorij Confraternitatis (Ex Indulto Gregor. XIII. *Quinquies &c.*) conceditur facultas, quod possint eligere Confessorem idoneum Presbyterum sæcularem, vel cuiusuis Ordinis Religiosorum ab Ordinario vtrumque, vt supra approbatum, qui eorum confessionibus diligentèr auditis, pro commissis per eos excessibus, criminibus, delictis quantumcumque grauibus, & omissionibus horarum canonicarum, & à censuris, & pœnis quauis causa, vel occasione latis (exceptis casibus reseruatis ad formam Constitutionis *Quæcumque* Clementis VIII. vt supra) toties quoties opus fuerit, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, semel in vita, & semel in mortis articulo plenariam remissionem omnium peccatorum ipsis in sinceritate fidei, vnitate Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ac obedientia, & deuotione Romanorum Pontificum persistentibus impendere, ac pœnitentiam salutarem iniungere valeant, & si forsan contingat personas præfatas sine Confessione decedere, dummodo aliqua signa contritionis ante obitū

eorum

eorum in eis apparuerint, vel morte repentina ab hac luce subtracti fuerint, etiam plenariam absolutionem, & remissionem huiusmodi consequuntur; quod si dederint, vt supra eleemosynam pro defuncto (seù ex Indulto Greg. XIII, &c.) verè pœnitentes, & confessi, eandem Indulgentiam consequuntur; ita quod plenaria Indulgentia huiusmodi pro plenissima relaxatione pœnarum, quibus in Purgatorio igne sunt expositæ animæ defunctorum suffragetur, prædictique Confratres, benefactores Confraternitatis, tàm viui, quàm defuncti fiunt participes in perpetuum in peregrinationibus, & stationibus Terræ Sanctæ, & liminum Apostolorum Petri, & Pauli, & Iacobi in Compostella, & in omnibus suffragijs, precibus, eleemosynis, ieiunijs, orationibus, disciplinis, & cæteris omnibus spiritualibus bonis, quæ fient, & fieri poterunt per Fratres dicti Ordinis, & in tota Sacrosancta militante Ecclesia, & in omnibus membris eiusdem. Sixt. IV. *Inter præcipuas*, Anno Incarnationis Dominicæ 1477. VI. Kalend. Decembris, Pontificatus anno VII.

Secundò. Prædictis Confratribus existentibus Procuratoribus dicti Ordinis, siuè Confraternitatis centum anni, & facientibus eleemosynam eidem Ordini, siuè Confraternitati (ex Indulto Greg. XIII. *quinquies &c.*) quadraginta anni conceduntur Indulgentiæ. Martin. IV. *ex Transumpto Oscensi*, vt supra. Præterea Gregor. XIII. *Etsi cuncta*, etiam vt supra eisdem Confratribus quotiès Diuinis Officijs in Capella, aut Oratorio

Con-

Confraternitatis celebrandis; aut Congregationibus, vel Orationibus per eosdem Confratres, & Sorores fieri solitis interfuerint, vel ex alio casu præstiterint auxilium, consilium, vel fauorem centum dies; Et in alio *Reddituri* etiam, vt supra, ijsdem qui ad Diuina Officia recitanda, mortuos sepeliendos conuenerint, aut infirmos, & carceratos visitauerint, Sexaginta dies de eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs misericordiτèr in Domino relaxat.

Tertiò, & vltimò. Præfati Confratres, & Consorores gaudent non solùm omnibus Indulgentijs, quæ directè concessæ fuerunt toti Ordini Eremitarum S. Augustini ex præfatis Constitutionibus Apostolicis, verùm & quibuscumque alijs, quas eidem Ordini concesserunt per communicationem cum Ordinibus Prædicatorum, & Minorum; Sixtus IV. in Mari Magno, *Dum fructus vberes*, 7. Idus Febr. 1474. Prædicatorum, atque Carmelitarum, & Seruorum; Iulius II. *Etsi* die 17. Iun. 1508. Cum Mendicantibus omnibus idem Iulius *Religionem vestram* die 30. Iun. 1508. Cum alijs Ordinibus, & Congregationibus idem Iulius *Nihil est*, die 24. Septemb. 1508. Cum ijsdem Ordinibus omnibus vniuersalissimè Alexan. VI. *Sacræ Religionis* die 8. Martij 1497 Leo X. *In rerum* die 10. Iunij 1513. & Gregor. XIII. *Ad augendam* vt supra; tùm etiam Clemens VII. *Romanus Pontifex* die vltima Octob. 1530. per communicationem cum prædicto Ordine Eremit. & cum Ordinibus omnibus, eorumque Confraternitatibus in amplissima forma sub his verbis; Ipsosque

Fra-

Fratres, Moniales, Sorores, Personas, Monasteria, Domos, Ecclesias, & alia loca Religionis huiusmodi, omnibus, & singulis priuilegijs, exemptionibus, indultis, & gratijs quibusuis dicti, & aliorum Ordinum etiam Mendicantium, etiam de Obseruantia nuncupatorum, ac Ordinis Prædicatorum, Carmelitarum, B. M. Seruorum, ac Minimorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Fratribus, & personis, ac Congregationibus, Confraternitatibus, illorumque Ecclesijs, Oratorijs, Domibus, & alijs locis pijs, illorumque Prioribus, Fratribus, & Sororibus, Conuersis, & Oblatis, Corrigiatis, Mantellatis, & de Pœnitentia nuncupat. & alijs vtriusque sexus personis per eosdem Prædecessores, ac etiam per nos quomodolibet etiam viuæ vocis oraculo in genere concessis, & imposterum forsan conceden. &c. vti, frui, & gaudere posse, & debere in omnibus, & per omnia, perindè ac si tibi, & Ordini tuo, ac Fratribus, Monasterijs, Ecclesijs, & locis eiusdem Ordinis tui concessa fuissent, scientia, auctoritate, & tenore præfatis etiam decernimus. Et cum eodem Ordine Eremitarum S. Augustini tantùm, Iulius II. die 2. Iulij 1512. in Breui, *Præ cæteris*, his verbis: Declarantes insuper tres Superiores eiusdem Ordinis gradus, videlicèt Fratres, Moniales, & Mantellatos, quod omnibus, & singulis priuilegijs, gratijs, & indultis, quæ in Mari Magno, seu alijs cōcessionibus tam per nos, quàm per alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros Ordini antedicto concessis continentur, & expressa sunt, integrè perfrui

debeant, & possint, sed quarti gradus vtriusque sexus personæ, quibus zonam dari consuetum est, Indulgentijs tantùm gaudeant. Hoc ijsdem ferè verbis habet Leo X. die 10. Maij 1513. *Præ cæteris*; quarum vigore literarum Apostolicarum, omissis ijs, quæ dictis Indulgentijs sunt consimiles, alijsque pluribus, selectæ sunt infrascriptæ Indulgentiæ.

Prædictis Confratribus, & Consororibus verè pœnitentibus, & confessis, seu firmum confitendi propositum habentibus, qui Capellam, siue Altare Confraternitatis singulis diebus Dominicis cuiuslibet Quadragesimæ, ac in Resurrectionis, & Ascensionis D.N.I.C. ac Pentecostes, & Sanctissimæ Trinitatis, ac Natiuitatis eiusdem D.N.I.C. festiuitatum diebus à primis Vesperis singularum Dominicarum, seu dierum huiusmodi vsque ad occasum Solis cuiuslibet ipsarum deuotè visitauerint, & ibidem ter Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam recitauerint, Plenaria, & vera omnium peccatorum suorum Indulgentia, & remissio; alijs verò singulis Dominicis diebus cuiuslibet respectiuè anni, modo præfato visitantibus, 30. anni, & totidem quadragenæ de iniunctis eis pœnitentijs misericorditèr in Domino relaxantur. Leo X. *Etsi cuncta* 1518. Kalend. Iulij Pontificatus anno sexto. *Oracula viua vocis.*

Vigore Constitutionis Iulij II. *Religionem vestram*, nec non Clementis VII. *Rom. Pontifex*, quibus conceditur communicatio priuilegiorum cum alijs Ordinibus, etiam viuæ vocis oraculo,

tam

tam concessorum, quam imposterum concedendarum.

Primò. Prædicti Confratres visitantes Altare Confraternitatis, & sex alia Altaria deputanda, in Ecclesijs Ordinis, consequuntur easdem Indulgentias, quas habere, & consequi valerent, & possent, si septem Ecclesias priuilegiatas inuiserent, & adirent, quæ intra, & extra Vrbis Romæ mœnia constructæ reperiuntur. Pius V. *Ex literis Orig.* Ioan. Pauli tit. S. Pancratij S.R.E. Card. ab Ecclesia nuncupati, sub Dat. Romæ anno 1571. die 25. Nouemb. Pontificatus eiusdem Pij V. anno sexto.

Secundò. In omnibus diebus Communionis, quæ solet fieri in Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, scilicèt in prima Dominica Aduentus, in die Natiuitatis Domini Nostri IESV Christi, in die Epiphaniæ, in Purificatione B. M. Virginis, in prima, & quarta Dominica Quadragesimæ, in Annunciatione B. M. Virginis, feria quinta in Cœna Domini, in Dominica Resurrectionis Domini, in Ascensione eiusdem, in die sancto Pentecostes, in festo Corporis Christi, in Natiuitate S. Ioannis Baptistæ, in festo Apostolorum Petri, & Pauli, in Assumptione B. M. Virginis, in festo S. Augustini, in Natiuitate eiusdem B. M. Virginis, in festo S. Michaelis Archangeli, & in solemnitate omnium Sanctorum, prædicti vtriusque sexus Corrigiatorum Confratres, pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, si post ipsam Communionē genibus flexis recitauerint Orationem Deus omnium fidelium &c. aut Orationem Dominicam, si prædi-

ctam nescierint, pro conseruatione status Sanctæ Matris Ecclesiæ, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, ex gratia, & concessione Sedis Apostolicæ plenariam omnium peccatorũ suorum Indulgentiã diebus prædictis consequentur.

Omnes supradictæ Indulgentiæ fuerunt approbatæ, confirmatæ, & innouatæ à diuersis Pontificibus respectiuè, nec non S.R.E. Cardinalibus, Archiepiscopis, Prælatis, ac Ministris pro manutentione commendatæ, inter quos præcipuæ sunt sequentes.

Alexander IV. in Bulla, *Odore suaui*, Idib. Iulij Pontificatus anno primo. Idem, & Nicol. III. *Ex Transumpto Oscensi* vt supra. Cœlestinus V. ex Bulla *Ex parte dilectorum*, Non. Decemb. anno primo. Vrban. VI. in Bulla *Solet annuere* 11. Kalend. Maij anno 11. Sixtus IV. in Bulla *Dum fructus vberes*, vt supra, item in Bulla *Inter pręcipuas* etiã vt supra, qui omnia, & singula priuilegia, immunitates, exemptiones, concessiones, ac peccatorum plenarias remissiones, quocumque nomine nuncupata, & sub quibuscumque tenoribus eidem Ordini Fratrum Eremitarum S. Augustini, illiusque Fratribus, & Domibus quomodolibet concessa, siue à Sede Apostolica, siue à suis Prædecessoribus, & ea, quæ à quibusuis Prælatis, & personis Ecclesiasticis, & à Regibus, & Principibus, seù alijs Christi fidelibus indulta sunt, confirmauit. Iulius II. in Bulla aurea, *Dum fructus vberes*, vt supra, item in Breui *Etsi ad bene* die 17. Iunij 1508. anno quinto, & in Breui *Exigit* die 21. Iulij 1511. anno 8. & in alio *Nihil est* die 24. Septem-

ptembris 1508. anno 5. Leo X. *In rerum Christianarum* 10. Iunij 1513. anno primo, & in Bulla *Solet annuere*, vt supra, & in Breui *Licet sponte*, die 6. Maij 1514. anno 11. Clemens VII. *Rom. Pontifex* paritèr vt supra, Gregor. XV. in amplissima forma in Bulla *Iniuncti nobis*, 3. Non. Iunij 1621. anno primo, post reuocationem factam à Paulo V. *Cum certas*. Quæ quidem Bulla Greg. XV. à Sac. Congregatione Indulgentiarum, & Reliquiarum fuit diligentèr examinata, eademque censuit, nihil obstare, quominùs Confratres Archieonfraternitatis Cincturatorum, eique aggregatarum Confraternitatum, vti, & frui possent, ac debeant omnibus, & singulis Indulgentijs in eadem Bulla confirmatis, & innouatis, non obstante præfata Pauli V. reuocatione, vt ex Decreto eiusdem Sac. Congreg. sub die 17. April. 1673.

Indulgentia pro cunctis vtriusque sexus Christi fidelibus visitantibus Ecclesias Ordinis, vel exercentibus opera pia.

ALexander IV. omnibus venientibus ad prædicationem Fratrum Eremitarum S. Augustini, centum, & octoginta dies concedit Indulgentiæ, ex Transumpto Oscensi, vt supra. Martinus IV. & Ioannes XXII. omnibus visitantibus dicti Ordinis Monasteria in omnibus festiuitatibus Sanctorum, & Sanctarum dicti Ordinis præcipuè B. Augustini, & B. Monicæ matris eius, & per octauas ipsarum, & Translationibus, & Conuersione S. Augustini, pro qualibet ipsarum

tionis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris,& pœnis à iure,vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectũ præsentium dumtaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorũ Cardinalium Indulgentijs, & Sacris Reliquijs præpositorum,qui Indulgẽtias in *Summarium* huiusmodi redactas promulgari posse censuerunt consilio, Summarium præinsertum, omniaque, & singula in eo contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, & quatenus opus sit omnes,& singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes in eodem Summario expressas, de nouo eadem Auctoritate harum serie perpetuò concedimus, nec non præinsertum Summarium dumtaxat, abrogatis reliquis omnibus Summarijs Indulgentiarum Archiconfraternitati,& Confraternitatibus Cincturatorum huiusmodi concessarum ante hac editis de cœtero publicari, atque seruari debere decernimus, & declaramus.

Prætereá omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus, qui dictam Archiconfraternitatem,vel aliquam ex Confraternitatibus illi iam aggregatis, & imposterum quandocumque aggregandis de cætero ingredientur, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sum-

pserint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditèr in Domino concedimus. Vtque omnes, & singulæ Indulgentiæ præfatæ animabus Christi fideliũ quæ Deo in charitate coniunctæ ab hac luce migrauerint, per modum suffragij applicari possint indulgemus.

Et quia præcipua, principalisque solemnitas Archiconfraternitatis, & Confraternitatum præfatarum ex concessione dicti Gregorij XIII. Prædecessoris per quasdam suas litteras, quarum initium *Cupientes* &c. die 20. Nouemb. 1576. expeditas (vt asseritur) facta cum Processione quotannis prima Dominica Aduentus communitèr celebrari consueuit, ipsarumque Archiconfraternitatis, & Confraternitatum Confratribus, & Consororibus, qui Processioni huiusmodi intersunt, & iniuncta pietatis opera adimplent, Plenaria Indulgentia concessa reperitur. Nos specialem eisdem Confratribus, & Consororibus, quibus dicta dies Dominica minus commoda esse dicitur, gratiam facere volentes, Solemnitatem, ac Processionem, & Indulgentiam plenariam huiusmodi à dicta prima Dominica Aduentus, ad Dominicam primam post festum S. Augustini, seruata tamen in reliquis earundem Gregorij XIII. prædecessoris literarum forma, & dispositione, ac sine vllo specialium Indultorum Apostolicorum, per quæ nonnullis ex dictis Confraternitatibus dies proprij pro eiusmodi solemnitate celebranda assignati sint, præiudicio; auctoritate, & tenore prædictis transferimus. Decernentes

nentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabilitèr obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, inane, si secùs super his à quoquam, quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentijs ad instar, alijsque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earumdem præsentium litterarum transumptis, seù exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhi-beretur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 27. Martij 1675. Pontificatus Nostri Anno quinto.

Loco ✝ Annuli Piscatoris.

I. G. Slusius.

Decre-

Decretum.

8 DElatæ sæpiùs fuere ad Sacram Congregationem Indulgentijs, sacrisque Reliquiis præpositam; indulgentiæ quædam confictæ, & omninò falsæ, quæ per diuersas Orbis Christiani partes circumferuntur; aliæ verò examinandæ, quæ adhibito studio inuentæ sunt, vel apocryphæ, vel à Romanis Pontificibus reuocatæ, vel nullæ, quod datum eis tempus præterijsset: quarum quidem plurimæ, cùm non facilem cognitionem habeant Christi fideles harum rerum minùs peritos, fallunt, qui spe indulgentiæ, remisionisque peccatorum suorum consequendæ frustrantur. Quamobrem eadem Sac. Congregatio vehementèr cupiens huic malo magis in dies serpenti occurrere, animarum profectui, & Indulgentiarum dignitati consulere, plures illarum singulari diligentia colligi, & in Indicem referri curauit.

Tales in primis sunt illæ, vti asserunt, concessæ à Ioanne II. & Sixto IV. recitantibus Orationem charitatis Iesu Christi Domini Nostri, *Precor te, piissime Domine, &c.* ab Vrbano II. Ecclesiæ S. Mariæ, vt vulgò dici solet, Campagnolæ, & S. Victoriæ, ab Eugenio III. Reuelationi de Plaga in humero Iesu Christi, factæ S. Bernardo, ab Innocentio III. Archiconfraternitati, & Ordini Redemptionis, à Bonifatio IX. visitantibus Capellam S. Nicolai de Tolentino in eius die festo, à Ioanne

Ioanne XXII. osculantibus mensuram plantæ pedis Beatæ Mariæ Virginis, ab Alexandro VI. Imagini B. Mariæ, vulgò dictæ, Laghetti, à Leone X. gestantibus funiculum S. Francisci, primū in Vrbe impressæ, deindè Mediolani anno 1665. (suas tamen habent, & veras Confratres Archiconfraternitatis Cordigerorum S. Francisci) recitantibus Salutationem Angelicam ad pulsum horologij, & Imagini Conceptionis Mariæ Virginis Immaculatæ in circulo depictæ, cuius pedibus Luna subiecta est, à Pio IV. vel Pio V. Principi Senarum, à Clemente VIII. dicentibus Orationem, *O magnum mysterium, &c.* & Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, quam vocant, Montis Serrati, Auenione impressæ, tùm aliæ pro animabus Christifidelium defunctorum, impressæ Matriti 20. Iulij 1606. à Paulo V. cantantibus Hymnum, *Te Matrem Dei laudamus, te Mariam Virginem confitemur, &c.* vel si die Sabbati interesserint, dum idem canitur, & Coronis, Rosarijs, Imaginibus, & Numismatibus, quæ Medallias appellant, ab eo benedictis, Federico Cardinali Borromæo supplicante anno 1611. dum Ecclesia Romæ in honorem S. Caroli ædificaretur, & ab eodem Paulo, & Gregorio XV. dicentibus, *Sia lodato il Santissimo Sagramento, Laus Sanctissimo Sacramento*, ab Vrbano VIII. in honorem eiusdem Sacramenti, precibus Cardinalis Magalotti, & Sacerdotibus, celebrata Missa, dicentibus, *Aue filia Dei Patris, Aue Mater Dei filij, &c.* à Clemente X. recitantibus mane, meridie, ac vespere consuetam Antiphonam, *Angelus Domini, &c.* & in fine, *Deo gratias, &*

Mariæ

Mariæ; Ac demùm aliæ à nonnullis Romanis Pontifi cibus tributæ,vt aiunt,Coronæ Mysteriorum pasſionis Domini noſtri Ieſu Chriſti, prece Magni Ducis Etruriæ.

Talis Indulgentia Sodalitatis S. Nicolai, qua repetita quinquies Oratione Dominica, & Salutatione Angelica, vnum liberari animam quolibet die á Purgatorii pœnis affirmant. Tales alię Perusij Confraternitatis Sanctorum Sebaſtiani, & Rochi; & Romæ Societatis S. Bernardi ad Columnam Traiani; Tales demùm aliæ Crucesignatorum S. Euſtorgij Mediolani, Arimini, & Bononiæ.

Eius generis ſunt & illæ conceſſæ,vt aiunt,Capellæ Roſarij in Eccleſia S. Antonij de Rouigo, ſeù Rodigii, vel Eccleſiæ Sanctiſs.Trinitatis Bergomi,aut S. Petri Montis Todoni die feſto Inuẽtionis Sanctiſs.Crucis, vel geſtantibus funiculum S. Franciſci de Paula, vel celebrantibus Miſſas S. Auguſtini,aut alias quinque in honorem quinque feſtiuitatum B.V. vel recitantibus Officium S.Franciſcæ Romanæ, aut Antiph.*O Paſſio magna, &c.*in memoriam Paſsionis Ieſu, aut Roſarium S.Annę (quod Congregatio Sacrorum Rituum non probat) aut orationem, quæ impreſſa cum Imagine S. Annæ circumferri ſolet,*Aue gratia plena, &c.* (quæ oratio prohibetur) aut Officium Conceptionis B.V.Immaculatæ, quod aſſerunt à Paulo V.probatum fuiſſe, aut Orationem, *Deus, qui nobis in Sancta Syndone, &c.* (excipitur Indulgentia centum dierum anno 1671. conceſſa precibus Duciſſæ Sabaudiæ ad annos 25. cunctis in-

illius

illius ditione degentibus)aut aliam, *Aue filia Dei &c.* post Communionem recitandam, vel aliquo conspicuo signo venerantibus Sanctiss. Eucharistiæ Sacramenti nomen; Indulgentię rursus octoginta millium annorum veteri de Tabula exscriptæ, quam in Basilica Lateranensi asseruari affirmant, pro dicentibus Orationem illam verè piam, *Deus, qui pro redemptione mundi, &c.* tùm quę impressæ fuerunt Papiæ anno 1670. sub hoc titulo, *Sommario dell' Indulgenze concesse dalla Santità di N. Sig. Papa Leone X. all' Imagine della Concettione della gloriosa Vergine Maria*, vel Pisauri sub nomine B. Ioannæ anno 1608. euulgatæ, vel Barlettæ, seù Baruli à recitantibus quasdam, non sanè malas Orationes, lucrandæ, vel Parmæ à visitantibus per Quadragesimæ dies Ecclesias Tertij Ordinis S. Francisci, vel Pistorij, & Vastallæ à recitantibus Orationem, *Aue Sanctissima Maria Mater Dei, Regina Cæli, &c.* & aliæ in peculiari impresso libro descriptæ, quibus frui dicunt Deuotos Seraphicos, & Benefactores.

His annumerandæ sunt, quæ Crucibus Carauacensibus tributæ dicuntur, vel Coronæ, siue Stellario Conceptionis Virginis Immaculatæ, quod ex duodecim globulis precarijs constat, vel Granis, Crucibus, & Coronis Aloysiæ ab Ascensione Hispanę Monialis Ordinis S. Claræ, vel Mensurę altitudinis Iesu Christi Domini nostri, vel Imagini, aut Mensurę vulneris lateri eius inflicti; vel Orationi, vt aiunt, in Sepulchro Domini nostri repertę, & Indulgentię, vt aiunt, innixæ reuelationi factę Sanctis Birgittę, Mectildi, & Eli-

& Elisabeth, vel B. Ioannę de Cruce, & concessæ, vt asserunt, granis, quæ aliquod ex tribus granis tetigerint extantibus penes Romanum Pontificem, Hispaniarum Regem, & Ministrum Generalem Fuatrum Minorum Obsesuantiæ Sancti Francisci.

Omnes verò, & singulas iam dictas Indulgentias Sacra Congregatio partim esse confictas, & plenè falsas declarat, partim apocryphas, vel ex alio capite nullas, quæ nemini suffragari possunt; easque in futurum vllo in loco, vt veras publicari, & lucrandas Christi fidelibus proponi vetat; Foliaque, & Libros, vbi sic proponuntur, seù asseruntur, omninò præcipit aboleri, nisi prædictæ Indulgentiæ fuerint diligentèr expunctæ; nec ideo tamen vult, alias, quas hoc Decretum non continet, pro veris, & legitimis, tacitèque probatis haberi.

Ac demum omnes Indulgentias concessas ante Decretum Clementis VIII. latum die 9. Ianuarij 1597. Coronis, Rosarijs, Granis, seù Calculis, Crucibus, & Imaginibus Sacris, vel ante Breue Pauli V. quod incipit *Romanus Pontifex* &c. editum 23. Maij anno 1606. personis Regularibus quarumcumque Religionum, & Ordinum, etiā Mendicantium, vel ante Constitutionē 115. Clementis VIII. cuius initium, *Quæcumque* &c. & 68. Pauli V. incipientem, *Quæ salubritèr* &c. habitas per aggregationem, vel aliam cōmunicationem ab Archiconfraternitate vlla, Ordine, Congregatione, Societate etiam Iesu, Capitulo, vel Cætu quocumque, vel ab eorum Officialibus, Superiori-

rioribus, alijſque perſonis, vel perſona, etiamſi earum, vel eius mentio ſpecialis, & indiuidua facienda eſſet, niſi fuerint deindè Romani Pontificis authoritate innouatæ,aut confirmatæ, nullius eſſe roboris, & momenti pariter declarat.

Porrò Summaria Indulgentiarum pro Congregationibus Doctrinæ Chriſtianæ, Confraternitatibus Sanctiſſimæ Trinitatis, & Redemptionis Captiuorum, Nominis Dei, Roſarij, B.Mariæ de Mercede, & Redemptionis Captiuorum, B.Mariæ de Monte Carmelo, Cincturæ S. Auguſtini, & S. Monicæ, niſi ab eadem Congregatione recognita, non permittuntur.

Indulgentias verò Stationum Vrbis quæ à Romanis Pontificibus ſingulari quodam beneficio, vel communicatæ ſunt, vel communicabuntur interdùm, aliquibus locis, ordinibus, aut perſonis, diebus tantùm Stationum in Miſſali Romano deſcriptis, ſuffragari poſſe declarat: ſemel autem dumtaxat in die plenariam Indulgentiam in certos dies Eccleſiam viſitantibus conceſſam, vel aliud pium opus peragentibus, lucrifieri.

De quibus relatione facta per Secretarium ad Sanctiſſimum, cuncta Sanctitas Sua probauit, & inuiolatè ſeruari iuſſit. Datum Romæ die 7. Martij 1678.

Aloyſius Card. Homodeus.

Loco † ſigilli:

Michael Angelus Riccius Secret.

Decre-

Decretum.

9 CVM Summarium Indulgentiarum Archiconfraternitatis Cincturatorum Sancti Augustini, & Sanctæ Monicæ sub inuocatione Beatæ Virginis MARIÆ de Consolatione, erectæ Bononiæ, fuerit à Sacra Congregatione recognitum die 11. Septembris 1674. & à fel.rec. Clemente X. confirmatum, ac Breui insertum, quod incipit, *Ex iniuncto nobis*, &c. dato die 27. Martij 1675. nihil obstat, quominùs possit seorsum à Breui iterùm imprimi, & vbique promulgari; & Indulgentia præsertim ibidem expressa à Bonifacio IX. in Dominica festum S. Nicolai de Tolentino proximè sequente concessa, quam nonnulli, satisnon aduertentes amdem esse arbitrantur, ac illam in nouissimo Decreto huius Congregationis lato die 7. Martij 1678.adnumeratam apocryphis, & falsis; cùm tamen *Die, alijsque circumstantijs* ab ipsa diuersa sit. Romæ die 5. Iulij 1678.

A. Card. Homodeus.

Loco † sigilli.

Michael Angelus Riccius Sac.Congr.Secret.

Decretum.

10 CVm exposuerit Procurator Generalis Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula, multos dubitare, an Indulgentiæ Tertiariorum Ordinis validæ sint, post Decretum de falsis,

falsis, apochryphisque Indulgentijs, die 7. Martij præteriti ab hac Congregatione latum, quod in eo gestantibus funiculum S. Francisci de Paula, concessæ Indulgentiæ nominantur, eadem Sacra Congregatio precibus Oratoris annuens, declarat (quamquam nulla vera possit esse dubitatio) Indulgentias Tertiariorum illorum à Romanis Pontificibus concessas, per iam dictum Decretum minimè reuocari. Datum Romæ die 5. Iulij 1678.

A. Card. Homodeus.

Loco ✝ Sigilli.

Michael Ang. Riccius Sac. Congr. Secr.

Sequuntur Summaria Indulgentiarum tàm Religiosis, quàm Confratribus Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo concessarum; Necnon Regio Ordini Sanctissimæ Trinitatis, & Redemptionis captiuorum; quæ omnes, & singulæ fuerunt postremò confirmatæ, & approbatæ à Sacra Congregatione Reliquijs, & Indulgentijs præposita.

SOMMARIO

Dell'Indulgenze, fauori, e gratie concesse da molti Sommi Pontefici si a' Religiosi, e Confratelli della Madonna del Carmine, come anco à tutti li Fedeli, che visitaranno le Chiese dell'istesso Ordine.

Auuertenza al Lettore.

11 *PERCH[illegible] l'Indulgenze concesse da' Pontefici sono in due modi, cioè P[illegible]nali, e Locali. Le personali chiamiamo quelle, che immedia[illegible]nte sono così concesse à gli huomini, che pare le portino seco, [illegible] affisse alle proprie persone, po che ouunque vadino le ponno co[illegible]guire, e guadagnare. E le Locali chiamiamo quelle altre, che non à gl'huomini immediatamente, ma alle Chiese sono concesse, accioche gl'istessi huomini le possano conseguire, e guadagnare, visitandole, orandoui, e facendoui qualsiuogl'altro essercitio spirituale: Perciò compendiosa, e distintamente descriueremo le vne, e le altre, con i suoi oblighi in questo Sommario; accioche i Fedeli si rendino capaci di esse, e più facilmente le possano, con la gratia del Signore conseguire, e non confondere li oblighi delle Indulgenze, che si guadagnano in questa vita, con quelli, con che si guadagna il Priuilegio Sabbatino, come han fatto, e fanno molti per ignoranza.*

Indulgenze Personali.

LA Santità di Paolo Quinto di fel. ricor. dopo hauer riuocate tutte le Indulgenze per l'addietro concesse alla Compagnia, e Confrati della Madonna del Carmine (come à tutte le altre Confraternità) hà concesso nella Bolla, che comincia *Cum certas* ispedita sotto li 30. Ottobre 1606.

1. A tutti i Fedeli dell'vno, e l'altro sesso, i quali entreranno nella Compagnia della Madonna del Carmine, e riceueranno l'habito d essa, Indulgenza plenaria nel primo giorno dell'ingresso, se pentiti, e confessati si communicaranno.

2. Di

2. Di più hà concesso Indulgenza plenaria à i descritti, ò à quelli, che si descriueranno nella detta Compagnia, ò Confraternità, se pentiti, confessati, e communicati nella Festa principale della Commemoratione della Beatissima Vergine, che viene alli 16. di Luglio (ò che secondo il rito d'alcuni luoghi, si celebra nella Domenica immediata seguente) pregaranno per la concordia de' Prencipi Christiani, per l'estirpatione dell'heresie, e per l'essaltatione di Santa Madre Chiesa.

3. Di più hà concesso Indulgenza plenaria à i Confratelli dell'vno, e l'altro sesso, se pentiti, confessati, e communicati, inuocaranno diuotamente *In articulo mortis*, il nome di GIESV con la bocca, se potranno; ouero non potendo, con il cuore.

4. Di più hà concesso à tutti i Confratelli, se pentiti, confessati, e communicati, interueniranno alla processione, che farà la Compagnia, con licenza dell'Ordinario, in vna Domenica di ciascheduna mese, & iui pregaranno come sopra, Indulgenza di sette anni, & altretante quarantene.

5. Di più à quelli, che si asterranno di mangiar carne in quei giorni, ne' quali i Confratelli per instituto della Compagnia non sogliono mangiarla, hà concesso trecento giorni d'Indulgenza, e quaranta à quelli, che in qualsiuoglia giorno recitaranno sette volte il *Pater noster*, e l'*Aue Maria* ad honore delle sette allegrezze dell'istessa Beata Vergine, e cento giorni, se recitarà diuotamente l'Offitio della medema Vergine.

6. Di più hà concesso a quelli, i quali con l'Habito della Confraternità, pentiti, confessati vna volta il mese riceueranno il Santissimo Sacramento, e pregaranno come di sopra, cinque anni, & altretante quarantene.

7. Di più à i Confratelli, i quali pentiti, e confessati in qualsiuoglia Festiuità della Vergine, diuotamente riceueranno il Santissimo Sacramento dell'Eucaristia nella Chiesa, ò Cappella d'essa Compagnia, e pregaranno come di sopra, trè anni, & altretante quarantene.

8. Di più à quelli, che con il lume accompagnaranno il Santissimo Sacramento quando si porta à gl'infermi, e per essi pregaranno Iddio, cinque anni, & altretante quarantene.

9. Di più à quelli, che accompagnaranno i corpi de i defonti, non solo de' Confratelli, e Consorelle, ma anco d'altri alla Sepoltura, e pregaranno Iddio per loro, cento giorni.

10. Di più à quelli, che interueniranno alle Messe, ò ad altri Diuini

uini officij, che si celebraranno nella Chiesa, ò Cappella, ò Oratorio della Compagnia, ouero saranno presenti alle Congregationi publiche ò priuate dell'istessa Compagnia in qualsiuoglia luogo che si faranno, ouero daranno albergo a' poueri, ò li souueniranno nelle loro necessità, ò porgeranno aiuto à quelli, che si trouano in pericolo di peccare, ò li daranno elemosine temporali, ò spirituali, ò p o ur ranno; che si componghi pace con i proprij nemici, ò con altri, ò che ridurranno alcun isuiato alla via della salute, & insegnaranno à gl'ignoranti i precetti di Dio, e quelle cose, che appartengono alla salute, ouero s'esercitaranno in qualsiuoglia opera di pietà, ò carità, ogni volta, che faranno vna delle sudette opere pie, cento giorni delle penitenze ingionte, ò in qualsiuoglia modo douute, secondo la forma consueta della Chiesa.

11. Per altre due Bolle ispedite sotto li 31. Agosto 1609. e 19. di Luglio 1614. in vece dell'Indulgenza delli sette anni, & altretante quarantene, à quelli, ch'assistono alla processione mentouata sopra nell'articolo quarto, hà concesso Indulgenza plenaria.

12. E la Santità di N. S. Clemente X. per Breue ispedito sotto li 2. di Gennaro 1672. hà concesso, che tutte le sopradette Indulgenze si possano applicare all'anime del Purgatorio *per modum suffragij*.

13. E per altro Breue spedito sotto li 8. Maggio 1673. hà concesso che li Confratelli, e Consorelle, li quali non potranno commodamente interuenire alla processione mentouata sopra nell' articolo quarto, e confessati, e communicati visitaranno diuotamente la Cappella della Confraternità, e pregaranno per la concordia de' Prencipi Christiani, per l'estirpatione dell'herefie, e per l'esaltatione della Santa Madre Chiesa, conseguiranno l'Indulgenza plenaria concessa da Paolo V. à quelli che interuerranno alla detta processione.

14. Di più, che li amalati, quelli che stanno in cattiuità, e viandanti, li quali non potranno in essa Domenica visitare detta Cappella, possano acquistare la medesima Indulgenza, se però recitaranno l'Officio piccolo della Madonna, ò cinquanta *Pater noster*, & altretante *Aue Maria*, & almeno saranno contriti, con proponimento di quanto prima confessarsi, e communicarsi, il che sarãno obligati onninamente di fare.

15. Et ancora li Frati, e le Monache di detto Ordine, nelli cui Conuenti non è istituita la Confraternità, ò non si fa la detta pro-

processione, recitando diuotamente nel Choro le Letanie di tutti li Santi, ò priuatamente, se qualcheduno legitimamente impedito non potesse interuenire al Choro, e facendo l'altre cose ordinate da Paolo V. guadagnino la detta Indulgenza plenaria.

16. Di più che la Festa principale dell' istessa Confraternità, che si celebra alli 16. di Luglio, ò la Domenica immediatamente seguente, per la maggiore diuotione, ò commodità de' Fedeli, ò quando concorre qualch' altra solennità, si possa trasferire in vn' altra Domenica di detto mese.

17. Finalmente Sua Santità dichiara, che li soli Superiori Generali di detto Ordine, possono fuori di Roma, istituire la detta Confraternità in ciascheduna Chiesa dell' Ordine, & in tutte le altre col consenso dell'Ordinario, osseruando però quanto viene ordinato nelle lettere di Paolo V. e nessun'altro, sotto pena di nullità.

Di più molto tempo prima Clemente VII. concesse à detti Confratelli la partecipatione di tutti li beni spirituali, che si fanno, non solo nell'Ordine Carmelitano, ma anco in tutta la Chiesa vniuersale.

Oblighi generali, che hanno i Confratelli della Compagnia della Madonna del Carmine per guadagnare le sudette Indulgenze.

Degli oblighi particolari, che hanno i Confratelli per conseguire, e guadagnare l'indulgenze sudette concesse dalla Santità di Paolo V. già s'è detto di sopra, descriuendo esse Indulgenze; Hora si dice de gl'oblighi generali d'essi Confratelli, e Consorelle della detta Compagnia.

E primieramente deuono i diuoti entrare in qualche Compagnia canonicamente eretta, & acciò il loro ingresso sia legitimo, bisogna per primo, che riceuino lo Scapulare benedetto dal Superiore della Religione, ò da altro Sacerdote, che dal Superiore habbia autorità di benedirlo: però se doppo si perde, ò consuma, ponno ripigliarne vn'altro, che non sia benedetto.

Per secondo deuono portarlo del continuo, non nella saccoccia, nè alla cinta, ma al collo.

Di più è necessario, che siano descritti nel libro de'Confratelli della Compagnia, perche questo è vso antico d'essa Compagnia, e lo suppone la Santità di Paolo V. mentre concede la seconda Indul-

dulgenza à i confratelli descritti, ò à quelli, che si descriueranno, come si è detto di sopra.

Per guadagnare le sudette Indulgenze, non sono obligati, quelli che sanno leggere, à recitare ogni giorno l'Officio della *Madonna*, e quelli che non sanno leggere a recitare sette volte l Oratione Domenicale, e la Salutatione Angelica, nè meno ad astenersi dal mangiar carne il Mercordì, ma basta che recitino quell'orationi, e faccino quelle opere pie, che prescriue il Pontefice nella concessione d'esse Indulgenze.

E però vero, che chi recita l'Officio della Madonna consegu sce cento giorni d'Indulgenza, e quaranta giorni chi recita sette, *Pater noster*, e sette *Aue Maria*, e trecento giorni chi s'astiene dalla carne il *Mercordi*, come di sopra si è detto al numero quinto.

Si riferisce, e si esplica l'aiuto particolare della Beata Vergine, che hà promesso à i Frati, e Confratelli dello Scapulare del Carmine doppo la lor morte nel Purgatorio.

Oltre le sudette Indulgenze, che guadagnano in questa vita i nostri Religiosi, e Confrati dello Sacro Scapulare del Carmine, nell'altra ancora godono d'vn particolar priuilegio, e beneficio singolare, che volgarmente si chiama *Priuilegio Sabbatino*; perche si crede piamente, che la Beatissima, e purissima Vergine Maria Padrona singolare dell' Ordine, a' Fedeli tutti, che porteranno l'Habito, ò Scapulare della sudetta Confraternità, & haueranno osseruato quel tanto, che si dirà à basso, per conseguire il sudetto Priuilegio, l'aiutarà con le sue efficacissime orationi per vscire, e particolarmente nel giorno del Sabbato, dall'acerbissime pene del Purgatorio, & andar à godere del a gloria eterna ne la Patria celeste insieme con lei.

E questo priuilegio concesso dalla Beatissima Vergine l'hanno confermato ancora molti Sommi Pontefici, e particolarmente Giouanni XXII. Alessandro V. Clemente VII. Pio V. con vn *motu proprio* nella Bolla, che comincia, *Si per dispensati nem*, alli 12. delle Kal. di Maggio 1566. e Gregorio XIII. nella Bolla *Vt laudes*, sotto li 18. di Settembre 1577. & vltimamente la Sacra Congregatione de' Riti, secondo consta dalle Lettioni del secondo

Not.

Notturno dell'Officio della Commemoratione solenne della Beatissima Vergine, che si celebra da noi altri Carmelitani li 16. Luglio, approuati dall'istessa Congregatione.

Et anco quella del S. Offitio dell' Inquisitione sotto Paolo V. nell' anno 1613. hà confermato il sudetto Priuilegio con vn suo Decreto del tenor seguente.

Patribus Carmelitanis permittatur predicare, quod populus Christianus possit piè credere de adiutorio animarum Fratrum, & Confratrum Sodalitatis Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, videlicèt, Beatissimam Virginem animas Fratrum, & Confratrum in charitate decedentium, qui in vita Habitum gestauerint, & castitatem pro suo statu coluerint, officiumque paruum recitauerint, vel si recitare nesciuerint, Ecclesiæ ieiunia obseruauerint, & feria 4. & Sabbato à carnibus abstinuerint, nisi vbi in ijs diebus Natiuitatis Domini festum inciderit, suis intercessionibus continuis, suisque suffragijs, & meritis, & speciali protectione post eorum transitum, præcipuè in die Sabbati (qui dies ab Ecclesia eadem B. V. dicatus est) adiuturam. Quod Decretum fuit publicatum die 15. Februarij 1613. in Palatio S. Officij à D. Marcello Filonardo Assessore eiusdem Sancti Officij.

Il tenore del quale Decreto volgarizato, è il seguente.

AI Padri Carmelitani si permetta predicare, che il popolo Cristiano possa piamente credere dell'aiuto dell'anime de' Frati, e Confratelli della Compagnia della Beatissima Vergine MARIA del Monte Carmelo, cioè, che la Beatissima Vergine con le sue cõtinue intercessioni, e con i suoi suffragij, e meriti, e particolar protettione, aiutarà doppo il loro transito particolarmente nel giorno del Sabbato (dedicato dalla Chiesa à essa Beatissima Vergine) l'anime de i Frati, e Confratelli, che moriranno in gratia, se in questa vita haueranno portato l' Habito, seruato castità nel loro stato, e recitato l'Officio piccolo della Madonna, quelli che sapeuano leggere; e se non sapeuano recitarlo, haueranno osseruati i digiuni della Chiesa, e si saranno astenuti dalla carne il Mercordì, & il Sabbato, eccetto se in tali giorni accadesse il Natale del Signore. Il qual Decreto fù publicato li 15. Febraro 1613. nel Palazzo del Santo Officio dal Signor Marcello Filonardo Assessore dell'istesso Sant' Officio.

L'oblighi c' hanno i detti Frati, e Confratelli per conseguire il sudetto aiuto, e priuilegio Sabbatino, si caua dall'istesso Decreto, cioè per primo.

1 CHe portino l' Habito, ò Scapulare benedetto, secondo che s'è detto di sopra.

2 Che seruino castità nel loro stato.

3 Che quelli, che sanno leggere, recitino l'Officio piccolo della Madonna; e l'altri che non sanno recitarlo, osseruino i digiuni commandati dalla Chiesa, e s'astenghino dalla carne il Mercordì, & il Sabbato, eccetto se in tal giorno accadesse la festa di Natale del Signore, perche in tal caso non sono tenuti alla detta astinenza della carne; Ma potranno lecitamente mangiarla, e conseguentemente guadagnare, e godere il detto aiuto, e priuilegio Sabbatino.

Altre Indulgenze per tutti li fedeli concesse ad istanza de' Carmelitani.

LA Santità di Sisto V. nella Bolla *Reddituri* spedita sotto li 11. di Luglio 1587. hà concesso à tutti i fedeli, che si saluteranno, dicendo in latino, ò in lor lingua volgare: *Lodàto sia Giesù Christo*, Et à quelli che risponderanno *In secula*, ò *Amen*, ò pure *Sempre*, douunque ciò si faccia, 50 giorni d'Indulgenza.

Di più à quelli, che nominaranno riuerentemente il nome di GIESV, ò quello di MARIA concesse Indulgenza di 25. giorni. Et à quelli, che in articolo di morte, con la bocca, ò con il cuore (non potendo con la bocca) inuocaranno il detto nome, purche prima habbiano hauuto vsanza di salutare, ò nominare il detto nome di GIESV, concesse Indulgenza Plenaria, e remissione di tutti i peccati.

Di più à quelli, che recitaranno le Letanie dello stesso nome (purche siano approuate) concesse Indulgenza di 300. giorni, & à quelli, che recitaranno le Letanie della Madonna 200. giorni. Et i Predicatori, quali nelle loro Prediche esorteranno i fedeli à salutarsi nella sopradetta maniera, ad inuocare, recitare, ò nominare i nomi di GIESV, e MARIA, e tutti quelli, che proferan-

teranno che vi sia uso di questa salutatione, otterranno le stesse Indulgenze.

Indulgenze locali concesse da diuersi Sommi Pontefici à tutti quelli, che visiteranno le Chiese dell'Ordine Carmelitano, riferite, rinouate, e confermate dalla Santità di Sisto IV. li 24. Marzo 1477. nella Bolla, *Dum attenta meditatione*, e parimente riferite nella Bolla di Gregorio XIII. *Vt laudes* spedita sotto li 18. Settembre 1577. il quale riualidò quelle, ch'erano state annullate da Pio V. per hauer la clausula *Porrigendi manus adiutrices*, hauendola cangiata in quella, ò di recitare sette *Paternoster*, e sette *Aue Maria*, ò il Vespro per li Morti, ò di baciar la terra auanti il Santissimo SACRAMENTO, e pregare per l'estirpatione dell'heresie, &c. ò di portar l'Habitino dell'Ordine Carmelitano, come si contiene nelle Bolle de' Pontefici.

1 LEone Papa IV. hà concesso sett'anni, & altre tante quarantene d'Indulgenza à tutti i fedeli, che diuotamente visitaranno le Chiese della Madonna del Carmine nella festiuità di Natale del Signore, della Pascha, delli Santi Apostoli Pietro, e Paolo, della Pentecoste, dell'Asonta, della Natiuità, dell'Annonciatione, della Purificatione dell'istessa Madonna, di S. Michele Archangelo, di tutti i Santi, e nelle due festiuità di S. Croce, della Natiuità di S. Gio: Battista, e de' Santi Martiri Fabiano, e Sebastiano, & il Venerdì Santo, e nell'Ottaue di dette festiuità, e titoli delle Chiese dell'Ordine.

2 Adriano II. Stefano V. Sergio III. Gio. X. Gio. XI. Sergio IV. & Innocenzo IV. hanno rilasciato la terza parte de peccati a tutti i fedeli, che contriti, e confessati, piamente visitaranno le dette Chiese nelle festiuità sudette.

3 Clemente III. Alessandro II. Gregorio V. e Gregorio VIII hanno concesso l'istessa gratia nelle festiuità sudette.

4 Clemente IV. hà concesso all'istessi fedeli, che visitaranno quattro volte l'anno, cioè nelle quattro festiuità della Madonna le sudette Chiese del Carmine trent'anni, & altretante quarantene: e le feste sono la Natiuità, Annonciatione, Purificatione, & Assonta.

5 Innocenzo IV. e Gregorio VIII. hanno concesso ogni giorno à qualsiuoglia fedele, che recitarà nelle sudette Chiese il *Pater noster*, e *l'Aue Maria* vna volta per li viui, e defonti quaranta giorni d'Indulgenza.

6 Honorio III. e Nicolò IV. hanno promesso à tutti i fedeli veramente pentiti la remissione di tutti i loro peccati.

7 Honorio IV. hà concesso à tutti i fedeli veramente pentiti, e confessati, quaranta anni, & altretante quarantene delle penitenze loro ingionte, se visiteranno le sudette Chiese ne' giorni delle festiuità de i loro titoli, nel Venerdì Santo, ne' giorni della Croce, e nelle festiuità della Natiuità, Annonciatione, Purificatione, & Assontione della Madonna.

8 Benedetto XI. à tutti i fedeli veramente pentiti, e confessati, i quali visitaranno le Chiese dell' Ordine trè volte la settimana, cioè le ferie seconda, quarta, e sesta della Quaresima, e nella festiuità del Titolo d'esse, & ad honore della Gloriosissima Vergine i Sabbati, & & ancora le Domeniche, hà concesso quaranta anni, & altretante quarantene d'Indulgenza, con la remissione della settima parte de' peccati, & anco tutte l'Indulgenze, e remissione de' peccati concesse da suoi Predecessori al detto Ordine Carmelitano, con duplicarle ne' giorni, e feste sudette.

9 Giouanni XXII. hà confirmato tutte l'Indulgenze, e remissione de' peccati concesse da' Romani Pontefici suoi Predecessori al detto Ordine, e di nuouo hà concesso à gl'istessi fedeli contriti, e confessati, quarant'anni, & altretante quarantene d'Indulgenza delle penitenze ingionte nelle quattro festiuità della Beatissima Vergine, cioè nella Natiuità, Annonciatione, Purificatione, & Assonta d'essa Santissima Vergine MARIA.

10 Vrbano VI. hà concesso perpetuamente tre anni, & altretante quarentene d'Indulgenza à quelli che se staranno in gratia chiamaranno, nominaranno, ò diranno all'Ordine de' Carmelitani, & alli Frati dell'istesso Ordine *l'Ordine, e Frati della Gloriosissima Madre di Dio, sempre Vergine Maria del Monte Carmelo.*

11 Nicolò V. con vn *motu proprio* hà confirmato, duplicando tutte l'Indulgenze, e remissioni de' peccati, e tutti i Priuilegi con-

concessi al dett'Ordine del Carmine da i sopradetti Romani Pōtefici suoi Predecessori ne i sudetti giorni, e festiuità, e di nuouo hà concesso sett'anni, & altretante quarantene d'indulgenza.

11 Sisto Papa IV. hà confirmato, & approuato, e di nuouo concesso tutte l'indulgenze di qualsiuoglia modo concesse à detto Ordine, nelle sue case, Chiese, e persone, *vtriusque sexus in genere, vel in specie*, e di nuouo hà concesso trent'anni, & altretante quarantene d'indulgenza di penitenze ingionte à quelli, che visitaranno le sudette Chiese nella festiuità della Concettione, Presentatione, Purificatione, Natiuità, Annonciatione, Visitatione, & Assonta della Beatissima Vergine MARIA, & anco nelli sette giorni seguenti, e titolo dell'istesse Chiese.

Le diligenze, che hanno da fare i fedeli per guadagnare le sudette Indulgenze, &c.

1 HAnno da visitare qualche Chiesa dell' Ordine Carmelitano, & esser contriti, e confessati.

2 Recitare, ò sette *Pater noster*, e sette *Aue Maria*, ò il Vespro per li Defonti, ò baciar la terra auanti il Santissimo SACRAMENTO, ò se saranno Confratelli, portare l'Habito nostro del Carmine, secondo che si prescriue nelle Bolle Pontificie.

3 Deuono pregare Iddio per l'estirpatione dell'heresie, per la pace, e tranquillità della Santa Madre Chiesa, e per l'vnione de' Principi Christiani.

4 Mettere in essecutione quel tanto, che dicono i Sommi Pontefici nella concessione di dette indulgenze, come si è detto di sopra. Queste diligenze però ordinate da Gregorio XIII. per hauer mutato l'obligo *porrigendi manus adiutrices*, non sono necessarie per conseguire l'indulgenze mentouate nell' articoli quinto, e decimo, ma basta di far quanto s'accenna in essi.

Altre Indulgenze le quali sono state communicate à tutte le Chiese dell'Ordine Carmelitano dalla Santità di Nostro Signore Clemente X. nella Bolla *Ad vberes* spedita sotto li 31. Ottob. 1670.

1 LA Santità di Sisto Quinto nella detta Bolla: *Redituri* 11. Luglio 1587. à tutti i fedeli, che ogni Giouedì non impedi-

pedito da festa di noue Lettioni, sentiranno la Messa del Santissimo nelle dette Chiese, hà concesso indulgenza di cento giorni, & à quelli, che assisteranno alla Predica sopra tal soggetto, ò alla lettione della parola di Dio, altri cento giorni, & à quelli, che all' hora iui saranno oratione cinquanta giorni.

2 Et à quelli, che nell'istesso giorno, essendosi confessati, si cõmunicaranno in dette Chiese, tre anni, & altretante quarantene.

3 Gregorio XV. li 19. Settembre 1622. Indulgenza plenaria a quelli, li quali confessati, e communicati visiteranno vna di dette Chiese il giorno della festa di Santa Teresa, cominciando dalli primi Vesperi fino al tramontar del Sole di detta festa, e pregaranno per la concordia delli Prencipi Christiani, l'estirpatione dell' heresie, e l'esaltatione della Santa Madre Chiesa.

4 Vrbano VIII. li 10. Maggio 1624. simile indulgenza à quelli, che faranno l'istesso il giorno della festa di S. Giuseppe.

5 Et ancora à quelli, ch'interuerranno all'oratione di 40. hore, che si farà vna volta l'anno solamente nelle Chiese de' Frati col consenso dell'Ordinario, staranno per qualche spatio di tempo, e pregaranno come sopra.

Altre Indulgenze concesse dalla Santità di Nostro Signore Clemente X.

LI 11. Agosto 1670. & 16. Maggio 1672. Sua Santità hà concesso Indulgenza plenaria nelle feste della Madonna del Carmine, di Santo Angelo Martire, S. Andrea Corsino Vescouo, S. Alberto Confessore, e di S. Maria Maddalena de Pazzi, e li 8. Maggio 1673. nelle festiuità della Concettione, Natiuità, Presentatione, Purificatione, Annonciatione, Visitatione, & Assonta della Beatissima Vergine MARIA, pregando come sopra da quelli che saranno confessati, e communicati.

Di più hà concesso à tutti i fedeli, i quali visitaranno vna delle Chiese di detto Ordine, e pregaranno per la concordia de' Principi Christiani, l'estirpatione dell' heresie, e l'esaltatione della Santa Madre Chiesa nei giorni delle Stationi delle Chiese di Roma espressi nel Messale Romano, tutte le indulgenze, remissioni delli peccati, e rilassationi delle penitenze, che guadagnerebbero se personalmente visitassero le dette Chiese di Roma in detti giorni di Stationi.

Di più à quelli, che interuerranno alla *Salue Regina*, la quale ogni dì si canta solennemente doppo la Compieta in dette Chiese, e pregaranno come sopra, indulgenza di cento giorni.

Finalmente, ad instanza del P. Mattheo d'Orlandi Generale di detto Ordine, hà approuato, e confermato tutte le sudette Indulgenze, si personali, come locali, doppo esser state reuiste, & esaminate dall'Eminentissimo Signor Cardinal Bona, per il Breue dato li 8. di Maggio 1673. nel quale sono specificamente riferite.

Decretum Sacræ Congregationis Indulgentiarum, & SS. Reliquiarum.

Hoc Summarium die 27. Iunij 1673. fuit à S. Congregatione recognitum, & approbatum; Ideòque uerùm imprimi potest, & vbique promulgari. Romæ die 22. Martij 1678.

Aloysius Card. Homodeus.

Locus ✝ sigilli.

Michael Angelus Riccius Secretarius.

SOMMARIO

Dell'Indulgenze concesse da' Sommi Pontefici alle Confraternità erette, & instituite dall' Ordine della Santissima Trinità del riscatto de' Schiaui Christiani. Fondato non senza Diuina riuelatione da' Gloriosi Santi Gio. de Matha, e Felice de Valois; Nelle quali Confraternità sono entrati molti Rè, Prencipi, e Signori, & innumerabili persone dell' vno, e l'altro sesso, le quali con loro elemosine sono concorsi à tante, e copiose Redentioni fatte dal principio di sua fondatione fino al giorno d'hoggi.

Le Indulgenze sono le infrascritte; lasciate da parte le reuocate, prima dal B. Pio V. che richiedeuano manus adiutrices; e doppo da Paolo V. che reuocate tutte le vecchie, ne concesse di nuouo, & vltimamente da Clemēte X. il quale le riuocò generalmente tutte, eccettuato quelle, che saranno scritte in questo sōmario, alcune confermate, altre concedute di nuouo nel Breue sotto il dì 3. di Giugno 1673.

INDVLGENZE concesse da PAOLO V. alli Fratelli, e Sorelle.

1 PRimieramente vien concessa Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, alli fedeli Christiani dell' vno, e l'altro sesso, se veramente pentiti, e confessati, si com-

communicaranno il primo giorno, che si faranno scriuere in detta Confraternità, e che prenderanno l'Habito, ò sia Scapolario della Religione, benedetto per mano di alcun Superiore della medesima Religione senza fare alcun voto.

2. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli medesimi fratelli, e sorelle, che sono, e che per tempo saranno, che portaranno il Scapolario sudetto, quali veramente pentiti, confessati, e communicati diuotamente inuocaranno col cuore, non potendo con la bocca, in articolo di morte il Santissimo Nome di GIESV.

3. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, se veramente pentiti, confessati, e communicati nella festa della Santissima Trinità, deuotamente visitaranno le Chiese, ò vero la Cappella, ò Oratorio dell'Ordine, ò della detta Confraternità, & iui pregheranno per la concordia trà Prencipi Christiani, estirpatione dell'heresie, & essaltatione di Santa Madre Chiesa.

4. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli medesimi confratelli, e sorelle, quali andaranno nelle parti d'infedeli, per la Redentione de'Schiaui, se auanti il partire veramente pentiti, e confessati si communicaranno.

5. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli medesimi Schiaui Redenti, se frà vn mese doppo esser ritornati, veramente pentiti, e confessati si communicaranno.

6. Sette anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli medesimi confratelli, e sorelle, quali porteranno con pia affettione il sudetto Habito, ò Scapolario benedetto col segno della nostra Redentione, ogni giorno, che diranno sei volte il *Pater noster*, con il versicolo *Gloria Patri, &c.* & anco sei volte *l'Aue Maria*, con l'istesso versicolo *Gloria Patri, &c.* per la pace de' Prencipi Christiani, & essaltatione di Santa Chiesa, & estirpatione dell'heresie.

7. Parimente sette anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, che visitaranno le sopradette Chiese, ouero Oratorij dell'Ordine, ò della Confraternità.

tà, ne' giorni della Natiuità, e Resurrettione di Nostro Sig. GIESV CHRISTO, ne' giorni dell'Assuntione della Beata Vergine, e nella festa di S. Agnese Seconda (nel qual giorno fù instituito con Diuina reuelatione l'Ordine della Sãtissima Trinità del Riscatto) dicendo le sopradette orationi per la pace de' Prencipi Christiani, estirpatione dell'heresie, & essaltatione della Santa Madre Chiesa.

8. Sette anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli medesimi, che veramente pentiti, e confessati interuerranno ala Processione, detta dello Scapolario, in vna Domenica di ciascun mese, da destinarsi da i Superiori dell'Ordine, e con licenza dell'Ordinario.

9. Ancó sett'anni d'indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, quali esercitaranno opere pie, tanto spirituali, quanto temporali in remissione de' suoi peccati, e per la redentione de' Schiaui dalla seruitù de' Turchi, & altri Infedeli.

10. Item alli confratelli, e sorelle veramente pentiti, confessati, e communicati, che diranno ogni giorno per vn'anno tre volte il *Pater noster*, & altrettante *Aue Maria*, & in fine il versicolo *Gloria Patri, &c.* con i Versicoli, Responsori, & Orationi assegnate per li Superiori sudetti, e pregaranno per quelli, che sono detenuti Schiaui appresso de' Turchi, acciòche non rineghino il nome del Saluator nostro; mà con fortezza persistono nella fede, e quando più presto siano liberati, sett'anni d'Indulgenza vna volta l'anno il giorno che ad essi piacerà.

11. Sett'anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, se confessati, ouero con proposito di farlo, processionalmente riceueranno, & accompagneranno alla Chiesa, Cappella, ouero Oratorio di detto Ordine, ò della Confraternità quelli, che saranno redenti.

12. Cinque anni d'Indulgenza, & altrettante quarantene alli confratelli, e sorelle, quali con lume se potranno, ò senza, accompagnaranno il Santissimo Sacramento quando si porta agl'Infermi, e pregheranno Dio per quelli.

13. Cen-

13. Cento giorni d'Indulgenza ogni volta, che accompagnaranno alla sepoltura i corpi de'defonti, tanto de' fratelli, e sorelle, quanto d'altri, e pregheranno Dio per quelli.

14 Similmente altri cento giorni d'Indulgenza ogni volta, che interuerranno alle Messe, & altri Diuini Offitij soliti celebrarsi nella Chiesa, Cappella, ò Oratorio di detta Confraternità, e che interuerranno alle Congregationi publiche, ò priuate di essa Confraternità, & alloggieranno i poueri, e faranno qualche altra opera di carità, e pietà.

15. Queste Indulgenze concesse Papa Paolo V. di santa memoria l'anno 1608 alli 6. d'Agosto nel Breue, che comincia *Cæleste: Ecclesiæ thesauros*, Il sudetto Pontefice l'anno 1620. alli 6. di Nouembre per vn Breue, che comincia *Pias Christi fidelium Confraternitates &c.* concesse la seguente Indulgenza plenaria.

16. Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati alli fratelli, e sorelle della Confraternità della Santissima Trinità, e della Madonna del Remedio nelle Chiese del sudetto Ordine, quali veramente pentiti, confessati, e communicati assisteteranno alla Processione solita da farsi in vna Domenica di ciaschedun mese nelle dette Chiese, & iui pregaranno per la concordia trà Prencipi Christiani, estirpatione dell'heresie, & essaltatione di Santa Madre Chiesa.

17. E perche per guadagnare l'Indulgenz delle quali si tratta nel numero 10. ordina il Papa, che dopo delli trè *Pater nostri, & Aue Maria* col *Gloria Patri &c.* si dicono ancora alcuni Versicoli, e Responsorij assegnati per li Superiori, e si potrà dire vna *Salue Regina*.

Induglenze concesse dalla fel. mem. di Papa CLEMENTE X.

La felice memoria di Papa Clemente X. concesse alli fratelli, e sorelle Indulgenza plenaria, se veramente pene

 titi,

titi, confessati, e communicati deuotamente visitaranno qualche Chiesa dell'Ordine, ò della Compagnia, ò suo Orator o, & iui pregaranno per la pace, e concordia trà Precipi Christiani, estirpatione dell heresie, & essaltatione di Santa Madre Chiesa, per la liberatione de' medesimi Schiaui, e perseueranza loro nella santa fede, tutti li seguenti giorni.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della Natiuità della Beatissima Vergine.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della Purificatione di Nostra Signora.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno di S. Michele Arcangelo.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno di S. Clemente Papa, e Martire.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno dell'Inuentione della SS. Croce.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della Natiuità di S. Gio. Battista.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della festa del N. P. S. Giouanni de Matha, visitando le Chiese dell' Ordine.

Indulgenza plenaria, e remissione di tutti li peccati, il giorno della festa del N. P. S Felice de Valois, visitando le Chiese dell' Ordine.

Anco concesse all. fratelli, e sorelle l'Indulgenze delle Stationi di Roma, visitando le Chiese dell'Ordine, ouero quelle della Compagnia, ò suo Oratorio, ò Cappella ne' giorni delle Stationi sotto nominate, espresse nel Messale Romano.

Stazioni, & Indulgenze Stazionali delle Chiese di Roma per tutto l'Anno.

Stationi della Quaresima.

S. Sabina — Merc. primo giorno
S. Giorgio — Giouedì
SS. Gio:

SS. Gio. e Paolo	Venerdì
S. Trifone	Sabbato.
s. Giouanni in Laterano	Domenica prima
s. Pietro in Vincola	Lunedì
s. Anastasia	Martedì
s. Maria Maggiore	Mercordì
s. Lorenzo in Panisperna	Giouedì
ss. Apostoli	Venerdì
s. Pietro	Sabbato.
s. Maria in Dominica detta la Nauicella	Domenica seconda
s. Clemente	Lunedì
s. Balbina.	Martedì
s. Cecilia	Mercordì
s. Maria in Trasteuere	Giouedì
s. Vitale	Venerdì
ss. Pietro. e Marcellino	Sabbato.
s. Lorenzo fuori delle mura	Domenica terza
s. Marco	Lunedì
s. Pudenziana	Martedì
s. Sisto	Mercordì
ss. Cosimo, e Damiano	Giouedì
s. Lorenzo in Lucina	Venerdì
s. Susanna.	Sabbato.
s. Croce in Gierusalem	Domenica quarta
ss. Quattro Coronati	Lunedì
s. Lorenzo in Damaso	Martedì
s. Paolo (le Monache.	Mercordì
✠ s. Martino de' Monti, e s. Siluestro del-	Giouedì
s. Eusebio.	Venerdì
s. Nicolò in Carcere	Sabbato.
s. Pietro	Domenica di Passione
s. Grisogono	Lunedì
s. Ciriaco in s. Maria in Via Lata.	Martedì
s. Marcello	Mercordì
s. Apollinare (no Rotondo.	Giouedì
s. Stefano nel Monte Celio detto s. Stefa-	Venerdì

s. Giouanni ante Portam Latinam	Sabbato.
s. Giouanni in Laterano	Domenica dell'Oliua
s. Prassede	Lunedì
s. Prisca	Martedì
s. Maria Maggiore	Mercordì
s. Giouanni in Laterano	Giouedì
s. Croce in Gierusalemme	Venerdì
s. Giouanni in Laterano	Sabbato.
s. Maria Maggiore	Domenica di RESVRRET.
s. Pietro.	Lunedì
s. Paolo	Martedì
s. Lorenzo fuori delle mura	Mercordì
ss. Apostoli	Giouedì
s. Maria ad Martyres detta la Rotonda	Venerdì
s. Giouanni in Laterano	Sabbato.
s. Pancratio	Domenica in Albis.

Stationi doppo l'Ottaua di Pasqua.

s. Pietro	Giorno dell'Ascensione
s. Giouanni in Laterano	Vigilia della Pentecoste
s. Pietro	Giorno della Pentecoste
s. Pietro in Vincola	Lunedì
s. Anastasia	Martedì
s. Maria Maggiore	Mercordì
s. Lorenzo fuori delle mura	Giouedì
ss. Apostoli	Venerdì
s. Pietro	Sabbato.

Stationi dell' Auuento fino in Quinquagesima.

s. Maria Maggiore	Domenica prima
s. Croce in Gierusalem	Domenica seconda
s. Pietro	Domenica terza
ss. Apostoli	Domenica quarta (del Sig.
s. Maria Maggiore al Presepio	La vig. e notte della Natiu.
s. Anastasia	La Messa in Aurora
s Maria Mag. (fano Rotondo	Giorno della Natiuità
s. Stefano nel Monte Celio d. s. Ste.	s. Stefano
s. Maria Maggiore	s Giouanni

s. Paolo

s. Paolo	ss. Innocenti
s. Maria in Trasteuere	Circoncisione del Signore
s. Pietro	Epifania
s. Lorenzo fuor delle mura	Domen. in Settuagesima
s. Paolo	Domen. in Sessagesima
s. Pietro	Domen. in Quinquagesima

Per le Quattro Tempora.

s. Maria Maggiore	Mercordi
ss. Apostoli	Venerdì
s. Pietro	Sabbato.

Per le Rogationi.

s. Pietro	Giorno di s. Marco
s. Maria Maggiore	Feria seconda delle Rogazioni
s. Giouanni in Laterano	Feria terza delle Rogazioni
s. Pietro	Feria quarta delle Rogazioni.

I. de Angelis Archiep. Vrb. Vicesg,

Raphael Fabrettus Secr.

Oblighi de' Fratelli, e Sorelle.

LI nostri fratelli, e sorelle hanno da riceuere, e portare addosso vn' Habitino, ò Scapolario piccolo di lana bianca con la Croce rossa, e turchina, benedetto per alcun Superiore della Religione. Quando il Scapolario sarà rotto, e persa la forma, che haueua, si torna à rinouare, ò metterli noua Croce, si hà da tornare à benedire; & il simile quando si piglia nuouo.

Li nostri fratelli, e sorelle per guadagnare l'Indulgenze di sopra espresse, non é bisogno, che facciuo qualche voto, nè che habbino astinenza di carne, nè digiuno veruno più di quelli, che ordina la Chiesa.

Per acquistare le sudette Indulgenze, é di bisogno dire l'orationi, & essercitare l'opere, che il Papa comanda. Ci sono diuerse Indulgenze per diuerse orationi, & opere: e potrà facilmente vn fratello guadagnare ogni giorno alcune

Indulgenze. Però, se qualche frate lo lascierà qualche volta, ò volte senza recitare, ò fare qualche opera pia, non peccherà.

Hoc Summarium cum fuerit die 21. Nouembris 1673. à Sacra Congregatione recognitum, potest iterum imprimi, & vbique promulgari. Romæ 22. Martij 1678.

A. Card. Homodeus.

Loco ✝ Sigilli.

Michael Angelus Riccius Secr.

Inquisiti.

SVMMARIVM.

Prohibetur Superioribus localibus Ordinis Eremitarum S. Augustini receptare in Conuentibus Inquisitos, & Iustitiæ contumaces. num. 1.

1 SAcra Congregatio statui Regularium præposita, licèt Immunitas Ecclesiastica ab omnibus obseruari curet; iustis tamen de causis mota, prohibet omnibus, & singulis Superioribus localibus Ordinis, præsertim Erem. S. Augustini, sub pœna priuationis vocis actiuę, & passiuæ, ne Inquisitos, & Iustitiæ contumaces receptent, ac retinere audeant. Vide etiam in Teatro ver. Bannitus pag. 51. Ad supplicem itaque libellum Procuratoris Generalis, sequitur Decretum ten. seq. videlicet.

Emi-

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

Il Procuratore Generale dell'Ordine Eremitano di S. Agostino deuotissimo Oratore dell' EE. VV. humilmente li rappresenta, che se bene più volte dalli Superiori maggiori della sua Religione sono stati prescritti ordini rigorosi alli Priori, tanto de'Conuenti Generali, come Prouinciali, che non dassero ricetto à Refugiati, Inquisiti, e Contumaci della Giustitia, & in particolare per Cause Criminali; con tutto ciò non sono sta i pienamente esseguiti i prefati Decreti. Deriuandone da questa inosseruanza molti discapiti, & disordini, non solo temporali, mà anche spirituali nella sua Religione.

Supplica humilmente, acciò si degnino l'EE. VV. di spedire vn Decreto prohibitiuo à Superiori locali della stessa Religione il ricettare qualsiuoglia sorte di Persone Contumaci della Giustitia per Cause Criminali sotto rigorosissime pene, conforme più piacerá all' infallibile prudenza dell'EE. VV. Quas Deus &c.

SAcra Congregatio Emín. S.R.E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis expositis, censuit Oratoris precibus indulgendum, prout præsentis Decreti tenore benignè indulsit, & contra delinquentes Pater Magister Generalis ad priuationem vocis actiuæ, & passiuæ procedat. Romæ 10. Ianuar. 1676. Card. G. Carpineus.

Loco ✝ sigilli. I. B. Archiep. Ianuen. Secret.

Iurisdictio.

SVMMARIVM.

Declarationes Decreti Innocentij Papæ X. super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij à Sac. Congr. super statu Regularium, editæ, atque ab Alexandro VII. approbatæ. num.1.

Non licet Episcopis, paruos Conuentus suæ iurisdictioni suppositos visitantibus, quicquam accipere procurationis nomine. Ponitur Decretum. num.2.

CVm Decretum san: & vener: mem: Innocentij Papæ X. super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci, tanquam Sedis Apostolicæ Delegati, complurimas dubitationes excitauerit; Sacra Congregatio super statu Regularium, sequentes Declarationes edidit, quas deindè Alexander VII. literis, recolendæ memoriæ Pontifex approbauit, prout sequitur.

1. Posito Decreto fel. rec. Innocentij Papæ Decimi super subiectione nõnullorum Conuentuum correctioni, visitationi, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegati: contingit dubitari de infrascriptis.

1. An Episcopus in Conuentibus suæ iurisdictioni subiectis, possit Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conuenti-

bus

bus Religiosos amouere.

3. An Regulares eorundem Conuentuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conuentibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conuentuum, & Capellæ Granciarum, in quibus degunt Conuersi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An ipsæ Granciæ, & Conuersi in eis degentes subsint visitationi Episcopi.

7. Quid in Ecclesijs, seu Capellis Granciarum, in quibus nullus degit Conuersus, an similitèr subsint Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conuentus tam suppressos, & postea restitutos, quàm non suppressos, ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Religiosi.

9. An Episcopus visitans huiusmodi Conuentus suæ iurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes, possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia.

10. An iurisdictio Ordinarijs locorũ tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis, attributa in supradicto Decreto, competat Vicarijs generalibus Episcoporum, necnon Abbatibus, & alijs inferioribus Prælatis, proprium Territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Prouinciales, & alij Superiores Regu-

lares

lares possint eiusmodi Conuentus iurisdictioni Ordinarij subiectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere, & punire, omnemque iurisdictionem in eos exercere, sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa præuenerit cõtra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conuentibus Ordinario subiectis, fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit huiusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si è conuerso Episcopus præuenerit in causa contra Religiosum in tali Conuentu commorantem, an Superiori Regulari eo casu liceat illum amouere, & in alio Conuentu collocare, & si de facto collocauerit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum reuocare ad primum Conuentum.

14. Si Prouincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conuentu remouere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conuentu primùm suppresso, ac deindè Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breue tempus vnus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentiũ, an gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus remaneat suppressus, vt prius.

16. Quid si à Conuentu non suppresso similitèr ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis è sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conuentus subiaceat

iuris-

iurisdictioni Ordinarij.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliàs impleto numero sex Religiosorum, Conuentus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis Conuentus suppressi reddatur nulla, ex eo quod in illo ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi & postea contingat, vt eiusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conuentus reuiuiscat.

19. Ad hoc, vt gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus denuò remaneat suppressus, propterea quod in eo non sustententur sex Religiosi, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto, præuia causæ cognitione.

20. An ab huiusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tam deuolutiuum, quàm suspensiuum.

21. Cùm ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conuentibus degentes debeant esse maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicèt:

AD. 1. Non posse.

Ad 2. Posse ex rationabili causa, commonito tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, vt eosdem Religiosos assignet in alijs Conuentibus.

Ad 3. Posse compelli.
Ad 4. Posse.
Ad 5. Posse.
Ad 6. Subesse.
Ad 7. Itidem subesse.
Ad 8. Minimè licere antequam aliundè constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto.
Ad 9. Expedire, vt Sanctissimus Dominus Noster decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine.
Ad 10. Competere.
Ad 11. Posse sicut prius, non tamen priuatiuè ad Episcopum.
Ad 12. Non posse, nisi ex iusta causa, veluti cùm videt Superiorem Regularem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia seueritate, vel indulgentia quid duriùs, aut remissius constituere, quàm causa deposcit; in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.
Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum á loco amouere, & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi & illum quibuscumque remedijs reuocare, etiam inuocato auxilio Ordinarij, & brachio sæculari, si opus fuerit, cuiuscumque loci, in quo Religiosus ille reperiatur.
Ad 14. Non posse.
Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conuentum remanere suppressum.

Ad

Ad 16. Subiacere durante absentia.
Ad 17. Recuperare.
Ad 18. Non reuiuiscere.
Ad 19. Debere ita præcedere, nec ante declaratoriam licere Episcopo Conuentus possessionem apprehendere, aut Religiosos indè expellere.
Ad 20. Licere ad effectum deuolutiuum tantùm non autem suspensiuum.
Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum expleto anno quadragesimo.
Declarationes suprascriptas Sanctiss. D. N. ad se relatas approbauit, & ab omnibus, ad quos pertinet, obseruari præcepit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ die 27. Iulij 1655.

B. Card. Spada.

Loco ✝ Sigilli.

Prosper Fagnanus S. Cong. Secret.

Decretum.

2 CVm Sacra Congregatio super statu Regularium aliàs consulta, An Episcopus visitans paruos Conuentus suæ Iurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes ad præscriptum Decreti san. mem. Innocentij X. quod incipit, Vt in paruis, possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia, dixerit expedire, vt Sanctissimus Dominus Noster decernat, & declaret non licère Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procuratio-

nis

nis nomine: Sanctitas Sua, Congregationis sententia audita, eam expresse approbauit, noluitque licere Episcopis huiusmodi Conuentus visitantibus aliquid accipere procurationis nomine, seu in pecunia, seù in victualibus, & ita obseruari præcepit, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Iuris clausis, cæterisque contrarijs quibuscunque. Datum Romæ die 25. Iunij 1664.

Marcus Antonius Card. Franciottus.

Loco † Sigilli.

Prosper Fagnanus Secret.

Laici, seù Conuersi.

SVMMARIVM.

Ambitio omnium ferè mortalium calamitas. *num.* 1.

Laici, seu Conuersi Ordinis Eremitarum S. Augustini ad statum Clericalem, & ad Sacros Ordines promoueri nequeunt; nisi ijdem met prius opportunum super eo indultum à Sancta Sede reportauerint. *num.* 2.

1 CVm nulla ferè calamitas in rebus humanis non sit minor improbitate, ambitioneque mortalium, qui dum intra sui status, suæque vocationis limites sistere, & cohibere se nequeunt; impotentèr semper aliquod pertentant, semetipsos, & alios inquietando, & perturbando; vndè exclamat D. Bernardus lib. 3. de Consider. *O ambitio Ambientium crux, quomodo omnes torquens, omnibus places? Nil acriùs cruciat, nil mole-*

molestiùs inquietat, nil tamen apud miseros mortales celebriùs negotijs eius; & D. August. lib. 14. de Ciuit. Dei cap. 11. *Diabolus ruit, quia elegit potiùs praeesse, quàm subesse*; quam ob rem Clemens Decimus ad compescendam Laicorum, seû Conuersorum Ordinis Eremitarum S. Augustini ambitionem, dum à statu laicali ad Clericalem transire, & ad Sacros Ordines promoueri quotidiè satagerent, sequentem Constitutionem, Procuratore Generali eiusdem Ordinis instante, edidit; qua cauetur, ne de cætero vllus Frater ad Regularem dicti Ordinis habitum receptus, & admissus, ad statum Clericalem in eodem Ordine, & ad Sacros Ordines promoueri valeat, nisi impetrata priùs super eo Apostolica facultate, vt infra.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

1 EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dominicus Valuasorius Mediolañ Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod in eodem Ordine nonnullis ab hinc annis, non sine ingenti ipsius Ordinis detrimento serpere incępit ambitionis morbus, quo plures Fratres Laici, seù Conuersi propriæ vocationis obliti, ac humilem pertæsi conditionem, qua Regulari se manciparunt disciplinæ, à Laicali statu ad Clericalem transire, ac ad Sacros Ordines promoueri impotentèr pertentant, & à vilioribus exercitijs ad Sacri Altaris ministeria ascen-

ascendere, quinimò Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta administrare, necnon animarum curam exercere minimè verentur, & quia non facilè in ea Prouincia, in qua tanquam Laici ad Religionem admissi fuerunt, voti compotes fieri possunt, ideò nonnulli eorum de loco ad locum, ac de Prouincia in Prouinciam vagantes commigrant, & aliqui ad remotiores etiam Insulas se conferunt, atque ita quam nequeunt apud legitimos Superiores suos laicalis eorum conditionis conscios facultatem obtinere, vt Sacris initietur Ordinibus, eandem ab exteris tandem non sine dolo extorquent. Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, innumera ex hac vna inobseruantia suboriantur incommoda, quandoquidem decursu temporis prædicti Fratres Laici, seu Conuersi, iam vtcumque ad Sacros Ordines promoti, ad proprias Prouincias, & Conuentus in quibus recepti fuerunt, remigrantes, in ijsdem contendunt aggregationis, & filiationis, vt antea fruebantur, potiri priuilegio, quod quidem iustè illis à cæteris Religiosis denegatur, ob indebitam status variationem, & dedecus, quod Religioni inuruntur per eorum inscitiam, quam vel Sacrum facientes, vel Officium Diuinum legentes, vel Altaris ministeria exercentes, aut Sacramenta administrantes patefaciunt; Indè verò lites, & dissidia in Conuentibus, & Prouincijs Ordinis prædicti succrescere videantur, Nobis propterea dictus Dominicus Procurator Generalis humilitèr supplicari fecit, vt tot malis, ne radices altiùs agant, opportuno remedio occurrere de beni-
gnitate

gnitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Dominici Procuratoris Generalis votis in præmissis quantum cum Domino possumus fauorabilitèr annuere volentes, eumque à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero vllus Frater ad regularem dicti Ordinis habitum inter Laicos, seù Conuersos receptus, & admissus, ad statum Clericalem in eodem Ordine, & ad Sacros Ordines promoueri valeat, nisi prius opportunum super eo Indultum ab hac Sancta Sede Apostolica reportauerit, ac etiam tam à Priore Prouinciali suæ Prouinciæ, quàm à Priore Generali Ordinis prædicti respectiuè facultatem desupèr petierit, & inscriptis sibi concedi obtinuerit. Nec vllus Frater Ordinis huiusmodi in statu laicali professus, qui Sacros Ordines de suorum Superiorum licentia suscipiendi facultatem ab eadem Sancta Sede obtinuerit, eiusmodi facultate perfrui valeat, nisi petita, & obtenta paritèr tam à Priore Prouinciali suæ Prouinciæ, quàm à Priore Generali Ordinis huiusmodi licentia, seruatisque, & adimpletis omnibus, & singulis illis, quæ in eiusmodi Indultis, & Literis Apostolicis desupèr expeditis præscripta fuerint, authoritate Apostolica tenore præsentium prohibemus, & interdicimus,

cimus, volentes, & eadem authoritate statuentes, vt qui secús egerint, à statu Laicali ad Clericalem transeuntes, Clericalem characterem suscipientes, vel se ad Sacros Ordines promoueri facientes, à Clericalis characteris, & Sacrorum Ordinum huiusmodi executione perpetuò suspensi remaneant, ac à statu, & habitu Clericali reijciantur, & in numerum Conuersorum denuò redigantur. Qui verò Fratres Laici, seú Conuersi Ordinis prædicti, tam Clericali charactere, & Sacris Ordinibus prædictis initiati sunt, sed ob eorum ignorantiam non leuia adferunt populo scandala, & Religionis famæ plurimum derogant, authoritate dilecti filij moderni Prioris Generalis Ordinis prædicti, cui opportunam ad id harum serie facultatem tribuimus, à Clericalis Characteris, & Ordinum suorū respectiuè exercitio tamdiú suspendantur, donec ab ipso Priore Generali, vel ab Examinatoribus per eum deputandis, præuio examine approbati fuerint. Porrò Superiores, qui sine debita, & per præsentes Literas præscripta solemnitate concedent prædictis Fratribus Laicis, seú Conuersis facultatem transeundi ad statum Clericalem, seù Sacros Ordines suscipiendi, aut indebitè promotos redarguere, & punire negligent, pœnam priuationis officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto se nouerint incursuros. Decernentes, ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore specta-

bit

bit inuiolabilitèr obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secús super his à quoquam quauis authoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, eiusque Prouinciarum, ac Congregationum, & Conuentuum, etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, & insertis haben. illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectū hac vice dumtaxat specialitér, & expresè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earumdem pręsentium Literarum Transumptis, seú exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutę munitis, eadem vbique fides adhibeatur, quæ pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 9. Maij 1676. Pontificatus Nostri Anno sexto.

I. G. Slusius.

Mercatura.

SVMMARIVM.

Mercaturam, negotiationesque sæculares Religiosis omnibus, aliisque personis Ecclesiasticis districtè prohiberi mandat sequens Constitutio.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

SOllicitudo Pastoralis officij, quo Ecclesiæ Catholicæ per vniuersum Orbem diffusæ regimini per ineffabilem Diuinæ Sapientiæ, atque Clementiæ abundantiam præsidemus, Nos stimulat, vt ea, quæ Christianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi remoram, vel impedimentum inijcere, ac in Virorum in sortem Domini vocatorum, & præsertim Religiosorum, qui semetipsos abnegarunt, & mundana omnia contempserunt, vt Christum lucrifacerent, eiusque obsequijs mundo corde, & mente tranquilla vnicè intenderent, honestatis gloria maculam ponere possent, salubri sanctione è medio tollere, atque radicitùs euellere studeamus. Dudum siquidem fel.rec. Vrbanus Papa VIII. Prædecessor noster considerans per Sacros Canones, Conciliorum decreta, & Constitutiones Apostolicas, omnibus Religiosis, ac etiam alijs Ecclesiasticis, præsertim in Sacris Ordinibus constitutis, mercatu-

caturam, & negotiationes sæculares districtè prohiberi, ac valdè damnosum, indecorum, & indecens existere huiusmodi personas dinino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacrosanctum Christi Domini Euangelium destinatæ sunt, mercaturæ, & negotiationibus huiusmodi se immiscere, aut operam dare, per quandam suam in simili forma Breuis, die 22. Februarij 1633. emanatam Constitutionem, inter alia, Religiosis omnibus cuiuscumque Ordinis, & Instituti tàm non Mendicantium, quàm Mendicantium, etiam Societatis Iesu, eorumque singulis tàm tunc in Insulis, Prouincijs, Regionibus, & Regnis Indiæ Orientalis, ac Chinæ, & Iaponum existentibus, quàm in futurum ad illa mittendis, omnem, & quamcumque mercaturam, seù negotiationem quocumque modo ab eis fieri contingeret, siuè per se, siuè per alios, siuè proprio, siuè Communitatis nomine directè, siuè indirectè, aut quouis alio prætextu, causa, vel colore, interdixit, & prohibuit sub excommunicationis latæ sententiæ pœna ipso facto incurrenda, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quarumcumque, & inhabilitatis ad ea, ac insuper amissionis mercium, & lucrorum ex eis factorum: quæ omnia à Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes existerent, reseruanda essent ad vsum Missionum, quas eædem Religiones habebant, & in futurum habituræ erant, in Indijs prædictis, & non in alios vsus; Ac eisdem Superioribus districtè præcepit sub eisdem

pœnis, vt in hoc inuigilarent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procederent, sublata eisdem facultate huiusmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris quantumuis minimum, remittendi, aut condonandi, & aliàs prout in dicta Vrbani Prædecessoris Constitutione, cuius tenorem præsentibus pro plenè, & sufficientèr expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, vberiùs continetur. Cùm autem (sicut non sine grauissimo animi nostri dolore accepimus) multi ex iisdem Religiosis, & personis Ecclesiasticis, propriæ professionis, iniunctique sibi grauissimi ministerij immemores, ab eiusmodi mercatura, & negotiationibus sæcularibus non abstineant, sed sese à debita prędictæ Constitutionis Vrbani Prædecessoris obseruatione sub varijs prætextibus, coloribus, & subterfugijs eximere conati fuerint, & satagant de præsenti, in deplorandam animarum suarum perditionem, perniciosum quoque exemplum, & scandalum plurimorum: Nos salutaribus Doctoris Gentium præceptis edocti, quod nemo militans Deo; implicat se negotijs sæcularibus, vt ei placeat, cui se probauit, tàm grande, tamque exitiosum ab Ecclesia Dei malum, Apostolici zeli vigore propellere, scandalorumque indè nascentium occasiones recidere, ac saluti animarum, & Christianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi, quantum Nobis ex alto conceditur, salubritèr consulere, omnemque lucrorum mundanorum spem personis cœlesti militiæ adscriptis, præsertim ad Infidelium

con-

conuersionem, & Euangelij prædicationem destinatis, & in futurum destinandis, quas sicut bonos Christi milites laborare, & ministerium suũ honorificare oportet, vt eò studiosiùs, ac impensiùs adspirante superni fauoris auxilio, horrea Domini nouis semper frugibus locupletare satagant, omninò adimere decreuimus. Itaque Sacris Canonibus, ac Decretis, & Constitutionibus prædictis inhærentes, illaque, & præsertim memoratam Vrbani Prædecessoris Constitutionem in ijs, quæ præsentibus literis non aduersantur, approbantes, & innouantes, & circa præmissa de nouo disponentes, & statuentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis tàm sæcularibus, quàm Regularibus cuiuscumque status, gradus, conditionis, & qualitatis, ac cuiuscuis Ordinis, Congregationis, & Instituti tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam Societatis Iesu, & earum cuilibet, quæ ad Insulas, Prouincias, & Regna Indiarum Orientalium; & præsertim in Prouinciam Societatis Iesu de Iapone nuncupatam, ac in partes Armeniæ tàm Australes, quàm Septentrionales à Sede Apostolica, vel Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotijs Propagandæ fidei præpositorum, aut ad earum Superioribus sub nomine Missionariorũ, aut quouis alio titulo pro tempore missæ fuerint, aut in illis partibus quomodolibet morabuntur, sub excommunicationis latæ sententiæ,

ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & officiorum, dignitatum, & graduum quorumcumque per eas obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque in posterum obtinenda, necnon amissionis mercium, & lucrorum omnium ipso facto incurrendis, ac alijs Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis, vel prædictæ Cardinalium Congregationis arbitrio imponendis pœnis, tenore præsentium districtè prohibemus paritèr, & interdicimus, nè mercaturis, & negotiationibus sæcularibus huiusmodi quouis prætextu, titulo, colore, ingenio, causa, occasione, & forma, etiam semel, per se, aut mediantibus ministris, seù alijs personis subsidiarijs, directè, vel indirectè, tàm nomine proprio, quàm suarum respectiuè Religionum, seù Congregationum, aut Societatum, etiam Iesu, vel aliorum quorumlibet, & aliàs quouis modo, & qualitercumque se ingerant, vel immisceant. Ac ex nunc, prout ex tunc, & è contra postquam casus euenerit, merces, & lucra quæcumque, quæ ex huiusmodi mercaturis, & negotiationibus prouenerint, in vsus, & commodum pauperum, Hospitalium, Seminariorum Ecclesiasticorum, ac Operariorum (non tamen Religionum, Congregationum, & Societatum, etiam Iesu, seù Instituti eorum, qui in præmissis, vel circa ea deliquerint) sed aliorum non delinquentium harum serie applicamus, qui teneantur consignare merces, & lucra huiusmodi locorum Ordinarijs, seu eorum Vicarijs in spiritualibus generalibus, aut Officialibus, vel Apostolicis Vicarijs, seù Prouicarijs:
Si

Si verò tamquam dictæ Sedis Delegati illa, vt præfatur, & non in alios vsus, distribuere, & erogare debeant; super quibus eorum conscientiam districtè oneramus. Et quia in præmissis, & circa ea delinquentes, vt plurimùm, prætextu necessitatis pro eorum Missionibus se excusare præsumant, excusationes huiusmodi eis, eorumue cuilibet nullo modo suffragari posse, vel debere decernimus, & declaramus. Insuper eisdemmet censuris, & pœnis innodamus, & innodatos fore declaramus Superiores immediatos, ac Prouinciales, & Generales prædictorum Ordinum, Congregationum, & Societatum, etiam Iesu, qui eorum respectiuè subditos in præmissis, vel circa ea, etiam pro vnica vice quomodolibet delinquentes saltem per amotionem illorum à locis commissi per eos delicti non puniuerint; A sententia verò excommunicationis huiusmodi per Superiores, vel alium, seù alios quoscumq; etiam quauis facultate suffultos, nemo ex prædictis delinquentibus absolui possit, præterquam in mortis articulo constitutus, nisi lucris huiusmodi prius restitutis. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod in præmissis interesse habentes, seù habere quomodolibet prætendentes, & alij quilibet cuiuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, seù aliàs specifica, & indiuidua mentione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficientèr adductæ, verificatæ, & iustificatæ fuerint, aut ex alia

qua-

quacumque quantumuis iusta, pia, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore iuris clausæ, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vmquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seù intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, alioue quolibet etiam quantumuis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controuersiam vocari, aut ad terminos Iuris reduci, seù aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudq; quodcumque Iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seù impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Iudicio, vel extra illud vti, seù se iuuare vllo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inuiolabilitèr, & inconcussè obseruari; Sicque, & non alitèr in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos; etiam causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generalem, & Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Cameræ Præsidentes Clericos, Thesaurarium generalem, Commissarium, aliosque Officiales, & Ministros, necnon S.R.E. prædictæ Camerarium, seù Procamerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, cæterosq;

terosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis alitèr iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstañ quoad ea, quæ præsentibus aduersantur, prædicta Vrbani Prædecessoris, ac rec. me. Bonifacij Papę VIII. Prædecessoris paritèr Nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, ita vt vigore præsentium etiam vltra duas, pluresque dietas quilibet in Iudicium trahi possit, & piæ mem. Pij IV. & Pauli V. aliorumque Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum super spolijs Cameræ prædictæ applicandis, ac eiusdē Pij IV. Prædecessoris de gratijs qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in ipsa Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrañ, ita vt præsentes literas ibidem præsentari, registrari, & insinuari nunquam necesse sit, necnon quatenus opus sit, de iure quæsito non tollendo, alijsque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dictæ Cameræ, & Prouinciarum, Regnorum, Regionum, Ordinum, Congregationum, Institutorum, Societatum, etiam Iesu, Domorum, & Collegiorum quorumcumque, alijsue quibusuis etiam

etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque, indultis, facultatibus, licentijs, & literis Apostolicis quibusuis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Iesu, eorumque Superioribus, & personis etiam particularibus, & alijs quibuscumque, etiam speciali nota dignis, & de necessitate iuris, vel facti omninò exprimendis, etiam cum facultate eligendi posteriorem datam, quam nemini aduersus easdem præsentes literas vllo modo suffragari vnquam posse statuimus, & decernimus, ac sub alijs quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialitèr, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quæuis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & suf-

& sufficientèr expressis, & insertis habentes illis aliás in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus & derogatum esse, & censeri, illaque nemini aduersus præsentes literas suffragari volumus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Cæterùm volumus, & expresse mandamus, vt eædem præsentes literæ, seù earum exempla, etiam impressa notificentur, & intimentur omnibus, & singulis Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam Iesu, huiusmodi Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc, vt eorum, & prędictorum Religiosorum eis respectiuè subditorum nominibus illas acceptent, & earum exempla transmittant ad illos cum arctissimis præceptis easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè, realitèr, & cum effectu exequendi, & obseruandi. Ac insuper quibuslibet locorum Ordinarijs, eorumque Officialibus, seu Vicarijs in spiritualibus generalibus, ac Apostolicis, & Capitularibus Vicarijs amplam, & liberam concedimus, & impertimur facultatem præsentes literas in locis eorum cuiuslibet respectiuè iurisdictionis publicandi, ad hòc, vt illarum ignorantia allegari nequeat, & allegata minimè suffragari debeat. Et quia difficilè foret, præsentes literas originales, vbique ostendi, & publicari, volumus paritèr, & decernimus illarum transumptis, seú exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica digni-

gni-

gnitate constitute munitis, eadem prorsù in- iudicio, & extra vbique locorum fidem haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 17. Iunij 1669. Pontific. Nostri Anno Secundo.

I.G. Slusius.

Missa.

SVMMARIVM.

Missæ Defunctorum in festis duplicibus celebrari non possunt. ponitur Decretum. num. 1.

Breue Alexandri Papæ VII. quo prædictum S. C. Decretum confirmatur. num. 2.

Quod extenditur etiam ad Altaria perpetuò priuilegiata, in quibus celebrando Missas de festo currenti, satisfieri obligationibus, & suffragari cum eisdẽ indulgentijs ad formam priuilegiorum, declaratur. num. 3.

Circa Missarum celebrationem, non licet Sacerdotibus aliam eleemosynam accipere, præter illam, quàm acceperint ab eo, pro quo Missam offerre tenentur. numero 4.

Ponitur Decretum Sac. Congreg. Concilij approbatum ab Alexandro Papa VII. num. 5.

Prorogatio petita à Procuratore Generali Ord. Minorum Conu. pro reductione Missarum perpetuarum, conceditur, vt infrà. num. 6.

1 CVM Sanctissimus D.N. Alex. Papa VII. in Visitatione Ecclesiarum Vrbis acceperit in plerisque Ecclesijs abusum irrepsisse celebrandi

di Missas priuatas pro Defunctis etiam in festis duplicibus, contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani: eundemque abusum Decreto Congregationis eliminari præceperit. Innotuerit verò Sacrorum Rituum Congregationi huiusmodi abusum etiam in alijs Ecclesijs, vbique gētium existentibus inductum pariter reperiri. Sacra eadem Congregatio, vt Missalis Rubricæ inuiolatè seruentur, districtè præcipit omnibus, & singulis Sacerdotibus, tàm sæcularibus, quàm Regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam necessariò exprimendi, vt in posterum omninò dictam Rubricam seruent, ita vt Missas priuatas pro Defunctis, seù de Requiem in duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex Benefactorum præscripto Missæ huiusmodi celebrandæ incidant in festum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currenti cum applicatione Sacrificij iuxtà mentem eorundem Benefactorū. Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, alijque, ad quos pertinet, vt huiusmodi Decretum inuiolatè seruetur, & in Sacristia affixum retineatur; vbi commodè ab omnibus celebrare volentibus conspici, & legi possit. In eos autem, qui contrafacere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarij, tùm Sæculares, tum Regulares pro modo culpæ animaduertant. Die 5. Augusti 1662.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione,

Sanctitas Sua annuit, & cum applicatione Sacrificij satisfieri, ac Benefactorum mentem impleri voluit. Eadem die 5. Augusti 1662.

I. Episc. Sabineñ Card. Sacchettus.

Loco † sigilli.

Franc. Maria Phœbeus Sac. Rit. Congreg. Secr.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2 CRedite Nobis cœlitùs dispensationis officium salubritèr exequi, adiuuante Domino iugitèr satagentes, & quamplurima dubia in diuersis Mundi partibus orta, & in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum deducta occasione Decreti eiusdem Congregationis die 5. Augusti 1662. editi, ac à Nobis approbati, de non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus, tollere, atque dirimere cupientes, de memoratorum Cardinalium consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus in primis aliud Decretum prædictæ Congregationis, editum in vna Nouarieñ die 22. Nouembris 1664. quo declaratum fuit, Anniuersaria, & Missas cantatas de Requiem relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum obitus etiã in duplici maiori contingentis non comprehendi in dicto Decreto.

3 Vlteriùs quoad Altaria perpetuò priuilegiata,

giata,& in quibus proindè quotidiè etiam in duplicibus celebrandæ sint Missæ de Requiem ex obligatione, anctoritate, & tenore prædictis declaramus per celebrationem Missarum de festo currenti satisfieri dictis obligationibus, & suffragari cum eisdem Indulgentijs, perindè ac si essent celebratæ Missæ de Requiem ad formam priuilegiorum; salua tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosq; plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabilitèr obseruari; sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his á quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstañ quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentijs ad instar, alijsque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seù exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem

sub Annulo Piscatoris die 22.Ianuarij 1667. Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

S.Conrinthien.

4 Cùm Auctores nonnulli scriptis suis, etiam Typis editis asseruerint, Sacerdoti, pro alio Missam recepta eleemosyna, Celebranti, licitum esse aliam eleemosynam quoque accipere ab altero, cui partem illam fructus, seù valoris eiusdem Sacrificij ipsimet celebranti debitam (specialem nuncupatam) applicet; Ac proindè hunc casum sub Decreto Sacræ Congregationis Concilij, prohibente duplex pro vnica Missa stipendium, seù eleemosynam recipi, non esse comprehensũ.

Propterea Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reuerendissimorum DD.S.R. Ecclesiæ Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, quæ auctoritate sibi per Apostolicam Sedem specialitèr attributa, sedulò curant; nè à Sacerdotibus circa celebrationem Sacrosancti Missæ Sacrificij, vndè in nos vberrima Diuinæ liberalitatis munera deriuantur, auaritiæ labes vlla, aut suspicio contrahatur, antedictam assertionem maturè examinauit; eademque prorsus reprobata, sub die 25.Ianuarij 1659. Censuit,

5 Nulli Sacerdoti licitum esse præfata ratione, siue prætextu, aliam eleemosynam accipere, præter illam, quam accepit ab eo, pro quo Missam offerre tenetur. Ac proindè casum hunc esse comprehensum in Decretis, aliàs per eandem Sacram Congregationem Concilij editis, Quibus prohibetur, ne duplex stipendium pro vnica Missa recipiatur.

Quam

Quam Sacræ Congregationis sententiam ad Sanctissimum Dominum Nostrum Alexãdrum Papam VII. relatam, Sanctitas Sua sub die 29. eiusdem Mensis approbauit, & Decretum publicari, atque ad Episcopos, & Generales Regularium Ordinum transmitti iussit, vt ipsi Doctrinam huiusmodi per suos Pœnitentiarios, & Confessarios, ac Lectores respectiuè insinuari, doceri, atque in Tractatibus moralibus per eosdem imprimendis euulgari, pastorali vigilantia curent.

F. Card. Paulutius Præf.

Loco ✝ sigilli.

C. de Vecchiis Episc. Clusinus S. C. C. Secr.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

6 Si degnarono l'EE. VV. à suppliche del Ministro Generale de' Minori Conuentuali Frà Martiale Pellegrini rimesseli dalla Santità di N. Sig. di conceder facoltà con loro Decreto sotto li 22. Luglio prossimo scorso all'Eminentissimo Sig. Card. Ghigi Protettore del medemo Ordine, di poter fare la riduttione degli oblighi perpetui delle Messe ne' Conuenti delle Prouincie d'Italia dello stesso Ordine, mà dentro lo spatio d'vn solo anno. Mà perche Eminentiss. Signori in molti Conuenti non è stato possibile nel sudetto tempo metter in essere i douuti requisiti per tal funtione, sì per le difficoltà dell'opera in se stessa, come anco per mancamento de' lumi necessarij, mutatione de' Superiori locali, & altro. Perciò Frà Ludouico Magni Procurator Generale del medemo Ordine, prostrato riuerente à piedi del-

l'EE. VV. humilmente le supplica degnarsi di prorogarle la sudetta facoltà, almeno per vn' altro anno, sperando certamente, ch'in questo tempo li sudetti requisiti in tutti li Conuenti si troueranno allestiti, Che &c. Quas &c.

DIe 23. Iunij 1674. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, petitam prorogationem ad alium annum proximum tantùm benignè impertita est.

Fr. V.M. Vrsinus Card. S.Xysti Præf.

Loco † sigilli.

S. Archiep. Brancatius Episc. Viterbien. Secret.

Nouitius.

SVMMARIVM.

Decretum Commissionis circa obseruantiam aliorum Decretorum pro Nouitijs in Ordine Fratrum Eremit. S. August. recipiendis. num. 1.

AD ea, quæ Auctor in Theatro v. Nouitius abundè ægit circa Nouitiorum receptionem, vbi seriem Decretorum ad materiam spectantem dispoſuit; additur sequens Decretum Sac. Congr. super statu Regularium; cuius vigore committitur Priori Generali totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, vt inuigilet quod Decreta

creta prædictæ Sac. Congreg. ſub Alexan. VII. edita, ad vnguem obſeruentur, provt infra.

Auguſtinianæ Religionis.

1 SAcra Congregatio ſuper ſtatu Regularium pro rei grauitate committendum, cenſuit, quemadmodum præſentis Decreti vigore committit P. Priori Generali totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, vt pro ſui muneris debito inuigilet, & curet, vt Decreta huius Sacræ Congregationis ſan: mem: Alexandri Septimi edita ſub datum Romæ die 13. Septembris 1655 pro Nouitijs in dicto Ordine recipiendis, omninò obſeruentur, præſertim quoad ſcrutinium, & examen ſuper qualitatibus recipiendorũ ad Habitum, & Profeſſionem; Prioreſque tam Prouinciales, quàm Conuentuales,& alios, ad quos pertinet, ſeriò admoneat, eiſque in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipiat, vt Decreta ipſa adamuſſim exequantur, & contra inobedientes, & refractarios, iuris remedijs procedat etiam cum facultatibus Sac. Congregationis, contrarijs non obſtantibus quibuſcumque. Datum Romæ die 8. Auguſti 1675.

V. Card. Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

P. Fagnanus Secret.

Officium Sanctorum.

SVMMARIVM.

Officium, & Missam Cõceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ cum Octaua, de præcepto recitari in toto Ordine Erem. S. Augustini, sequens Constitutio ad instantiam prædicti Ordinis disponit, atque seorsim imprimi posse decernit. num.1.

Conceditur facultas toto Ordini Minorum de Obseruantia S. Francisci, ac etiam Tertij Ordinis vtriusque sexus, recitandi semel in mense per annum (die tamen non impedita festo nouem Lectionum) Officium de S. Clara Virgine. num.2.

Conceditur eidem Ordini recitari Officium S. Antonij Patauini semel in mense, vt supra. num. 3.

Fratribus Eremitarum S. Augustini permittitur recitare Officium, & Missam S. Nicolai Tolentinatis modo, & forma in Decreto descripta. num.4.

Officium S. Raymundi de Penafort Confessoris non Pontificis Ordinis Prædicatorum, Decreto Clementis X. in Breuiario, ac Missali Romano inseri mandatur. num.5.

Officium Sanctorum omnium Ordinis Min. S. Francisci, Fratribus eiusdem recitandum conceditur sub die 26. Nouembris. num.6.

Officium Beatorum Martyrum Gorgomiensium, Fratribus Minoribus S. Francisci de Obseruantia recitandi facultatem impertitur. num.7.

CLE-

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

1 EXigit commissæ Nobis cœlitus dispensationis ratio, vt pijs Religiosorum Virorum propriæ, alienæq; saluti laudabilitèr incumbentium votis, ad augendam in terris Gloriosissimæ Virginis Deiparæ Mariæ, quæ super Choros Angelorum exaltata, pro Populo Christiano sedula exoratrix apud Regem, quem genuit, assiduè intercedit, venerationem tendentibus, fauorabilitèr annuamus. Supplicationibus itaque dilecti filij Hieronymi Valuasorij Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini tam suo, quàm totius Ordinis prædicti nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, vt in eodem Ordine ab omnibus illius Fratribus, qui horas Canonicas recitare tenentur, Officium, & Missa Conceptionis eiusdem B. Mariæ Virginis immaculatæ cum Octaua in posterum de præcepto recitetur, cum Lectionibus in Octauario Romano à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum approbato contentis, & à die octaua ad decimamquintam Decembris ritè dispositis, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & decernimus; Idemque Officium ad vsum dicti Ordinis seorsim ab Octauario Romano imprimi posse concedimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus

Apostolicis, cæterisq; contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 31. Octobris 1667. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. G. Slusius.

Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia Sancti Francisci.

2 Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa X. ad enixas preces P. Fr. Iosephi Coppones Ordinis Fratrum Minorum Obseruantium S. Francisci, Commissarij Generalis de Curia, tam suo, quam totius prædictæ Religionis nomine, Sanctitati Suæ porrectas benignè annuendo concessit, atque indulsit omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, ne dùm dicti sui Ordinis Min. de Obseruantia, sed vniuersi, & cuiuscumque Ordinis Fratrum Minorum, etiam Tertij Ordinis S. Francisci vtriusque sexus, vt imposterùm semel in mense per annum, die tamen nō impedita festo nouem lectionum, licitè, & liberè recitari possit, & valeat ab eisdem, sub Ritu semiduplici Officium de Sancta Clara Virgine Assisien. Professa sub Regula præfati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, non obstantibus

tibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque; Et de huiusmodi concessione literas in forma Breuis expediri mandauit. Hac die 23. Septemb. 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Cong. Secret.

Ordinis Fratrum Min. Religionis Obseru. Sancti Francisci.

3 SAnctiss. Dominus Noster Clemens Papa Decimus ad enixas preces P. Fr. Francisci Mariæ de Bononia Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Religionis Obseruantiæ S. Francisci benignè annuit, atque concessit, vt imposterum Religiosi vniuersi sui Ordinis vtriusque sexus, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitare possint, & valeant Officium S. Antonij Patauini semel in mense per annum, die non impedita festo nouem lectionum, excepto tamen tempore Aduentus, Quadragesimæ, & Vigiliarum. Hac die 25. Nouembris 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secret.

Ordinis Eremitarum S. Augustini.

4 SAnctiss. D. N. Clem. Papa X. ad preces Fr. Iosephi Eusanij Aquilani Ep. Porphyrien. & Apostolici Sacrarij Præfecti enixè cupientis, vt merita

merita, & virtutes S. Nicolai de Tolentino in vniuerso suo Ordine Eremitarum S. Augustini frequentèr venerentur, ac recolantur, benignè annuit, atque concessit, vt omnes, & singuli vtriusque sexus eiusdem Ordinis Eremitarum S. Augustini Religiosi, tam Fratres, quàm Moniales in quibuscumque mundi partibus existentes, licitè, & liberè recitare possint, & valeant semel in mense, die non impedita duplici, vel semiduplici festo, Officium, & Missam eiusdem S. Nicolai de Tolentino sub ritu semiduplici, iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis dicti sui Ordinis, cum lectionibus proprijs desumendis ex octaua eiusdem Sancti, vel ex S. Antonino Archiepiscopo Florentino, alijsque grauibus Auctoribus; Et homilijs ex S. Augustino, vel alijs Sanctis Patribus respectiuè distribuendis pro singulis mensibus, (exceptis ijs mensibus, in quibus aliquod peculiare festum eiusdem Sancti occurrit) à Deputatis pro correctione officiorum eiusdem Ordinis, & in Kalendario Breuiarij, & Missalis, Ordinis præfati apponendis, & imprimi posse concessit. Hac die 20. Decembris 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco ✝ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rituum Congreg. Secret.

VRBIS, ET ORBIS.

S. Raymundi de Peñafort Confessoris non Pontificis Ordinis Prædicatorum.

5 DVm nuper D. Dux Segorbiæ, & Cardonæ Prorex Neapolitanus, atque ex nomine

mine Catholicæ Maiestatis Regius Orator obedientiæ Sanctiss. D.N. Clem.X. reduxisset in memoriã præclara merita S. Raymundi de Peñafort Confess.non Pontif.Ord.Prædic.quibus hic olim S. Sedem Apostolicam, & Vniuersalem Ecclesiã affecit, vnà humilitèr supplicauit, quatenus dignaretur mandare,quod prænominati S.Confessoris Officium Breuiario, ac Missali Rom.inseratur tamquam ex præcepto deinceps ab vniuerso Clero annuè recitandum,ac celebrandũ. Proindè Sanctitas S. æquitatem huius petitionis agnoscens, & piè considerans, quàm sit Diuino obsequio consentaneum,deuotionem erga hunc Sanctum, adeò eximium vbiq;terrarum dilatari, clementèr annuit,præcipitq; d. Officium, & Missam quotannis die 23. mensis Ianuarij sub ritu semidup.cum nona Lectione, & commemoratione S. Emerentianæ celebrari ab omnibus tũ sæcularibus, tum Regularibus quotquot ad recitandas horas Canonicas obligantur,atq; ad hunc effectũ præfatam Missam,& Officium respectiuè Missali, Breuiario, & Martyrologio Romanis apponi, & præsens Decretum expediri mandauit. Hac die 23. Martij 1671.

Card. Antonius Barberinus Episc.Præn.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac.Rit.Congr.Secr.

Ordinis Min.Reformatorum S.*Francisci*.

6 SVpplicãte P.Fr. Theodoro ab Asculo Procuratore Generali Reformatorum Ordinis Min.

gnitate constitutę munitis, eadem prorsù in iudicio, & extra vbique locorum fidem haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 17. Iunij 1669. Pontific. Nostri Anno Secundo.

I. G. Slusius.

Missa.

SVMMARIVM.

Missæ Defunctorum in festis duplicibus celebrari non possunt. ponitur Decretum. num. 1.

Breue Alexandri Papæ VII. quo prædictum S. C. Decretum confirmatur. num. 2.

Quod extenditur etiam ad Altaria perpetuò priuilegiata, in quibus celebrando Missas de festo currenti, satisfieri obligationibus, & suffragari cum eisdẽ indulgentijs ad formam priuilegiorum, declaratur. num. 3.

Circa Missarum celebrationem, non licet Sacerdotibus aliam eleemosynam accipere, præter illam, quàm acceperint ab eo, pro quo Missam offerre tenentur. numero 4.

Ponitur Decretum Sac. Congreg. Concilij approbatum ab Alexandro Papa VII. num. 5.

Prorogatio petita à Procuratore Generali Ord. Minorum Conu. pro reductione Missarum perpetuarum, conceditur, vt infrà. num. 6.

1 CVM Sanctissimus D. N. Alex. Papa VII. in Visitatione Ecclesiarum Vrbis acceperit in plerisque Ecclesijs abusum irrepsisse celebrandi

di Missas priuatas pro Defunctis etiam in festis duplicibus, contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani: eundemque abusum Decreto Congregationis eliminari præceperit. Innotuerit verò Sacrorum Rituum Congregationi huiusmodi abusum etiam in alijs Ecclesijs, vbique gētium existentibus inductum paritèr reperiri. Sacra eadem Congregatio, vt Missalis Rubricæ inuiolatè seruentur, districtè præcipit omnibus, & singulis Sacerdotibus, tàm sæcularibus, quàm Regularibus cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam necessariò exprimendi, vt jn posterum omninò dictam Rubricam seruent, ita vt Missas priuatas pro Defunctis, seù de Requiem in duplicibus nullatenus celebrare audeant, vel præsumant. Quod si ex Benefactorum præscripto Missæ huiusmodi celebrandæ incidant in festum duplex, tunc minimè transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio animabus suffragia expectantibus detrimento sit, sed dicantur de festo currenti cum applicatione Sacrificij iuxtà mentem eorundem Benefactorū. Curentque Ecclesiarum Rectores, Sacristæ, alijque, ad quos pertinet, vt huiusmodi Decretum inuiolatè seruetur, & in Sacristia affixum retineatur; vbi commodè ab omnibus celebrare volentibus conspici, & legi possit. In eos autem, qui contrafacere ausi fuerint, vel præmissa adimplere neglexerint, locorum Ordinarij, tùm Sæculares, tum Regulares pro modo culpæ animaduertant. Die 5. Augusti 1662.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione, San-

Sanctitas Sua annuit, & cum applicatione Sacrificij satisfieri, ac Benefactorum mentem impleri voluit. Eadem die 5. Augusti 1662.

I. Episc. Sabineñ Card. Sacchettus.

Loco ✝ sigilli.

Franc. Maria Phœbeus Sac.
Rit. Congreg. Secr.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

2 CReditc Nobis cœlitùs dispensationis officium salubritèr exequi, adiuuante Domino iugitèr satagentes, & quamplurima dubia in diuersis Mundi partibus orta, & in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum deducta occasione Decreti eiusdem Congregationis die 5. Augusti 1662. editi, ac à Nobis approbati, de non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus, tollere, atque dirimere cupientes, de memoratorum Cardinalium consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus in primis aliud Decretum prædictæ Congregationis, editum in vna Nouarieñ die 22. Nouembris 1664. quo declaratum fuit, Anniuersaria, & Missas cantatas de Requiem relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum obitus etiã in duplici maiori contingentis non comprehendi in dicto Decreto.

3 Vlteriùs quoad Altaria perpetuò priuilegiata,

giata,& in quibus proindè quotidiè etiam in duplicibus celebrandæ sint Missæ de Requiem ex obligatione, anctoritate, & tenore prædictis declaramus per celebrationem Missarum de festo currenti satisfieri dictis obligationibus, & suffragari cum eisdem Indulgentijs, perindè ac si essent celebratæ Missæ de Requiem ad formam priuilegiorum; salua tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces exjstere, & fore, suosq; plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari; sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstañ quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentijs ad instar, alijsque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seù exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem

sub Annulo Piscatoris die 22.Ianuarij 1667.Pontificatus Nostri Anno duodecimo.

S.Conrinthien.

4 Cùm Auctores nonnulli scriptis suis,etiam Typis editis asseruerint, Sacerdoti, pro alio Missam recepta eleemosyna,Celebranti,licitum esse aliam eleemosynam quoque accipere ab altero, cui partem illam fructus, seù valoris eiusdem Sacrificij ipsimet celebranti debitam (specialem nuncupatam) applicet; Ac proindè hunc casum sub Decreto Sacræ Congregationis Concilij, prohibente duplex pro vnica Missa stipendium, seù eleemosynam recipi, non esse comprehensū.

Propterea Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reuerendissimorum DD.S.R. Ecclesiæ Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, quæ auctoritate sibi per Apostolicam Sedem specialitèr attributa, sedulò curant; nè à Sacerdotibus circa celebrationem Sacrosancti Missæ Sacrificij, vndè in nos vberrima Diuinæ liberalitatis munera deriuantur, auaritiæ labes vlla, aut suspicio contrahatur, antedictam assertionem maturè examinauit; eademque prorsus reprobata, sub die 25.Ianuarij 1659.Censuit,

5 Nulli Sacerdoti licitum esse præfata ratione, siue prætextu, aliam eleemosynam accipere, præter illam, quam accepit ab eo, pro quo Missam offerre tenetur. Ac proindè casum hunc esse comprehensum in Decretis, aliàs per eandem Sacram Congregationem Concilij editis, Quibus prohibetur, ne duplex stipendium pro vnica Missa recipiatur.

Quam

Quam Sacræ Congregationis sententiam ad Sanctissimum Dominum Nostrum Alexādrum Papam VII.relatam,Sanctitas Sua sub die 29.eiusdem Mensis approbauit, & Decretum publicari,atque ad Episcopos, & Generales Regularium Ordinum transmitti iussit, vt ipsi Doctrinam huiusmodi per suos Pœnitentiarios, & Confessarios, ac Lectores respectiuè insinuari, doceri, atque in Tractatibus moralibus per eusdem imprimendis euulgari, pastorali vigilantia curent.

F.Card.Paulutius Præf.

Loco ✝. sigilli.

C.de Vecchijs Episc. Clusinus
S. C.C. Secr.

Eminentissimi, e Reuerendissimi Signori.

6 SI degnarono l'EE.VV. à suppliche del Ministro Generale de' Minori Cōuentuali Frà Martiale Pellegrini ottenutoli dalla Santità di N. Sig. di conceder facoltà con loro Decreto sotto li 22. Luglio prossimo scorso all'Eminentissimo Sig. Card.Ghigi Protettore del medemo Ordine, di poter fare la riduttione degli oblighi perpetui delle Messe ne' Conuenti delle Prouincie d'Italia dello stesso Ordine,mà dentro lo spatio d'vn solo anno. Mà perche Eminentiss. Signori in molti Conuenti non è stato possibile nel sudetto tempo metter in essere i douuti requisiti per tal funtione, si per le difficoltà dell'opera in se stessa, come anco per il mancamento de' lumi necessarij, mutatione de' Superiori locali, & altro. Perciò Frà Ludouico Magni Procurator Generale del medemo Ordine, prostrato riuerente à piedi del-

l'EE. VV. humilmente le supplica degnarsi di prorogarle la sudetta facoltà, almeno per vn' altro anno, sperando certamente, ch'in questo tempo li sudetti requisiti in tutti li Conuenti si troueranno allestiti, Che &c. Quas &c.

Die 23. Iunij 1674. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, petitam prorogationem ad alium annum proximum tantùm benignè impertita est.

Fr. V.M. Vrsinus Card. S.Xysti Præf.

Loco † sigilli.

S. Archiep. Brancatius Episc. Viterbien. Secret.

Nouitius.

SVMMARIVM.

Decretum Commissionis circa obseruantiam aliorum Decretorum pro Nouitijs in Ordine Fratrum Eremit. S. August. recipiendis. num. 1.

Ad ea, quæ Auctor in Theatro v. Nouitius abundè ægit circa Nouitiorum receptionem, vbi seriem Decretorum ad materiam spectantem disposuit; additur sequens Decretum Sac. Congr. super statu Regularium; cuius vigore committitur Priori Generali totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, vt inuigilet quod Decreta

creta prædictæ Sac. Congreg. sub Alexan. VII. edita, ad vnguem obseruentur, provt infra.

Augustinianæ Religionis.

1 SAcra Congregatio super statu Regularium pro rei grauitate committendum, censuit, quemadmodum præsentis Decreti vigore committit P. Priori Generali totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, vt pro sui muneris debito inuigilet, & curet, vt Decreta huius Sacræ Congregationis san: mem: Alexandri Septimi edita sub datum Romæ die 13. Septembris 1655 pro Nouitijs in dicto Ordine recipiendis, omninò obseruentur, præsertim quoad scrutinium, & examen super qualitatibus recipiendorũ ad Habitum, & Professionem; Prioresque tam Prouinciales, quàm Conuentuales, & alios, ad quos pertinet, seriò admoneat, eisque in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipiat, vt Decreta ipsa adamussim exequantur, & contra inobedientes, & refractarios, iuris remedijs procedat etiam cum facultatibus Sac. Congregationis, contrarijs non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ die 8. Augusti 1675.

V. Card. Carpineus.

Loco ✝ Sigilli.

P. Fagnanus Secret.

Officium Sanctorum.

SVMMARIVM.

Officium, & Missam Cōceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ cum Octaua, de præcepto recitari in toto Ordine Erem. S. Augustini, sequens Constitutio ad instantiam prædicti Ordinis disponit, atque seorsim imprimi posse decernit. num. 1.

Conceditur facultas toto Ordini Minorum de Obseruantia S. Francisci, ac etiam Tertij Ordinis vtriusque sexus, recitandi semel in mense per annum (die tamen non impedita festo nouem Lectionum) Officium de S. Clara Virgine. num. 2.

Conceditur eidem Ordini recitari Officium S. Antonij Patauini semel in mense, vt supra. num. 3.

Fratribus Eremitarum S. Augustini permittitur recitare Officium, & Missam S. Nicolai Tolentinatis modo, & forma in Decreto descripta. num. 4.

Officium S. Raymundi de Penafort Confessoris non Pontificis Ordinis Prædicatorum, Decreto Clementis X. in Breuiario, ac Missali Romano inseri mandatur. num. 5.

Officium Sanctorum omnium Ordinis Min. S. Francisci, Fratribus eiusdem recitandum conceditur sub die 26. Nouembris. num. 6.

Officium Beatorum Martyrum Gorgomiensium, Fratribus Minoribus S. Francisci de Obseruantia recitandi facultatem impertitur. num. 7.

CLE-

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

1 EXigit commissæ Nobis cœlitus dispensationis ratio, vt pijs Religiosorum Virorum propriæ, alienæq; saluti laudabilitèr incumbentium votis, ad augendam in terris Gloriosissimæ Virginis Deiparæ Mariæ, quæ super Choros Angelorum exaltata, pro Populo Christiano sedula exoratrix apud Regem, quem genuit, assiduè intercedit, venerationem tendentibus, fauorabilitèr annuamus. Supplicationibus itaque dilecti filij Hieronymi Valuasorij Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini tam suo, quàm totius Ordinis prædicti nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, vt in eodem Ordine ab omnibus illius Fratribus, qui horas Canonicas recitare tenentur, Officium, & Missa Conceptionis eiusdem B. Mariæ Virginis immaculatæ cum Octaua in posterum de præcepto recitetur, cum Lectionibus in Octauario Romano à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum approbato contentis, & à die octaua ad decimamquintam Decembris ritè dispositis, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & decernimus; Idemque Officium ad vsum dicti Ordinis seorsim ab Octauario Romano imprimi posse concedimus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus

Apostolicis, cæterisq; contrarijs quibuscumque. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 31. Octobris 1667. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. G. Slusius.

Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia Sancti Francisci.

2 SAnctissimus Dominus Noster Clemens Papa X. ad enixas preces P. Fr. Iosephi Coppones Ordinis FratrumMinorum Obseruantium S. Francisci, Commissarij Generalis de Curia, tam suo, quàm totius prædictæ Religionis nomine, Sanctitati Suæ porrectas benignè annuendo concessit, atque indulsit omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, ne dùm dicti sui Ordinis Min. de Obseruantia, sed vniuersi, & cuiuscumque Ordinis Fratrum Minorum, etiam Tertij Ordinis S. Francisci vtriusque sexus, vt imposterùm semel in mense per annum, die tamen nō impedita festo nouem lectionum, licitè, & liberè recitari possit, & valeat ab eisdem, sub Ritu semiduplici Officium de Sancta Clara Virgine Assisien. Professa sub Regula præfati Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, non obstantibus

tibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque; Et de huiusmodi concessione literas in forma Breuis expediri mandauit. Hac die 23. Septemb. 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco ✝ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Cong. Secret.

Ordinis Fratrum Min. Religionis Obseru. Sancti Francisci.

3 SAnctiss. Dominus Noster Clemens Papa Decimus ad enixas preces P. Fr. Francisci Mariæ de Bononia Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Religionis Obseruantiæ S. Francisci benignè annuit, atque concessit, vt imposterum Religiosi vniuersi sui Ordinis vtriusque sexus, qui ad Horas Canonicas tenentur, recitare possint, & valeant Officium S. Antonij Patauini semel in mense per annum, die non impedita festo nouem lectionum, excepto tamen tempore Aduentus, Quadragesimæ, & Vigiliarum. Hac die 25. Nouembris 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco ✝ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secret.

Ordinis Eremitarum S. Augustini.

4 SAnctiss. D. N. Clem. Papa X. ad preces Fr. Iosephi Eusanij Aquilani Ep. Porphyrien. & Apostolici Sacrarij Præfecti enixè cupientis, vt

merita

merita, & virtutes S. Nicolai de Tolentino in vniuerso suo Ordine Eremitarum S. Augustini frequentèr venerentur, ac recolantur, benignè annuit, atque concessit, vt omnes, & singuli vtriusque sexus eiusdem Ordinis Eremitarum S. Augustini Religiosi, tam Fratres, quàm Moniales in quibuscumque mundi partibus existentes, licitè, & liberè recitare possint, & valeant semel in mense, die non impedita duplici, vel semiduplici festo, Officium, & Missam eiusdem S. Nicolai de Tolentino sub ritu semiduplici, iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis dicti sui Ordinis, cum lectionibus proprijs desumendis ex octaua eiusdem Sancti, vel ex S. Antonino Archiepiscopo Florentino, alijsque grauibus Auctoribus; Et homilijs ex S. Augustino, vel alijs Sanctis Patribus respectiuè distribuendis pro singulis mensibus, (exceptis ijs mensibus, in quibus aliquod peculiare festum eiusdem Sancti occurrit) à Deputatis pro correctione officiorum eiusdem Ordinis, & in Kalendario Breuiarij, & Missalis, Ordinis præfati apponendis, & imprimi posse concessit. Hac die 20. Decembris 1673.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Loco ✝ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rituum Congreg. Secret.

VRBIS, ET ORBIS.

S. Raymundi de Peñafort Confessoris non Pontificis Ordinis Prædicatorum.

5 DVm nuper D. Dux Segorbiæ, & Cardonæ Prorex Neapolitanus, atque ex nomine

mine Catholicæ Maiestatis Regius Orator obedientiæ Sanctiss. D.N. Clem.X. reduxisset in memoriã præclara merita S. Raymundi de Peñafort Confess.non Pontif.Ord.Prædic.quibus hic olim S. Sedem Apostolicam, & Vniuersalem Ecclesiã affecit, vnà humilitèr supplicauit, quatenus dignaretur mandare, quod prænominati S.Confessoris Officium Breuiario, ac Missali Rom.inseratur tamquam ex præcepto deinceps ab vniuerso Clero annuè recitandum, ac celebrandũ. Proindè Sanctitas S. æquitatem huius petitionis agnoscens, & piè considerans, quàm sit Diuino obsequio consentaneum, deuotionem erga hunc Sanctum, adeò eximium vbiq; terrarum dilatari, clementèr annuit, præcipitq; d. Officium, & Missam quotannis die 23. mensis Ianuarij sub ritu semidup.cum nona Lectione, & commemoratione S. Emerentianæ celebrari ab omnibus tũ sæcularibus, tum Regularibus quotquot ad recitandas horas Canonicas obligantur, atq; ad hunc effectũ præfatam Missam, & Officium respectiuè Missali, Breuiario, & Martyrologio Romanis apponi, & præsens Decretum expediri mandauit. Hac die 23. Martij 1671.

Card. Antonius Barberinus Episc. Præn.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac.Rit.Congr.Secr.

Ordinis Min. Reformatorum S. *Francisci*.

6 SVpplicãte P.Fr. Theodoro ab Asculo Procuratore Generali Reformatorum Ordinis Min.

Min.S.Francisci quatenus Sac.Rit.Congr. dignaretur concedere suæ Religioni in Statu Ecclesiastico,& Prouincijs Cismontanis Offic. Omnium Sanctorum Religionis recitandum die peculiari, ad instar concessionis aliàs factæ Religioni Augustinianæ, vt in breui *ex iniuncto Nobis* sub die 6.Augusti 1672.Et eadem Sac.Cong. desuper petita benignè cōcessit.Hac die 14.Nouemb.1676.
V.Episc.Portueñ Card.Carp. Loco † sigilli.
Bernard.Casalius Sac.Rit.Congr.Secr.

Decretum Sac.Congr.Rit. pro Officio, & Missa Beatorū Martyrum Gorcomiensium nuncupat. ab vniuerso Clero saculari in partibus Belgij Die 9.Iulij recitandis.

7 SAc.Rit. Congr. ad relationem Eminentiss. D.Card.Norfolchk benignè indulsit,vt de Beatis decem & nouem Martyribus Gorcomieñ quotannis die 9. Iulij eorum transitus, recitari possit Officium, & Missa celebrari de communi plurimor.Mart.iuxta Rubricas Breuiar.& Missalis Romani,& ad formam Breuis Beatificationis prædictorum Beatorum Mart.à fel.rec. Clem.X. emanati die 14.Nouemb.1675.etiam in omnibus Belgij Ecclesijs sæcularibus, tam Cathedralibus, & Collegiatis, quàm Parochialibus ab illis omnibus, qui dictis Ecclesijs sunt adscripti, seù sub illis resideant, & domicilium habent. Hac die 12.Martij 1678.
V.Card.Carpineus.
Loco † Sigilli.
Bernardinus Casalius Sac.Rit.Congr.Secr.

Præ-

Præcedentia.

SVMMARIVM.

Circa præcedentiam Regularium, prioritas, siue antiquitas Conuentus attenditur: prout ex Breue Vrbani Papæ VIII. cum præinsertis Decret. Sac. Congr. n. 1.

Clerici Religionis Ministrantium infirmis in quibusuis actibus, laicis eiusdem Ordinis, etiam antiquioris professionis præferuntur, prout ex literis Alex. VII. cum inserta forma Decreti S.C. num. 2.

Decretum in causa Senogallien. Diæcesis inter Patres S. Nicolai Corinalti Ord. Erem. S. August. & Collegiatam eiusdem loci. num. 3.

Sequuntur nonnulla Decreta S. Rit. Congreg. edita ab anno 1660. vsque ad annum 1672. in causa Theatina Præeminentiarum ad fauorem Reu. Capituli Ecclesiæ S. Mariæ Maioris Terræ Vasti contra Reu. Capitulum S. Petri eiusdem Terræ. num. 4.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

1 NVper pro parte dilecti filij Blasij à Chersio Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum, Nobis expositum fuit, quod dictus Ordo grauatur admodum litibus occasione præcedentiæ cum alijs aliarum Religionum Regularibus in Processionibus, ex quo etiamsi aliàs

aliàs à Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus negotijs Regularium præpositis diuersis in præfata materia præcedentiæ literis emanatis; vnam videlicet contra eiusdem Ordinis de Obseruantia nuncupatus Arbeñ, aliam contra Seruorum B. M. Virginis Saoneñ, necnon duas literas contra Predicatorum respectiuè Ordinum Fratres Cassaneñ, & Ferentineñ obtinuerit tenoris subsequentis, videlicet. Arbi. All' Arciuescouo, Pare, che sia nata differenza della precedenza trà costi Frati di S. Francesco Conuentuali, & Osseruanti, allegando ogn'vn di loro alcune ragioni, per le quali si persuadono di douer precedere à gli altri, le quali essendosi diligentemente considerate nella Congregatione di questi miei Illustrissimi Signori Preposti da Nostro Signore sopra le cause de' Vescoui, e Regolari, s'è risoluto etiam con il parere dell'Illustrissimi Protettori di tutte due le Religioni di far scriuere à V.S. che occorrendo più simili differenze, le termini senza alcuna eccettione nell' istesso modo, che quel Conuento tenga il primo, e più degno luogo, che è più antico nella Città, secondo, che s'è fatto fin'hora, per quanto si presudpone, imperciòche questo mezzo vsato altroue è stato tale, che hà finito ogni controuersia, come si spera, che sarà anche costí per mezzo della prudenza, e destrezza di V.S. e Dio &c. Roma 6. Marzo 1582. Al Vescouo di Soana, ò suo Vicario. Hauendo inteso questi miei Sig. Illustrissimi, che in cotesta Città sono in disparere di precedenza li Frati de' Serui con quelli di

di S.Francesco Conuentuali,hanno voluto,ch'io faccia sapere à V.S. che nella precedenza di questi Frati Mendicanti,secondo il parere di Nostro Signore,s'attende solamente l'antichità de i loro Conuenti, cioè che precedino quelli, che prima hanno ottenuto li Monasterij ne i luoghi, oue è nata la differenza; & perciò ella potrà dichiarare, che quelli precedino, li quali prima sono venuti ad habitare in cotesta Città, che sarà appunto conforme à quello, che s'è risoluto, & osseruato in altri luoghi,&c. Roma li 24. di Maggio 1583. Al Vescouo di Cassano. Fù dato in Congregatione vn Memoriale dal Procuratore Generale de'Frati Conuentuali di S. Francesco à nome del suo Monasterio de Castrouilari di cotesta Diocesi, nel quale si doleua, che alcuni Padri di S.Domenico,che poco fà hanno pigliato luogo nella medesima Terra, pretendeuano nell'attioni publiche di precedergli, non ostante che già siano 350. anni, che quel Monasterio di S.Francesco è fondato; e sapendosi, che Nostro Signore altre volte haueua dichiarato come si doueua procedere in simili casi,quei miei Signori Illustrissimi volsero, che se ne dasse conto à Sua Beatitudine, la quale hà commesso, che si scriua à V.S. che faccia hauere la prerogatiua, oue nascano queste nouità alle Religioni, che sono più antiche nel luogo,il che farà V.S.intendere à detti Padri di S.Domenico, & oprarà, che così si esseguisca, Roma li 24. Maggio 1583.Ferentinc. Al Vescouo, Nella differenza,che verte trà cotesti Frati di San Domenico, e quelli di S.Fran-

S.Franccfco per conto della precedenza, la Sacra Congregatione vuole, che s'osserui per l'auuenire quello, ch'è stato osseruato trà loro per il passato, fin tanto che non sia destinato altro, & inclina, che conforme al Moto proprio di Gregorio XIII. di fel.mem.debbano precedere quelli, che prima hanno hauuto il luogo nella Città, & i Decreti, che si allegano per parte de' Frati di S.Domenico in contrario, non sono stati fatti per derogare generalmente al Moto proprio di Gregorio XIII.oltre che in quelle occasioni militauano altre ragioni di quelle, che possano militare cosi. Questa è la mente di questi Illustrissimi miei Signori; & ella la douerà esseguire, e Dio &c. Roma il 1. Giugno 1604. Attamen in casibus occurrentibus eædem literæ reputantur prouisiones particulares, non autem declarationes generales, dictique Fratres Conuentuales noua semper iudicia ijsdem de rebus subire coguntur. Quare dictus Blasius Procurator Generalis Nobis humilitèr supplicari fecit, vt circa prædictarum literarum obseruantiam per aliquod opportunum declarationis nostræ ministeriũ prouidere, ac aliàs vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Blasium Procuratorem Generalem huiusmodi specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dum-

taxat

taxat consequendum, harum serie absoluentes,& absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R. E. Cardinalium eisdem Regularium negotijs præpositorum consilio,præinsertas literas ab eisdem Cardinalibus aliàs vtcumque in casibus particularibus emanatas, cum innitantur iustitiæ Motus proprij Gregor. XIII. hac de re editi, & sint conformes declarationibus Sacrarum Tridentini Concilij, ac Rituum Congregationum, vt qui sunt in possessione præcedentiæ, præcedant; & vbi non probatur, aut non constant de possessione, præcedant ij, qui sunt antiquiores in loco controuersiæ, esse generalitèr obseruandas vbicumque contigerit de eadem præcedentia dubitari: Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus, & mandamus. Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quocumque quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenore, & formis, ac cum quibusuis Ecclesiæ, decretis in genere, vel in specie, ac alijs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenore præ-

ſentibus pro plenè, & ſufficientèr expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialitèr, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 18. Decembris 1637. Pontificatus Noſtri Anno Decimoquinto.

M.A.Maraldus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

2 ALiàs emanauit à Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. Eccleſiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum Decretum tenoris qui ſequitur, videlicet, Religionis Miniſtrantium Infirmis. Expoſitum eſt Sac. Rit. Congrat:oni, Laicos Religionis Miniſtrantium Infirmis præſumere, ſibi præcedētiam deberi à Clericis eiuſdem Religionis Profeſſione poſterioribus, in omnibus, & quibuſcumq; actibus, tam publicis, quàm priuatis. Propterea ſupplicatum fuit declarari, quænam regula inter ipſos ſuper iure præcedendi ſeruanda ſit. Et Sac. eadem Congregatio tollendis diſſenſionibus, præſertim inter Eccleſiaſticas perſonas addicta: ac ne ob præfatas contentiones, & lites mutuæ inter eos charitatis ardor frigeſcat; ſed omnes in eiuſdem charitatis vinculo, & humilitatis ſpiritu iuxtà ſuam vocationem Deo famulentur, declarauit, Clericos prædictos in quibuſuis actibus, & fun-

& functionibus, tam publicis, quàm priuatis, Laicis præfatis etiã antiquioris professionis præferendos esse. Die 19. Augusti 1662. I. Episcopus Sabinen̄ Cardinalis Sacchettus. Cùm autem sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrãtium Infirmis, Nobis nuper exponi fecit, ipse decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret: Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen̄, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore adijcimus; Salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabilitèr obseruari; sicque in præmissis per quos-

cumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquā quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstan Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Clericorum Regularium etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialitèr, & expresŝè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Decembris 1662. Pontificatus Nostri Anno octauo.

S. Vgolinus.

Senogallien.

3 PRoposita in Sacra Rituum Congregatione Causa cōtrouersiarum verten. inter Conuentum, & Patres S. Nicolai Corinalti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini ex vnà, & Archipresbyterum, & Canonicos Collegiatæ eiusdem loci, partibus ex altera, Senogalliensis Diœcesis, eadem Sac. Congregatio, referente Eminentissimo

mo D. Card. Casanatta, vtraque parte plenè informante, censuit, manutendos esse prædictos Patres Augustinianos in possessione faciendi Processiones Rosarij, & S. Monicæ, per vias dictas, *la Murata*, & *il Terreno*, & approbandas Concordias desupèr aliàs factas, & omninò seruandas, non obstante Decreto per eamdem Sacram Congregationem die 12. Augusti 1673. emanato in contrarium; Et ita declarauit, & seruari mandauit. Hac die 4. Augusti 1674.

F.M.Episc.Portueñ Card. Brancatius.

Loco † Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secret.

DECRETA

Sac. Rit. Congreg. edita ab anno 1660. vsque ad annum 1672. in Causa Theatina Præeminentiarum ad fauorem Reu. Capituli Ecclesiæ S. M. Maioris Matricis Terræ Vasti, contra Reu. Capitulum S. Petri eiusdem Terræ.

Theatina.

4 INstetit Capitulũ Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Petri Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis à Sacra Rituum Congregatione decerni, vt in posterùm Processiones solemnes cum interuentu vtriusque Cleri alternatiuè ab vna ad aliam Collegiatam Sanctæ Mariæ, & delatio Sanctissimi Sacramenti, necnon præcedentia spectet ad primam Digni-

Dignitatem, & ad Capitulum, & Clerum respectiuè illius Ecclesiæ, à quo Processio initietur, vel si magis placet, vt vnusquisque Clerus diuisim peragat, & intra limites propriæ Parochiæ Processiones ducat. Sacra autem Congregatio ad relationem Eminentiss. D. Card. Aldobrandini huiusmodi petitionibus negatiuè respondit, & Decreta, seu Capitula olim de anno 1626. ab Ordinario ædita, quibuscumque in contrarium deductis non obstantibus; *Inconcussè seruari mandauit*. Die 24. Ianuarij 1660.

Theatina Praeminentiarum.

ITerum proposita in Sac. Rit. Congreg. per Eminentiss. Brancatium, vtraque Parte informante, Causa inter Capitulum S. Mariæ Maioris Terræ Vasti ex vna, & Capitulum Sancti Petri eiusdem Terræ Theatinæ Diœcesis, super Præeminentijs, de quibus in Decreto ipsius Sacræ Congregationis ædito, proponente Eminentiss. Aldobrandino die 24. Ianuarij 1660. eadem Sac. Congregatio censuit standum esse in decisis dicta die 24. Ianuarij, & mandauit, Capitulum Sancti Petri amplius non audiri, non obstante quod ab ipso prætendatur originale Capitulorum, & Decretorum olim factorum ab Ordinario Theatino de anno 1626. & seruandorum, non reperiri. Hac die 20. Iulij 1669.

Theatina.

PRæpositus, & Capitulum Sancti Petri Terræ Vasti contra Capitulum, & Clerum S. Mariæ

riæ Maioris eiusdem loci Theatinæ Diœcesis, supplicauit in Sacra Rituum Congregatione pro noua audientia, contra decisa die 20. Iulij præteriti, & vice versa supplicatum fuit, non concedi, & mandari, vt fiat Processio Sancti Marci omissa, vt mandatum exitit in Cassanen. die 14. Augusti 1666. Et Sacra eadem Congregatio, referente Eminentiss. D. Card. Brancatio, respondit, *In decisis, & omninò pareant*. Hac die 31. Augusti 1669.

Theatina.

SAcra Rituum Congregatio, consideratis precibus per Præpositum, & Clerum S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis, porrectis Sanctissimo D.N. Clementi Papæ X. & per eumdem eidem Sac. Congregationi remissis pro noua audientia aduersus Decreta, & resolutiones eiusdem ad fauorem Cleri, & Sacerdotum S. Mariæ eiusdem loci, & auditis quoque Archiepiscopo, & ipsis Sacerdotibus Sanctæ Mariæ exponentibus, ipsum Clerum Sancti Petri noluisse amplius parere Decretis, & resolutionibus ipsius Sacræ Congregationis, eadem Sacra Congregatio iterum respondit: *Pareant, & ampliùs non audiantur*. Die 31. Maij 1670.

Theatina.

SAcra Rituum Congregatio ex gratia speciali, & pro hac vice tantùm annuit, Præpositum, & Clerum S. Petri Terræ Vasti Theatinæ

Dioecesis, iterum audiri in Sacra Congregatione ad relationem Eminentiss. Brancatij super resolutis ad fauorem Cleri Sanctæ Mariæ eiusdem loci. Hac die 21. Iunij 1670.

Theatina.

POrrecto Sanctiss. D.N. D.Clementi Papa X. supplici libello per Capitulum, & Clerum Ecclesiæ S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Dioecesis pro habenda noua audientia aduersus resolutiones, & Decreta Sacræ Rituum Congregationis ad fauorem Capituli, & Cleri S. Mariæ Maioris eiusdem loci super obseruatione Capitulorum Archiepiscopi Perutij confectorum die 3. Aprilis 1626. edita diebus 24. Ianuarij 1660. 20. Iulij, & 31. Augusti 1669. & 31. Maij 1670. eaque ex speciali gratia concessa, & causa iterum proposita per Eminentiss. D.Card.Brancatium, & Partibus hinc indè plenè informantibus, eadem Sac. Congregatio stetit in decisis, *atque iterum mandauit, vt ampliùs non audiantur*. Hac die 28. Februarij 1671.

Theatina Praeminentiarum.

ITerum concessa noua audientia ex gratia speciali intuitu Eminentiss. D. Card. Alterij per Sacr. Rituum Congregationem sub die 4. Septembris proximèpræteriti, Capitulo, & Clero S. Petri Terræ Vasti Theatinæ Dioecesis, institũ fuit, recedi á decisis aduersús resolutiones, & Decreta eiusdem Sac. Congregationis ad fauo-

rem

rem Capituli, & Cleri S.Mariæ Maioris eiusdem loci super obseruatione Capitulorum Archiepiscopi Perutij confectorum die 3. Aprilis 1626. edita diebus 24. Ianuarij 1660. 20. Iulij, & 31. Augusti 1669. & 31. Maij 1670. & tandem die 28. Februarii proximè præteriti, eadem Sac. Congregatio, referente Eminentiss. D. Card. Brancatio Præfecto, & auditis Partibus hinc indè plenè, & acerrimè informantibus, respondit, *In decisis, & omninò obediat*. Hac die 21. Nouembris 1671.

Theatina.

ITerùm relata ex Indulto Sanctissimi in Sacra Rituum Congregatione per Eminentissimũ D. Card. Brancatium causa controuersiarum Præeminentiarum inter Capitulum, & Clerum S.Mariæ Terræ Vasti Theatinæ Diœcesis ex vnà, & Presbyteros S. Petri eiusdem Terræ ex altera; Eadem Sac. Congregatio, inhærendo alijs Decretis emanatis fauore Capituli S.Mariæ, censuit supplicandum esse Sanctissimum, qui dignaretur annuere, vt dicto stantùm de paritione, dicti Presbyteri S. Petri audiantur, remota suspensione censurarum quovsque pareant. Hac die 14. Maij 1672. Et facta per me Secretarium Sanctiss. relatione, Sanctitas Sua, nedùm sensum Sac. Congregationis approbauit, & laudauit, *Verùm etiam omnia per Archiepiscopum Theatinum exequenda esse mandauit*. Die 18. Maij 1672.

Post consignatum Decretum, Sanctissimus die eadem 18. Maij mandauit suspendi resolutionem

Sacræ

Sacræ Congregationis, & iterùm Presbyteros S. Petri audiri in prima Congregatione.

Theatina.

QVamuis ex speciali rescripto Sanctiss. D. N. Clementis Papæ X. concessa fuerit noua audientia Presbyteris S. Petri Terræ Vasti cum suspensione censurarum in causa præcedentiæ, & præeminentiarum eum Presbyteris S. Mariæ Maioris eiusdem loci; Nihilominus illa iterum relata in Sac. Rit. Congreg. ad instantiam Presbyterorum S. Mariæ, recusantibus ipsis S. Petri, licèt pluriès citatis, informare; Eminentissimi Patres vnanimi voto censuerunt, nedùm esse confirmanda Decreta ipsius Sac. Congregat. edita diebus 20. Ianuarij 1660. 20. Iulij, & 31. Augusti 1669. 31. Maij, & 21. Iunij 1670. 28. Februarij, & 21. Nouembris 1671. sed etiam supplicandum esse Sanctissimo, vt mandare dignaretur, ne amplius dicti Presbyteri S. Petri audiantur, sed omninò pareant dictis Decretis; Et vlterius committendum esse Archiepiscopo Theatino, vt fieri mandet Processionem SS. Corporis Christi, omissam in die festiuitatis eiusdem, die tamen per eum assignanda, & omninò compellat inobedientes per censuras, & illis insordescentibus, per priuationem beneficiorum ad accedendum dictæ Processioni ad formam dictorum Decretorum, & parendum imposterùm omnibus aliis in eisdem Decretis contentis sub eisdem pœnis. Hac die 16. Iulij 1672.

Et

Et facto de prædictis verbo cum Sanctissimo per me Secretarium, Sanctitas Sua annuit. Die 27. eiusdem mensis Iulij 1672.

F. M. Episc. Portuen. Card. Brancatius.

Locus ✝ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congr. Secret.

Priuilegium.

SVMMARIVM.

Regularium priuilegia, quo ad prædicationem verbi Dei, & Sacramenti Pœnitentiæ administrationem, sequens Constitutio declarat. num. 1.

CLEMENS EPISCOPVS

SERVVS SERVORVM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

SVperna magni Patris familias præordinatione creditum Nobis vniuersalis Ecclesiæ mysticum agrum circumspecta prouidentia custodire, atque excolere (quantum ex alto conceditur) satagentes, animum in eas curas libentèr intendimus; quibus valeant dissidia inter villicos, & operarios conponi, iurgia tolli, scandalis, atque offensionibus aditus præcludi; Vt quibus vna Fides, Vna Mater Ecclesia, & Vnus Dominus, qui Charitas est, & pacis cogitans cogitationes; fiat

fiat etiam cor vnum, atque anima vna; sic etenim euulsis opportunè zizaniis, dum plantamus, & rigamus, incrementum dabit Deus; Quo benedicente, messis multa fructu centesimo cæleste in horreum congregabitur.

Sanè cum Sacri Concilij Tridentini Decretis prouidè statutum fuerit, vt Regulares cuiuscunque Ordinis nisi à suis Superioribus de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesijs suorum Ordinum prædicare non possint, cum qua licentia personalitèr se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant; In Ecclesijs verò, quę suorum Ordinum non sunt, vltrà licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam gratis ab eo dandam habere teneantur; Sine qua in ipsis Ecclesijs non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint. Atque vt nullus sæcularis, siue Regularis etiam in Ecclesijs suorum Ordinū contradicente Episcopo prædicare præsumat. Itidemque cùm nullus Sacerdos Regularis possit confessiones sæcularium, etiam Sacerdotum audire; nec ad id idoneus reputari, nisi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus iudicetur; Et approbationem, quæ gratis detur, obtineat, priuilegijs, & consuetudine quacunque non obstantibus. Innotuit Nobis dubitationes nonnullas circa benedictionem licentiam, contradictionem, examen, & approbationem eiusmodi in aliquibus Diœcesibus excitatas

citatas fuisse; ex quibus controuersiæ, & dissensiones permultæ in diem subsequi possent occasione priuilegiorum, quæ per Sedem Apostolicam Religiosis Ordinibus concessa fuerunt.

Nos attendentes, quod aliàs diuersis temporibus prædictæ dubitationes, & controuersiæ nonnullis Prædecessorum Nostrorum Summorum Pontificum Costitutionibus, earumque Declarationibus definitæ fuerint; Eiusmodi definitiones in vnum collectas, vt magis, magisque dissensionum tollantur semina, & in posterum firmior in Agro Dominico, Pax Christi floreat; pro summo, quo fungimur Apostolatus officio, nouis Apostolicis literis muniendas duximus, & roboranda; Itaque de consilio nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, pietate, doctrina, & prudentia præstantium, & matura deliberatione nostra, atque ex certa scientia; hac generali, & perpetuò valitura Constitutione decernimus, ac declaramus.

Regulares, qui in Ecclesijs sui Ordinis prædicare voluerint, teneri ab Episcopo Diœcesano benedictonem petere; Prædicare tamen posse, quamuis illam non obtinuerint, Quod si Episcopus benedictionem nedúm non concesserit, sed etiam contradixerit, nec in prædictis quidem Ecclesijs licere Regularibus prædicare; Eosque contrauenientes ab illo tanquam Sedis Apostolicæ Delegato, censuris, alijsque pœnis Ecclesiasticis in vim Constitutionis fel. rec. Gregorij XV. Prædecessoris Nostri, incipientis, Inscrutabili Dei proui-

prouidentia, coerceri, & puniri poſſe. Epiſcopum tamen abſque iuſta, & rationabili cauſa contradicere non debere; Et huiuſmodi benedictionem teneri etiam Regulares petere; Si in quibuſcunque Oratorijs ſui Ordinis ſermonem coram Populo, vel in Eccleſijs, aut ad Crates Monaſteriorum Sanctimonialium eorum iuriſdictioni ſubiectarum, licèt clauſis ianuis, & nullus Sæcularis ibi interſit, habere voluerint. Poſſe autem Epiſcopum licentiam conceſſurum Regularibus in Eccleſijs, quæ ſuorum Ordinum non ſunt, prædicare volentibus illos, quamuis ab Vniuerſitatibus, aut à Magiſtratibus laicis nominatos, etiamſi Epiſcopi Anteceſſores per tempus immemorabile hanc licentiam abſque examine concedere conſueuerint, quoad doctrinam examinare; Si ita ipſius arbitrio, quod moderatum, & diſcretum eſſe debet, viſum fuerit. Et licentiam prædicandi ſemel iiſdem conceſſam ob rationabiles cauſas, licèt occultas, prædicationem tamen concernentes ſuſpendere. Non poſſe tamen Epiſcopum generatim prohibere Regularibus, quin in Eccleſiis ſuorum Ordinum prædicent.

Ad hæc Religioſos ab Epiſcopo ad Confeſſiones ſæcularium in ſua Diœceſi audiendas approbatos, non poſſe in alia Diœceſi eas abſque Epiſcopi Diœceſani approbatione audire, quamuis pœnitentes ſubditi ſint eius Epiſcopi, à quo ipſi Religioſi iam fuerant approbati. Et generalitèr approbatos ab Epiſcopo ad perſonarum ſæcularium confeſſiones audiendas nequaquam cenſeri appro-

ri approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum; Sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione; Atque approbatos pro audiendis confessionibus Monialium vnius Monasterij, minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monastrij. Itidemque Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro vna vice audiendas, haud posse expleta deputatione in vim approbationis huiusmodi illarum confessiones audire. Sed toties ab Episcopo esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit. Cæterùm in Monasterijs, ac etiam Collegijs, vbi iuxtà Regularia Instituta viuitur, posse tàm Prælatos Regulares, quàm Confessores Regularium eorundem Monasteriorum, seú Collegiorum audire confessiones illorum sęcularium, qui inibi sunt veré de familia, & continui commensales, non autem illorum, qui tantùm ipsi deseruiunt. Illos autem Religiosos, qui ad confessiones audiendas idonei generalitèr reperti fuerint, ab Episcopis, generalitèr quoque, & indistinctè absque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis personarum in Diœcesi propria admittendos. Quoad cæteros verò, qui non adeò idonei reperientur, si petierint se admitti; arbitrio Ordinariorum relinqui, ipsos cũ limitata facultate, prout eisdem Ordinarijs magis expedire videbitur, probare, & admittere, semel autèm simplicitèr approbatos posse in Diœcesi Episcopi approbantis quouis anni tempore, etiam Paschali, & quorum-

rumcumque etiam infirmorum confessiones audire absque vlla Parochorum, vel ipsius Episcopi licentia. De qua tamen confessione teneri dictos Religiosos eorundem Infirmorum Parochum illicó certiorem reddere. Et hoc posse illis ab Episcopo sub pœna suspensionis à facultate audiendi confessiones præcipi: Sufficere tamē, vt certioratio huiusmodi fiat saltèm per scripturam, apud ipsum Infirmum relinquendam.

Et eos, qui dictis Religiosis simpliciter approbatis Paschali tempore confessi fuerint; Constitutioni, quæ incipit omnis vtriusque sexus, quoad Confessionem dumtaxàt satisfecisse censendos. Regulares verò ad eiusmodi confessiones audiendas præuio examine simplicitèr, & absq; vlla temporis præfinitione ab ipsomet Episcopo, secus autem si ab eius Vicario, aut ab Antecessoribus Episcopis approbatos, non posse ab eodem, qui sic approbauit, iterúm examinari; aut ab eisdem confessionibus audiendis suspendi; seù licentias illis concessas reuocari, nisi noua superueniente causa, quæ ipsas confessiones concernat. De qua tamen haud necessarium esse, vt in actis constet; nec eam teneri Episcopum ipsis Regularibus significare; sed Sedi Apostolicæ dumtaxàt, vbi eam sibi aperiri postulauerit. Porrò si Regulares cum scandalo, aut aliàs inhoneste viuant; vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi iudicio videantur à confessionibus suspendendi, in quo ipsius Episcopi conscientiam oneratam esse volumus, cùm præcipua Ministri Sacramenti pœniten-

nitentiæ qualitas ſit vitæ integritas, ac morum honeſtas; vtique eam cauſam ad Confeſſionis Miniſterium pertinere,ac proindè nihil obſtare, quominùs ob eam poſſit Epiſcopus Regulares à ſemetipſo approbatos ſuſpendere,aut repellere à confeſſionibus audiendis. Attamen confeſſiones audiendi facultatem omnibus, ſimul vnius Conuentus, Regularibus Confeſſoribus adimi ab Epiſcopo inconſulta Sede Apoſtolica nullatenùs poſſe.Ex facultatibus per Mare Magnum, aliaue priuilegia Regularibus cuiuſcunque Ordinis, Inſtituti, aut Societatis, etiam IESV conceſſis,factam eis non eſſe poteſtatem abſoluendi in caſibus ab Epiſcopo ſibi reſeruatis. Et per Confirmationes dictorum priuilegiorum, quas Regulares à Sede Apoſtolica poſt Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerant; nequaquam reuixiſſe priuilegia priùs ab eodem Concilio, aut deinde Apoſtolicis etiam Decretis ſublata, atq. extincta, ſi quæ habebant, abſoluendi á caſibus Epiſcopo reſeruatis.

Et habentes facultatem abſoluendi ab omnibus caſibus Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, non ideò à caſibus Epiſcopo reſeruatis poſſe abſoluere. Poſſe autem Regularem Confeſſorem in ea Diœceſi, in qua eſt approbatus, confluentes ex alia Diœceſi à peccatis in ipſa reſeruatis, non autem in illa, vbi idem Confeſſor eſt approbatus abſoluere, niſi eoſdem Pœnitentes nouerit in fraudem reſeruationis ad alienam Diœceſim pro abſolutione obtinenda Migraſſe; Vigore ſupradictorum priuilegiorum,nequaquam licere Re-

gularibus etiam satisfacta parte absoluere Pœnitentes à censuris quoad externum, & iudiciale forum, & absolutos ab eis in foro Pœnitentiali, vtique non censeri absolutos in exteriori iudicio, & contentioso. Quinimmò censuris Ecclesiasticis irretitos, & denunciatos ab Episcopis cogi posse, gerere se pro talibus, etiamsi à Regularibus fuerint absoluti. Quoties exhibitis aliquibus Regularium Apostolicis Priuilegijs coram Episcopo, ab eo iudicetur ipsa non suffragari casui, de quo agitur; Si dictorum priuilegiorum verba obscura sint, & ambigua; non esse ad Metropolitanum prouocandum, sed cum eius sit interpretari, cuius est condere, dictorum priuilegiorum interpretationem Sedis Apostolicæ iudicio, provt aliàs Constitutione Prædecessoris nostri fel. rec. Clementis IV. statutum fuit, esse requirendum.

Decernentes sic, & non aliàs per quoscunque Iudices ordinarios, vel Delegatos quauis auctoritate, & dignitate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, & quosuis alios sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus quibusuis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in fauorem quarũcumque personarum, atque quorumuis Ordinum

num

num tàm Mendicantium,quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum etiã IESV, ac cuiusuis alterius Instituti etiam necessariò, & in indiuiduo exprimendi, Monasteriorum, Conuentuum, Capitulorum, Ecclesiarũ, & aliorum quorumcumque tàm Sæcularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, Indultis, & priuilegijs etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seù Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conseruatorum deputationibus,eorumque, atque alijs inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minimè teneantur, & quibusuis alijs sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis necnon irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, seù extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quæuis alia expressio

habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficientèr expressis, & insertis habentes, illis quoad ea, quæ eisdem præsentibus aduersantur, illis alias in suo robore permansuris harum serie specialitèr, & expresè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Cæterùm quia difficile foret præsentes litteras ad singula quæque loca deferri, vt eæ tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad Valuas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, atque Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ affigi, & publicari. Volentes, quod earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Prælati, seù personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in iudicio, & extrà illud, vbi opus fuerit, eadem prorsùs fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergò omninò hominum liceat, hanc paginam nostrorũ Decreti, Declarationis, Derogationis, Mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo. Vndecimo

decimo Kalendas Iulij Pontificatus Nostri Anno Primo.

G. Dat.

Visa de Curia P. Ciampinus.

I. G. Slusius. *D. Ciampinus.*

Sacra Monumenta Hierusalem.

SVMMARIVM.

Confirmatio Breuium Vrbani VIII. & Innocentij X. circà reparationem, & conseruationem Sacrorũ Monumentorum, quæ sunt in Ciuitate Hierusalem, alijsque locis circumuicinis. num. 1.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

SAluatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione seipsum exinaniuit factus obediens vsque ad mortem, vices, licèt immeriti gerentes in terris, inter multiplices, grauissimasque Apostolicæ seruitutis curas in eam præcipuè pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, vt tanti, & tam salubris mysterij monumenta, quæ in Ciuitate Hierusalem, & locis circumuicinis sunt, conseruentur, & omni qua fieri poterit maiori honorificentia recolantur. Cum itaque fel. record. Vrbano Papæ VIII. Prædecessori nostro aliàs exposito, quod Ecclesiæ, & alia loca pia in Ciuitate Hierusalem, & alijs

alijs locis Terræ Sanctæ existentia ferè diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eisdem locis conseruatione contracto, admodū grauata reperiebantur; Idem Vrbanus Prædecessor, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs, necnon omnibus, & singulis quorumuis Ordinum, & Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit, & mandauerit, vt ad minus duabus vicibus quolibet anno, Aduentus, & Quadragesimæ temporibus tam per verbi Dei Prædicatores in suis sacris concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis necessitates eorumdem Sacrorum Monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & aliàs prout in eiusdem Vrbani Prædecessoris literis in simili forma Breuis die 3. Februarij 1634. desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, vberius continetur; Et sicut pro parte dilectorum Ludouici à Iustitia pro Italia, & Simonis Garciæ pro Germania, ac Andreæ à Fonte maiore pro Hispania, & Petri Meron Fratrum expresse professorum Ordinis Fratrum Minorū S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum pro Gallia, respectiuè Cōmissariorum eiusdem Terræ Sanctæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsi quo præfatæ Vrbani Prædecessoris literæ, quæ à rec. mem. Innncentio Papa X. Prædecessore paritèr nostro confirmatæ fuerunt exactius obseruentur,

illas

illas per Nos paritèr confirmàri, & innouari desiderent. Nos eorundem Sacrorum Monumentorum conseruationi, & manutentioni consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorũ S.R.E.Cardinalium negocio Propagandæ Fidei Præpositorum consilio, prædictas Vrbani Prædecessoris literas, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus paritèr, & approbamus, illasque innouamus, & obseruari mandamus: salua semper auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium. Volumus autem, vt Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status suarum Ecclesiarum, quando visitabunt Limina Apostolorum facienda, referant, se prædictis Vrbani Prædecessoris, & præsentibus nostris literis paruisse, contrarijs non obstañ quibuscumque. Volumus insuper, quod earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 19. Iunij 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

I.G.Slusius.

Sanctorum Imagines.

SVMMARIVM.

Imagines S. Augustini, S. Nicolai Tolentinatis, & aliorum Sanctorum eiusdem Ordinis, impressas, aut depictas à Fratribus Discalceatis cum eorum habitu omninò suspenduntur, & prohibentur. Ponitur decretum S. Congreg. num. 1.

Confirmatur decretum prædictum ab Vrbano PP. VIII num. 2.

Et super recursu Fratr. Ordinis Discalceatorum, Sac. Congregatio stetit in decisis. num. 3.

Eminentiss. & Reuerendiss. Domini.

1 PRocurator Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini exponit humiliter EE. VV. Reuerendissimis, qualiter Patres Discalceati eiusdem Ordinis, tùm Romæ, tùm multis aliis in locis imprimunt, & depingunt Imagines Sanctorum Augustini, Nicolai Tolentinatis, & aliorum eiusdem Ordinis Sanctorum, cum habitu quo ipsi Discalceati vtuntur. Et quia id vergit in maximum præiudicium eiusdem Ordinis, & in dies dare potest occasionem plurium controuersiarum, & scandalorum; Idcircò idem Procurator Generalis supplicat humiliter EE. VV. Reuerendiss. vt omnes huiusmodi Imagines hucusque impressas, aut depictas abolere dignentur, & dictis Patribus Discalceatis iniungere,

gere, ne in posterum talia audeant sub pœnis; quæ opportuniores videbuntur summæ prudentiæ EE. VV. Reuerendiss. Quas Deus &c.

Ordinis S. Augustini.

Referente Eminentiss. & Reuerendiss. D. Cardinali Verospio, petitionem supradictam, ad instantiam Procuratoris Generalis Ordinis S. Augustini, Sacra Rituum Congregatio, citatis, & auditis partibus censuit, Imagines S. Augustini, S. Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum eiusdem Ordinis S. Augustini impressas, aut depictas à Fratribus Discalceatis eiusdem Ordinis, cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur, suspendendas, & abolendas esse. Iniungendumque dictis Fratribus Discalceatis, ne sub pœnis arbitrio huius Sacræ Congregationis, talia ampliùs audeant peragere. Et ita omninò seruari mandauit. Dat. die 19. Decembris 1637.

Aloysius Card. Gaetanus.

C. Fachenettus Secr.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

2 EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini, quod cum ipse Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus sacris Ritibus præpositis exposuisset, qualiter di-

lecti

lecti filij Patres Discalceati eiusdem Ordinis tùm Romæ, tùm multis alijs in locis imprimebant, & depingebant Imagines Sanctorum Augustini, & Nicolai Tolentinatis, & aliorum eiusdem Ordinis Sanctorum cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur, quodque id vergebat in maximũ præiudicium eiusdem Ordinis, & in dies dare poterat occasionem plurium controuersiarum, & scandalorum, dicti Cardinales hac super re ediderunt Decretum tenoris subsequentis, videlicet; Referente Eminentissimo, & Reuerendissimo D. Cardinali Verospio petitionem supradictam, ad instantiam Procuratoris Generalis Ordinis S. Augustini, Sacra Rituum Congregatio citatis, & auditis partibus, censuit, Imagines S. Augustini, S. Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum eiusdem Ordinis S. Augustini impressas, aut depictas à Fratribus Discalceatis eiusdem Ordinis cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur, suspendendas, & abolendas esse, iniungendumque dictis Fratribus Discalceatis, ne sub pœnis arbitrio huius Sacræ Congregationis talia ampliùs audeant peragere, & ita omninò seruari mandauit. Die xix. Decembris 1637. Vt autem Decretum huiusmodi firmiùs subsistat, exactiusque ab omnibus, ad quos spectat, obseruetur, Nobis idem Procurator humilitèr supplicari fecit, quatenus illud Apostolicæ confirmationis robore communire de beniguitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Procuratorem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspen-

suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Decretum huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos tam iuris, quàm facti, & solemnitatum quantumuis substantialium, & quosuis alios defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, vel censeri possint, in eodem supplemus. Decernentes præsentes litteras validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque Domorum; etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, ac

ac quibusuis alijs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus,& insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie,& alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialitèr, & expresſè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque. Volumus autem,quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę, seù Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsús fides vbique adhibeatur, quæ pręsentibus ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Ianuarij 1638. Pontificatus Nostri Anno decimoquinto.

M. A. Maraldus.

Loco † Annuli Piscatoris.

Sacræ Rituum Congregationi pro Procuratore Generali Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini.

3 PRocurator Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini cum intellexerit, Patres Discalceatos eiusdem Ordinis recursum habuisse ad

EE.

EE. VV. Reuerendissimas, instando pro reuocatione Decreti ab ista Sacra Congregatione sub die 19. Decembris 1637. emanati circa Imagines S. Augustini, S. Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum eiusdem Ordinis S. Augustini impressas, aut depictas, ab iisdem Patribus Discalceatis cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur.

Supplicat humiliter, stari in decisis. Id quod &c.

Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Sacra Rituum Congregatio ad relationem Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini Cardinalis Verospij, Instantibus Discalceatis supradicti Ordinis respondit: Standum esse in decisis. Die 13. Martij 1638.

Aloysius Card. Caetanus.

Loco † sigilli.

C. Facchenettus Secr.

Sanctum Officium.

SVMMARIVM.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem

Ge-

Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialitèr Deputatis, die 24 Septemb. 1665. damnatæ fuerunt sequentes propositiones, vt infra num. 1. Confirmatur, seù declaratur Constitutio Pauli V. qua prohibetur Superioribus Regularibus, ne quouis prætextu se intromittant in causis ad S. Officium spectantibus; Eisque etiam vigore eiusdem, & sequentis Constitutionis iniungitur, vt suos subditos, ac Religiosos, qui hæresis labe infectos, vel suspectos nouerint, absque mora denuncient, vt sequitur. num. 2.

1 SAnctissimus D. N. audiuit, non sine magno animi mœrore, complures opiniones Christianæ Disciplinæ relaxatiuas, & animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterum suscitari, partim nouitèr prodire: Et summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis excrescere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinãdi irrepsit, alienus omninò ab Euangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina, & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens eruptura esset Christianæ vitæ corruptela. Quarè, ne vllo vmquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, cuius verba in æternum permanent, arctam esse definiuit, in animarum perniciem dilatari, seù verius peruerti contingeret, idem Sanctiss. D. N. vt oues sibi creditas ab eiusmodi spatiosa, lataque, per quam itur ad perditionem, via, pro pastorali sollicitudine in rectam semitam euocaret, earundem opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & de-

& deinde Eminentissimis, & Reuerendiss. DD. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus seriò commisit: Qui tãtum negotium strenuè aggressi, eique sedulò incumbentes, & maturè discussis, vsque ad hanc diem, infrascriptis propositionibus super vnaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Suæ singillatim exposuerunt.

1 Homo nullo vnquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei, spei, & charitatis ex vi præceptorum diuinorum ad eas virtutes pertinentium.

2 Vir equestris ad duellum prouocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3 Sententia afferens, Bullam Cœnæ solúm prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultate Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Iunij in Consistorio Sacræ Congregationis Eminentiss. Cardinalium visa, & tolerata est.

4 Prælati Regulares possunt in foro conscientiæ absoluere quoscumque sæculares ab hæresi occulta, & ab exommunicatione propter eam incursa.

5 Quamuis euidentèr tibi constet, Petrum esse hæreticum, non teneris denunciare, si probare non possis.

6 Confessarius, qui in sacramentali Confessione tribuit pœnitenti chartam posteà legendam, in qua ad Venerem incitat, non censetur sol-

sollicitasse in Confessione, ac proindè non est denunciandus.

7 Modus euadendi obligationem denunciãdæ sollicitationis est: Si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absoluere absque onere denunciandi.

8 Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem etiam specialissimã fructus ipsimet Celebranti correspondentem, idque post Decretum Vrbani VIII.

9 Post Decretum Vrbani, potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur per alium satisfacere, collato illi minori stipendio, alia parte stipendij sibi retenta.

10 Non est contra iustitiam pro pluribus sacrificijs stipendium accipere, & sacrificium vnũ offerre; Neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam, promissione etiam iuramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.

11 Peccata in Confessione omissa, seù oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti confessione exprimere.

12 Mendicantes possunt absoluere à casibus Episcopis reseruatis, non obtenta ad id Episcoporum facultate.

13 Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo iniustè reprobato.

14 Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

15 Pœ-

15 Pœnitens propria auctoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius pœnitentiam adimpleat.

16 Qui Beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.

17 Est licitum Religioso, vel Clerico calumniatorem grauia crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem, occidere, quãdo alius modus defendendi non suppetit, vti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus, vel ipsi Religioso, vel eius Religioni publicè, & coram grauissimis viris prædicta impingere, nisi occidatur.

18 Licet interficere falsum accusatorem, falsos testes, ac etiam Iudicem, à quo iniqua certò imminet sententia, si alia via non potest innocens damnum euitare.

19 Non peccat Maritus occidens propria auctoritate Vxorem in adulterio deprehensam.

20 Restitutio à Pio V. imposita Beneficiatis non recitantibus, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam Iudicis, eò quod sit pœna.

21 Habens Capellaniam collatiuã, aut quoduis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studio literarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium recitet.

2 Non est contra iustitiam Beneficia Ecclesiastica non conferre gratis, quia collator conferens illa Beneficia Ecclesiastica pecunia interueniente non exigit illam pro collatione Beneficij,

sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

23 Frangens ieiunium Ecclesiæ, ad quod tenetur, non peccat mortalitèr, nisi ex cõtemptu, vel inobedientia hoc faciat, puta, quia non vult se subijcere præcepto.

24 Mollities; sodomia, & bestialitas sunt peccata eiusdem speciei infimæ, ideòque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem.

25 Qui habuit copulam cum soluta, satisfacit Confessionis præcepto, dicens; commisi cum soluta graue peccatum contra castitatem, non explicando copulam.

26 Quando litigantes habent pro se opiniones æquè probabiles, potest Iudex pecuniam accipere pro ferenda sententia in fauorem vnius præ alio.

27 Si liber sit alicuius iunioris, & moderni, debet opinio censeri probabilis, dum non constet, reiectam esse à Sede Apostolica, tamquam improbabilem.

28 Populus non peccat, etiamsi absque vlla causa non recipiat legem à Principe promulgatam.

Quibus peractis, dum similium Propositionũ examini cura, & studium impenditur, intereà idem Sanctissimus re maturè considerata statuit, & decreuit, prædictas Propositiones, & vnamquamque ipsarum, vt minimùm, tamquam scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: ita vt quicumque illas,

illas, aut coniunctim, aut diuisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputatiuè, publicè, aut priuatim tractauerit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice, absolui.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Diuini Iudicij prohibet omnibus Christi fidelibus cuiuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Loco † sigilli.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana aduersùs hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialitèr Deputatis.

SAnctissimus D.N. post latum Decretum die 24. Septembris proximè elapsi, quo viginti octo Propositiones damnatæ fuerunt, examinatis sedulò, & accuratè vsque ad hanc diem infrascriptis, alijs quadragesimum quintum numerum

implentibus, per plures in Sacra Theologia Magistros, ac per Eminentissimos, & Reuerendissimos DD. Cardinales aduersus hæreticam prauitatem Generales Inquisitores, eorum suffragia singillatim super vnaquaque ipsarum audiuit.

29 In die ieiunij, qui sæpiùs modicum quid comedit, etsi notabilem quantitatem in fine comederit, non frangit ieiunium.

30 Omnes Officiales, qui in Republica corporalitèr laborant, sunt excusati ab obligatione ieiunij, nec debent se certificare, an labor sit cõpatibilis cum ieiunio.

3V Excusantur absolutè à præcepto ieiunij omnes illi, qui iter agũt equitando, vtcumque iter agant, etiamsi iter necessarium non sit, & etiamsi iter vnius diei conficiant.

32 Non est euidens, quod consuetudo non comedendi oua, & lacticinia in Quadragesima obliget.

33 Restitutio fructuum ob emissionem horarum suppleri potest per quascumque eleemosynas, quas anteà Beneficiarius de fructibus sui beneficij fecerit.

34 In die Palmarum recitans Officium Paschale, satisfacit præcepto.

35 Vnico Officio potest quis satisfacere duplici præcepto pro die præsenti, & crastino.

36 Regulares possunt in foro conscientiæ vti priuilegijs suis, quæ sunt expresè reuocata per Concilium Tridentinum.

37 Indulgentiæ concessæ Regularibus, & reuo-

reuocatæ à Paulo Quinto, hodie sunt reualidatæ.

38 Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali confitendi quamprimum, est consilium, non præceptum.

39 Illa particula, *quamprimum*, intelligitur, cùm Sacerdos suo tempore confitebitur.

40 Est probabilis opinio, quæ dicit, esse tantùm veniale osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensus vlterioris, & pollutionis.

41 Non est obligandus concubinarius ad eijciendam concubinam, si hæc nimis vtilis esset ad oblectamentum concubinarij, vulgò, *regalo*, dum deficiente illo, nimis ægrè ageret vitam, & aliæ epulæ tædio magno concubinarium afficerent; & alia famula nimis difficilé inueniretur.

42 Licitum est mutuanti aliquid vltrà sortem exigere, si se obliget ad non repetendam sortem vsque ad certum tempus.

43 Annuum legatum pro anima relictum, non durat plus quàm per decem annos.

44 Quoad forum conscientiæ, Reo correcto, eiusque contumacia cessante, cessant censuræ.

45 Libri prohibiti donec expurgentur, possunt retineri, vsque dum adhibita diligentia corrigantur.

Quibus maturè pensatis, idem Sanctissimus statuit, ac decreuit, prædictas Propositiones, & vnamquamque ipsarum, vt minimùm, tam-

quam scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: itavt quicumque illas, aut coniunctim, aut diuisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputatiuè publicè, aut priuatim tractauerit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fungente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolui.

Insupèr districtè in virtute sanctæ obedientię, & sub interminatione Diuini Iudicij prohibet omnibus Christi fidelibus cuiuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis Not.

Loco ✝ Sigilli.

2. Licèt aliàs per Constitutionem fel. record. Pauli V. emanatam sub die 1. Septembris 1606. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quouis titulo, vel prætextu præuentionis, aut consuetudinis, & præscriptionis etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus, se quoquo modo intromittere, aut immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut

aut terminare audeant; imò ex eiusdem Constitutionis dispositione, eisdem fuerit grauitèr iniunctum, vt suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos nouerint, absque alia consultatione cum proprijs suæ Religionis Superioribus, vel alia quauis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs vicinioribus denuncient: Nihilominús animaduertens Sanctiss. D. N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prędictam denunciandi obligationem; adeòvt nedùm suos subditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare, quæ audierunt, aut viderunt, ad ipsum Sanctum Officium spectantia, ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eosdem perperàm instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendi; & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententijs confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur. Volens proindè Sanctitas Sua abusum huiusmodi ex sui Pastoralis officij debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis Votis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum DD. Cardinalium aduersus hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum, innouant Constitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans, hoc præsenti Decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium

Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, aliisque eiusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cuiuscumq; Ordinis, & Instituti, siuè Mendicantium, siuè non Mendicantiũ, nec non Congregationis, & Societatis, Clericorum Regularium quorumcumq; etiam Societatis Iesu, aliorumq; quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialitèr, & nominatim exprimendi, vt omninò d. Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quàm nõ subditos cuiuscumq; dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leuitèr suspectos, deferant, & iudicialitèr denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinarijs, & nullatenùs in causis ad S. Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad S. Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quouis modo siue directè, siuè indirectè auertere, retrahere, dissuadere; imò prædictos suos subditos monere debeant, vt ipsi quoque eidem Decreto omninó pareant, & alios Christifideles, etiã Confratres suos ad parendum paritèr hortentur, & suadeant, reiectis penitús huiusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua, cum voto dd. Eminentissimorum DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis suæ prorsùs alienas reprobauit, & reprobat. Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implen-

implendum incumbit cum Religiosis eiusdem, alteriusve Ordinis, alijsue quibuscumque personis de fide suspectis, cæterisque petentibus cõsilium in materijs ad Sanctum Officium spectantibus, itavt nedùm ipsimet denunciationes differant, vel ab illis prorsùs abstineant; verùm etiã multotiès ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu. Propterea idem Sanctissimus declarauit præfatos subditos absque vlla participatione, etiamsi nulla petita venia à Superioribus, etiamsi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omninò teneri, & obligatos esse accedere ad denunciandum Ordinarijs, vel Inquisitoribus locorum quoscumque, etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos eiusdem Ordinis, & Religionis, quos nouerint esse de fide quomodolibet etiam leuitèr suspectos; Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscumque etiam alios à se consilium, vt suprà petentes, monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos à denunciãdo sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quouis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes tam Superiores, quàm subditos contrafacientes, Sanctitas sua voluit, & declarauit subiacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis, necnon priuationis quarumcumque Dignitatum, seù Prælaturarum, seù officiorum suorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & passiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad eadem ipso

facto,

facto, & absque alia declaratione incurrendis alijsque Sanctitatis suæ, ac Successorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, suspensionem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & successoribus suis Romanis Pontificibus tantùm expressè reseruauit. Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandauit sub eisdem pœnis, ipso paritèr facto incurrendis, vt supra reseruatis; vt Superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio sui Ordinis, Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Martij in publica mēsa, vel aliàs in Capitulo ad hoc specialitèr conuocato, legi curent vnà cum alijs Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctū Officium Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentibus, quotannis legi solitis, iuxtà Decretum fel. record. Vrbani VIII. Et insupèr ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publicos affigantur, & affixa conseruentur, itàvt ab ijsdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque huiusmodi lectione, & commonitione publico documento ab ijsdem Superioribus Conuentus, vel Domus subscripto, vnaque ab alijs duobus Religiosis eiusdem Domus, vel Conuentus statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe, vel locorum Inquisitores vbi sunt. Statuitque præterea Decretum hoc, seù illius exemplum ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Floræ affixum,

omnes

omnes vbique existentes arctare, & afficere, ac si vnicuique personalitèr fuisset intimatum. Die 8. Iulij 1660.

Loco ✝ sigilli.

Ioannes Lupus S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Status Ecclesiarum Vrbis.

SVMMARIVM.

Status temporalis Ecclesiarum Parochialium Vrbis tàm Secularium, quàm Regularium describitur ex ordine Eminentissimi Cardinalis Vicarij, vt sequitur.

LA Chiesa Parochiale di situato nel Rione di fù fondata da come appare per Bolla di Papa ouero per Decreto &c. sotto il dì & anno

La Chiesa hà il Choro, Organo, Sacristia, e Campanile con campane num.

Hà Cappelle num. Altari num. Sepolture num. e Cemeterio.

Hà annessa la Cura dell'Anime, che si essercita da vn Paroco, ò Curato, ò Vicario perpetuo, ò amobile Secolare, ò Regolare da nominarsi, e deputarsi da come per Bolla, ò Decreto &c. sotto il dí & an-

ño

no & i confini della Parochia, ò cura sono i seguenti.

Si esprimano con il numero delle Case, ò famiglie, che vi s'includono, come appare per la Bolla sudetta della fondatione, e per altro documento, *& essendo i confini controuersi, si pongono come tali.*

Beni, e rendite della Chiesa Parochiale di S.

POssiede vna Casa situata nel Rione di nella strada confina da vn lato, v.g. con la via publica, e dagli altri lati con le Case di come costa per instromento rogato da il dì & anno

E più possiede vn Casale, ò Tenuta, ò Podere, ò Vigna posta nel Territorio di in vocabolo e confina dall'Oriente con la strada publica, dall'Occidente con i beni di come per Instromento rogato da il dì & anno

E più possiede vn Censo di scudi in proprietà, che rende ogni anno scudi fondato sopra vna Casa posta nel Rione di nella strada, & hà per confini da due lati la via publica, dall'altro hà la Casa di e dall'altro la Chiesa come per Instromento il dì & anno hoggi pagabile da

E più possiede vn Giardino, Horto, Granaro, Molino, Fenile, Bottega, Magazzino, Forno, caua

cava di pietra, ò pozzolana &c. *e si esprima ciaschedun corpo, il luogo doue è situato con i suoi confini, con indicar ogni corpo, con che titolo l'hà acquistato, cioè se per legato, ò donatione, ò permuta, ò compra, ò transattione, ò altro titolo, & ad vn per vno si noti il Testamento, ò Codicillo, ò Instromento con il nome del Notaro, e con il giorno, & anno.*

E più possiede luoghi de Monti Camerali, ò Baronali &c. num. acquistati per legato, ò donatione, ò altro titolo, come per Instromento rogato da il di & anno

E più hà vn'annuo Canone di scudi per ragione d'vna Tenuta, ò Vigna, ò Casa situata &c. confinante &c. data dalla Chiesa, ò Monasterio, ò Collegio &c. con titolo d'emfiteusi, ò locatione perpetua à terza, ò quarta generatione à come appare per Instromento rogato da il di & anno hoggi il detto Canone si paga da

E più tiene vn'annua rendita, ò risposta in perpetuo, ò à tempo limitato per anni *& essendo in grano, vino, & altra cosa si specifichi con la quantità* per ragione di legato, ò di donatione, come appare per Testamento, ò Instromento rogato da il dì & anno & al presente si paga da

Crediti.

E Chiamato al Fideicommisso di come appare dal suo Testamento per gli Atti

ti di sotto il di & anno

E più gli dourà ricadere vna Vigna, ò Casa situata &c. confinante &c. doppo morte di come appare per Instromento rogato da il di & anno

E più deue conseguire scudi da per residuo del prezzo v. g. d'vna Casa, ò Vigna, vendutali, come per rogito di sotto il dì & anno

Pesi.

HA peso di Messe ogni giorno, ò settimana, ò mese, ò anuo num.

Anniuersarij num. imposti per vna lascita, ò donatione d'vna Casa, ò Vigna situata &c. confinante &c. fatta da con il sudetto obligo, come appare per il suo Testamento, ò Instrumento rogato da il dì & anno

E più hà peso di mantenere il sotto Curato, ò Vicario, Confessori num. Capellani num. Chierici num. Musici num. come per legato, ò donatione fatta da con detto obligo, come per Testamento, ò Instromento rogato da il dì & anno

E più hà peso di maritare ogni triennio Zitelle num. con dote di scudi per ciascheduna da nominarsi da e suoi heredi, e successori, come per Testamento di roga-

rogato da il dí
& anno

Se vi saranno altri pesi si specifichino ad vno per vno, e si dica da chi furono imposti, con indicar gl'Instromenti, ò altri documenti, che vi saranno.

E più hà peso d'albergare Pellegrini, di riceuere, & alimentare infermi, ò di riceuere, e nutrire i Proietti con le loro Balie, come per Testamento, ó documento il dì & anno

Dote della Sacristia.

SI esprimano i Corpi de' Beni stabili, Luoghi de' Monti, Censi, Canoni, annui Legati, ò altro, che si possiede, con l'espressione del sito, e de' confini à corpo per corpo, e con indicare i Rogiti con il giorno, & anno come si è detto di sopra.

Fondatione, e Dote delle Cappelle, & Altari.

LA Cappella sotto l'inuocatione di fù fondata da con obligo v. g. di quattro Messe la settimana da celebrarsi per l'anima di da vn Cappellano perpetuo, ò amouibile Secolare, ò Regolare da nominarsi dal e suoi heredi, e successori, & hà per dote vna Casa, Vigna &c. situata &c. confinante &c. come apparisce per Instromento della detta fondatione, ò dotatione rogato da il dì & anno

E se la Dote sarà in Censi, si esprima il fondo, con i confini

confini, indicatione dell'Instromento, e della persona da cui si paga, come si è detto di sopra.

Frutto, e Rendita.

IL Casale nominato di sopra, suole affittarsi ogn'anno scudi e non affittãdosi, cõsiderato il fruto di sei anni, e ragguagliando li fertili con gl'infertili, e detratte tutte le spese, suol rendere ogn'anno per parte dominicale grano rub. biada rub. legumi rub. vino barili foglia di mori celsi scudi fieno scudi herba scudi olio scudi che ridotto il tutto in moneta, suol rendere vn'anno per l'altro scudi come appare dal libro mastro &c.

Il medesimo si dica delli Poderi, Vigne, Prati, Horti, e di ciascun'altro corpo espresso di sopra.

La Casa situata nel luogo notata di sopra suol'appiggionarsi ogn'anno per scudi e detratti li pesi delle riparationi, & acconcimi, delle selciate, delle chiauiche, e de'spigionamẽti, & ogn'altra spesa, ragguagliati i sei anni, resta netto il frutto della Casa vn'anno per l'altro scudi come appare dal libro &c.

Li sudetti luoghi de'Monti, Censi, ò Canoni rendono ogn'anno scudi.

Le Decime, che si pagano al Curato ascendono ogn'anno scudi

Li Funerali, Sepulture, Battesimi, Matrimonij, Oblationi, & altri incerti, ragguagliando sei anni, ascendono vn'anno per l'altro à scudi

Si

Si che il frutto certo somma ogn'anno scudi li frutti incerti sommano scudi in tutto sommano

La medesima formola si osserui in calcolare il frutto de' beni della Sacristia, Informaria, e di ciascuna Cappella, ò Altare.

Debiti.

HA vn Censo passiuo di scudi in proprietà, per cui paga ogn'anno scudi fondato sopra vna Casa situata &c confinãte &c. come appare per Instromento rogato dà il giorno & anno di presente paga à

E più hà debito di pagare vn'annuo Canone di scudi per ragione di vna Vigna situata &c. confinante &c. concessa da in emfiteusi perpetua, ò di 29. in 29. anni con obligo di pagare ogn'anno il detto Canone in recognitione del dominio diretto, come per Instromento rogato da il dì & anno e di presente si paga à

E più hà debito d'vn'annua pensione perpetua di scudi imposta sopra i frutti &c. à fauore di come per Bolla di Papa spedita il dì & anno

E più hà debito d'vn'annuo Censo vitalitio di scudi à fauore di per la somma di scudi come per Instromento rogato da il dì & anno

E più hà debito di pagare ogn'anno scudi

per ragione dell'heredità prouenutale da
con detto obligo, come appare per suo Testamento rogato da sotto il dì & anno

Se vi saranno altri debiti, parimente si esprimino ad vno per vno con nominare i Creditori, & indicare gl'instromenti.

Tutto il debito ascende à scudi l'entrata somma resta netta l'entrata in scudi

Subiectio.

SVMMARIVM.

Conuentum S. Bonauenturæ Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum Lugdunen. Ciuitatis perseuerare debere, vt anteà sub omnimoda iurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis. Clementis X. literis in forma Breuis emanatis, cũ insertione Decreti Sacræ Congregationis cauetur.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Maria Rhini à Politio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, quòd cùm ante triennium tunc existentes fratres Conuentus Sancti Bonauenturæ Ciuitatis Lugdunen. Prouinciæ eiusdem S. Bonauenturæ dicti Ordinis

nis, vt malè ordinatæ eorum vitæ reformationem euitarent, se, dictumque Conuentum Iurisdictioni Ministri Generalis Ordinis Minorum eiusdem S. Francisci Conuentualium nuncupatorum subijcere tentarent, Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita ad quam super eiusmodi nouitate recursus habitus fuerat, decreuit eundem Conuentum sub Iurisdictione Ministri Generalis d. Ordinis Minorum de Obseruantia sicut antea remanere debere, idque executioni mandatum fuit, nec quidquam noui vltrà tentatum præterquam, quod cùm dictus Franciscus Maria Minister Generalis ad visitandas, & reformandas Galliæ Prouincias dicti Ordinis iussu nostro profectus fuisset, fratres Conuentus præfati, & cum illis vnà eorum Guardianus, intercessione Venerabilis fratris Archiepiscopi Lugdunen. literas commendatitias à Charissimo in Christo filio nostro Ludouico Francorum Rege Christianissimo obtinuerunt ad hoc, vt eis licentia assumendi statum Sæcularem, cum eorum Conuentus, seù Ecclesiæ in Collegiatam Ecclesiam erectione ab hac Sancta Sede impetraretur. Verùm his ad notitiam dicti Francisci Mariæ Ministri Generalis deductis, ipse Franciscus Maria Minister Generalis, eundem Ludouicum Regem adijt, & ab eius pietate obtinuit reuocationem dictarum literarum, atque ità exclusa fuit nouitas Religioni perniciosa, sublataque occasio mali exempli, quo fratres aliorum Conuentuum

ad similia procuranda, reformationis, quam humana fragilitas auersatur, euitandæ causa, adduci potuissent. Cùm autem sicut eadem expositio subiungebat dilecti filij fratres dicti Conuentus Lugdunen. pro maiori eorum parte cum dilecto paritèr filio Petro Quinton eorum Guardiano, & rebellionis antesignano vniti ad tantam deuenerint insolentiam, vt sub prætextu, seù spe litterarum Apostolicarum, per quas eorum professio annullaretur, obedientiam non solùm eorum Ministro Prouinciali, sed etiam Visitatori, & Commissario delegato Reformatori à Nobis nominato, negare præsumpserint; dictus verò Franciscus Maria Minister Generalis ne dictus Conuentus, qui ex primarijs Ordinis præfati existit,& in quo Sancti Bonauenturæ Ecclesiæ Doctoris, qui ibidem sanctæ conuersationis meritis refulsit, & in Domino obdormiuit, caput (vt piè creditur) asseruatur, in profundum malorum descendat, ac pernicioso exemplo alios quoque eiusdem, & aliarum Franciæ Prouinciarum Conuentus in ruinam trahat,opportunè in præmissis à Nobis prouideri, & vt infrà indulgeri summoperè desideret. Nos ipsius Francisci Mariæ Ministri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus fauorabilitèr annuere volentes, eumque à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxàt consequen.

sequen. harum serie absoluentes; & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humilitèr porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, inhærentes decreto aliàs videlicèt die 31. Maij 1669. edito, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus dictum Conuentum S. Bonauenturæ Lugdunen. Ciuitatis perseuerare debere, vt anteà, sub omnimoda iurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum: Ac propterea strictè mandamus Guardiano, cæterisque eiusdem Conuentus fratribus, vt in omnibus eidem Ministro Generali, nec non Ministro Prouinciali ipsius Prouinciæ, ac Visitatori, itidemque Reformatori ad præscriptum Sacrorum Canonum, Sacri Concilij Tridentini, Apostolicarum Constitutionum, & Ordinis prædicti omninò pareant; atque obediant; Et aduersus parere recusantes, provt iuris fuerit animaduerti dicta auctoritate harum serie præcipimus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus; & per omnia plenissimè suffragari: Sicque ius respectiuè inuiolabilitèr obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Audito-

res iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenùs opus sit Prouinciæ, & Conuentus, ac Ordinis præfatorum, etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet cōcessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficientèr expressis, & ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permāsuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialitèr, & expressè derogamus, ceterisq; contrarijs quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 17. Februarij 1672. Pontific. nostri anno secundo.

I. G. Slusius.

Superiores Regularium.

SVMMARIVM.

Superiores Regulares annuatìm tenentur publicare decreta, quæ inferiùs notantur.

1 IL Lunedì doppo la prima Domenica dell'Auuento, ò in vno dellj dieci giorni imme-

immediatamente seguenti, li Superiori locali di ciascun Monasterio, Conuento, e Casa Regolare sono obligati far sapere in tauola publica li Decreti *de celebratione Missarum*, fatti dalla Sacra Congregatione del Concilio con autorità speciale di N. Sig. sotto li 21. di Giugno 1626. che cominciano, *Cùm sapè contingat &c.* sotto pena di priuatione d'offitio, e di voce attiua, e passiua da incorrersi *ipso facto*.

2 L'istesso sotto le medesime penè sono obligati fare il Venerdì doppo l'ottaua della solēnità del Corpo di Christo, ò in vno delli dieci giorni immediatamente seguenti.

3 Il Venardí doppo l'Ottaua dell'Assuntione della Beata Vergine, ò almeno per tutto il mese d'Agosto, li medesimi Superiori locali sono obligati in publica tauola, ò in vn Capitolo specialmente cōuocato á quest'effetto, auuisare i loro Sudditi dell'osseruanza, & essecutione delle Constitutioni Apostoliche, e Decreti spettanti al Sant'Offitio, e particolarmente di quelli, de quali si fà mentione nel Decreto publicato dalla Santità di Nostro Sig. sotto li 15. Decembre 1653. che comincia, *S. D. N. sedulò incumbens &c.* e poi confermato li 5. Nouembre 1637. sotto pena di priuatione d'offitio, e di voce attiua, e passiua da incorrersi ipso facto, & altre pene ad arbitrio di Sua Santità.

4 Il medesimo sotto le medesime pene sono obligati à fare respettiuamente gli altri Superiori dell'Ordine in qualsiuoglia Capitolo Ge-

nerale, e Prouinciale, & in ogni congresso; è Compagnia Capitolare.

Li quali deuono anco procurare, e fare, che in ogni Conuento stia affissa continuamente vna copia del detto Decreto *Sanctiss. D. N. sedulò incumbens &c.* in qualche luogo publico, doue possa commodamente vedersi, e leggersi dalli Religiosi sudditi.

E dar conto alla Sacra Congregatione della Santissima Inquisitione di Roma, d'hauer auuisati i loro sudditi, come sopra.

Auertendo che li Trasgressori saranno puniti infallibilmente, e contro di loro si procederà nel Tribunale del Sant'Offitio, come nel sudetto Decreto del 1652.

5 Due volte l'anno almeno li detti Superiori in ogni Conuento, Monastero, ò casa Regolare son tenuti far leggere in publica Tauola li Decreti *de Regularibus Apostatis, & eiectis* fatti dalla Sacra Congregatione del Concilio con facoltà speciale di Nostro Signore sotto li 21. Settembre 1624. che cominciano *Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum Regularium eiectorum, & fugitiuorum &c.* & insieme anco li Decreti generali della san. memoria di Clemente Ottauo spettanti alla riforma de'Regolari, alla recettione, professione, & institutione de' Nouitij, quali Decreti dalla medema Sacra Congregatione del Concilio furno innouati nelli detti Decreti *de Regularibus Apostatis, & eiectis*, & à quelli vanno annessi.

Chi

Chi presume fare il contrario incorre la pena di priuatione di tutti gli offitij, che hà, e di voce attiua, e passiua, e d'inhabilità perpetua alli medesimi officij, e voce, la quale pena è riseruata à Sua Santità.

6 Deuono leggersi li Decreti d'Vrbano Ottauo, e di Clemente Ottauo, *De largitione munerum* dentro al mese di Gennaro sotto la priuatione dell'offitio, e di voce attiuà, e passiua alli Superiori, che trasgrediranno.

7 Si deue leggere in ciaschedun'Anno nelle Calende di Marzo il Decreto della Santissima Inquisitione fatto li 8. di Luglio 1660. alla presenza della Santità di N. Sig. Papa Alessandro Settimo, che comincia: *Licèt aliàs per Constitutionem*, e deue darsi auuiso dalli Superiori essersi letto il sopradetto decreto con fede sottoscritta da loro, e da lui, ò trè altri dell'istesso Conuento alla Sagra Congregatione della Santissima Inquisitione di Roma:

Die 7. Nouembris 1668.

RElata Sanctiss. D. N. instantia PP. Procuratorum Generalium Ordinis Minorum de Obseruantia, & Eremitarum S. Augustini, & Sancti Pauli Primi Eremitæ Regni Lusitaniæ, Sanctitas Sua prorogauit lectionem Decreti san. mem. Alexandri Papæ VII. incipien. *Licèt aliàs*, faciendam Calendis Martij, per totum prædictum mensem.

Loco ✝ sigilli.

Franciscus Riccardus Sanctæ Romanæ, & Vniuers. Inquisit. Not.

BVL.

BVLLÆ, ET BREVIA
In hoc Supplemento per extensum posita.

EX PAVLO V.

ca

nato-

Ex INNOCENTIO XI.

D E-

DECRETA S. OFFICII per extensum posita.

DECRETA S. CONGREG. CONCILII Tridentini per extensum posita.

DECRETA SAC. CONG. EPISC. ET REGVL. per extensum posita.

Probi-

DECRETA SAC. CONG. INDVLGENTIIS, & Sac. Reliquiis præpositæ per extensum posita.

INDEX

INDEX RVBRICARVM, quæ in hoc Supplemento continentur.

TASSA

TASSA INNOCENTIANA

Del Foro Ecclesiastico nelle materie spirituali,

OVERO

Dichiarazioni sopra quelle Cause, e materie Ecclesiastiche, e Spirituali, nelle quali nel Foro Ecclesiastico, & Episcopale non si può nè si deue esiggere emolumento alcuno, eccetto quello, che si dichiara per il solo Cancelliero, con la riforma de gli abusi contrarij.

ROMÆ, Typis Reu. Cam. Apostolicæ. 1679.

Superiorum Permissu, & Priuilegio.

ESSENDOSI hauuto ricorso alla Santità di Nostro Signore INNOCENTIO XI. per molti Vescoui, & Arciuescoui, & altri Prelati zelanti, acciò per sicurezza della loro coscienza, e per togliere ogni occasione di dubbio, che potesse nascere dalle diuerse consuetudini delle Diocesi, & anche acciò non siano ingannati da loro Vicarij, Cancellieri, & altri Ministri, e famigliari si stabilisca vna Tassa generale, & vniforme per il Foro Episcopale, ò vero Ecclesiastico, nè mancando i ricorsi de Cleri, e de Popoli, ha perciò la Santità Sua deputato vna Congregatione particolare di due Signori Cardinali Prefetti delle Congregationi del Cōcilio, e de' Vescoui, e di quattro altri Signori Cardinali delle medesime Congregationi, e di due Monsignori loro Segretarij, e delli Monsignori Datario, & Auditore della Santità Sua, e da questa si è risoluto, non potersi nelle cause contenziose ciuili, criminali, e miste venire alla sudetta Tassa generale, senza la precedente notitia delle Tasse particolari di ciascheduna Diocesi, ò Prouincia, potendo giuridicamente quella esser varia secondo la diuersa consuetudine regolata dalla diuersità de' Paesi, e de luoghi. Bensì douersi con qualche maggior chiarezza per togliere tutti i dubbij, e gli equiuoci, dar fuori le dichiarationi, che in piú tempi, e diuerse occasioni si son fatte dalle Sacre Congregationi del Concilio, e de' Vescoui nelle materie Ecclesiastiche, ò vero meramente spirituali, acciò in tal modo sappia ciascuno quel

che

che sia illecito, e si tolga ogni scusa, ò pretesto d'ignoranza, ò di consuetudine, douendo in sì fatte materie l'osseruanza essere da per tutto vniforme per la generalità de Canoni, e Concilij, e particolarmente del Tridentino, in modo che deue dirsi reproba, & illecita ogni contraria consuetudine, ò Tassa diuersa in qualunque modo per l'addietro fatta, conforme dalla medesima Congregatione si è stabilito, in modo che le seguenti dichiarazioni debbano osseruarsi da per tutto senza eccettuazione alcuna, sotto le pene contenute ne' Sacri Canoni, e Concilij, e d'altre ad arbitrio del Sommo Pontefice, che sarà pro tempore, e nascendo qualche dubbio in contrario, se ne debba consultare la sudetta Sacra Congregazione del Concilio, e non altrimente.

Nella materia de gli Ordini Sagri, e Minori, e prima Tonsura, così per la collazione, come per la facoltà, che ad altro si dia di conferirli, & anche per il loro esercizio, e per la facoltà di esercitarli in qualunque luogo, e qualunque tempo si stabilisce la regola generale da non riceuere altra eccettuazione, che quella si dirà di sotto, e che nè il Vescouo, ò altro Prelato, nè il suo Vicario generale, ò Foraneo, Cancelliero, & altr'Officiale qualsiuoglia, nè Parenti, e Familiari, ò Seruitori possano esiggere, e riceuere emolumento, e cosa alcuna sotto qualsiuoglia colore, ò pretesto di atti per la giustificazione de' requisiti, ouero di Touaglia, Forbici, Pettine, & altro, nè sotto titolo di regalo, ò di mancia,

anche ſe ſpontaneamente ſi offeriſſe, e deſſe, eccetto che l'Ordinante poſſa riceuere l'oblazione della Candela, ſecondo diſpone il Pontefica-le, à libero arbitrio dell'Ordinato circa la qualità, e peſo; Et il Cancelliero, ſecondo la diſpoſizione del Sagro Concilio di Trento per le lettere teſtimoniali della collazione dell'Ordine già dato, ò vero per le lettere dimiſſoriali per la collazione da farſi per vn'altro Veſcouo, poſſa riceuere ſolamente la decima parte d'vn ſcudo di moneta Romana, cioè vn giulio, ò vero l'equiualente nella moneta del Paeſe, e non più, da perſone, le quali habbino l'vſo del denaro, non già da quei Religioſi, i quali non ne hanno l'vſo, come ſono i Capuccini, & i Minori Oſſeruanti, eccetto che nella collazione del Subdiaconato per gli atti, che ſi deuono fare per la giuſtificazione della verità, e ſufficienza del Patrimonio, ò vero del Beneficio, à titolo del quale ſi deue promouere, poſſa eſigere quell'emolumento, che ſia proportionato alla mera fatiga perſonale per la ſcrittura, e carta, ſenza che il Veſcouo, ò Vicario, ò altr'Officiale nè direttamente, nè indirettamente ne poſſa participare in modo alcuno, purche detto emolumento, non poſſa, nè debba eccedere vn ſcudo di oro, mà ſe la fatiga richiede minor mercede, ſi debba eſiggere ſolamente quel meno. Mà riſpetto à gli altri Ordini, & alla prima Tonſura, non poſſa eſigere coſa alcuna, ſotto preteſto di regiſtratura de'Breui, e Diſpenſe, e di altre Scritture, ò di preſentata, e di qualunque altra giu-

ſtifi-

stificazione, e solennità, ò remozione d'impedimento.

Con dichiarazione, che se le sudette lettere testimoniali, ò vero dimissoriali contengono più Ordini, tuttauia non si possa esigere altra mercede, che la sudetta di vn giulio, si che non si possa moltiplicare à ragione di ciascun'Ordine. Non sia però tenuto il Cancelliero à far vna sola scrittura per più Ordini, quando questi siano stati conferiti in diuersi tempi, e diuerse ordinazioni, mà volendo, possa farle separate, non già rispetto à quegli Ordini, che si conferiscono in vn'istesso giorno, come segue ne'Minori, ne'quali dourà farsi vna sola scrittura, e nelle lettere dimissoriali, che si diano per l'ordinazione da farsi per vn' altro Vescouo à più Ordini, parimente non si possano moltiplicare scritture nè possa esigere cosa alcuna per il rogito della collazione de gli Ordini, ò vero per l'accesso al luogo dell'ordinazione; con altro pretesto anche di mancia, e di regalo.

Nella materia de Beneficij Ecclesiastici, quando si tratta di quelli, che come di libera collazione, ò vero come deuoluti si conferiscono dal Vescouo, ò altro Ordinario Collatore, parimente si stabilisce la regola generale, che nè il Vescouo, ò altro Collatore, nè il suo Vicario, ò altro qualsiuoglia Officiale, nè il Cancelliero, ò Parenti, familiari, seruitori possano esigere, e riceuere emolumento alcuno, & altra cosa sotto qualsiuoglia colore, e pretesto, anche di mancia, ò regalo, e volontario donatiuo; co-

si ſe ſiano Curati, ò reſidenziali, come ſe ſemplici, ò non reſidenziali, & anche ſe ſiano Cappellanie manuali, mà ſolamente il Cancelliero per le lettere della collazione, compreſa carta, ſigillo, corde, & ogn'altra coſa, poſſa eſigere la mercede proportionata alla ſcrittura, e materia, purche non ecceda la ſomma di giulij diece di moneta Romana, ò vero l'equiualente nella moneta del Paeſe, ſenza che ſi poſſa pretendere altra mercede, ſotto qualſiuoglia preteſto, & particolarmente per l'approuazione, e preelezzione nel concorſo alle Chieſe Parrochiali. E per il poſſeſſo il Veſcouo, ò Vicario, ò altr'Officiale non poſſa eſigere coſa alcuna, & il Cancelliero, ſe ſarà dentro la Città, poſſa per il rogito, & ogn'altro atto eſigere giulij trè, ſe ne' Borghi, ò vero Suburbij giulij quattro, e ſe in altro luogo, i medeſimi giulij quattro il giorno, e le ſpeſe di vitto, e viatico; Bensì, che ſe nel luogo del Beneficio vi ſarà il Cancelliero del Vicario foraneo, ò altro Notaro, ſi dourà il poſſeſſo commettere al Vicario foraneo, e ſuo Cancelliero, ſenza la neceſſità del viaggio del Cancelliero Epiſcopale.

Quanto à Beneficij di prouiſione Apoſtolica, perche ſiano riſeruati, ò vero affetti auanti la loro prouiſione così ne' Beneficij curati, ne' quali, per l'Ordinario ſi danno le lettere teſtimoniali alla Dataria dell'approuazione, e della preelezzione nel concorſo, ſecondo la forma del Concilio di Trento, come anche ne gli altri Beneficij non curati, e particolarmente ne' reſidentiali,

tiali, per i quali si sogliono dare le attestationi alla Dataria sopra la vita, costumi, & idoneità de'concorrenti per le dette lettere, non si possa esigere, ò riceuere mercede, & emolumento alcuno in denaro, ò in altre cose sotto qualsiuoglia pretesto, ò colore. anche di volontario donatiuo, mà si debbano dare affatto gratis.

E doppo la prouisione per l'esecuzione delle lettere Apostoliche, quando siano nella forma graziosa, non possano il Vescouo, ò altro Prelato Ordinario del luogo, ò suo Vicario, e Cancelliero, & altr'Officiale pretendere di douerne essere per necessità Esecutori, mà sia in arbitrio de' Prouisti l'eleggersi l'Esecutore, & il Notaro per il possesso, mà se il Prouisto eleggesse l'Ordinario Officiale, & il suo Cancelliere, ò veramente se le lettere fussero nella forma, che si dice dignum, indrizzate all'Ordinario, ò vero al suo Vicario, il quale perciò ne fusse necessariamente l'Esecutore, così nell'vno, come nell' altro caso, non essendoui legitimo contradittore, in modo che l'Esecutore sia mero, parimente il Vescouo, ò altro Prelato, & il suo Vicario, ò altr'Officiale, e suoi familiari, seruitori, & attinenti, non possano, nè debbano esigere, e riceuere emolumento alcuno, in quell' istesso modo, che di sopra si è detto ne'Beneficij d'ordinaria collazione, mà il Cancelliero possa per la copia, ò registro delle lettere Apostoliche, & altri atti, riceuere la mercede proportionata alla fatica per la scrittura, purche non ecceda in tut-

to vn ſcudo d'oro; Et eſſendoui contradittore ſi che conuenga di far proceſſo giudiziale, la mercede del Cancelliero per la ſua fatiga ſi poſſa ſtendere à due ſcudi d'oro, e non più, ſenza che il Veſcouo, ò Vicario, ò altr'Officiale poſſa eſigere, e riceuere emolumento alcuno, mentre nelle cauſe eccleſiaſtiche, e ſpirituali, ordinano i Sagri Canoni, che non oſtante qualſiuoglia conſuetudine, il giuditio ſi debba interporre gratis. E per il poſſeſſo ſi oſſerui quell'iſteſſo, che ſi è detto di ſopra ne' Beneficij conferiti dall'Ordinario Collatore.

Nelli Beneficij di Padronato naſcendo dubbio ſopra l'eſiſtenza del Padronato con il Procuratore fiſcale, ò vero col prouiſto, che ne pretenda la libertà, ſi debba in tutto, e per tutto oſſeruare quell'iſteſſo, che di ſopra ſi è detto ne' Beneficij di libera collazione col Contradittore; Mà ſe non controuertendoſi l'eſiſtenza, ſia la controuerſia trà Compatroni, ò vero Preſentati da eſſi ſopra la pertinenza, in tal caſo ſi reputi come cauſa ciuile profana, e per conſeguẽza ſi oſſerui la ſolita Taſſa di ciaſcuna Curia, fino à tanto che ſi faccia l'altra Taſſa delle cauſe profane, ciuili; criminali, e miſte.

Generalmente così nelle Cappellanie manuali, come nelle nuoue fondazioni, & erezzioni de' Beneficij, Cappellanie, Confraternità, Congregazioni, ò verò fondazioni, benediazioni, e conſegrazioni, e reſpettiuamente Viſite, & approuazioni di Chieſe, e di Oratorij, così con l'autorità Apoſtolica, come con l'ordinaria, il Ve-

ſco-

ſcouo, ò altro Prelato, e ſuo Vicario, e qualunque Officiale, non poſſa eſigere, e riceuere emolumento alcuno, mà ſolamente il Cancelliero poſſa eſigere quella mercede, che ſia proporzionata alla ſua fatiga per la ſcrittura, purche non poſſa eccedere in tutto vn ſcudo d'oro, mà ſia meno, ſe minore ſarà la fatiga.

Nelle cauſe, e materie, che riguardano il matrimonio, & i Sponſali, così per l'eſecuzione delle Diſpenze Apoſtoliche matrimoniali, come per la giuſtificazione dello ſtato libero, ò che non vi ſia canonico impedimento, & anche per la Diſpenza alle publicazioni, ò per la licenza di poterſi contrarre in Caſa, ò in altro luogo, ò tempo inſolito, e proibito, ò che ſi poſſa contrarre in preſenza d'altri, che del Paroco, & ogn' altro atto, che occorreſſe fare, il Veſcouo, & il ſuo Vicario, & ogn' altro Officiale, ó Miniſtro, ò Familiare non poſſa ſotto qualſiuoglia preteſto, ò colore, anche di mancia, e di volontario donatiuo, eſigere, e riceuere emolumento alcuno, nè in denaro, nè in altre coſe, mà ſolamente il Cancelliero poſsa eſigere la mercede proporzionata alla fatiga della ſcrittura, cioè nell'eſecuzione delle diſpenze giulij trè, e per i teſtimonij ſopra lo ſtato libero, ò che non vi ſia impedimento, vn giulio per teſtimonio, purche in tutto non ſi ecceda vn ſcudo di moneta Romana, cioè dieci giulij, ò vero il loro equiualente nella moneta del Paeſe; Non comprendendoſi le cauſe contenzioſe trà i Coniugi ſopra la validità del matrimonio, ò vero ſopra

la

la separazione del Toro, stimandosi questa causa giudiziale profana, nella quale si osseruarà la Tassa di ciascun Tribunale finche si proueda.

Generalmente in tutto quello, che riguarda i Monasterij delle Monache, & i Conseruatorij di quelle Donne, le quali à guisa de Monasterij, e Monache respettiuamente viuono ritirate, il Vescouo, ò altro Prelato, il Vicario così generale, come particolare, e qualunque altro Officiale, ò Deputato, & il Cancelliero, & anche i Parenti, & i familiari del Vescouo, ò Prelato, e de suoi Officiali, non possano esigere, e riceuere emolumento alcuno in denaro, & in altre cose, eccetto, che quelle comestibili, che siano proporzionate all'vso, e consumo proprio dentro trè giorni, anche con titolo di donatiuo, per l'ammissione all'habito Monastico, per l'approuazione del deposito della dote, per la Professione, per l'ammissione dell'Educande, & altre Donne secolari, per le renunzie, che si fanno dalle Nouizie, per l'elezzione dell'Abbadessa, ò altra superiora, per le licenze de' Medici, Chirurghi, & Operarij, per le licenze di parlare alle Monache, &, altre che sono nel Monasterio, per la deputazione de' Confessori, Cappellani, Procuratori, Esattori, & altri Ministri, e generalmente per ogn'altro atto, che riguarda al gouerno, mà solamente il Cancelliero per il rogito delle renunzie, e per gli atti, che conuenga fare sopra la giustificazione del deposito della dote, possa esigere la mercede proporzionata alla fatiga della scrittura, purche non ec-

ceda

ceda in tutto giulij cinque moneta Romana, ò vero l'equiualente nella moneta del Paeſe.

Parimente per vna regola generale da non ſoggiacere à limitazione alcuna, il Veſcouo, ò altro Prelato, ſuo Vicario generale, ò particolare, Cancelliero, e qualunque altro Officiale, Miniſtro, e familiare, anche ſotto nome di mancia, ò volontario donatiuo, non potrà eſigere, e riceuere emolumento alcuno, così in denaro, come in qualunque altra coſa in tutto quello, che riguarda l'amminiſtrazione de' Sagramenti, del Batteſimo, della Creſima, della Penitenza, dell'Euchariſtia, e dell' Eſtrema vnzione, anche per l'eſame, & approuazione, ò licenza d'amminiſtrarli; Anzi s'incarica à Veſcoui, e Prelati, e loro Vicarij, & Officiali, che non lo permettano à Curati, & à Confeſſori, & altri Miniſtri, e particolarmente nel prendere il piatto, ò altro vaſe, nel quale ſia ripoſto il vaſe dell'Oglio Santo per l'eſtrema vnzione, ò del Criſma nel batteſimo, ò vero touaglie, fazzoletti, & altre coſe, dichiarandoſi tutto ciò illecito. Come anche à non chiedere, nè eſigere coſa alcuna per la benedizione delle Donne infantate, quãdo doppo il parto ſecondo il Rito Eccleſiaſtico per la prima volta che entrano in Chieſa.

In quelle Dioceſi, nelle quali regna l'antica conſuetudine, che il Veſcouo, ò altro Prelato, & Officiale faccia il Teſtamento per l'Anima di quelli, i quali muoiono ab inteſtato di quella ſomma moderata, nella quale ſecondo i Decreti della Sagra Congregazione, può eſercitare

tal

tal facoltà, non poſſano eſſo, e ſuoi Officiali, Miniſtri, Parenti, e famigliari partecipare in modo alcuno, ſotto qualſiuoglia colore, ò preteſto, anche di pouertà, mà il tutto ſi debba effettiuamente applicare ad vſi, & opere pie, nè per l'adempimento di tal diſpoſizione ſi poſſano in modo alcuno impedire, e ritardare la ſepoltura, e l'Eſequie, ò funerale al defonto, douendoſi eſercitare giuridicamente l'azzioni ſopra i beni ereditarij, e ſi debba oſſeruare la lettera circolare della Sacra Congregazione de'Veſcoui ſotto li 19. Agoſto 1678.

Come anche in modo alcuno ſi poſſano impedire, ò ritardare la ſepoltura, e l'eſequie, ò funerali a' defonti, così Cittadini, come foraſtieri per il pagamento di quegli emolumenti, che dal Veſcouo, ò dal Capitolo, ò dal Curato, e qualunque altro per la conſuetudine del Paeſe ſi pretendano, mà parimente rimangano illeſe le azzioni giuridiche ne'beni, ſopra i quali ſi douranno eſercitare, ſenza che in modo alcuno ſi faccia repreſàglia al cadauere, ouero che ſi diano moleſtie perſonali a' figli, moglie, e parenti; Et ancora non ſi poſſa eſigere coſa alcuna per la licenza di traſportare, i cadaueri, ò vero di ſepellirli più in vn luogo, che nell'altro.

Si dichiara ancora illecito ogni emolumento diretto, & indiretto, e per conſeguenza ſe ne prohibiſce al Veſcouo, ò Prelato, ſuo Vicario, e Cancelliero, & ogn'altro Miniſtro, e familiare, ogni eſazzione ſotto qualſiuoglia preteſto,

sto, anche di mancia, ò donatiuo nell'infrascritte cose, cioè.
r la licenza, ò patente di predicare, così nella Quadragesima, nell'Auuento, come in tutti gli altri tempi, & in qualsiuoglia luogo.
r la licenza di lauorare nelle feste, anche per applicarsi ad vsi pij, si che si dia onninamente gratis, e quanto alle contrauenzioni d'hauer lauorato, le pene tutte si applichino effettiuamente ad opere, ò luoghi pij, senza participazione alcuna benche minima, eccetto che all' Esecutori, e Ministri inferiori, volgarmente Sbirri, per la cattura si dia la mercede proporzionata alla diligenza, e fatiga, purche non ecceda trè giulij in tutto.
r la reuisione de' conti de' Luoghi pij.
r la recognizione, & approuazione, e publicazione delle Reliquie, dell'Indulgenze, & Altari priuilegiati.
r le licenze di questuare.
r l'attestazione della pouertà, ò altro requisito, eccetto che il Cancelliero possa esigere in tutto, e per tutto vn giulio di moneta Romana, ò l'equiualente.
r la licenza d'esser assente dalla residenza, e generalmente per le dimissorie, che si sogliono concedere à quelli, li quali partono di casa per andar in altro paese.
r le monitoriali per le reuelazioni di scommuniche, così quando si diano da essa Curia, & Ordinario, come quando si publicano le lettere Apostoliche, eccetto che il Cancelliero

possa

possa per la mercede della scrittura esigere vn giulio solamente.

Per la dichiarazione dell'incorso nelle censure, per la percussione de' Chierici, & altre somiglianti cause, e per la loro assoluzione, eccetto che il Cancelliero per la fatiga della scrittura possa esigere giulij due, eccetto che nell'esecuzione de' Breui della Penitenziaria, nel qual caso per quel che appartiene all'assoluzione, nè anche il Cancelliero possa esigere cosa alcuna.

Per la facoltà d'esercitar i Pontificali.

Per l'esecuzione de' Breui Apostolici, ouero licenza della Sagra Congregazione nell'alienazione de' Beni di Chiese, e luoghi pij, ouero imposizione de' censi, solamente il Cancelliero possa esigere la mercede proporzionata alla fatiga della scrittura, purche non ecceda in tutto giulij dieci di moneta Romana, ò suo equiualente, come anche per tutto quello, che appartiene alla difesa dell'Immunità Ecclesiastica, così personale, come reale, e locale, e particolarmente di quest'vltima non si possa in modo alcuno sotto qualsiuoglia pretesto riceuere, & esigere mercede, ouero emolumento, mà il tutto si debba fare gratis.

Le pene, le multe, e le composizioni si applichino per intiero ad vso de luoghi pij, senza che il Vescouo, ò Vicario, e suoi Officiali direttamente, nè indirettamente ne habbiano participazione alcuna.

Il sussidio caritatiuo in quelle diocesi, nelle quali sia solito esigersi, e non altrimente si esigga

sola-

solamente per vna volta nel primo ingresso del Vescouo, secondo la Tassa solita antica d'anni 40. in dietro, si che non s'attenda il solito più moderno da detto tempo in giù, nè si possa più esigere sotto qualsiuoglia pretesto, anche di volontario donatiuo.

Quanto alla Visita si osseruino inuiolabilmente il decreto del Sacro Concilio di Trento, e le dichiarazioni della Sagra Congregazione, e particolarmente da quelli, i quali concorrono alle spese de' cibarij, nè mediatamente, nè immediatamente si possino riceuere regali, e donatiui, anche di cose comestibili. Et ancora non si possa esigere emolumento alcuno per gli atti della Visita, decreti, e presentare di scritture, ouero per la reuisione de'decreti delle Visite antecedenti, e della loro osseruanza, mentre da quelli, i quali sono visitati si riceuono le spese del vitto.

D*ie prima Octobris* 1678. *facta per me infrascriptum istarum resolutionum, seù declarationum relatione Sanctissimo D. N. Innocentio* XI. *mediante illarum lectura de verbo ad verbum, Sanctitas Sua laudauit, approbauit, ac seruari mandauit, earumque obseruantiam, & publicationem iniunxit Sacræ Congregationi Concilij.*

Io. Baptista de Luca prefati Sanctiss. D. N. Innocentij Papæ XI. Auditor, & Secretarius Memorialium.

Die

DIe 8. Octobris 1678. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, inhærendo mandatis Sanctitatis Suæ censuit præmissam taxam, seù declarationes Typis dandas esse, & per litteras circulares ad quoscunque locorum Ordinarios transmittendas, ut eas in Cancellaria in loco omnibus patenti retineri faciant, easdemque adamussim obseruent, ac faciant obseruari.

F. Card. Columna Præf.

Loco ✠ Sigilli.

S. Archiep. Brancaccius Episc. Viterbien. Secret.

Die, mense, & anno quibus supra supradicta Taxa affixa, & publicata fuit ad valuas Curiæ, & aciei Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Gregorium Staggium Apostolicum Cursorem. Pro D. Mag. Curs. Thomas Orlandus Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

DE-

DECRETA
NOVISSIMA
Sacræ Rituum Congregationis
Seruanda in Causis Beatificationum, & Canonizationum Sanctorum.

Edita iussu

SANCTISSIMI D. N.
INNOCENTII XI.
Et ab eodem laudata, confirmata, & approbata.

ACCEDVNT ETIAM

Taxæ pro Aduocatis, Procuratoribus, & Notario ab eadem Sacra Congregatione factæ, & à Sanctissimo confirmatæ.

ROMÆ, Typis Reu. Cam. Apost. 1679.

SAnctissimus D.N. Innocentius XI. prouidè considerans, quòd in tota Ecclesiæ gubernatione nihil maius, aut grauius sit, quã homines declarare pro Sanctis, eosque vti tales colendos, & venerãdos decernere, & perpendens, quòd licet fel. rec. Vrbanus VIII. de consilio Congregationis Sanctissimæ Inquisitionis nonnulla super hoc ediderit Decreta, subindèque Sac. Rituum Congregatio alias ordinationes fecerit secundum casuum cõtingentias à Summis Pontificibus approbatas; nihilominùs experientia docuit, quòd adhuc nonnulla desiderantur pro meliori causarum huiusmodi directione. Idcircò iussit materiam diligentèr discuti, primùm in Congregationibus particularibus, deindè verò in generalibus, provt factum fuit, & sub diebus 9. Iulij, & 6. Augusti 1678. emanarunt resolutiones sequentes, si eidem Sãctissimo placuerit publicandę.

Primò. Animaduertens eadem Sacra Congregatio, quòd necessarium sit, vt Processus authoritate Ordinaria fabricandi conficiantur cum maxima diligentia, censuit mandari Ordinarijs locorum, vt vltrà Testes inductos à Postulatoribus, teneantur ipsi quoque inquirere, ac examinare alios Testes benè instructos super vita, & moribus Serui Dei, & si aliquid repererint in contrarium, quod ipsis videatur

rele-

releuans, ſuperſedeant in vlteriori inquiſitione, donec Sacra Congregatio ab eis certiorata per litteras, mandet quid agendum ſit.

Secundò. Huiuſmodi diligentias ſeruari vult etiam in Proceſſibus authoritate Apoſtolica faciendis à Iudicibus delegatis; quibus per litteras particulares Sacræ Congregationis enixè commendari debeat: Et idem faciat Promotor Fidei in litteris ſcribendis Subpromotoribus.

Tertiò. Et pro maiori cautela præſcribi debeat in litteris remiſſorialibus, quòd non ſolùm Interrogatoria retineantur ſemper clauſa, & ſigillata cum ſigillis eorumdem Iudicum, non aperienda niſi in actu examinis, & claudēda in fine, ſed vlteriùs depoſitiones ipſæ, antequàm Proceſſus ſit abſolutus, in fine cuiuslibet ſeſſionis claudi, & ſignari debeant cum ſigillis Iudicum, nec poſſint aperiri, niſi in præſentia ipſorum in principio cuiuslibet examinis, & ſeſſionis, ac huiuſmodi diligentiæ fieri debeant etiam in Proceſſibus fabricandis in Curia. Ijdemque Iudices, prout etiam Subpromotores, & Notarij, tàm in partibus, quàm in Curia, ac Teſtes, & in Curia etiam Prothonotarius, debeant ante inchoationem Proceſſuum præſtare iuramentum de ſeruando ſecretum religiosè ſub pœna excommunicationis ipſo facto

in casum contrauentionis incurrẽdæ iuxtà formulam eiusdem iuramẽti imprimendam in fine Decretorum, & pro omnimoda obseruantia, transmittendam Iudicibus delegatis in ipsis literis remissorialibus, & Subpromotoribus in litteris Promotoris.

Quartò. Considerans quoque Sacra Congregatio, quòd principale fundamentum in causis Beatificationum, & Canonizationum constitui debet in fideli interpretatione Processuum extero idiomate confectorum, & quod licet ex laudabili obseruantia Interpres semper fuerit electus ab Eminentissimo Ponente, citato, & audito Reuerendo Patre Fidei Promotore; nihilominùs super hoc, Decreta generalia nihil disponunt. Idcircò decreuit, quòd in posterum in qualibet causa Interpres eligatur ab Eminẽtissimo Cardinali Ponente, citato, & audito Reuerendo Patre Fidei Promotore, & pro maiori cautela, postquam interpretatio fuerit facta, reuideatur ab aliquo Viro probo, & Perito, qui secretè ad hoc officium assumatur ab eodem Eminentissimo Ponente, & si reperiatur aliquis error substantialis, Interpres seuerè puniatur arbitrio Sacræ Congregationis, per quẽ Eminentissimum deferri debeat tàm Interpreti, quàm Reuisori iuramentum de fideliter sibi munus commissum adimplendo, quibus etiam

eadem

eadem Sacra Cōgregatio assignauit mercedem pro suis laboribus, nempè carolenum vnū pro quolibet folio reducto, itavt facies sit linearū 24. & linea syllabarum 16.

Quintò. Aduertens etiam quàm necessaria sit diligens custodia Processuum originalium, decreuit, quod ij, sicuti etiam interpretationes originales illorum, qui sunt extero idiomate confecti, retineri debeant in Archiuo Sacræ Congregationis in Vaticano in loco clauso, & separato ab alijs scripturis, nec possint amoueri, nisi de ordine Eminentissimi Cardinalis Ponentis, vel ad instantiam R. P. Promotoris ad effectum videndi, quatenùs opus sit, & deindè reportandi, cuius Archiuij duæ sint claues, vna penès Prothonotarium Apostolicum, qui pro tempore interuenerit Sacræ Congregationi, & altera penès Secretarium, & clauis loci, in quo custodiuntur dicti Processus, stet penès eundem Prothonotarium, alterius verò, in quo retinentur aliæ scripturæ Sacræ Congregationis penès Secretarium.

Sextò. Idemque Prothonotarius curam habeat reuidendi Inuentarium dictorum Processuum, & quatenùs non adesset, illud diligentèr fieri mandet cum quatuor copijs, quarum vna stet penès eundem Prothonotarium, altera penès Promotorem, altera penès Secretarium,

& quarta in eodem Archiuio,& in fine anni ijdem Prothonotarius, Promotor, & Secretarius reuidere debeant dictum Inuentarium, & conferre cum Processibus, ad effectum recognoscendi, an aliquid deficiat, & curandi, vt reportentur,& Secretarius referat in prima sequenti Congregatione.

Septimò. Cùm pluriès dubitatum fuerit circa intelligentiam Decretorum pag. 28. quòd non prius Sedes Apostolica moueri soleat,quā Reges, Principes, & aliæ personæ authenticæ, & honestæ instantèr supplicauerint Summo Pontifici, & tunc etiam non statím, sed expectare, quòd diù pulsetur, nam si perdurabunt miracula, & Supplicantium instantiæ, tunc Summus Pontifex, si ei videbitur committit causam Sacræ Congregationi. Ideò, si ita Sanctissimo visum fuerit,censuit eadem Sac. Congregatio commissionem non esse signandam, nisi post elapsum tempus decem annorum à die præsentationis Processus authoritate Ordinaria fabricati, & cum præcedenti rigorosa discussione eiusdem Processus, cum Scriptura,& Summario, & insuper habitis post decennium á die fabricationis illius nouis literis Episcoporum circà percrebrescentiam famæ sanctitatis, & miraculorum, ac deuotionis Populi enixè pro Beatificatione, & Canonizatione

tione Instantis. Nisi tamen in aliqua causa ex peculiaribus circumstantijs Sac. Congregatio existimauerit anticipari posse tempus in discussione processuum authoritate Ordinaria cōfectorum, & Sanctissimus hoc approbauerit.

Octauò. In causis Seruorum Dei ante Decreta fel. rec. Vrbani Octaui introductis, non signentur commissiones reassumptionis, nisi priùs per Sacram Congregationem examinatis Processibus, tàm authoritate Ordinaria confectis, quàm authoritate Apostolica, quatenùs adsint.

Nonò. Cùm in Decreto approbato à fel. rec. Vrbano VIII. die 12. Martij 1631. impresso in libello pag. 57. Sacra Congregatio cognoscens, quòd in hac re, vtpotè grauissima, ritè, sanctèque procedendum est, prohibuerit omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tàm Sæcularibus, quàm Regularibus quantumuis speciali nota dignis, ne audeant per se, vel per alios capere informationes super sanctitate, aut miraculis alicuius, nec vllo modo exquirere, aut obtinere ad hunc effectum extraiudiciales testificationes, aut subscriptiones, sub pœnis arbitrio ipsius Sac. Congregationis infligendis, illud confirmando iussit, quod huiusmodi extraiudiciales attestationes non solùm exquiri, aut obtineri non valeant, sed

rursùs quod hactenùs obtentæ, siuè in futurum obtinendæ, non faciant aliquem gradum probationis, nec inseri possint in Processibus tàm Ordinaria, quàm Apostolica auctoritate fabricandis.

Decimò. Subpromotor Fidei à Reuerendo Patre Promotore deputatus, cui onus incumbit primo loco spoliandi, & examinandi Processus, (ex quibus pendet Beatificationum, & Canonizationum substantia) ad effectum referendi eidem Promotori, debeat huiusmodi munus diligentissimè, ac cum omni rigore adimplere, ac Summaria, quæ solent à Procuratoribus fieri antequàm Typis mandentur, conferat cum Processibus, subsecuta attestatione, quòd fuerunt per ipsum reuisa, & in quolibet folio se subscribat. Eandemque diligentiam conferendi cum exemplari manuscripto iterùm faciat, postquàm fuerint impressa cum iterata subscriptione in fine, quam subsequatur subscriptio, & sigillum Secretarij, nec ante prædictas subscriptiones possint tàm Summaria, quàm Informationes publicari sub grauissimis pœnis, tàm quoad Postulatores, quàm etiam quoad Impressorem, arbitrio Sac. Congregationis, seù Eminentiss. Cardinalis Præfecti infligendis. Idemque Subpromotor (quatenùs ipse D. Promotor ex diligenti, & accurata

tâ reuisione Processuum, quam facere solet, necessarium, vel opportunum duxerit) teneatur aliud Summarium obiectionale ad comprobationem oppositionũ conficere, quod Sac. Congregatio plurimum expedire cognoscit, ad hoc, vt veritas magis elucescat. Et pro quolibet Processu ab eodem Subpromotore examinando in quolibet Dubio, persoluatur ei stipendium decem ducatorum auri prescriptum in Decretis generalibus pag. 62. cum declaratione tamen, quòd respectu Processuum authoritate Apostolica in specie, qui pluriès ad diuersum effectum examinari debent, dictum stipendium debeatur pro tribus dubijs tantùm, nempè prima vice, quando disputatur Validitas, secunda vice, quando disputatur de Virtutibus, seù de Martyrio, & causa Martyrij, & tertia vice, quando disputatur de Miraculis, quamuis disputationes alicuius ex dictis dubijs pluriès reiterari contingat, seù eadem dubia in diuersas inspectiones pro faciliori resolutione diuidantur.

Vndecimò. Et quia materiæ grauitas, & Dignitas exposcit, vt pertractetur, & dirigatur à Viris notæ probitatis, experientiæ, & peritiæ, censuit Sacra Congregatio, quòd ad conficiendum tàm Informationes in facto, quàm Summaria, in quibus potissimè consistit cau-

causarum pondus, assumantur solùm Procuratores Collegij Sac. Palatij Apostolici;tribuendo Postulatoribus libertatem eligendi ex dicto cætu, quem voluerint, dummodò quilibet ex eis non possit eodem tempore patrocinari plures causas,quàm quatuor, ad hoc, vt eis faciliùs operam dare possint, sub pœna inhabilitatis ampliùs scribendi in casum contrauentionis, & liceat Partibus in quocunq; statucausæ, rationabilitèr tamen, & præuia licentia Eminentissimi Ponentis mutare Procuratorem, dummodò alius in eius locum subrogandus sit de eodem Collegio, & non habeat in totum plures causas, quàm quatuor.

Duodecimò. Aduocati verò ad scribendum in Iure assumi debeant ad libitum Postulatorum, dummodò sint ex Collegio Sac. Consistorialis Aulæ, vel ex duodecim alijs approbatis á Sac. Congregatione, ita tamen, vt quilibet eorum sex tãtùm causas patrocinari possit.

Decimo tertiò. Pro mercede autem prædictorum, ac etiam Notarij, Sac. Congregatio iussit seruari Taxas ab ea diligentèr reuisas, quæ, vt omnibus innotescant Typis mandari debeant,& in fine Decretorum inseri.

Decimo quartò. Cùm etiam obseruatum fuerit sæpè Postulatores dare scripturas Medicorum, vel Chirurgorum pro confirmatione miracu-

racu-

raculorum, & ex alia parte non fuerit folitum responderi per Peritos eiusdem professionis. Ideò videtur necessarium, ad hoc, vt respondeatur secundum Artem, quòd Eminentissimus Ponens deputet ex officio, secreto, ac premio iuramento alium Medicum, vel Chirurgū celebriorem, qui respondeat pro veritate, ad effectum videndi, an asserta miracula excedant vires naturæ.

Die 15. Octobris 1678. facta per me infrascriptum relatione Sanctissimo præfatorum decretorum cum eorum integra lectura, Sanctitas Sua laudauit, & approbauit, atque seruari mandauit, & publicari.

Io. Baptista de Luca Auditor, & Secretarius Memorialium.

Locus ✝ sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Forma Iuramenti Iudicum ante inchoationem Processuum.

EGo infrascriptus tactis Sacrosanctis Euangelijs coram me positis iuro, & promitto fideliter adimplere munus mihi commissum circa fabricationem Processus in Causa Beatificationis, & Canonizationis Serui Dei N. iuxtà formam Decretorum Sac. Congregationis Rituum, & præcipuè nouissimorum, quæ confirmata fuerunt à Sanctissimo D. N. Innocentio XI. Necnon iuro, & promitto religiosè seruare secretum tàm de contentis in Interrogatorijs, quàm de Testium depositionibus super ijsdem, & super Articulis, nec de ijs loqui cum aliqua persona, exceptis alijs Iudicibus, & Sub promotore, ac Notario pro eodē Processu deputatis, & in Curia excepto etiam Prothonotario, sub pęna periurij, & excommunicationis latæ sententiæ, à qua nonnisi à Summo Pontifice (excluso etiam maiori Pęnitentiario) præterquam in mortis articulo

culo absolui possim: Et ita promitto, & iuro; sic me Deus adiuuet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Idem iuramentum præstabitur a Subpromotore, & Notario, & in Curia etiam a Prothonotario, mutatis mutandis.

Forma iuramenti Testium.

EGo infrascriptus tactis Sacrosanctis Euangelijs coram me positis, iuro dicere veritatem, tàm super Interrogatorijs, quàm super Articulis, super quibus examinabor, necnon seruare secretum, nec alicui penitùs reuelare, tàm contenta in ijsdem Interrogatorijs, quàm responsiones, ac depositiones à me factas, sub pęna periurij, & excommunicationis latæ sententiæ, à qua non nisi à Summo Pontifice (excluso etiam maiori Pęnitentiario) præterquàm in mortis articulo absolui possim: Et ita promitto, & iuro; sic me Deus adiuuet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

TAS-

TASSA

Per gli Auuocati, e Procuratori, che patrocinano le Cause di Beatificatione, & Canonizatione nella Sacra Congregatione de' Riti, rinouata, e stabilita dalla medesima Sacra Congregatione.

1 PEr lo spoglio vniuersale, che si fà pro vna vice tantùm, si osserui la Tassa del 1658. al §. 3. oue si dice, che non si possi dare più di scudi 4. per ogni centinaro di fogli di esso Processo ridotto, cioè, che il foglio sia di due facciate, e ciascheduna facciata sia di linee 24. e la linea di sillabe 16.

2 Per le scritture ne i due soli dubij principali, cioè super virtutibus, & miraculis si possino dare scudi 20. per ciascheduna, e non più.

3 Per le risposte ne i medesimi dubij si possino dare scudi 10. e per tutte l'altre scritture, che risguardano fatica considerabile in tutti gli altri dubij si possono dare scudi 15. per ciascheduna scrittura, e non più.

4 Per le scritture d'introduttione delle Cause nuoue, e di reassuntione di quelle introdotte auanti li Decreti del 1642. ad effetto di segnarsi nell'vne, e nell'altre la Commissione, si pos-

poſſino dare ſcudi 15. e non più.

5 Per le copie originali di tutte le ſcritture ſi paghino baiocchi 15. il foglio ridotti come ſopra.

6 Per il Sommario, che ſi farà ſopra ciaſcun dubio ſi diano cinque baiocchi per carta dell' iſteſſo Sommario che ſarà fatto, ridotte le carte come ſopra.

7 Per li Memoriali di qualſiuoglia ſorte, ò grandi, ò piccioli che ſiano, non ſi diano più di giulij 12. per ciaſcheduno, eccettuate le ſcritture di reaſſuntione, ò introduttione delle Cauſe, quali ſogliono andare ſotto nome di Memoriali, per li quali s'oſſerui ció, che s'è diſpoſto di ſopra al num. 4.

8 Per la prima copia originale tanto delli ſopradetti Sommarij, quanto de i Memoriali ſi dia ſolo baiocchi ſei la carta, ridotta come ſopra.

9 Per l'Informatione in voce, quando s'informa tutta la Congregatione con l'interuento de i Conſultori non ſi diano più di ſcudi 30. trà il Procuratore, e gl' Auuocati, e quando s'informa la ſola Congregatione ordinaria ſi dia la metà.

10 L'emolumento degl' Auuocati ſia di ſcudi 10. per la ſcrittura, e per l'informatione in voce ſia il medeſimo, che ſi dà à Procuratori.

11 Per

11 Per la minuta di qualſiuoglia Commiſſione non ſi paghi più di giulij 15. e per le due copie da darſi al Signor Cardinal Ponente, & al Segretario ſi paghi à ragione di baiocchi ſei il foglio ridotto come ſopra.

12 Per l'acceſſo del Procuratore al Sig. Cardinal Ponente, & al Promotore, e per la minuta, ó copia originale del fatto concordato non ſi paghi più di giulij 12.

13 Per l'informatione in voce di Noſtro Signore, e dell' Auditore di Sua Santità, ſi diano al Procuratore ſcudi 3. moneta, & altretanti all'Auuocato, ſe informerá anch'eſſo.

14 Per le Citationi, & Intimationi non ſi paghi coſ'alcuna, e per l'eſsecutione di eſſe ſi paghi á ragione della Taſſa de'Curſori.

15 Le Copie dell'Oppoſitioni del Promotore eccetto la prima originale, ſi faccino fare dalle parti, le quali fatte che ſaranno, doueranno portarle al Promotore, che ſigillate le darà alle medeſime Parti per diſtribuirle alli Signori Cardinali, Protonotario, Segretario, e Conſultori.

16 Per qualſiuoglia fatica, ò ſcrittura non eſpreſſe di ſopra, s'intenda l'arbitrio de' Signori Cardinali Prefetto della Sac. Congregatione, e Ponente della Cauſa, nè poſſino i Curiali arbitrare da ſe medeſimi.

17 E

17 E li sudetti Ordini si debbano registrare ne i registri della Sac. Congregatione, e si debbano fare stampare, e publicare, e puntualmente osseruare sotto pena di perpetua priuatione del patrocinio, e sollecitatione delle cause vertenti nella detta Congregatione, e sotto altre pene ad arbitrio della medesima Sac. Congregatione.

A 15. Ottobre 1678. Hauendo io infrascritto fatto relatione della presente Tassa a Nostro Signore Innocentio XI. la Santità Sua l'ha lodata, & approuata, & ha commandato, che si osserui, e si publichi.

Gio. Battista de Luca Auditore, e Segretario de Memoriali.

Luogo ✝ del sigillo.

Bernardino Casali Segretario della Sacra Congregatione de Riti.

ORDINI, E TASSA

Da osseruarsi dal Notaro della Sacra Congregatione de' Riti, rinouati, e stabiliti dalla medesima Sacra Congregatione.

1. S'ordina, che il Notaro non faccia Registri, se nõ de gli atti giuditiarij, e nõ dell'esame de' Testimonij, ò altro, e quelli sieno senza estensione de' termini, ò repetitioni de' titoli, eccetto, che nel primo atto, quali Registri debbano onninamente farsi in tutte le Cause.

2. Che per ogni centinaio de' fogli di Registro ben fatto, e secondo la Riforma della fel. me. di Paolo V. sotto il titolo de Registri, non pigli più di quattro scudi, nè per collationatura, nè per rubricatura, nè per qualsiuoglia altro pretesto.

3. L'instanze de Prencipi, Religioni, Vniuersità, & altri nelle Cause di Beatificationi, e Canonizationi dal Segretario si consegnino al Notaro, il quale le registri negli atti, non altrimente per extensum, mà indicando sola-

mente il nome del Principe, ò altri, che fà l'inſtanza, e la data della lettera, cioè *pro introductione cauſæ inſtant Talis Rex ſuis literis datis die tali &c. & talis Rex &c.* & in altra ſeparata, ò ſuſſeguente carta dopo gli atti fatti per l'introduttione della Cauſa, ſcriua. *Pro cauſa proſequutione ad effectum obtinendi litteras remiſſoriales in genere inſtant N. Rex &c.* e gli originali ſi cõſeruino nell'Archiuio, nè ſe ne dia l'eſtratto de verbo ad verbum, mà ogni volta, che ſarà richieſto il Notaro ne dourà dare vn Riſtretto da cauarſi dal detto Regiſtro, ò Manuale, come ſopra, e per eſſe copie ſi paghi à ragione di copia, come ſi dirà al ſeguente num. 4. E per la fede di eſſe ſi dieno due giulij per ciaſcuna copia, delle quali vna ſi darà all'Eminentiſſimo Signor Cardinal Ponente, l'altra à Monſig. Segretario, e l'altra à Monſig. Promotore della Fede.

4. Per la copia degli atti fatti in Curia, ò fuori di eſſa in forma di buon originale, non ſi paghi più di baiocchi ſette, e mezzo per foglio da tutte due le bande, e la facciata ſia di linee ventiquattro, e la linea di ſillabe ſedici, & eſſendo ſcritta in forma di Regiſtro, ſi paghi à ragione di Regiſtro, come ſopra.

5 Per la copia publica di qualſiuoglia Proceſſo tanto fatto auctoritate Ordinaria, quan-

to Apostolica, si paghino al Notaro baiocchi sette, e mezzo per foglio solamente, senza alcun altro emolumento, ò mercede per detta copia, ò scrittura, & il foglio sia di facciate, linee, e sillabe, come al detto numero 4.

6 Tutti li Registri, copie, e scritture si debbano fare in carta buona, e lettera intelligibile e secondo la Riforma, & Ordini sopradetti, altrimente il Notaro sia tenuto farle copiar di nuouo senza altra spesa.

7 Che li Processi, che vengono de partibus tanto fatti auctoritate Ordinaria, quanto auctoritate Apostolica, non si registrino per conto alcuno, secondo la detta Riforma, ancorche non passassero 20. fogli, má solo si possano rubricare, se non saranno rubricati, e non intieramente, nel qual caso si possa solo rubricare quello che manca, e non altro.

8 Per la rubricatione di qualsiuoglia cosa, che n'habbia bisogno ridotto il Processo à carte buone, conforme alla detta Riforma, oltre detti baiocchi sette, e mezzo per foglio per la scrittura, si paghino giulij dieci per cento, e tale rubricatione debba in sostanza contenere tutto quello, che contiene il corpo della scrittura, e venendo Processo, ò altra scrittura rubricata de partibus, non essendo intieramente rubricata, si paghi solamente quello che mãca, come si è detto.

9 Per

9 Per l'ascoltatione, ò collatione de' Processi ogni volta che sia continuata à ragione di sei hore il giorno, non si paghi al Notaro più di vn scudo il giorno, oltre gli emolumenti sudetti, e gli Aiutanti sieno deputati dalle Parti, dalle quali se gli paghi quel tanto, che sarà conuenuto, e per la fede dell' ascoltatione di tutto il Processo si paghino giulij cinque per la prima copia solamente, e quando le Parti volessero altre copie autentiche di detti Processi, oltre la prima, non possa il Notaro pretendere più di baiocchi cinque per foglio ridotto come sopra, compresoui la Rubricatura, mà oltre detti baiocchi cinque per foglio se gli debbia la mercede della collationatura, & ascoltatione, come sopra, e per la fede di detta auscultatione baiocchi venticinque per ciascuna di dette copie dupplicate.

10 Per le compulsorie si paghino giulij dodeci, conforme prescriue la Riforma sudetta di Paolo V. al Tribunale dell'A.C.

11 Per le Remissorie in genere anco super nō cultu, super casu excepto, ò altre, in osseruanza, & essecutione de' decreti della Santissima Inquisitione, non si paghi più di scudi sei, per quelle in specie, di scudi dieci in tutto, compresaui la scrittura, & ogn'altra cosa spettante alle medeme speditioni. Nè per la scrittura

dell'Interrogatorij, che si mandano chiusi prenda il Notaro mercede alcuna, mà per gli Articoli l'eccessiuità della scrittura sopra à quindeci fogli se gli paghi à ragione di baiocchi sette, e mezzo il foglio, come al nu.5. & occorrendo di dette lettere darne dupplicati, non debbia il Notaro per essi esigere altro che la metà della mercede stabilita per la prima speditione, & essendoui eccessiuità di scrittura dell'Articoli come sopra, debbia la detta eccessiuità pagarsi à ragione di ba. 5. il foglio.

12 Per compulsa di qualsiuoglia scrittura fuori di Officio, per l'accesso, e sessione di trè hore non possa pigliar più d'otto giulij; Per la fede in fin del Processo compulsato cinque giulij, e per la scrittura à ragione di baiocchi sette, e mezzo perfoglio, come al nu.4. Dentro l'Officio per ciascuna sessione di trè hore giulij cinque per la fede, e scrittura, come sopra.

13 Douendosi compulsare Libri stampati, dandosi dalle Parti vn sunto, sia tenuto il Notaro inserirlo in fine del Processo, senza farne copia, ò registro di sorte veruna.

14 Per ogni esame nell'Officio, se finisce in vna sessione si paghino giulij trè, se ci vogliono più sessioni, sin che si finisce l'esame di-

d.Te-

d.Teſtimonio, non poſſa il Notaro pretendere più di giulij due per ſeſſione, e fuori dell' Officio il doppio.

15 Per le ſurrogationi de Giudici, ò nuoui termini nelle Cauſe di Beatificationi, e Canonizationi, non ſe li paghi più di quindeci giulij in tutto, per ciaſcuna ſpeditione di lettere remiſſoriali, e compulſoriali, proroghe di termini, e ſurrogationi di Giudici da farſi ſolamente per comandamento dell'Eminentiſſimi Sig. Cardinali, Prefetto della Sacra Congregatione, ó Ponente nelle cauſe controuerſe, non ſi paghi più di quello, che preſcriue la Riforma ſudetta al Tribunale dell' A.C.

16 Per qualſiuoglia citatione ſemplice da ſpedirſi ſolamente come ſopra, e da eſſeguirſi fuori di Roma non ſi paghi più di giulij trè, e per quelle, che ſi ſpediſcono con l'Inhibitioni in virtù delle commiſſioni giulij dieci.

17 Per il dupplicato di qualſiuoglia ſcrittura publica, ò priuata con ſottoſcrittione, ſigillo, &c. ò ſenza, non ſi debba pagar più di cinque baiocchi per foglio.

18 Occorrendo dar altra ſcrittura, ò far altre fatiche non eſpreſſe nella preſente Taſſa, l'emolumento ſi ſtabiliſca dall' Eminentiſs. Sig. Card. Prefetto, nè poſsa il Notaro prendere alcun'altro emolumento, ancorche concorra

la medema, ò maggior ragione delle mercedi esprefse.

19 Che nelli Processi delle Beatificationi, e Canonizationi s'osserui puntualmente per le commissioni remissorie, compulsorie, Articoli, Interrogatorij, & altro la forma prescritta nelli Decreti, e norma di fare detti Processi publicati d'ordine della Santa Memoria d'Vrbano VIII. l'anno 1642. & hora confermati da N. Sig. coll'aggiunte, che si sono fatte.

20 Che il Notaro debba ritenere il Libro receptorum, e fedelmente in esso notare quanto gli entra in mano de suoi emolumenti, sotto pena della priuatione dell'offitio.

21 Che si faccino due Manuali, cioè vno de gli atti delle Cause di Beatificationi, e Canonizationi, e l'altro de gli atti delle cause controuerse, nelli quali si registrino tutte le comparse, proteste, citationi, & intimationi con le sue intitolationi, quali restino sempre nell' Offitio, nè per questi si paghi cosa alcuna, e possano sempre da tutti gl'interessati esser veduti, e letti gratis, & il Notaro sia sempre obligato mostrarli.

22 Non posa il Notaro estrarre fuori d'Offitio gli Processi originali, ò qualsiuoglia altra scrittura prodotta, mà debba darne copia publica, ò semplice secondo che le Parti chiederanno.

23 Per la restitutione di qualsiuoglia scrittura prodotta, dimissa copia, si diano trè giulij, e debba il Notaro far buoni due fogli, e dalli due in sú se li paghi à ragione di sette baiocchi, e mezzo, come sopra al num. 4. mà se si restituiscono in vna volta più scritture prodotte in vn sol atto, si debbano solamente trè giulij, e di più l'eccessiuità della copia come sopra.

24 Che volendo le Parti veder Processi, ò qualsiuoglia altra scrittura originale dentro l'Officio sia il Notaro tenuto lasciarli vedere senza mercede alcuna.

25 Sappino le Parti, che nella Segretaria della Sac. Congregatione tutto si spedisce gratis, nè perciò debbano al Notaro per sigillo, scrittura, sottoscrittione, ò qualunque altra cosa, che si faccia in Segretaria, emolumento, ò mercede alcuna.

26 Che non possa pretendere il Notaro per il Viatico cosa alcuna nell andare à leggere citationi.

27 Che il Notaro debba dare il giuramento in S. Congregatione d'osseruare la presente Tassa, & Ordini nella forma seguente.

Ego N. Notarius à S. Congregat. specialiter Reputatus in causis eiusdem S. Congregationis, tactis Sacrosanctis Dei Euangelijs iuro, & promitto fideliter

litèr exercere officium mihi concessum, & ad vnguem obseruare supradictã taxam sub pœna periurij, priuationis officij ipso facto incurren. & restitutionis contra, & vltra dictam Taxam habitorum, & acceptorum, alijsque pœnis arbitrio ipsius Sacræ Congregationis.

28 Che si faccino stampare li presenti Ordini, e Tassa, & il Notaro debba tenerli publicamente affissi nell'Officio; à fin che à ciascuno possano apparire, & il tutto sia obligato ad osseruare tanto nelle Cause de Beatificationi, e Canonizationi; quanto respettiuamente in quelle de Sacri Riti, sotto le pene contenute nel detto giuramento, dandosi facoltà di ricorrere ad ogn'vno, che si sentisse grauato, e vedesse non osseruarsi quanto è espresso di sopra, perche vi si prenderà la debita prouisione. Dato in Roma li 6. Agosto 1678.

A' 15. Ottobre 1678. Hauendo io infrascritto fatto relatione della sudetta Tassa à Nostro Signore Innocentio XI. con la sua intiera lettura, la Santità Sua l'hà lodata, & approuata, & hà commandato, che si osserui, e si publichi.

Gio: Battista de Luca Auditore, e Segretario de' Memoriali.

Luogo ✝ del sigillo.

Bernardino Casali Segretario della Sac. Congreg. de' Riti.

EDIT-

EDITTO

DEL S. OFFITIO.

Noi Francesco Vescouo di Ostia Barberino, Giulio Vescouo di Sabina Gabrielli, Alderano del tit. di Santa Prassede Cibo, Pietro del tit. di S. Marco Ottobono, Francesco del titolo di Santi Quattro Coronati degli Albizzi, Flauio del titolo di S. Maria del Popolo Chigi, Palutio del titolo di SS. Apostoli Altieri, Giacomo del titolo di Santi Gio. e Paolo Rospigliosi, Lodouico del tit. di S. Sabina di Porto Carrero, Gasparo del titolo di S. Siluestro in Capite Carpegna, Federico del titolo di S, Marcello Colonna, Preti, Decio di S. Eustachio Azzolino, e Girolamo di S. Cesario Casanate Diaconi, per la misericordia di Dio della Santa Romana Chiesa Cardinali in tutta la Republica Christiana contro l'heretica prauità Generali Inquisitori, dalla Santa Sede Apostolica specialmente deputati.

Essendo à Noi per la continua esperienza manifesto, che molti per malitia, altri per inobedien-

bedienza, & altri per ignoranza non ſodisfanno all'obligo, che hanno di denuntiare al S.Offitio li delitti ſpettanti ad eſſo, e che per ciò ſuccedono grandiſſimi inconuenienti, & errori, non ſolamente contro i buoni, e Chriſtiani coſtumi, mà ancora contro la Fede Cattolica. Noi per tanto, a'quali ſpecialmente deue eſſere à cuore la gloria di Dio; la conſeruatione, & augumento della Fede Cattolica, e la ſalute dell'anime; volendo prouedere à tanto diſordine, con autorità Apoſtolica à Noi commeſſa, comandiamo i virtù di ſanta obedienza, e ſotto pena di ſcommunica di lata ſentenza, oltre l'altre pene preſcritte da' Sacri Canoni, Decreti, Conſtitutioni, e Bolle de' Sommi Pontefici, per tenore del preſente Editto à tutte, e ciaſcuna perſona di qualunque ſtato, grado, e conditione, ò dignità, così Eccleſiaſtica, come ſecolare, che frà il termine di vn meſe, dieci de'quali per il primo, dieci per il ſecondo, & dieci per il terzo termine peremptorio, ſi debbano riuelare, e giuridicamente notificare al S. Offitio, ò vero à gli Ordinarij, tutti, e ciaſcuno di quelli, de'quali ſappiano, ò habbiano hauuto, ò haueranno notitia.

Che ſiano Eretici, ò ſoſpetti, ò diffamati di ereſia, ò credenti, ò fautori, ò ricettatori, ò defenſori loro, ò habbian adherito, ò adheriſcono a' Riti de' Giudei, ò Maumettani, ò de' Gentili, ò habbiano apoſtatato dalla Santa Fede Chriſtiana.

Che habbiano fatti, ò faccino atti, da' quali ſi poſſa argomentare patto eſpreſſo, o tacito col

De-

Demonio, esercitando incanti, magie, sortilegij, porgendoli suffumigij, incensi, per trouar tesori, & altri intenti, chiedendo da lui risposte, & inuocandolo, & à quest'effetto promettergli obedienza, & consacrargli pentacoli, libri, spade, specchi, ò altre cose, nelle quali interuenga il nome, & opera sua.

Che si siano ingeriti, ò ingeriscono in far esperimenti di Negromantia, e di qualsisia altra sorte di Magia, con entrare ne' circoli, far l'esperimento della Caraffa, del Criuello per trouar i medesimi tesori, cose nascoste, rubbate, ò perdute, e fare altre simili, e superstitiose attioni ad altri fini, massime con abuso de' Sagramenti, ò di cose sagre, ò benedette.

Che senza licenza douuta ritenghino scritti, che contenghino Eresie, ò libri d'Eretici, che trattino ex professo di Religione, ò che gli habbino letti, ò tenuti, ò stampati, ò fatti stampare, ò li leggano, tengano, stampano, fanno stampare, introducano, ò difendino sotto qualsiuoglia pretesto, ò colore:

Che habbiano libri di Negromantia, Magia, ò continenti incantesimi, sortilegij, e simili superstitioni, massime con abuso di cose sagre.

Che contro il voto solenne fatto nella Professione in qualsiuoglia Religione approuata, ò dopo hauer preso l'Ordine sagro habbia contratto, ò contraha Matrimonio.

Che viuendo la prima Moglie, pigli la seconda, ò viuendo il primo Marito, pigli il secondo.

Che contro i Decreti, e Constitutioni Apo-

stoli-

stoliche, habbino abusato, ò abusino il Sagramento della Penitenza, seruendosi della Confessione, e Confessionario à fini dishonesti, sollecitando in essi i Penitenti ad turpia; & hauendo con essi discorsi di cose illecite, e non conuenienti al fine, per il quale e stato instituito.

Che habbiano proferito, ò proferiscono bestēmie ereticali contro Dio, la Beatissima Vergine, e Santi, ò procedino à qualche atto di offesa, e disprezzo contro l'Imagini, ò figure rappresentanti il medesimo.

Che habbiano tenute, ò tenghino occulte cōuenticole, ò radunanze in pregiuditio, disprezzo, ò contro la religione.

Che habbia indotto qualche Christiano ad abbracciare il Giudaismo, ò altra Setta contraria alla Fede Cattolica, ò impedito i Giudei, ò Turchi à battezzarsi.

Che non essendo ordinati Sacerdoti, s'habbiano con sacrilego ardire vsurpato, ò si vsurpino di celebrar Messa, ancorche non habbiano proferito le parole della consecratione, ò habbiano presonto di ministrare il Sacramento della Penitenza a'Fedeli di Christo, ancorche non si sia venuto all'atto dell'assolutione.

In oltre si dichiara, che quelli, i quali non denunciaranno, come si ordina col presente Editto, non possono essere da alcuno assoluti, se non dal S.Offitio, dopo che haueranno in esso giuridicamente riuelato li delinquenti, al che non possono sodisfare con bollettini, ò lettere, senza nome, e cognome dell'Autore, ò altri modi in-

certi,

certi, de' quali non si tiene conto alcuno nel Santo Tribunale.

Si dichiara anche, che con la sudetta espressione de' casi di sopra da Noi specificati da riuelarsi, non si escludano gli altri casi spettanti al S. Offitio, che per altro sono compresi ne i Sacri Canoni, Constitutioni, e Bolle de' Sommi Pontefici; Nè meno col presente Editto s'intenda derogato all'altre prouisioni Canoniche, Apostoliche, & à gli altri Editti degli Ordinarij, & Inquisitori.

Et à fine che del presente Editto non si possa pretendere ignoranza, commandiamo, che sia affisso per i luoghi soliti di Roma, e si notifichi alli Vescoui delle Città vicine à Roma, nelle quali non sono Inquisitori, acciò lo publichino, & ordinino, che li Parochi delle loro Diocesi lo legghino ogn'anno la prima Domenica dell'Aduento, e la prima Domenica di Quaresima; il che parimente vogliamo, che si facci dalli Parochi, e Regolari di Roma nelle loro Chiese in tempo, che si trouerà in esse congregato il popolo, e poi farne attaccare alle porte delle loro Chiese, e Sagrestie di esse vn'essemplare del medemo, per osseruare quanto in esso si ordina. Dal Palazzo del Sant'Offitio questo di 10. Marzo 1677.

Loco ✝ Sigilli.

Franciscus Riccardus S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo Indictione xv. die verò

decima

decima-octaua Martij, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Innocentij Diuina Prouidentia Papæ XI. anno primo supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ, ac in alijs locis solitis, & consuetis Vrbis per me Franciscum Perinum eiusdē Sanctiss. D.N. Papæ, & Sanctiss. Inquisitionis Cursorem.

FINIS.

IN THEATRI SVPPLEMENTO

	Errata.	Corrige.
fol.616.	gauderet,	gauderent.
fol.633.	associatione,	associationem.
fol.646.	præceaentiam,	præcedentiam.
fol.651.	Abatissæ,	Abbatissæ.
fol.ibid.	Constiturionū,	Constitutionum.
fol.681.	Toleutinatis,	Tolentinatis.
fol.758.	Immunitas Ecclesiastica,	Immunitatem Ecclesiasticam.

ROMÆ, Ex Typographia R.Cam.Apost.1678.
Superiorum permissu, & priuilegio.